

۱۳۹۵-۱۳۹۷

کتاب سال معماری معاصر ایران

مؤلف: هنرمعماری

هنرمعماری قرن

کتاب سال معماری معاصر ایران

ماری معاصر ایران

۱۳۹۵-۱۳۹۷

کتاب سال مع

تألیف: هنرمعماری

هنرمعماری

۱۳۹۷

مینیاتورِ قصر خورنق، استاد کمال الدین بهزاد، ۱۲/۳*۱۷/۸، خمسه‌ی نظامی، قرن نهم ه. ق.
تنها سند معماری ایران باستان بعد از سنگ‌نبشته‌ی داریوش هخامنشی

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا

عنوان و نام پدیدآور:	کتاب سال معماری معاصر ایران ۱۳۹۷/تالیف موسسه فرهنگی هنری هنر معماری.
مشخصات نشر:	تهران: موسسه فرهنگی هنری- هنر معماری قرن، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری:	۶۴۸ ص:؛ ۲۲×۲۹ سم.
شابک:	978-600-8649-07-6
وضعیت فهرست نویسی:	فیپا
یادداشت:	کتابنامه.
موضوع:	معماری ایرانی
موضوع:	Architecture, Iranian
موضوع:	معماری بومی -- ایران
موضوع:	Vernacular architecture -- Iran
موضوع:	ساختمان‌های تاریخی -- ایران
موضوع:	Historic buildings -- Iran
موضوع:	ساختمان‌های آجری -- ایران
موضوع:	Building, Brick -- Iran
شناسه افزوده:	موسسه فرهنگی هنری- هنر معماری قرن
رده بندی کنگره:	۱۳۹۷ ۷۲۵/NA۱۴۸۰
رده بندی دیویی:	۷۲۰/۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی:	۵۳۶۲۸۵۸

عنوان:	کتاب سال معماری معاصر ایران ۱۳۹۷
مؤلف:	هنر معماری
مدیر پروژه:	شهریار خانی‌زاد
ویراستاران:	مینا حنیفی‌واحد، اردلان مقدم
ناشر:	هنر معماری
مدیر مسئول:	شهریار خانی‌زاد
مشاور عالی پروژه:	علیرضا عظیمی حسن آبادی
مدیر مالی و بازرگانی:	سارا رحیمی
گرافیکست و صفحه‌آرا:	سپیده ابراهیمی‌مهر، مهسا رستم‌زاده خامنه
مدیر واحد تحقیق و توسعه:	علیرضا عظیمی حسن آبادی
همکاران واحد تحقیق و توسعه:	الهه مایانی، رکسانا خانی‌زاد
مدیر بخش فنی و رایانه:	فرید عابدین شیرازی
ناظر کیفی و فنی چاپ:	شهرام قربانی (چاپ ایبانه)
چاپ اول:	زمستان ۱۳۹۷
لیتوگرافی:	فرایند گویا
چاپ:	ایبانه
صحافی:	آبی طرح
شمارگان:	۱۲۰۰

تولید آتلیه‌ی مؤسسه‌ی فرهنگی-هنری هنر معماری قرن

«عضو انجمن فرهنگی ناشران کتاب دانشگاهی»

© حق چاپ محفوظ است.

ISBN: 978-600-8649-07-6

• این اثر، مشمول قانون حمایت مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است، هرکس تمام یا قسمتی از این اثر را بدون اجازه‌ی ناشر، به هر شکل از نشر یا پخش (حتی در صفحات مجازی) عرضه کند، مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

• نشانی: تهران، خیابان شهید مفتاح (شمالی)، پایین‌تر از خیابان شهید مطهری، خیابان زهره، خیابان قابوسنامه، پلاک ۱، طبقه‌ی همکف، واحد ۶.

• تلفکس: ۸۸۳۴۲۹۶۰-۸۸۳۴۲۹۶۱

• ایمیل: aoapub@gmail.com

• وب‌سایت: www.aoa.ir

فهرست

سخن ناشر.....
۱۲

بی‌مقدمه / پرویز رجبی
۱۴

آموزش معماری / محمدمهدی محمودی
۱۵

مرزهای معماری / سیروس باور
۱۶

اهمیت و لزوم انتشار آثار شاخص معماری معاصر ایران / گفتگویی با سیاوش تیموری
۱۷

از «فروکاهش به صورت» تا «معماری یکپارچه» در هفت پرده / باقر طباطبایی
۱۸

ما معماران خوب ناپیدایی هستیم / مهشید معتمد
۱۹

واکاوی چهار دهه‌ی معماری معاصر ایران / وحید قبادیان
۲۰

انسداد مقیاسی در معماری معاصر مشهد / محسن اکبرزاده
۲۱

«خانه» و بار روشنفکرانه‌ی معماری / علی اکبری
۲۲

دو درس از یک عکس / علیرضا عظیمی حسن آبادی (مدیر واحد تحقیق و توسعه‌ی هنرمعماری)
۲۳

معماری
۲۴

موزه‌ی پانورامای حماسه‌ی خرمشهر / سینا احمدی، فرشاد افضل‌نژاد، جمشید بایندر، علی مقدم، پریس مهتاش /دفتر طراحی دایره
۲۶

ساختمان اداری شرکت بیمه‌ی ایران / بهروز احمدی، مهدی نیک‌طبع / مهندسین مشاور شارستان (معمار و شهرساز)
۳۰

ساختمان اداری شرکت گاز پارس جنوبی / بهروز احمدی، جمشید لیثی، مهدی نیک‌طبع / مهندسین مشاور شارستان (معمار و شهرساز)
۳۴

ویلاي ماگوش/رضا اسدزاده، شبنم خلیل‌پور /آتلیه‌ی مکعب سفید
۳۸

ویلاي وی (V)/رضا اسدزاده، شبنم خلیل‌پور /آتلیه‌ی مکعب سفید
۴۲

ویلاي خزر تیره /کامبیز اسکندرتبار /دفتر معماری اسکو
۴۶

خانه‌ی پروا /کامبیز اسکندرتبار /دفتر معماری اسکو
۵۰

خانه‌ی اردیبهشت /علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده /مهندسین مشاور فرم
۵۴

خانه‌ی افشاریه /آرتور امیدآذری /دفتر معماری آرتور و همکاران AOA
۵۸

ویلاي کوشک /ایمان امین‌لاری /دفتر طراحی خانه‌ی طرح
۶۴

مجموعه‌ی تجاری، مسکونی و هتل آپارتمان آرمان /کمال‌الدین ایمانی /مهندسین مشاور شارستان (معمار و شهرساز)
۶۸

کتابخانه‌ی دانشگاه بوشهر /معزالدین ایمانی، سمر عطارچی /مهندسین مشاور آتک
۷۴

ویلاي شهرسب / علی بصیری، محسن جعفری، احسان محمدی / گروه معماری حجم سبز
۷۸

مدرسه‌ی کبری روستای چاه‌سادات هناران /فرامرز پارسی /مهندسین مشاور عمارت خورشید
۸۲

چشم سالار (سالار آق) /کنعان پاسبانی /گروه معماری پاسبانی
۸۸

ویلاي دوقلوی مشاء /مجتبی تسلط، حسین نمازی / گروه طراحی و ساخت فضای خاص
۹۴

ویلاي چمن /مجتبی تسلط، حسین نمازی / گروه طراحی و ساخت فضای خاص
۹۸

انارستان پدربزرگ / حسین آقا، حسام‌الدین، پدram و نازلی جعفریگی /دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر.....
۱۰۲

ساختمان چندمنظوره‌ی باغ اوتیسم /محسن جعفری، احسان محمدی، علی بصیری /گروه معماری حجم سبز
۱۱۰

ویلاي لواسان /گیسو حریری، مژگان حریری /دفتر معماری حریری و حریری
۱۱۴

ساختمان مسکونی پارک /بهزاد حیدری، شیرین صمدیان /مهندسین مشاور طرح و معماری پرگار
۱۲۰

ساختمان تجاری سایا /افشین خسرویان /شرکت مهندسین مشاور فرا طرح شرق
۱۲۴

مدرسه‌ی گروه دو آموزشی مؤسسه‌ی خبریه‌ی نور مبین /انسبه خمسه، آرش نصیری /دفتر تجربه‌ی بنیادین معماری
۱۲۸

مجموعه‌ی تجاری، فرهنگی، تاریخی و اداری هارمونی /مرتضی رحیمی فاراب /دفتر معماری هارمونی
۱۳۴

ویلاي ۷ سنگان /سهراب رفعت /دفتر معماری سهراب رفعت
۱۴۰

ویلاي شماره‌ی ۵ فردوس /سهراب رفعت /دفتر معماری سهراب رفعت
۱۴۴

ویلاي توتستان/سهراب رفعت /دفتر معماری سهراب رفعت
۱۴۸

ساختمان اداری مشتاق /امید شفیعی /دفتر معماری امید شفیعی
۱۵۲

خانه‌ی پدر و پسر /امید شفیعی /دفتر معماری امید شفیعی
۱۵۶

ساختمان اداری بهتاش /امید شفیعی /دفتر معماری امید شفیعی
۱۶۰

دو ویلاي لواسان /فرامرز شریفی /دفتر معماری فرامرز شریفی و همکاران.....
۱۶۴

ساختمان بامیک زعفرانیه /بهرام شکوهیان /گروه معماری پادیاو پارت
۱۷۰

مجتمع تجاری آکسین /احسان شیخ‌الحرم، جعفر اعرابی /استودیو معماری فرم نو.....
۱۷۴

ساختمان مسکونی نیلوفر ۲۲/امیررضا صاحب /استودیو صاحب
۱۷۸

ساختمان سرپرستی بانک ملت استان آذربایجان شرقی /علی‌اکبر صارمی، جواد بنگدار /مهندسین مشاور تجیر
۱۸۲

مجموعه‌ی اداری – تجاری پدیده/فرود زرغام /مهندسین مشاور شهر و اندیشه
۱۸۶

پروژه‌ی مسکونی مهرآباد اصفهان /فرود زرغام، شیوا ثناگو /مهندسین مشاور شهر و اندیشه
۱۹۰

مجمع مسکونی رویای سپید /سید ایمان طاوسی، محمد کریمی، مرضیه طبائیان /دفتر معماری طرح و ساخت صفحه
۱۹۴

آپارتمان مسکونی کِلوان چهار /شورش عابد /دفتر معماری کِلوان
۲۰۰

خانه‌ی امینی /شورش عابد /دفتر معماری کِلوان
۲۰۶

ساختمان مسکونی ارغوان /شهاب علیدوست، سونا افتخاراعظم /دفتر معماری علیدوست و همکاران
۲۱۲

ساختمان تجاری-اداری السید /فرامرز غفارپسند، آرام ارشدی /دفتر معماری غفارپسند و همکاران
۲۱۸

مجمع مسکونی پنج خانه /امیرفرشاد غفارزاده /استودیو آینده
۲۲۲

رستوران‌های زنجیره‌ای پرشیکا /امیرفرشاد غفارزاده /استودیو آینده
۲۲۶

مجموعه‌ی چند عملکردی خانه‌ی کبوتر /مجید فتوره چیانی، حمید فتوره چیانی /دفتر معماری فتوره چیانی
۲۳۰

دانشکده‌ی کشاورزی برازجان /آرش فخار، هوشنگ اردلان /مهندسین مشاور آتک
۲۳۶

ویلاي پدری /مسعود فرجیان /گروه مهندسین فرنیا.....
۲۴۰

ساختمان مسکونی پادرا / وحید قبادیان /شرکت پادرا
۲۴۴

آپارتمان شماره‌ی ۱۳۵ /فرشاد کارزونی، فرناز بخشی، آذین سلطانی /BNS Studio
۲۵۰

یادمان شهیدان گمنام /حامد کامل‌نیا /دفتر فنی دانشکده‌ی معماری شهرسازی
۲۵۴

نمایشگاه بین‌المللی شهر آفتاب تهران /ولکون مارگ، حمید میرمیران /مهندسین مشاور نقش جهان پارس با همکاری مهندسین مشاور GMP
۲۵۸

خانه-آپارتمان لواسان /احسان مالکی، یکتا آفرین /مهندسین مشاور آتی زیست
۲۶۴

ساختمان اداری-تجاری ناهید /احسان مالکی، یکتا آفرین /مهندسین مشاور آتی زیست
۲۷۰

پروژه‌ی ویلادو /نوید مسعودی /دفتر معماری نوید مسعودی
۲۷۴

سی خانه /علیرضا مشهدی میرزا /دفتر معماری علیرضا مشهدی میرزا
۲۷۸

خانه‌ای با همسایگی سبز /علیرضا مشهدی میرزا /دفتر معماری علیرضا مشهدی میرزا
۲۸۴

ویلاي جلال‌آباد /احسان محمدی، علی بصیری، محسن جعفری /گروه معماری حجم سبز
۲۹۰

مجمع فناوری دانشگاه صنعتی سهند تبریز /بهنام میرانیان /شرکت توسعه‌ی طرح و ساخت پناه
۲۹۴

خانه‌ای در مشا /پرهام میردامادی /مهندسین مشاور پایست
۲۹۸

باغ ویلاي گلابی /وحید نسیمی /شرکت ساختمانی نسیم
۳۰۲

ساختمان مدرن سایه /سید حمید نورکیهانی /دفتر معماری سید حمید نورکیهانی و همکاران
۳۰۶

شهرسازی
۳۱۰

طراحی محیط و منظر اکولوژیک طرح تفصیلی محدوده‌ی اوین درکه /محمدمهدی محمودی، لیدا اسلامی، شراره حریری /مهندسین مشاور هرم پی
۳۱۲

مرمت و احیاء
۳۱۸

خانه‌ی لولاگر /سینا احمدی، جمشید بایندر، علی مقدم /دفتر طراحی دایره
۳۲۰

مرمت، بازسازی و احیاء ساختمان تاریخی بانک تجارت /فرامرز پارسی، سید وحید افصحی /مهندسین مشاور عمارت خورشید
۳۲۴

طرح مرمت و باززنده سازی روستای اصفهک /فرامرز پارسی، کاوه منصوری، صابر اسدی /مهندسین مشاور عمارت خورشید
۳۲۸

رصدخانه‌ای در کویر /پویا خراثلی پارسا/ پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک
۳۳۲

خانه‌ی آب (حمام تاریخی پیرزگر) /نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند/ معمار استودیو
۳۳۸

طرح احیاءِ خانه‌ی تاریخی صادقی /نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند/ معمار استودیو
۳۴۴

طرح احیاءِ میدان امام علی^(ع) (میدان کهنه) /سید هادی میرمیران، حمید میرمیران /مهندسین مشاور نقش جهان پارس
۳۵۰

طراحی داخلی و بازسازی.....
۳۵۶

بوتیک هتل نیلو /آرش احمدی /احمدی استودیو
۳۵۸

صرافی ادیب /سپهر ادیب‌زاده /دفتر معماری سپهر ادیب
۳۶۴

کافه داربست /امیرحسین اشعری /دفتر معماری اشعری و همکاران
۳۶۸

خانه‌ی فرهنگ رایزن /مانلی افشنگ، مهفام کوشش /گروه معماری و شهرسازی سروستان
۳۷۲

بازسازی آپارتمان بوستان /ایمان امین‌لاری /دفتر طراحی خانه‌ی طرح
۳۷۶

خانه‌ی رهنما/ایرج کلانتری، ایمان امین‌لاری /مهندسین مشاور باوند و خانه‌ی طرح
۳۸۰

خانه‌ی مهر /علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده /مهندسین مشاور فرم
۳۸۴

خانه‌ی ۷۰ /علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده /مهندسین مشاور فرم
۳۸۸

بولکویچ و سیناتلا /حمیده آچاک /دفتر مهندسین حمیده آچاک و همکاران
۳۹۲

رستوران حستوران /بهزاد حیدری، شیرین صمدیان /مهندسین مشاور طرح و معماری پرگار
۳۹۶

گالری بانکی /عادل خراسانی‌زاده، محسن خزندوز /2Point Studio
۴۰۲

فروشگاه میلمان /حمیدرضا دارستانی /دفتر معماری پرس پروجکت
۴۰۶

کافه گارژ/ علی راد /دفتر طراحی ری‌راد
۴۱۰

پیرایشگاه تولا/فرنوش رافعی /دفتر معماری فرنوش رافعی
۴۱۴

(پروژه‌ی زرد) فروشگاه سیسمونی نی‌نی ماه /سروش روغنیان /دفتر معماری شباهنگ ۴۱۸

آدرس فود مال / شهروز زمردی/دفتر معماری زمردی و همکاران ۴۲۲

دفتر آدمیرال /امیررضا صاحب / استودیو صاحب ۴۲۶

خانه-باغ چی /امیرفرشاد غفارزاده/ استودیو آینده ۴۳۰

سالن زیبایی فهیما /فرشاد فرهد، سپیده ولیعهدی / دفتر معماری فرهد و همکاران ۴۳۴

مجموعه‌ی فرهنگی و رفاهی دانشگاه شیراز /مجتبی کاظمی /دفتر معماری چارک ۴۳۸

اتاق فکر و استراحت اساتید / حامد کامل‌نیا /دفتر فنی دانشکده‌ی معماری و شهرسازی دانشگاه فردوسی مشهد ۴۴۲

دُن کافه /علی گرجیان جلفایی، بابک کریم‌پور..... ۴۴۶

رستوران ریواس / مهسا مجیدی /دفتر معماری باغ ایرانی ۴۵۰

بازسازی، مقاوم‌سازی و طراحی داخلی فروشگاه طلا و جواهر رحیم‌زاده /رضا مفاخر /دفتر مهندسین مشاور زما ۴۵۶

بازسازی ساختمان نمایندگی کاشی تبریز و کرابن / سید جلیل موسوی /دفتر معماری موسوی و همکاران MA ۴۶۲

موزه لوور در تهران / آرش میلانی‌نیا / دفتر معماری هورشار طرح ۴۶۶

کارمان، خانه‌ی کار و دیدار / نیلوفر نیکسار / استودیو دوازده ۴۷۰

رستوران خط آسمان /همایون همزنگ، مرتضی محرابی /گروه معماران اکنون ۴۷۶

کانسپت

بیمارستان تخصصی و مرکز تحقیقات علوم مغز و اعصاب ایران /بهروز احمدی، مهدی نیک طبع / دفتر مهندسین مشاور شارستان (معمار و شهرساز) ۴۸۴

سازمان نظام مهندسی هشتگرد /علیرضا اسفندیاری، زهرا آقامحمدی، هیلدا تهرانی / استودیو معماری دال ۴۸۸

نمای ساختمان مدیریت طرح‌های صنعتی ایران /علیرضا اسفندیاری، هیلدا تهرانی /استودیو معماری دال ۴۹۲

بازآفرینی مجموعه‌ی صنعتی رسیاف اصفهان /سعید بزاز، آرین نیلیانی /دفتر معماری شارسان ۴۹۶

برنامه‌ریزی و طراحی شهری مجموعه‌ی مارکار یزد / حسین آقا، حسام‌الدین، پدram و نازلی جعفریگی / دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر ۵۰۰

پروژه‌ی طراحی و توسعه‌ی مرکز آموزشی مارکار یزد / حسین آقا، حسام‌الدین، پدram و نازلی جعفریگی /دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر ۵۰۶

منظر شهر دولت آباد /حسین آقا، حسام‌الدین، پدram و نازلی جعفریگی / دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر ۵۱۲

ساختمان نمازخانه‌ی بوستان عباس‌آباد (سفرهای دریایی) / افشین خسرویان /شرکت مهندسین مشاور فرا طرح شرق ۵۱۸

تراسه /شهروز زمردی /دفتر طراحی زمردی و همکاران ۵۲۲

ویلا۱ فشم /شهروز زمردی /دفتر طراحی زمردی و همکاران ۵۲۶

مجمع مسکونی سروستان / نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند /معمار استودیو ۵۳۰

ستاره‌ی کیش، قطعه‌ی ۷۶-۷۷ /امید شفیع‌ی /دفتر معماری امید شفیع‌ی ۵۳۴

ستاره‌ی کیش، قطعه‌ی ۷۴-۷۵ /امید شفیع‌ی /دفتر معماری امید شفیع‌ی ۵۳۸

دیبرستان شبانه‌روزی دخترانه‌ی رودبار کرمان /مهدی شمس‌الدینی / دفتر معماری پویا فرم (یزد) ۵۴۲

ساختمان اداری سفید /فرشاد کازرونی، آذین سلطانی، فرناز بخشی /BNS Studio ۵۴۸

رستوران دریایی مرجان /فرشاد کازرونی، آذین سلطانی، فرناز بخشی /BNS Studio ۵۵۲

طرح توسعه‌ی مجموعه‌ی صنعتی (طراحی مجموعه‌ی رفاهی-خدماتی کارگران) /ندا کامیاب، معین کامیاب /دفتر معماری کامیاب ۵۵۶

طرح بازار ایرانی اسلامی شهر الوند (مسابقه‌ی آزاد ملی) /علیرضا کریمی کلور /دفتر معماری علیرضا کریمی و همکاران ۵۶۲

دهکده‌ی بوم‌گردی تنکابن / محمدرضا کهزادی /دفتر معماری MRK ۵۶۶

برج مسکونی ادیب / احسان مالکی، یکتا آفرین /مهندسین مشاور آتی زیست ۵۷۰

برج مسکونی هزار آسمان / احسان مالکی، یکتا آفرین /مهندسین مشاور آتی زیست ۵۷۴

مجموعه‌ی استادیوم‌های تنیس ایران مال /رضا مفاخر /دفتر مهندسین مشاور زما ۵۷۸

ساختمان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان کرمانشاه /نیما مکاری /دفتر مهندسین نیما مکاری و همکاران ۵۸۲

ساختمان تجاری-اداری نوشهر /نیما مکاری /دفتر مهندسین نیما مکاری و همکاران ۵۸۸

رتبه‌ی نخست مسابقه‌ی بین‌المللی موزه‌ی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس ایران (۱۳۹۴) /نیما مکاری /دفتر مهندسین نیما مکاری و همکاران ۵۹۲

رتبه‌ی نخست مسابقه‌ی موزه‌ی جامع حرم رضوی /نیما مکاری /دفتر مهندسین نیما مکاری و همکاران ۵۹۸

موزه‌ی جازموریان (قلعه‌ی گنج کرمان) / حمید مهربان، فرنوش میرزایی /دفتر معماری حمید مهربان، فرنوش میرزایی ۶۰۴

کتابخانه‌ی تخصصی آیت الله سیستانی / بیژن وزیری، احسان اکرمی، شیما مبارکی / مهندسین مشاور پل میر ۶۰۸

بازتعلیف ساختمان تجاری پلاسکو / آوا همای، پیمان همای / گروه طراحی معماری اُرسی ۶۱۲

سخن پایانی

ابراصل در معماری: امروز باید چگونه طراحی کنبد تا جریان‌ساز شوید؟/ شهریار خانی‌زاد ۶۱۶

دانشنامه‌ی پروژه‌ها به انگلیسی

به او که خود به تنهایی برای ایران و هنر آن یک رسانه بود...

هوشنگ سیحون

HOUSHANG SEYHOUN

تمام زندگی و وجود من در دو کلمه خلاصه می‌شود: ایران و هنر.
ایران سرزمین مقدسی است که بمن ناصی زاده تا در نقطه بدین آه‌نم پا در خاکش بلذاری.
سرزمینی که برانم پیران یاد و خاطره است. کوه‌های سنگی خشک، جنگل‌های
نمناک خزه بسته، غروب‌های غمناک دشت‌های انتهایی که گاهی پرند هار با شتاب
در آستانه شب معلوم نیست به کجا می‌رود، صبح‌های فرخ‌زا پر از امید و شوق و عشق.
رودت‌هایی که با اسکان و حجم‌های گنبد و مدور و مسطح، با دیوارها و طاق‌های نیم‌گنبدی
و گاه گاهی، کج و کوله، رتب و نامرتب، گوئی از دل خاک برشیده و بیرون آورده‌اند.
همه و همه حضور یک زلف‌گش درین عین و اصیل را اعلام می‌کنند که طی قرن‌ها
وجود خود را به مردم خود و مردمی در دولت ابداع کرده است. یعنی اینست هنر ما
و اما سرا که در روزگار تاریخ چه گذشته و چه حال در آفرینش‌های زلف‌گش
مردمی دیگر اثر گذاشته ایم.

اینها خمیرمایه زندگی من هستند که هرگز خودم را از ایران و هنرش جدا نمانسته و نمی‌انم.

دولور ۷ اکتبر ۲۰۰۱

2066 MARINE DRIVE, WEST VANCOUVER, B.C., CANADA V7V 1J9
TEL./FAX: (604) 926-6519

سخن ناشر

مثالی در ضرورت انجام پروژه

عدم تمایل ایرانیان به کتابت و ثبت رخدادها و وقایع، کشفی نیست که ما بدان نائل آمده باشیم... اما بی‌شک عصر ما بیشترین بها را بابت این سهل انگاری پرداخته است. این کم‌لطفی در عالم معماری نیز باعث ضرر و زیان‌هایی شده است و به یکی از دلایل بروز فضای متشنج کنونی تبدیل شده است. در درک ابعاد و وسعت این خسران شاید بررسی یک مثال مناسب باشد. مجله‌ی هنر و معماری به مدیر مسئولی عبدالحمید اشراق و با همکاری جمعی از معماران و هنرمندان ایرانی در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ منتشر می‌شده است. اگر این استادان در آن برهه خود را غرق در کار اجرایی معماری و شهرسازی(همچون تمام دیگر معماران) می‌کردند و از انتشار مجله سر باز می‌زدند، حقیقتاً ما امروزه چه چیزی از معماری نیم قرن پیش خود می‌دانستیم؟ تقریباً هیچ، مگر مشتی خاطره و ظن و گمان و اسامی گم شده در مه غبار آلود زمانه.

در برابر این تاریکی اطلاعاتی، یک نورزدگی اطلاعاتی نیز وجود دارد. نورزدگی و هجوم بی‌نهایت اطلاعاتی که منجر به خیرگی، غفلت، سردرگمی در انتخاب و نهایتاً دست خالی برگشتن به نقطه‌ی آغازین پس از صرف وقت و تلاش زیاد در طی مسیری با دور باطل می‌گردد؛ اینترنت و فرزند خلف او، شبکه‌های اجتماعی! به شکلی باورنکردنی ما در سیلاب اطلاعات موجود در اینترنت گرفتار شده‌ایم و هر آن دم که می‌کوشیم به آسایشی متمرکزکننده دست یابیم، شبکه‌های اجتماعی نیاز به بررسی مجدد دارند و جالب آنکه در خاقه‌ی این کار هیچ عایدمان نمی‌شود. توهم اینکه اینترنت و اطلاعات رها شده در آن، منبع مناسبی برای تحقیق و انتخاب هستند از یک سو، و عدم تخصص ما در مراجعه به منابع و وبسایت‌های سازمان‌های مرجع و معتبر از سویی دیگر باعث شده است تا بی‌اطلاعی ما در دوران تاریکی اطلاعاتی، با توهم دانستن در دوران نورزدگی اطلاعاتی تکمیل شود.

در این فضا، تحقیق، بررسی، گزینش و چاپ آثاری شاخص از معماری ایران - البته نه آن‌آنکه در فضای رسانه‌زدهی موجود و بواسطه‌ی فرم‌های عجیب و غریب خود مشهور شده‌اند که چه بسا آن‌آنکه با زمینه‌گرایی و توجه به واقعیات موجود به ارتقای معماری و شهر خود کمک نموده و جریانی رو به جلو ایجاد نموده‌اند - که می‌تواند تصویر شفافی از جایگاه ما نشان دهد، پورشی است به قلب ناآگاهی. به طور یقین نخستین مشکل انجام چنین کاری، زاییده‌ی همان اتمسفر مذکور است و مهم‌ترین بخش پروژه، رد شدن از این گلوگاه است. کتابی که در دستان خود گرفته‌اید براساس چنین بینشی شکل گرفت و البته ممکن است این وضعیت زاییده‌ی شرایط ایران، با فلسفه‌ی چاپ آثار مشابه در جهان تکمیل گردد. این قدم کوچک، امید به جریان‌سازی در معماری ایران دارد. خانواده‌ی کوچک هنرمعماری برای انجام این پروژه متحمل هزینه و تلاش‌هایی شد که در ادامه، نه به نیت معرفی ایشان که صرفاً برای روشن ساختن مخاطب دغدغه‌مند و به چشم انتقال تجربه بدان می‌پردازیم.

همکاری معماران و فرهیختگان

آنچه که واضح است این نکته می‌باشد که خیلی زودتر باید چنین کتابی تهیه می‌شد. ما با انتشار نخستین فراخوان جمع آوری آثار در مهر ماه ۱۳۹۷، متوجه شدیم که هنوز بسیاری از معماران جوان یا با تجربه و حرفه‌ای این دیار که خالصانه و بدون حاشیه و با تمام قوا در حال کار و فعالیت حرفه‌ای هستند به جامعه‌ی معماری کشور معرفی نشده‌اند. مهم‌تر آنکه جامعه‌ی کارفرمایی کشور نیز معماری را محدود به چند نام می‌داند که در دو فرقه‌ی فرمالیست‌ها و معماران بازاری نئوکلاسیک‌ساز خلاصه شده‌اند. بنابراین بعنوان دیگر دستاورد کتاب سال معماری معاصر ایران باید اذعان نمود که این پروژه باعث شد تعداد زیادی از معماران گمنام کشورمان را با پروژه‌های بسیار حرفه‌ای و شاخص، کشف و به معرفی آنان اقدام نماییم.

این موفقیت به معنای غرض‌ورزی خصوصی با فرد یا نهادهای فکری خاصی نیست. ما نه درحوزه‌ی فعالیت‌های مطبوعاتی و انتشاراتی هنرمعماری و نه در کتاب سال هیچگاه بدنبال توجه صرف به سطح ماجرا، ستاره معمارها و پروژه‌هایشان نبوده و نیستیم. اساساً عمق بخشی به موضوعات یکی از دغدغه‌های ما بوده است. بنابراین تلاش نمودیم که در طی فرایند جمع‌آوری و شناسایی آثار، برای همگان اطلاع‌رسانی و دعوتنامه‌ی رسمی ارسال شود. از نظر ما محصولاتِی چون کتاب سال باید خود را از همه‌ی فرقه‌ها و جریانات بالاتر ببیند و هرگز خود را محدود به فرد نکند. از سویی ایده‌ی ما در هنر معماری جهت عمق بخشی به پروژه، دوری گزیدن از ابتلا به ویروس عکس‌گرایی، عدم توجه به پرندگان مسابقات کم‌مایه و گریز از عطش نفسانی پیروز شدن در جنگ‌های لفظی و رقابت‌های رسانه‌ای و رسیدن به هدف با هر وسیله‌ای که شده(تفکر ماکیاولسیم) بود. هرچند به نظر می‌رسد جریان قالب معماری در کشور ما با توجه به اتمسفر کلی سرزمین و خواست ملی مردم ما، نه فقط در معماری که در هر فعلی، حرکت فارغ از انتخاب‌های شخصی، نگاه مهندسی و منطقی، در نظرگرفتن محدودیت‌ها، استعداد زمینه‌ها، ارزش‌شناسی بافت‌ها و مواهب پایداری باشد: نوعی رنسانس پیشرفته در برابر رنسانسی که در تاریخ می‌شناسیم که علیرغم نیروهای سنت‌گرای قدرقند و ثروقتند و برخوردار از حمایت‌های رسانه‌های غول‌پیکر کچ‌دار و مریز در حال وقوع است. این ایده برای سازمان ما در یک گزاره تحت عنوان «معماری انسان دوستانه» تفسیر شده است. نظر ما نیز بدین‌گونه است که چنین بینش، معماری و فرایندی می‌تواند قدمی مثبت با توجه به شرایط کشوری و اتفاقی رو به جلو رقم زند.

نکته‌ی بسیار مهم دیگری که باید در این برهه بدان پرداخت بحث هم‌افزایی ارکان، افراد و معماران عزیز کشورمان برای تهیه‌ی این کتاب می‌باشد. جا دارد که تشکر و قدردانی کنیم از اعتماد و حضور تک تک معماران عزیزی که با ارسال پروژه‌های معمارانه و حرفه‌ای خود و همچنین تقبل بخشی از هزینه‌های چاپ، کمک بسیار فراوانی نمودند تا ما بتوانیم در کنار این دوستان جهت ارتقاء معماری ایران عزیز قدمی برداریم. این اعتماد طرفین در فضایی که گاهاً شاهد بروز شکاف‌هایی در بین ارکان معماری ایران به دلیل اختلاف سلیقه‌ها هستیم نشان از بلوغ و درک متقابلی است که معماران و ما رسانه‌ها از یکدیگر داریم. بلوغی که به آسانی برای هر دو طرف بدست نیامده است. پروژه‌هایی همچون کتاب سال همچنان که خود موجب درک

بیشتر طرفین (رسانه‌ها، خوانندگان و نویسندگان، معماران و کارفرمایان و ...) از یکدیگر می‌شوند بیشتر نمادی از اعتماد قشر عظیمی از افراد و تلاش برای رسیدن به دستاوری جمعی و مشترک است.

مشخصات تیم اجرائی و خصایص آنها

تیمی که از خانواده‌ی هنرمعماری جهت انجام این پروژه انتخاب گردید از میانگین سنی ۳۳ سال برخوردار بود. این در حالی است که اگر رده‌ی مدیران ارشد مجموعه را از این تیم کسر کنیم به عدد شگفت انگیز ۲۵ سال خواهیم رسید. اگر قاعده‌ی اجتماعی تحصیلات تکمیلی برای انجام امور پژوهشی را در نظر بگیریم و متوجه این نکته نیز باشیم که یک فارغ التحصیل کارشناسی ارشد در بهترین و سریع‌ترین حالت ۲۴ سال سن خواهد داشت، متوجه سرمایه‌ی انسانی و حرفه‌ای که با تهیه‌ی این کتاب برای کشور ساخته شد خواهید گردید. این تیم با زمینه‌زدایی از آنچه که مرسوم فضای نشر کتاب‌های معماری در ایران شده است - منظور کتاب‌سازی‌ها، ترجمه‌های گروهی از دانشجویان به کوشش بعضی اساتید دانشگاه در جهت افزایش امتیاز علمی، یا شبه کتاب‌های نحیفی که تنها در اسامی روی جلد، القاب جامع را یکد می‌کشند است - به درجه‌ای از تجربه رسیده که می‌تواند خود زمینه‌سازی و اقدام عملیاتی مشابه را در سال‌های آتی انجام دهد. این سرمایه برای ایران باقی خواهد ماند، هرچند لذت همکاری با چنین تیم جوان و با انگیزه‌ای قابل فراموشی نیست. به هر تقدیر بخشی از انرژی و نشاطی که در عین پختگی توسط شما در لابلای برگه‌های کاغذی این کتاب کشف می‌شود، یادگار و هدیه‌ی تیمی است که بر تألیف آن اهتمام ورزیده است.

در مورد روش انتخاب آثار

درمورد انتخاب پروژه‌ها جهت چاپ در کتاب سال معماری معاصر ایران، با توجه به استقبال زیاد پس از فراخوان و ارسال پروژه‌ها توسط دفاتر متعدد معماری، اعضای تحریریه‌ی هنرمعماری با همکاری تیمی از خبرگان معماری ایران شروع به انتخاب پروژه‌های شاخص در پنج بخش زیر نمودند:

- معماری
- شهرسازی
- احیا و مرمت
- طراحی داخلی و بازسازی
- کانسپت

دسته‌بندی‌های مختلفی برای کتاب پیشنهاد و بررسی شد لیکن به دلیل اینکه موضوعیت کتابی بحثی آکادمیک بود و به مرور زمان و با گذر ایام مشتمل بر تغییرات زیادی خواهد شد ترجیح دادیم بر چیدمان آثار براساس دسته بندی کلی آنها بسنده کنیم. در هر دسته نیز آثار براساس حروف الفبای نام خانوادگی معمار اصلی یا معماران اصلی چیدمان شده‌اند. در نهایت از تعداد ۲۶۹ پروژه‌ی دریافتی، تعداد ۱۲۹ پروژه که اکثراً مربوط به سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ می‌باشند به تأیید این هیأت انتخاب کننده رسید و برای دفاتر آنان دعوت‌نامه ارسال گردید. ایده‌ی هنرمعماری در ابتدا چاپ حدود ۱۰۰ پروژه در بخش‌های مختلف بود ولی با کمال خوشحالی و افتخار تعداد پروژه‌های با کیفیت و معمارانه‌ی ارسالی به دفتر، ما را متقاعد کرد که باید به کیفیت اندیشید نه تعداد معینی از پروژه. این در حالی بود که در آغاز کار، برخی از درون خود جامعه‌ی معماران ما را از انجام پروژه برحذر داشتند زیرا معتقد بودند در معماری ایران این تعداد اثر خوب نداریم که بتوان یک کتاب با آنها هر ساله یا دو سال یکبار تهیه نمود. خلاصه آنکه در کتاب سال معماری معاصر ایران مجموعاً ۱۲۹ پروژه از بیش از ۸۰ دفتر و مشاور معماری معرفی شده‌اند. مجموعه‌ای ارزشمند که می‌تواند تصویری شفاف از ما برای آیندگان رقم زند و به منبع خوبی برای محققین و دانشجویان بدل گردد.

موضوع توجه ویژه به جوانان معمار نیز واضح و مبرهن است. به هر حال پیشکسوتان و بزرگان معماری باید پدري کنند و فرصت رشد به جوانترها بدهند. هر آنچه که ما بکوشیم و بسازیم در آینده به دستان این جوانان سپرده خواهد شد و شایسته است که ما با سعه‌ی صدر امکان ابراز نظرات ایشان و معرفی آثارشان را به جامعه مهیا کنیم. این جوانان در واقع انتشار آثار خود را مرهون کمک‌هایی هستند که معماران پیشکسوت در تعامل با هنرمعماری به منصه ظهور رساندند؛ باشد تا روزی ایشان نیز پدر و یاور نسل‌های بعدی معماران ایران زمین گردند.

تقدیر و توضیحات پایانی

البته جا دارد این نکته را فراموش نکنیم که با نگاهی به پروژه‌های تحقق پذیرفته در چند سال اخیر می‌توان به عدم توجه اکثر معماران و دفاتر معماری به حوزه‌های جدید معماری پی برد. مسائلی همچون فناوری‌های نو، معماری انسان دوستانه، کیفیت اجرا، طراحی مبلمان، مبلمان اصولی فضاها، ارزان سازی، گریز از پایتخت و مراکز استان‌ها و شهرهای حاشیه‌ای ویلاسازی شده و در عوض توجه به مناطق محروم و اقشار کم درآمد که دنیا رو به سوی آن دارد معطوف داریم. البته نقش و نبود کارفرما نیز در بروز این وضعیت بی‌تقصیر نیست.

عزیزان، دیکته‌ی نانوشته، دیکته‌ی بدون غلط است، راه سخت و دشواری را باید برای این پروژه می‌پیمودیم، و از داشتن نمونه‌های وطنی مشابه محروم بودیم. از اینکه در کنارمان بودید بسیار مفتخریم و سعی نمودیم نوشته‌های خود را تا حد امکان مختصر و کم نماییم تا اگر کارمان ناموفق بود با کلام زیاد آنرا نبوشانیم و فرصت انتقال تجربه و آموزش جمعی و اصلاح آیندگان وجود داشته باشد و اگر کارمان موفق بود، کم‌گویی این موفقیت را چند برابر نماید. قدم‌های کوچکی توسط شما عزیزان برای آینده‌ی روشن ایران زمین برداشته‌ایم، اگر لغزشی و کاستی بود امیدواریم به بلندای روح وارسته و هنرمند خود بر خانواده‌ی هنرمعماری نادیده بگیرید.

شهریار خانی‌زاد

بی‌مقدمه

پرویز رجبی

بخشی از یادداشت پرویز رجبی (مرکز تحقیقات ایران‌شناسی دانشگاه ملی ایران) بر کتاب معماری ایران در عصر پهلوی. این کتاب در سال ۱۳۵۵ خورشیدی (۲۵۳۵ شاهنشاهی)، توسط چاپ نقش جهان به زیور طبع آراسته گردید. اهمیت نکات ذکر شده از طرف رجبی وقتی ارزش حقیقی خود را در می‌یابند که آگاه باشیم، کتاب معماری ایران در عصر پهلوی، نخستین کتابی بوده است که به حوزه‌ی معماری معاصر ایران پرداخته بود:

"در نوشته‌هایی که از گذشتگان ایرانی سده‌های گذشته به دست ما رسیده است، شاید درباره‌ی هیچ چیز به اندازه‌ی معماری ایران سکوت نشده است. هیچکس گزارشی درباره‌ی هنر معماری ایران و پدیدآوردندگان هنر معماری ایران نداده است. نه از کاخ‌های پاسارگاد و آرامگاه کوروش کبیر در مشهد مرغاب، و نه از دروازه‌ی ملل و ستون‌های آپادانای تخت جمشید در دامنه‌ی کوه رحمت، نه از کاخ فیروز آباد اردشیر بابکان در راه کوهستانی و صعب العبور استخر به سیراف، نه از شبستان‌ها و گلدسته‌های جامع‌های نایین و زواره و اردستان در حاشیه‌ی سوخته‌ی کویر بزرگ مُک، و نه از گنبد تنومند و کوه‌وار سلطانیه در دشت سرسبز و خرم زنجان، و نه از همه‌ی بناهای کوچک و بزرگی که به رنگ‌های آجری و زمردی و فیروزه‌ای در زیر آفتاب درخشان فلات بی‌کران ایران تنها کارنامه‌های زنده‌ی تاریخ ایران تاریخی هستند، و از معماری ساده و زیبای روستاهای کویری و آبادی‌ها و کوهپایه‌هایی، که آبخشور هزاران ساله‌ی مردمی هزاران ساله و تاریخی هستند، همان‌قدر سخنی به میان نیامده است، که از معماری نیشابورها و ری‌ها و کرمان‌ها و جندق‌ها و ابرقوها، که مراکز بزرگ‌ترین و پرجنب و جوش‌ترین مدنیت‌های سده‌های گذشته بوده‌اند، و زنگی هزاران کاروان در کوچه‌ها و کاروانسراهایشان طنین انداخته‌اند. و شگفت‌انگیز است که ایرانیان شیفته‌ی معماری حتی دست کم در مورد بناهای مذهبی خویش کوچک‌ترین گزارشی از خود به یادگار نگذاشته‌اند.

راستی را چگونه ممکن است شاهد بنای یکی از زیباترین میدان‌های جهان در «نصف جهان» بود، و هر روز صدها کارگر و معمار و مهندس و خشت‌زن و کاشیکار و نقاش و نجار و گچکار را به چشم دید و دم فروبست؟

آیا پردازنده‌ی مسجد شاه، این آبی‌ترین بنای تاریخ جهان، به کار بزرگ و شگفت انگیز خود و به کار همکاران هنرمند خود به اندازه‌ی خط لب یار شاعر زمان خود ارج نمی‌نهاده است؟ و آیا هیچ صاحب‌قلمی بر سر راه خود به شیراز، هنگامی که آب زنده‌رود خنگش را تا میان می‌گرفت، از تمّاشای کوشندگان سازنده‌ی پل خواجه شگفت‌زده و تحت تأثیر نمی‌شد؟ و آیا هیچ نویسنده‌ی صاحب ذوقی بر سر راه سمرقند و بخارا و یا حجاز و یمن در یکی از خانه‌های ناپیند، که همچون لانه‌های پرستوها از کمر کوه آویخته‌اند منزل نمی‌کرد تا از سر ذوق، قلم به دست گیرد؟

اگر هم خاقانی با دیدن مداین باشکوه بر لب دجله در کنگره‌ی هر قصری نشانی از تبار خود می‌یابد و «هان» می‌کشد و هم‌زمانش را دعوت بر گریستن بر ایوان شکسته‌ی شاهان می‌کند، هرگز سخنی از معماری جهانگیر ساسانیان و از ساخت و پرداخت طاق کسری به میان نمی‌آورد. آیا خاقانی، که نزدیک به هزار سال پس از بنای طاق کسری از آن دیدن کرده است، می‌دانسته است که کاخ‌های خاقان کبیر منوچهر ابن فریدون شروانشاه، که او به آنها رفت و آمد داشت، و همه‌ی آثار معماری اسلامی، از هنر طاق‌سازی و ایوان‌سازی ساسانیان متأثر است و این هنر، که از شمال باختری ایران از اشکانیان به ساسانیان رسیده است،

پس از تکامل در زمان ساسانیان از بین‌النهرین خواهد گذشت و به تمام اروپا و آمریکا و آمریکای لاتین راه خواهد یافت؟

در این میان تنها داریوش هخامنشی (۵۲۲-۴۸۶ پیش از میلاد) است که با سنگ‌نبشته‌ی شوش نخستین کارنامه‌ی معماری ایران را به دست می‌دهد. در این سنگ‌نبشته از زبان داریوش می‌خوانیم، که صنعتگران و پیشه‌وران با ملیت‌های گوناگون از سرزمین‌های دور و نزدیک به شوش خوانند، و در کارگاه بزرگ ساختمانی شوش به کار گمارده شده‌اند.

مصالح ساختمانی کاخ شوش از راه‌های دور به شوش آورده شده‌اند، و برای ساختن کاخ، نخست، زمین را به عمق ده تا بیست متر کنده‌اند، و سپس زیرینا را با شفته انباشته‌اند. همزمان با خاکبرداری، فخاران چیره‌دست بابلی خشت مالیده‌اند و آجر ساخته‌اند، و برای پوشاندن سقف‌ها و همچنین برای تهیه‌ی ستون‌ها، الوار سدر و کاج، که در لبنان تهیه شده بود به وسیله‌ی آشوری‌ها به بابل آورده شده‌اند، و سپس از بابل، ایونی‌ها و کاری‌ها، که دریانوردان ماهری بوده‌اند، این الوار را سوار بر آب فرات به شوش رسانیده‌اند.

طلا از سارد و بلخ، سنگ لاجورد و عقیق شنگرف از سغد، سنگ کدر فیروزه از خوارزم، نقره و آبنوس از مصر، مصالح روزکاری دیوارها از یونان، عاج از حبشه و رنج در حوالی قندهار، و ستون‌های سنگی از روستای «ایبرادوش» شمال خوزستان فراهم آمده است. مادی‌ها و مصری‌ها زرگری کرده‌اند، ساردی‌ها و مصری‌ها نجاری را به عهده داشته‌اند و [دیگر] مادی‌ها و مصری‌ها دیوارها را آراسته‌اند.

بدیهی است وقتی سخن از معماری سنتی به میان می‌آید، منظور فقط معماری دولتی نیست. ما با دو هدف مشخص از مفاد سنگ‌نبشته‌ی شوش استفاده کردیم: نخست برای این که سنگ‌نبشته‌ی شوش قدیمی‌ترین سند معماری ایران است، و دیگر به این خاطر که چون از معماری ایرانیان نخستین چیزی نمی‌دانیم با مطالعه‌ی این سند این نتیجه را می‌گیریم، که لابد در زمانی که معمارانی قدرت پی‌افکندن و ساختن بناهایی چون کاخ‌های شوش را داشته‌اند، معماران دیگری هم می‌توانسته‌اند با معیارهایی انسانی بناهایی برای مردم طبقات کم‌درآمد بسازند. همین کافی است که بدانیم اندیشه‌ی معماری در عهد باستان در چه میدان و مداری قرار داشته است.

پس، از این خطابه‌ی سنگی داریوش بیست قرن می‌گذرد تا کارنامه‌ی زیبا و ارجمند دیگری با مینیاتور ساختمان قصر خورنق از استاد کمال‌الدین بهزاد، در سال ۹۰۰ هجری، پدید آید. در این اثر زیبا و پر حرکت و سرشار از زندگی، بیست و یک استاد و کارگر با ابزار و آلات بنائی خود در حال ساختن گوشه‌ای از قصر خورنق هستند. استاد بهزاد، که معروف به آفریدن صحنه‌های واقعی و مردمی است، با نشان دادن تقریباً همه‌ی ابزار بنائی زمان خود و همچنین شیوه‌ی به کار بستن این ابزار، از قبیل بیل و کلنگ و تیشه و زنبه و ناوه و نردبان و داربست، به بهترین وجه ما را در جریان معماری زمان خود قرار می‌دهد.

تا جایی که ما توانایی بررسی داشتیم جز داریوش در سال ۵۰۰ پیش از میلاد و استاد بهزاد در سال ۴۰۰ هجری تا اواخر حکومت سلسله‌ی قاجار و آغاز سلسله‌ی پهلوی هیچ‌یک از ایرانیان مستقیماً به هنر معماری ایران نپرداخته است. از این‌روی تقریباً همه‌ی اطلاعاتی که ما از معماری سنتی ایران داریم، از طریق سفرنامه‌های سیاحان و سفیران خارجی و گزارش‌های باستانشناسی باستان‌شناسان است، که در سده‌های مختلف از ایران دیدن کرده‌اند. مثلاً برای نمونه، قسمتی از نوشته‌ی انگلبرت کمپفر، سیاح و محقق آلمانی، را که در سال‌های ۱۶۸۳-۱۶۸۵ میلادی در ایران به سر برده است، درباره‌ی خانه‌های مسکونی اصفهان در اینجا نقل می‌کنیم:

«از خانه‌های سکنه‌ی عادی پایتخت ایران سخن به‌تفصیل نمی‌توان گفت. اغلب آنها از خشت در یک طبقه ساخته شده است که طاقی ضربی از همان جنس بر آن زده‌اند. خانه‌های فقرا تنگ و تاریک است و حیاط ندارد، در حالی که خانه‌های ثروتمندان جادار و دور فضای ساخته شده است. از طرف خارج خانه‌ها دیوار عریانی است و بس. همه جلال و شکوه خانه در داخل آن است، که به ایوان ختم می‌شود. میهمان زیر آن ایوان می‌نشیند و از منظره تلاًلُو استخر و گیاهانی که باغ را تزئین کرده لذت می‌برد. در سایر قسمت‌های خانه‌های ایران پنجره‌هایی تعبیه شده که تا کف اتاق می‌رسد، ولی در آنها شیشه‌هایی که در قلع کار گذارده باشند وجود ندارد، بلکه شبکه‌های چوبی در آن‌ها تعبیه شده و بر آن‌ها کاغذهایی کشیده‌اند که نور از آن‌ها عبور می‌کند. دیوارهای داخل را با گچ سفید می‌کنند. سقف مسطح را با کنده‌کاری‌ها و کاشی‌های معرق آبی می‌آرایند ... به استثنای کارگاه‌های نساجی سایر کارگاه‌ها در کنار خیابان تعبیه شده است، به طوری که هر عابری می‌تواند به داخل آنها نگاه کند.»

آموزش معماری

محمدمهدی محمودی

هر بنایی که روی این کره خاکی توسط یک معمار خلق می‌گردد، دارای پیامی برای اقشار مختلف حرفه‌ای و غیرحرفه‌ای زمان خود و آینده می‌باشد. سیر تحول خلق آثار معماری درگذر زمان مسیر شکل‌گیری سبک‌ها، فرهنگ‌ها و تمدن‌ها را نمایش می‌دهد، که امروز شاهد نمونه‌های مختلف و تنوع سبک‌ها در جهان هستیم. در سرزمینی چون ایران‌زمین، که در دوره‌های مختلف مهد شکوفایی فرهنگ، تاریخ و هنر بوده است، شاهد بازتاب این تحولات در آثار معماری و شهرسازی فاخر و تاثیرگذار آن دوران بوده‌ایم. بناها و فضاهای معمارانه توانسته‌اند تاریخ، فرهنگ و تمدن زمانه خود را به تصویر بکشند و تحولات زمانه را در کالبد مکان ثبت کنند که ما امروز وارث آنها هستیم. ما نیز به نوبه خود وظیفه داریم با تأثیر زمانه خود بر غنای این میراث افزوده و آنها را به آیندگان بسپاریم. در دوران معاصر و به ویژه دهه‌های اخیر، در حالی که جهان به دهکده کوچکی تبدیل گردیده، همزمان با کثرت سلیقه‌ها، نیازها و تفکرها و نیز تعدد بسترها و اقلیم‌ها روبرو شده است، که وظیفه و رسالت معماران خطیرتر گردیده، به ویژه معماران ایران‌زمین که وارث و حافظ میراث گذشته‌اند، ولی باید برگ زرین زمانه خود را نیز هم وزن گذشته و هم سو با زمانه خلق کنند و راه را برای معماران بعدی هموارتر سازند.

کتاب سال معماری معاصر ایران با جمع‌آوری و ارائه بیش از ۱۲۰ اثر جدید ایرانی، که معرف معماری معاصر ایران است سعی بر آن دارد تا با نقد علمی، حرفه‌ای و محتوایی آثار معماران با زبانی معمارانه و حرفه‌ای و با تلنگری بر مخاطب خاص و عام به سوال اصلی پاسخ دهد. آیا ما معماران با وجود فراز و نشیب‌های آموزش و حرفه معماریِ امروزی ایران، توانسته‌ایم همچون گذشته سهمی در معماری جهانی امروزی داشته باشیم؟

در فرآیند انتخاب آثار، ابعاد یا کاربرد آنها معیار سنجش نبوده است، تا بتوان به دامنه وسیع‌تری از آثار برای ارزیابی دست یافت. از حضور نسل جوان، خوش‌ذوق و خلاق معمار ایرانی بهره گرفت و با بررسی آثار آنها، به نکات مثبت و منفی آموزش و حرفه امروز معماری در ایران پرداخت تا در مقایسه با آثار بین المللی بتوان آنها را با معماری امروز جهان به چالش کشید و در نتیجه جایگاه و سهم معماری معاصر ایران را در تحولات معماری جهان مشخص کرد. همت و عزم حرفه‌ای و همگانی معماران این مرز و بوم، راه رسیدن به این جایگاه جهانی را همچون دوره‌های گذشته هموار خواهد کرد.

به نظر من در آغاز این مسیر که همان آموزش معماری است، باید خشت نخست را مجدداً و با دقت بیشتری پایه‌گذاری کرد تا فقط مدرسینی که اخلاق، دانش، ذوق و هنر معماری را دارند به تدریس بپردازند و بدین طریق دانش آموخته‌های آنها نیز گام‌های بعدی را تکمیل کنند و آثاری خلق شوند که ده‌ها برابر ارزشمندتر و بیشتر از این تعداد باشند.

برای نیل به این هدف باید از مبدا که همان دانشگاه است، راهکارها را عملی و نهادینه کرد، تا مشتاقان آموزش این رشته ضمن شناخت صحیح و اصولی تاریخ معماری تمدن‌های شرق و غرب و نیز سیر تحول تکنولوژی ساخت آنها، به بررسی و شناخت منطقی، علمی و حرفه‌ای معماری سرزمینان بپردازند و آن را بومی سازی کنند. تا جایگاه و دلایل وجود و نیاز معماری معاصر ایران را دریابند و با نگاهی بخردانه و بدور از تنگ نظری با تحلیل و بررسی آثار با ارزش معماری معاصر و معماران فهیم، خالق آثار جدیدی باشند که پیشگامان معماری معاصر ایران قبل از آنها خلق کرده‌اند. اگر آنهایی که این مسیر را برای ما آغاز و هموار کرده‌اند و تفکر معمارانه آنها را که تأثیر گرفته از شناخت صحیح و دقیق از معماری غنی گذشته است دریابیم، بی‌شک می‌توانیم گام‌های بعدی در مسیر معماری معاصر ایران را محکم‌تر و موثرتر برداریم.
باور دارم معماری آینده جامعه است و جامعه نیز آینده معماری، لذا ما معماران با آفرینش فضاهای معماری و شهرسازی غنی، به سهم معمارانه خود، در بهبود کیفیت زندگی شهری موثر خواهیم بود. به امید آنکه جامعه‌ایی سرزنده، پویا، ماندگار و پایدار داشته باشیم.

مرزهای معماری

سیروس باور

پیش از اینکه به پدیده‌ای به نام معماری بپردازم، مایل هستم تعریف‌های مختلفی که توسط منتقدین هنری در مورد پدیده‌ی معماری ارائه شده را از نظر علاقه‌مندان بگذرانم، تا سپس آنچه را که پیش می‌آورم بتوان به محک آن تعاریف زد.

۱. معماری یکی از انسانی‌ترین و، بالقوه، مهرآمیزترین شیوه‌های ارتباط با دنیای پیرامونی است.

۲. معماری مثال فوق‌العاده‌ای برای این فرآیند معناساز است. از نیاز ما برای سرپناه و رابطه‌ای کم و بیش هماهنگ با پیرامون ما سرچشمه می‌گیرد. واکنشی است به این مسئله‌ی انسانی که چگونه می‌توان ایمن و شاد در جهان زیست. توانایی ما را به کار می‌گیرند تا ساختارهایی بسازیم، و مواردی را که در طبیعت می‌یابیم تغییر شکل دهیم.

۳. در یک کلام، معماری اقدامی برای حل مسئله و معناسازی خلاقانه است، که طینتش با عمیق‌ترین سطح رابطه‌ی ما با محیط هماهنگ است.

۴. معماری در بهترین حالت فراتر از بیان دنیا می‌رود تا به طور خلاقانه شرایط سکونت و برهم‌کنش انسان را متحول سازد. این الزام اخلاقی معماری است: تبدیل دنیا به مکان بهتری برای زیستن!

۵. معماری مصداق بارزی است از کل هنر؛ اینکه شکلی از معناسازی انسان است. هنر، مواد فیزیکی و فرهنگی را از تجربه‌ی مجسم و اجتماعی ما می‌گیرد و آن‌ها را به تجربه‌های جدید تبدیل می‌کند که معناها و امکانات زندگی و اقدام در دنیا را شدت می‌بخشد، هماهنگ می‌کند و غنی می‌سازد.

۶. جان دیویی می‌گوید: هنر در معماری را نه به صورت امر مجزا یا برتر از زندگی عادی بلکه همچون استمرار ساختن و حل مسئله می‌داند که موجودات هوشمند برای بهبود کیفیت زندگی خود به کار می‌گیرند.

۷. سقراط می‌گوید: «انسان جویای خوشی و سعادت است و سعادت افراد همان سعادت جامعه است.»

معمار کسی است که از سعادت و شادی و شادکامی دیگران لذت برده و بانی ایجاد فرصت‌های جدید برای سعادت بشر باشد. پس معمار به کسی اطلاق می‌شود که خوی بشردوستی در وجودش نهاده‌ین شده باشد. فعالیت‌های ساختمانی امروز را اگر بخواهیم به صورت وقایع‌نگاری (کرونولوژی: chronology)، یعنی بیان فارغ از قضاوت، و نه از دید معمارانه، لحاظ کنیم و بدان نظری داشته باشیم، می‌توانیم اینچنین به تحلیل آن بپردازیم: معماری به عنوان هنر در رابطه با هندسه، کار ساده‌ای نیست که هر آن فرد که امکان مالی داشته باشد، گمان برد که می‌تواند فقط با در دست داشتن یک مدرک معماری، دست به کار ایجاد فضای جدید برای بهتر زیستن انسان‌ها بزند. معماری وابستگی شدید به جامعه‌شناسی، اقتصاد، سیاست و پیشرفت‌های علمی در مقیاس جهانی دارد. معمار را نمی‌توان در چارچوب عقاید فلسفی، سیاسی و مذهبی محدود کرد. اگر معیارهای زمان را پارامتر اصلی برای خلق فضا در نظر گیریم، بایستی مسیر جدیدی جهت هدایت و پیشرفت به جامعه، که خود دارای فرهنگی جدید و زاینده‌ی تمدنی جدید باشد، از پیش برنامه‌ریزی کرده باشیم، چون خصوصیت‌ها و خصلت‌های انسانی را نمی‌شود به خاطر مرزهای سیاسی و عقاید محدود گذشته از هم جدا کرد. اگر همه را انسان در نظر گیریم، انسان از ابتدای خلقت، انسان آفریده شده است.

امروز یعنی «هزاره‌ی سوم» با در نظر گرفتن اینکه دنیا با سرعتی بی‌نظیر در حال تغییر است، و با توجه به سیستم‌های الکترونیک و انفورماتیک، تحولات سیاسی-اجتماعی-فرهنگی، در نتیجه، جنبش‌های فکری یکی پس از دیگری مرزهای سیاسی را از بین برده، و کلیه عرصه‌های زندگی را فراگرفته و آن‌ها را به هم نزدیک می‌کند. انسداد فکری جامعه‌ی درون‌مرزی، جهانی شده، از فقر فرهنگی خارج می‌شود، و وارد ابزارهای فکری-علمی و دانش جهانی می‌گردد. در یک چنین فضایی صحبت از هویت، صحبت از سَنّت و صحبت از فرهنگ کمرنگ شده، ارزش گذشته‌ی خود را از دست می‌دهد. با تمدن حرکت کردن، نیازمند انسانیت است. خواسته‌ی ما معماران، آموزشی نمودن زندگانی مردمان است. بی‌فایده است اگر بخواهیم در مورد آینده‌ی معماری ایران صحبت کنیم. چنین بحثی بلافاصله حالت اوتوپیایی پیدا می‌کند. سیاست معماری امروز را ورق بزنیم، اجتماع آشفته‌ی در تکاپو به سوی آینده نامعلوم را از نظر بگذرانیم، فعالیت‌های ساختمان‌سازی و شهرسازی بدون قانون و ضوابط را مثل تصویرهای متحرک در پرده مشاهده کنیم، متوجه می‌شویم که در این سیستم، معمار مثل مفصلی است که این وسط زیر بار این همه مصیبت در می‌رود. استقلال و اراده ندارند، مانند بازیچه‌ای در دست دیگران است، و رفتارش مثل بالادستی‌های بی‌فرهنگ می‌شود، که در نهایت ربطی به خلاقیت عاشقانه‌ی یک معمار ندارد.

روش زندگی ما ایرانیان - سوی دوران پیشین - چیزی برگرفته از آن‌چه که در تولیدات صنعتی دنیای غرب رواج داشته و دارد، نیست؛ با این تفاوت که آن‌ها با توجه به یک فرهنگ غنی از صنعت، روش و تفکر نوینی را در رفتار و زندگی روزمره‌ی خود اتخاذ کردند، که زاینده‌ی جهان‌بینی‌شان بود. این جامعه که با جنبش و نهضت مدرن زاینده از انقلاب صنعتی به صورت یکسان در اروپا به پا خواست، به خاطر چند قرن آموزش آزادی‌خواهانه - از رنسانس به بعد - دارای فرهنگی یکسان شد و متمدنانه به زندگی در مقیاس فردی و جمعی نگاه می‌کرد. این حرکت و روش در کشور و جامعه‌ی ما تدریجاً وارد نشد، بلکه ما یکباره خود را در سیلایی از تولیدات صنعتی وارد زندگی شده غوطه‌ور دیدیم. به هرحال، معماری ما از این نقطه‌ی شروع برمی‌خیزد، یعنی از درون روش زندگی جامعه. در این حالت دو روش وجود دارد، با معماری با خواسته‌ها و جبران کمبودهای جامعه حرکت می‌کند، یا از سیاست دولت تبعیت می‌کند. در جهت مقایسه، در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۳۲۰ معماری از سیاست دولت تبعیت می‌کرد. از ۱۳۲۰ تا ۱۳۵۷ فعالیت‌های معماری و گسترش شهرها تابعی بود خواسته‌های جامعه و معضل کمبود مسکن - چه به صورت مسکن جمعی. وزارت مسکن و شهرسازی به خصوص «شورای عالی شهرسازی» قوانین و معیارهایی به تصویب رساند که تمام فعالیت‌های معماری را در داخل شهرها و گسترش شهر در حومه را در برمی‌گرفت، که از همه مهم‌تر، کاربری اراضی و تراکم ساختمانی بود. این اقدام عقلایی و راه و روش صحیح، تمام فعالیت‌های سازندگی را در بر می‌گرفت. بعد از سال ۱۳۶۸ به دلیل هجوم مردم جنگ‌زده به شهرهای اصلی تمام آن‌چه در دوران‌های گذشته رشته بودند پنبه شد. وضعیت مخدوش شد و قانون منطقی جدیدی جایگزین آن نشد. سازندگی ما در شهرها به دست سرمایه‌دارانی افتاد که به‌اجبار برای این‌که سرمایه‌ی انباشت‌شده‌ی آن‌ها به کار گرفته شود، شروع به برج‌سازی و بلندمرتبه‌سازی کردند. خط آسمان در شهرها به هم ریخت، تراکم جمعیتی از حد گذشت، و روز به روز بر تراکم ترافیک افزوده شد، تا اینکه شهرها مملو از مهاجرینی شدند که با فرهنگ روستایی از حومه به شهر آمده بودند. و خودروهای مسافربری در دو سمت خیابان‌ها پارک شد.

فعالیت‌هایی مثل نشان معمار سال ایران، دوسالانه‌ی معماری ایران، یا همین پروژه‌ی کتاب سال معماری معاصر ایران، در مقابل بندگی برج‌سازی سرمایه‌داری هستند. جای بسی خوشبختی است که به جای این‌که شهرداری‌ها یا وزارت نوپای راه و شهرسازی در فکر ایجاد مسیر جدید از ساخت‌وسازهایی که تمام سطح شهرها و بخصوص تهران پایتخت را فراگرفته باشند؛ بخش‌های خصوصی که دغدغه‌ی ابتکار در ایجاد و ساخت بناهای معمارانه را دارند، با برقرار کردن رویدادهایی مثل معمار سال و دوسالانه‌ی معماری، تمام توجه فعالان، تصمیم‌گیران، مسئولان و مدیران را به آن‌چه که معماران جوان در زمینه‌ی ایجاد و خلق فضاهایی که بشود نام معماری بر آن‌ها اطلاق کرد، جلب نمود تا آن‌ها هم در رقابت با بخش خصوصی، که این ابتکار را هر سال با هزینه‌ی خود برپا می‌کند، وارد میدان عمل شوند.

حاصل برقراری این فعالیت‌های بخش خصوصی، نه فقط تشویق معماران جوان را در بر دارند، بلکه باعث می‌شود که دید و شناخت مدیران مسئول و هم سرمایه‌گذاران را در ایجاد برج‌سازی‌های بی‌هویت نابجا و ساختمان‌سازی‌های سودآور بی‌مایه، در رابطه با ایدئولوژی معماری و فلسفه‌ی بهتر زیستن گسترش داد، تا شاید در آینده شاهد معماری‌های جالب و بهتری باشیم. در ضمن کم‌کم معنای معماری واقعی در اذهان جامعه تثبیت گردد، تا شاید دست از این برج‌سازی‌های ابلهانه بردارند.

من به معماران جوان امروزی‌مان اعتماد زیادی دارم که توانسته‌اند بر این جنگل تاریک، پرتوهای درخشانی بیفکنند. با توجه به درصد بسیار کم و ناچیز آن، ولی دارای کیفیتی است که می‌تواند بسترهای جدید و نوآوری‌های تازه را در راه پیشرفت‌های علمی-هنری-ایدئولوژیک به وجود آورده، آینده‌ی روشنی را راهگشا باشند.

اهمیت و لزوم انتشار آثار شاخص معماری معاصر ایران

گفتگویی با سیاوش تیموری

آقای دکتر تیموری، این نخستین بار در تاریخ معماری کشور است که چنین اثری چاپ می‌شود. تقریباً بیش از ۸۰ دفتر معماری، مهندسین مشاور و ۱۲۹ پروژه

در کتاب حاضر هستند. فکر می‌کنید چرا تاکنون این اتفاق رخ نداده؟ حتی در زمانی که معماران به حکومت‌های مرکزی بسیار نزدیک بودند و امکانات خوبی داشتند.

برای اینکه از این مسئله غافل بودند. آن‌ها به دنبال چیزهای دیگری بودند. در حالی که بهترین روش ترویج خوبی‌ها کتاب است. امروز در ایران که رسانه‌های جدید هم وارد شده‌اند، این مسئله برای ما تازگی دارد. در اروپا و آمریکا این امور را جدید تلقی نمی‌کنند، آنجا هم هنوز کتاب چاپ می‌کنند. صد کتاب از کار یک معمار در بازار چاپ وجود دارد. در زمینه‌ی هنرهای هفتگانه هر آنچه بتوانند چاپ می‌کنند، حتی بروشور ساده، و بین مردم پخش می‌کنند. ما هم کار خوب کم نداریم. ما هم کشوری مثل کامرون نیستیم که معماری‌مان دست و پا بسته باشد. ما هم معماران جوان توانمندی داریم. شاهد کارهای خوبی هم هستیم. در کشورهای پیشرفته به چنین اقداماتی بها می‌دهند. پس ما هم باید بها بدهیم. از قدیم چنین رویه‌ای در کشور ما نبوده است. اما خوشحالم که اکنون توجه می‌کنند.

به نظر شما در این مسیر باید مراقب چه چیزهایی باشیم، و روی چه اهدافی تمرکز کنیم؟

اولین نکته این است که سانسور نکنید و سانسور نشوید. نه کسی یا ایده‌ای یا جریانی را سانسور کنید، و نه اجازه بدهید دوستان و رفقا از پشت پرده فشار بیاورند، تا اقدام کسی را سانسور کنید. در معماری هیچ مصلحتی بالاتر از خود معماری و جریان آزادانه‌ی ابراز نظر در آن نیست. بگذارید معماران جوان حرف‌شان را بزنند. در طول تاریخ ایران هم حافظ حرف خودش را زده، بقیه هم حرف خودشان را زده‌اند. مردم بهترین داور و قاضی هستند. آزادانه انتخاب می‌کنند. بر اثر قضاوت آن‌ها حافظ مانده، و خیلی از غزلسرایان دیگر از یادها رفته‌اند. کتاب نباید برای یک نفر باشد. در حافظه‌ی تاریخی معماری ما، «حافظ‌گشی» کم نداشته‌ایم. بعدها که شخص از دنیا رفته، تازه دیده‌اند که چه کارهایی کرده، و چه حرف‌هایی می‌توانسته بزند. نمونه‌هایش کم نیستند. زیاد هستند. خودتان بهتر می‌دانید. رُسُتم وُسکانیان در معماری، نصرت کریمی در سینما. از کس دیگری نام نمی‌برم!

شما در تجارب بین‌المللی خود با نمونه‌های مشابه برخورد داشتید. فکر می‌کنید چه اشکالاتی داشتند که نباید ما تکرار کنیم.

در دنیا کارها بدون اشکال نیستند. در فرانسه مسجد حضرت یوسف را خراب کردند، و جنجالی به پا شد، تا حدی که مجبور شدند عذرخواهی کنند. منتهی نکته این‌جاست که در غرب از همه چیز درس می‌گیرند، یک اشتباه را مرتب تکرار نمی‌کنند. ولی ما اشتباهاتمان را عیناً تکرار می‌کنیم. متأسفانه در غرب هم گاهی از اوقات می‌بینیم کتاب معماری را بر مبنای سود اقتصادی تولید می‌کنند. یعنی فقط عکس چاپ کرده‌اند. چهار تا پلان زده‌اند تا خواننده بتواند کار را دقیق بررسی کند. خلاصه کتاب‌تان اینچور نشود. یا اینکه یادم هست یک‌بار بحث می‌کردیم این کتاب‌ها همه کاتالوگ و آلبوم عکس شده‌اند، و اصلاً مبنای نظری در آن‌ها وجود ندارند. نقد ندارند. فضای نقد و نقادی حتماً در کتاب‌تان لحاظ شود. نگذارید دیالوگ به مونولوگ تبدیل بشود.

البته مراقب هم باید باشیم فقط تعدادی کار فرمال چاپ نکنیم!

ببینید اولاً فرمالیسم بالذات بد نیست، منتهی فرمالیست‌هایی داریم که معماری را فدا می‌کنند. فضا را قربانی می‌کنند. شما باید برای حل این مشکل شفاف‌سازی کنید.

منظورتان دقیقاً چیست؟

انعکاس افکار قوی و صحیح، مردم را با اندیشه‌های برتر آشنا می‌کند. مردم می‌فهمند معماری یعنی چی؟ معمار کیست؟ باور کنید هنوز بعضی کارفرماها معمار را با نقشه‌کش یا بنای ساختمان اشتباه می‌گیرند. تازه اینها اهل کار هستند. مردم عادی که مانند. کارمند اداره مانند. آن مسئولی که مدیریت دولتی خوانده و در یک سازمان مدیر شده مانند. انعکاس افکار قوی توسط شما و این پروژه‌ها اگر پنج نفر از مردم را هم روشن کند مقصود حاصل شده است. آن وقت این‌ها در مهمانی‌ها، در ضیافت‌ها، و در برنامه‌های خودشان تلقی بهتری از معماری پیدا می‌کنند. کتاب را به هم نشان می‌دهند. ورق می‌زنند. بعد نه فقط فرمالیست‌های الکی و فدل‌ها که همه‌ی کسانی که دارند خون این معماری را مثل زالو می‌مکند رسوا می‌شوند.

من به شما بگویم. مشکل عدم آگاهی مردم ما از شهرداری نیست. شهرداری بدبخت چکاره است؟ شهرداری باید زباله‌اش را جمع کند. همه‌ی اشکالات را انداخته‌اند گردن چهار تا قانون که شهرداری‌چی‌ها تصویب کرده‌اند. نظام مهندسی باید کار کند. نظام معماری باید تشکیل بشود. باید تبلیغات کنند. بتر بزنند. در اتوبان می‌بینید برای مسواک زدن، برای شیر خوردن، برای پای موبایل نشستن، برای شب پلدا، برای گپ زدن یا بابا و مامان پوست زده‌اند، اما هیچ‌کس نیست که درباره‌ی معمار بدبخت هم چیزی بگوید. اگر بتری هم هست تبلیغ دفتر فدل و دو تا کار کلاسیک هست. نظام مهندسی باید مردم را با معماری خوب آشنا کنه. حالا هر تعریفی که از معماری خوب دارند. هر تعریفی شما دارید. شما هم باید تبلیغات کنید. من تعجب می‌کنم این‌همه سازمان و نهاد داریم، چهار تا بتر آموزشی و جزوه چاپ نمی‌کنند. نشستند ببینید آنطرفی‌ها چکار می‌کنند. خود معماران‌مان هم همینطور. هرچه کار می‌بینی ارجاع داده‌اند به مبنای نظری لو گربوزیه و فرانک لوید رایت و ژرژ کاندلیس. البته اینها خوب هستند، اما ما چی؟ ما چه کرده‌ایم؟ این نفرت‌آوره ... شما باید این‌ها را چاپ کنید. پخش کنید. نگذارید ماجرای معماری فراموش بشود. مردم باید در مورد معماری مثل شعر و موسیقی و سینما بحث کنند.

خب باید چیزی نوشته شود که ما چاپ کنیم.

خودتان بنویسید! به گردن شماست که بنویسید. شما اگر خبرنگارید، اگر محقق هستید، اگر معمار هستید باید بنویسید. شما فکر کردید من برای چی می‌نشیم و کتاب می‌نویسم. بقیه برای چی می‌نویسند. نسل اولی‌ها دیگر چقدر کار کنند. بدبخت‌ها همه مُردند. فکر کنم آخرین آن نسل مرحوم سیحون بود. مگه چندتا از ما نسل دومی‌ها مانده‌اند؟ من ۸۱ سال دارم. پس شما باید بنویسید. دانشجویان باید بنویسند. باید درباره‌ی معماری مطلب نوشته شود. معماری باید تبیین شود. طراحی و ساختن که خداست، اما این کار را هم رها نکنید! بله! بنویسید! و بگذارید مردم قضاوت‌مان کنند.

من یادم هست یکبار شخصی که معمار هم نبود متنی در مورد معماری نوشته بود که خیلی مهمل بود. من فوری یک پاسخ نوشتم و به دفتر مجله فرستادم. طرف حتی عکس‌های خوبی هم از معماری نگذاشته بود. من تبتَر زدم «دوربین‌های آنچنانی، عکس‌های اینچینی». خواستم دعوا کنم. خواستم دیالوگ کنم. به عنوان یک معمار پاسخ نوشتم. نظرم را ارائه کردم. خوب، دیدم که بعداً کارشان بهتر شد. از معمارها نظر خواستند. یک راهی باز شد و بحث معماری الکی دولکی راه پیدا کرد به داخل یک مجله‌ی عمومی، که درباره‌ی سینما و شعر مطلب می‌نوشت. مردم در همان مجلهٔ شروع به خواندن پیرامون معماری کردند. می‌خواهم در این پایان نکته‌ای بگویم. مطالب علمی بنویسید و اینها را به دست اهلس و به دست توده‌ی مردم برسانید. تخصصی کار کنید، اما به زبان ساده، تا مردم هم بفهمند. ما که بچه بودیم همه غافل بودند. در خیابان راه می‌رفتند، می‌گفتند: چون می‌گذرد، غمی نیست! من هم می‌گفتم، بله، چون به تدریج می‌رود چه غمی است؟ اما امروز می‌گویم کم نی‌آورید. کار را جمع کنید. هرچه بیشتر شفاف‌سازی و روشن‌گری بکنید، مردم هم بیشتر به سمت شما می‌آیند. معماری بی‌پناه مانده است ... از معماری به واسطه‌ی قدرت رسانه‌ای که در اختیار دارید و به پشتوانه‌ی مردم، حمایت و محافظت کنید.

از «فروگاهش به صورت» تا «معماری یکپارچه» در هفت پرده

باقر طباطبایی

۱. معماری بی سر ته: کنش رایج معمارانه، بازی با صورت‌ها و چینش هندسی فضاها، با چاشنیِ «اندکی توانایی گرافیک» برای ارائه و تماسازی. همراه با مقادیر معتداییهِ وقاحت و اعتماد به نفس کاذب، برای واگوکردن کلمات بی‌معنا برای توجیه دروغین آنچه ارائه شده است. چنین شیر بی یال و دم و اشکمی که به سبب ناتوانی در خردورزی و اندیشیدن، و کسالت و گریز از تعمق فلسفی، به بار آمده، اصولاً نه سری دارد و نه تهی؛ سر ندارد زیرا که فاقد معنا و تئوری و برنامه و سناریو است. ته هم ندارد زیرا که بی‌بهره از نظامنامه‌ی بهره‌برداری است. چالش معماری بی سر و ته، همان چالش شیر بی یال و دم و اشکم است؛ یعنی چالش هستی‌شناختی. بر این کنش رایج معمارانه، نام معماری غی‌توان نهاد.

۲. فروافتادن از معنا: جماعت بی‌دانشی که هنری جز همین صورت بر صورت‌اندازی و شکل بر شکل‌انباری ندارند، معماری را به تک‌گوییِ خودخواهانه بر محور نمایش و دلبری، فروکاسته‌اند، و ناتوان از زایش اندیشه‌اند. دین و دل درباخته به نام‌های برجسته در رسانه‌ها و تن داده به تقلید بی‌خردانه از ایشان، معماری را از معنا انداخته‌اند.

۳. پیشامعماری: معنا در معماری تمایز واقعی می‌آفریند و چون تنها متعلق تقلیدناشدنی و عنصر یگانه‌ی معماری، مکان است، معنا وابسته است به مکان و بر آن می‌نشیند و از آن برمی‌خیزد. سایر متعلقات معماری، در آثار و فرایندها جاری است و قدرت ایجاد تمایز یعنی آفرینش اصالت ندارد. معنا در تعامل با مکان (در معنای اعم) آشکار می‌شود، و بنابراین مهم‌ترین مسئله‌ی هر معماری در هر زمان و موقعی، همین تعامل است. پیشامعماری، یعنی فراهم آوردن سر برای معماری، یعنی مستندسازی آن به معنا، به راه داستان:

ترفند پیشامعماری: معنای معماری همان است که در ذهن و دل مردمان بنشیند، که گاه و به‌ندرت از طریق ایجاد کاربری‌های تازه و بدیع ایجاد می‌شود، و با تکرار، سست می‌شود و از میان می‌رود. یا معنا با صرف هزینه‌ی زیاد از طریق ایجاد صورت‌های خاص و فناوری‌های نوین ایجاد می‌شود و با گذشت زمان از چشم و دل می‌افتد و گرد کهنگی بر آن می‌نشیند. بنابراین برای ایجاد معنا در معماری باید به چیزی متکی شد که هیچ معمار دیگری در آن شریک نیست؛ یعنی مکان! برای هر پروژه‌ی ساختمانی باید سناریویی مبتنی بر دارایی اختصاصی آن یعنی مکان و امکانات اشتراکی آن یعنی صورت و مصالح و کاربری و شیوه‌ی بهره‌برداری تدوین شود. معنایی که از سناریوی اختصاصی هر پروژه به دست می‌آید، از آن در میدان رقابت، مراقبت خواهد کرد.

۴. درس آموختن از دیگر: شایسته است که معمار بنگرد و بیاموزد. اما اگر از نگرِیستن به اثر معماری درسی آموخته می‌شود تا به کار گرفته شود، همه ناشی از تأمل در مسئله‌ی بنیادی معماری است. پس درس‌آموزی معمار از نگرِیستن به «دیگری»، به معنای تأمل در تعامل معنا و مکان در آن است. و همین درس مهم، تکرارناشدنی و تقلیدنکردنی، شطحی است که دل را می‌شوراند، و خرد را برای آفرینش معنا در بستر مکانی دیگر، به یاری می‌خواند. ۵. سرمایه‌ی کالبدی: معمار حرفه‌ای که معماری با سر و ته بلد است و می‌تواند، عامل بزم طرب سرمایه‌داری نیست، لیکن در این میدان اسبی می‌دواند. چرا که محصول فرایند معماری، علاوه بر آنچه، در سایه‌ی والای هنر و نیز مردم‌واری و شهرمداری گفته می‌شود، سرمایه‌ی کالبدی است. مهم است که دانسته شود تبدیل سرمایه‌های فناورانه، نیروی کار، مالی و غیره به سرمایه‌ی کالبدی، دیگر همچون گذشته نیست که مطمئن و سودآور قطعی باشد، بلکه تبدیل شده است به کنشی مخاطره‌آمیز و رقابت‌جو. معماری باید برای مخاطرات ناشی از رکود و رقابت و مزیت‌های توفیق‌آفرین در این میدان نیز چاره بیاندیشد. این جنبه‌ی مهم از معماری هرگز نباید فراموش شود، هرچند که در گفتار و نوشتار به زیبایی شعارهای فریای زندگی‌مدار و اجتماعی نباشد. توجه به سرمایه‌ی کالبدی، نشان می‌دهند که معماری کنشی دل‌بخواهی و تک‌گوییِ شخصی و بازیکوشانه‌ی معمار نیست؛ غفلت ناشی از عشرت در میان جوایز و پاداش‌های رسانه‌ای و مسابقات معماری، معماران را فریفته است، مردم را نفریبد!

۶. پسامعماری: فرایند سنتی طرح و ساخت، به طور مستقل و جدا از زمینه‌ی ساختاری و اجتماعی، یعنی فاقد معنای حاصل تعامل با مکان، اجرا می‌شود و در نتیجه در لحظه‌ی تحویل به کاربران، پایان می‌یابد و درست از همان لحظه، روند فرسودگی و کهنگی و دل‌آزاری آن آغاز می‌شود. در چنین فرایندی، ساختمان حسرتی است بر دل شهر، نه سرمایه‌ای برای تمدن. بنابراین، فقط در صورتی سرمایه‌گذاری در آن به‌صرفه و مطمئن است که هیچ رقیبی وجود نداشته باشد. انحصارگرایی و سلطان‌سازی و رقیب‌هراسی، ریشه‌های پرشمار دارد، و یکی از آن ریشه‌ها در باغ معماری بی سر و ته آبیاری می‌شود. پسامعماری همان فراهم کردن ته برای معماری است، که بهکرد مستمر فضای حیات انسانی را در پی دارد.

ترفند پسامعماری: تعمّق در شیوه‌ی عمل مصرف‌کننده‌ی نهایی، انتظارات و شیوه‌ی کسب و کار و زندگی و فعالیت او در درون سرمایه‌ی کالبدی است. یعنی هر اقدامی با پرسش‌های بنیادین درباره‌ی هزینه و روش نگهداری، چگونگی تأمین منابع مالی و تجهیزات برای نگهداری و تأثیر آن در دارایی، و بهره‌وری فضا و انتفاع مصرف‌کننده نهایی و نگرش اجتماعی به بنا، ارزیابی شود.

۷. معماری یکپارچه: محصول معماری یکپارچه، سامانه‌ای است قرار گرفته در چنبره‌ی سامانه‌های لایه‌بندی‌شده‌ی متکی بر یکدیگر، و هم‌پیوند با مکان، یعنی زمینه‌ی ساختاری و اجتماعی. منطق بر فرایندی جامع از کنش‌های آفرینشگرانه، قادر به تولید و نگهداری و ارزش‌افزایی دارایی‌های مادی و غیرمادی متراکم شده در سرمایه‌ی کالبدی. در معماری یکپارچه به این نکته توجه می‌شود، که پاسخگویی به کنش‌های در حال تحول مکان، مستلزم عنصر زندگی و هوشمندی است. یعنی معماری، تنها به معنای ترکیب مصالح و چینش آن‌ها بر اساس طرح صوری و فراهم کردن فضایی یا ظرفی برای فعالیت‌های زندگی هرروزه نیست، بلکه علاوه بر آن، همانند هر جاندار هوشمندی، تولد، رشد، کمال و پویایی دارد و باید از آن مراقبت دائم و مستمر به عمل بیاید. چون زندگی انسانی، متکی بر کنش ارتباطی است، و این کنش بر حسب مختصات فرهنگی و اجتماعی هر «سرزمین» تعریف و تبیین می‌شود، تقلید از صورت‌ها، سامانه‌ها و ابزار دیگران در معماری یکپارچه ممکن نیست. تنها می‌توان و باید مسئله و روش را آموخت و شیوه‌های عملیاتی و نظامات اجرایی را هر بار ابداع کرد.

ما معماران خوب ناپیدایی هستیم

مehشید معتمد

تجربه‌ی زندگی تحت شرایطی متمایز با مردان، به شکل‌گیری چیزی انجامیده که شاید بتوان آن را «منش زنانه» در فرهنگ و معماری نامید؛ زیبایی‌شناسی و شناخت‌شناسی ویژه‌ای که بازتاب آن جهان زیستی است. نمود این گیتا در حرفه‌ی معماری (و به ویژه در ایران) به نوعی جریان بدل می‌گردد، که با هیاهوی کمتری در کنار رویدادهای پرسرودای مردانه، به حیات خود ادامه می‌دهد. زنان در کجای معماری ایران قرار دارند؟

در جنسیت‌زدگی حال حاضر در دانشگاه و حرفه‌ی معماری، نادیده‌انکاری زنان نمی‌تواند تنها محصول بینش حاکم بر ایدئولوژی‌های اجتماعی باشد؛ کافی است مقایسه‌ای میان زنان معمار با سایر مشاغل شکل گیرد. موضوع مهم‌تر مالکیت فکری و معنوی تولیدات معمارانه است، که جایگاه والاتری نسبت به مالکیت مادی آن دارد و منشأ جست‌وجوی خودانگیزتگی زنانه را در جامعه قرار می‌دهد. در شرکت‌های معماری و آثار مهم ساخت‌یافته از سوی معمار-ستاره‌ها، همواره نقش همکاران زن در پروژه‌ها اهمیت و ارزش خبری کمتری دارد؛ به برندگان جوایز یا شرکت‌کنندگان در نشست‌ها در سالی که گذشت نگاهی بیاندازیم. به جز مواردی اندک که اثر متعلق به یک زن بوده است، در باقی موارد نام معماران زن در جایگاه دوم ذکر شده یا تحت تأثیر نام همکاران مرد قرار داشته است. صرف نظر از هر جایگاهی، نقش‌آفرینی کمرنگ زنان معمار به شکل فرهنگی درآمده که به نسل معماران جوان‌تر و دانشجویان نیز آموخته می‌شود.

فلسفه‌ی متکی بر جنگ و رقابت با دنیای مردانه از پیش رنگ باخته است، و «ماهیت هیجانی» و تراکم شوری که در زنان وجود دارد و برآمده از درک شهودی سریع‌تر و صحیح‌تر آن‌هاست، در نفوذ سلطه‌ی مردانه، محدود به فرامین شخصی می‌شود. دوجنسیتی فرهنگی یا زنانه شدن آن، گره بزرگ ذهنی نظام مردسالار معماری است و منتج به محرومیت بصیرت زنانه از دنیای طراحی شده است. پس کیفیت‌های ویژه‌ی طراحان زن در قامت همراهان مردانه بازتعریف می‌شوند تا حقانیت آن‌ها اثبات شود؛ در آخرین مطالعات بین صد شرکت بزرگ معماری در جهان، تنها سه شرکت توسط زنان اداره می‌شود، و فقط در دو شرکت شناخته شده مدیریت زن و مرد به صورت هم‌زمان و هم‌ارزش صورت می‌گیرد.

درواقع اولین پیامد قدرت نداشتن زنان، الزاماً به آن معنا بوده که آن‌ها مجبورند برای بقاء از محیط‌شان آگاه باشند، و نوعی آگاهی یا دیدگاه محیطی و کل‌نگر را بسط دهند. از همین رو، حساسیتی پدید آمده که بدیلی مثبت برای روش مردانه‌ی تلاش و غلبه است. بالیدن انگیزش‌های زنانه در زمینه‌ی شهر و معماری، نخله‌هایی برای نوزایی عمومی پدید آورده است، تا رفرم‌های اجتماعی بزرگ‌تری را در انتظار خود داشته باشد. زنان می‌بایست و می‌توانند وارد سپهر عمومی مدیریت معماری شوند، زیرا دیدگاه اخلاقی آنان برای پاک کردن دنیای فاسد و مردانه‌ی مدیریتی لازم است. زنان به شکل طبیعی خطرپذیر و در عین حال واقع‌گرا هستند؛ ترکیبی کامل برای مدیریت؛ اکنون زمان آن است تا خطرپذیری را در معماری به عنوان نیرویی محرک دریافته و راه‌هایی متفاوت برای کشف و پردازش ایده‌های جدید بیابیم.

بخش عمده‌ی شواهد حاکی از آن است که قضاوت‌های زنانه درباره‌ی طرح و تولید اثر معماری بر اساس احترام اساسی به نظام احتمالات، بافت محیطی و نزدیک به دنیای واقعی و روزمره صورت می‌گیرد. به نظر می‌رسد زنان تمایل بیشتری به کاربرد روش پذیرای «صداهای» متنوع محیطی و تصدیق واقعیات آن دارند. هم‌چنین تمایل کمتری به قطعه‌قطعه کردن آن بافت، یا تحمیل اجزائی بیگانه به آن، یا منحصرأ پیروی ذهنی و عینی از آن دارند. ^۱ این شناخت‌شناسی، خود، مبنایی اخلاقی تولید نموده که به اجزاء زندگی احترام می‌گذارد و مؤید شیوه‌ی زیست هرروزه است.

یکی از عواملی که به نظر می‌رسد در شکل‌گیری شناخت‌شناسی زنانه سهم داشته باشد، موقعیت تاریخی اقتصادی زنان به عنوان تولیدکننده برای مصرف است: با یادآوری آنکه تولیدات زنانه عمر کوتاهی دارند، به اندازه‌ی لذت صرف غذا یا پاکیزگی خانه. شاید همین پارادایم پنهانی است که سبب شده تا صنعت ساختمان به تولیدات برآمده از تفکرات زنانه وقعی ننهد، و پیش‌فرضی درباره‌ی عمر کوتاه آن داشته باشد. تغییرات اساسی اجتماعی می‌تواند بر چنین دیدگاهی تأثیر بگذارد: گشودن در مدیریت حرفه به روی زنان، تغییر در جامعه‌پذیری طراحان زن، بنای ارزش‌های جدید برای تفسیر کنش‌های اجتماعی در قالب برهم‌کنش جمعی.

شکل جدیدی از جامعه در راه است؛ یک فضای استدلالی که زنان بتوانند در آن ایده‌ی اثرگذاری و فراوری از قلمروهای حاضر را تجربه کرده و دیدگاه جهان‌شمول و بی‌طرفانه‌ی خرد شخصی خود را عنوان نمایند. در این مسیر، زنان و گروه‌های حاشیه‌ای که حضور کمتری در ساختارهای زبانی و نهادی جامعه داشتند، قواعدی پدید می‌آورند که فرصت‌های برابر را به معیار سنجش اجتماعی بدل نموده و اجتماع، مسئولیت و اخلاق را به ارزش‌هایی هم‌اندازه‌ی استقلال، اعتماد به نفس و فردگرایی نزدیک می‌سازد. اقلیت زنان معمار در حرفه، در تلاش هستند تا با زبان و بیانی متفاوت، موفقیت‌های گروه خود را به هنجاری اجتماعی بدل نمایند، و بازتفکری نوین درباره‌ی شهرسازی، مسکن، محل کار، خرید و تفریح، با توجه به تغییرات فرهنگی درخصوص حضور زنان، در شهر اعمال نمایند. آن‌ها درصدد هستند تا موفقیت تعداد کمی از طراحان زن را به میزان قابل توجهی افزایش داده و فرصت‌های برابری تولید کنند. همان‌طور که جین جیکوبز می‌گوید: «شهرها قابلیت فراهم‌سازی چیزی برای همگان را دارند، تنها به این دلیل و زمانی که از سوی همگان ساخته شوند». ^۲

^[1] از بیانی‌های اودیل دک، معماربانوی فرانسوی، برای فراخوان معماران زن در دوسالانه‌ی ونیز

^[2] مشخصاً حضور نمونه‌هایی ویژه، هم‌چون زاه‌ا حدید، جامعیت و عمومیتی بر کلیت بدنه‌ی خاطرنشان می‌سازد این یادداشت در ادای احترام به زنانی نوشته می‌شود که در زمینه‌ی معماری و ساختمان و به‌خصوص در ایران، گام‌های هرچند کوچک اما مؤثری برمی‌دارند؛ زنانی که افزون‌طلبی مردانه نداشته و چشم امید به آینده و فرصت‌هایش دارند

^[3] در نگارش این نوشتار از کتاب نظریه‌ی فمینیستی، نوشته‌ی جوزفین دانون و ترجمه‌ی فرزانه راجی، استفاده شده است

واکاوی چهار دهه‌ی معماری معاصر ایران

وحید قبادیان

معماران شاخص کشور در بعد از انقلاب با دو تحول عمده، یکی در سطح بین‌المللی و دیگری در سطح ملی مواجه شدند. اول اینکه از اوایل دهه‌ی ۱۳۵۰، اقتدار معماری مدرن در غرب بعد از هفتاد سال رو به افول گذارد. وحدت رویه‌ای که معماری مدرن در بخش عمده‌ای از معماری قرن بیستم میلادی در برابر معماران قرار داده بود فروپاشید، و جای خود را به کثرت سبک‌ها و نظریه‌های مختلف در معماری داد.

از طرف دیگر، این معماران رویارو با جامعه‌ای شدند که در پی انقلاب اسلامی، تحولات وسیع و بسیار گسترده در کلیه‌ی شئون زندگی در آن صورت گرفته بود. بسیاری از هنجارهای اجتماعی دگرگون شده و سنت‌ها و ارزش‌های دینی مورد تأکید و توجه قرار گرفته بود. لذا این تحولات و گوناگونی، در کارهای انجام‌شده توسط معماران بعد از انقلاب انعکاس یافت، و بخشی از فرم‌ها و سبک‌های مختلف اجرا شده در طی این عصر حاصل آن بود.

باید بیان داشت که در غالب کشورها، فرهنگ‌ها، مذهب مستحکم‌ترین دژ سنت است. نمود این مطلب در معماری، طرح بناهای جدیدالاحداث مذهبی به سبک سنت‌گرایی در اقصی نقاط جهان است. با وقوع انقلاب اسلامی و با توجه به تحولات عظیم اجتماعی و فرهنگی و تأکید حکومت بر هویت و گذشته‌ی این مرز و بوم، ساختمان‌های متعدد مذهبی و حکومتی به این سبک ساخته شد. به عبارتی دوره‌ی شکوفایی معماری سنت‌گرا در ایران همین زمان بوده است.

اگر چه در عصر اخیر هر دو سبک سنت‌گرایی و پُست‌مدرن مورد توجه بوده‌اند، اما وجوه اشتراک و افتراق بین این دو سبک معماری وجود دارد. وجه مشترک سبک سنت‌گرایی و پُست‌مدرن در معماری در این است که هر دو نگاه به گذشته دارند. ولی سنت‌گرایی نمادهای گذشته را تکرار می‌کند و در شکل و نمادهای آن تغییری ایجاد نمی‌کند. در مقابل معماری پُست‌مدرن گذشته را به روز می‌کند، و نم‌های تاریخی را با شکل‌ها، رنگ‌ها، مصالح و جزئیات جدید طراحی و اجرا می‌نماید.

در عصر جمهوری اسلامی هم مانند دوره‌ی پهلوی دوم، سبک معماری مدرن فراگیرتر از سایر سبک‌ها بود. ولی در این عصر معماری مدرن رقیب بلامنازع نبود و سبک‌های مهم دیگری در کنار آن خودنمایی می‌کردند. معماری های-تک که ادامه‌دهنده‌ی تفکر پوزیتیویسم مدرن است، از جمله سبک‌های مورد توجه در دوره‌ی اخیر است.

با کاهش انرژی‌های فسیلی و آلودگی‌های ناشی از آن و استفاده بیش حد از منابع کهری زمین، موضوع اقلیم و پایداری در معماری اهمیت روزافزونی یافته است. لذا مباحث مربوط به این دو موضوع مورد توجه بیشتری واقع شده و چند نمونه بنای شاخص به سبک اقلیمی در ایران طراحی و احداث شده است. اگرچه موضوع معماری پایدار در حال حاضر تنها به صورت یک بحث دانشگاهی باقی مانده و در این زمینه فعالیت‌های اجرایی صورت نگرفته است.

معماری نئوکلاسیک چه در غرب و چه در ایران نشانه‌ی ثروت، اشرافیت و قدرت بوده است، و امروزه نیز تا حدودی این امر وجود دارد. لذا می‌توان بیان نمود که قدرت‌نمایی، تجمل‌گرایی و غرب‌گرایی از جمله دلایل گرایش به این سبک است. افراد متمول گرایش به این سبک برای ساختمان‌های خود دارند. لذا این سبک احتمالاً باقی خواهد ماند، زیرا تقاضا برای آن همواره وجود دارد. با وضع قوانین و ضوابط هم جلوگیری از این سبک میسر به نظر نمی‌رسد.

مباحث فلسفی در غرب، در اواخر سده‌ی میلادی گذشته وارد حوزه‌ی معماری در سطح بین‌المللی و نهایتاً در کشور ما ایران شد. معماری حاصل از این مباحث تحت نام سبک دیکانسترآکشن و فولدینگ مطرح شد. این دو سبک در کلاس‌های طراحی دانشگاه‌های ما بسیار تأثیرگذار بوده‌اند، ولی مبانی نظری آن‌ها در طرح‌های معماری در ایران کمتر مورد بحث و تحلیل قرار گرفته است.

باید عنوان شود که اکثر معماران مطرح کشور و بالاخص معماران جوان بر مباحث معماری تاریخی و معاصر ایران و غرب اشراف دارند. اما غالباً خود را ملزم به تبعیت کامل از یک سبک نمی‌دانند. کلیت طرح این معماران را می‌توان در چارچوب یک و یا چند سبک ایرانی یا غربی قرارداد. ولی درعین‌حال، آن‌ها هر کدام ضوابط و راهکارهای خود را برای طرح ساختمان دارند. البته باید توجه داشت که هر سبکی، پاسخی برای یک سری شرایط و مقتضیات در یک محدوده‌ی زمانی و مکانی مشخص در یک جامعه است. لذا یک سبک خاص همواره نمی‌تواند راه حل مناسبی برای هر صورت مسئله‌ای باشد.

لازم به یادآوری است که در حال حاضر در دانشگاه‌های ما، عمدتاً اصول نظری و اجرایی معماری غرب و معماری تاریخی ایران تدریس می‌شود. ولی ایجاد بستری لازم برای تربیت معمار-مؤلف معاصر از جمله وظایف دانشکده‌های معماری ما است. جایگاه معمار و معماران مؤلف، و یا به عبارتی معمارانی که بتوانند خط فکری و طراحی برای حرفه‌ی معماری امروز ما بدهند خالی است. لذا تدریس معماری معاصر ایران به صورت یک درس مستقل، می‌تواند در ارتقاء کیفی مبانی نظری معماری معاصر ایران و روند شکل‌گیری خط فکری درون نهاد مؤثر باشد.

انسداد مقیاسی در معماری معاصر مشهد

محسن اکبرزاده

۶۷ درصد زمین‌های موجود در محدوده‌ی شهری مشهد متعلق به آستان قدس رضوی است. طرح این جمله در ابتدای سخن برای آن است که مخاطب از ابتدا بداند درباره‌ی چه چیزی سخن می‌گوییم. دال ابتدایی و بنیادین این یادداشت، باوری است بر اساس مشاهد‌ی جامعه‌ی تخصصی که مشهد را با توجه به این‌که دومین کلانشهر کشور است، فاقد جایگاهی درخور معماری معاصر ایران می‌داند. این‌که ساختمان‌های برنده‌ی جوایز گوناگون داخلی و خارجی، و همچنین میزان آوانگاردیسم و یا بارقه‌های هنری خاص در آثار خلق شده در این شهر نسبت به تهران، اصفهان و یا شیراز، فراوانی بسیار اندکی دارند، مهم‌ترین دلیل صحت این قضاوت است. با توجه به این‌که مشهد نسبت به وسعت و یا جمعیت، از رونق ساخت‌وساز بسیار بهتری نسبت به بقیه‌ی کشور برخوردار است، اما در کیفیت معمارانه چندان واجد توجه نیست، زمینه‌ی اصلی این قضاوت را سبب شده است. لذا آنچه در پی می‌آید مروری نه چندان عمیق بر احتمالاتی است که باعث چنین وضعیتی شده‌اند. نگارنده عطف به تجارب زیسته، حرفه‌ای و آموزشی که در تهران، اصفهان، شیراز، تبریز و اهواز داشته است، ناخواسته با عینک قیاس به این احتمالات می‌نگرد، و چه بسا در تحلیل آن‌ها وزن‌دهی منصفانه‌ای را به کار نمی‌برد. از این‌رو، این متن به‌هیچ‌وجه نمی‌تواند یک پدیدارشناسی تمام‌عیار پیرامون وضعیت معماری معاصر مشهد باشد.

کارفرمایی که دو سوم اراضی یک شهر سه میلیون نفری را در اختیار داشته باشد، و در عین حال فاقد مسئولیت حقوقی نسبت به بقیه‌ی شهر باشد، دارای شخصیتی مختار و به‌شدت تأثیرگذار خواهد بود. لذا به‌سهولت می‌توان تمام آنچه در مشهد اتفاق می‌افتد، و یا آن‌که نمی‌افتد را به پای یک بلوک بزرگ حکمرانی شهری نوشت. خلق و خوی محافظه‌کار فرهنگی، ساختار چندگانه و موازی در تعریف پروژه‌ها و تعلق خاطر عمیق این دستگاه به همکاری با معمارانی خارج از شهر مشهد، سبب شده تا در این بستر وسیع، آن‌چه مراد جامعه‌ی تخصصی معماری است هرگز اتفاق نیافتد. معدود پروژه‌هایی مثل استادیوم ورزشی آستان قدس رضوی که با همکاری مشاوران اروپایی به انجام رسیده است می‌تواند در شمار استثناء‌ها قرار بگیرد. علی‌رغم تحرکات قابل توجه تولید جدید این موقوفه‌ی عظیم، و اخلاق ستودنی مشاوران در برگزاری مسابقات معماری، رویه‌های موجود، سقف کوتاهی برای تحقق چنین آرزوهایی دارد.

یک‌سوم باقیمانده‌ی شهر نیز، کم و بیش دچار همین وضعیت است. انفجار توسعه در مشهد در سده‌ی گذشته و رشد سریع شهر سبب شده است که دانه‌بندی زمین‌های وارد شده به محدوده، عطف به پیشینه‌ی کشاورزی آنها، بسیار وسیع بوده و همچنان با سرعت در مسیر گران شدن قرار بگیرد. نتیجه این‌که، جریان اصلی اقتصاد در مشهد، منبعث از اقتصاد زمین‌داری و انباشت ارزش افزوده حاصل از زیربناست. در چنین بستری کیفیت هنری، امری علیحده است. کافی است شما قطعه زمینی در حاشیه‌ی وکیل آباد، شاندیز و یا طبقه داشته باشید، این‌که آن را به چه معماری می‌سپارید، تقریباً در موفقیت اقتصادی شما بی تأثیر است.

مسئله‌ی بسیار مؤثر دیگر آن است که علی‌رغم بزرگی حوزه‌ی خدمات در مشهد، گونه‌شناسی این خدمات بسیار محدود است. مشهد تمام پیکره‌اش را با رویای حضور زائر و توریست و یا حتی رفتارهای توریستی از جانب شهروندانش، صورت‌بندی کرده است. آنچه از بناهای چشم‌نواز در مشهد سراغ داریم، هتل‌ها، مجموعه‌های تجاری و رستوران‌ها هستند. از این نظر، در مقایسه با شهرهای دیگر، انواع بناهای عمومی و یا باغ‌ها و بوستان‌های جالب توجه شهری، در مشهد حضور بسیار کم‌رنگی دارند. لذا زبان بصری ابنیه‌ی حاضر، بستر چندانی برای تجربه تنوع و تمایز نیافته و نمی‌یابد.

اگر بخواهیم سخن را در میانه انسجام ببخشیم، در هر سه بند بالا، تصویری که به دست می‌آید و در مقایسه با شیراز و اصفهان به طور واضح و حتی در مقایسه با عمده‌ی مناطق شهری تهران به طور دقیق و قابل تصدیق آن است که، دانه‌های ساختمانی در مشهد به نسبت بزرگ‌اند و در مرتبه‌ی بعد در حوزه‌ی منازل مسکونی، با فاصله‌ی زیاد و معناداری ریزدانه می‌شوند. زیرا تعدد فضای مسکونی، بر وسعت آن، در بستر اقتصاد زیارت کاملاً رجحان دارد. نتیجه آن‌که مشهد شهری است با دانه‌های درشت و دانه‌های ریز. فقدان دانه‌هایی با مقیاس میانی، سهم بزرگی از توانش‌های معمارانه را تحقق ناپذیر می‌کند.

سرنوشت دانه‌های بزرگ توسط مهندسین مشاور عمدتاً غیربومی رقم می‌خورد. تقریباً هیچ مشاور دارای گرید ۱ ابنیه‌ای پیدا نمی‌کنید که در مشهد دارای پیشینه‌ی کاری نباشد. این برون‌سپاری وسیع به بیرون، مانع انباشت تجربه و همچنین از بین‌برنده‌ی ریسک‌پذیری در طراحی معماری از سوی معماران مشهدی می‌شود. همچنین در بناهای ریزدانه، گرانی قابل توجه زمین تحت تأثیر دانه‌های درشت باعث می‌شود، کارفرمای مشهدی، حتی چیزی بیش از اخلاق رایج مشهدی، محافظه‌کار باشد. همچنین فرهنگ پذیرای مشهد به سبب زائرپذیری شهر، چهره‌ی ساختمان را به‌شدت مخاطب‌پسند می‌خواهد. لذا آزمون و خطاهایی که در تهران یا شیراز اتفاق می‌افتد، در مشهد هرگز ظرفیت بروز ندارد. همچنین توسعه‌ی لگام‌گسیخته‌ی کمی‌گرای آن، اجازه نمی‌دهد تا ضابطه‌هایی مانند نمای ۶۰ درصد آجر، رنسانسی مشابه آن‌چه در اصفهان در جریان است در مشهد رقم بخورد.

مسئله‌ی آموزش حرفه‌ای نیز در مشهد چالشی قابل توجه است. بزرگترین دانشگاه شرق کشور، یعنی دانشگاه فردوسی، سابقه‌ی چندانی در رشته‌های معماری و رشته‌های همسایه ندارد. همچنین دانشگاه آزاد مشهد، که تنها پرچمدار جدی آموزش معماری در این شهر بوده، بر خلاف سیاق دانشگاه آزاد شیراز، تبریز، قزوین و مانند آن‌ها، بستری برای تردد آموزگاران سرشناس و یا معماران صاحب سبک نبوده است، و با محافظه‌کاری صنفی، چهره‌های اندکی را به عنوان بزرگان معمار و شهرساز شهر معرفی کرده که از قضا آنان نیز سهم قابل توجهی در ساخت‌وسازهای مشهد نداشته‌اند.

رکن دیگری که ظرفیت بروز آثار خلاقه را در مشهد را منتفی ساخته، عدم تعارض‌های معنادار در بستر شهر است. توسعه در مشهد نه با بازسازی، یا افزونه‌های میان‌افزا، بلکه با لودر اتفاق می‌افتد. بافت تاریخی مشهد پیش و بیش از هر شهر تاریخمند دیگری در ایران، از بین رفته و تقریباً به طور کامل نابود شده است. معمار مشهدی همواره، با زمینی خالی مواجه است که همسایگانش یا در حال ساخت آن هستند و یا خراب کردن آن. نتیجه آن‌که آن طنازی‌های شیرازی، آن ظرافت‌های اصفهانی، آن تعهدهای یزدی و یا آن جاه‌طلبی‌های تهرانی، در پروژه‌های مشهد دیده نمی‌شوند. اگر چیزی از معماری معاصر در این شهر، به منصه‌ی ظهور می‌رسد، به تپش‌های عاشقانه‌ی جماعتی بسیار بسیار محدود و اندک‌شمار بازمی‌گردد، که متعصبانه از بهره‌های مالی دست شسته‌اند، و خود را با لذت‌هایی والاتر درگیر کرده‌اند. کسانی که اگر بیم فراموشی برخی نام‌هایشان نبود، مرور کردن اسامی‌شان چیزی بیش از چند سطر به این نوشته اضافه نمی‌کرد.

«خانه» و بار روشنفکرانه‌ی معماری

علی اکبری

«خانه» به‌مثابه‌ی پرشمارترین بنایی که در عالم ساخته می‌شود، موضوع کم‌شمارترین پژوهش‌های بنیادی و ماهوی بوده است. خانه، مهم‌ترین دست‌ساختِ انسان در طول تاریخ و متضمن بقاء، سرشت وجودی و انسانیت انسان بوده است، چرا که نیاز ضروری انسان به سرپناه و سکونت، ارتباط مستقیم با ماهیت وجودی او دارد. انسان‌ها در خانه‌های‌شان سکنی می‌گزینند و خانه، بازتاب‌دهنده‌ی افکار، رؤیایا، جهان‌بینی و آرزوهای ساکنانش، و مظهر نسبت آنان با مقوله‌هایی چون خداوند، خویشتی، دیگران، گذشته، حال، آینده و سعادت است. خانه‌ها همزمان که ساخته‌هایی پاسخگو به اهداف مورد نظر هستند، تجسد مادی و کرائندی از نحوه‌ی هست‌بودن ما در جهان هستند. آن‌ها واسطه‌ای مادی میان انسان و عالم بی‌کران، میان عمومیت و صمیمیت، همه و هیچ‌کس هستند که در ساختارهای از پیش‌تعریف‌شده‌ی اندیشه‌ی هر مردمان تحت عنوان «فرهنگ»، معانی را خلق، حفظ و به‌طور ضمنی و ناخودآگاه به ساکنان و مخاطبان خود منتقل می‌کنند.

انسان‌ها بیشترین زمان عمر خود را در خانه‌ها سپری می‌کنند. از این رو، خانه مهم‌ترین پدیده‌ای است که می‌تواند نحوه‌ی زندگی، آداب و رسوم، سنت‌ها و ارزش‌های انسانی را در هر جامعه‌ای و در هر بازه‌ای از زمان به متعالی‌ترین نحوی متظاهر سازد. بنابراین کالبد خانه می‌تواند مستندترین سند شناخت و فهم جوامع مختلف باشد، و به همین دلیل است که معماری خانه اهمیت بسزایی در مطالعه‌ی فرهنگ جوامع مختلف دارد.

معماران نیز با توجه به اهمیت خانه می‌کوشند ایده‌های ناب خود را در بستر آن نقش ببندند. اما پرسش اساسی آن است که نسبت میان «خانه» و جنبه‌های هنری، زیبایی‌شناختی و روشنفکرانه‌ی خانه چگونه تعریف می‌شود؟ خانه‌ی آشپار رایت، خانه‌ی شیشه‌ای فیلپ جانسون، ویلا ساوآوی لو گُربوزیه، خانه‌ی شخصی فرانک گه‌ری، و ده‌ها نمونه‌ی دیگری که خواستند مظهر تجسم سبک‌ها، رویکردهای مانیفستی و یا حتی مُدها باشند، چقدر توانستند «خانه» باشند و ساکنان را جهت سکونت در خود جای دهند؟ ناگفته پیداست که هیچ‌یک از این پروژه‌ها نتوانستند خانه باشند. مالکان عمدتاً نتوانستند در این پروژه‌ها ساکن شوند، و حتی از معماران شکایت و خسارت دریافت کردند، تا بتوانند جای دیگری سکنی بگزینند. پس سؤال اساسی آن است که خانه کجاست؟ چرا خانه نمی‌تواند مظهر معماری محض باشد. خط افتراق میان خانه و جنبه‌های روشنفکرانه‌ی معماری چگونه ترسیم می‌شود؟

انسان با کل وجود بدنی‌اش با جهان بیرون در ارتباط و پیوند است. جهان را تجربه و آن را حول وجود بدنی‌اش ساماندهی می‌کند. بنابراین خانه، مظهر نسبت ساماندهی جهان بی‌کران، حول بدن کران‌مند انسان است. نسبت صحیح میان آن دو، می‌تواند امتزاج وجودی انسان و جهان را به ارمغان آورد، و عدم تناسب میان آن دو، منجر به احساس بیگانگی با جهان و ایجاد حس نوستالژیک شود. خانه پناهگاهِ تظاهر وجود بدنی انسان، حافظه‌ی بیرونی و تصویر او از خویشتن است. انسان در دیالوگ دائمی با محیط دست‌ساخته‌ی خود است، تا حدی که تفکیک او از تصویر مادی از خویش‌تراش یا غیرممکن است، یا تبعات ماهوی و ماهیتی بسیاری در بر خواهد داشت. خانه‌ی انسان، استعاره‌ای از وجود کالبدی او و وجود کالبدی‌اش استعاره‌ای از خانه‌ی اوست. خانه، بستر امن و آرام برای خیال‌پردازی انسان است. خانه، امکان مواجهه‌ی صادقانه‌ی انسان را با جهان بیرون فراهم می‌آورد. سرمنشأ تجربه‌ی معماری، کنش سکونت گزیدن انسان است، و در نتیجه، خیال‌پردازی انسان در خانه‌ی او قابل تعریف است.

خانه، حافظ اولین جزء سازنده‌ی ساختار اجتماعی یعنی خانواده است، و شخصیت، باورها، ارزش‌ها و هنجارهای اعضای خانواده را بازتاب می‌دهد. خانه، موقعیتی پیچیده است که خاطرات فردی و جمعی، خیال‌ها و آرزوها و بیم‌ها و امیدهای اعضای خانواده را متبلور می‌سازد. خانه، ضرب‌آهنگ زندگی جریان عادی روزمره‌ی اعضای خانواده است. خانه، تبلور مادی گذشت زمان و پیوستار تطبیق تدریجی و مستمر اعضای هر خانواده با جهان بیرون است. خانه، ماهیت و هویت فردی و اجتماعی اعضای جامعه است. خانه، محصول تصاویر ذهنی ازلی-ابدی، کهن‌الگوها، افسانه‌ها و اسطوره‌های هر سرزمین است؛ از این رو مملو از ذات زندگی است. خانه، بستر مواجهه‌ی انسان با کیهان است. خانه به ما یادآوری می‌کند که کیستیم؛ چه نسبتی با زمین و زمان داریم؛ در نظم کیهانی، کجای عالم ایستاده‌ایم، و هدف غایی و نهایی ما از بودن در عالم چیست. خانه، مظهر تعاملات عاطفی و احساسی ساکنان با دنیای بیرون است.

از این رو، خانه کلایی قابل داد و ستد نیست. خانه نمی‌تواند پیرو سبک‌ها، مُدها، سلاقی استادان دانشگاه‌ها و جریان‌های بازاری باشد. خانه، نمی‌تواند موضوع مسابقات معماری باشد و نمی‌تواند بدون جریان روزمره‌ی زندگی مورد قضاوت قرار گیرد. خانه، بدون حضور ساکنانش، بدون بازتابش خیالات و رؤیایهای آنان، بدون تبلور باورها و مفهوم زندگی در ذهن آنان، اساساً خانه نیست. خانه، بیش از هر دست‌ساخته‌ی دیگر انسان، واجد روح مکان خاص خود است. خانه، بنا به ماهیتی که توصیف شد، نمی‌تواند دفعتاً و یکباره طراحی، بدون تجربه‌ی زیسته، قضاوت و توسط شرکت‌های سازنده‌ی بیگانه از ساکنان، به‌سرعت ساخته و سپس توسط کارگزاران حوزه‌ی مسکن فروخته شود. محصول چنین فرایندی، نه خانه که سرآغاز بیگانگی انسان با جهان است. فرایندهای تولید صنعتی، نمی‌توانند در ساخت خانه، جایی داشته باشند. خانه، بار صنعتی‌شدن را به دوش نمی‌تواند کشید.

از سوی دیگر، خانه نمی‌تواند به‌مثابه‌ی اثر هنری و روشنفکرانه تولید یا بازتولید شود. خانه، بستر زندگی ساده و روزمره‌ی ساکنان است، با سادگی‌ها و صمیمیت ضروری خود. خانه، اثر روشنفکرانه‌ای نیست، که طراحی را برنده‌ی جایزه‌های بین‌المللی کند. خانه، جایی برای داستان‌پردازی ساکنانش است. ارتباط روحی، روانی و عاطفی ساکنان با عناصر و اجزای کالبد خانه، ماهیت آن را می‌سازد. خانه محل سکنی گزیدن ساکنان است، نه محل دور هم جمع‌شدن‌های آخر هفته‌ی چندساعتی بیگانگان. خانه، حدود ارزش‌های فردی و جمعی را تعیین می‌کند و تنها محمل رازآمیزی زندگی خصوصی و حریم انسان‌هاست. خانه نمی‌تواند قلمرو شخصی افراد را نادیده بگیرد و یا آن را، ولو تا حدودی اندک، عیان سازد. خانه محرم اسرار ساکنان و حریم امن آنان است. آن چه امروز در جریان معماری ایران، در بُعد طراحی و ساخت خانه غالب گشته، نگاه روشنفکرانه به مقوله‌ی خانه است که ماهیت خانه و خانواده را تهدید می‌کند. برنده شدن جایزه‌های معماری در مقوله‌ی خانه، باعث شده است تا خلق اثر هنری فریبنده و شگفت‌انگیز، تبدیل به هدف اصلی در طراحی خانه شود، و این امر معماری ایران را سرانجام از چاله‌ی معماری کیچ (Kitsch) در سال‌های اخیر، به چاه ویل روشنفکرانه‌ی معماری خواهد انداخت. پاسداشت خانه، پاسداشت تمام ارزش‌ها، سنن، باورها، جهان‌بینی، اسطوره‌ها و ساختار فرهنگی ایرانیان است که می‌تواند ارمغان میراث تمدنی ما برای جهانیان باشد.

دو درس از یک عکس

علیرضا عظیمی حسن‌آبادی (مدیر واحد تحقیق و توسعه‌ی هنرمعماری)

در نهایت، آنچه در خاطرمان می‌ماند حرف‌های دشمنانمان نیست بلکه سکوت دوستانمان است مارتین لوتر کینگ^۱

هیچ تردیدی در ارزشمندی معماری ایران در دوران قبل از اسلام نیست. اما امروز جز خود آثار، معدود سنگ‌نبشته‌های باستانی و تفسیر شرق‌شناسان غربی چیزی در دست نداریم. قدرت عظیم امپراطوری ایران با انرژی روحانی-معنوی اسلام، این ارزشمندی را به درجه‌ای از افتخار رساند، تا ما به معماری پرشکوه و با رمز و راز فراوان عصر اسلامی ایران مواجه شویم. انقلاب معماری ایران در دوره‌ی پهلوی نخست به هیچ عنوان قابل کتمان نیست، اما باعث تأسف است که حتی از این دوره نیز، مشروح مفصل و شفافی از تمامی آثار معماری ساخته‌شده در دست نیست. شهرهای دورافتاده به جای خود، حتی در همین تهران، پایتخت حکومت.

معماری ایران در دهه‌های ۳۰ تا ۶۰ حقیقتاً آثاری فاخر و بسیار معمارانه‌ای هستند که توسط آبر انسان‌هایی بی‌نظیر ساخته شدند. آثاری کم‌نظیر که هنوز هم برای تدریس در دانشگاه و بازدید و آموزش معماری و برگزاری مراسم‌ها و تقدیم آنان به مردم در آخرین گام، بهترین به شمار می‌آیند. اما باورکردنی نیست که حتی از این معماری که متعلق به نیم قرن پیش است، نیز ما اطلاعات دقیقی در دست نداریم و همه چیز، آنگونه که باید شفاف نشده است. معماران به غایت در آن دوران تلاش نمودند، اما آن دسته از معمارانی که علاقه‌مند به رسانه بودند، نتوانستند یا نخواستند یا نفهمیدند که چه نقش عظیمی بر عهده دارند. اهل رسانه نیز، درگیر بازی‌های سیاسی بودند و چهار رسانه‌ی اصلی کشور، یعنی صدای ملی (راديو)، سیماى ملی (تلویزیون) و دو روزنامه (کیهان و اطلاعات) بیش از معماری به اظهارات و شوها و اخبار خوانندگان نوظهور پاپ می‌پرداختند! و معماری در این بین محدود بود به مجلات تخصصی یا پولتن‌های تخصصی دانشگاهی.

معماران ایران نیز به این وضعیت به صورت دغدغه‌مند ورود نکردند – شاید به دلیل رونق کار و پروژه و عدم احساس نیاز – و البته تاوان آن را نیز دادند. داستان آموزنده‌ی زیر گویای همین واقعیت است.

عکس، درس نخست، نمونه‌ی موردی: سه فضای مذهبی از یوسف شریعت‌زاده، کامران دیبا و تادائو آندو

تصاویر ذیل، نمایشگر سه اثر مذهبی است از یوسف شریعت‌زاده، کامران دیبا و تادائو آندو. زمان طراحی و ساخت هر بنا در کنار آن مشخص است. ما نمی‌گوییم تادائو آندو از ژاپن، از معماران ایرانی کپی کرده است، زیرا نه این ادعا دیگر قابل اثبات است و نه دیگر اهمیتی دارد. جهان تاریخ خود را نوشته و قضاوت خود را به سرانجام رسانیده است. اما آنچه که مشخص است مبین این واقعیت است که تقدیر از آندوی جوان به دلیل طراحی و ساخت کلیسای نور در آن سال‌ها، سوءتفاهمی بود که متخصصان معماری به دلیل عدم جامعیت علمی و رسانه‌های فراگیر در سطح جهان دچار آن شدند. تمام ایده‌های آندو در کلیسای نور به شکلی بهتر سیزده سال قبل‌تر در ایران طراحی و اجرا شده بودند. اثر آندو حرکت جدیدی در بر نداشت، جز تحریر نمودن برخی جزئیات که بیشتر زاینده‌ی زمینه بودند تا استعداد خود معمار. اینکه جهان از ارزش آثار ایرانی اطلاع نداشت به زعم راقم این سطور ارتباط مستقیمی با عدم فعالیت رسانه‌ها به صورت حرفه‌ای در آن ایام دارد. اگر ما به حد کافی شفافیت و اطلاع‌رسانی کرده بودیم، حتی اگر تقدیرکنندگان آندو، آثار ایرانی را دیده و قصد انکار یا نادیده گرفتن آن را داشتند، بهای سنگینی باید برای آن می‌پرداختند. اینکه جهان به هر دلیلی آثار ایرانی را ندید یا نخواست ببیند به کنار، اینکه برخی از محققین، استادان دانشگاه، معماران و کنشگران ایرانی نیز با رؤیت آثار آندو متوجه ماجرا نشدند جای بسی تأسف دارد ... اینجا نیز عمد یا غیرعمد بودن موضوعی گنگ است.

رسانه‌های اصیل، قدیمی و حقیقی همچون رفیقِ دلسوز معماران هستند، و مثل هر رفیق دیگری، هم محاسن ایشان را می‌گویند و هم معایب را. نسل قبل معماران ایرانی (همان پیشروان دهه‌های ۳۰ تا ۶۰) علیرغم ارتباطات شخصی و حکومتی بین‌المللی فراوان، از داشتن رسانه‌ای واقعی، حرفه‌ای، مستقل، تمام وقت و فراگیر محروم بود، و تاوانش را با عدم شناخت جهانی همچون مثال بالا پرداخت. البته همان‌طور که در ابتدای کتاب گفته شد ارزش‌های مجله‌ی هنر و معماری به مدیر مسئولی عبد الحمید اشراق و همکارانشان قابل کتمان نیست ... اما مگر یک مجله چقدر می‌توانست نفوذ خود را افزایش دهد. جای رسانه‌های دیگر از دل این مثال کاملاً به صورت محسوس می‌جوشد.

امیدواریم نسل جدید، اشتباه پدران خود را تکرار نکند و قبول کند که کنش ارتباطاتی-اجتماعی و فعالیت‌های تخصصی، محدود به فضای مجازی یا نشست‌های تخصصی و بعضاً بی‌محتوا و تکراری و بدون بار آموزشی و پژوهشی بدون حضور و همراهی رسانه‌ها، تکروی خسته‌کننده‌های بیش نیست.

درس دوم، همان عکس، فرق بین خلاقیت زاینده با کپی آثار در معماری

از آنجا که معماری ایران، از سطح دانشگاه تا بخش حرفه‌ای در جریان فرمالیسم غرق شده است، لازم دانستیم این بخش را نیز در متنی که شما می‌خوانید درج کنیم. حقیقت آن است که روزی نیست که ما در جهت اهمیت فضا در معماری به عنوان وجه مشخصه‌ی آن برای کسی ننویسیم. اما فرمالیسم آسان‌ترین روش معماری است، و عجالتاً در اولویت روش‌های طراحی... به هر حال تفاوت بین معماری (با زایش فضا) و مجسمه‌سازی (با زایش فرم) و نقاشی (با زایش شکل و رنگ) واضح و مبهن است، و در هر سه امکان الهام و کپی نقطه به نقطه مهیا است.

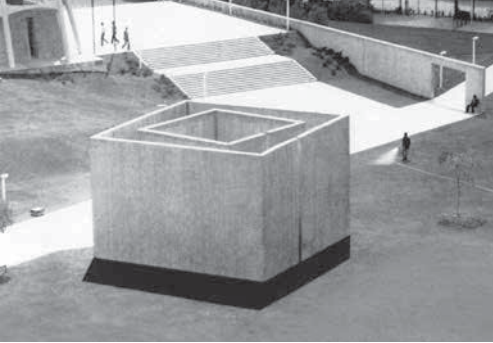
ما در اینجا بررسی اولیه‌ی سه اثر مذهبی مذکور و تبیین برخی مرزها را در دستور کار قرار می‌دهیم با امید به آنکه این درنگ، مقدمه‌ای باشد بر تحقیقات عمیق بعدی به دست جوان‌تراها و شیفندگان بیشتر ساحت علم و ادب. ما از مباحث کلی و زرد دیده شدن آثار توسط معماران و امثالهم می‌گذریم، و محصول نهایی را صرفاً بررسی می‌کنیم. اثر شریعت‌زاده صراحتاً یک اثر معماری ناب است: مکعبی ملهم از کعبه، بازی با نور، بالا نشسته بر صفه‌ای که هم نمایانگر عظمت بنا در عین سادگی است، و درعین حال شانه به شانه‌ی معماری قبل از اسلام می‌ساید. و همچون تمام شاهکارهای جهان چنان معمارانه طراحی شده که عملکرد و سازه به شکلی جادویی در آن سحر و محو گشته است. اثر دیبا بنا به تعریفی که ما در اینجا مد نظرمان است، نه یک کپی از اثر شریعت‌زاده، بلکه خلاقیتی زاینده است. عناصر کلیدی کار شریعت‌زاده را گرفته و با شرایط اثر خود و دیدگاه هنری‌اش بر آنها افزوده است. صفه را حذف، شکاف نور را حفظ، یک المان هنری در امتداد شکاف اضافه، و در مهم‌ترین حرکت، موضوع قبله و چرخش را که در اسلام مهم است و در اثر شریعت‌زاده دیده نشده، را به اثر اضافه کرده است. اثر آندو، چه آثار قبلی را دیده باشد و چه ندیده باشد، در چارچوب فکری ما یک کپی است. زیرا خلاقیت فرایندهای در آن نیست. شکاف، بتن، چرخش، همه چیز تکراری است. در اثر آندو تنها جزء جدید، فرورفتن بنا در زمین در حد چند پله است و صفحه‌بندی دیوارها برای ایجاد درگاه‌ها.

از نظر ما معیار کپی بودن یا خلاقیت زاینده بودن دو اثر معماری، بررسی ستون فقرات، رگه‌های اصیل و المان‌هایی است که آن آثار را شاخص نموده است. فرم آثار، پلان آنها، برنامه‌ی آنها ممکن است شبیه باشند یا نباشند، که این به هیچ عنوان ملاک کپی بودن یا نبودن نیست، مگر در وضعیت کپی نقطه به نقطه که مشخصاً جعل اثر است. از این رو ملاک قضاوت آثار در جوایز معماری نیز باید تشخیص خلاقیت‌های زاینده باشد، و نه صرفاً نو بودن حرفه‌ای اثر معماری. چه بسا این خلاقیت‌های زاینده بهتر از نوگرایی‌ها باشد. کما اینکه هر دانشجوی معماری نیز به غلط این عبارت را از بر است که «کپی خوب بهتر از ابداع بد است». البته او نه معنای کپی را می‌داند و نه معنای ابداع را. منظور درست «خلاقیت زاینده بهتر از کپی‌برداری است» و این چیزها است که باید به آنها بیاموزیم.

کتاب سال معماری معاصر ایران به دلیل جامعیت خود، در اینجا ارزشی می‌یابد که با شفاف‌سازی آثار شاخص و گلچین شده، همچون یک کتابچه‌ی راهنما برای بررسی و خلاقیت فراینده تلقی گردد.

کلیسای نور، تادائو آندو، ۱۹۸۹ (۱۳۶۸ خورشیدی)

نمازخانه‌ی موزه‌ی فرش، کامران دیبا، تهران، ۱۹۷۷ (۱۳۵۶ خورشیدی)

نمازخانه‌ی دانشگاه باهنر، کرمان، یوسف شریعت‌زاده،۱۹۷۶ (۱۳۵۵خورشیدی) نمازخانه‌ی موزه‌ی فرش، کامران دیبا، تهران، ۱۹۷۷ (۱۳۵۶ خورشیدی)

معماری

۱

شهرسازی

۲

مرمت و احیاء

۳

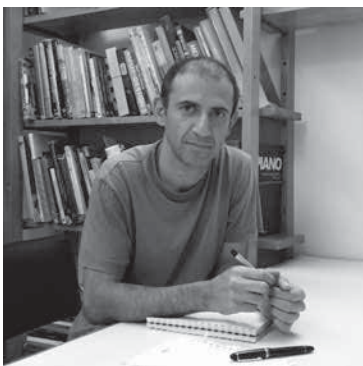
طراحی داخلی و بازسازی

۴

کانسپت

۵

سینا احمدی، فرشاد افضل‌نژاد، جمشید بایندر علی مقدم، پریس مهتاش

- حل مسئله‌ی آکوستیک زیر نیم‌کره در فضای نمایش اصلی.
- نفوذ کنترل‌شده‌ی نور طبیعی بدون تأثیر منفی بر فضاهای داخلی.
- ساخت آب‌نما به مساحت ۳۰۰۰ متر مربع، معادل کل سقف پروژه و عایقکاری آن.

سازه و تأسیسات

سازه‌ی پروژه در هماهنگی با معماری طرح از دو بخش مجزا تشکیل یافته است. سازه‌ی نیم‌کره با سیستم پوسته‌ی نازک بتنی که به صورت نامتقارن در داخل باکس بتنی مستطیل‌شکلی جای گرفته است. قطر گنبد ۳۴ متر و ضخامت آن ۳۰ سانتیمتر است. باکس بتنی به ابعاد حدود ۶۰×۶۰ متر است، که سقف آن با استفاده از سیستم‌های دال‌های توخالی (Hollow Slab Systems) پوشیده شده است. این سیستم امکان ایجاد دهانه‌های بزرگ بدون استفاده از تیرهای بتنی را فراهم آورده است. بارهای این دال بتنی به وسیله‌ی کمربند واسطه به نیم‌کره‌ی بتنی و دیوارهای حایل پیرامونی انتقال یافته است.

با استفاده از ستون‌های میانی با ریتمی منطبق بر معماری طرح ضخامت این دال به ۷۰ سانتیمتر کاهش یافته است. با توجه به نوع رفتار سازه، و اندرکنش بین نیم‌کره و باکس بتنی، مجموعه‌ای از شمع‌های درجاریز زیر شالوده‌ی بخش نیم‌کره، جهت سازگاری تغییر شکل‌های شالوده، پیش‌بینی گردیده است.

سایز بخش‌های داخلی نظیر کافی‌شاپ و بخش نمایشگاهی نیز به وسیله‌ی سیستم باربر مستقل جانبی به شالوده منتقل شده است. در بخش نمایشگاهی از دیوارهای بتنی به عنوان تکیه‌گاه دال نهایی نیز استفاده شده است.

به دلیل قرار گرفتن کل ساختمان پروژه در زیر سطح زمین، سیستم تأسیساتی با هواساز و تزریق هوای تازه طراحی شده است. لازم به ذکر است به دلیل همجواری تقریباً کلیه‌ی جداره‌ها با خاک در زیر زمین و وجود آب‌نما که عملاً کل سقف پروژه را پوشش داده، اتلاف دما به حداقل رسیده و مصرف انرژی بسیار کاهش یافته است.

شایان ذکر است عملیات اجرایی این پروژه با همکاری مهندسین مشاور شارستان که در زمینه‌ی نظارت پروژه‌های ساختمانی دارای سوابق درخشانی است، به انجام رسید.

موزه‌ی پانورامای حماسه‌ی خرمشهر به منظور معرفی جامع و کامل واقعه‌ی اشغال و آزادسازی خرمشهر (جنگ تحمیلی) در محوطه‌ی باغ موزه‌ی دفاع مقدس، واقع در اراضی عباس‌آباد، در زمستان سال ۱۳۹۰ طراحی و در بهار ۱۳۹۵ به بهره‌برداری رسیده است. این بنا در زمینی مربعی شکل به ابعاد (۶۲ در ۶۲ متر) در ضلع جنوب شرقی باغ موزه‌ی دفاع مقدس به مساحت زیر بنای حدود ۸۰۰۰ متر مربع طراحی و ساخته شده است.

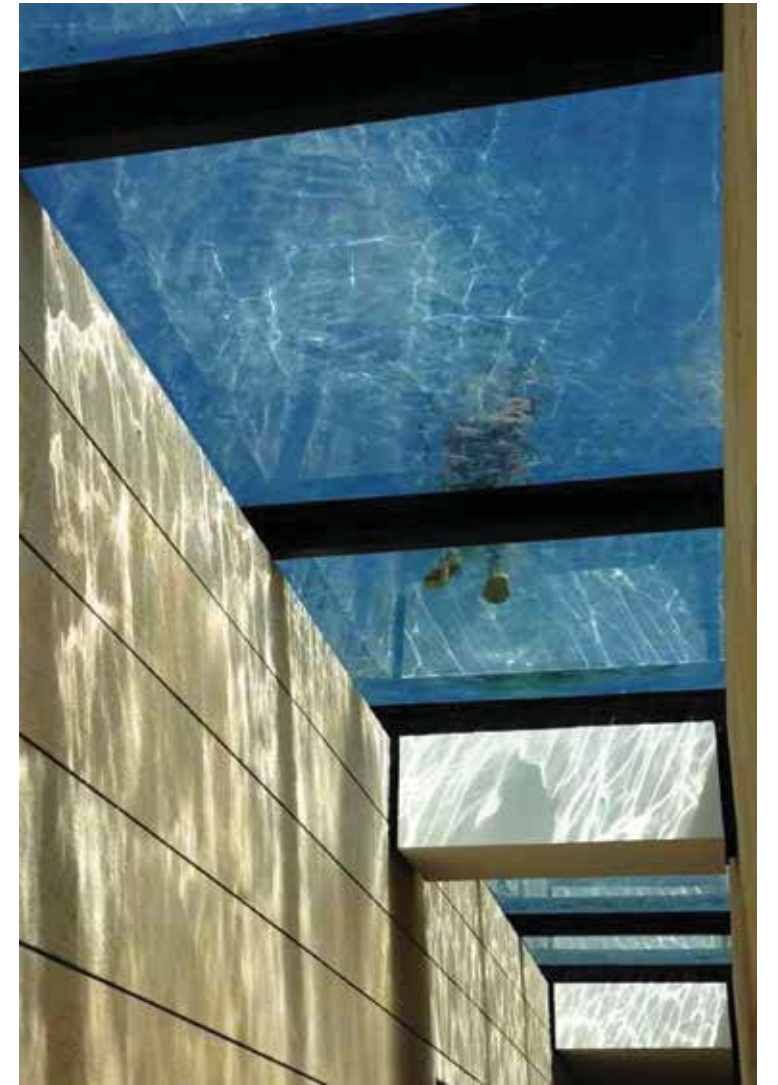
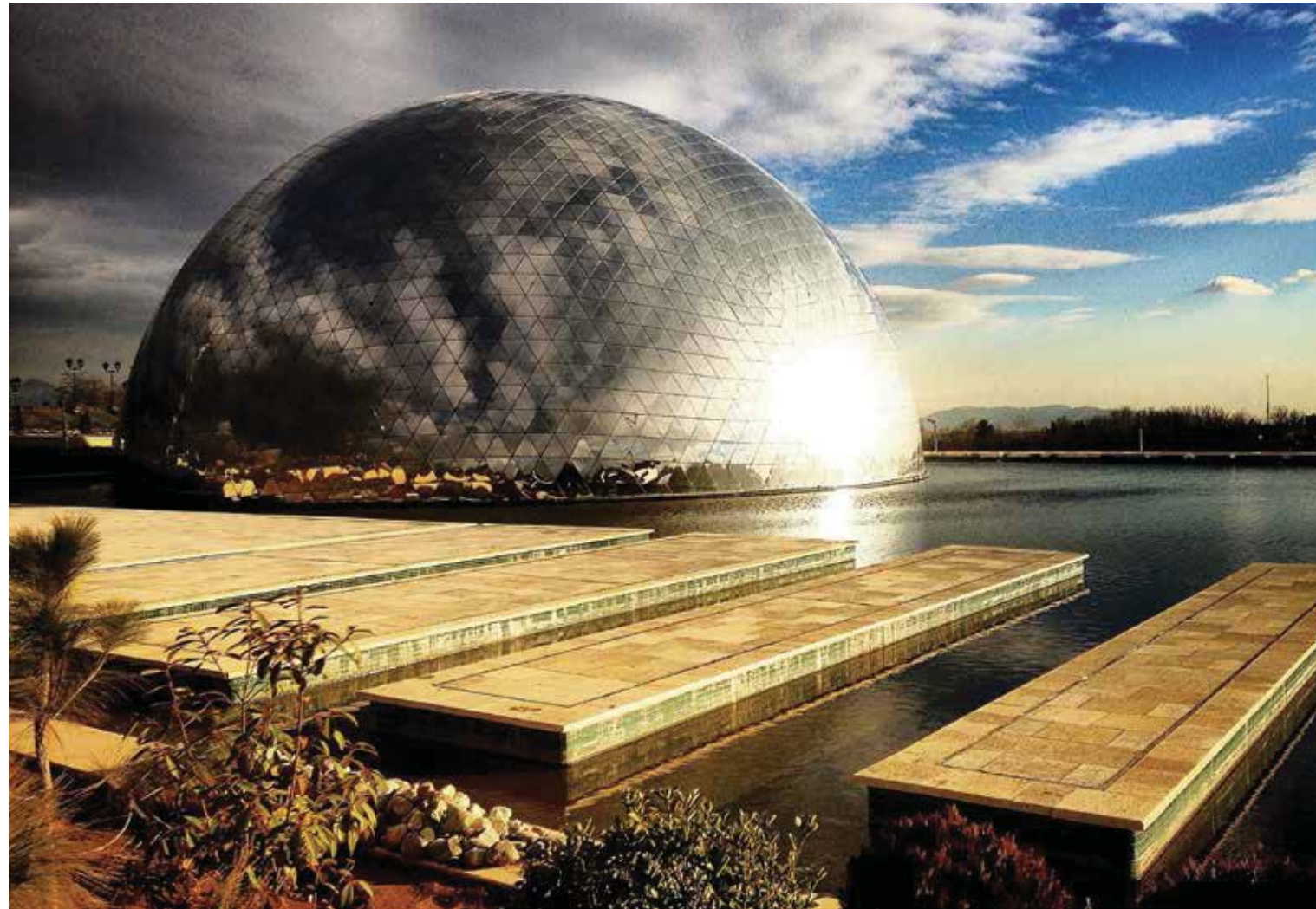
عوامل تأثیرگذار در شکل‌گیری ایده و طراحی پروژه:

- توجه به وضعیت شهری اراضی عباس‌آباد و توسعه‌ی سریع ساخت‌وساز در بیست سال اخیر.
- طراحی تا حد امکان آرام و بی‌پیرایه و با حداقل تظاهر بیرونی پروژه.
- استفاده از موضوع پروژه نه به عنوان یک بنا، بلکه یک مجسمه یا آبژه جهت تقویت فضای سبز باغ موزه و اراضی عباس‌آباد.
- ساماندهی مسیر بازدیدکننده به صورت سکانس‌های مختلف یک فیلم به منظور تأثیر مستقیم بر درک و احساسات مخاطب.
- طراحی فضای بازیگوش و دینامیک با چشم‌اندازهای وسیع و تجربه‌ی فضایی از رقوم مختلف محیط داخلی.
- توجه به استاندارد و مسایل فنی موزه‌ها (نور، حرکت، آکوستیک، آتش‌نشانی، ایمنی و غیره)
- طراحی در جهت توسعه‌ی پایدار و مصرف پایین انرژی.
- استراتژی ارتش ایران در بازپس‌گیری و نحوه‌ی آزادسازی خرمشهر با گذر از مانع رودخانه.

چالش‌های طراحی و اجرای پروژه:

- اجرای نیم‌کره‌ی بتنی به قطر ۳۴ متر.
- پوشش انعکاسی سطح بیرونی نیم‌کره براساس هندسه‌ی ژئودزیک با قطعات استیل ضد زنگ.

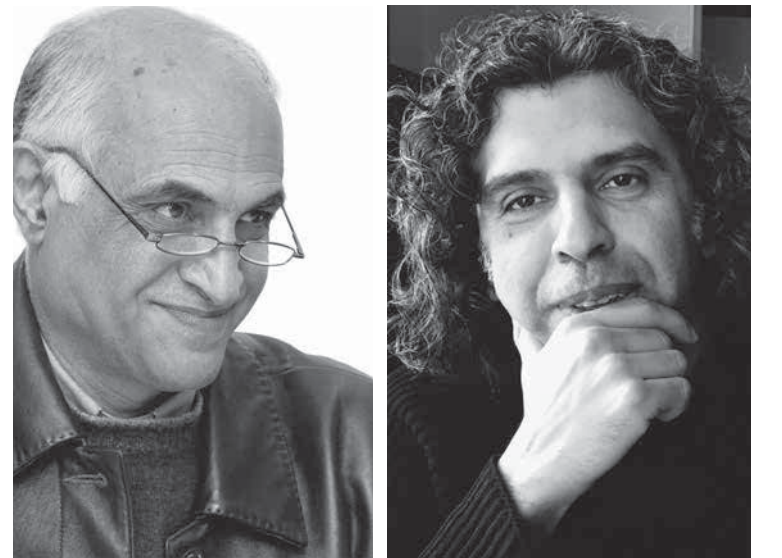
نام پروژه/ عملکرد:	موزه‌ی پانورامای حماسه‌ی خرمشهر، فرهنگی-موزه
شرکت/ دفتر طراحی:	دفتر طراحی دایره
معماران اصلی:	سینا احمدی، فرشاد افضل‌نژاد، جمشید بایندر، علی مقدم و پریس مهتاش
همکاران طراحی:	بهزاد کریم‌زاده دشتی، مهسا مفاخر، نازنین منصف، بهرنگ بنی‌آدم، حسین صناعی کرمانی و مهدی آزاد پیمیا
نوع تأسیسات/ نوع سازه:	هواساز با سیستم تزریق هوای تازه، بتنی

ساختمان اداری شرکت بیمه‌ی ایران

بهروز احمدی، مهدی نیک طبع

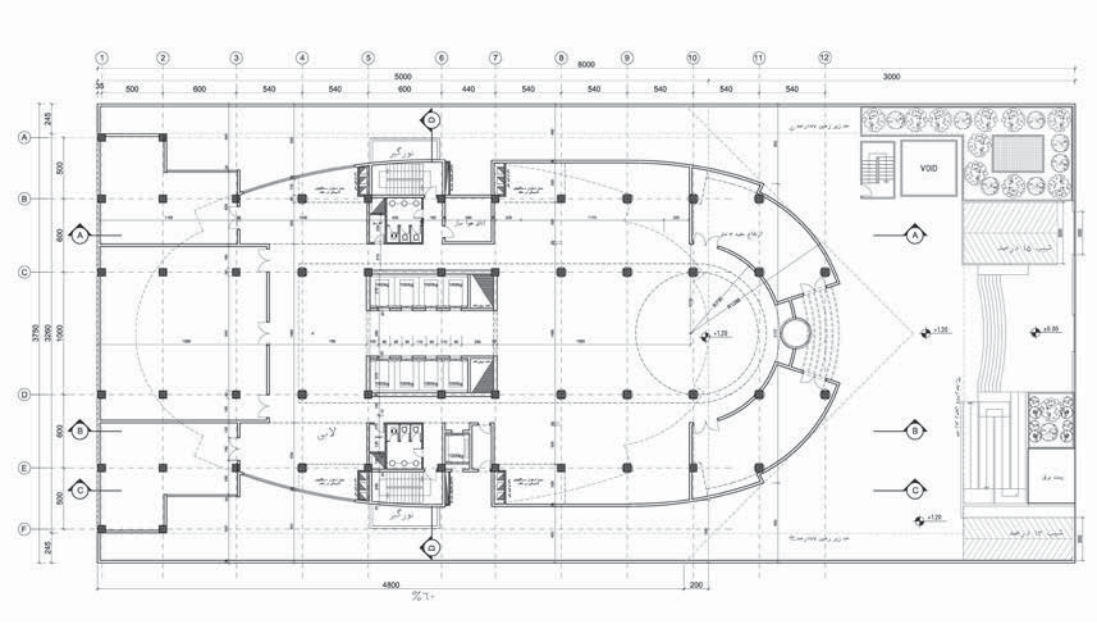
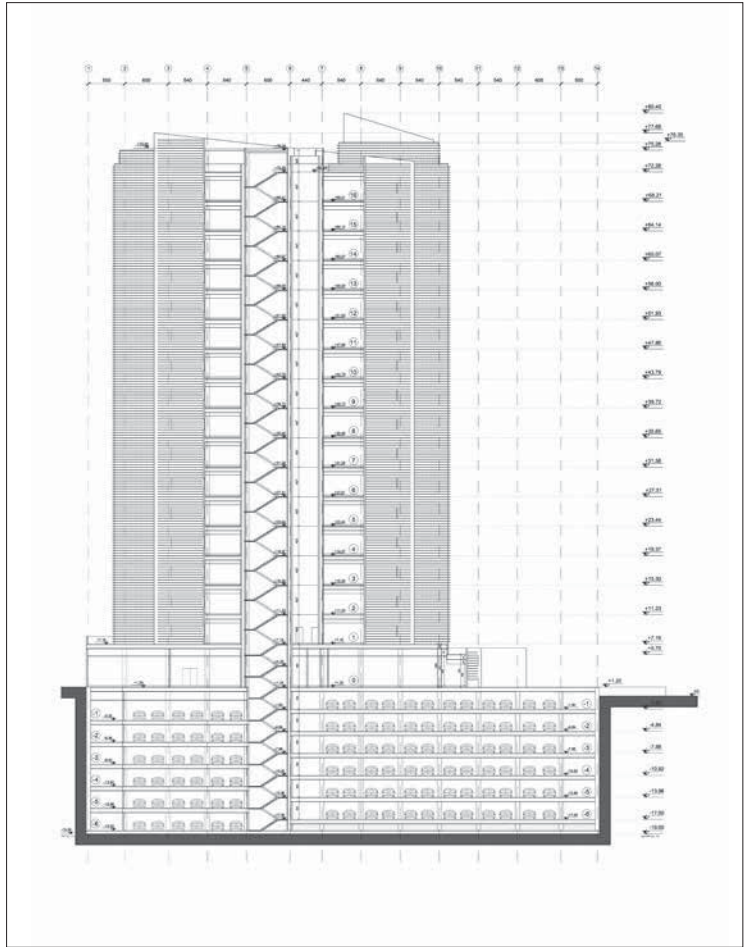

در دی‌گرام‌های طراحی، هر طبقه‌ی اداری از سه بخش تشکیل شده است: یک هسته‌ی دفتر مرکزی خدماتی و دو بلوک اداری پیرامون آن. در ایده‌پردازی حجم کلی بنا، این دو بلوک اداری به صورت دو سیلندر شفاف در نظر گرفته شد تا امکان ایجاد یک دید حداکثری را نسبت به شمال و جنوب فراهم آورد. حذف عناصر سازه‌ای و استفاده از دهانه‌ی سازه‌ی بزرگ ۱۱ متری در ایجاد این پیوستگی فضایی مؤثر بود که ایجاد این دید با توجه به ارتفاع بلند ساختمان و باز بودن فضای پیرامون بنا به راحتی حاصل شد. برای کنترل نورهای شرق و غرب، دو پوسته طراحی گردید که این دو حجم سیلندر شفاف را همچون حصاری دربرگرفته و یکپارچگی حجم کلی بنا را پدید می‌آورد. انتخاب مصالح این دو پوسته از تراکوتا با رنگی شارپ، تضاد بین متریال شفاف و تیره را تشدید می‌نماید. این رنگ می‌توانست در اثر گذاری بیشتر ساختمان بر حافظه‌ی بینندگان تأکید نماید. برای ایجاد سایه در نمای جنوبی، نمای دومی متشکل از لوورهای افقی و با امکان حرکت دورانی حول محور افقی پیش‌بینی گردیده بود که این امر در اجرا به لوورهای آلومینیومی ثابت تقلیل یافت. همچنین، استقرار تجهیزات هوارسان در بام و استتار آنها در قالب سیلندری مورب در امتداد حجم جنوبی در جهت ایجاد المانی شاخص برای بنا پیش‌بینی شده بود که می‌توانست با اجرای دیتیل‌های اولیه، بر اثر گذار بودن آن تأکیدی بیشتری صورت پذیرد. در حین تهیه‌ی نقشه‌های اجرایی، مالکیت پروژه به شرکت بین‌المللی ساختمان و صنعت ملی واگذار گردید که این موضوع تغییراتی را در انتخاب مصالح و جزئیات اجرایی به دنبال داشت. سرانجام این ساختمان در سال ۱۳۹۵ با زیربنای ۱۸۴۰۰ مترمربع فضای اداری در ۱۷ طبقه و ۱۱۵۰۰ مترمربع فضای خدماتی در ۵ طبقه زیرزمین و تأمین ۳۶۵ پارکینگ به بهره‌برداری رسید و مالکیت و بهره‌برداری آن به شرکت بیمه‌ی ایران اختصاص یافت.

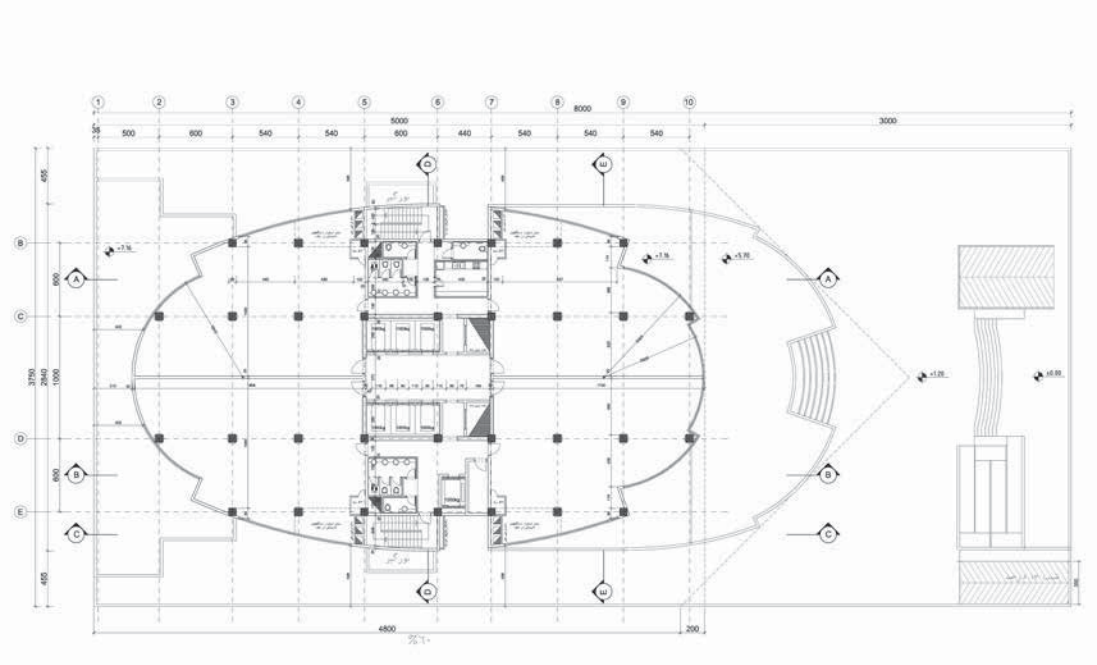
طراحی ساختمانی بلندمرتبه، در زمینی به مساحت ۳۰۰۰ مترمربع به منظور استقرار دفاتر اداری در ۱۶ طبقه در خیابان برزیل غربی در آبان ۱۳۸۶ به مهندسين مشاور شارستان واگذار گردید. مطابق مصوبه‌ی کمیسیون ماده‌ی ۵، زیرزمین‌ها با سطح اشغال ۷۷ درصد در ۵ طبقه و کاربری پارکینگ و فضاهای تأسیسات، طبقه‌ی همکف با سطح اشغال ۵۳ درصد و کاربری خدمات اداری و طبقات اول تا شانزدهم با سطح اشغال ۳۵ درصد به کاربری اداری تخصیص یافت. فرم زمین، رعایت فاصله‌ی مقرر از ضلع‌های شرق، غرب و شمال، رعایت ضوابط ساخت در حدود ۶۰ درصد شمال زمین، شکل‌گیری فرم ساختمان را حول محور طولی زمین و در راستای شمال و جنوب به دنبال داشت. استقرار ارتباطات عمودی، شفت‌های تأسیساتی به صورت پیوسته از زیرزمین تا بام، تمرکز فضاهای خدماتی و پشتیبانی در میانه‌ی ساختمان و تبدیل آن به دو محدوده‌ی (Zone) شمالی و جنوبی اداری از اهداف اولیه‌ی طرح بوده است. شش آسانسور بر پایه‌ی برنامه‌ی ترافیک کارکنان در ساعات اوج مصرف، یک آسانسور خدمات و حمل بار، کنار آبدارخانه و سرویس‌های متمرکز، همه در مجاورت پله‌های فرار و در هسته‌ی مرکزی بنا ج‌انمایی گردید. با این روش، امکان ایجاد سطوح یکپارچه و یکدست جهت طراحی فضای Open Office فراهم آمد. در کلیه‌ی طبقات اداری، پیش‌بینی کف کاذب جهت عبور عناصر تأسیسات الکتریکی و مجهزسازی ساختمان به سیستم کنترل هوشمند (BMS) انجام گردید. در طراحی اولیه، هر فضای یکپارچه‌ی اداری با قابلیت تبدیل به چهار واحد مستقل اداری پیش‌بینی گردید تا در صورت نیاز بهره‌برداران آتی، تغییرات لازم امکان‌پذیر گردد.

نام پروژه/ عملکرد:	ساختمان اداری شرکت بیمه‌ی ایران، اداری
شرکت/ دفتر طراحی:	مهندسين مشاور شارستان (معمار و شهرساز)
مدیر پروژه:	بهروز احمدی
طراح:	مهدی نیک‌طبع
همکاران طراحی:	اباذر اصغری، محمود زری‌باف، بهزاد محمودیان، بیژن وزیری
نوع تأسیسات/ نوع سازه:	تهویه‌ی مطبوع، اسکلت فلزی
آدرس پروژه:	تهران، خیابان برزیل غربی

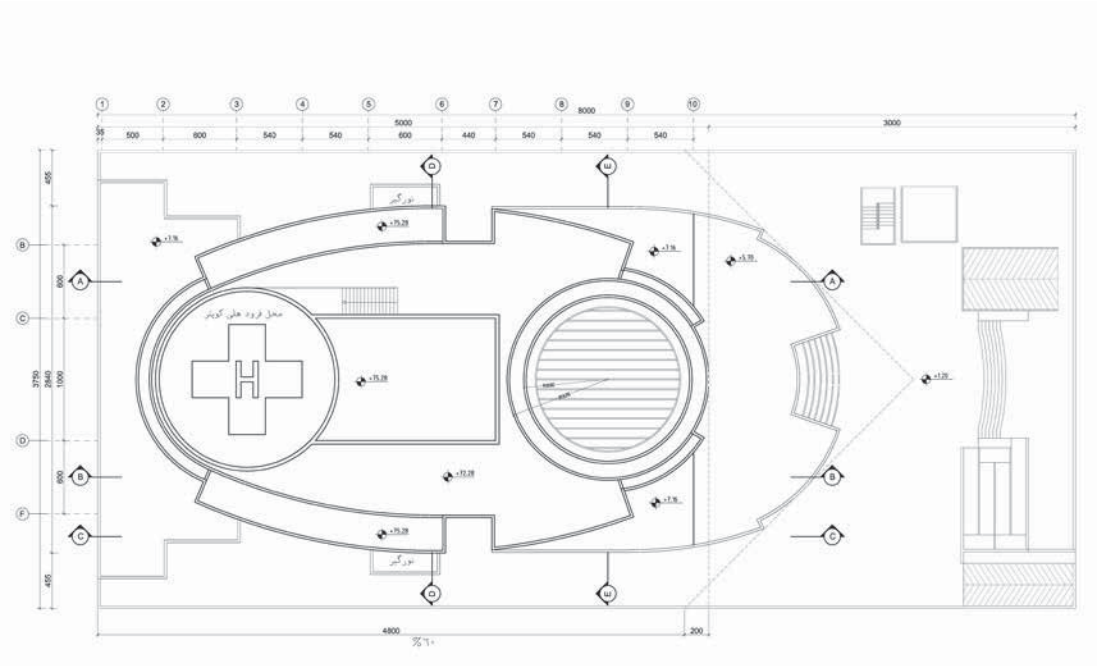
مساحت/ زیربنا:	۳۰۰۰۰ مترمربع
کارفرما:	مهندس حسین صرامی، شرکت بین‌المللی ساختمان و صنعت
تاریخ شروع و پایان ساخت:	۱۳۸۶-۱۳۹۴
عکاسی پروژه:	مراد احمدی
وب‌سایت:	www.sharestan.com
ایمیل:	info@sharestan.com

پلان همکف

پلان تیپ طبقات

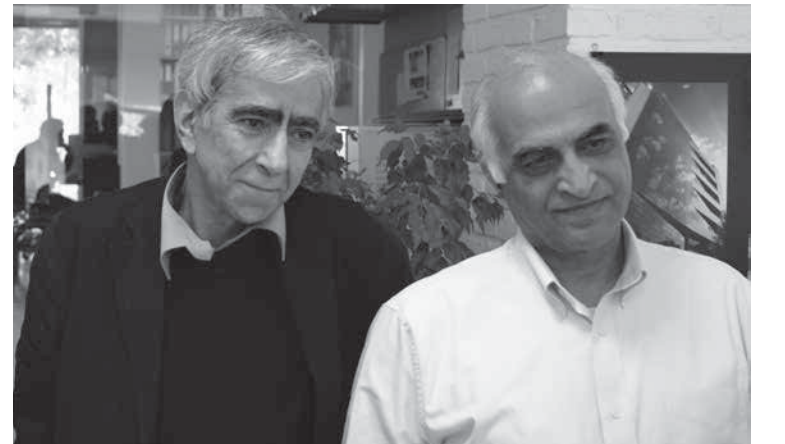

پلان خریشته

ساختمان اداری شرکت گاز پارس جنوبی

بهروز احمدی، جمشید لیثی، مهدی نیک طبع

در واقع، موقعیت استقرار بنا در زمین، براساس ملاحظات اقلیمی و در راستای محور شرق و غرب و رو به خلیج فارس قرار گرفت. همچنین ایجاد سایه بر روی سطوح، استفاده از جریان مطلوب هوا و قرارگیری در جهت بادهای غالب منطقه و استفاده از نورگیری غیرمستقیم، از موارد مورد توجه در هنگام طراحی بوده است.

دسترسی‌ها و ارتباطات عمودی بر محوره‌ای طول و عرضی بنا منطبق شده و عملاً هر طبقه را چهار زون تقسیم می‌کند. جداسازی فضاهای تأسیساتی و خدماتی از فضاهای اداری از ایده‌های اصلی طرح بود که در چهار گوشه‌ی ساختمان جامایی شده‌اند. افزون بر این، تأسیسات مرکزی و پست برق در بیرون از ساختمان قرار دارد که ارتباط آن با بنا از طریق تونل افقی در زیر سطح زمین تأمین گردیده است. یکی از ایده‌های اصلی در شکل‌گیری معماری بنا، هماهنگی سیمای طرح با بستر صنعتی و پالایشگاهی اطراف آن است. فرم معماری متشکل از مکعب‌های ساده‌ای است که از ترکیب با سیلندره‌ای استوانه‌ای شکل، المان‌های اصلی پالایشگاه را تداعی می‌کند و حرکت آسانسورها و سیلندره‌ای عمودی این تشابه را تشدید می‌نماید. قرارگیری در مجاورت خلیج فارس و توجه به استفاده از باد غالب و تلاش در جهت حرکت آن بر روی این نما، تابش مستقیم نور آفتاب به داخل بنا را از ضلع جنوب کنترل می‌کند. این سایبان‌های قوسی شکل با ترکیبی از لوورهای آلومینیوم دوکی شکل، مانعی نیز در مقابل نور خیره کننده‌ی خورشید در روز خواهند بود.

در سال ۱۳۸۳ همزمان با سرعت گرفتن روند توسعه‌ی تأسیسات گاز در فازهای اولیه‌ی مجتمع گاز پارس جنوبی، موضوع طراحی ساختمان اداری این مجموعه در سایت مجتمع و در مجاورت سازه‌های گازی اجرا شده در فازهای ۳ و ۴ در دستور کار این مهندسین مشاور قرار گرفت. با توجه به چارت سازمانی شرکت، مدیرعامل و معاونت‌های عملیاتی نواحی چهارگانه، معاونت‌های مالی، مهندسی و نیز واحدهای ستادی عملیات پشتیبانی در این ساختمان مستقر می‌شوند. مجموع سطح مورد نیاز برای این ساختمان با توجه به نیازهای کارفرما و برنامه‌های توسعه ۲۴۰۰۰ مترمربع پیش‌بینی گردید. در ایده‌های اولیه، فضاها یکپارچه و به صورت open office در نظر گرفته شدند تا براساس نیازهای متغیر کارفرما، حداکثر امکان بهره‌برداری از فضا میسر باشد، اما در نهایت، این صورت‌بندی به اتاق‌های مستقل اداری تغییر شکل یافت و مورد بهره‌برداری قرار گرفت.

سطوح مورد نیاز طرح در شش طبقه و در دو بلوک جامایی شد؛ به عبارتی، در هر طبقه، یکی از معاونت‌های عملیاتی و مجموعه‌های واحدهای ستادی زیرمجموعه‌اش را دربرمی‌گرفت. همچنین، یک فضای مرکزی، حلقه‌ی اتصال بین دو بلوک شمالی و جنوبی در میانه‌ی ساختمان است که سقف شفافی آن را پوشش می‌دهد و فضای سبز پیش‌بینی شده در آن در جهت تلطیف این فضا مؤثر خواهد بود.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان اداری شرکت گاز پارس جنوبی، اداری

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور شارستان (معمار و شهرساز)

◀ مدیران پروژه: بهروز احمدی، جمشید لیثی

◀ طراح: مهدی نیک‌طبع

◀ همکاران طراحی: شهرام میرسعیدی، محمود زری‌باف، محمدحسین رهنمایی، فرهاد فریدنیا،

امیرعلی خلیل ناچی، آیدین زواره

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: تهویه‌ی مطبوع، اسکلت بتنی

◀ آدرس پروژه: عسلویه، منطقه پارس جنوبی

◀ مساحت/ زیر بنا: ۲۴۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: شرکت گاز پارس جنوبی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۳-۱۳۸۴

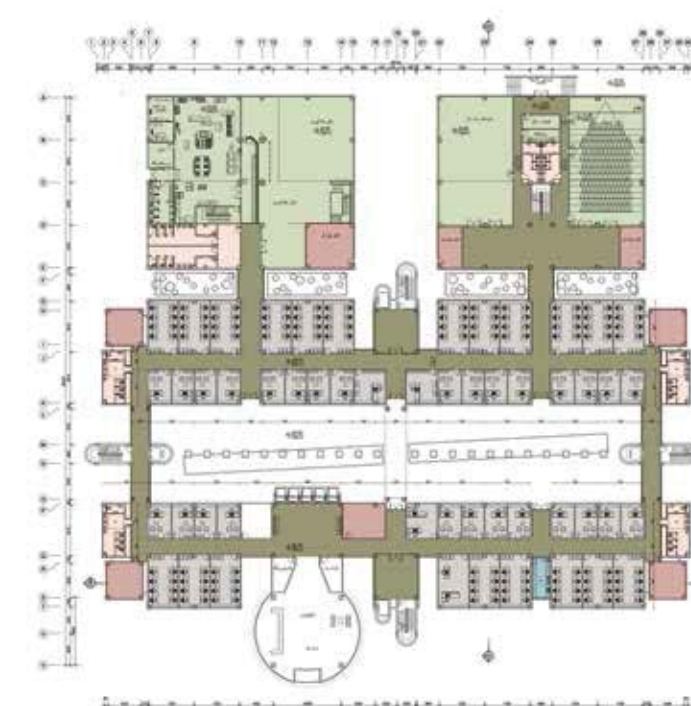
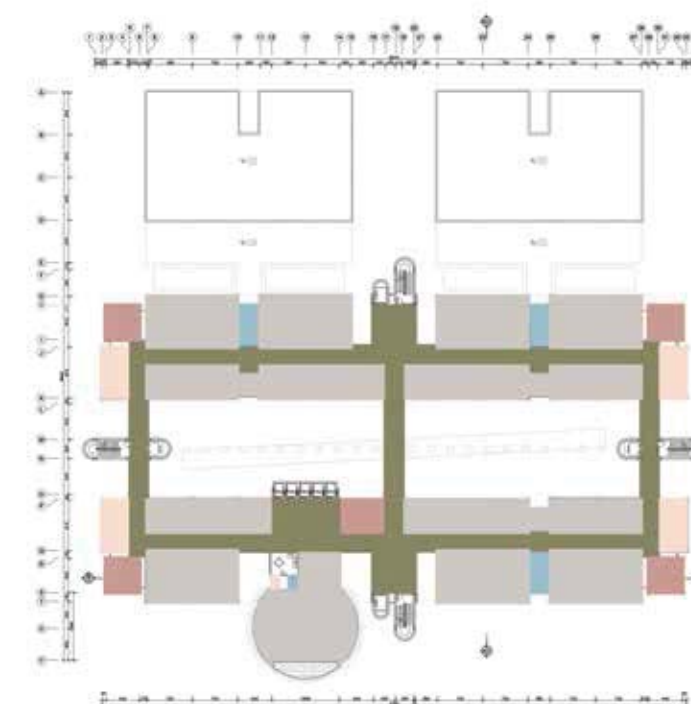
◀ عکاسی پروژه: سینا احمدی

◀ وب‌سایت:

www.sharestan.com

info@sharestan.com

◀ ایمیل:

ویلاي ماگوش

رضا اسدزاده، شبنم خليل پور

پروژه در منطقه‌ای بسیار خوش آب‌وهوا به نام ارتفاعات قره خاچ واقع شده که دید وسیعی به کوه‌های آرارات دارد؛ این مسئله به شکل‌گیری تراس‌های بزرگ با حداکثر شفافیت برای نشستن و نظاره و نیز سکوی تماشا به صورت کف شیشه‌ای در لندسکیپ با القای حس تعلیق منجر شده است. مخاطب با ورود به سایت پروژه با هزارتویی مواجه می‌شود که ناگزیر به تغییر مسیرهای ناگهانی است و همزمان با حرکت به سمت بنا، محیط نیز به سمت او حرکت می‌کند و تغییر خط آسمان را درک می‌کند.

شیب سایت، جاهایی بنا و سطح اشغال از محدودیت‌های طراحی بود؛ سطح اشغال ۶۰ مترمربع به سازماندهی فضایی زیرزمین شامل تأسیسات و انباری، همکف شامل نشیمن و آشپزخانه و طبقه اول شامل اتاق‌خواب‌ها و نشیمن زیر شیروانی منتهی شد؛ با ایجاد بازشوهای کشیده‌ی جداره‌ی شمالی و جنوبی، امتداد بصری طبیعت در فضای داخل حفظ شد و شیب تند با تأثیر در فرم بازشوها و نفوذ نور شرق به نشیمن طبقه‌ی اول از طریق نورگیر شیروانی، نمود یافت.

سیستم سازه‌ای، اسکلت فلزی و سیستم تأسیسات مکانیکی به صورت موتورخانه‌ی مرکزی در نظر گرفته شده است. مصالح مورد استفاده در این پروژه غالباً سنگ بازالت بود که حاصل گدازه‌های آتشفشانی کوه‌های آرارات و استخراج از منشورهای بازالتی است؛ سنگی بسیار ارزان و در دسترس در ابعاد و ضخامت‌های مختلف که باعث پیوند هر چه بیشتر بنا با بستر طبیعی‌اش می‌شود و جذابیت بصری و بساواپی پروژه را دوچندان می‌کند.

ماگوش نام قدیم ماکو است؛ ماکو شهری در شمال غربی ایران در نزدیکی مرز ترکیه است که به دلیل همجواری مرزی و وجود اقلیت‌های مهاجر از دیرباز با ارزش‌های مدرن آشنا بوده، ضمن اینکه اقلیم این ناحیه متفاوت از فلات ایران، پرآب و دارای مراتع سرسبز است. در آغاز، کارفرما با در نظر گرفتن برخی از پروژه‌های ساخته شده‌ی ما در شهر ماکو و تصوراتی از ویلایی شاخص با سقف شیروانی و فرم خاص برای طراحی ویلا در ارتفاعات جنوب ماکو به ما مراجعه کرد. معماری مدرن در ذهن ما برگرفته از ارزش‌های معماری لوکوروبوزیه بود که در ابتدای تحصیل در دانشکده آموخته بودیم و این روند با الهام از اندیشه‌های پیتر زومتور در جهت احترام معماری مدرن به طبیعت و تلاش برای درک مصالح تداوم یافت. از این رو، سعی کردیم به بازآفرینی مفاهیم پیردازیم و از کلیشه‌ی شیروانی خارج شویم.

برآوردن انتظارات کارفرما نیازمند گذر از خط آسمان من و او به خط آسمان ما بود. خط آسمان ما موجب پویایی فرم ویلا از زوایای مختلف شد و بنایی با فرم رادیکال واژگون پدید آورد. پویه‌شناسی در معماری به صورت انفکاک‌ی تند بین معماری و آسمان توسط خط آسمان، تأثیرگذار شد و در هم‌کشی با طبیعت به جای واکنش در مقابل طبیعت به کمک فرایند طراحی آمد. اوج گرفتن خط آسمان، قابلیت‌هایی در هماهنگی اثر با بستر و نیز طراحی فضای داخلی فراهم آورد.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلاي ماگوش

◀ شرکت/ دفتر طراحی: آتلیه‌ی مکعب سفید

◀ معماران اصلی: رضا اسدزاده، شبنم خليل پور

◀ همکاران طراحی: هنگامه رضایی، محمد اسدزاده

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: رضا اسدزاده، شبنم خليل پور

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی مرکزی، اسکلت فلزی

◀ آدرس پروژه: آذربایجان غربی، ماکو، ارتفاعات قره خاچ

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۵۰ مترمربع

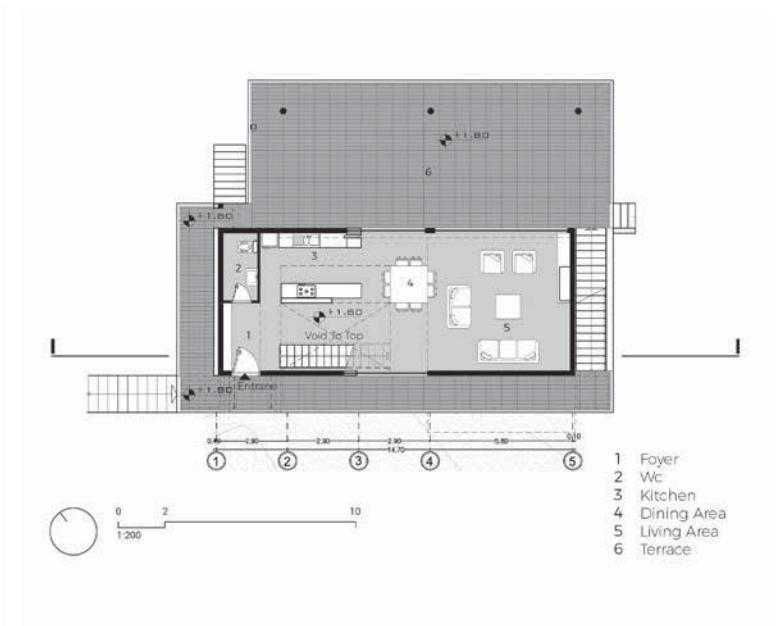
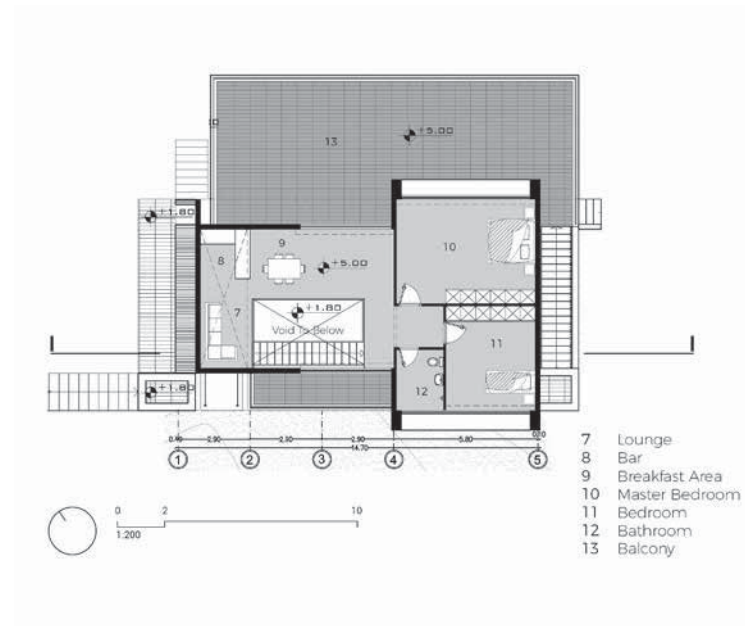
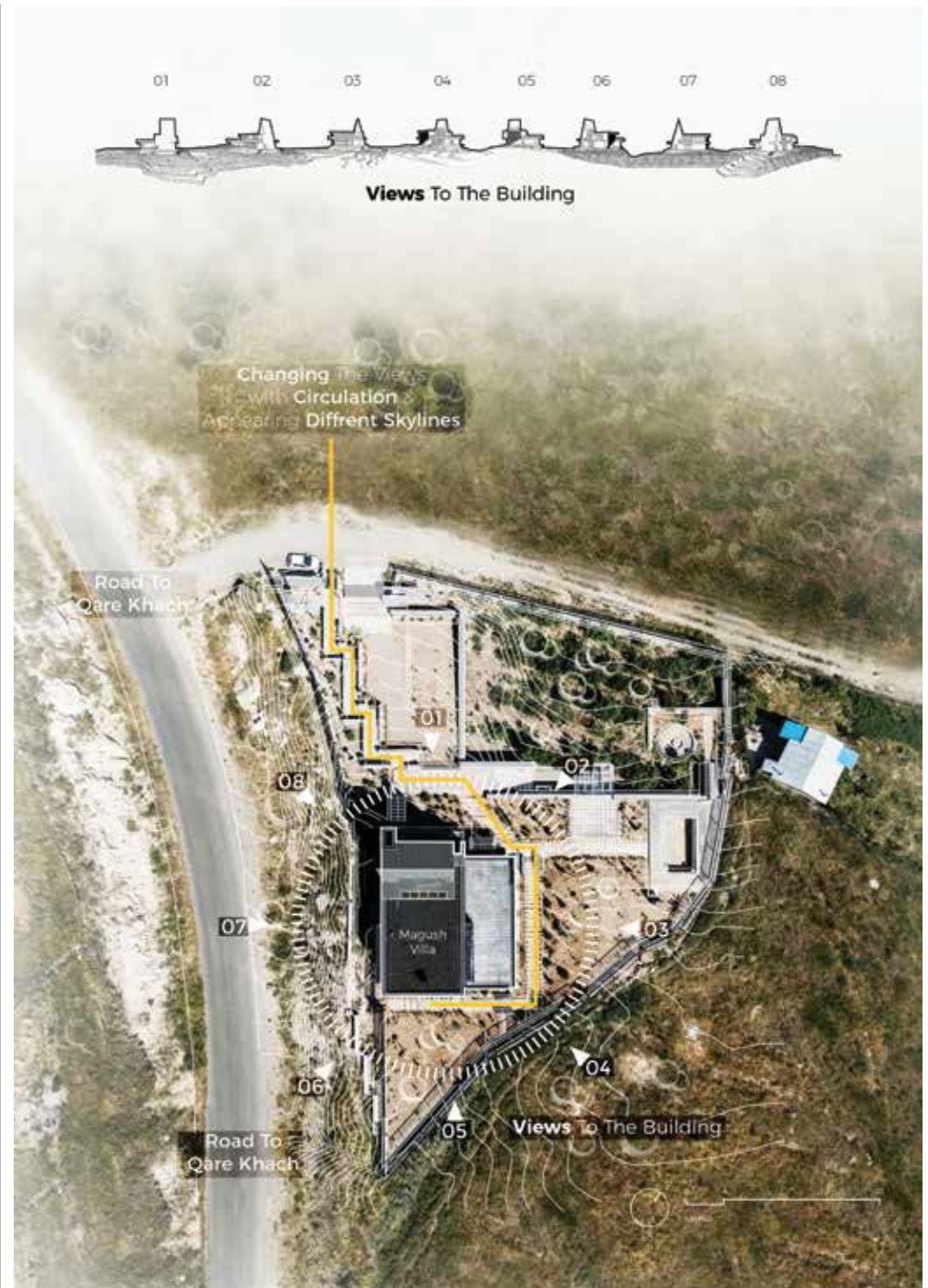
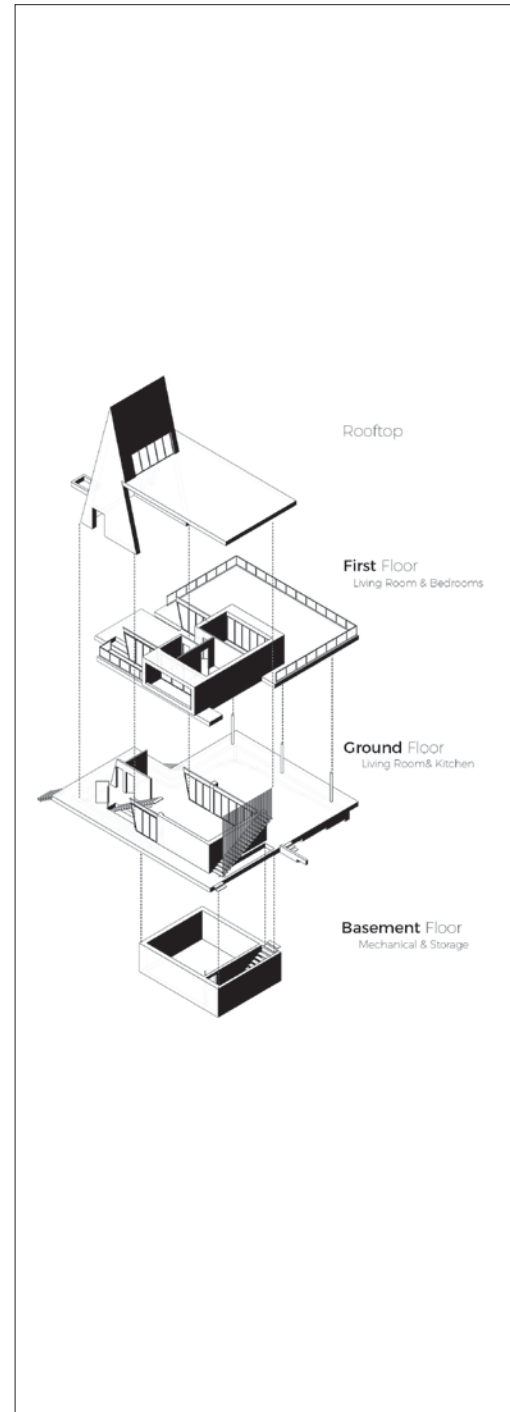
◀ کارفرما: هادی یوسفی ماکوئی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-۱۳۹۵

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی

◀ ایمیل:

reza.asadzade@yahoo.com

طبقه اول

طبقه دوم

ویلا ی وی (V)

رضا اسدزاده، شبنم خلیل‌پور

بود. همکف خانه‌باغ به نشیمن و آشپزخانه و طبقه‌ی بالا به اتاق‌خواب‌ها اختصاص یافت. استفاده از کنسول در طبقه‌ی اول و معلق کردن حجم پله باعث غلبه بر محدودیت سطح اشغال و تأمین نیازهای فضای پروژه گردید. پله به عنوان عنصری شاخص در فرم و روابط پروژه، تمام سطوح و فضاها را به هم پیوند داد و در نهایت به پشت‌بام رسید و از پشت‌بام به عنوان نظرگاه بهره گرفته شد؛ از سویی دیگر، بام مسطح در طراحی خانه‌باغ، شکستن تابوی شیروانی به شمار می‌آمد.

سیستم سازه‌ای، اسکلت فلزی و سیستم تأسیسات مکانیکی به صورت پکیج و اسپلیت در نظر گرفته شده است. مصالح مورد استفاده در این پروژه، سنگ بازالت و چوب می‌باشد. سنگ بازالت حاصل گدازه‌های آتشفشانی کوه‌های آرارات و استخراج از منشورهای بازالتی است. سنگی بسیار ارزان و در دسترس در ابعاد و ضخامت‌های مختلف که باعث پیوند هرچه بیشتر بنا با بستر طبیعی‌اش می‌شود؛ ترکیب این سنگ بومی و چوب طبیعی صمیمیتی بی‌نظیر آفرید و امتداد مصالح در فضای داخل باعث تقویت ارتباط درون و بیرون گردید. چرخش نور و سایه با گردش خورشید در طول روز، کیفیت‌های فضایی متفاوتی متناسب با عملکردهای فضایی پدید آورد. استخر کوچک کنار خانه‌باغ نیز که با وزش ملایم باد خنکای دلپذیری به فضای داخل می‌کشاند، کیفیت‌های فضایی نشیمن را ارتقا بخشید.

خانه‌باغ وی (V) در عرصه‌ی غیرشهری در منطقه‌ی آزاد ماکو واقع شده است. سایت پروژه در دامنه‌ی کوه با چشم‌اندازی اسرارآمیز جای گرفته است؛ طبیعت بکر منطقه و جست‌وجوی آرامش، انسان را به دوری از شهر و هیاهو فرا می‌خواند که از ضرب‌آهنگ سریع زندگی گذر کرده، برای ساعتی آرام گیرد. چالش رابطه‌ی درون و بیرون و دیالوگ و تعامل دائمی بین فضای باز و بسته، اولویت طراحی این خانه‌باغ شد. کشمکش میان داخل و خارج به نحوی که معماری ذره‌ای از جهان را از آن خود می‌کند و از آن جعبه‌ی کوچکی می‌سازد و ناگهان دو پدیده خلق می‌شود: فضای داخل و خارج. معماری خانه‌باغ ما را احاطه کرده و گرد هم می‌آورد و مخاطب را در وضعیتی میان تنها بودن و جمع بودن معلق می‌کند. در واقع، این بنا در پی از بین بردن مرزهای انسان و طبیعت، یکپارچگی درون و بیرون و برانگیختن احساسات بود؛ به دنبال کشف فضایی تا همزمان با اغنای نیازهای فضای درون بتواند کیفیت، پویایی و استقلال اجزا در فرم بیرونی را به ارمغان بیاورد.

خانه‌باغ در منطقه‌ای که هنوز طبیعت بکر است قرار دارد و آنچه در اولین دیدار حس می‌شود، سلطه‌ی طبیعت است. احجام در عین درهم پیچیدگی، دارای استقلال هستند و سادگی حجم‌های به کار رفته، تواضع در مقابل طبیعت پیچیده‌ی اطراف را تقویت می‌کند. تراس بر روی تک‌ستون وی (V) شکل، بی‌واسطه به داخل طبیعت کشیده شده تا مسلط به دشت‌های سرسبز اطراف باشد. دیگر چالش طراحی، محدودیت سطح اشغال ۴۵ مترمربع

◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلا ی وی (V)

◀ شرکت/ دفتر طراحی: آتلیه‌ی مکعب سفید

◀ معماران اصلی: رضا اسدزاده، شبنم خلیل‌پور

◀ همکاران طراحی: هنگامه رضایی، محمد اسدزاده

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: رضا اسدزاده، شبنم خلیل‌پور

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: پکیج، اسکلت فلزی

◀ آدرس پروژه: آذربایجان غربی، ماکو، منطقه‌ی گردشگری گجوت

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۰۰ مترمربع

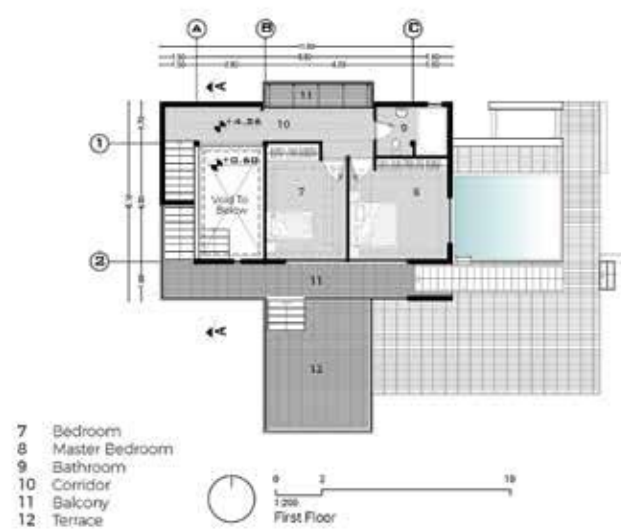
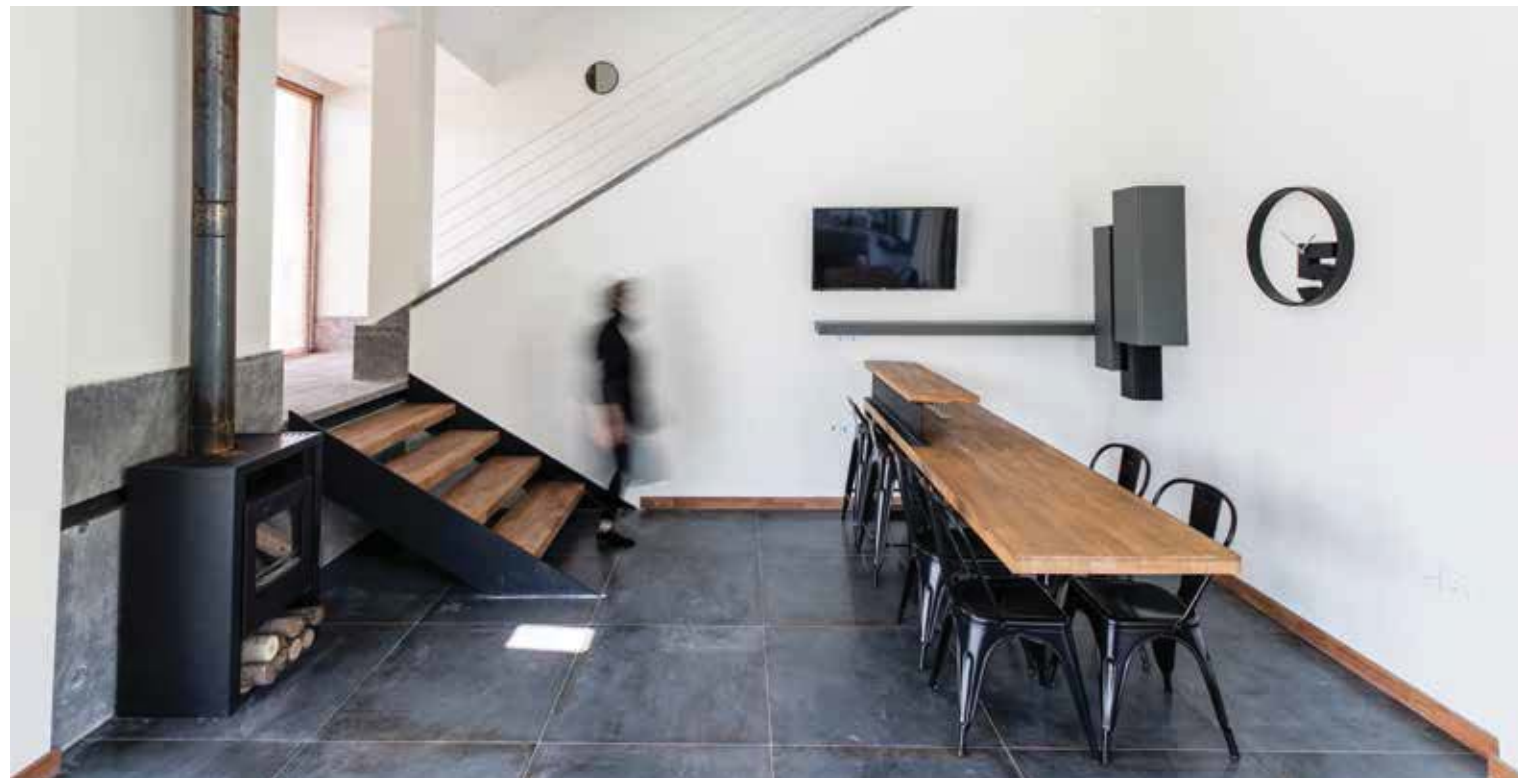
◀ کارفرما: رحمان زمانی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶

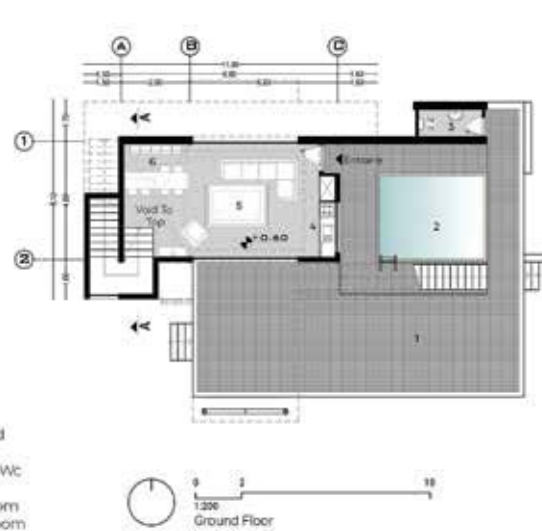
◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی

◀ ایمیل:

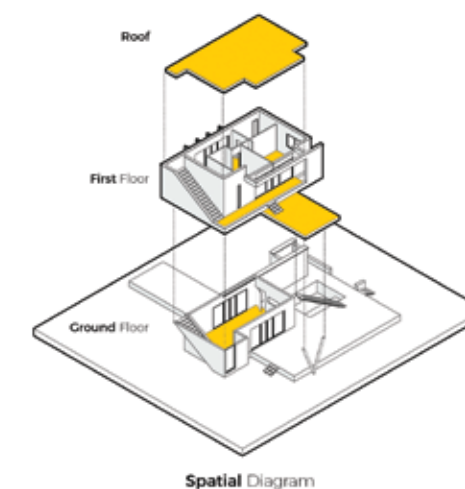
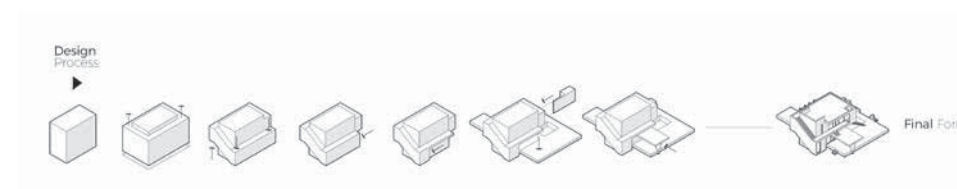
reza.asadzade@yahoo.com

پلان طبقه ی اول

پلان طبقه ی همکف

دیاگرام

ویلاي خزر تيره

کامبیز اسکندرتبار

همان‌طور که پیش‌تر گفته شد، عمده‌ی رویکرد اصلی طراحی، ایجاد چشم‌اندازی مستقیم به منظرگاه‌های طبیعی جداره‌های خارجی سایت بود که از موقعیت جغرافیایی کم‌نظیر سایت نشأت می‌گرفت. از این رو، جدا از حل پلان عمومی ویلاي مورد نظر که طی آن فضای عمومی همچون پذیرایی، نشیمن و آشپزخانه در سطوح روی پیلوتی و فضاهای خصوصی همچون اتاق‌خواب‌ها و حمام در فوقانی‌ترین بخش حجم دوبلکس خانه جای‌گذاری شد، یک دسته فضای دیگر با نام سرسرای چشم‌انداز در نقطه‌ی تلاقی این دو فضا قرار داده شد، این فضا شامل دو حیاط خصوصی در طبقات فوقانی و همچنین یک پلکان دسترسی مدور برای مجموعه بود که تنها برای ساکنین یا باشندگان ویلا قابل استفاده بود و ارتباط عمودی فضا را به جز پلکان داخلی فراهم می‌نمود. سرسرای چشم‌انداز دارای دو قابلیت یا ویژگی متفاوت، اما همسو بود: نخست آنکه به دلیل باز بودن اضلاع شمالی و جنوبی این سرسرا امکان آزادسازی پرسپکتیو به صورت همزمان به دریا در ضلع شمالی سایت و جنگل در ضلع جنوبی سایت فراهم می‌شد که نهایتاً این فرم از دل دیاکرام‌های شکلی مجموعه زاده شد؛ از طرفی، به دلیل فرم کریدوری مرکزی این سرسرا که دارای فضایی مسقف اما بدون جداره بود، فرصتی ایجاد شد تا نسیم خنک از این سرسرا گذر کرده فضای این کریدور را حتی در فصول گرم، خنک و مطبوع سازد. در نتیجه، فرمی که از دل دیاکرام‌های اقلیمی پروژه حاصل آمد، فرصتی ساخت تا چشم‌اندازهای طبیعی در فضایی مطبوع و قابل آسایش ایجاد شود. افزون بر این، با توجه به اینکه این سرسرا در سطوح فوقانی ویلا ایجاد شده، مسئله‌ی محرمیت نیز در این فضا به صورت گسترده مورد ارزیابی قرار گرفت.

در کوچه‌های مارپیچ خزرتیره قطعه‌ی زمین کوچکی از یک مجموعه‌ی مسکونی-ویلايی به دفتر ما به منظور فاز طراحی عودت داده شد. در بازدید از سایت چند نکته توأماً ذهن ما را معطوف خویش کرد: نخست، بستر فضای طراحی که مربوط به ویژگی‌های ساختار مجموعه بود، جداره‌های سفید با سقف‌های شیروانی قرمز رنگ همسایگی‌ها و دیگری، ارتفاع گرفتن سایت از محدوده‌ی منطقه‌ی شهری بود که این فرصت را فراهم می‌ساخت تا ویلاي مورد نظر، طراحی‌ای به جز خواسته‌های عمومی کارفرما، به منظور داشتن خانه‌ای با مفهوم سکونت باشندگان در فضا، منظرگاهی طبیعی سازد تا چشم‌اندازی به آبی خوش رنگ خزر در ضلع شمالی سایت و تنوع گیاهی و پوشش سبز جنگلی در ضلع جنوبی سایت باز کند. پس ایده‌ی اصلی پروژه، ارتباط بصری میان لکه‌های منظرگاهی سایت با توده‌ی کارکردی اثر در قالب بنایی با عملکرد ویلايی مسکونی بود. از میان درخواست‌های متفاوت کارفرما، خواسته‌ای وجود داشت که پروسه‌ی طراحی را از ابتدا دستخوش تغییرات ساختاری ویژه‌ای می‌کرد و آن، این نکته بود که کارفرما نمی‌خواست پروژه‌ی وی از لحاظ دانه‌بندی طراحی و گرافیک کلی مجموعه شباهتی با همسایگی‌های مجاور سایت خویش داشته باشد؛ پس مقوله‌ی متفاوتی از همسایگی‌ها را خواستار بود که در بدو نگاه باشندده در فضا، متفاوت از جداره‌ها دیده شود. او از طرفی، خواهان ویلايی دارای سقف مسطح، همانند ویلاهای مدرن امروزی بود تا از سطوح شیب‌دار اطراف دوری کند؛ از این رو، این دو نکته به عنوان ارکان اصلی نقطه‌نظر کارفرما می‌بایست در پروژه لحاظ می‌گشت.

◀ مساحت/ زیربنا: ۴۸۱ مترمربع، ۱۶۱ مترمربع

◀ کارفرما: مهدی طاهری پناه

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵

◀ عکاسی پروژه: نیما مکاری، فرزاد شعبانی

◀ ایمیل: Kambiz_Architect@hotmail.com

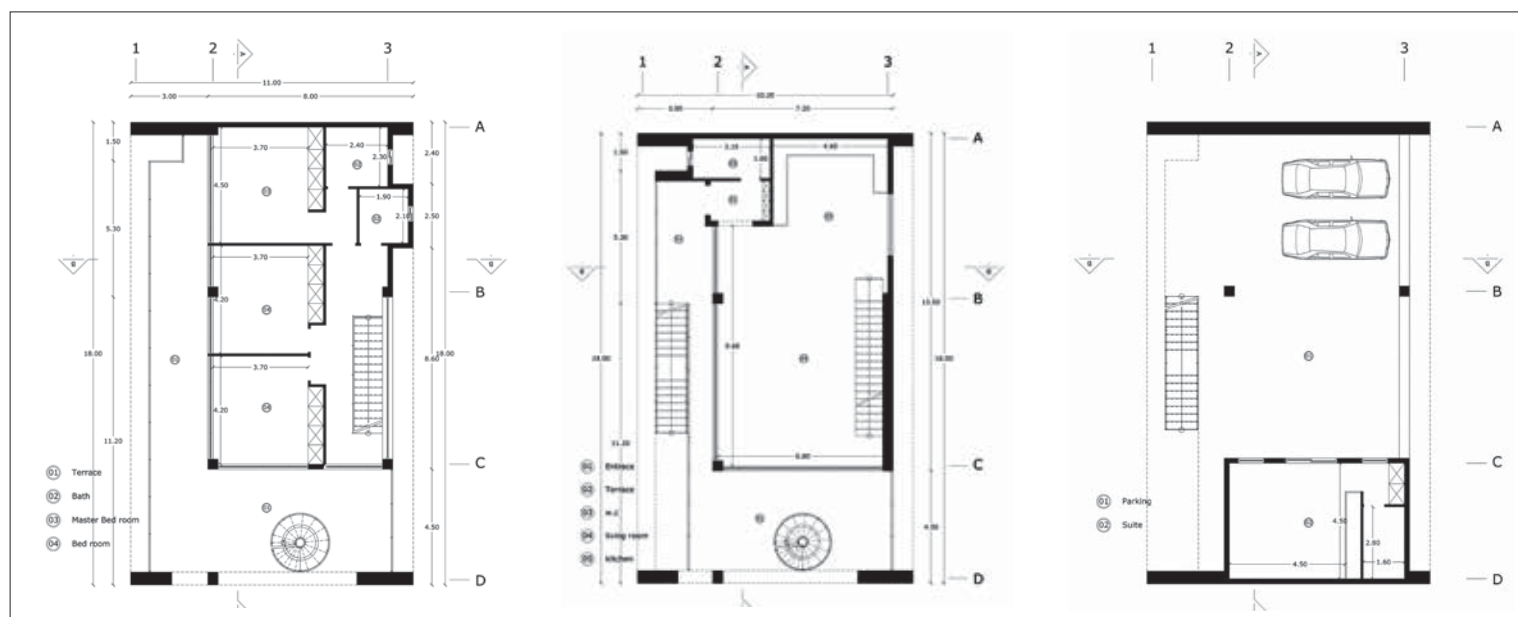
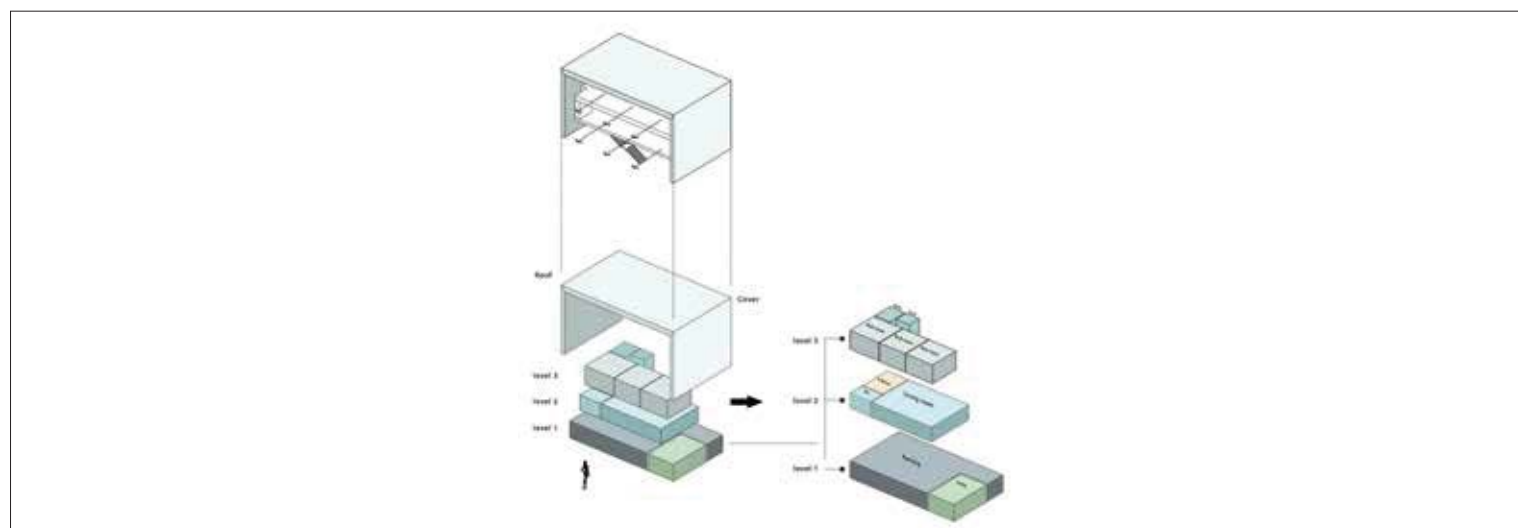
◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلاي خزر تیره

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری اسکو

◀ معمار اصلی: کامبیز اسکندرتبار

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت، بتنی

◀ آدرس پروژه: نوشهر، خزر تیره

پلان طبقه ی دوم

پلان طبقه ی اول

پلان طبقه ی همکف

خانه ی پروا

کامبیز اسکندرتبار

با آلودگی صوتی و بصری مورد توجه بود. درون‌گرایی ذاتی کارفرما و برون‌گرایی مورفولوژیکی معماری سواحل دریای خزر این پارادوکس را تشدید می‌نمود. برای حل این تناقض، سعی کردیم تا حد ممکن سطح اشغال را کاهش دهیم و بر سبزی فضا یا اکسیژن و حیاط بیفزاییم. تلاش‌هایمان منجر به این شد که سطح اشغال خانه به کمتر از یک‌سوم زمین کاهش یافت. دغدغه‌ی بعدی ما حل مسئله نفوذ طبیعت به فضای زندگی و تخصیص محیط پیرامونی بیشتر نسبت به مساحت بود. شکست محورها جهت کوران مناسب برای تهویه و استفاده از راه حل‌های سنتی و ویژگی‌های مورفولوژیکی خانه‌های بومی منطقه، راه حل‌هایی بود که در پاسخ به نیاز کارفرما مورد استفاده قرار گرفت تا به درون‌گرایی ذاتی کارفرما و برون‌گرایی ژنتیکی منطقه همزمان توجه شود. افزون بر این، احترام به خط آسمان دیرینه‌ی منطقه و تعظیم جهت هماهنگی با اقلیم و بافت در شاکله‌ی کلی بنا مؤثر بود. خطوط انتهایی مورب، محور عمودی را پست تا پناهی معتدل، فروتن و با مقیاس و درعین‌حال آرام و به دور از شلوغی امروزی شکل بگیرد.

بهره‌گیری از قاب‌های شیشه‌های شفاف به مثابه تابلوهایی زنده از طبیعت در هر چهار فصل سال غافلگیرانه‌ی طبیعت را در قاب خود به تصویر می‌کشند ــ جایی که نور، بی‌پروا راه به درون می‌یابد، می‌شود خلوتی برای جای خالی سلوچ! و آن حیاط، در طبقه‌ی بالا را ساختیم تا حجت را بر پروای درون‌گرا تمام کنیم؛ جایی برای خیره شدن به دور دست‌ترین کوه‌هایی که چشم را یارای دیدنشان باشد.

هرکس باید برای خود پناهگاهی داشته باشد؛ پناهگاهی به اسم خانه، جایی امن که صرف نظر از بزرگی و کوچکی‌اش، به آدم حس ناب اطمینان دهد؛ سقفی که حق ماست برای ذخیره‌ی شادمانی، آرامش، خلوت و حتی دلخوری برای روز مبادا. خانه‌ی پروا که نامش را وامدار کارفرماست، نمره‌ی تجربه‌ی یک همکاری تنگاتنگ میان معمار و مالک است. معماری که تصمیم‌ساز خواسته‌های یک کارفرمای فرهیخته است، یکی از معلمان بومی منطقه که چکیده‌ی خواسته‌هایش از خانه، آرامش، خلوت، سادگی و امنیت است. با توجه به میانی خواستاری کارفرما و استانداردهای معقول، خانه‌ای به مساحت ۱۵۵ متر برای خانواده‌ی سه نفره‌شان کافی می‌نمود و بنابراین دیاگرام فضاها بر این اساس شکل گرفت.

خانه‌ای به دور از پیچیدگی‌های پرزرق و برق تجمل، جایی با گلدان‌های شمعدانی پشت پنجره‌هایی که تمام سبزی طبیعت را مثل قابی احاطه کرده‌اند و تصویرش در اتاق از هر زاویه‌ای، آرامش را یک چور متفاوتی تعریف می‌کند. یک گوشه برای خواندن جای خالی سلوچ با طعم گس چای شمال، یک گوشه پر از صدای دلنشین ویولون، گوشه‌ای دیگر برای حرف‌های ناگفته‌ی طول روز، برای شنیدن صدای خنده‌های دخترک و گوشه‌ای برای مرور تمام خاطرات گذشته ــ جایی که فقط خودت را بخواهد و با دست‌های سخاوتمندش تو را فرا بگیرد پیش از آنکه خواب ــ چهار گوشه‌ای به نام خانه.

سایت در منطقه‌ای شهری با تراکم متوسط واقع شده که اگرچه از سروصدای ذاتی شهرهای بزرگ به دور است، همچنان ایجاد آرامش به عنوان دغدغه‌ی اصلی و برخورد مناسب

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی پروا

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری اسکو

◀ معمار اصلی: کامبیز اسکندرتبار

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: گرمایش از کف، بتنی

◀ آدرس پروژه: مازندران، نور

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۵۵ مترمربع، ۸۹ مترمربع

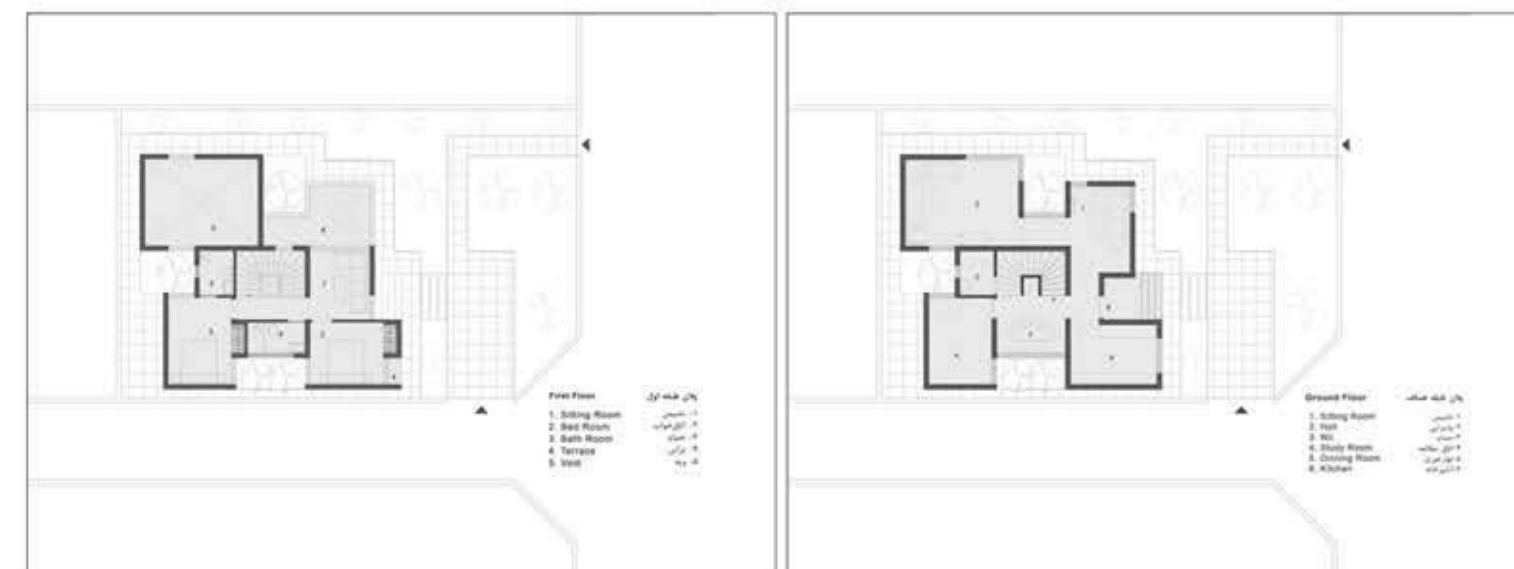
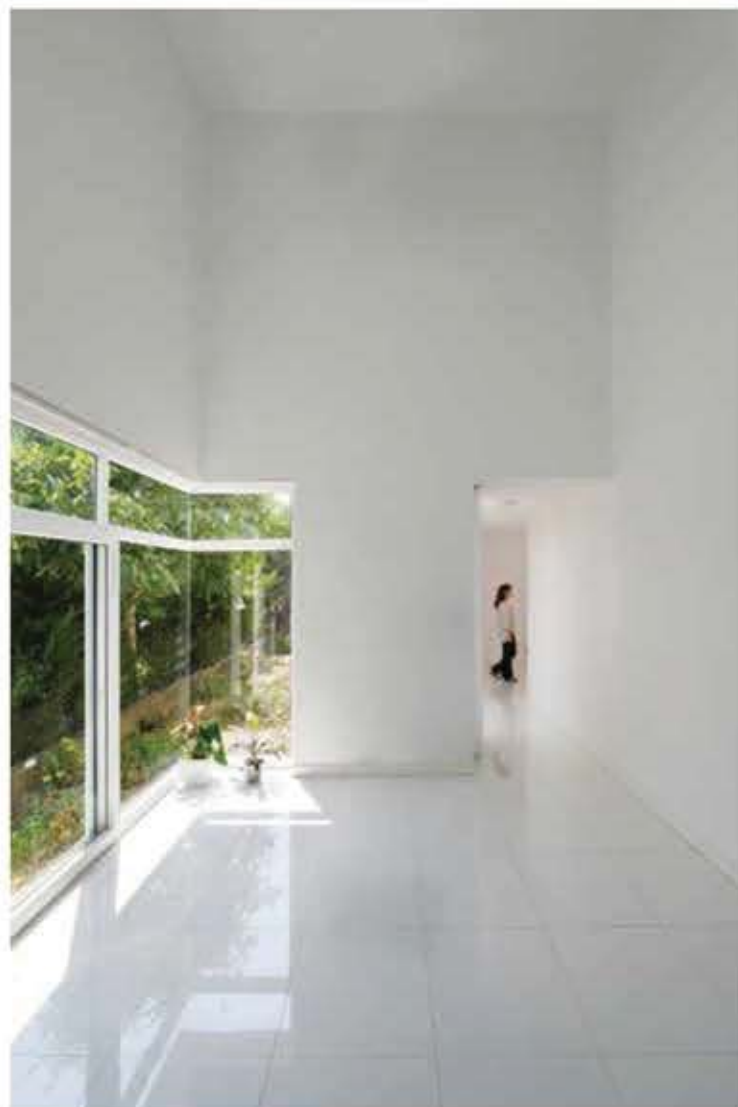
◀ کارفرما: پروا مقصودی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷

◀ عکاسی پروژه: دید استودیو

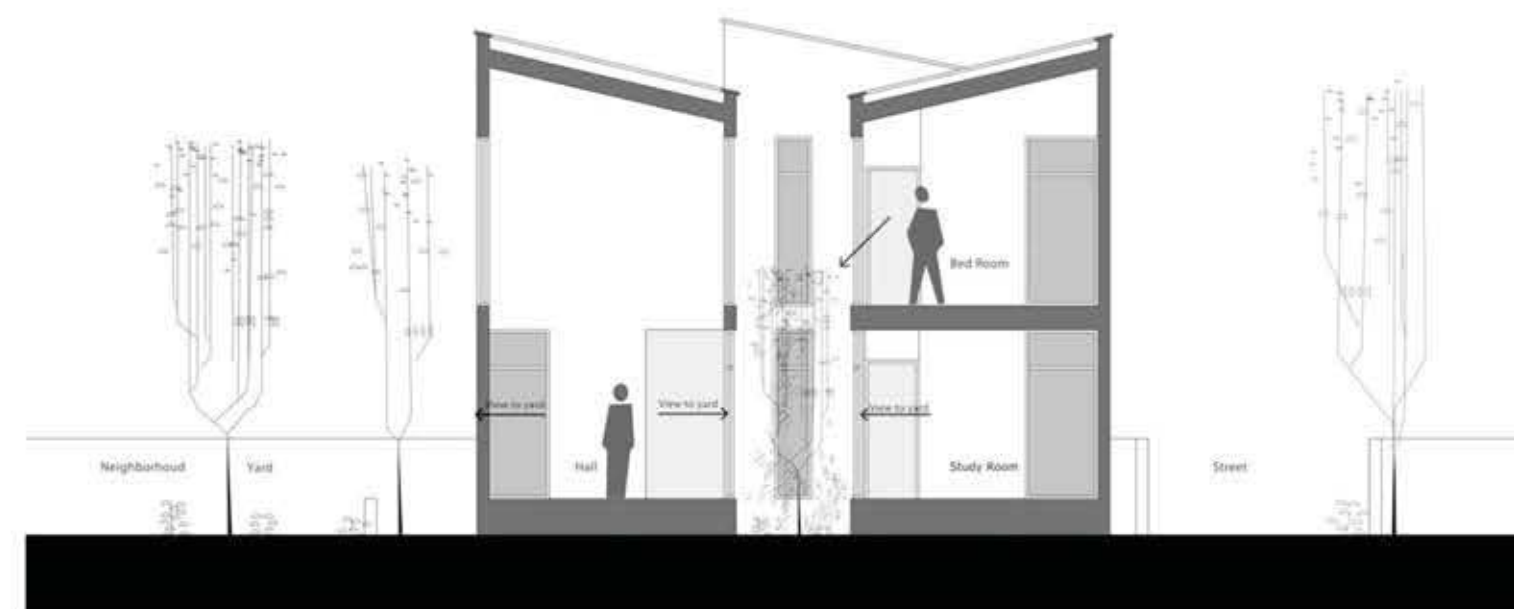
◀ ایمیل:

Kambiz_Architect@hotmail.com

پلان طبقه اول

پلان طبقه همکف

مقطع A-A

خانه‌ی اردیبهشت

علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده

همچون آلاچیق، فضاهای خدماتی و سالن مهمانی قرار دارد، و با این سازماندهی بر خلاف خانه‌های معمول شهر (تفکیک متداول ۶۰٪ و ۴۰٪)، امکان بهره‌مندی از تمام عرصه فراهم شده است.

چندحیطه بودن این خانه امکان حرکت در لایه‌های مختلف تا رسیدن به قلب خانه را فراهم می‌سازد. این گونه نفوذپذیری، ویژگی معماری اصفهان در گذشته بوده است. نفوذ و پیوستگی فضا ضمن تأمین محرمیت، حس تعلقی خاطر در فضاهایی چون گودال باغچه و نارنجستان را تشدید می‌کند. فضاهایی که در خاطره‌ی جمعی ساکنین سنتی و مذهبی این منطقه حسی کاملاً آشنا است. هرچند این روزها تمایل به «اصالت» حتی در این مناطق در کالبد معماری رومی و گاه تزئینات باسمه‌ای دنبال می‌شود، معماری این بنا می‌کوشد با بستر کالبدی و اجتماعی‌اش هماهنگ باشد: بنا، «اصفهان» است؛ اصفهانی زودآشنا و دیرجوش است؛ پروژه نیز به‌تدریج آشکار می‌شود و با سلسله‌ی مراتبی پیوسته، تدریجاً، مشاهده و درک می‌شود.

پوسته‌ای مشبک و آجری، مستقل از سازه به منظور سبک شدن بصری نما، ایجاد حریم خصوصی و سایه‌روشنی مطلوب در برابر پنجره‌های وسیع رو به «مادی» قرار گرفته است، تا کیفیت متنوعی از نور طبیعی در طول روز را در فصل‌های مختلف سال برای ساکنین فراهم سازد.

در سازماندهی فضاهای داخلی نیز عنصر پله به صورت پیوسته حول فضاهای تهی شکل گرفته و حرکت در کلیه‌ی فضاها را امکان‌پذیر ساخته است. سازه‌ی پروژه، بتنی با سقف تیرچه‌ی بلوک، و تأسیسات آن، موتورخانه مرکزی با چیلر است.

خانه‌ی اردیبهشت در یکی از محله‌های قدیمی شهر اصفهان (عباس‌آباد)، که در گذشته محل باغات عباس‌آباد بود، واقع شده، که مادی‌های اصلی شهر نیز از آن عبور می‌کنند. یکی از این مادی‌ها، مادی «فرشادی» است که همچوار پروژه بوده و اگرچه این روزها به دلیل خشکی زاینده‌رود آبی در آن جاری نیست، اما هنوز حاشیه‌ی سبز و درختان اطراف آن، کیفیت و منظر مناسبی برای پروژه فراهم می‌آورد، از این‌رو، به منظور هماهنگی طرح و بستر، سعی شده است پویایی محور «مادی» در فضای پروژه تداوم یافته و فضاهای سبز بیرونی به درون پروژه نفوذ کنند. حاصل این حرکت، علاوه بر نفوذ نور و سبزی‌نگی در فضاهای داخلی، حجمی یکپارچه و پیوسته - از ورودی تا بام خانه - است. متأسفانه، خانه‌های سنتی در اصفهان به دلیل رشد بی‌رویه‌ی شهرنشینی و غطش نوگرایی موجود در جامعه در معرض نابودی قرار گرفته است. خانه‌ی اردیبهشت می‌کوشد تا با بهره‌گیری از الگوی حیاط خانه‌های سنتی اصفهان (همچون حیاط درونی، گودال باغچه، نارنجستان و غیره) که به‌خوبی جوابگوی زندگی و نیازهای ساکنین بومی و مذهبی خود بوده‌اند، و همچنین با درنظر گرفتن تمایل مردم به نوگرایی، بستری را برای ساکنین خود فراهم سازد که هم یادآور خاطرات خوش گذشته و تجربه‌ی حضور در خانه‌های قدیم باشد و هم متناسب با سبک زندگی و نیازهای جدید.

از سویی دیگر ساکنین این منطقه غالباً از مالکین قدیمی و اصیل با ذائقه‌ای سنتی و قدیمی هستند. بنابراین، در پاسخ به روحیات سنتی و مذهبی ساکنین منطقه، از چند حیاط در ترازهای ارتفاعی مختلف استفاده شده است تا علاوه بر نفوذ نور، سبزینه، آب و آسمان به داخل توده‌ی ساختمان، محرمیت ساکنین خانه در حیاط‌ها نیز فراهم گردد. در پایین‌ترین تراز، گودال باغچه با تک درخت سرو واقع در آن، قرار گرفته، و پیرامون آن فضاهای متنوعی

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی اردیبهشت

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور فرم

◀ معماران اصلی: علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده

◀ همکاران طراحی: فرناز ناصری پروجنی، سمیه سعیدی، نسیم عبدلی، یاسمین سینایی،

پریسا حیدری، سمیرا بدری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: مهندسین مشاور فرم

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر و موتورخانه مرکزی، بتنی و سقف تیرچه بلوک

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان آذر، خیابان نگارستان، پلاک ۵

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۱۷۰ مترمربع

◀ کارفرما: زارغان

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۴-۱۳۹۶

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی

◀ ایمیل:

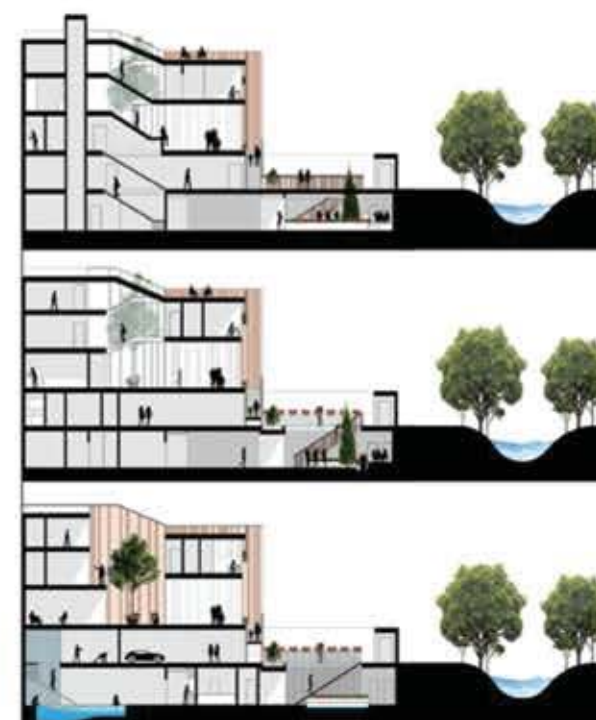
fazarahmanzar@yahoo.com

پلان طبقه اول

پلان زیرزمین

خانه‌ی افشاریه

آرتور امیدآذری

ترکیب مصالح رایج معماری ایرانی با عناصر شفاف و مدرن، تعریفی از معماری ایرانی و معماری معاصر را ارائه می‌دهد. آنچه‌آنکه این ترکیب مصالح در فضای داخل و خارج بنا، نمایان است.

مسیر ورود از درب ورودی تا عمارت اصلی، توسط یک راه از ترکیب آجر و گیاه نمایان است و ایجاد حوض کم‌عمق در پخش جنوبی بنا، ضمن ایجاد دید و منظر دلپذیر، امکان دستیابی به هوای مطلوب، آرامش و حضور آب را مهیا ساخته است.

از دیگر عوامل تأثیرگذار بر طراحی، می‌توان به تأکید بر حفظ محیط‌زیست و حفظ درختان موجود در سایت به مثابه پاسداشت طبیعت، استفاده از منابع تجدیدپذیر انرژی، معماری پایدار، بهینه‌سازی اقتصادی، بازیافت مصالح ساختمانی و تصفیه‌ی آب اشاره کرد. کلام آخر اینکه بنای حاضر، تلاش گروهی است که هویت معماری ایرانی را جست‌وجو کرده و باور دارد اعتلای آن را در بافت آجری، حجم سبک، شفاف و دعوت‌کننده، با هدف بهینه‌سازی انرژی می‌توان یافت.

ایده‌ی اصلی در شکل‌گیری طرح

بازاندیشی معماری گذشته‌ی ایران از جمله باغ‌های ایرانی جوهره‌ی طراحی ویلای افشاریه را شکل داده است. با در نظر گرفتن ارزش‌هایی که بازتاب آنها به پدید آمدن بنا کمک می‌نماید، از جمله نظام معنایی باغ ایرانی و تأثیرات روانی محیط باغ بر انسان، ایجاد حس آرامش و دعوت او به تأمل و اندیشه، استفاده از نظام کالبدی باغ ایرانی با استفاده از عناصری همانند آب، نظام کاشت، استفاده از مصالح آجری نحوه‌ی استقرار بنا، هندسه‌ی شفاف و مسیریابی است که به‌واسطه‌ی این مفاهیم، وصال به حقیقت مطلوب به سبب حضور، میسر می‌گردد. در واقع، هویت این مجموعه در گرو یکپارچگی بنای کوشک و طبیعت پیرامون است که از طریق شفافیت جداره‌ها، دعوت‌کنندگی بنا، استفاده از آب و انعکاس بنا در آن، به منصه ظهور رسیده است.

در طراحی فضاها، توالی فضاها، باز و بسته در گرو مفهوم کوشک ایرانی، سلسه‌مراتب و نیز کیفیت بصری و اقلیمی فضاها مورد توجه بوده است. به همین سبب سیالیت و شفافیت بارزی حول وید و پله در مرکز بنا اتفاق افتاده است و فضاها، اصلی در جداره جنوبی آرایش یافتند تا از نور، تهویه و دید متناسبی برخوردار گردند.

« نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی افشاریه

« شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری آرتور و همکاران AOA

« معمار اصلی: آرتور امید آذری

« همکاران طراحی: میثم فلاحی، نوشین صفایی، مولود حسینی‌امیر

« طراحی و دکوراسیون داخلی: آرتور امید آذری

« نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه مرکزی، بتنی و تیرچه پونولیت

« آدرس پروژه: جاده قدیم کمال‌شهر به هشتگرد، بعد از پلیس راه شهرک افشاریه

« مساحت/ زیربنا: ۱۰۰۰ مترمربع، ۳۰۰ مترمربع

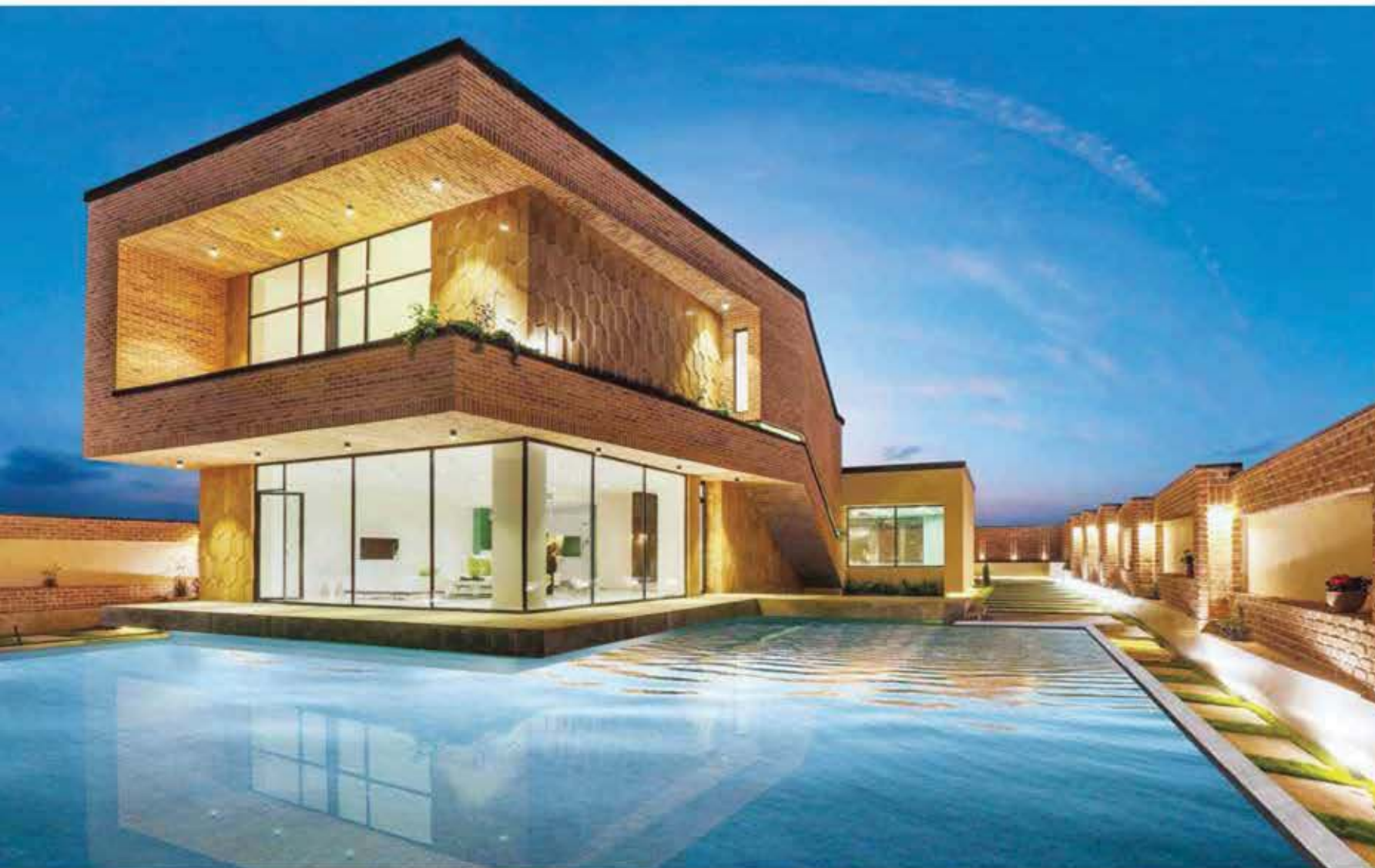
« کارفرما: بهشته ناظری

« تاریخ شروع و پایان ساخت: بهار ۱۳۹۳-تابستان ۱۳۹۴

« عکاسی پروژه: حسین حمزه لویی

« وب‌سایت:

www.artur.ir

مقطع A-A

مقطع B-B

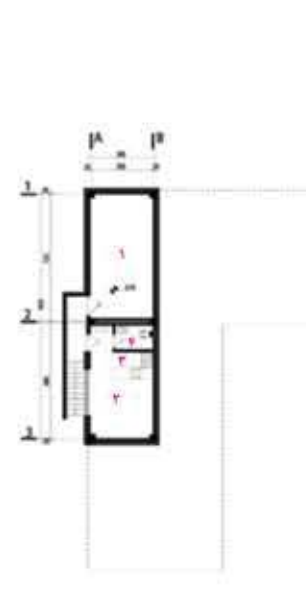
پلان طبقه اول

۱. راهرو
۲. اتاق خواب
۳. اتاق خواب اصلی (مستر)
۴. حمام
۵. اتاق لباس (کلوزت)
۶. حمام
۷. آشپزخانه
۸. پام سبز
۹. باربیکیو

پلان طبقه همکف

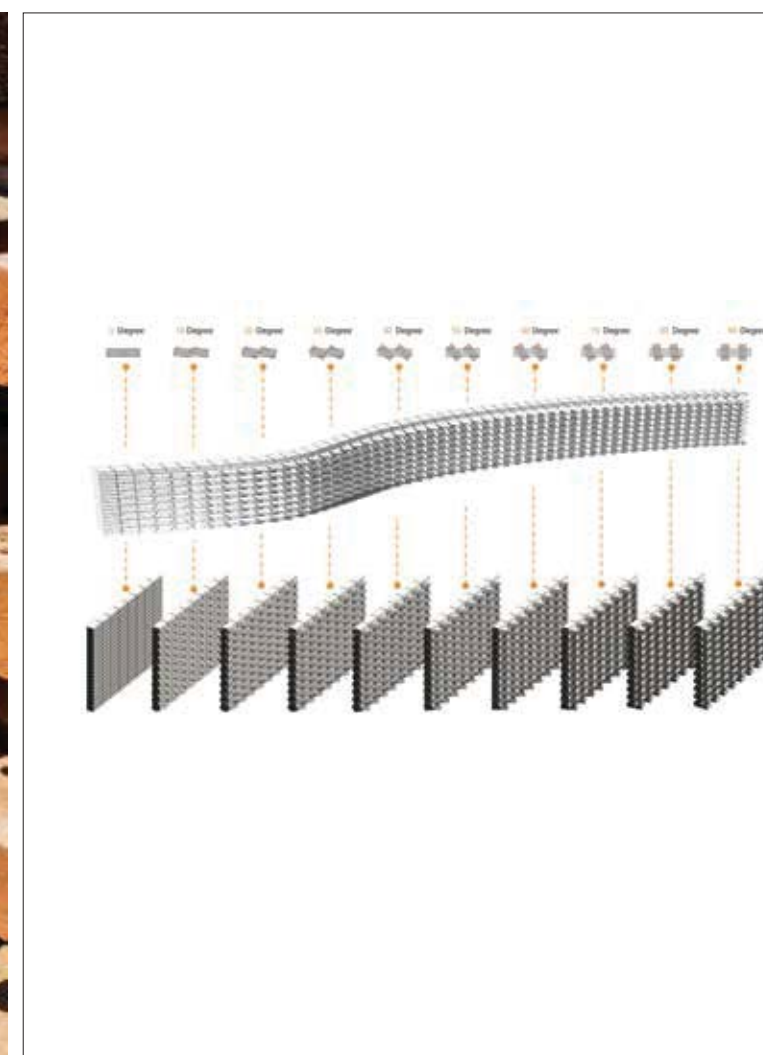
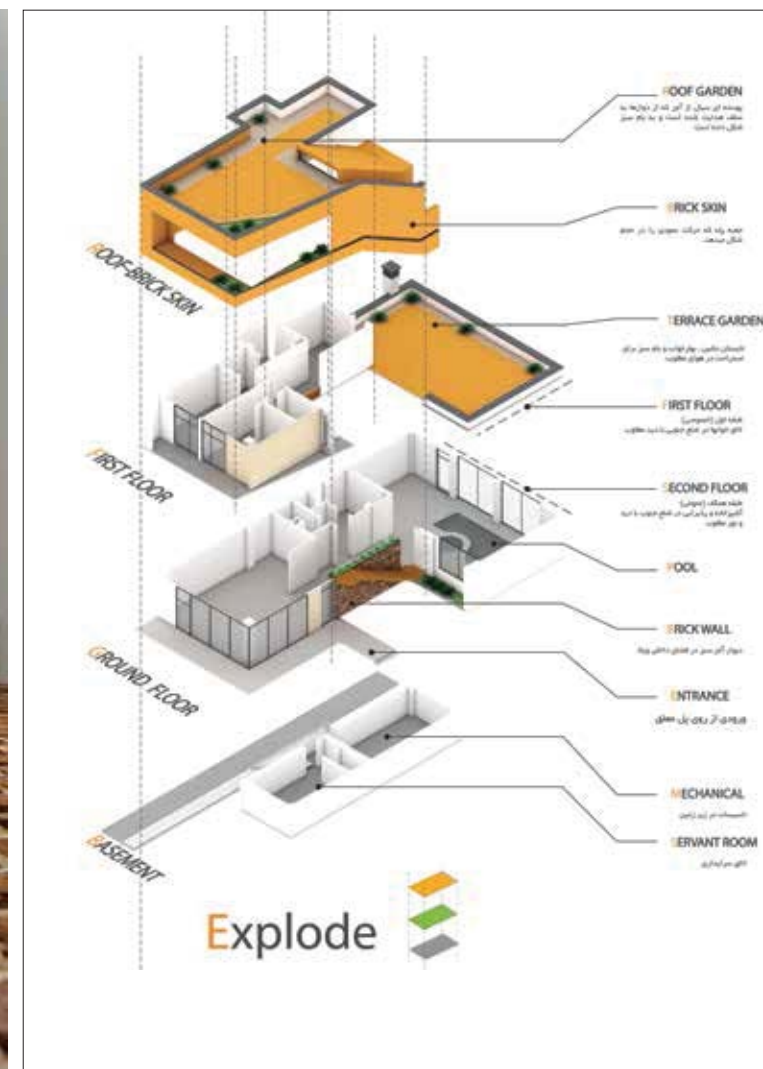
۱. ورودی
۲. تالارخوری
۳. اتاق تلویزیون
۴. آشپزخانه
۵. اتاق نشیمن
۶. دستشویی
۷. اتاق مهمان
۸. حمام
۹. استخر
۱۰. بار
۱۱. سرویس بهداشتی
۱۲. دوش
۱۳. اتاق رختکن

پلان زیرزمین

۱. موتورخانه
۲. اتاق خدمه
۳. آشپزخانه
۴. سرویس بهداشتی

ویلاي کوشک

ایمان امین‌لاری

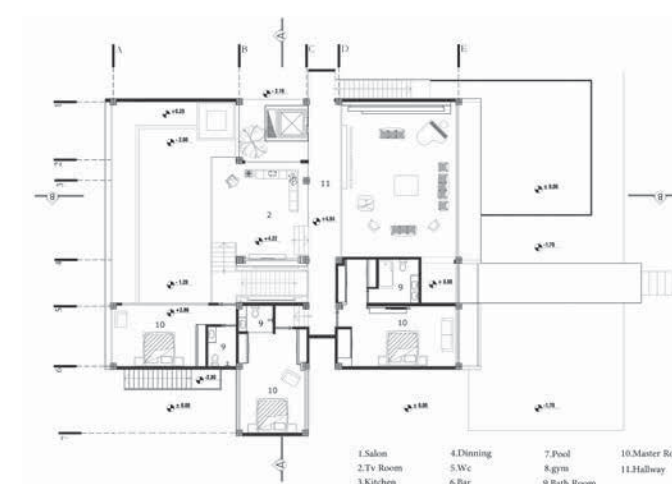
استخر به عنوان یک عنصر خاص در طراحی که علاوه بر عملکرد، جذابیت بصری دارد، تعیین‌کننده‌ی نحوه‌ی قرارگیری فضاهای داخلی شده است، به نحوی که کلیه‌ی فضاهای داخلی مابین دو استخر (یک استخر بیرونی و یک استخر سرپوشیده‌ی داخلی) قرار دارد. در این پروژه اختلاف سطوح سبب ایجاد دیدهای مختلف شده است. به عنوان مثال، نشیمن چند پله پایین‌تر از پذیرایی قرار گرفته تا دید بهتری به استخر داشته باشد. یا برای این‌که پله فضای کمتری در پروژه اشغال کند به صورت معلق از روی استخر رد شده و به آن دید دارد. دیواره‌ی یکی از اتاق خواب‌ها و نشیمن طبقه‌ی بالا کاملاً شیشه‌ای کار شده تا به استخر سرپوشیده‌ی داخلی دید داشته باشد، و ارتباط فضاها تنها به ارتباط با فضای بیرون محدود نشده و فضاها از داخل نیز با هم در ارتباط باشند.

در معماری داخلی این ویلا، سعی بر آن بوده که فضای داخلی، حسی از محیط طبیعی بیرون را در خود داشته باشد. از این‌رو، از چوب طبیعی و رنگ‌های گرم در کنار سنگ سفید استفاده شده است. زیرزمین این پروژه نیز گونه‌ای برای ایجاد فضایی جهت گردهمایی‌های دوستانه است، که نه تنها توجه طراح به مقوله‌ی زیبایی آن بوده، بلکه با استفاده از رنگ تیره و نورپردازی مناسب حس گرم و صمیمانه‌ای به این فضا بخشیده است. در طراحی سایت، تلاش طراح بر آن بوده که محیط پیرامون یک طراحی ساده داشته باشد و تنها به سبب آن‌که ساختمان از جبهه‌ی شمال و جنوب کاملاً شفاف است، پوشش گیاهی به عنوان عنصر فیلترکننده، دید از بیرون را کنترل می‌کند و حریم پروژه را تأمین می‌کند.

این ویلا در قطعه زمینی به مساحت ۳۳۵۰ با زیربنایی حدود ۱۰۵۰ مترمربع در منطقه‌ی کوشک اصفهان واقع شده است. قرارگیری ساختمان در سایت به صورتی است که از غرب و شرق نیاز به ایجاد حریمی خصوصی جهت کنترل دید از سمت پلاک‌های اطراف دارد. بنابراین، تیغه‌های شرقی-غربی کاملاً صلب در نظر گرفته شد، که علاوه بر کنترل دید، کارکرد اقلیمی نیز دارد. از آن‌جا که شفافیت و پیوستگی فضای بیرون و درون از اصلی‌ترین ایده‌های طراحی این پروژه است، تمامی تیغه‌های شمالی – جنوبی شفاف در نظر گرفته شد؛ به نحوی که اگر از انتهای شمالی زمین به سمت ساختمان بایستیم، می‌توانیم انتهای جنوبی سایت را ببینیم. در ایده‌پردازی این پروژه، خطی از چشم‌انداز شروع شده، در ادامه به پل ورودی تبدیل می‌شود، در داخل ساختمان پله را تعریف کرده (که به زیرزمین و طبقات بالا دسترسی می‌دهد) و امتداد این حرکت در سقف به صورت نور ادامه می‌یابد. بدین ترتیب شاهد پیوستگی روایتی هستیم که از چشم‌انداز آغاز شده و در داخل ساختمان ادامه می‌یابد. این خط عملاً کل پروژه را به دو قسمت تقسیم می‌کند. فضاهایی مانند نشیمن و پذیرایی در یک سو و فضاهایی مانند آشپزخانه، سرویس بهداشتی و فضاهای مکمل استخر در سوی دیگر قرار می‌گیرد.

در جهت عمود بر این خط که چارچوب اصلی بنا را تشکیل می‌دهند، یک نورگیر سقفی قرار دارد که در کف و سقف کاملاً مجزا و به صورت یک حلقه‌ی چوبی طراحی شده است. تأسیسات ساختمان نیز از زیر این حلقه‌ی چوبی می‌گذرد. قرارگیری تأسیسات در این قسمت کمک کرده دسترسی به آن جهت تعمیر و نگهداری آسان‌تر باشد.

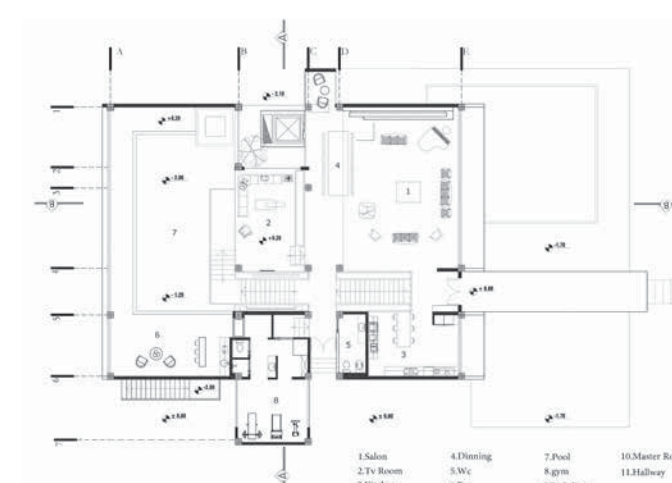
نام پروژه/ عملکرد: ویلاي کوشک	نام آدرس پروژه: اصفهان، کوشک
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر طراحی خانه‌ی طرح	مساحت/ زیربنا: ۳۳۵۰مترمربع، ۱۰۵۰ مترمربع
معمار اصلی: ایمان امین‌لاری	کارفرما: کیانوش ناصری
همکاران طراحی: نگار آزادجو، فرشید ایران‌پور	تاریخ شروع و پایان ساخت: فروردین ۱۳۹۲- دی ۱۳۹۵
طراحی و دکوراسیون داخلی: ایمان امین‌لاری	عکاسی پروژه: سینا گلستانه، علی فضیله
مجری طرح: کیانوش ناصری	ایمیل: Aminlary_iman@yahoo.com, Khaneh_tarh@yahoo.com
نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر مرکزی، بتنی	

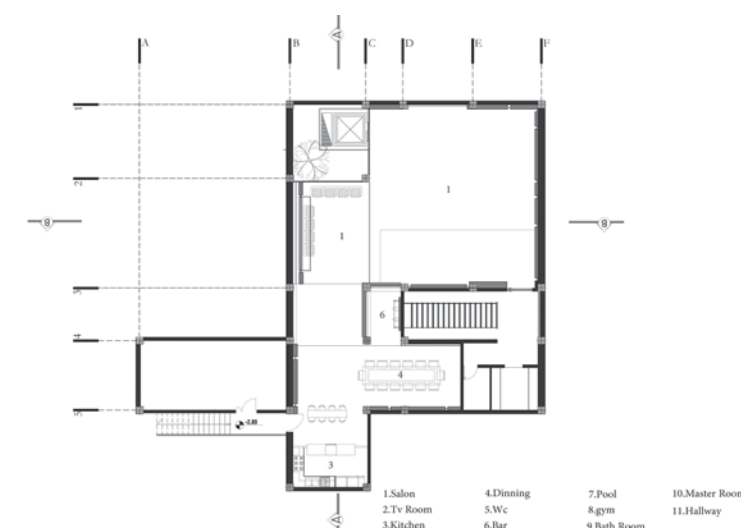
پلان طبقه اول

مقطع A-A

پلان طبقه همکف

پلان زیر زمین

مجموعه‌ی تجاری، مسکونی و هتل آپارتمان آرمان

کمال‌الدین ایمانی

در این جریان، دو اصل اساسی در طراحی مورد توجه و پیگیری قرار گرفت: یکی پابندی به ایده‌ی اولیه‌ی طرح به معنی پردازش حجمی معماری در عین سادگی و نهایت زیبایی و دیگری، دقت در طراحی جزئیات فنی ماندگار و زیبا؛ بدیهی است در این مورد، اصول مربوط به عملکردها، استانداردها و مقررات ملی ساختمان نیز جزء لاینفک روند طراحی بوده است. در واقع، بهترین تعریفی که از معماری این مجموعه در رسانه‌های مختلف شده است جمله‌ی «ساده اما زیبا» است، اما کارایی و کشش یک مجموعه صرفاً در گرو معماری آن نیست، بلکه ترکیبی از معماری با مقوله‌های مختلف زیست محیط انسان است. در مجموعه‌ی آرمان، راهکارهای مختلف تجلی زیبایی، آسایش، کارایی برای زندگی و گذران اوقات فراغت دست به دست هم داده‌اند تا رویای آرمان سبز را حقیقت بخشند. در این زمینه برای پردازش حیاط مرکزی که به دلیل نفوذ بخش تحصیل نشده‌ی زمین به صورت بیضی ناقص شکل گرفته بود، کارگروه، طرح سرپوشیده نمودن آن را ارائه نمود که این کار به وسیله‌ی سازه‌ی فضاکار و پوشش شیشه‌ی شفاف در سقف انجام گردید. همچنین گردش آب در فضای آن با طراحی آبشار در دیواره‌ی ناقص بیضی و برکه در کف، پیشنهاد و طراحی گردید.

در این پروژه، دو طبقه‌ی زیرزمین به پارکینگ، تأسیسات، استخر و سالن ورزشی اختصاص داده شده و مجموعه‌ی تجاری، یک طبقه زیرزمین و طبقات همکف و اول را شامل می‌شود. در مرکز مجموعه، حیاط مرکزی به شکل بیضی در فضایی به وسعت ۱۳۵۰ مترمربع و به ارتفاع ۱۵ متر که با طول دهانه‌ی ۵۵ متر به صورت یکپارچه توسط سازه‌ی فضاکار پوشیده شده است، قرار دارد که واحدهای تجاری در سه طبقه به دور آن شکل گرفته‌اند. ورودی‌های بخش مسکونی در غرب و شمال و لابی اصلی هتل آپارتمان در جنوب طبقه‌ی همکف قرار گرفته است. طبقه‌ی دوم تا نهم در دو بخش مجزا به هتل آپارتمان و مسکونی اختصاص یافته است که به دور حیاط مرکزی وسیع‌تری در طبقه‌ی دوم شامل ۱۳۵۰ مترمربع سقف شیشه‌ای حیاط تجاری و ۳۰۰۰ مترمربع باغ بام، شکل پذیرفته‌اند. در نتیجه، مجموعه‌ی آرمان با ۲۹۱ واحد هتل آپارتمان، ۱۲۲ واحد مسکونی، ۴۰۶ واحد تجاری و ۴۱۱ واحد پارکینگ به گونه‌ای طرح گردید که در عین انسجام کلی، هر کاربری به صورت کاملاً مستقل، عملکردهای مربوط به خود را دارا باشد. ساخت این مجموعه از سال ۱۳۸۷ آغاز گردید و در سال ۱۳۹۴ به بهره‌برداری رسید.

مجموعه‌ی آرمان طی حدود ۱۰ سال دغدغه‌ی اصلی زندگی کارگروه و همه‌ی دست‌اندرکاران پروژه بود. موضوع از دعوت شرکت در یک مسابقه برای یک مجموعه‌ی مسکونی-تجاری در زمینی در شرق حرم مطهر حضرت رضا(ع) در بهار ۱۳۸۴ از طرف شرکت بنا گستران هشتم توس شروع شد؛ پس از تشکیل کارگروه طراحی و تدوین برنامه، روند طراحی پروژه آغاز و در مرداد سال ۱۳۸۴ تحویل گردید. هیئت داوران، طرح ارائه شده‌ی مهندسین مشاور شارستان را به عنوان طرح برتر انتخاب نموده و موضوع در شهریور ۱۳۸۴ برای ادامه‌ی مطالعات ابلاغ گردید.

در گام نخست، در جهت شناخت نوع بافت پیرامون و کیفیت همجواری، این نتایج به دست آمد که توده‌ی فضای شهری اطراف را به خصوص در عمق، بافت فرسوده تشکیل می‌داد و گذر اصلی همجوار که به «پایین خیابان» معروف است، نسبت به خیابان‌های دیگر منتهی به حرم مطهر از رونق کمتری برخوردار بود. از این رو، پردازش طرح و ساخت در این حوزه می‌بایست به ترتیبی صورت می‌پذیرفت که بافت جدید ارزش فضایی منطقه را ارتقا داده و موجب جذب جمعیت و رونق منطقه گردد. از این رو جریان مطالعات بر مبنای طرح ارائه شده در مسابقه پیگیری شد و سعی کارگروه طراحی در پیشبرد طرح به سوی غمایی بود که نه تنها از نظر فرم در فضای شهری اطراف یگانه باشد، بلکه تجربیات فعالیت چند دهه‌ای شارستان را در زمینه‌ی معماری انعکاس دهد.

جریان طراحی مجموعه‌ی آرمان، یک بار به علت عدم تحصیل بخشی از عرصه و بار دیگر، به دلیل تغییر کاربری از مجموعه‌ی مسکونی-تجاری به مجموعه‌ی اقامتی، تجاری و مسکونی دستخوش تغییرات اساسی گردید که در مدارک و نقشه‌های پروژه به عنوان آرمان ۱، ۲ و ۳ طبقه‌بندی شده است. ایده‌ی اولیه‌ی طرح از ترکیب حجمی یک بیضی گسسته با چندضلعی حاصل از خطوط و محورهای موجود در محدوده‌ی زمین و حیاط مرکزی بیضی شکل در درون، به دلیل استفاده‌ی حداکثر از نور طبیعی و فضای باز بیرونی و درونی برای بخش مسکونی و هتل آپارتمان شکل گرفته است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: مجموعه‌ی تجاری، مسکونی و هتل آپارتمان آرمان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور شارستان (معمار و شهرساز)

◀ معمار اصلی: کمال‌الدین ایمانی

◀ همکاران طراحی: مهدی دلیلی، مرجان اسماعیل‌زاده، حسین حسن ساجدی، مهران ایمانی، شهرام میر سعیدی، امیرحسین آزمایش، بهروز نوری، آیدین افشار، ساناز افروزیان، امیر مالمیر

◀ گروه طراحی در مرحله‌ی مسابقه: مهدی نیک‌طیج، لیلا فریورصدری، مهرنوش طاهرخانی

◀ ماکت طرح: فرهاد شریفی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: مهندسین مشاور ستاوندپاژ

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: تهویه‌ی مطبوع، فلزی

◀ آدرس پروژه: مشهد، خیابان نواب صفوی

◀ مساحت/ زیربنا: ۹۲۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: شرکت ستاره‌ی توس

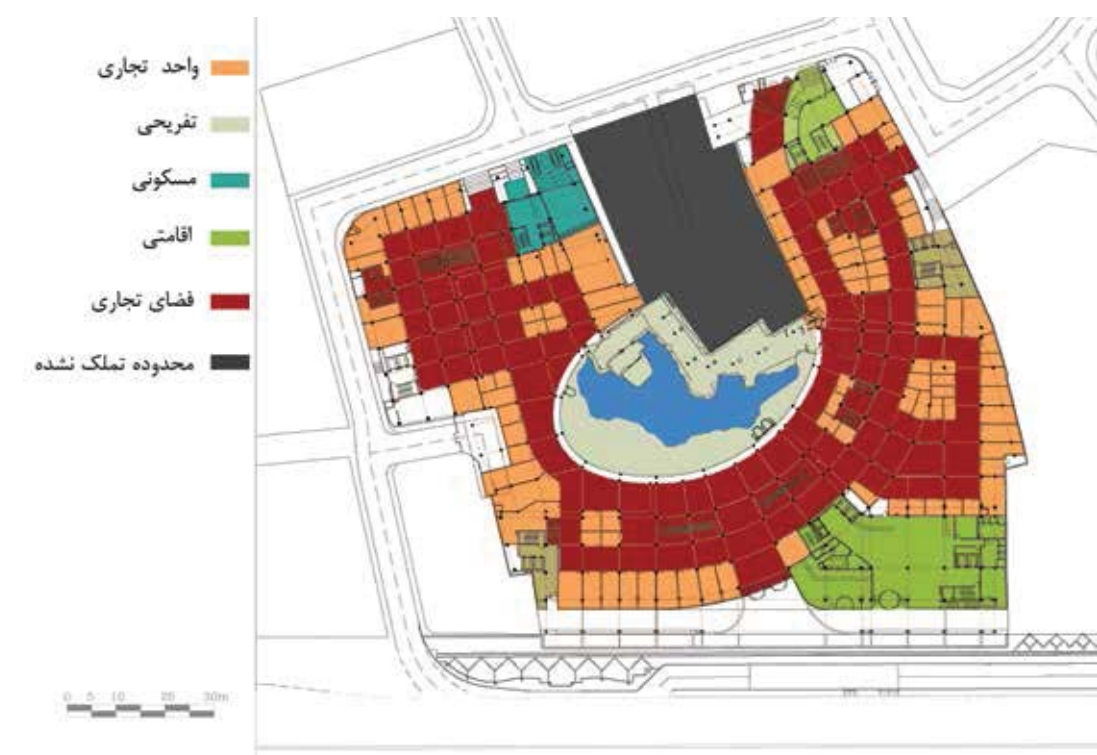
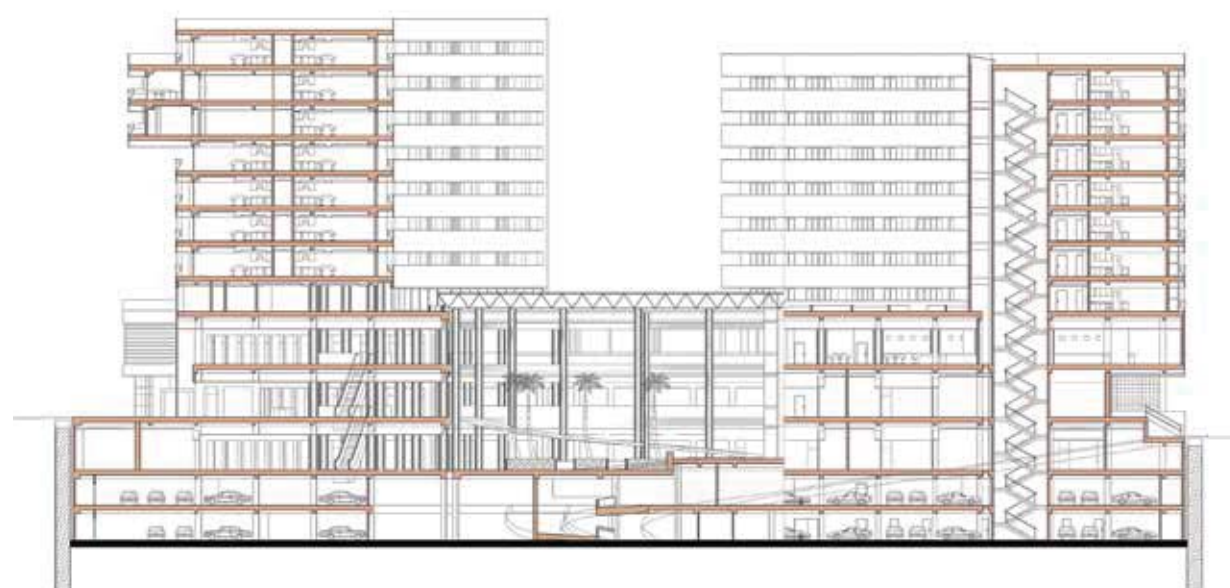
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۸۷-۱۳۹۴

◀ وب‌سایت:

www.sharestan.com

info@sharestan.com

◀ ایمیل:

معزالدين ايمانی، سمر عطارچی

مشخص نمود. در واقع، روند افزایش پذیرش دانشجو (شبانه و روزانه) در سال‌های گذشته بسیار بالا بوده و در سال گذشته به ۲۰ درصد رسیده است. با توجه به ظرفیت‌های موجود و مطمئناً عدم امکان ادامه‌ی این روند در سال‌های آتی، حدود ۵ درصد افزایش به طور متوسط برای هر سال منطقی به نظر می‌رسد. بنابراین، جمعیت دانشجویی را در سال‌های آتی (حدود ۲۰ سال) از فرمول زیر می‌توان به دست آورد.

n = (5800+220+10) + 10/5 × (5800 220+ 10+) = 9188

ب) مجموعه مواد کتابخانه‌ای

کتاب

در صورتی که ۱۵ تا ۲۰ جلد کتاب برای هر دانشجو در نظر بگیریم، تعداد کتاب‌ها در ۲۰ سال آینده حدوداً بین ۱۸۸ تا ۱۴۰ هزار کتاب خواهد بود که در این میان، حدود ۱۵۰ هزار جلد برای ۲۰ سال آینده با توجه به رواج E-Book و شیوه‌های خواندن کامپیوتری کتاب، این مقدار قابل پذیرش خواهد بود و با محاسبات بالا، تعداد مراجعین به کتابخانه در سال‌های آتی به تعداد روزانه ۱۱۵۰ نفر خواهد رسید؛ (تعداد فعلی ۷۵۰ نفر در نظر گرفته شده است) که برای ۶۰ درصد آنها به عنوان مراجع، محل مطالعه در نظر گرفته می‌شود و پیش‌بینی می‌گردد که از این تعداد حدود ۵۰ درصد همزمان مراجعه می‌نمایند که در حقیقت نیمی از وقت روزانه‌ی فضا را اشغال می‌نمایند. فرض بر این است که ۴۰ درصد به امانت گرفتن کتاب اکتفا می‌کنند. قابل ذکر است که ۱۵۰ هزار جلد ظرفیت آتی، منحصراً شامل کتاب‌ها نیست و شامل کلیه‌ی مواد کتابخانه‌ای از قبیل کتاب، مجله، اسناد و مدارک، روزنامه، مواد غیرنوشتاری از قبیل لوح فشرده و مواد سمعی‌بصری نیز می‌گردد. بنابراین به ازای هر دانشجو ۴ جلد مواد غیرکتابی در نظر گرفته می‌شود و تعداد کتاب‌های اصلی به ۱۲۵۰۰۰ جلد، یعنی حدوداً دو برابر خواهد شد.

مجلات

با توجه به رشته‌های تخصصی و امکانات اشتراک مجلات خارجی و مقایسه با سایر دانشگاه‌های کشور و ۷۰۰ عنوان مجله‌ی داخلی و ۵۰ عنوان مجله‌ی خارجی فعلی، افزایش عناوین در ۲۰ سال آینده با توجه به سایت‌های مختلف کامپیوتری، میزان افزایش در حدود ۵ درصد در سال و تعداد نشریات در حدود ۱۲۰۰ نشریه پیش‌بینی می‌گردد. در حدود ۷۰ درصد این مجلات پس از تکمیل دوره‌های سالانه‌ی آنها صحافی شده و مجلات در بخش مخزن بسته‌ی مجلات نگهداری می‌شوند. ظرفیت مخزن بسته‌ی مجلات داخلی (با توجه به نگهداری دوره‌های مجلات تا ۵ سال) برای حدود ۳۵۰۰ جلد مجلات صحافی شده، در نظر گرفته شده است. برای ۵۰ عنوان مجلات خارجی نیز ۲۵۰ جلد صحافی شده در عرض ۵ سال لازم است و این مجلات بعد از ۵ سال به انبار و بایگانی منتقل می‌شوند.

ج) سازماندهی و واحدهای عملکردی

کتابخانه‌ی مرکزی با توجه به انواع مواد و نحوه‌ی دسترسی مراجعین، با سیستم بسته عمل خواهد نمود. این نظم در عمده‌ی کتابخانه‌های دانشگاهی ایران برقرار است و دانشجویان می‌توانند در بخش امانت، با ارائه‌ی کارت عضویت، کتاب را خارج نمایند و یا در محل سالن‌های قرائت به مطالعه بپردازند. بخش کتاب‌های مرجع دارای دسترسی آزاد است و همچنین نشریات نیز به صورت آزاد در دسترس قرار می‌گیرند.

برای آماده‌سازی مواد کتابی، نظام فهرست‌نویسی و رده‌بندی کنگره هم‌اکنون موجود است و به موازات آن، از سیستم کامپیوتری بارکد برای امانات نیز استفاده می‌شود – همچنان که هر دو سیستم برگردان و جست‌وجوی کامپیوتری برای دسترسی به کتاب‌های مورد نظر دانشجویان برقرار است.

مقدمه

از سال ۱۳۸۷ توسعه‌ی کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه بوشهر در دستور کار مشاور آتک قرار گرفته است. سطح زیربنای ساختمان کتابخانه‌ی کنونی به طور تقریبی ۳۰۰۰ مترمربع است که در حدود ۳۰۰ مترمربع آن به طور خالص به آمفی‌تئاتر و بقیه به کتابخانه اختصاص دارد. از آنجایی که مقدار زیربنای توسعه به ۵۰۰۰ مترمربع محدود شده است، سعی مشاور در آن است که حداکثر بهره‌برداری در فضاهای دانشجویی صورت گیرد و سایر فضاهای جنبی به حداقل برسد.

اهداف طرح

طرح کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه بوشهر به صورت توسعه‌ی وضع موجود آن ارائه می‌گردد. وضع موجود کتابخانه‌ی مرکزی از نظر فیزیکی در ساختمانی با کاربری دیگری برای دانشجویان آموزشده‌ی فنی مهندسی ساخته شده، جای گرفته است و از نظر برخی ضوابط، خارج از معیارهای متعارف کتابخانه‌های مرکزی دانشگاهی است.

عوامل مؤثر در برنامه‌ریزی فیزیکی

خدمات کتابخانه‌ای و تسهیلات مورد نیاز برای انجام خدمات مختلف باید به صورتی در برنامه‌ریزی کتابخانه پیش‌بینی شوند که بتوانند همگام با گسترش دانشگاه، نیازهای آتی را به نحو احسن پاسخگو باشند. بدین ترتیب، حجم مواد کتابخانه، نوع خدمات و فضاهای کتابخانه بایستی طوری پیش‌بینی شوند که متناسب با اهداف توسعه‌ی دانشگاه، امکانات کافی در اختیار دانشجویان قرار دهند. عوامل مؤثر در برنامه‌ریزی فضایی کتابخانه‌ی دانشگاه عبارتند از:

الف) مراجعه به کتابخانه

ب) مجموعه مواد کتابخانه

ج) نحوه‌ی سازماندهی مواد

الف) **مراجعه به کتابخانه**

در پردیس‌های دانشگاهی، کلیه‌ی افرادی که برای استفاده از خدمات مختلف به کتابخانه‌ها مراجعه می‌نمایند، اعم از دانشجو، کادر علمی، کارکنان و پژوهشگران، تحت عنوان «مراجعه کنندگان» شناسایی می‌گردند. در تعیین تعداد کتاب‌های لازم برای مراجعه کنندگان، تعداد رشته‌ها و مقاطع تحصیلی و تعداد هیئت علمی مؤثرند. تعداد مراجعه کنندگان نیز از طریق آماری از دانشگاه به دست می‌آید که طبق این آمار ۸۰۰-۷۰۰ نفر در روز به قسمت امانات مراجعه می‌نمایند. تعداد دانشجویان فعلی در مقطع کارشناسی ۵۸۰۰ نفر و تعداد دانشجویان مقطع کارشناسی‌ارشد ۲۲۰ نفر است و ۲ رشته‌ی دکترای در حال تأسیس در برنامه‌ی توسعه‌ی دانشگاه در نظر گرفته شده است. تعداد هیئت علمی فعلی ۱۴۷ نفر اعلام گردیده است که ۳۵ درصد آنها مربی و بقیه دارای مدرک دکتر هستند. کتابخانه‌ی دانشگاه بوشهر در حال حاضر ۶۰۰۰ عضو دارد. نظر به اینکه دانشگاه، برنامه‌ی جامعی برای ۲۰ سال آینده ندارد و تعداد دانشجوی چشم‌انداز طرح مشخص نیست، می‌بایستی این تعداد را با روش‌های آماری

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** کتابخانه دانشگاه بوشهر

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** مهندسین مشاور آتک

◀ **معماران اصلی:** معزالدين ايمانی، سمر عطارچی

◀ **طراحی و دکوراسیون داخلی:** سمر عطارچی

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** چیلر و هواساز، بتنی

◀ **آدرس پروژه:** استان بوشهر، شهر بوشهر

◀ **مساحت/ زیر بنا:** ۵۰۰۰ مترمربع

◀ **کارفرما:** دانشگاه خلیج فارس بوشهر

◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** ۱۳۹۳-۱۳۸۷

◀ **عکاسی پروژه:** آرش فخار

◀ **وب‌سایت:**

◀ **ایمیل:** info@atec-ir.com

پلان طبقه ی دوم

پلان طبقه ی اول

پلان طبقه همکف

ویلاى شهرسب

على بصيرى، محسن جعفرى، احسان محمدى

عمل مى‌کنند. این آجرها در سقف نیز به همین صورت عمل کرده و با ایجاد ماند زمانى (time lag) تأثیر زیاد بر کاهش نوسان درجه‌ى حرارت هواى داخل دارد. این جرم حرارتى آجرى در شمال پروژه در ترکیب با صفه‌هاى پله‌اى رو به آب با توجه به قطر زیاد، عملکرد را چندین برابر کرده و علاوه بر آن، آبیاری درختان آن نیز خود یک ظرف حرارتى دائم ایجاد مى‌نماید. همچنین این پله‌ها در تابستان برای نشست عصرگاهى مورد استفاده قرار مى‌گیرد.

جامه‌ای پروژه باید به نحوى انجام مى‌شد که از زمین گرمای آب چاه‌ها و از جرم حرارتى زمین و بادهای غالب غربى استفاده مى‌شد. همچنین ساختمان در فرایند طراحی در تراز پایین‌تر قرار گرفت تا پشته‌ى خاک استخر به عنوان بهترین جرم حرارتى پشت آن را بگیرد. بنابراین، جبهه‌ى جنوبى استخر با توجه به بلند بودن خاکریز استخر جهت جرم حرارتى، فاصله و دسترسی مناسب و بادهای غالب غربى که از روی کشت‌های غربى در تابستان‌ها خنک شده و به ساختمان وارد مى‌شدند، انتخاب شد. علاوه بر این، برای دریافت بیشترین نور و کمترین تابش، ساختمان در طول ضلع جنوبى استخر کشیده شد. همچنین سایه‌اندازى حداکثرى توسط حصیر بر بازشوهاى ضلع جنوبى ایجاد شد، به گونه‌اى که به دلیل شدت تابش، سایبان کمى از دیوار فاصله گرفت تا ماند حرارتى کنار جداره‌ى جنوبى ایجاد نشده و هوا در کنار آن جداره جریان داشته باشد.

در پشت فضای اصلی اتاق نشیمن اصلی، بادگیرى بر روی حوضخانه‌اى تعبیه شد که دهانه‌ى رو به غرب آن بادهای غالب منطقه را گرفته و با قرار دادن مه پاش در دهانه‌ها و فواره‌ى حوضخانه با ایجاد سرمایش تبخیرى مستقیم، فضای داخل را به‌خصوص در عصرها خنک مى‌نماید و دهانه‌ى رو به شرق و پشت به باد آن، هوا را خارج مى‌کند. در کف ساختمان، لوله‌های کف خواب در کل ساختمان خوابانده شد که این لوله‌ها از طرفى، به آب چاه و از طرف دیگر، به پکیج گرمایش وصل هستند. در واقع، این ایده باعث مى‌شود در هر زمان از سال، آب با دمای ۱۴ درجه در کف سیرکوله شود که در تابستان با دمای ۴۳ درجه‌ى بیرونى بهترین منبع جذب گرمای هوا در داخل مى‌باشد. این سیستم در زمستان، زمانى که دمای بیرون ۵ تا ۱۵- درجه است دمای داخل را در حدود ۱۴ درجه نگه داشته و در زمان استفاده‌ى لازم با صرف انرژی خیلى کمتر این دما را به ۲۴ درجه مى‌رساند.

در منطقه‌ى شرق اصفهان، به عنوان منطقه‌اى در پایین دست رودخانه‌ى زاینده رود از حدود ۱۵ سال پیش خشکسالى تدریجى و رو به رشدی ایجاد شد. مزرعه‌ى مهدى‌آباد به عنوان یکى از بزرگ‌ترین و مکانیزه‌ترین مزارع آن منطقه نیز از این امر مستثنى نبود. همزمان با این تغییرات و فشارهای حاصل، کارفرما تصمیم مى‌گیرد پرورش اسب اصیل عرب را به عنوان یک جایگزین درآمدى برای کشاورزى در پیش گیرد. بنابراین، یک مرکز پرورش اسب با ۲۷ باکس در قالب یک حیاط مرکزی طراحی شد و در آن دو اتاق کارگرى، یک دفتر و زین‌خانه در نظر گرفته شد. پس از این تغییر، جهت درآمدزایی و رونق گرفتن این کسب‌وکار، مالک، یک ویلا و دفتر کار جدید با بودجه‌اى بسیار محدود جهت استفاده‌ى شخصى و کارى سفارش داد.

پروژه شامل یک ویلاى تک خوابه و یک اتاق کار کنار ویلا است. الگوی کنونى استفاده از ویلا به اینگونه است که در تابستان‌ها پله‌های شمالى و در زمستان‌ها صفه‌ى جنوبى و در کلیه‌ى فصول آلایش شرقى محل نشست‌های دورهمى است. دفتر کار نیز به دلیل استفاده‌ى مکرر با وجود کوچک بودن به صورت مستقل طراحی شده و در آن سرویس‌بهداشتى و آبدارخانه مستقل دیده شده و سعى شد کمى استقلال خود را حتى در حجم حفظ کند.

با توجه به بودجه‌ى محدود پروژه، برای بیش از ۹۰ درصد مصالح پروژه از آجر فشارى استفاده شد که به طور عمومى در ساخت‌وسازهای مرسوم به عنوان یک مصالح زیر کار استفاده مى‌شود. در این روش، دیوارها در سه جبهه به صورت باربر بوده و در سقف آن از تیرهای آهنى در سیستم طاق ضربى استفاده شده است. در جبهه‌ى جنوبى برخلاف بقیه‌ى دیوارها که ۳۵ سانتى‌مترى در نظر گرفته شد، دیوار جهت ایجاد مشبک آجرى ۲۰ سانتى‌مترى کشیده شد و تیر بالای سر آن برای نصب سایبان‌ها به صورت اکسپوز قرار گرفت.

دغدغه‌ى اصلی پروژه، یکپارچگى مصالح و تکنولوژى ساخت با ایده‌های اقلیمى غیرفعال پروژه بوده است. در واقع، دیوارهای حرارتى ضخیم، خود، مثل یک باطرى در اختلاف ۲۰ تا ۲۵ درجه‌اى تابستان کویر عمل نموده و شب‌ها با باز شدن بازشوها و بادگیر، این جرم‌های حرارتى سرد شده و روزها با بسته بودن بازشوها و بادگیر مثل یک ظرف حرارتى (thermal sink)

◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلاى شهرسب

◀ شرکت/ دفتر طراحی: گروه معماری حجم سبز

◀ معماران اصلی: على بصیرى، محسن جعفرى، احسان محمدى

◀ همکاران طراحی: سعیده هاشم‌زاده، مسعود قاسمى

◀ معماری منظر: امیرطاهر شیرانى

◀ نوع تأسیسات: خنک کننده‌ى تبخیرى

◀ آدرس پروژه: اصفهان، شهر زیار، مزرعه‌ى مهدى‌آباد

◀ مساحت/ زیر بنا: ۲۰۰ مترمربع بدون محدودیت زمین

◀ کارفرما: مهدى بصیرى

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۴-۱۳۹۳

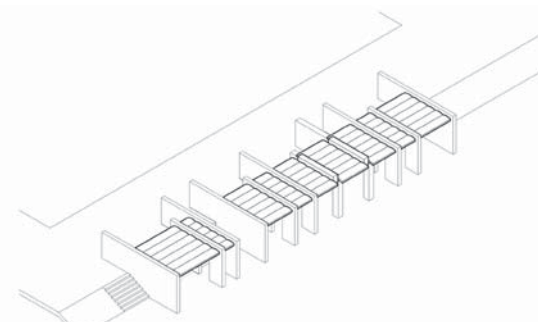
◀ عکاسى پروژه: فرشید نصرآبادى

◀ وب سایت: www.greenvolumegroup.com

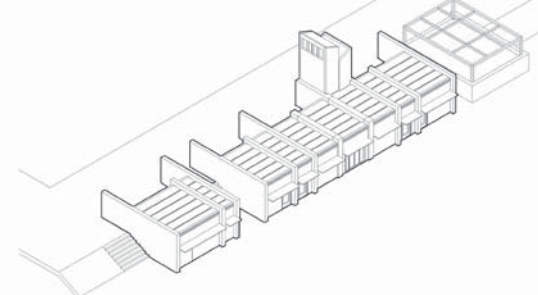
◀ ایمیل: info@greenvolumegroup.com

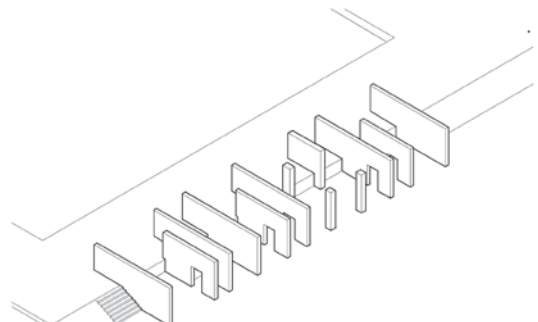
پلان

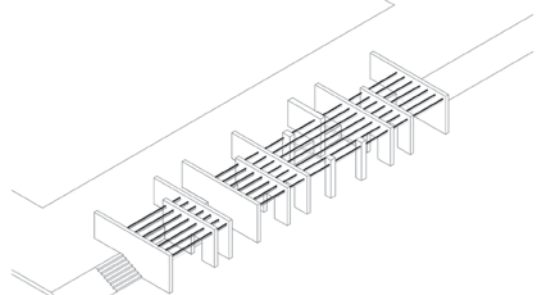
طاق های ضربی در فواصل تیر های سقف پر می شوند. عایق کاری پشت بام نازک داری زیر سقف تمام کاری است که این سیستم به آن نیازمند است.

در نهایت با اضافه شده دیوار های جدا کننده و در ها و پنجره ها، شکل نهایی فضا بدون ترینیات اضافی کامل می شود.

دیوار های باربر به صورت موازی احداث می شوند. بخشی از دیوار ها در پشته خاکی مستحکم فرو رفته اند که در برابر نیروهای جانبی مفید خواهد بود.

تیرهای آهنی، بعد از کلاف کشی سقف جایگذاری می شوند.

مدرسه‌ی کپری روستای چاه‌سادات هناران

فرامرز پارسی

در مناطق محروم کشور طراحی و اجرا شد. حامیان پروژه به دنبال توسعه و ترویج فرهنگ اصیل جوامع محلی از طریق نشان دادن ارزش‌های نهان و آشکار آنان بوده‌اند. باورمحوری در ساخت این مدرسه‌ی کپری از طریق خلق یک اثر و دیدن ارزش‌های خود، حس تعلق سرزمینی در مردم منطقه ایجاد می‌شود. ایجاد انگیزه و امید و اشتیاق برای دستیابی به راه حل‌های ممکن برای حل مسائل و مشکلاتشان و بدون نگاه به بیرون را دو صد چندان می‌کند. بدین جهت، غایش و عنایت بخشیدن به داشته‌های جوامع در یک اثر معماری و از طریق مشارکت جامعه‌ی محلی در فرایند طراحی تا اجرا، بزرگ‌ترین دستاورد ما در ایجاد حس تعلق سرزمینی می‌تواند باشد. نتیجه‌ی این تفکر، طراحی مشارکتی مدرسه یک کلاسه‌ی کپری با شاخه‌های خرما، حصیر و سیاه چادر با تهییداتی برای مناسب‌سازی فضا است که با شناخت الگوهای بومی منطقه و به کار بردن تکنیک‌های محلی میسر شده است.

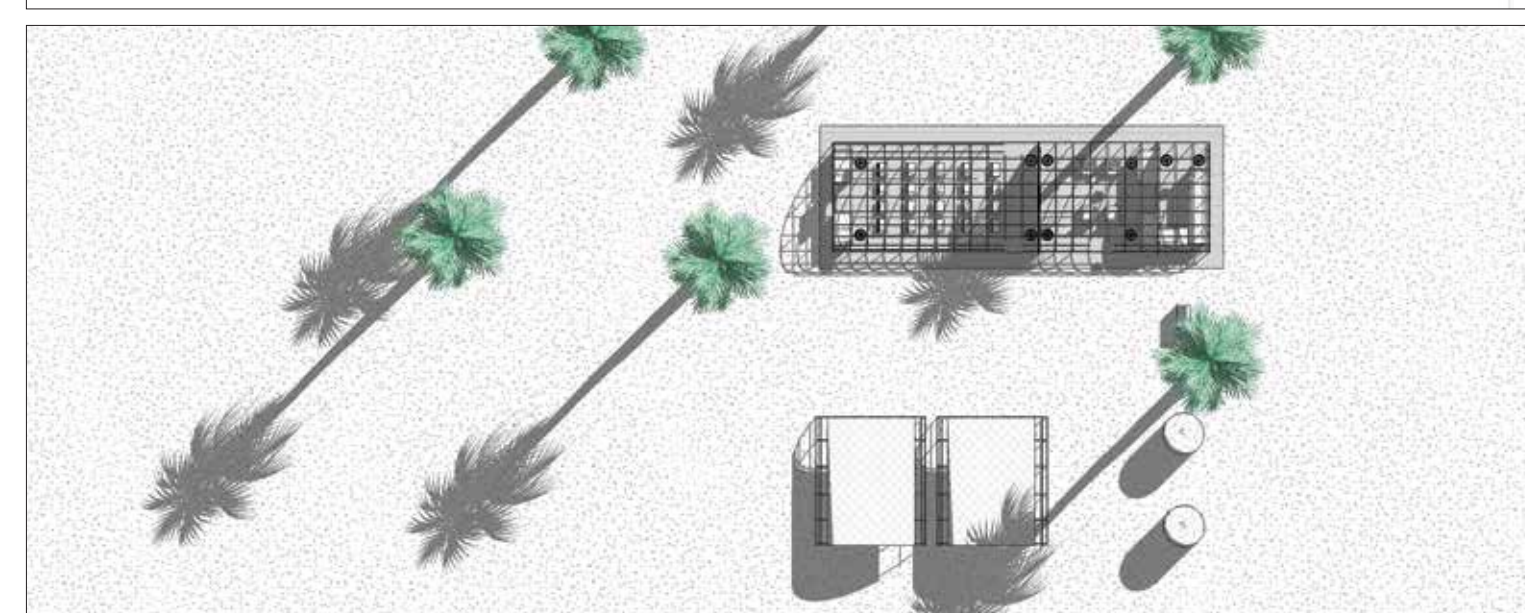
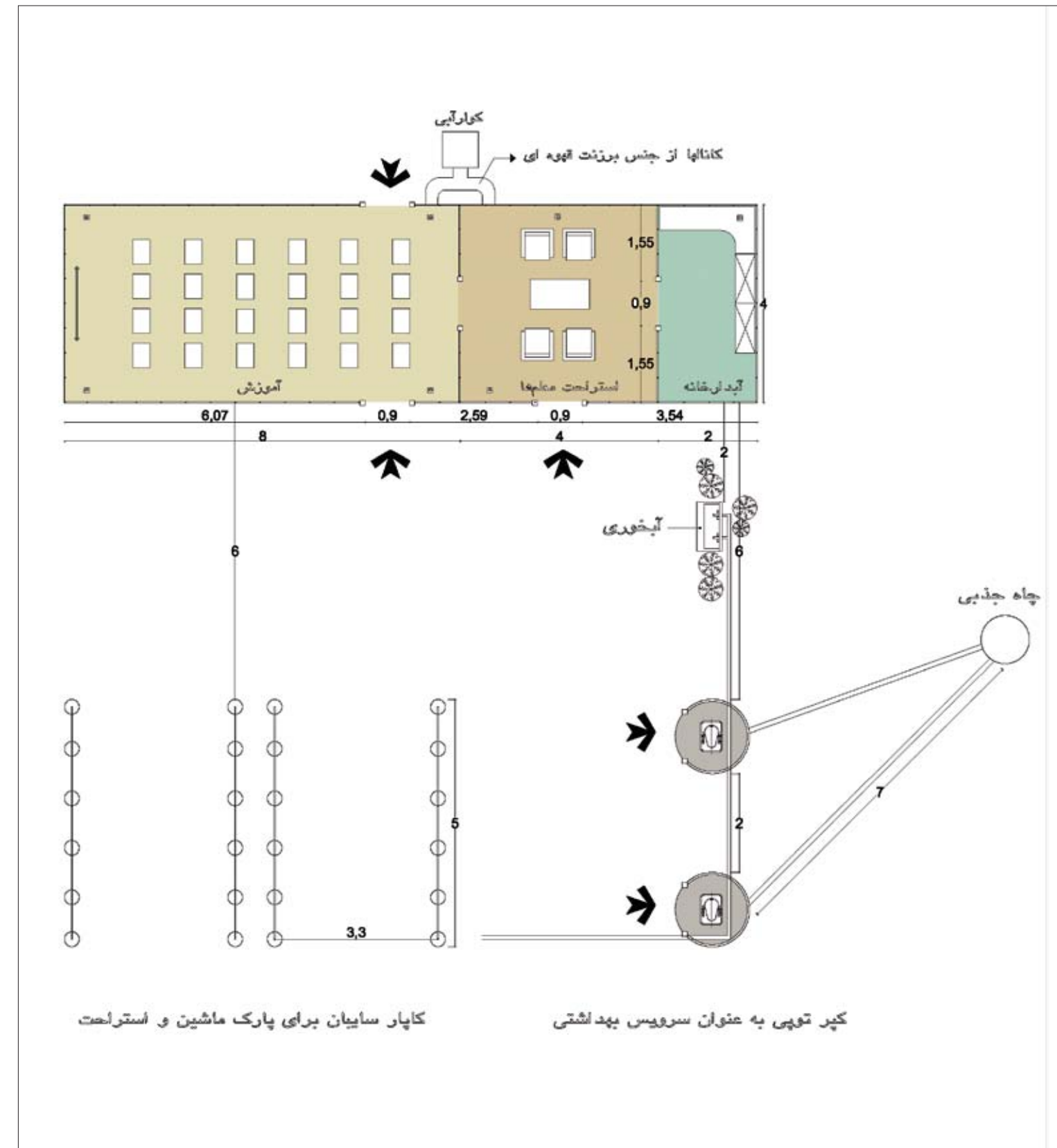
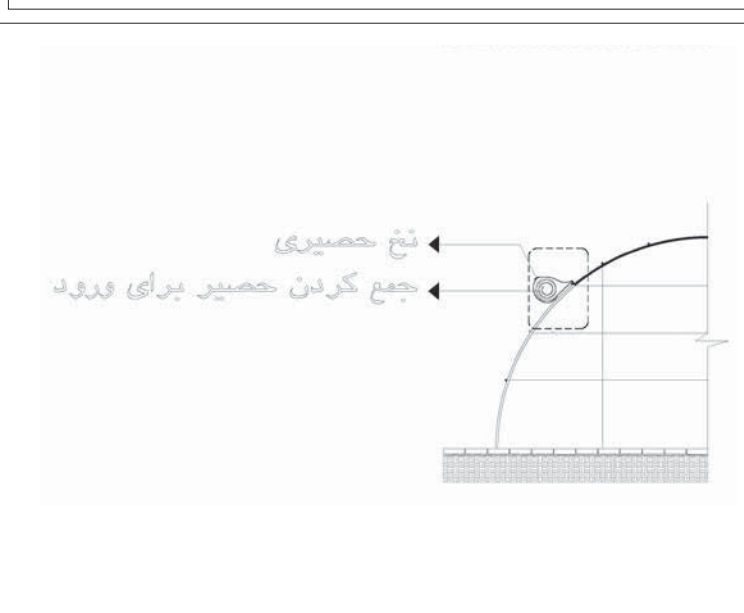
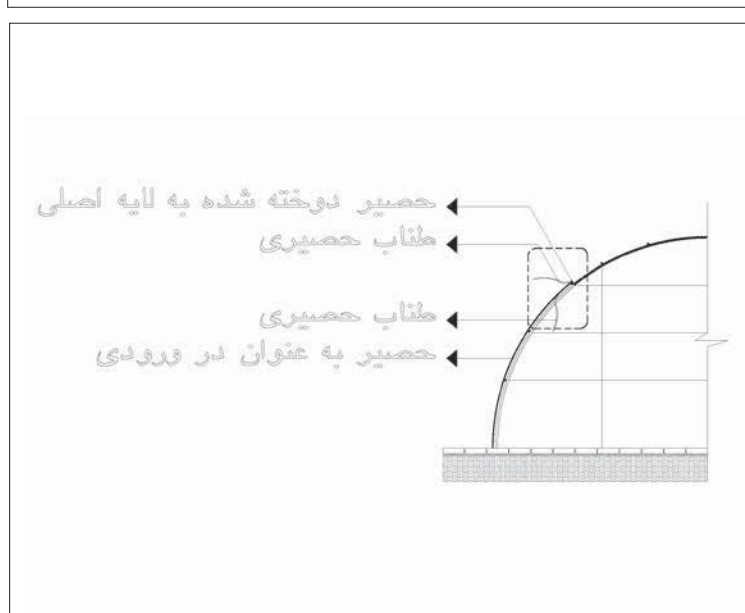
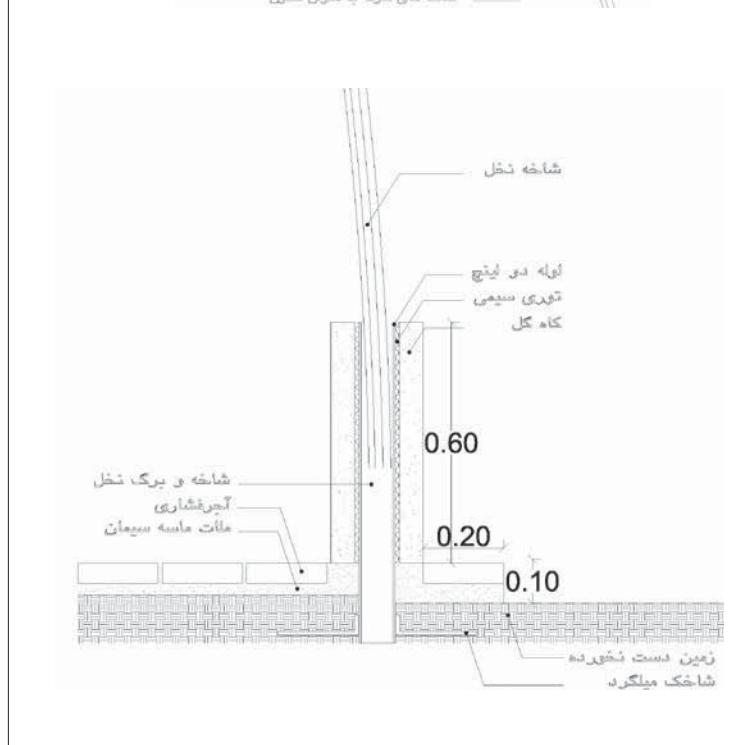
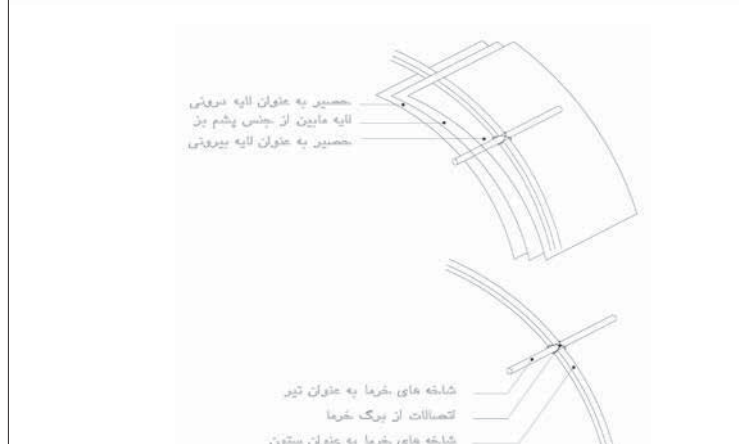
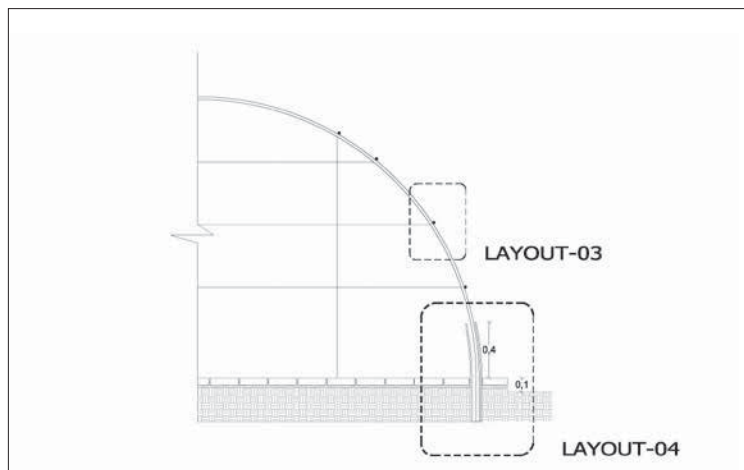
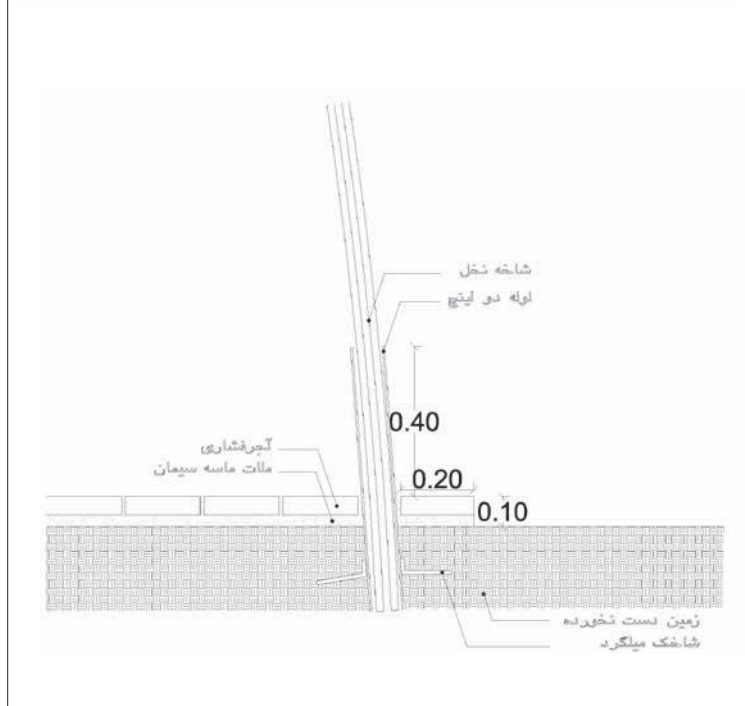
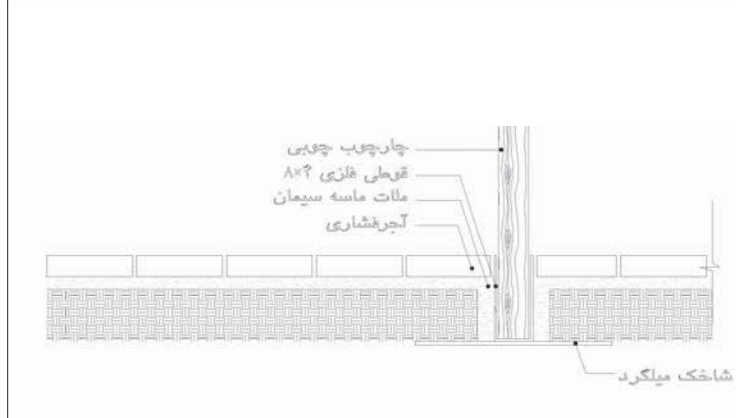
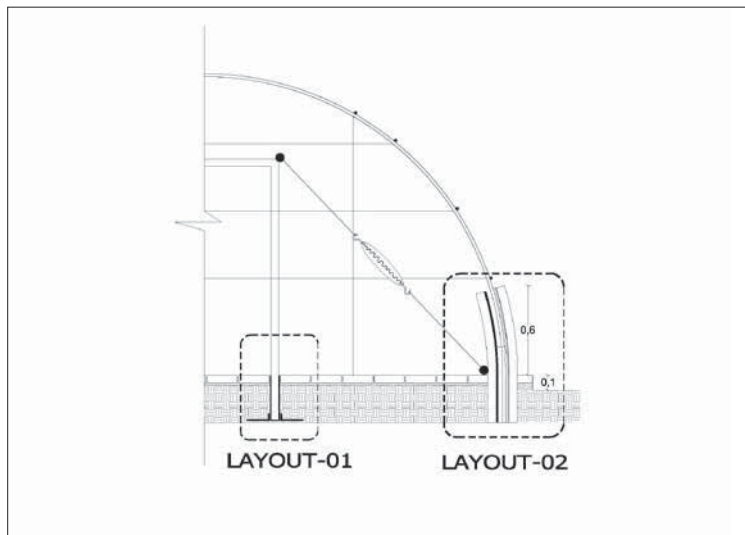
عموماً وقتی از سازه‌های کپری سخن به میان می‌آید، بی‌توجه به ماهیت بومی این دست‌ساخته‌ها و ارزش‌های پیدا و پنهانشان، تصور می‌شود با ساختاری ابتدایی، بی‌کیفیت و فاقد حداقل‌های زیستی مواجهیم. نمود بارز این مطالب، تلاش نهادهای حاکمیتی برای جایگزینی کپر‌ها با ساختارهای معماری مرسوم است. از همین رو، طراحان پروژه با حذف چنین پیش‌فرضی، به دنبال راهکارهایی برای انطباق ساختار بومی کپر‌ها با نیازهای ساکنان بومی و ارتقای سطح کیفی معماری این قبیل دست‌ساخته‌ها است.

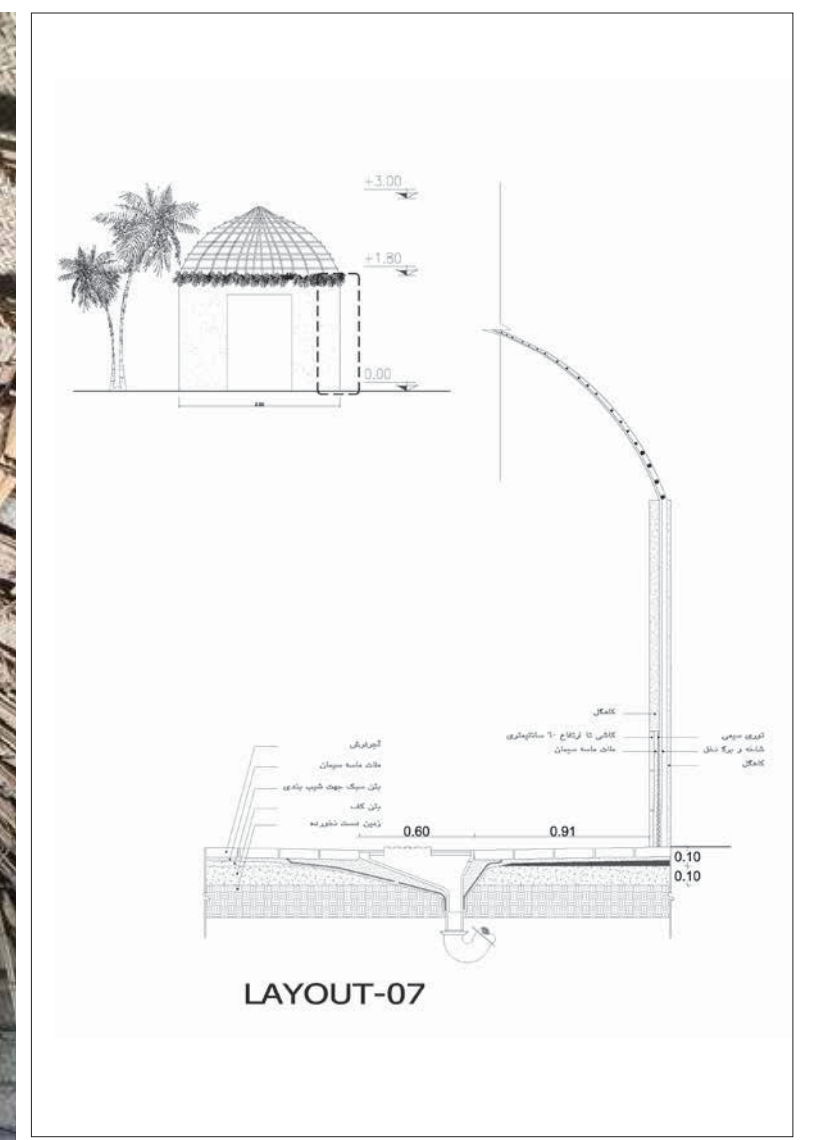
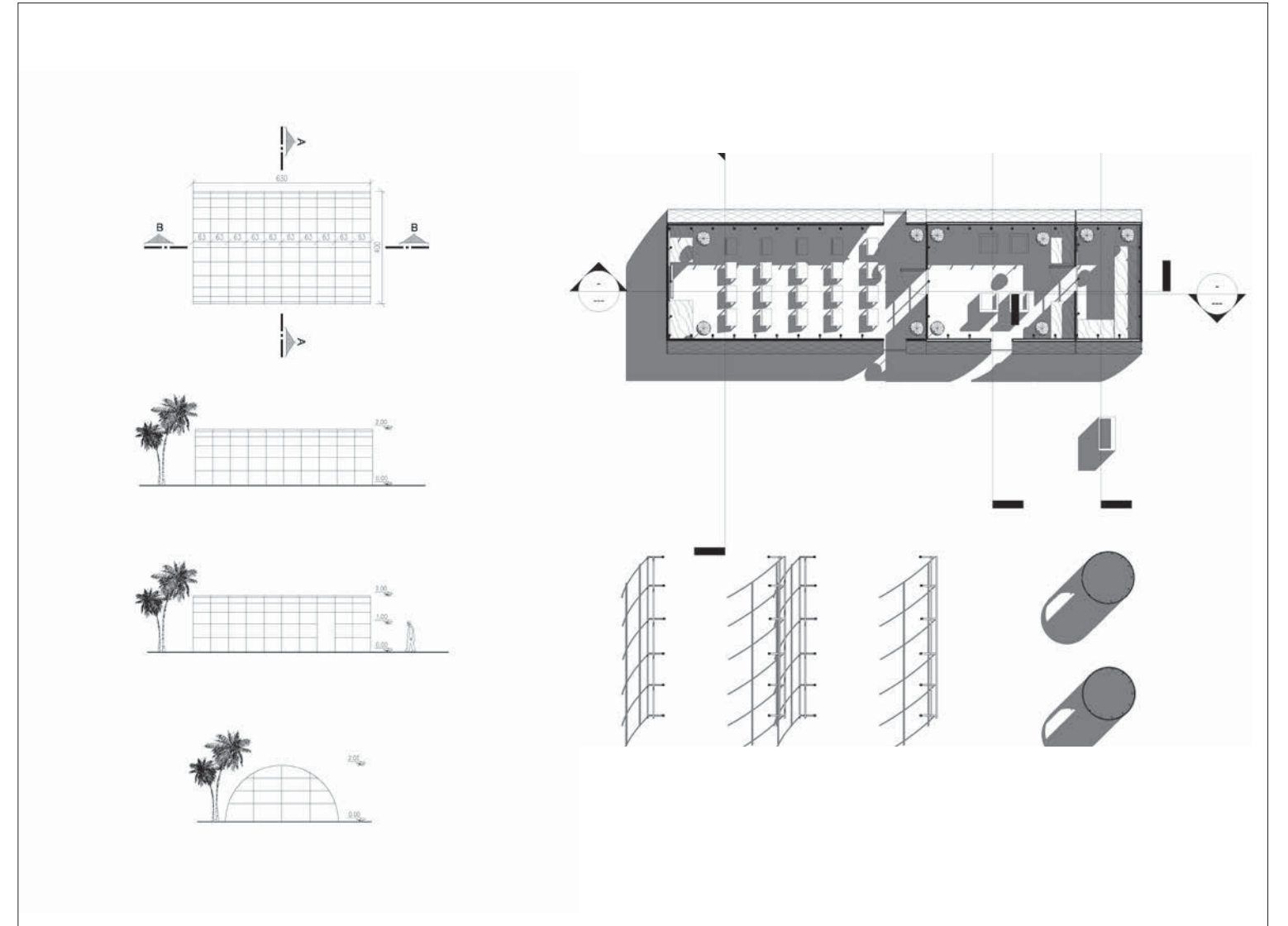
مدرسه‌ی کپری روستای چاه سادات شهرستان گشت، تجربه‌ای عملی در ساخت مجموعه‌های بومی است که با همکاری انجمن حامی و پویش ایران و مهندسان مشاور عمارت خورشید به عنوان راه حلی عملی جهت تأمین فضای آموزشی نسبتاً سریع و ارزان

◀ نام پروژه/ عملکرد: مدرسه‌ی کپری روستای چاه‌سادات هناران
 ▶ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور عمارت خورشید
 ▶ معمار اصلی: فرامرز پارسی
 ▶ همکاران طراحی: سحر بنار، آرش معمارزاده
 ▶ مجریان طرح: پریسا بهرامی، کیارش اقتصادی
 ▶ طراحی و دکوراسیون داخلی: سحر بنار، آرش معمارزاده
 ▶ نوع تأسیسات/ نوع سازه: روش‌های ایستا برای سرمایه‌ش در موارد خاص کولر آبی و برای گرمایش نیز از تکنیک‌های بومی استفاده شده است، سازه‌ی بومی کپر (با استفاده از الیاف درخت نخل)

◀ آدرس پروژه: استان سیستان و بلوچستان، شهرستان گشت، روستای چاه‌سادات هناران
 ▶ مساحت/ زیربنا: ۵۶ مترمربع
 ▶ کارفرما: مؤسسه‌ی پویش ایران من
 ▶ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷/۰۷/۳۰-۱۳۹۷/۰۶/۱۵
 ▶ عکاسی پروژه: پریسا بهرامی
 ▶ وب‌سایت:
 ▶ ایمیل:

www.emaratkhorshid.com
 Emarate_khorshid@yahoo.com

کنعان پاسبانی

بر اثر انرژی و دینامیک جاری در محور گذر، گوشه‌های تیز حجم بنا ساییده شده و تبدیل به فرم نرم‌تر شده است و سطح به هم پیوسته و یک پارچه‌ای را ایجاد کرده است. (دیاگرام شماره‌ی ۲)

این سطح بعدها به صورت لایه‌های لغزنده بر روی هم که حاصل جریان مستمر موج‌مانندِ گذر بوده، نمود پیدا کرده است.

در مواجهه با حجم ساختمان برای شناخت و معرفی بیشتر، به هر مقداری که بیننده نزدیکتر می‌شود، جزئیات بیشتری نمایان می‌گردد گویی لایه‌های نما در حرکتند، یکی یکی کنار رفته و چهره‌ی نما را پررنگ‌تر می‌نمایند. لایه‌هایی که از حرکت گذر محیط نیرو گرفته بر روی هم می‌لغزند. در اثر این لغزش، احجام شکل گرفته و بازی نور و سایه تکمیل می‌گردد. (دیاگرام شماره‌ی ۳)

با حذف کنج‌های تیز، دریافت این انرژی در ساختمان «تهدید» را به نقاط «آرامش و فرصت» قابل استفاده تبدیل کرده و ارزش‌های فضاها را دو چندان نموده است. (دیاگرام شماره‌ی ۴)

خط آسمان در اثر این حرکت از یکنواختی خارج شده و به صورت خطوط به هم پیوسته و پشت سر هم در جهت محور تغییر شکل می‌یابد. (دیاگرام شماره‌ی۵)

اضافه کردن رنگ فیروزه‌ای با تکنیک آجرهای لعابدار نیز بدین منظور شکل گرفته است. (دیاگرام شماره‌ی ۶)

یکپارچگی و به هم پیوستگی نما نیازمند خطوط و نقاط عطف بود. از این رو، جهت رعایت مقیاس انسانی پروژه با ایجاد خطوط عمودی در آرایش مصالح و افقی در بافت مصالح بیشترین بهره را بردیم. (دیاگرام شماره‌ی ۷-۶)

حجم بیرون‌زده امتداد حرکت افقی در نمای شرقی است که در ضلع جنوبی نمایان گشته است. (دیاگرام شماره‌ی ۸)

آجر:

معماری ایران بیشتر به فضاهای خالی و سایه‌ها توجه کرده و اصولاً بازی احجام در این معماری در امتداد شکل و فرم سایه‌روشن‌ها تثبیت می‌شود. از این‌رو، نور و سایه به معرفی حجم و معماری کمک می‌کند.

آجر در منطقه‌ی فلات ایران بیشترین و عمده‌ترین مصالح ساخت بوده و در شکل و ابعاد مختلف و با چیدمان‌های متنوع در تشدید و شکل‌گیری سایه‌ها و نرمی‌سطوح در مقیاس کوچکتر ایفای نقش می‌کند.

استفاده از آجر و آجر لعابدار در پیکره بنا اشاره ظریفی است به معماری ایران و خاستگاه آجر و تأکیدی است به نقاط عطف پروژه در قسمت‌هایی همچون «چشم سالار» (ورودی).

جزئیات معماری، کفسازی، سقف کاذب:

انرژی خیابان در طبقه‌ی همکف متمرکز شده، جایی که ارتباطات عمودی شکل می‌گیرد، پلان لابی، کفسازی و شکل سقف بر اثر این تمرکز به وجود آمده است.

«چشم سالار»:

در تقابل سطح نمای سالار و دینامیک موجود «فضایی» در نقطه‌ی تمرکز این نیروها در بالای ورودی اصلی و نمای سالار به وجود آمده، که به خاطر فرم دوکی‌شکل آن «چشم سالار» نامگذاری شد.

«چشم سالار» با آجرهای لعابدار فیروزه‌ای که با کلیت آجر نمای کار شده اختلاف زاویه دارد (آجرچینی به صورت دندان‌موشی) با نورپردازی شاخص‌تر شده و ورودی مجموعه را تعریف می‌کند «با تأکید بر رنگ فیروزه‌ای».

ساختمان سالار در منطقه‌ی محمودیه‌ی تهران، خیابان سالار، در زمینی به مساحت ۶۸۸ مترمربع در ۲ طبقه زیرزمین، و ۵ طبقه روی همکف، با زیربنای ۳۶۲۵ مترمربع است. هر طبقه با مساحت ۳۹۷ مترمربع، چهار واحد مسکونی ۸۰-۱۴۰ مترمربعی را شامل می‌شود.

ویژگی طراحی: زمین پروژه از تجمع ۲ پلاک تو در تو به صورت یک فرم L شکل به دست آمده بود، همین ویژگی و جهت تردد در طول گذر و رزش به بنا باعث گردید سطح نما به صورت سیال و به شکل لایه‌های لغزنده بر روی هم با کشیدگی به داخل ملک شکل بگیرد. از طرفی با بررسی در نماهای جداره گذر، وجود اغتشاش و عدم هماهنگی در بدنه‌ی نماها به انتخاب آجر به عنوان متریال اصلی و غالب در نمای این ساختمان منجر شد. به جهت تأکید بر فضای ورودی در بدنه‌ی اصلی، بافت آجری از چینش ساده به چینش دندان موشی تغییر یافت و استفاده از آجر لعابدار در این بخش با تأکید بر شاخصه ورودی انجام شد. تفکیک لایه‌های نما به وسیله‌ی جداره‌های شفاف و خط آسمان متغیر، به هم پیوستگی لایه‌های لغزنده به واسطه‌ی اجرای آجر به صورت بافت پس و پیش با پهنای ارتفاع ۲ طبقه در نزدیکی خط آسمان بنا و همچنین استفاده از عناصر الحاقی افقی، ایجاد شد.

امکانات پروژه: ۲۸ عدد پارکینگ، موتورخانه مرکزی، سالن ورزشی، لابی، واحد مستقل سرایداری

مصالح مصرفی در نما: آجر و آجر لعابدار با چینش متنوع، سنگ تراورتن کاشان صیقلی و بادبر، شیشه

سالار:

حل موضوع پروژه با کاربری «موقعیت اداری» یکی از دغدغه‌های فکری ما بوده، موضوع بهره‌برداری از آن و دور زدن قوانین شهرداری توسط مشتری.

از آنجایی که به صداقت در معماری اعتقاد داشته و داریم، نمود کاربری یک بنا را در فرم و نمای آن می‌بینیم. این تفکیک نشدن کاربری و بهره‌برداری به صورت موقعیت اداری مهم‌ترین مشغله‌ی ذهنی ما را در این پروژه به خود اختصاص داد، از طرفی ابعاد نامشخص حاصل از تجمع دو پلاک شیب زمین، عرض کم گذر و غیره، همه مسائلی بودند که علاوه برخواسته‌های مشتری در این پروژه با آن درگیر بودیم.

نحوه‌ی قرارگیری زمین نسبت به گذر عملاً باعث گردید حجم ساختمان از فرم یک پلاک شهری فاصله گرفته (حجم ناپیوسته‌ی شهری) و نمود بیشتری داشته باشد. از این موقعیت و پتانسیل موجود، در جهت شکل‌گیری فرم کلی بهره گرفتیم.

بدنه‌ی شهری ناپیوسته و حجم خاص بنا و از طرفی پرهیز از نمایش نمای سیمانی «نمای مرسوم پشتی بناهای شهری» در نهایت فرم کنج شمالی را شکل داد که معرف سالار گردید، چرا که اولین دید هر بیننده از بنا این کنج است. لغزش لایه‌ها چشم ناظر را به دنبال خود تا داخل نمای جنوبی (حیاط جنوبی) می‌کشد، لذا پیوستگی خاص نما، در معرفی حجم بنا بیشترین تأثیر را دارد.

حجم در بنای سطح بیرونی آن در اثر اعمال ضوابط و آیین‌نامه‌های شهرداری به صورت دو حجم چسبیده حاصل از دو پلاک مجاور هم نمود می‌یافت. (دیاگرام شماره‌ی ۱)

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** چشم سالار (ساختمان اداری سالار)

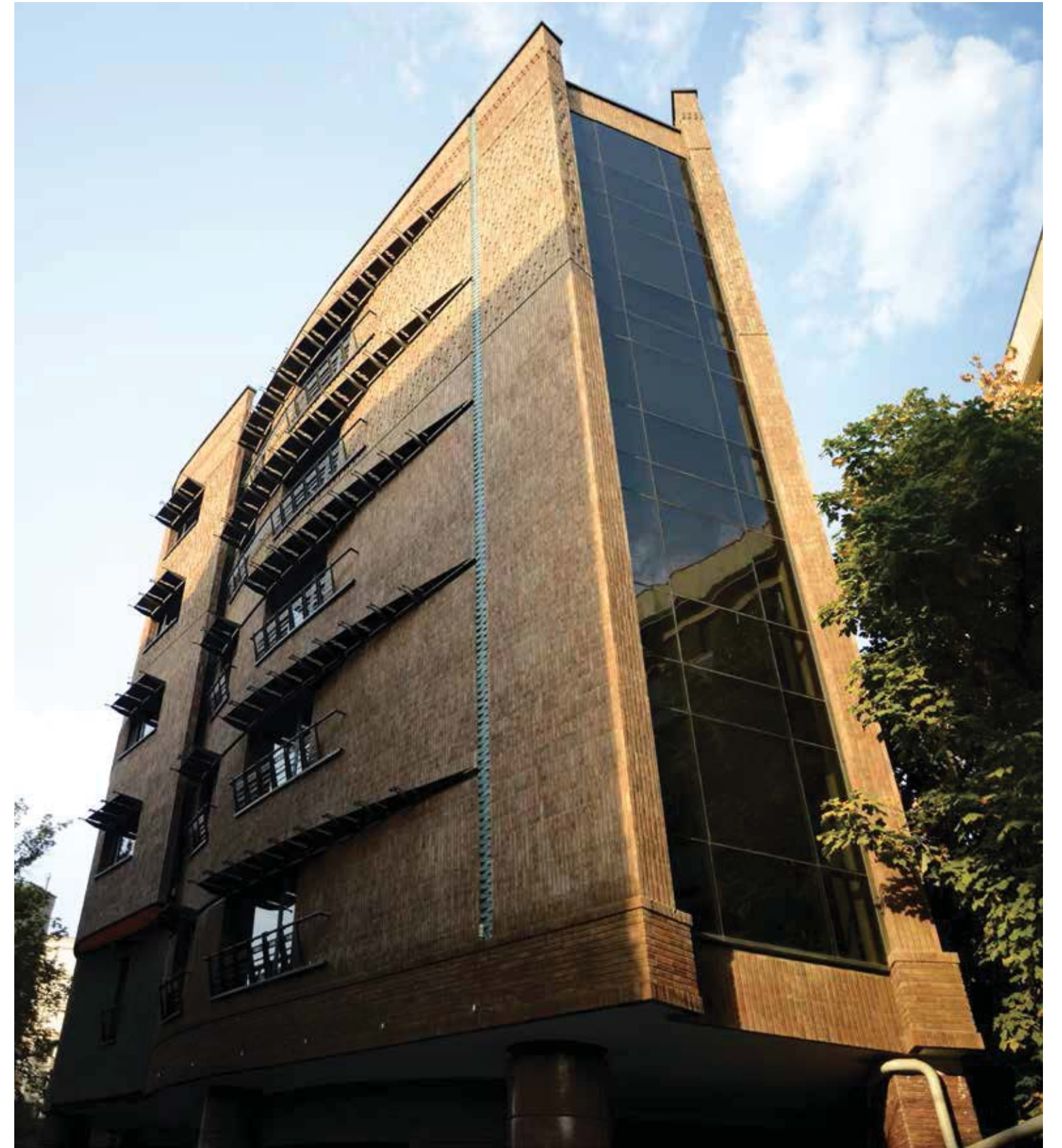
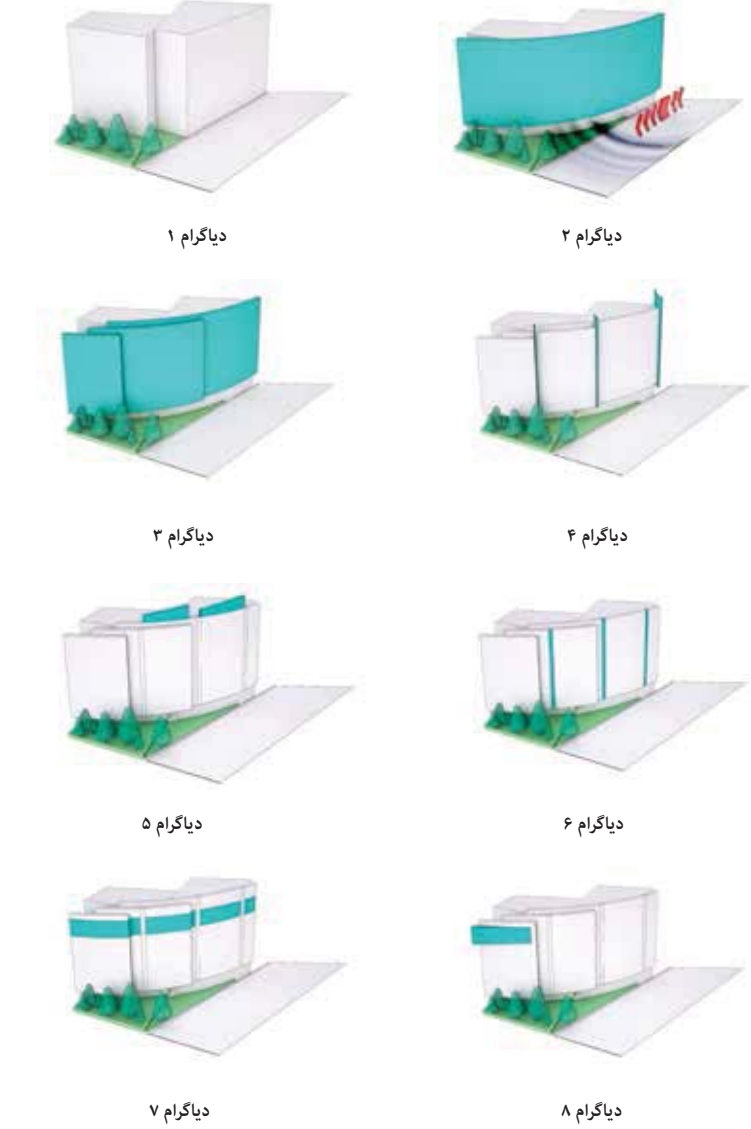
◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** گروه معماری پاسبانی

◀ **معمار اصلی:** کنعان پاسبانی

◀ **همکاران طراحی:** علیرضا پیرهاشمی، سما یوسفی، شهاب بلوردی، نسرین اقتصادی، مهسا الهی

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** مینی چیلیر و پکیج حرارتی مجزا برای هر واحد، بتن آرمه

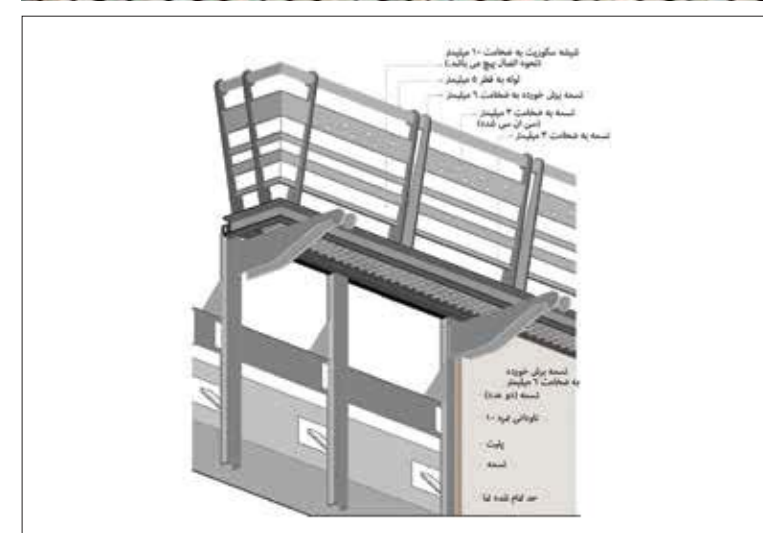
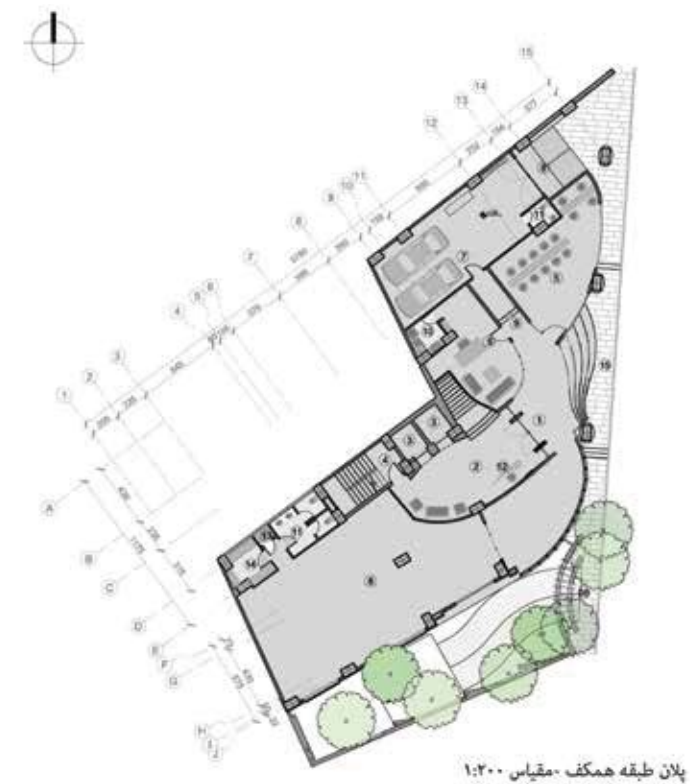
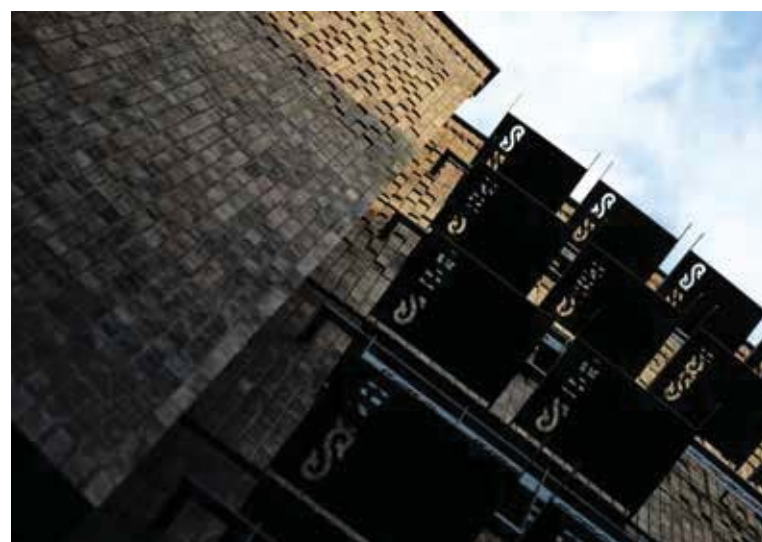
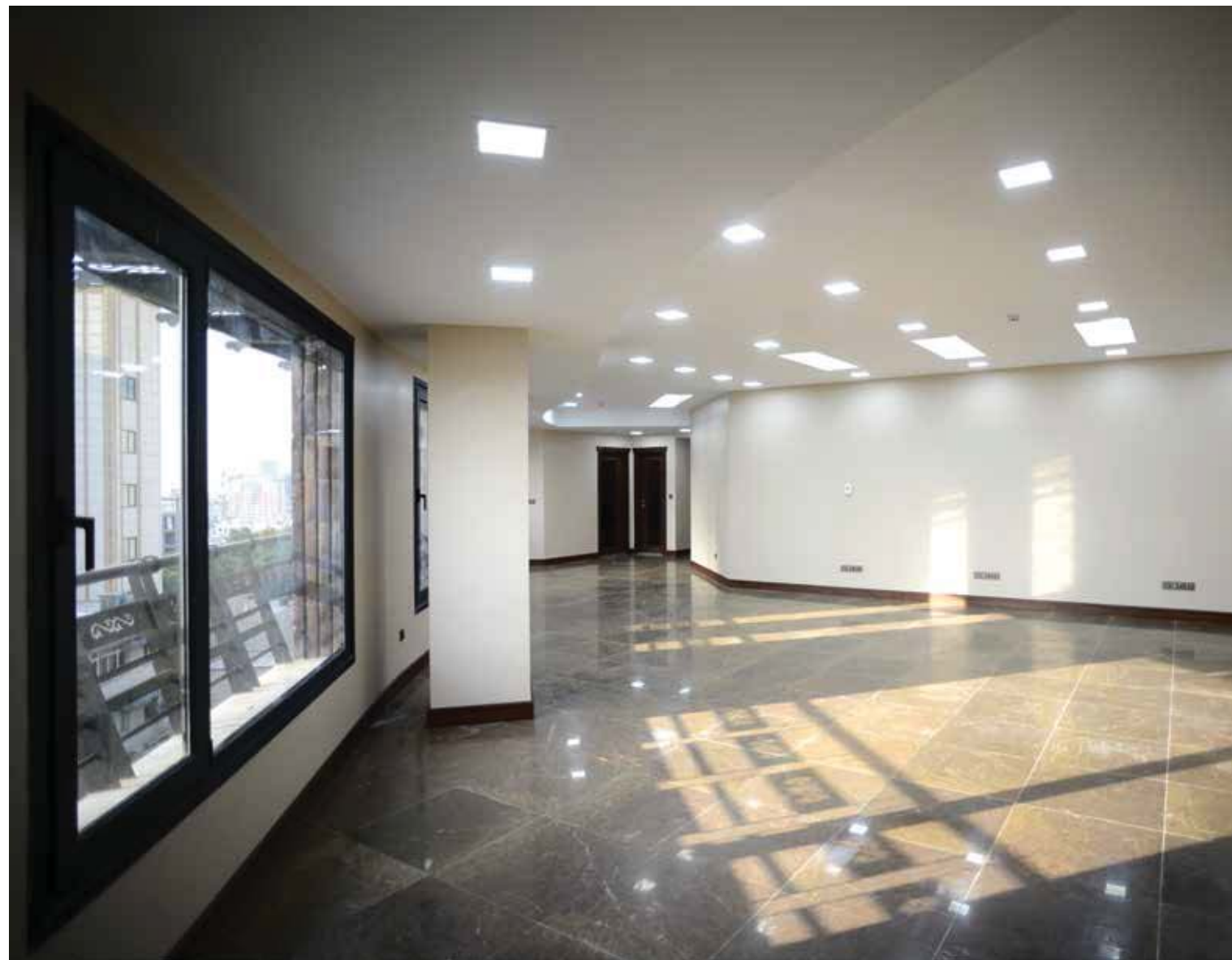
◀ **آدرس پروژه:** تهران، محمودیه، خیابان سالار، پلاک ۱۴

نمای جنوبی

نمای شرقی

ویلاي دوقلوی مشاء

مجتبی تسلط، حسین نمازی

دو بلوک ویلا در دو طرف، پله‌ها و استخر را در آغوش می‌گیرند، به طوری که فضاهای عمومی بلوک‌ها رو به حیاط مشترک است و فضاهای خصوصی رو به منظر جنوبی سایت. بر اساس این زون‌بندی طبقات، هر بلوک و فضاهای داخلی آنها شکل می‌گیرد. پله‌های سایت در هر طبقه توقف دارد و ما را به حیاط‌هایی در مقابل بازشوهای ویلاها هدایت می‌کند. شیب زیاد، فرصتی برای ایجاد جریان آب در سایت بود و با جوی‌هایی که در اطراف استخر طراحی شد، آب باران در طول سایت حرکت می‌کند و به برکه‌ای در پایین‌ترین تراز می‌ریزد. همچنین استفاده از بازشوهای بزرگ و قرارگیری شیب سقف‌ها در جهات مختلف، پاسخی برای محدودیت‌های اقلیمی پروژه بود.

موضوع پروژه طراحی دو ویلا برای دو دوست در سایتی به مساحت حدود ۲۰۰۰ مترمربع و شیب حدود ۴۰ درصد است. مهم‌ترین نکته در آغاز طراحی مربوط به لکه‌گذاری بناها در سایت به گونه‌ای بود که دو ویلا کم‌ترین تداخل حرکتی و بصری و بیشترین بهره‌گیری از منظر را داشته باشند؛ بر این اساس، سایت پروژه به سه قسمت تقسیم شد و فضای میانی به عنوان فضای مشترک بین دو ویلا انتخاب گردید. در این پروژه، استخر آب را به عنوان عنصری ارزشمند در فضای میانی قرار داده و پله‌هایی در دو طرف آن به عنوان ستون فقرات طراحی و مرزهای دو ویلا در نظر گرفته شد. این پله‌ها، پایین‌ترین تراز سایت را به بالاترین تراز وصل می‌کنند و در ترکیب با انرژی سایت، سکوهای مختلفی به دست می‌دهد و امکان ایجاد تنوعی از فضاهای بسته، باز و نیمه‌باز و زون‌های خصوصی و عمومی را به وجود می‌آورد که فضاهای داخلی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهند. این توجه ویژه به سایت، فرصتی برای همزیستی، همنشینی و همسایگی دو ویلا را فراهم کرده است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلاي دوقلوی مشاء، مسکونی-ویلايی

◀ شرکت/ دفتر طراحی: گروه طراحی و ساخت فضای خاص

◀ معماران اصلی: مجتبی تسلط، حسین نمازی

◀ همکاران طراحی: مهیار تسلط، میلاد سرحدی، نسترن حسنی، حامد سرحدی، مرضیه مهرانفر

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: محمد تسلط، امید دیلمی، رضا کشاورزبان

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی مرکزی، بتنی

◀ آدرس پروژه: جاده‌ی هراز، مشاء، دشت ۲۹

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۸۵۰ مترمربع، ۱۱۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: بخش خصوصی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: تابستان ۱۳۹۵-بهار ۱۳۹۷

◀ عکاسی پروژه: پرهام تقی‌اف

◀ وب‌سایت:

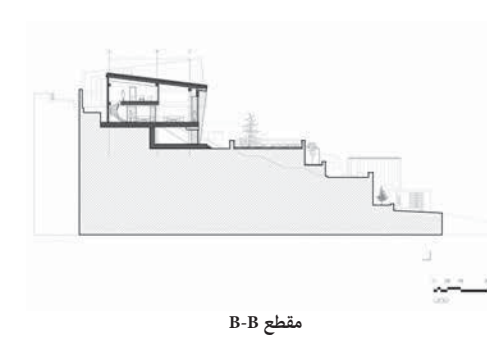
◀ ایمیل:

www.fazayekhaas.com

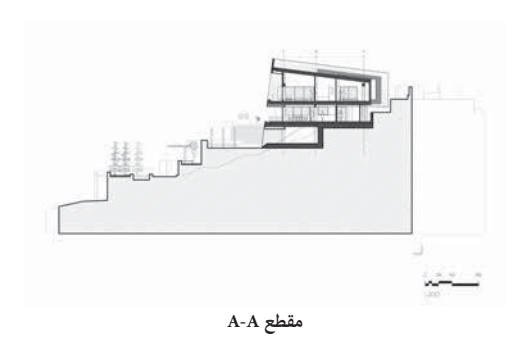
spclspace@gmail.com

پلان طبقه ی اول

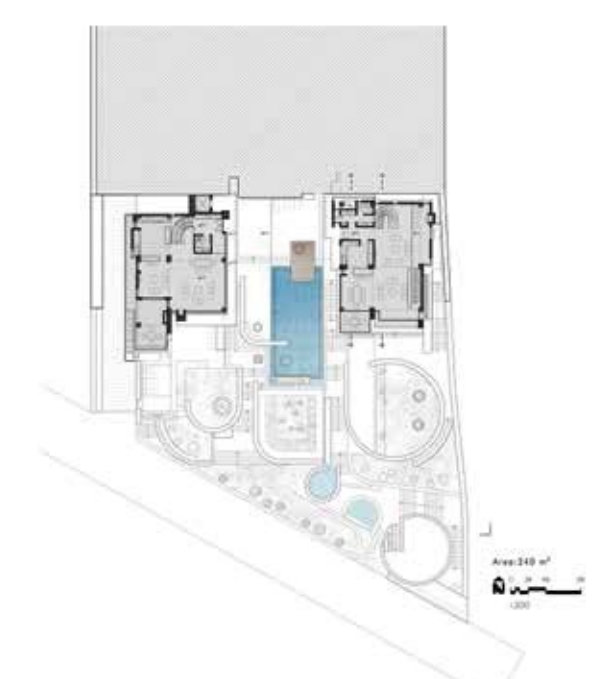
مقطع B-B

مقطع A-A

پلان طبقه ی همکف

پلان طبقه ی همکف

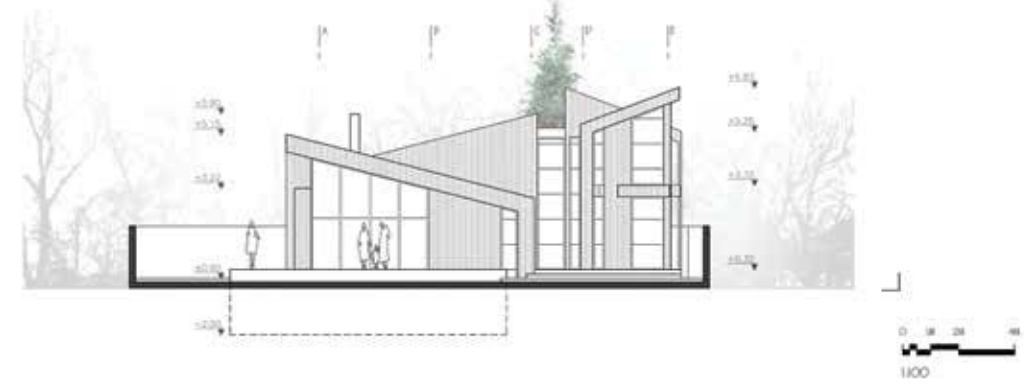
ویلا ی چمن

مجتبی تسلط، حسین نمازی

فرم اصلی خانه بود، بوسیله ی بازی با دامنه ها و از بین بردن تقارن، سعی کردیم خانه را تغییر دهیم. این تغییرات به گونه ای بود که مناطق عمومی و خصوصی براساس مناطق مورد نیازشان تقسیم شده بودند. فاکتور شفافیت در بین جداره ها باعث می شود سدروس از ورود به سایت دیده شود.

طراحی ویلا ی چمن با چگونگی برخورد با شرایط موجود در محل شروع شد: یک واحد مسکونی قدیمی و یک استخر که ما می خواستیم آنها را حفظ کنیم. با قرار دادن یک درخت سدروس در انتهای مسیر ورودی و تعریف دوباره ی این مسیر، محور ساختاری به نحوی ساخته شد که جداره ی دوم در طرف دیگر محور ساخته شد. از آنجایی که حجم اولیه در

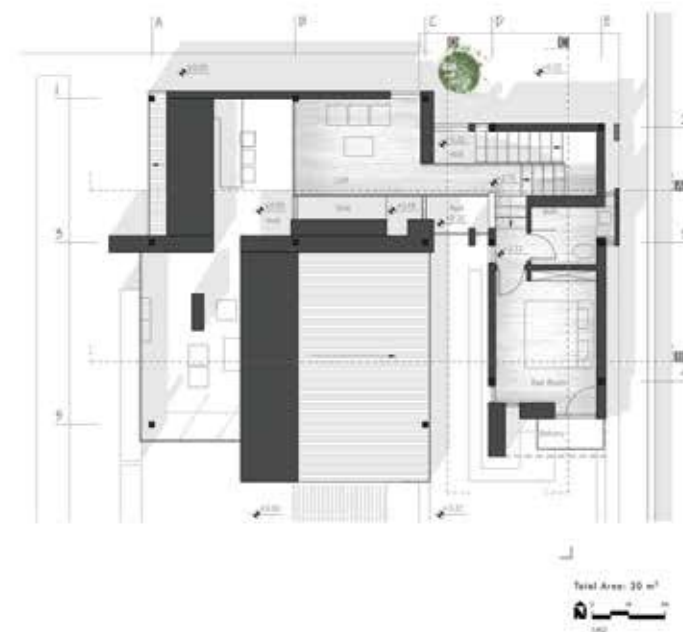
نام پروژه/ عملکرد: ویلا ی چمن، مسکونی-ویلایی	مساحت/ زیربنا: ۱۰۴۰ مترمربع، ۱۳۰ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: گروه طراحی و ساخت فضای خاص	کارفرما: بخش خصوصی
معماران اصلی: مجتبی تسلط، حسین نمازی	تاریخ شروع و پایان ساخت: زمستان ۱۳۹۴-تابستان ۱۳۹۵
همکاران طراحی: مهیار تسلط، میلاد سرحدی، نسترن حسنی، مرضیه مهرانفر	عکاسی پروژه: مجتبی تسلط
طراحی و دکوراسیون داخلی: محمد تسلط	وبسایت:
نوع تأسیسات/ نوع سازه: پکیج، فلزی	ایمیل:
آدرس پروژه: کرج، مهرشهر، خیابان چمن، خیابان گلستانک، شهرک لؤلؤیی شمالی، بن بست لادن	

نمای جنوبی

مقطع A

پلان طبقه ی اول

پلان طبقه ی همکف

انارستان پدربزرگ

(برنده‌ی لوح تقدیر ویژه‌ی هیئت داوران دومین جایزه‌ی ساختمان سال ایران ۱۳۹۶)

حسین آقا، حسام‌الدین، پدram و نازلی جعفریگی

حاج محمد دهقانی هنگام خروج از زادگاهش، تفت، در سال ۱۳۳۶ خورشیدی، نوجوانی ۱۵ ساله بود که برای کار و امرارمعاش ترک دیار کرده و در تهران ساکن شد. پس از سال‌ها، وی برای بازآفرینی خاطرات تصمیم می‌گیرد در زادگاه خود خانه‌ای درخور فامیل و محله‌ی اجدادی و نیز مکانی دلنشین برای خانواده و گردهمایی‌های فامیلی بنا نماید. اولین قطعه زمین در اختیار ۷۰۹ مترمربع بود که با خرید زمین‌های اطراف از ورثه‌ی پدری و تجمیع آنها، مساحت کل زمین در اختیار به ۴,۸۴۴ مترمربع رسید. در آغاز و در سال۱۳۹۱ با تخریب سازه‌ی ناپایدار خانه‌ی موجود در همان قطعه‌ی اولیه‌ی ۷۰۹ مترمربعی و براساس یک طرح معماری، سازه‌ای بتنی در ۳ طبقه و منبعی جهت ذخیره‌ی آب احداث گردید. اما ادامه‌ی پروژه به علت عدم امکان پاسخگویی به خواسته‌های کارفرما و نیز عدم هماهنگی با فرم و بافت همجوار و قدیمی بودن محله متوقف شد تا در خرداد ۱۳۹۳ با مراجعه به «سیزان: خوانش معماری و شهر» با نگاهی متفاوت بازطراحی و اجرا گردد.

شهرستان تفت در ۱۰ کیلومتری شهر یزد، در جنوب‌غربی استان یزد و در دامنه‌های شیرکوه با آب‌وهوایی لطیف‌تر از سایر شهرستان‌های این استان قرار دارد. این منطقه، دره‌ای است طویل در امتداد شرقی-غربی که از سه طرف با کوه‌ها محصور و تنها از سوی شرق به دشت‌های استان یزد منتهی می‌گردد. رودخانه و در واقع مسیلی برای جمع‌آوری آب‌های سیلابی مناطق بالادست، تفکیک کننده‌ی دو قسمت اصلی شمالی و جنوبی شهرستان تفت به ترتیب با نام‌های «گرمسیر» و «سردسیر» می‌باشد. وجه تسمیه‌ی «تفت» در رایج‌ترین مفهوم آن به معنی «گرم» و نیز «سبد میوه‌ی چوبین» ذکر گردیده است که این مفهوم با ساختار و منظر طبیعی شهر بسیار شباهت دارد، زیرا با نگاه از ارتفاعات، انبوه درختان انار همچون سبد میوه‌ای در غرب شهر یزد جلوه می‌نماید و شاید بتوان آن را نمونه‌ای نادر و زنده از «باغشهر» در نظر گرفت. قرارگیری محله‌ی گرمسیر در بین شریان اصلی (مسیل) و کوه‌های شمالی و نیز ساخت‌وسازهای نامتناسب در آن و نبود هماهنگی با بافت سنتی شهرستان «تفت»، منظری ناخوشایند از این «باغشهر» نشان می‌دهد، در صورتی که در بخش سردسیر تفت (محل پروژه‌ی انارستان پدربزرگ)، موقعیت ساختمان‌ها بعد از مسیل اصلی به سمت جنوب، با انارستان‌ها و کوچه‌باغ‌هایش و در نبود شریان‌های اصلی عبور و مرور و در نتیجه، عدم آلودگی معماری با ساخت‌وسازهای حجیم و نامتناسب، منظره‌ای بکر و دست‌نخورده ارائه می‌نماید.

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** انارستان پدربزرگ، خانه‌ی آخر هفته

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر

◀ **معمار مسئول:** پدram جعفریگی

◀ **همکاران طراحی:** حسین آقا، حسام‌الدین و نازلی جعفریگی

◀ **طراحی منظر و معماری داخلی:** نازلی جعفریگی

◀ **پیمانکار:** حسین آقا جعفریگی

◀ **نظارت:** حسام‌الدین جعفریگی

◀ **تیم اجرایی:** شادروان حاج علی رحیمی

◀ **مقاوم سازی:** حسام‌الدین جعفریگی، معین غفوری

ویلا‌ی مسکونی انارستان پدربزرگ با انارستانی در کنار و پنج اصله سرو به نام پنج فرزند

پدربزرگ در حیاط اندرونی، در بخش سردسیر شهرستان تفت، به صورت خانه‌باغ و در یکی از ۱۷ محله‌ی قدیمی شهرستان به نام برالسویه که در گویش محلی برسه /borasseh/ معروف است، طراحی و اجرا شده است. این خانه مکانی برای آخر هفته و در واقع، خانه‌ی دوم برای گردهمایی خانواده‌ی بزرگ دهقانی محسوب می‌گردد. پژواک طبیعت خوش و زیبای این باغشهر در معماری این پروژه جهت تجربه‌ی این منظر شهری در زندگی روزمره، سعی در خلق فضاهای بینابینی جهت کمرنگ کردن مرز درون و بیرون و نیز توسعه‌ی انارستان همراه با ایجاد فضاها و امکانات جهت تجربه‌ی فعالیت‌های کاشت و برداشت توسط ساکنین، از اهداف اولیه‌ی طراح بوده است.

چالش‌های اصلی در روند طرح و اجرای این پروژه، در مرحله‌ی اول، شناخت دقیق شیوه‌ی زیست و نحوه‌ی استفاده‌ی ساکنین آتی از این بنا (کیفیت و کمیت گردهمایی‌ها و چگونگی معاشرت جنسیت‌ها و سنین مختلف افراد خانواده و فعالیت‌های معمول آخر هفته‌ی آنها) و در مرحله‌ی دوم، ویرایش و آماده‌سازی سازه‌ای از پیش‌ساخته شده بود که بتواند با معماری هماهنگ با زیست‌بوم منطقه و فضاهای متناسب، پاسخگوی نیازهای چالش اول باشد. با این بینش، مشخص بود که یافتن راه حل‌های طراحی و فنی برای طیف گسترده‌ای از مسائل مورد نیاز است. بنابراین، ضمن توجه به چالش‌های پیش‌گفته، بررسی معماری و مصالح بومی و تأثیر این ساخت‌وساز بر پیکربندی جدید محل و شکل‌دهی عناصر بیرونی بنا جهت ارتباط مؤثر با محور پیاده‌ی محله و نیز سایر مسائل محیطی در دستور کار قرار گرفت؛ به نحوی که اصرار بر یافتن پاسخ‌هایی هرچه دقیق‌تر باعث شد که در طول زمان طراحی و اجرا، تا لحظه‌ی تحویل کار، نقشه‌های اجرایی و کارگاهی بیش از ۱۲۸ بار مورد بازبینی و تغییر قرار گیرد. این تعداد تغییرات، تنها به واسطه‌ی گروه معماری صورت نگرفت، از بهره‌برداران در سنین مختلف تا گروه پیمانکاران و جلسات هفتگی، همه در این تغییر مشارکت داشتند.

رویکرد استودیو معماری سیزان، بر خلاف رویکردهای رایج در معماری معاصر ایران مخصوصا در این ۵ ساله اخیر که مسابقات معماری بی‌معیار اخیر نیز به آن دامن زده است و به دنبال معمار قهرمان و یا معمار ستاره (Star Architect, Hero Architect) هستند، این دفتر به دنبال توسعه معماری تسهیل‌گر است (Facilitator architecture) است، زیرا معتقدند که دانش معماری بر پایه‌ی دانش رشته‌های دیگر ایستاده است و اطلاعاتش را از طریق تبدیل داده‌های آن به زبان خود به دست می‌آورد. یکی از راه‌های این تبدیل اطلاعات مشارکت دادن تمامی گروه‌های درگیر یک پروژه است. این اعتقاد به معنای آن است که معماری یک محصول اجتماعی است.

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** موتورخانه و چیلر تراکمی، بتنی و تیرچه‌ی بلوک

◀ **آدرس پروژه:** یزد، شهر تفت، محله‌ی برالسویه، کوچه‌ی دبستان دخترانه‌ی مسرتی

◀ **مساحت زمین / زیربنا:** ۴۸۴۴ مترمربع، ۹۴۵ مترمربع

◀ **کارفرما:** ثریا دهقانی تفتی، محمد دهقانی تفتی

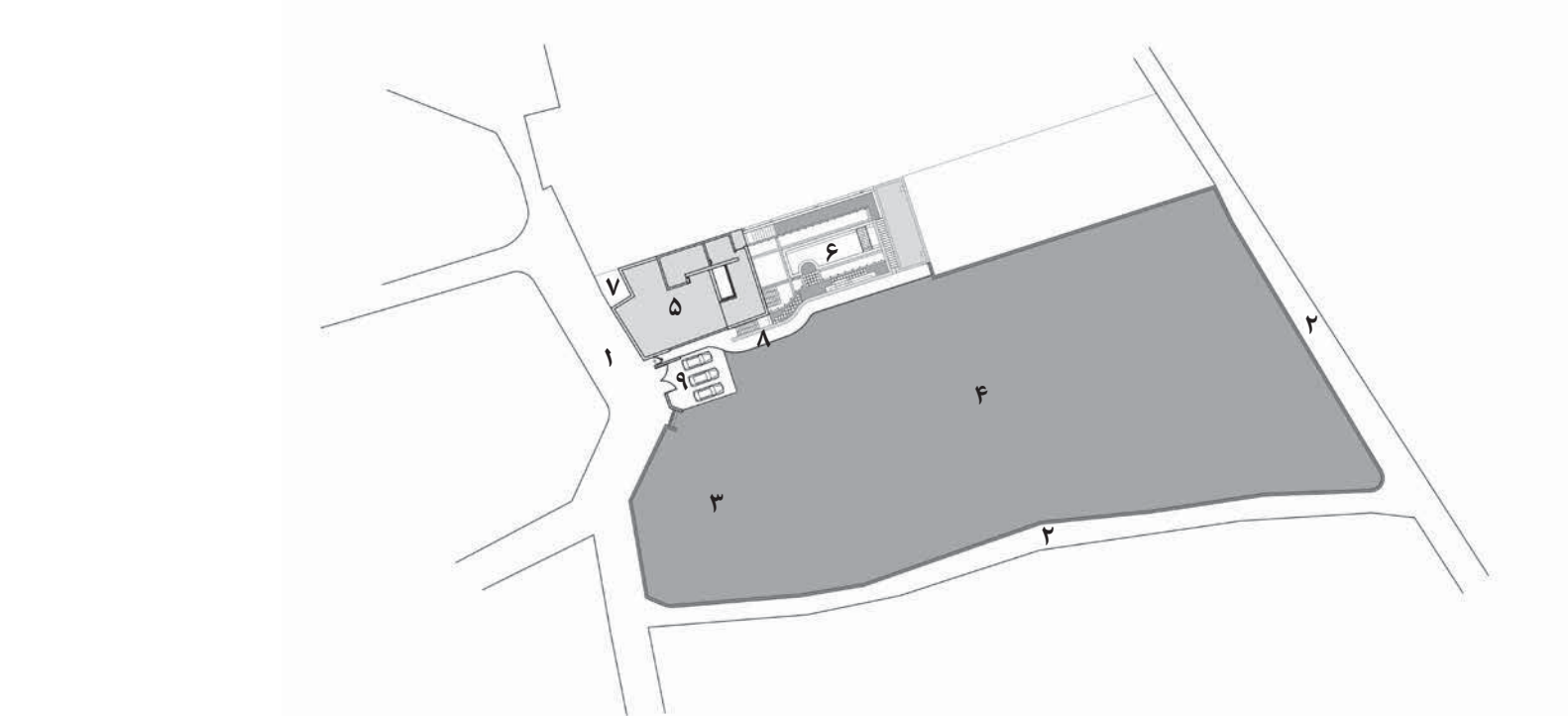
◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** ۱۳۹۶-۱۳۹۳

◀ **عکاسی پروژه:** پدram جعفریگی

◀ **هزینه پروژه:** در حدود ۱۵ میلیارد ریال

◀ **وب‌سایت:** www.sizandesign.com

◀ **ایمیل:** info@sizandesign.com

۱. خیابان دبستان دخترانه‌ی مسرتی ۲. کوچه باغ ۳. باغ (در مراحل پایانی اجرای کار، این زمین به قسمت دیگر باغ الحاق شده است). ۴. انارستان ۵. ملک ساخته شده ۶. حیاط اندرونی ۷. گهنبار زرتشتی ۸. غلام گردش باغ ۹. بارانداز باغ

با تحلیل شیوه‌ی ساخت خانه‌های سنتی و تاریخی یرد و تفت، این نتیجه حاصل شد که برخلاف معماری امروز ــ که ساختار و سازه‌ی بنا را پنهان و با لایه‌های مختلف تزئینات اغلب نه چندان منطقی و دلچسپ می‌پوشاند ــ زیبایی ناب خانه‌های سنتی این منطقه، ناشی از یکپارچگی سازه با کالبد و نمای درونی و بیرونی بناست که تنها با اندودی از جنس همان سازه صیقل یافته و در نهایت با معماری اندیشیده، پاسخگوی نیازهای ساکنین خانه و نیز در ارتباطی منطقی و پویا با ساختمان‌ها و فضاهای دیگر محله می‌باشد. نمونه‌ی عالی این نگاه را می‌توان در معماری دوران سلجوقی یافت که پیوستگی زیره و نما و ساختار یکپارچه سازه و نما، نمونه‌ای زیبا از این معماری ماندگار است.

در مرحله‌ی بررسی الگوهای معماری منطقه، روشن شد که به علت همجواری خانه‌ها و انارستان‌ها که شکل دهنده‌ی اقتصاد خانواده‌ی سنتی براساس برداشت محصول باغات بوده، الگوی خانه‌باغ در این منطقه رواج بیشتری دارد ــ الگویی که در شهرهای یرد و کاشان کمتر دیده می‌شود. بنابراین، انتخاب این الگو و سعی در کشف زبانی برای توسعه‌ی آن مدنظر قرار گرفت.

پس از مطالعات و بررسی‌های پیش‌گفته و در شروع کار طراحی، موقعیت خاص زمین پروژه که در شیبی به سمت جنوب با منظری سبز از انارستان‌های پایین دست و بدون آلودگی معماری قرار داشت، اهمیت توجه به فضاهای باز و جمعی را نشان می‌داد. از آنجایی که زندگی در فضای باز از الگوهای رفتاری در خانه‌هایی با حیاط مرکزی و خانه‌باغ‌ها بوده که به این ترتیب تغییر فصول در فضای زیستی خانه‌ها ادراک می‌شده؛ پس طراحی خانه از جاهایی فضاهای جمعی در بیرون و جبهه‌ی جنوبی زمین شروع شد و در امتداد آن، فضاهای نیمه‌باز و در نهایت فضاهای داخلی و بسته در ارتباط با یکدیگر و در جبهه‌ی شمالی شکل گرفت. تجربه‌ی زیست در فضای بیرونی، سبب در نظر گرفتن عمارت تابستانی و عملکردهای وابسته با آن شد و محور آپ پیوند دهنده‌ی دو عمارت اصلی در این باغ است. هندسه‌ی راست

گوشه‌ی استخر به واسطه‌ی یادآوری پدربزرگ، درختی شاه‌توت که توسط او در حدود ۲۰ سال پیش کاشته شده بود، تغییر می‌کند. وجود پرده‌ی آب، پاشویه و پلی در وسط آن، امکان ایجاد فضای رویدادی را تشدید می‌بخشد. خواست پیوستگی فضای بیرون با درون و درون با درون، ایجاب می‌کرد قسمتی از سقف نهایی و سقف همکف در مرکز سازه‌ی موجود برداشته شود تا با گشودگی (void) ایجاد شده ارتباط فضایی و پیوستگی دید در طبقات تأمین گردد. این برداشت سازه سبب معلق ماندن بهارخواب طبقه‌ی اول مانند پلی در فضاهای بیرونی شد و این گشودگی نیز در مرکز فضاهای جمعی داخلی سبب جدایی بخش شرقی از بخش غربی بنا گشت که با ایجاد پلی در مرکز این گشودگی، امکان تجربه‌ای متفاوت در دسترسی به اتاق پدربزرگ فراهم گردید. ارتباط این گشودگی‌ها دیواری است آجری در جهت باد اصفهان (شمال‌غربی) که از بیرون بنا شروع و تا معماری داخلی بنا امتداد می‌یابد. فضاهای جمعی و بهارخواب‌ها، همگی در مناسب‌ترین مکان‌ها از لحاظ دید منظر شهری و طبیعی قرار گرفته و فضاهای خواب که کمترین استفاده را در خانه‌های آخر هفته دارند در جبهه‌ی شمالی جاهایی شدند. از این رو، می‌توان گفت در خانه‌های آخر هفته یا خانه‌ی دوم که عموماً محلی برای گردهمایی‌های فامیلی فراهم می‌آورد، تفکیک فضایی مانند ساکنین خانه‌ی اول در فضاهای جمعی وجود ندارد، فضایی به نام پذیرایی و نشیمن با عرصه‌بندی عمومی و خصوصی وجود ندارد، تمام فضاها در گرو استفاده‌ی همه است و از این جهت، سعی در ایجاد مکان‌های رویدادی در هر نقطه‌ای از این خانه شده است ــ چه در معماری داخلی و چه در معماری خارجی.

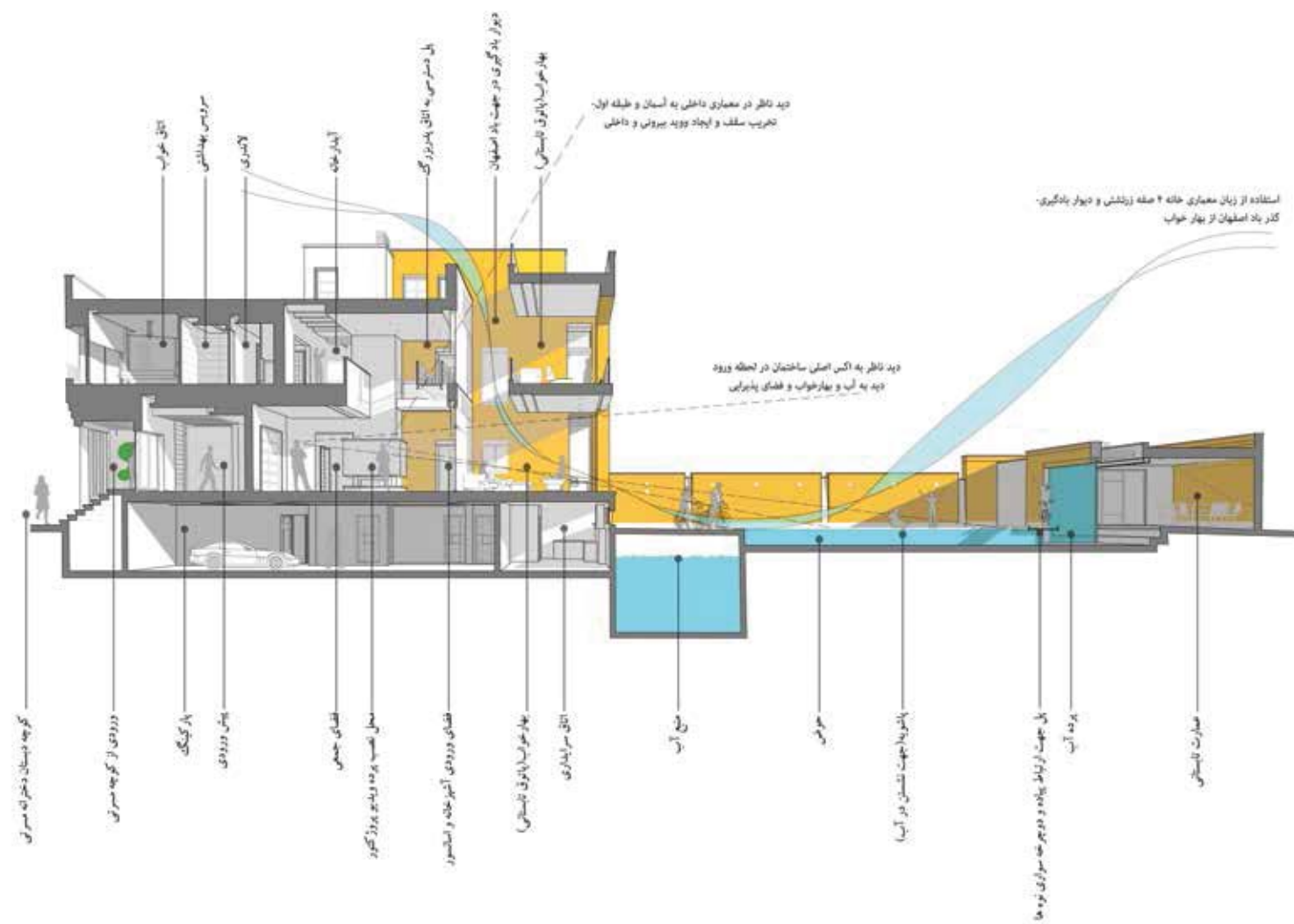
عناصر سازه در نما، ضمن نمایش جنبه‌ی باربری خود با اندود نازکی از سیمان سفید پوشیده شد، درحالی‌که جهت ایجاد حال‌وهوایی بومی، در فضای نیمه‌باز بهارخواب‌ها از نمای آجری استفاده گردید و جهت ایجاد حس پیوستگی بیشتر فضای بیرون و درون، این پوسته‌ی آجری بر روی کف حیاط تا دیوار عمارت تابستانی امتداد یافت.

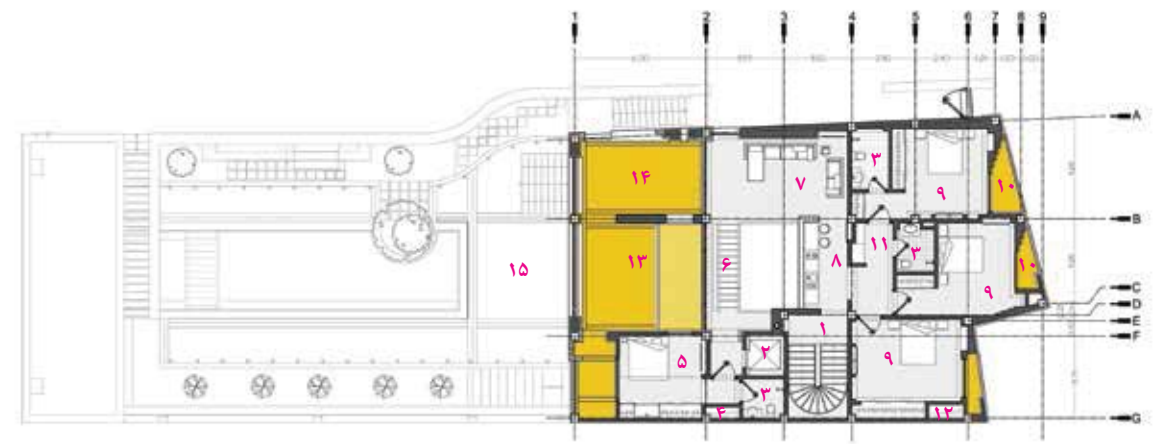
نمای جنوبی

نمای شمالی

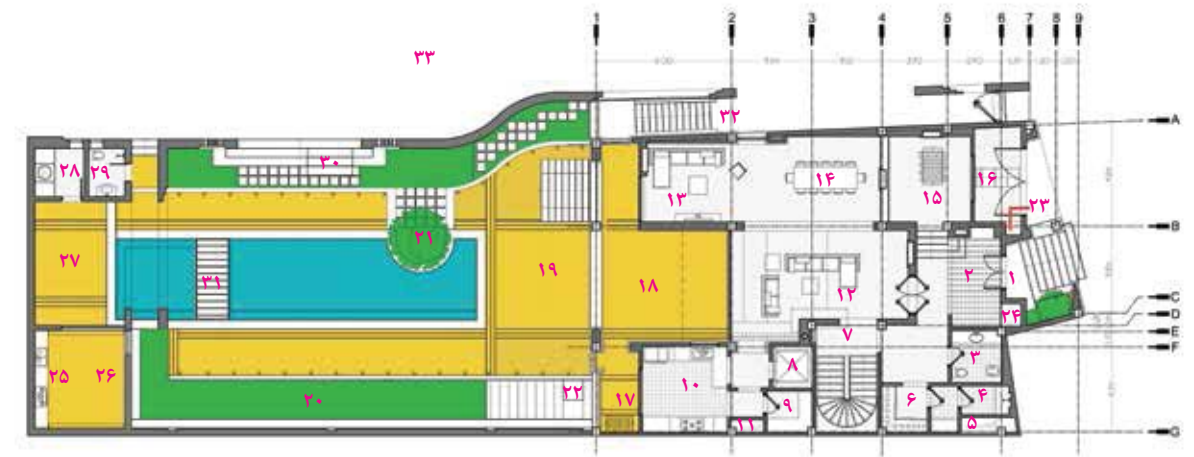

مقطع

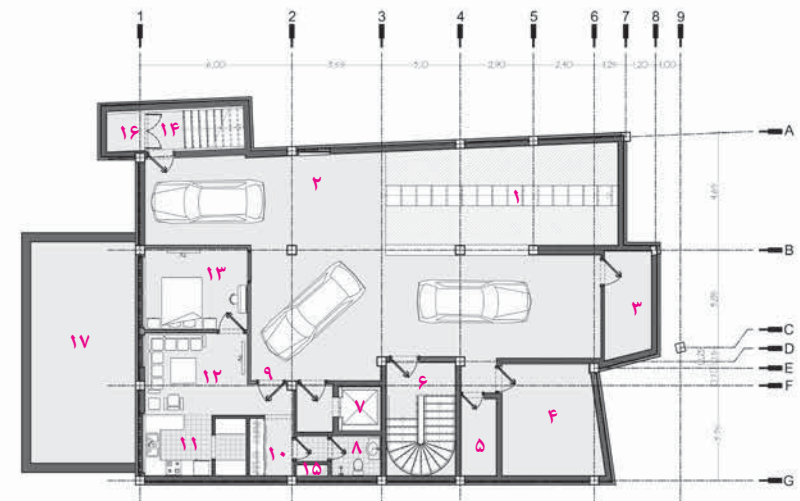
پلان طبقه ی اول

۱. دستگاه پل ۲. آسانسور ۴ نفره ۳. سرویس بهداشتی و حمام ۴. رایزر ۵. اتاق خواب اصلی ۶. پل دسترسی به اتاق پذیرش ۷. فضای جمعی ۸. آبدارخانه ۹. اتاق خواب ۱۰. تراس ۱۱. لاندی ۱۲. داکت تأسیسات ۱۳. بهارخواب (پاتوق تابستانی) ۱۴. تراس زمستانی ۱۵. حیاط اندرونی

پلان طبقه ی همکف

۱. ورودی ۲. پیش ورودی ۳. سرویس بهداشتی مهمان ۴. حمام مهمان ۵. داکت تأسیسات ۶. اتاق تعویض لباس ۷. باکس پله ۸. آسانسور ۴ نفره ۹. انبار آشپزخانه ۱۰. آشپزخانه ۱۱. رایزر ۱۲. فضای جمعی ۱۳. اتاق تلویزیون ۱۴. ناهارخوری ۱۵. اتاق بازی ۱۶. رمپ پارکینگ ۱۷. محل قرارگیری باربیکیو ۱۸. بهارخواب (پاتوق تابستانی) ۱۹. حیاط اندرونی ۲۰. کاشت ۵ سرو ۲۱. درخت شاه توت ۲۵ ساله ۲۲. دریچه ی بازدید منبع ۲۳. محل قرارگیری تابلوی برق ۲۴. اتاق برق کل ساختمان ۲۵. آبدارخانه ۲۶. اتاق تابستانه ۲۷. تالار ۲۸. تنور ۲۹. سرویس باغ ۳۰. محل نصب تاب ۳۱. پل جهت ارتباط پیاده و دوچرخه سواری نوه ها ۳۲. پله دسترسی سربلدار به حیاط بیرونی ۳۳. حیاط بیرونی

پلان زیرزمین

۱. رمپ پارکینگ ۲. پارکینگ ۳. انبار ۴. موتورخانه ۵. موتورخانه ی آسانسور ۶. دستگاه پله ۷. آسانسور ۴ نفره ۸. سرویس بهداشتی ۹. ورودی سربلدار ۱۰. رختکن ۱۱. آشپزخانه ۱۲. نشیمن ۱۳. اتاق خواب ۱۴. پله ی دسترسی به باغ ۱۵. رایزر ۱۶. موتورخانه ی استخر ۱۷. منبع آب موجود

ساختمان چندمنظوره‌ی باغ اوتیسم

(برنده‌ی لوح تقدیر ویژه‌ی هیئت داوران دومین جایزه‌ی ساختمان سال ایران ۱۳۹۶)

محسن جعفری، احسان محمدی،

علی بصیری

جلسات، دوره‌های آموزش، مجمع خیرین و مسئولین و ... در یک زون و فضاهای پشتیبانی برای سرویس‌دهی به فعالیت اصلی شامل سرویس‌بهداشتی، آشپزخانه، اتاق‌های مدیریت، مشاور و انبار در زون دوم به عنوان ساختار مشترک میان تمامی عملکردها شناسایی شد و فضای رابط شامل پله و آسانسور و راه ارتباطی به عنوان فضای واسط میان آنها شکل گرفت. فضای سالن‌ها به سمت باغ کاملاً شفاف است که می‌تواند با فضای بیرون به صورت یکپارچه عمل نماید. فضایی نیمه‌باز با سازه‌ای سبک جهت سایه‌اندازی در جلوی این زون ایجاد شده است که عملکردی مشابه ایوان در ساختارهای سنتی دارد. فضاهای پشتیبانی برای سرویس‌دهی به فعالیت اصلی شامل سرویس‌بهداشتی، آشپزخانه، اتاق‌های مدیریت، مشاور و انبار به واسطه‌ی زون میانی به فضاهای اصلی متصل می‌شود. اتاق‌ها در ضلع رو به حیاط با گشودگی بزرگ جهت تأمین دید و نور طراحی شده‌اند و آشپزخانه و انبارها در ضلع پشتی قرار گرفته‌اند که به وسیله‌ی روزنه‌های کوچکی در دیوار نورگیری می‌کنند.

پله، ورودی و آسانسور در زون میانی واقع شده‌اند؛ این چیدمان، کارفرما را قادر می‌سازد تا ترکیب‌های متنوعی از فضاهای اصلی و پشتیبانی را برای مقاصد مختلف به کار گیرد و ساختمان، حداکثر انعطاف‌پذیری را در پاسخگویی به نیازهای متنوع مجموعه داشته باشد و بتواند به مثابه یک منبع درآمد پایدار برای خیریه عمل کند.

سازه و تکنولوژی ساخت

با توجه به زونینگ انجام شده در مرحله‌ی کانسپت، سازه‌ی ساختمان از چهار جفت دیواره‌ی بتنی تشکیل شده است که فاصله‌ی بین جفت دیوارها مربوط به حرکت‌های داخلی ساختمان و عبور تأسیسات است. چهار جفت دیوار به وسیله‌ی قطعات تیرچه‌ی بلوک به یکدیگر متصل شده است و بقیه‌ی سقف‌ها به صورت دال و تیر بتنی به سازه‌ی اصلی کنسول شده‌اند. در نتیجه، در لبه‌ی ساختمان، ارتفاع گشودگی‌ها به بیشترین حد ممکن می‌رسید. در این پروژه تلاش شد تا یکپارچگی در فرم و سازه و سایر عناصر پروژه به صورت حداکثری حفظ شود و از به کار بردن هرگونه عنصر زائد پرهیز شود. همچنین، سعی شده است از پوشاندن مصالح اصلی اجتناب گردد و مصالح در ماهیت اصلی خود نمایش داده شوند. علاوه بر این، از مصالحی استفاده شد که نه تنها به بافت بستر آسیبی نرساند، بلکه تداعی کننده و یادآور بافت‌ها، رنگ‌ها و حس‌وحال معماری بستر خود باشد و تلاش کند قطعه‌ای به پازل بستر خود بیفزاید. استفاده از مصالحی مانند آجر فشاری که رفته‌رفته در ذهن مخاطبین به مصالحی قدیمی و کهنه بدل شده است با تکنیک درست اجرا و ادبیات به روز و مدرن می‌تواند این شیوه و ادبیات اجرا را در ذهن کاربران به روز رسانی و باززنده‌سازی کند و افزون بر این، یکپارچگی در داخل پروژه حفظ شده و با محیط پیرامونی نیز در ارتباط است.

خیریه‌ی حضرت زینب(س) اولین مرکز درمانی و آموزشی کودکان اوتیسم در ایران است، ولی به دلیل هزینه‌های بالای درمان، ظرفیت خیریه در ارائه‌ی خدمات به کودکان اوتیسم همواره محدود و پراساس اولویت انجام می‌شود. در سال ۲۰۱۵ یکی از خیرین، یک باغ به مساحت ۳۰۰۰ متر که دارای یک ساختمان و استخر قدیمی بود، جهت فعالیت‌های درمانی، تفریحی و آموزشی برای کودکان تحت حمایت به خیریه اهدا نمود. این باغ در شهرستان درچه در حومه‌ی اصفهان بود. نگهداری و استفاده از باغ هزینه‌های زیادی را برای خیریه به همراه داشت؛ بنابراین بهره‌برداری از باغ باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی می‌شد تا پاسخگوی مسائل ذیل باشد.

۱. تأمین هزینه‌های نگهداری باغ

۲. ایجاد درآمد برای خیریه از محل باغ و ساختمان

۳. استفاده از ساختمان باغ برای برنامه‌های جمعی خیریه شامل آموزش‌های عمومی، دعوت خیرین، سخنرانی و همایش‌ها

۴. استفاده‌ی تفریحی و آموزشی کودکان اوتیسم از فضای باغ در قالب مدرسه‌ی طبیعت

با توجه به قرارگیری باغ در حومه‌ی شهر و دشواری دسترسی به خدمات شهری و خدمات درمانی، استفاده‌ی ساختمان باغ با کاربری درمانی یا اقامتی دائم برای کودکان اوتیسم امکان‌پذیر نبود؛ بنابراین تصمیم بر این شد تا محوطه‌ی باغ با کاربری مدرسه‌ی طبیعت برای کودکان اوتیسم در نظر گرفته شود و ساختمان باغ نیز برای برگزاری جلسات عمومی و خصوصی و برگزاری مراسم‌ها برنامه‌ریزی شود. در نتیجه، برای این پروژه طیف گسترده‌ای از فعالیت‌ها مورد انتظار بود، به گونه‌ای که طراحی یک ساختمان با عملکرد مشخص امکان‌پذیر نبود. همچنین این اطمینان وجود داشت که این خواسته‌ها به صورت مداوم و به مرور زمان تغییر می‌کنند. بنابراین باید راهکاری جست‌وجو می‌شد که بتواند انعطاف‌پذیری لازم را برای پاسخگویی به عملکردهای متفاوت داشته باشد. برای این کار، سعی شد ویژگی مشترک میان عملکردهای مورد نظر کنونی و احتمالی آینده استخراج و طراحی براساس آنها انجام پذیرد. در نهایت، این ساختار مشترک در غالب دو زون اصلی و پشتیبانی و یک زون واسطه به عنوان زون ارتباط دهنده، برنامه‌ریزی شد. به این شکل با مدیریت این فضاها ترکیب‌های متنوع برای مقاصد مختلف و متنوع قابل برنامه‌ریزی شد.

طراحی پروژه

پروژه از دو زون اصلی تشکیل شده است: زون اول، شامل فضاهای اصلی در سه طبقه و زون دوم، فضاهای خدماتی و پشتیبانی است. فضای گسترده جهت انجام فعالیت‌های جمعی،

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان چندمنظوره‌ی باغ اوتیسم

◀ شرکت/ دفتر طراحی: گروه معماری حجم سبز

◀ معماران اصلی: محسن جعفری، احسان محمدی، علی بصیری

◀ همکاران طراحی: سعیده هاشم زاده، مسعود قاسمی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت، دیوار بتنی باربر

◀ آدرس پروژه: اصفهان، سه‌راه درچه، ابتدای خیابان درچه، جنب پایانه‌ی اتوبوس‌های شهری

◀ مساحت/ زیر بنا: ۳۰۰۰ مترمربع، ۷۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: خیریه‌ی یاوران حضرت زینب(س)

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۴

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصر آبادی

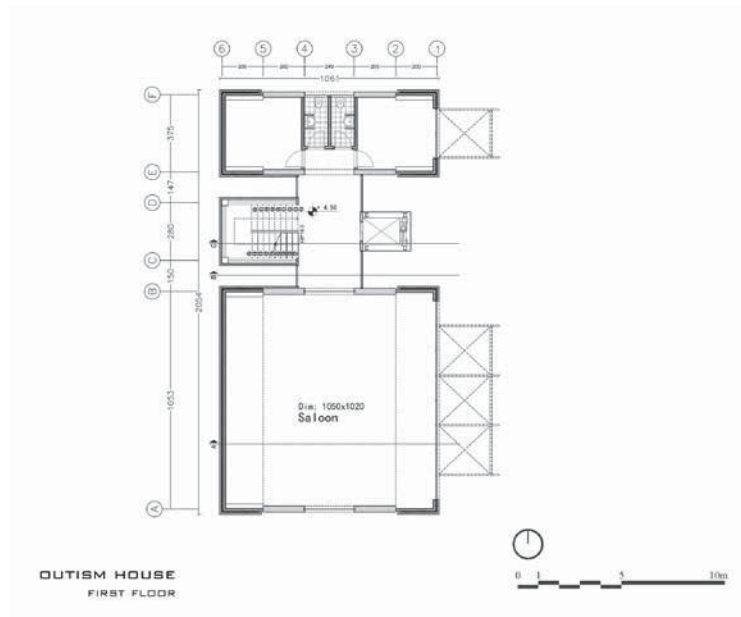
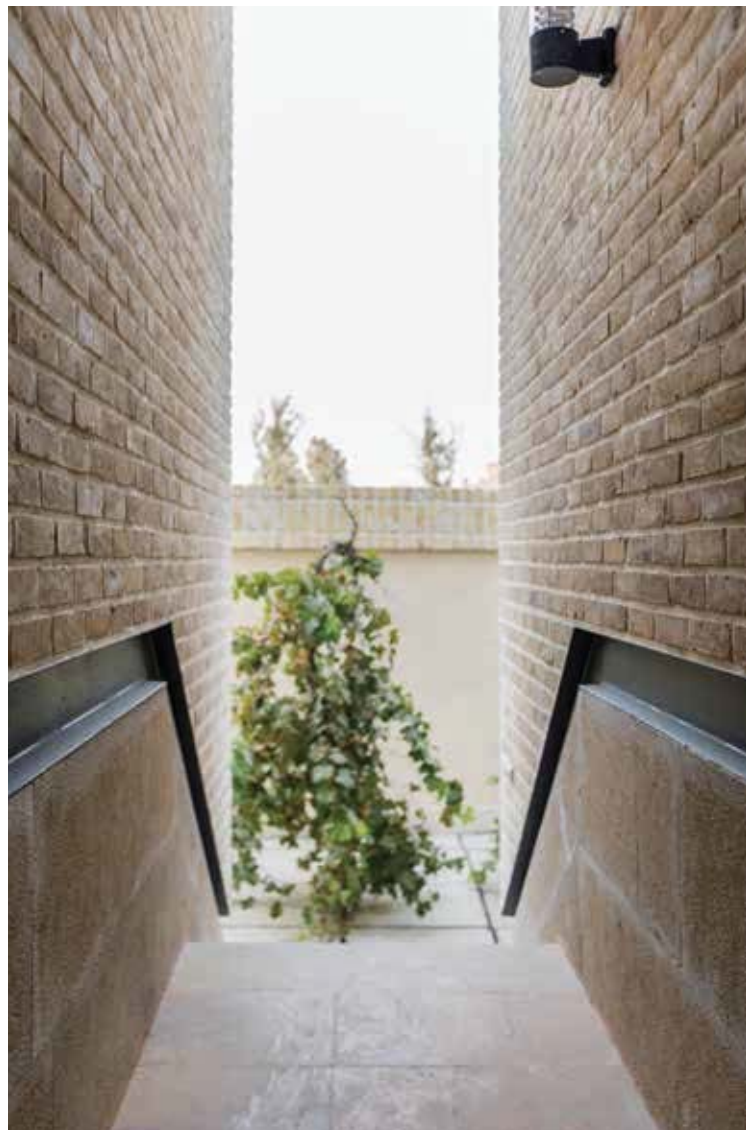
◀ وب سایت:

www.greenvolumegroup.com

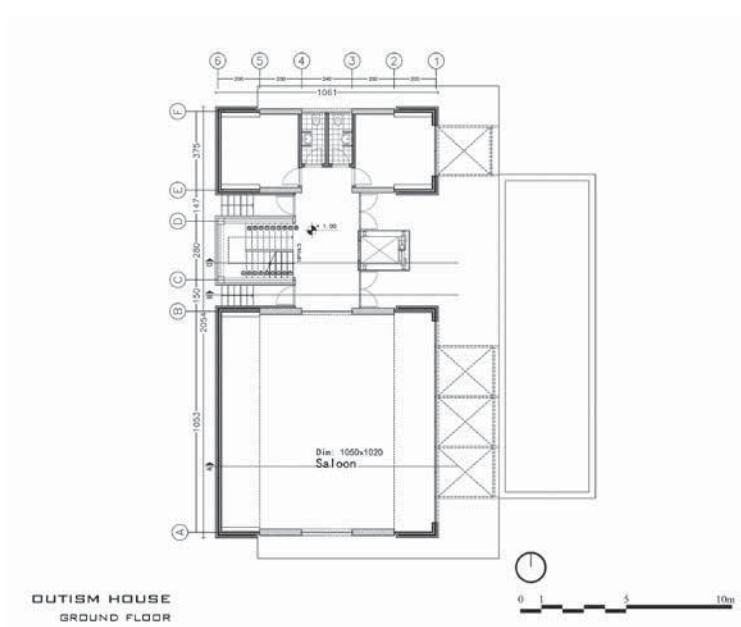
info@greenvolumegroup.com

◀ ایمیل:

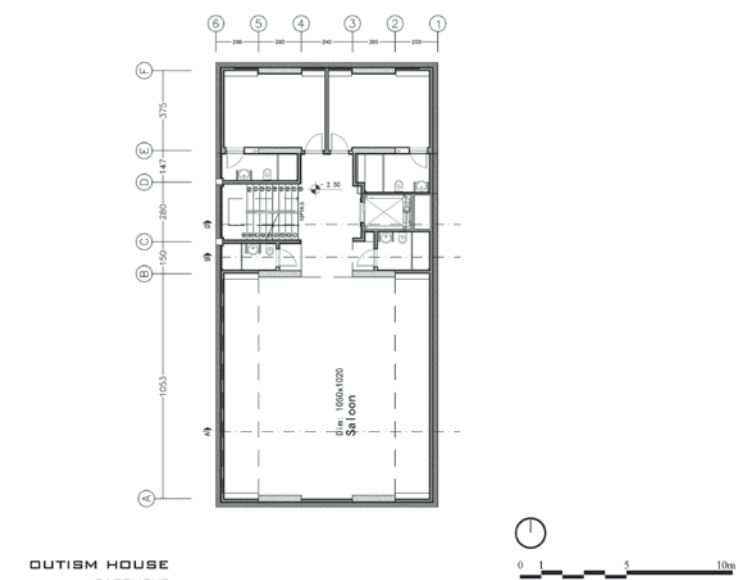

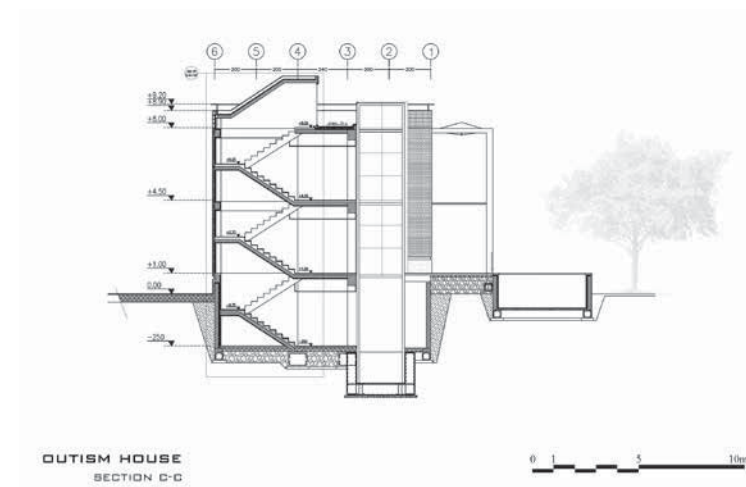
پلان طبقه ی اول

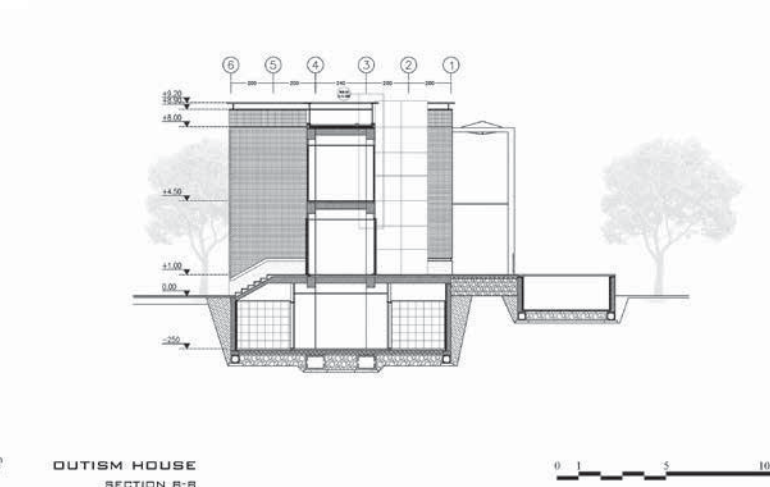
پلان همکف

پلان زیرزمین

مقطع C-C

مقطع B-B

ویلاي لواسان

(ساختمان سال ایران ۱۳۹۵)

گیسو حریری، مژگان حریری

آورده که در ادامه‌ی دیوار طویل ذکرشده است. این حجم اساسی شامل گاراژ، مهتابی ورودی، پلکان خارجی، آسانسور و ساختمان دوطبقه‌ی مربوط به میهمان است. بالای ساختمان میهمان سکوی استخر قرار دارد، و خود ویلاي اصلی به‌دشواری از سمت خیابان مجاور قابل رؤیت است.

یک تنوره‌ی پله در سمت راست درب ورودی بیننده را به بخش‌های مختلف خانه هدایت می‌کند. در مجاورت این تنوره‌ی پله دیوار باغ و فضای پارکینگ میهمان و در انتهای آن سوییט سرایدار قرار دارند.

آسانسور از گاراژ تا ویلاي اصلی در بالادست امتداد دارد و در کنار استخر باز می‌شود، و به این ترتیب به لحاظ مفهومی عنصری عمودی است که فرد را از خاک و آب عبور می‌دهد تا به ورودی خانه هدایت کند. ویلاي اصلی حجمی L شکل در دوطبقه است، با صحنی روباز و روبسته که یادآور «ایوان» در معماری سنتی ایرانی، و مشرف به باغ خصوصی است که انعکاس استخر بنا در مرکز آن جلب نظر می‌کند. ورودی اصلی به ویلا از طریق همین «ایوان» به درون یک سرسرای ورودی و یک اتاق نشیمن با سقف مرتفع و دیوارهای شیشه‌ای باز می‌شود. یک فضای ناهارخوری دلباز به سمت یک باغ بامبو دید دارد، و مجاور آشپزخانه‌ای است با درهای کشویی که در صورت نیاز می‌توان آن‌ها را به صورت کامل بست.

پلکانی با پیشانی باز بیننده را به فضای خصوصی بالا که مربوط به اتاق‌های خواب است، یا به فضای خصوصی پایین یعنی اتاق‌های بازی و اکران فیلم خانوادگی هدایت می‌کند. فضای خصوصی بالا چنان‌که گفته شد دارای دو اتاق خواب، یک اتاق نشیمن، و یک تراس با چشم‌انداز دلپذیر است. در انتهای حجم مستطیل‌شکل طبقه‌ی فوقانی، سوییט اصلی اتاق خواب قرار گرفته که تراس مخصوص به خودش را دارد که در بالای استخر قرار می‌گیرد، و دیدی پانورامیک از رودخانه‌ی جاجرود و کوهستان‌های پرشکوه اطراف برای بیننده فراهم می‌آورد.

باغ از طریق یک پل به محوطه‌ی چمنی متصل می‌شود که برای بازی فوتبال و لذت از فضای دلباز بیرونی طراحی شده است.

نکته‌ی آخر این‌که تجربه‌ی اسکان در بخش‌های مختلف سایت و تپه، به‌ویژه فضاهای بینابینی، ایجاد تنوره‌ی بلندی که برای پله در نظر گرفتیم، و ارتباط میان طبیعت و معماری، شاخص عمده‌ی این ویلا به شمار می‌آید.

ویلاي لواسان در سراشیب تپه‌ای در لواسان، از حومه‌های مرفه‌نشین استان تهران، با فاصله‌ی ۳۰ دقیقه از مرکز این شهر، قرار گرفته است. ویلا مشرف به بستر و حاشیه‌ی رود جاجرود، یکی از منابع اصلی تأمین آب شرب در استان پرجمعیت و کلانشهر تهران است. رود جاجرود بر دامنه‌ی جنوبی رشته کوه‌های البرز جاری است. منظر و چشم‌انداز این سلسله جبال پرشکوه و رودخانه‌ی جاجرود، فضایی رؤیایی و به‌یادماندنی به کل منطقه‌ی لواسانات بخشیده است. بیننده از پایین شیب تپه به سایت وارد می‌شود. یک دیوار سنگی طویل مربوط به ویلاي مجاور یک سمت محدوده‌ی مرزی ملک را شکل داده است. بر بالای تپه‌ی یادشده، در بالادست ملک، ردیفی از عمارت‌های سنتی «بی‌شمارانه» در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند، و در حجم، زمختی و خود را به رخ کشیدن با هم رقابت می‌کنند.

چالش این پروژه ایجاد یک ویلاي ساده بود که بتواند هم در توپوگرافی محل استقرار پیدا کند و نیاز صاحبان ویلا را به یک فضای خصوصی منطبق با سنت مذهبی برآورده سازد، و نیز بتواند به بهترین شکل ممکن از مناظر و چشم‌اندازهای اطراف، یعنی عناصر طبیعی دور و نزدیک به سایت، بهره‌مند گردد. برنامه‌ی عمده در احداث ویلاي اصلی، شامل می‌شد بر ایجاد یک اتاق خواب اصلی، دو اتاق خواب کودکان، یک اتاق تماشای تلویزیون برای اعضای خانواده، اتاق نشیمن، اتاق ناهارخوری، اتاق بازی، و فضای باز و بسته‌ی وسیع و استخر. علاوه بر ویلاي اصلی، یک بخش مستقل مربوط به میهمان طراحی شد که شامل یک اتاق خواب، فضای ناهارخوری، نشیمن، و آشپزخانه می‌شود. خانه‌ی سرایدار، گاراژ، و فضاهای پارکینگ اضافی برای ۴-۶ میهمان نیز در نظر گرفته شده است. فضای مجاور شامل یک محوطه‌ی باغ سبز و یک پاریون صرف چای است.

برای جلب نظر بیننده به سمت مناظر کوهستانی و رودخانه‌ای، فضاهای اصلی همگی می‌بایست در سطحی حدود ۳ یا ۴ طبقه بالاتر از سطح مبدأ ورودی قرار می‌گرفتند، که این امر مستلزم احداث پلکانی شکل و یک آسانسور بود، که بتواند فرد را به طبقات مختلف برساند.

به لحاظ مفهومی، ویلاي اصلی قُرمی تندیس‌گون بر بالای تپه پیدا کرده است. حجم خانه‌ی میهمان و خانه‌ی سرایدار به قسمت‌های مختلفی تقسیم و گویی بر دامنه‌ی تپه‌ی یادشده «نقر» شده است. یک سازه‌ی سه‌طبقه، شالوده‌ی ویلاي اصلی را در بالا به وجود

◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلاي لواسان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری حریری و حریری

◀ معماران اصلی: گیسو حریری، مژگان حریری

◀ همکاران طراحی: گیسو حریری، مژگان حریری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: گیسو حریری، مژگان حریری

◀ آدرس پروژه: لواسان، استلک بالا، خیابان شکوفه، خیابان نگار، پلاک ۵۰

◀ کارفرما: رامین وارسته، رعنا وارسته

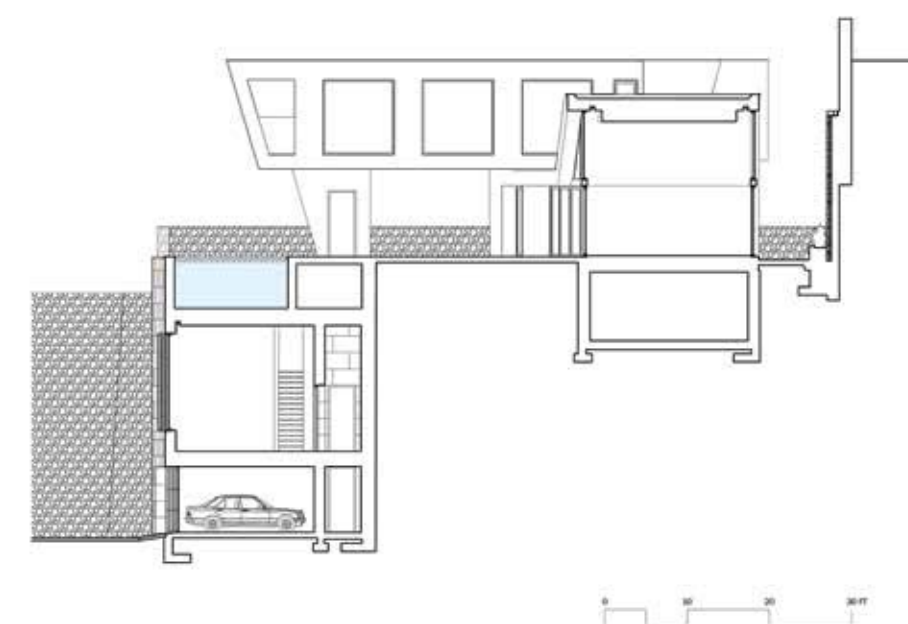
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۱

◀ وب‌سایت:

www.haririandhariri.com

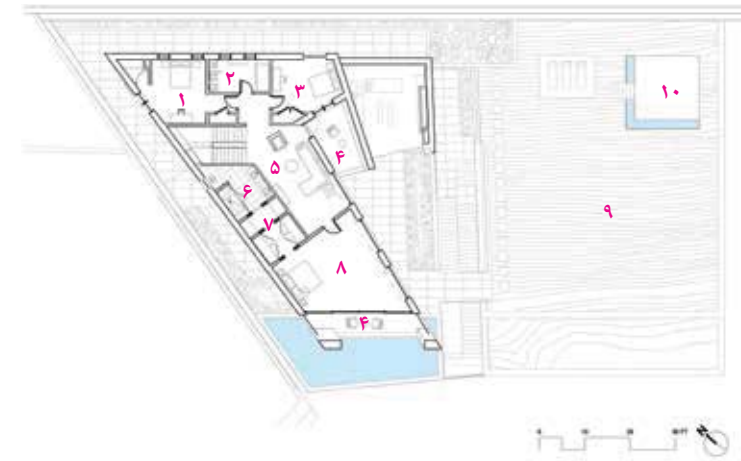
info@haririandhariri.com

◀ ایمیل:

مقطع شرقى

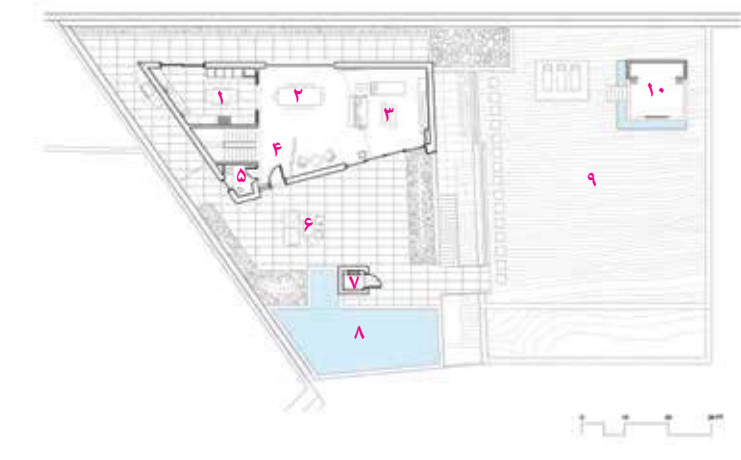

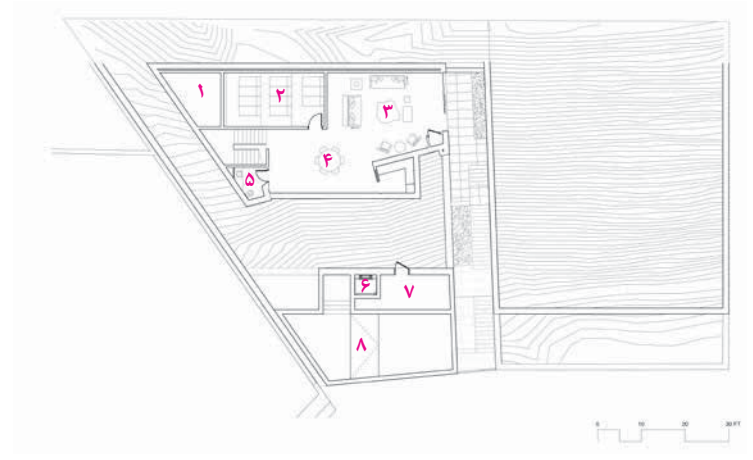
پلان طبقه دوم
 ۱. اتاق ۱ ۲. سرویس حمام و دستشویی ۳. اتاق ۲ ۴. بالکن ۵. نشیمن خانواده ۶. سرویس حمام و دستشویی اصلی ۷. اتاق لباس ۸. اتاق خواب اصلی ۹. باغچه ۱۰. شاه‌نشین

سوئیت مهمان
 ۱. حمام مهمان ۲. اتاق خواب مهمان ۳. آشپزخانه ۴. نشیمن ۵. آسانسور

پلان طبقه اول
 ۱. آشپزخانه ۲. اتاق غذاخوری ۳. اتاق نشیمن ۴. ورودی اصلی ۵. اتاق آرایش ۶. تراس ۷. آسانسور ۸. استخر ۹. باغچه ۱۰. شاه‌نشین

طبقه سرگرمی
 ۱. تأسیسات ۲. سینما ۳. اتاق نشیمن ۴. فضای بازی ۵. اتاق آرایش ۶. آسانسور ۷. تجهیزات استخر ۸. استخر

پارکینگ
 ۱. پارکینگ ۲. آسانسور ۳. ایوان ورودی ۴. مسیر ورودی اصلی ۵. پارکینگ مهمان ۶. سرایداری

ساختمان مسکونی پارک

بهزاد حیدری، شیرین صمدیان

بر هم، در محل تقاطع با نما، کششی به سمت داخل بنا به وجود آورده‌اند؛ این کشش، همان تاریکی رواق در آکس‌های یک کوشک است (مشابه ایوان‌های یک کوشک). با قوس‌دار شدن چوب‌های زیر سقف و دیوارهای دربرگیرنده‌ی محوره‌ای به داخل کشیده شده، سایه‌های مشابه و آشنایی تولید شد (مشابه سایه‌ی ایوان یک کوشک و یا خانه). و اما همه‌ی اینها برای یک خانه روح نخواهد شد ... و دمیدن روح شاید چیزی است ناگفتنی.

همان‌طور که در معماری خانه‌های ایرانی در بافت شهرها نه هندسه‌ی خالص درونی، حاکم بر غای بیرونی می‌شود و نه معابر ارگانیک، بر ساختار هندسی منظم درون پلان تأثیر منفی می‌گذارد، این الگو با دولایه شدن نما در این پروژه محقق گردید و گفت‌وگوی میان این دو لایه در عرصه‌ی فضاهای نیمه‌باز، سیالیتی به وجود می‌آورد که در نما قابل شنود است. در طراحی عناصر نما تلاش شد تا حس سیالیت محیطی حجم حفظ و تقویت گردد. در این راستا عناصر نما عناصری بی‌پایان‌اند تا هیچ نقطه‌ی مکثی به وجود نیاید و امتداد بصری بدون وقفه حفظ گردد. سایبان‌ها به عنوان عناصر محافظ و سایه‌انداز در راستای پوسته‌های آجری و هماهنگ با فرورفتگی‌های نما امتداد بصری افقی را تقویت می‌کنند؛ نحوه‌ی چیدمان آجرها نیز در تقویت این تداوم نقش مهمی دارد.

هرگاه به پلان یک بنای قدیمی نگاه می‌کنم احساس وصف‌ناپذیری به سراغم می‌آید. خلق فضا در توده، حکم هندسه‌ی خالص در درون، اشکال هندسی محاط در دایره، همگی مانند لحظه‌ای هستند که گویی قبلاً دیده‌ام و در حال تکرار شدن هستند. زمین این خانه دارای ۴ نما و به صورت جزیره در کنار پارکی محلی قرار گرفته است (مشابه یک کوشک). با وجود ۴ نما، طراحی فضاها از هسته‌ی مرکزی پلان آغاز و به اطراف گسترده شد (مشابه یک پلان قدیمی). اشکال هندسی منظم، راست‌کوشه و گونیای سفید از دل توده‌ی سیاه رنگ هست شدند (مشابه یک پلان قدیمی). حد فاصل هندسه‌ی خالص فضاها در داخل، با اضلاع غیرگونیای موازی با گذر در خارج، توده‌ای حجیم به وجود آورد (مشابه یک پلان درون‌گرای قدیمی). با نگاه برون‌گرای معماری امروز، این توده به فضای نیمه‌باز مبدل و احجام سفید خالص درونی با پوسته‌ی آجری ظریف و تأثیر پذیرفته از محوره‌ای اصلی، باد و سیالیت محیط در آغوش کشیده شد (مشابه رواق یک کوشک). پوسته‌ی بیرونی به وسیله‌ی دو محور عمود بر هم در کل تبدیل به چهار بخش اصلی شد (مشابه محوره‌ای یک کوشک) و محوره‌ای عمود

نام پروژه/ عملکرد: ساختمان مسکونی پارک، مسکونی	مساحت/ زیربنا: ۳۷۰ مترمربع، ۱۵۰۰ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور طرح و معماری پرگار	کارفرما: رسول عزیزی
معماران اصلی: بهزاد حیدری، شیرین صمدیان	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۲
همکاران طراحی: مریم غلامی، آناهید قاسمی، نیکروز سیدی	عکاسی پروژه: حسین فراهانی، مهرداد عمرانی
اجرا: بهزاد حیدری	وب‌سایت: www.pargar-arch.com
همکاران اجرا: سه‌پند مظلومی، نیکروز سیدی	ایمیل: pargar.arch@gmail.com
آدرس پروژه: قیطریه، خیابان سهیل، نبش خیابان سپیده، پلاک ۲	

ساختمان تجاری سایپا

افشین خسرویان

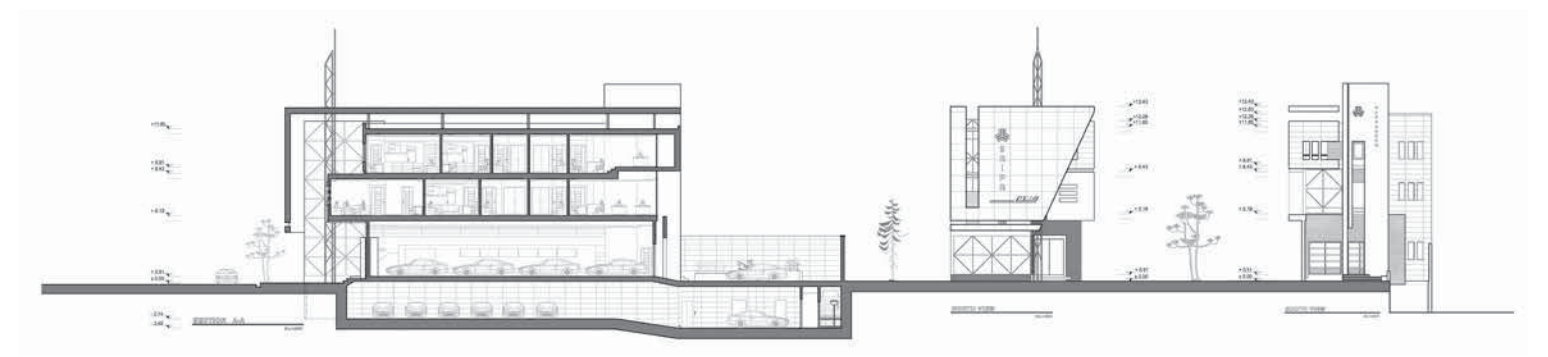
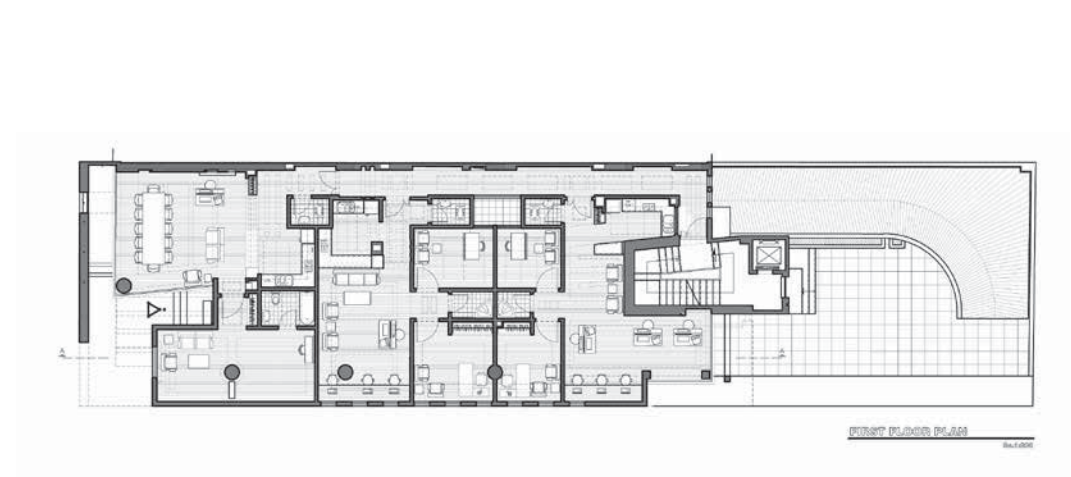
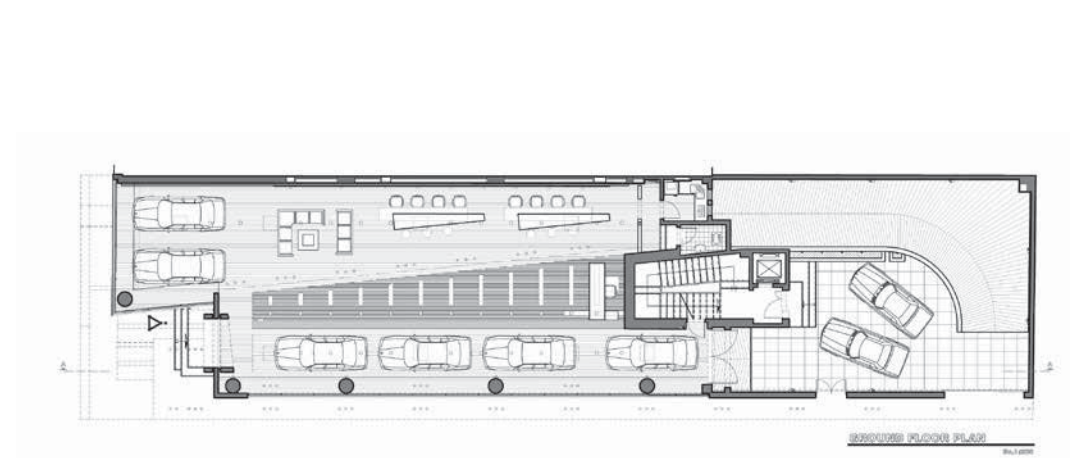
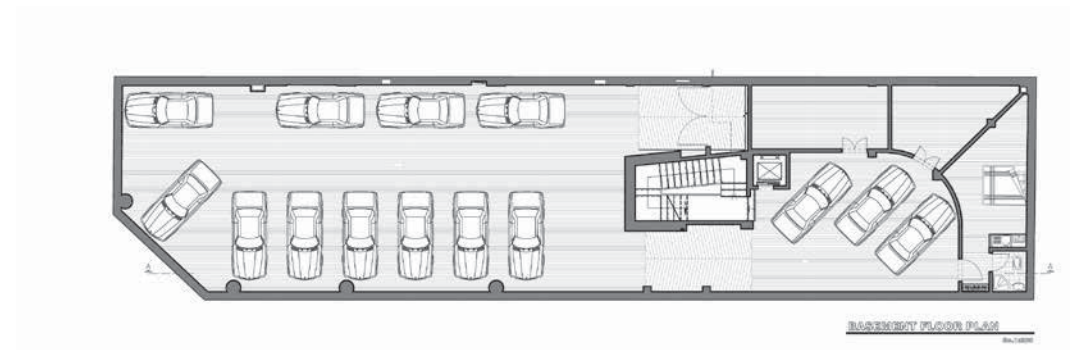
از موضوع پروژه و صنعت خودروسازی دو محور را که یکی تکنولوژی در صنعت و دیگری سرعت و حرکت می‌باشد، مد نظر قرار داده و تلاش نمودیم معماری ما نیز نمودی از این دو مفهوم را در خود در بگیرد و تا پایان جزئیات از جمله پلکان ورودی و ... نسبت به ایده‌های محوری و کانسپت طرح وفادار باشیم. صفحات و احجام خالص روی هم لغزیده و پرانرژی و پویا، سطوح شیشه‌ای، سازه‌ی نمایان شیشه‌ها، کنسول‌های نسبتاً بزرگ، رنگ سفید و مشکی و ترکیب آن با قرمز صنعتی و محرک، بخشی از نمودها و ابزارهای ما در رسیدن به طرح بوده است. در واقع، قرار دادن پروژه‌ای با نمود تجاری صنعتی همجوار بافت مسکونی از چالش‌های بزرگ طرح بود که سعی در پاسخ به آن داشتیم.

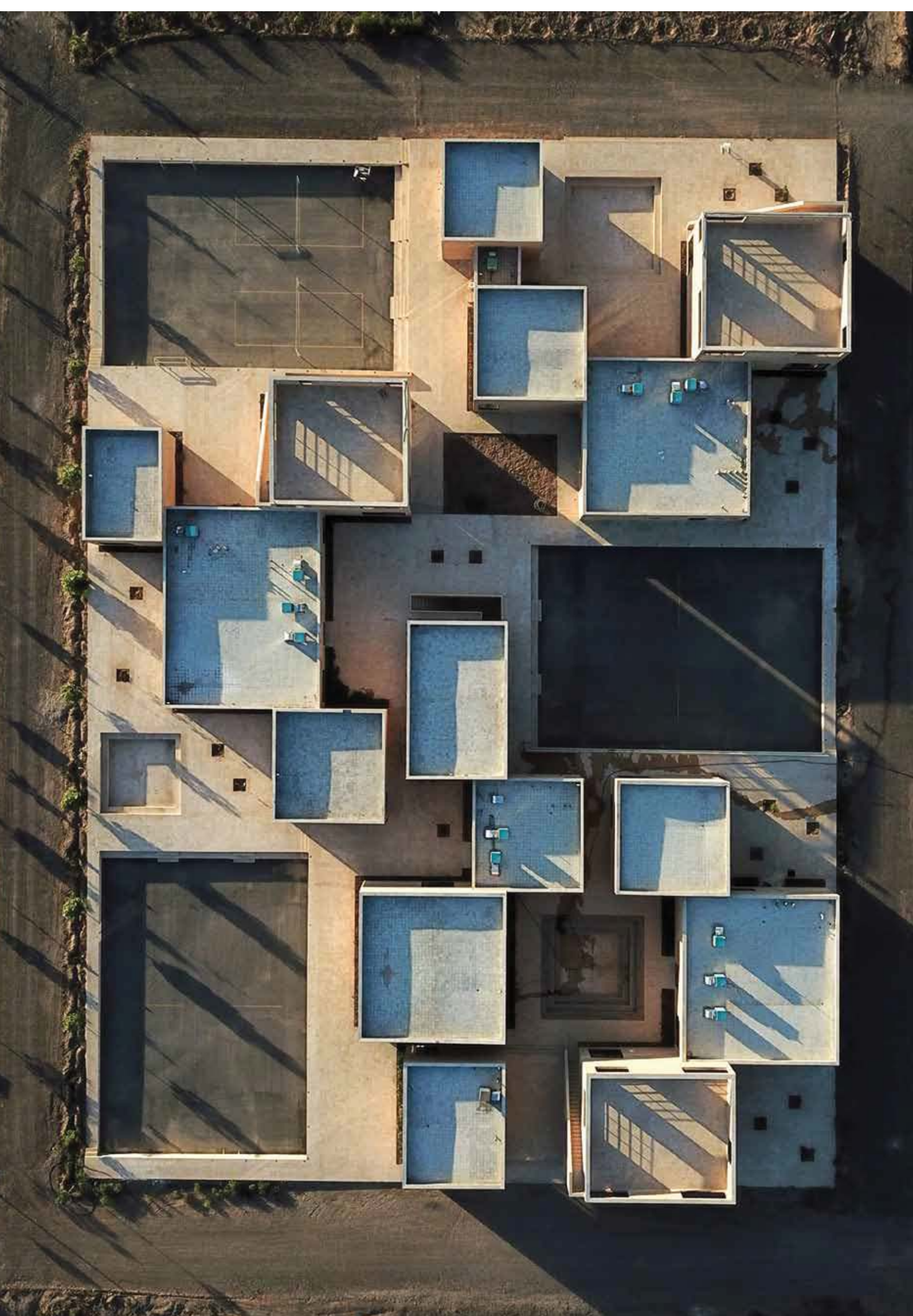
از ایده تا اجرا

در این پروژه در ابتدای طرح سعی بر این داشتیم از آنجا که با یک نام آشنای صنعت خودروسازی کشور (سایپا) روبرو بودیم، علی‌رغم کوچک بودن زمین، ضوابط محدود کننده‌ی شهرسازی، هندسه‌ی زمین و مساحت کم زیربنا، برخوردی متفاوت و عمیق‌تر نسبت به طرح آن داشته باشیم تا علاوه بر پاسخگویی به نیازهای کارفرما به قلمروهای بالاتر معماری نیز پا نهیم. علاوه بر این، این پروژه در کنج مفصل ارتباطی یک راسته‌ی تجاری فعال و بافت مسکونی پیرامون خود بود که سعی داشتیم الگویی مناسب برای این مورد طرح نماییم.

نام پروژه/ عملکرد: ساختمان تجاری سایپا
شرکت/ دفتر طراحی: شرکت مهندسين مشاور فرا طرح شرق
معمار اصلی: افشین خسرویان
همکاران طراحی: احسان پویان‌فر، مژگان گیفانی، نفیسه شجاع
طراحی و دکوراسیون داخلی: افشین خسرویان و همکاران
نوع سازه: سقف کوبیاکس، اسکلت بتنی

نام پروژه: مشهد، بلوار معلم، نبش معلم ۲۴
مساحت/ زیربنا: ۱۲۷۰ مترمربع، ۴۰۸ مترمربع
کارفرما: محمد ورزنده (نماینده‌ی شماره ۳۴۱۱۰۱۰ خودروسازی سایپا)
تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۸۹-۱۳۹۲
ایمیل: info@afshin-khosravian.com

مدرسه‌ی گروه دو آموزشی مؤسسه‌ی خیریه‌ی نور مبین

انسیه خمسه، آرش نصیری

این موضوع از طریق تکثیر برنامه در قالب احجام مستقل و معین منجر به تبدیل ساختمان آموزشی مدرسه به محله‌ای آموزشی شده است. این محله‌ی آموزشی همانند یک محله‌ی شهری شامل دید و منظرهای گوناگون، فضاهای سبز، زمین‌های بازی و فضاهای مکث می‌شود. دانش‌آموزان در این مجموعه‌ی سه‌کلاسه وارد سطحی از تعاملات مرتبط با حس تعلق و مالکیت به فضا و پدید آمدن احساسات و تعاملات همسایگی، محله‌ای و درگیر شدن در روابط فضایی بینابینی در رابطه با آن چیزهایی که به آن‌ها درجات متفاوتی از تعلق خاطر دارند، می‌گردند.

این محله‌ی آموزشی در همان حالی که از طریق قرارگیری در سطوح مختلف، دید و منظرهای متنوعی را به دانش‌آموزان عرضه می‌کند، با تقسیم چشم‌انداز به سطوح مختلف، دانش‌آموزان با قرارگیری در هر یک از این سطوح با تنوع چشم‌انداز در محیط و اطراف خود مواجه می‌شوند، و دید و منظر دراین محله‌ی آموزشی پدید آمده، در سه تراز زمین‌های بازی، محوطه و بام شکل می‌گیرد.

وقتی به آموزش فکر می‌کنیم اغلب مدارس را در غالب سنتی و مفهوم رسمی به یاد می‌آوریم. اکثر مردم بر این باورند که یادگیری واقعی تنها می‌تواند در کلاس‌های درس رسمی اتفاق افتد. برخی دیگر نیز فکر می‌کنند که یادگیری در هر شکل و محیطی اتفاق می‌افتد. مؤسسه خیریه آموزشی نور مبین با برخورداری از سیستم آموزشی خاص و ایجاد فضای آموزشی باز برای کودکان بستری را ساخته است که در آن داشتن آزادی عمل برای دانش‌آموزان مجموعه امری ضروری است. این موسسه بدون دریافت شهریه از دانش‌آموزان برای رسیدن به بالاترین سطوح آموزشی و پرورشی در استاندارهای روز دنیا تلاش می‌کند.

زمین پروژه در سائیتی به مساحت ۲۸ هکتار در شهر بسطام از توابع شاهروود واقع شده است. این سایت دارای طرح جامعی مشتمل بر کاربری‌های گوناگون در توسعه‌ی آتی در جهت شکل‌گیری مجتمع آموزشی نور مبین است.

در طراحی این مدرسه با برنامه‌ای مواجه شدیم که با مدرسی که تا به حال تجربه کرده و آموزش دیده بودیم کاملاً متفاوت بود. می‌توان گفت که در این مدارس همه‌ی آنچه که ما از سیستم آموزشی در مدارس خود تجربه داشتیم بود، ولی با نگاهی دیگر.

◀ نام پروژه/ عملکرد: مدرسه‌ی گروه دو آموزشی مؤسسه‌ی خیریه‌ی نور مبین

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر تجربه‌ی بنیادین معماری

◀ معماران اصلی: انسیه خمسه، آرش نصیری

◀ همکاران طراحی: سمیرامیس قربانی، احسان اسکندری، محمد حسین عظیمی، امیر نصیری

مهندسید آقاخانی، پریسا اله قلی، سمیرا رضی پور

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: گرمایش کفی و کولر آبی، اسکلت فلزی

◀ آدرس پروژه: استان سمنان، شهر بسطام، جاده ابرسج، سایت مجموعه‌ی آموزشی نور مبین

◀ مساحت زیربنا: ۲۵۰۰ مترمربع، مساحت محوطه سازی: ۴۳۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: مؤسسه‌ی خیریه‌ی فرهنگی- آموزشی نور مبین، حسین فرزین‌نیا

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: زمستان ۱۳۹۰-تابستان ۱۳۹۶

◀ عکاسی پروژه: علی دقیق، بهروز خمسه، سروش ریاضی

◀ وب‌سایت:

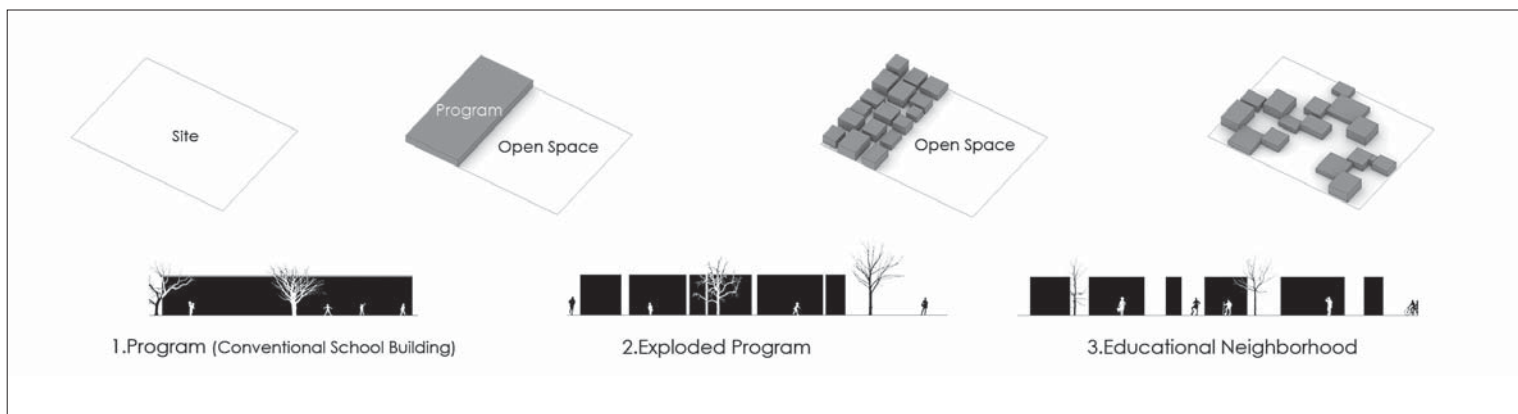
www.feastudio.com

info@feastudio.com

◀ ایمیل:

پلان

دیاگرام

مقطع

مجموعه‌ی تجاری، فرهنگی، تاریخی و اداری هارمونی

(برنده‌ی لوح تقدیر ویژه‌ی هیئت داوران اولین جایزه‌ی ساختمان سال ایران ۱۳۹۵)

مرتضی رحیمی فاراب

معرفی مجموعه‌ی هارمونی

این مجموعه به هشت بخش کلی تقسیم می‌گردد:

- نمایشگاه برندهای متنوع مبلمان فضای داخلی
- نمایشگاه مبلمان فضای باز
- نمایشگاه اکسسوری و دکوراسیون
- نمایشگاه فرهنگی و هنری
- فضای استراحت و پذیرایی
- ساختمان اداری
- فضای سبز
- بخش‌های خدماتی

مبانی طراحی چالش‌ها، رویکردها و تعهدات طراحان

مهم‌ترین عنصر و اساس طراحی و اجرای مجموعه‌ی هارمونی، سعی در وفاداری به اصول معماری پایدار است. در این راستا می‌توان به نقاط برجسته‌ی ذیل به عنوان نشانه‌هایی از این مهم اشاره نمود:

- تلاش برای کاهش مصرف منابع تجدیدناپذیر
- طراحی با رعایت صرفه‌جویی در مصرف انرژی
- بازآفرینی مصالح موجود در سایت و نیز مواد و مصالح باقیمانده در کارگاه‌های تولید و فروشگاه‌های کارفرما
- احیای هویت فرهنگی و بومی و پایبندی به بافت شاخص گذشته‌ی آن
- توجه به موقعیت شهری و دسترسی‌ها
- توسعه‌ی فضای سبز منطقه و رویکرد معماری سبز در فضاهای داخلی و خارجی
- بسترسازی برای تعاملات اجتماعی و فرهنگی با ایجاد فضایی در جهت کمک به ارتقای فعالیت‌های فرهنگی-هنری

طراحی کلیه‌ی بخش‌ها هرچند با در نظر گرفتن کارکرد، الزامات و نیازمندی‌های خاص خود دارای پیچیدگی‌های فراوانی بود، اما چالش اصلی حفظ نظام و یکپارچگی کل مجموعه و اجتناب از ناهمگونی و شکست خط بصری بیننده بود و خوشبختانه این مهم تا حدود بسیار زیادی حاصل گردیده به نحوی که بیننده در عین مشاهده‌ی سبک‌های مختلف معماری فضاها که به اقتضای سبک‌های مختلف محصولات عرضه شده، به هیچ روی دچار گسست بصری یا مشاهده‌ی فضایی غیرقابل پیش‌بینی که در تضاد با ماهیت کل مجموعه باشد، نمی‌گردد. در واقع، انتخاب محل نمایش سبک‌های مختلف مبلمان با توجه به حساسیت فضاسازی متناسب با آن سبک از یک سو و حفظ یکپارچگی حسی نسبت به کل مجموعه از سوی دیگر و نیز مسیرهای افقی و عمودی حرکت در مجموعه‌ی هارمونی با هوشیاری کامل و در نظر گرفتن پارامترهایی نظیر ابعاد و ارتفاع فضا، نور طبیعی و مصنوعی، رنگ و غیره طراحی گردید.

یکی دیگر از چالش‌های مهم در طراحی این مجموعه، تلفیق معماری سنتی بازارهای ایران با معماری مدرن و مؤخر است. شایان ذکر است محصولات ارائه شده در این مجموعه طیف وسیعی از سبک‌های مبلمان را در بر می‌گیرد: از سبک‌های کلاسیک و نئوکلاسیک گرفته تا سبک‌های مدرن و پست‌مدرن و عموماً این سبک‌ها نیازمند فضاسازی‌هایی است که با فضای معماری سنتی فاصله بسیاری دارد، اما با استفاده‌ی هوشیارانه از برخی فرم‌های رایج در معماری سنتی و نیز مصالح شاخص این دو سبک، این تلفیق با ظرافت صورت پذیرفته است.

دیباچه

بی‌شک هر اثر ارزشمند ساخت بشر، تنها یک داعیه در سر دارد و آن، درک و ارتقای کیفیت زندگی انسان یا مخاطب است. هر تصمیمی، به‌خصوص در حیطه‌ی معماری، اعم از انتخاب اندازه، رنگ، حضور نور و سایه، تناسبات فضاهای داخلی و خارجی و صورت‌ظاهری بنا و ... و در نهایت مفهومی که اثر منتقل می‌کند، همه و همه وقتی شخصیت می‌یابد که هدف خود را بهره‌مندی هر چه بیشتر مخاطب قرار داده باشد. این راز ساختن و آفرینش آثار ماندگار در همه‌ی شئون زندگی ماست؛ گوهر است که هر کس بدان دست یابد، می‌تواند اثری سودمند، زیبا، زنده و با طراوت و شاید بی‌زمان بسازد. چیزی که بی‌گمان بنا به فطرت و غریزه و تجربه‌ی هزاران ساله‌ی نوع بشر اجتماعی در هر حوزه‌ای ممکن است شکل بگیرد.

بنا بر شواهد موجود، باید اذعان نمود مجموعه‌ی معماری هارمونی ترکیب سازگاری است برای ارتقای کیفیت یک کارکرد اجتماعی؛ جایی است که به ما نشان می‌دهد می‌توان حتی در قالب یک کسب و کار، بوی شعور طراحی، بوی قدمت، احترام به مخاطب و زیستگاه آن و همچنین مفهوم مسئولیت اجتماعی را به خوبی احساس کرد. پاسخ مناسب و خلاقانه به محدودیت‌های بسیار پروژه که ناشی از الزام به ادامه کار بر اساس سازه‌ی به جا مانده از بازار روز قبل، پایبندی به استفاده از بازیافت، تعهد به کاهش مصرف انرژی و رویکردهای محیط زیستی و همچنین عکس‌العمل‌های خلاقانه‌ی تیم معماری، حتی در برابر حوادث پیش‌آمده در طول اجرا، منجر به آفرینش فضاهایی بکر گردیده که هر بیننده‌ای را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به نظر می‌رسد در این پروژه بیشتر از فرایند ابداع تا فرایند یک اکتشاف روپرو هستیم. خشت به خشت آن بازگوی روح، احساس و انگیزه‌ی انسان‌هایی است که آن را بنا بر جوهر و گوهر خود، همچون موسیقی بدها، نواخته‌اند.

نکته آخر آنکه، این مجموعه از محدود بناهای تجاری در جهان می‌باشد که رویکردهای فرهنگی، تاریخی و زیست‌محیطی در آن، بسیار پررنگ و هماهنگ، در کنار یک کسب کار، نفس می‌کشد.

مروری بر تاریخچه‌ی تاریخی سایت پروژه

در آبان ۱۳۱۶ قراردادی میان دولت ایران و کنسرسیوم دماگ، کروپ از آلمان برای احداث یک واحد فولادسازی در کرج امضا و تأسیسات آن بین سال‌های ۱۳۱۸ تا ۱۳۱۹ خورشیدی بنا شد. اصل کارخانه در تاریخ ۳ مرداد ۱۳۸۶ به عنوان یکی از آثار ملی ایران با شماره‌ی ۱۹۱۷۱ به ثبت رسیده است. مکان پروژه‌ی هارمونی که با عنوان «مهمانسرای کارخانه‌ی ذوب آهن» شناخته می‌شود، در زمان احداث کارخانه‌ی ذوب آهن، محل اسکان مهندسین آلمانی و شامل ۷ بنای مسکونی بوده است. این بناها و سایر قسمت‌های کارخانه، پیش از جنگ جهانی دوم احداث شد، ولی بعدها و پس از توقف احداث کارخانه، مدت‌ها به فراموشی سپرده شد. سال‌ها بعد، بر اثر استفاده‌ی نادرست و عدم نگهداری، عمده‌ی قسمت‌های آن تخریب گردید.

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** مجموعه‌ی تجاری، فرهنگی، تاریخی و اداری هارمونی

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** دفتر معماری هارمونی

◀ **مدیر پروژه:** مرتضی رحیمی فاراب

◀ **معماران و طراحان داخلی:** گیلدا ابویی، سولماز توکلی، مینو درویش‌زاده، آوا رحیمی فاراب،

شیدا شاعری، علی شهداد، سهراب گلستانی، سمیرا معدنی، هاله ناصری، سپیده نکيسا،

سپیده سادات ولیعهدی

◀ **آدرس پروژه:** کرج، جنب اتوبان تهران-کرج، میدان استاندارد

◀ **مساحت:** ۶۰۰۰ مترمربع در دو طبقه

◀ **کارفرما:** خانه‌ی طرح هارمونی

◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** ۱۳۹۵-۱۳۹۰

◀ **وب‌سایت:** www.Harmonic.ir

پارهای از شاخصه‌های مجموعه‌ی هارمونی

در تبیین بیشتر مشخصات و عناصر کلیدی مبانی طرح و در راستای معماری پایدار، به پارهای از شاخصه‌های به کار گرفته شده در احداث مجموعه‌ی هارمونی به موارد ذیل اشاره می‌گردد:

- آجرهایی از جنگ جهانی دوم
- در ساخت مجموعه‌ی هارمونی، از آجرهای به جا مانده از بنای اولین کارخانه‌ی ذوب آهن ایران که در جنگ جهانی دوم نیمه‌کاره رها گردیده بود، آگاهانه استفاده شده است. از جمله آجرهایی که با رنگ و بافت منحصر به‌فرد خود، شاهد رویدادها و تاریخ منطقه بوده‌اند، به یقین از جمله آجرهایی که با رنگ و بافت منحصر به فرد خود، شاهد رویدادها و تاریخ منطقه بوده‌اند و جزء اولین خشت‌های توسعه صنعتی این کشور به شمار می‌آیند. خشت به خشت آنها با وسواس و اشتیاق بسیار و به رسم امانت استفاده گردیده است.
- باز یافت و بازآفرینی خلاقانه

از مصالح و مواد به جا مانده در طول سال‌ها در کارگاه‌های تولید، انبارها و فروشگاه‌های قبلی و مصالح و مواد به وجود آمده در حین اجرا، استفاده‌ی مجدد گردید که در نهایت بیش از ۵۰ درصد بنا از بازیافت خلاقانه‌ی مصالح ساخته شده است.

- استفاده از قطعات شیشه‌ای دست‌ساز ارزشمندی از هنرمندان ایتالیایی که در طی سال‌ها صدمه دیده و یا شکسته شده بودند. آنها الهام‌بخش واحد طراحی برای اجرای یک نمایش در دل دیوارهای سرد بودند.

- از چوب‌هایی که در طول اجرای پروژه برای قالب‌بندی سقف‌ها استفاده شده بود، به عنوان عنصری دکوراتیو در طراحی فضای داخلی استفاده گردید.

- با استفاده از شیشه‌های باقیمانده در انبارها و گل‌های آسیب دیده در واحد اکسسوری، دیوار مه خلق گردید.

- نرده‌های چوبی از مصالح بازمانده از صد سال پیش که مجدداً استفاده گردید.

- از درختان خشکیده‌ی کهنسالی که پیش از آغاز پروژه وجود داشت، به عنوان جلوه‌ای از طبیعت در طراحی داخلی استفاده گردید.

• کاهش قابل توجه در مصرف انرژی

در بحث صرفه‌جویی انرژی با کنکاش و بررسی‌های فراوان، سرانجام تصمیم گرفته شد با پذیرش ریسکی زیاد، از تلفیق فناوری روز و دانش و تجارب اجدادمان در ایام گذشته ابتکار جدیدی خلق گردد. در بازارهای سنتی ایران، جهت تنظیم و کنترل سرمایش و گرمایش از سقف‌های گنبدی شکل با تعبیه‌ی دریچه‌هایی جهت تعویض هوا و انتقال نور خورشید به داخل بازار استفاده می‌گردید. فرم هندسی و حجمی مجموعه‌ی هارمونی نیز این امکان را فراهم آورد تا از این تکنیک دیرپا در طراحی سیستم تهویه‌ی مطبوع پروژه استفاده گردد. با الگوبرداری از بادگیرهای مناطق کویری ایران، با هدایت آب داخل آبگیر به درون فضا، ضمن افزایش کیفیت بصری در طراحی داخلی، از این عنصر مهم در تهویه‌ی مطبوع مجموعه استفاده گردید. همچنین با استفاده از گیاهان فراوان در داخل مجموعه، بخشی از پالایش و تلطیف هوا به دست طبیعت سپرده شد.

سرمایش: بزرگ‌ترین منبع ایجاد گرما، نورگیر سراسری بسیار بزرگی است که در سقف این مجموعه می‌باشد. پس از مطالعات فراوان، با ایجاد شکافی به عرض ۱۰ سانتی‌متر دور تا دور سقف و همچنین استفاده از سیستم‌های مولد سرمایشی کارخانجات کشت قارچ، گلخانه‌ها و دامپروری‌ها (با مقداری تغییرات و بهینه کردن آنها) هوای سرد از بیرون به درون جریان خواهد داشت و هوای ورودی تنها راه گریز خود را از آن شکاف ۱۰ سانتی‌متری سقف خواهد داشت؛ پس بدینوسیله، ضمن جلوگیری از انتقال هوای گرم سطوح بالا به پایین، هوای گرم سطوح پایین‌تر نیز از این شکاف خارج می‌گردد. همچنین با افزودن یک پوشش P.VC اکریلیک روی سقف گنبدی از جنس پلی‌کربنات حدود ۶۰ درصد از تابش مستقیم خورشید به داخل

کاهش یافته است و مهم‌تر آنکه برای هدایت صحیح جریان هوا به تقسیم فضاهای داخلی مبادرت گردیده است که به مصرف بهینه‌ی انرژی کمک شایانی نموده است.

گرمایش: در فصل‌های سرد با پوشاندن شکاف ده سانتی‌متری سقف، بیشترین بهره از تابش نور خورشید به فضای داخلی به وجود خواهد آمد. با توجه به پوشش محیط خارجی بنا با شیشه‌های دوجداره و رنگی و استفاده توأم از آجر و پانل‌های عایق در دیوارها، تیم مهندسی با محاسبه‌ی انرژی مورد نیاز برای گرمایش، تصمیم به استفاده‌ی مجدد از موتورخانه‌ی قدیمی موجود در سایت گرفت و با تقویت آن، این منبع را به بهترین گزینه با بالاترین بهره‌وری تبدیل کرد.

روشنایی فضاها: مهم‌ترین عنصر روشنایی در مجموعه، نور طبیعی خورشید است؛ به نحوی که در طول روز بیش از ۷۰ درصد فضاها به هیچ‌گونه نور مصنوعی نیاز ندارد. برای روشنایی با استفاده از نور مصنوعی نیز از فناوری‌های نوین و چراغ‌های فوق کم‌مصرف و پیاوده‌سازی سیستم کنترل روشنایی استفاده گردیده است.

سایر تکنیک‌های صرفه‌جویی انرژی: جهت افزایش صرفه‌جویی در مصرف انرژی، از دیگر فناوری‌ها نیز در بخش‌های مختلف استفاده گردید که به طور خلاصه می‌توان به استفاده از شیشه‌های دوجداره، هوابندی ساختمان، تعبیه‌ی فیلترهای ورودی، کنترل هوشمند روشنایی و آبیاری و کنترل هوشمند تجهیزات مولد سرمایش و گرمایش اشاره کرد.

• سبزینگی

این پروژه جزء معدود بناهای تجاری در جهان است که براساس الگوهای زیست‌محیطی طراحی گردیده است. طراحان با هدف حفظ و احیای بافت و هویت گذشته‌ی منطقه، اقدام به کاشت بیش از ۵۰۰۰ درخت و گیاه در داخل مجموعه و اطراف آن نمودند که منجر به توسعه‌ی فضای سبز و احیای اکوسیستم گذشته‌ی منطقه گردید. پیرامون توسعه‌ی فضای سبز طبیعی در اطراف پروژه بر آن شدیم تا با استفاده از گیاهان متنوع در فضای داخلی و ایجاد جریان آب‌های روان در فضای داخلی، به وجود آورنده‌ی حسی آرام‌بخش در فضایی دل‌انگیز و مفرح بوده باشیم تا این امر کمک شایانی به کاهش دما در روزهای گرم سال نموده و در نهایت این اکوسیستم آبی، به آبگیری شبیه دریاچه‌ی ارومیه در فضای باز مجموعه ختم می‌گردد.

• آبگیری شبیه به دریاچه‌ی ارومیه

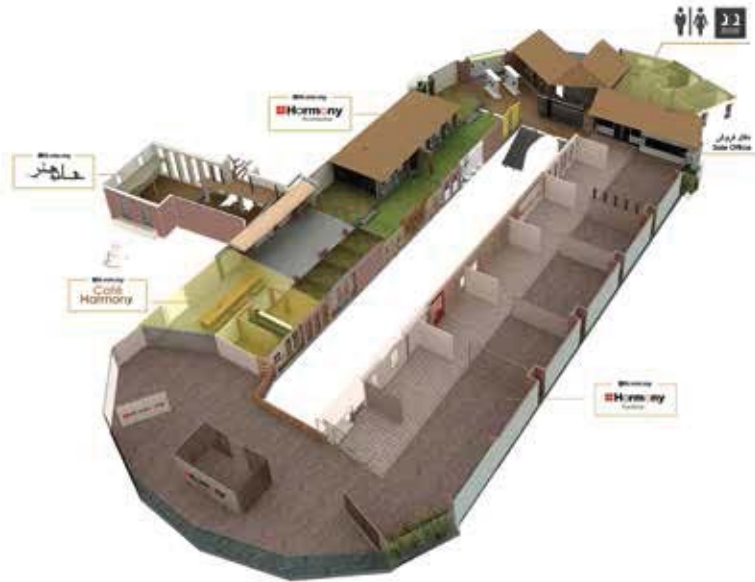
آبگیر مجموعه به هدف یادآوری فاجعه‌ی خشک شدن دریاچه‌ی ارومیه احداث گردیده است تا هم نمادی از آن دریاچه‌ی زنده باشد و هم یادآور نقش حقیقی آن در طبیعت، اما تمام این زیبایی‌ها به آنجایی ختم می‌شود که از این دریاچه به عنوان پشتیبان اصلی آبیاری برای گیاهان و سبزینگی مجموعه استفاده می‌گردد.

• خانه‌ی هنر

با توجه به مسئولیت‌های اجتماعی یک برند و در راستای رسالتی که این مجموعه در تعامل با جامعه برای خود احساس می‌کند، بخش قابل توجهی از مجموعه به عنوان یک گالری هنری برای نمایش و نمایش‌های هنری و فرهنگی در نظر گرفته شده است که عموماً به رایگان در اختیار هنرمندان و هنرآموزان قرار می‌گیرد.

• فضای استراحت و پذیرایی

با توجه به وسعت مجموعه، فضایی برای استراحت مراجعان و پرسنل این مجموعه در نظر گرفته شد. در طراحی این بخش نیز استفاده از عناصر طبیعی و آرام‌بخشی نظیر آب جاری با ماهی‌هایی که با جنب‌وجوش خود یادآور جریان سیال زندگی هستند، استفاده گردید و چشم‌انداز این فضا به فضای سبز و آبگیر بیرون ساختمان، حس طراوتی دوچندان را به کاربران القا می‌کند.

پلان طبقه‌ی اول

پلان طبقه‌ی همکف

ویلا ی ۷ سنگان

سهراب رفعت

برای ارتباط بصری بهتر با فضای سبز سایت و استفاده از کوران و نور طبیعی، بیشترین شفافیت حجم در نمای شمالی و جنوبی تعریف شده است؛ اما در قسمت شرقی و غربی بنا به دلیل وجود همسایگی و ایجاد محرمیت، این شفافیت به کمترین میزان خود می‌رسد. برای جلوگیری از به وجود آمدن اغتشاشات بصری در نما و عدم غلبه‌ی حجم بر سایت، سعی شد با استفاده از متریال ساده‌ای مانند سیمان با رنگ سفید در کنار متریال مکملی همچون چوب به این مهم پرداخته شود؛ همچنین در درون بنا نیز رنگ غالب سفید انتخاب گردید تا حس سبکی و سادگی بیشتری را در خوانایی آن نزد کاربر القا کند. در نهایت با نظارت، اجرای صحیح و نیز ارائه‌ی جزئیات مختلف اجرایی برای تک‌تک قسمت‌ها، سعی گردید که به ماندگاری و طولانی شدن عمر مفید بنا و کمتر کردن هزینه‌ی مراقبت آن کمک شود.

با توجه به فضاهای درخواستی کارفرما (برای طراحی یک ویلا تفریحی) و همین‌طور شکل هندسی و مساحت زمین، سعی بر آن شد که با حجمی کشیده شده در عرض زمین بیشترین نور طبیعی جنوب را در فضاهای داخلی (به‌خصوص در زیرزمین) داشته باشیم. با این ایده‌ی ساده توانستیم بیشترین لنداسکیپ را مقابل ویلا فراهم کنیم که در آن عملکردهایی نظیر استخر، تراس، آلاچیق و پارکینگ ارتباط منطقی و روانی را با ویلا داشته باشند.

در شکل‌گیری حجم اولیه، علاوه بر نحوه‌ی دریافت نور و سادگی در حجم، محدودیت‌های سطح اشغال و ارتفاع مجاز (حداکثر دو طبقه روی همکف) نیز دخیل بودند، که نهایتاً طرح در دو طبقه روی زمین و یک طبقه زیرزمین شکل گرفت. فضاهای تأسیساتی، خدماتی، بازی، تفریحی و ورزشی در طبقه‌ی زیرزمین، فضاهای عمومی و اتاق مهمان در طبقه‌ی همکف و نیز فضاهای خصوصی خواب‌ها در طبقه‌ی اول قرار گرفتند. ارتباط این سه طبقه به وسیله‌ی پله‌ای دوار از جنس فلز و از طریق یک وید صورت پذیرفت که خود باعث ایجاد کوران طبیعی هوا شده است.

نام پروژه/ عملکرد: ویلا ی ۷ سنگان	مساحت زیربنا: ۷۲۰ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری سهراب رفعت	کارفرما: سید غفار احمدی
معمار اصلی: سهراب رفعت	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۶-۹۵
همکاران طراحی: نگین عسگری، وحید جودی، محمد شوقی	عکاسی پروژه: وحید جودی
طراحی و دکوراسیون داخلی: نگین عسگری	وب‌سایت:
نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت، فلزی	ایمیل:
آدرس پروژه: قزوین	

۱. ورودی ۲. استخر ۳. آلاچیق ۴. آبنما ۵. تراس ۶. پارکینگ ۷. سالن پذیرایی ۸. اتاق تلویزیون ۹. شیزخانه ۱۰. مطبخ ۱۱. سرویس بهداشتی ۱۲. اتاق خواب مهمان ۱۳. گودال باغچه
۱۴. اتاق پرستار ۱۵. اتاق خدمتکار ۱۶. اتاق بازی ۱۷. سونا ۱۸. چکوزی ۱۹. پنتری ۲۰. حمام ۲۱. موتورخانه ۲۲. رختشویخانه ۲۳. انبار ۲۴. چکوزی ۲۵. اتاق خواب ۲۶. اتاق خواب اصلی
۲۷. اتاق نشیمن ۲۸. آسانسور

ویلاي شمارهي ۵ فردوس

سهراب رفعت

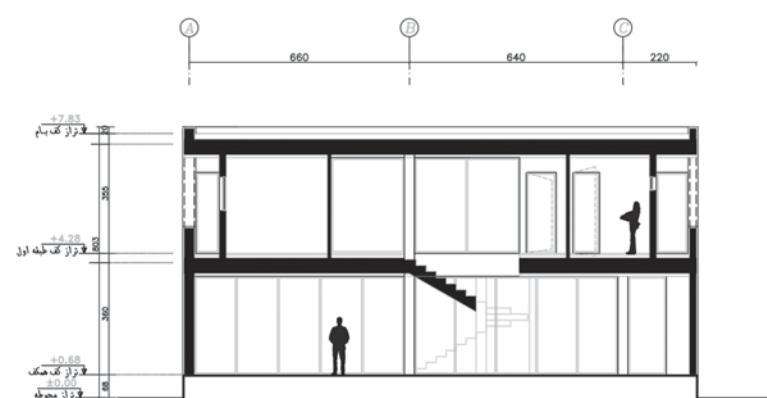
برای ایجاد ارتباط بیشتر ساکنین با فضای سبز سایت در طول روز، کاربری‌های عمومی در طبقه‌ی همکف و کاربری‌های خصوصی در طبقه‌ی اول در نظر گرفته شدند. ارتباط عمودی این دو طبقه به وسیله‌ی پله‌ای فلزی تأمین می‌گردد که سعی شده با طراحی منحصر به فرد خود جزئی جداناپذیر از طرح باشد.

از عوامل دیگر دخیل در شکل‌گیری طرح می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: محدودیت ارتفاع و فواصل بنا طبق قوانین شهرک؛ پاسخ به درخواست‌ها و نیازهای کارفرما؛ دقت در انتخاب متریال‌ها و پوشش‌های نهایی با طول عمر بالا؛ انتقال حیاط بزرگتر به پشت ویلا برای ارتباط راحت‌تر و روان‌تر با آشپزخانه و سالن همکف؛ ارتباط چندسویه‌ی افراد در تراس شمالی با طبقه‌ی اول، همکف و حیاط پشتی (بیشتر شدن ارتباط بصری در عملکردهای عمومی).

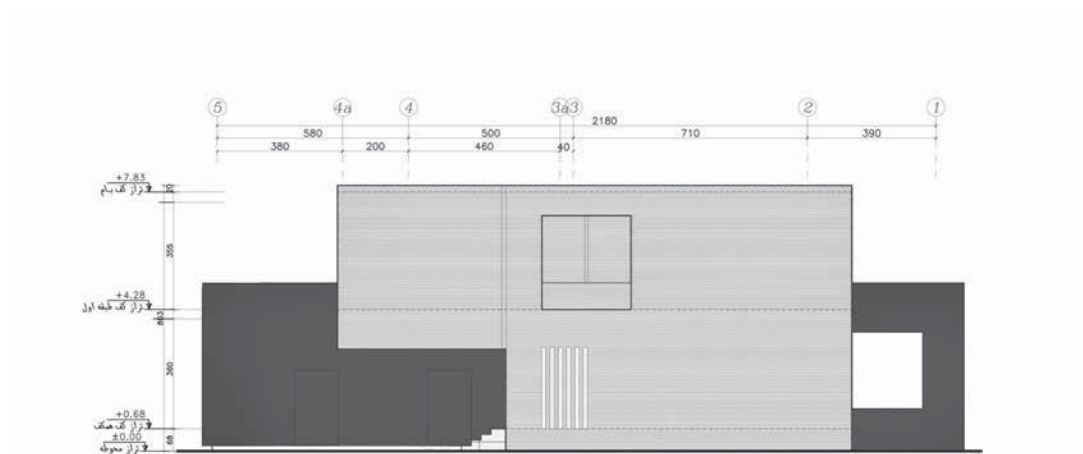
ویلاي فردوس شمارهي پنج با زیربنای ۴۸۰ مترمربع در قطعه‌ی جنگلی شهرک فردوس به مساحت ۸۰۰ مترمربع واقع شده است.

با توجه به قوانین حاکم بر شهرک و موقعیت قرارگیری زمین و همسایگی‌ها، ایده‌ی اولیه‌ی طراحی بر اساس یک مکعب ساده شکل گرفت، که با ادغام حجم دیگری به آن، روابط فضایی و عملکردی مورد نیاز تکمیل گردید. به این ترتیب پتانسیل ایجاد بازشوهای گسترده برای دید به کوه در جنوب و باغ در شمال به وجود آمد، که ارتباط بصری میان فضای داخل و خارج را بیشتر کرد. یکی از نکات مورد توجه در این پروژه به وجود آوردن بازشوهای غیرمستقیم در جداره‌های شرقی و غربی بود، که علاوه بر رعایت حریم خصوصی اتاق خواب‌ها نسبت به همسایگی‌ها، باعث کنترل و جهت‌دهی مناسب به سیرکولاسیون طبیعی هوا گشت.

نام پروژه/ عملکرد: ویلاي شمارهي ۵ فردوس	مساحت زیربنا: ۴۸۰ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری سهراب رفعت	کارفرما: رضا مستأجران
معمار اصلی: سهراب رفعت	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۶-۹۵
همکاران طراحی: سالومه بابایی، نگین عسگری، محمد شوقی، وحید جودی	عکاسی پروژه: وحید جودی
طراحی و دکوراسیون داخلی: سالومه بابایی	وب‌سایت:
نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت، فلزی	ایمیل:
آدرس پروژه: مازندران	

مقطع A-A

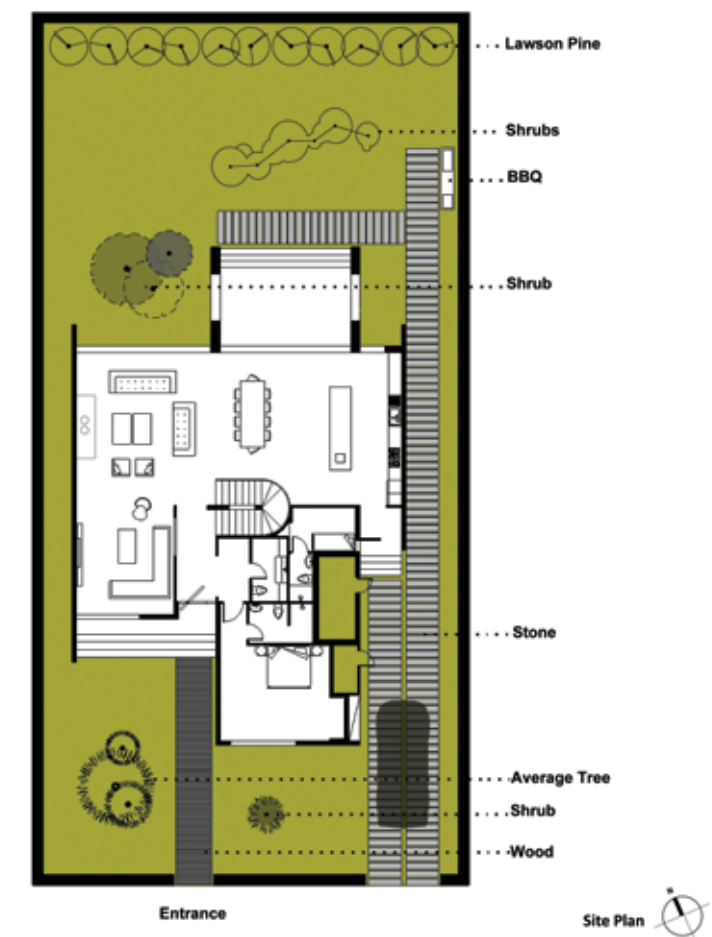
نمای شرقی

پلان طبقه اول، میلمان

پلان طبقه ی همکف، میلمان

سایت پلان

ویلاي توتستان

(برنده‌ی لوح تقدیر ویژه‌ی هیئت داوران اولین جایزه‌ی ساختمان سال ایران ۱۳۹۵)

سهراب رفعت

ویلاي توتستان کردان با زیربنای ۴۰۰ مترمربع، واقع در باغی ۲۸۰۰ مترمربعی در دهکده‌ی بانو صحرای منطقه‌ی کردان قرار دارد. با کنار هم قرار دادن مسائل مختلفی مانند خواسته‌های کارفرما، وضعیت زمین، دید و منظر، اقلیم و جغرافیای محل، دسترسی‌های زمین، دخالت حداقلی به زمینه‌ی طرح و ...، به یک ایده‌ی اصلی در طراحی دست یافتیم که خط و خطوط اصلی ویلا را شکل داد. توجه به دید و منظر دوردست و نیز خود زمینه و همین‌طور ایجاد ارتباط فیزیکیِ روان بین فضاهای درونی و بیرونی فرم پروژه با دو مکعب مستطیل شکل گرفت. مکعب زیرین علاوه بر ارتباط بصری قوی با زمینه جهت‌دهی شد و مکعب بالایی با چرخش نود درجه‌ای، دید و منظر اطراف و دوردست را پوشش داد. این در حالی است که سعی شده با عدم ایجاد بازشو در سمت غربی و شرقی، علاوه بر کنترل نور مزاحم، محرمانگی نیز در دو جبهه به دلیل وجود همسایگی‌ها داشته باشیم. در ادامه با توجه به فرایند طراحی طی شده، شفافیت جداره‌ی شمالی و جنوبی تقویت

گردید تا علاوه بر ایجاد روشنایی طبیعی (به‌خصوص نفوذ نور جنوب در تمامی فضاها) در طی روز، نوعی سیالیت درون به بیرون نیز به وجود آید. به لحاظ عملکردی، طبقه‌ی همکف با کاربری عمومی و طبقه‌ی اول با کاربری خصوصی در نظر گرفته شد و به زیرزمین نیز فضاهای انباری، رختشویخانه، موتورخانه و تصفیه اختصاص یافت. با توجه به نیاز کارفرما، بخش عمومی ویلا با گسترش در سطح، تبدیل به فضاهایی مانند استخر، چکوزی، آتشگاه و آلاچیق گردید تا روابط فضایی روانی بین فضای درون و بیرون شکل گیرد. در پایان سعی گردید با ایجاد حجمی مینیمال از ایجاد اغتشاش بصری در زمینه پرهیز شود و باعث خوانش آسان و ماندگار در ذهن مخاطب گردد. همچنین ایجاد پوسته‌ی فلزی حجم بالایی ویلا با گذر زمان کیفیت بصری متفاوتی را از خود نشان می‌دهد و در جهت نوآوری در استفاده از متریال بوده تا علاوه بر ایجاد کنتراست بیشتر و تقویت حس معلق بودن حجم فلزی و حجم پایینی، خواسته‌های زیبایی‌شناسانه‌ی طرح را نیز محقق سازد.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلاي توتستان، ویلاي مسکونی تک واحدی آخر هفته

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری سهراب رفعت

◀ معمار اصلی: سهراب رفعت

◀ همکاران طراحی: سالومه گلبابایی، نگین عسگری، محمد شوقی، وحید جودی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: سالومه گلبابایی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: سوپریایپ، فلزی

◀ آدرس پروژه: کردان، بانوصحرا

◀ مساحت زیربنا: ۴۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: حمید کوره‌چیان

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: تابستان ۱۳۹۳-اسفند ۱۳۹۵

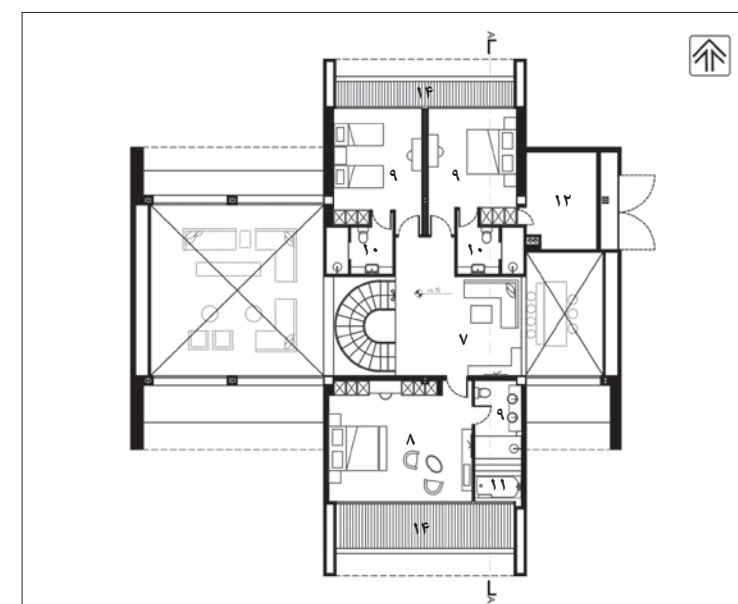
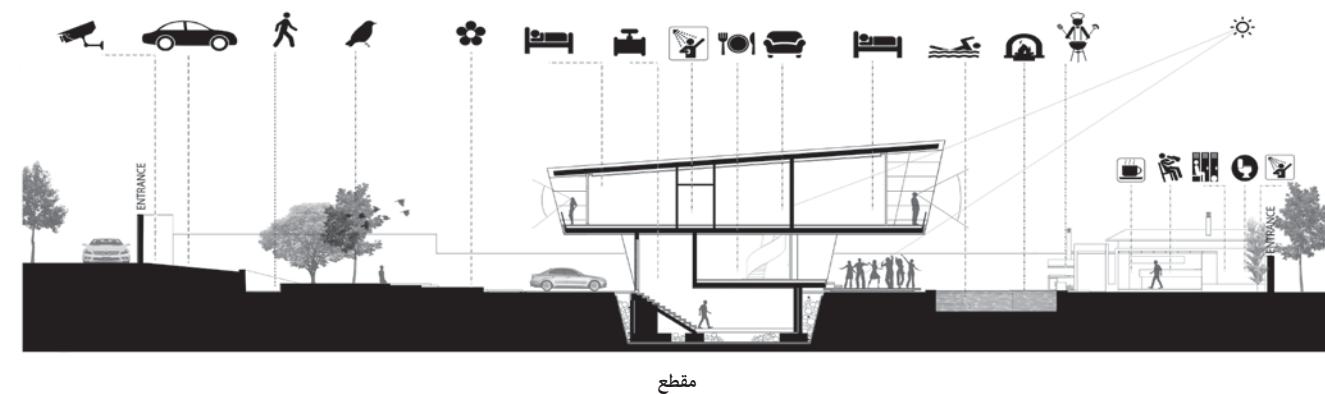
◀ عکاسی پروژه: علی دقیق

◀ وب‌سایت:

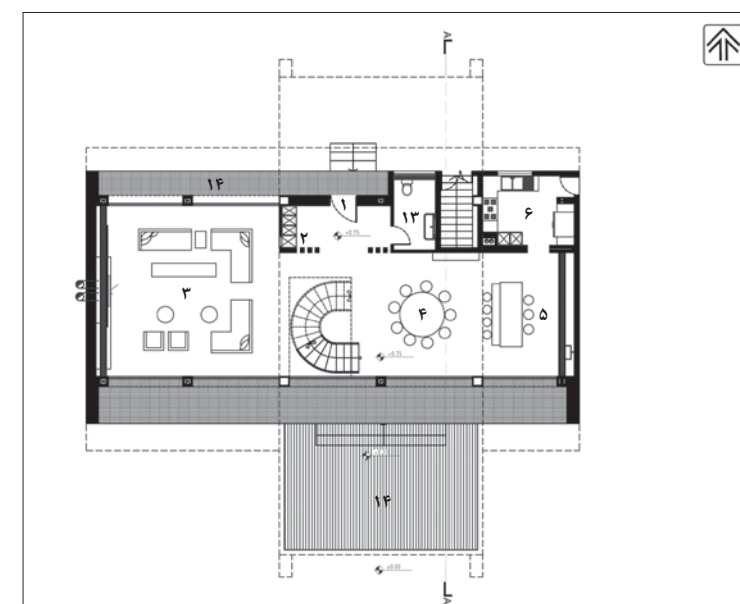
www.sohrabrafat.com

sohrab_rafat@yahoo.com

◀ ایمیل:

پلان طبقه اول

پلان طبقه همکف

۱. ورودی ۲. رختکن ۳. اتاق نشیمن ۴. ناهارخوری ۵. آبدارخانه ۶. آشپزخانه ۷. فضای خصوصی ۸. اتاق خواب اصلی ۹. اتاق خواب ۱۰. حمام ۱۱. چکوزی ۱۲. انباری ۱۳. سرویس بهداشتی ۱۴. تراس

ساختمان اداری مشتاق

امید شفیعی

از جهات مختلف دیدهای متفاوتی به ناظر می‌دهند. بنابراین، در عین سادگی، نمای غربی پیچیده است چرا که از هر زاویه، تصویر متفاوتی را در ذهن ناظر متبادر می‌کند. ساخت تیغه‌های آجری به ارتفاع سه طبقه با نهایت دقت و بدون کوچک‌ترین خارج شدن از محور، آن هم بر روی کنسول، موضوعی قابل اهمیت بوده است که هم به لحاظ طراحی معماری و هم به لحاظ سازه با برنامه‌ی مناسبی صورت گرفته است.

اولین موضوع در طراحی داخلی و نمای این پروژه، اصالت کاربرد، حفظ سادگی و توجه به هماهنگی و همگونی با بافت پیرامون بوده است. بنابراین در طراحی نما، اول، به تناسبیات حجمی (تقسیم حجم به سه حجم کوچک‌تر با تغییر متریال) و دوم، به کنترل تابش جنوبی و غربی (تابش بندهای آجری و سنگی) توجه شده است. با توجه به کاربری اداری، بهتر بود ساختمان تا حد امکان آدرس‌پذیر باشد؛ از طرفی، با توجه به اصل سادگی، نیاز بود حرکت‌های نما در عین سادگی، بزرگ مقیاس و یا نمادین باشند؛ از این رو، تیغه‌های آجری چرخش یافته، حاصل این تصمیم است. این تیغه‌ها، هم در روز با سایه‌اندازی‌های متفاوت و هم در شب

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** مشتاق، اداری

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** دفتر معماری امید شفیعی

◀ **معمار اصلی:** امید شفیعی

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** وی آر اف، دال بتنی

◀ **آدرس پروژه:** اصفهان، خیابان مشتاق اول، خیابان ابولحسن

◀ **مساحت/ زیر بنا:** ۱۰۵۰ مترمربع

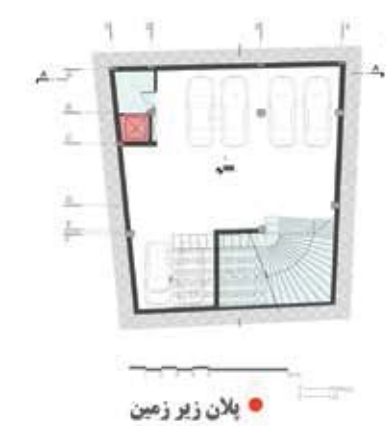
◀ **کارفرما:** محمدرضا امینی

◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** شهریور ۱۳۹۳-مرداد ۱۳۹۵

◀ **عکاسی پروژه:** فرشید نصرآبادی

◀ **وب‌سایت:**

www.omidshafeie.com

خانه‌ی پدر و پسر

امید شفیعی

این خانه در مجاورت مادی نیاصرم و متعلق به ۲ خانواده (پدر، مادر، پسر و همسر) است. مجاورت با مادی، شخصیتی ویژه به پلاک‌های اطراف می‌بخشد. مادی‌های اصفهان جوی‌هایی روباز هستند که در دوره‌ی صفویه برای توزیع آب ساخته شدند. مادی‌ها به دلیل داشتن آب در ماه‌هایی از سال و فضای سبز پیرامونشان، دید مناسب و هوای مطبوعی به بافت اطراف خود می‌بخشند و مهم‌تر از این دو مورد، باعث گشایشی فضایی در بافت به شدت فشرده‌ی شهر می‌گردند. بنابراین به دلیل نزدیکی پلاک به مادی سعی شد تا حد امکان بیشترین دید به بیرون فراهم شود. پنجره‌ی بلند واحد دوبلکس و سرویس‌های بهداشتی با دید وسیع به بیرون و درعین‌حال محدودیت دید از بیرون به درون، نتیجه‌ی این تلاش است. همچنین به دلیل باز بودن نسبی بافت پیرامون، سعی شد این باز بودن به داخل بنا نیز کشیده شود و فضاهای باز و بسته در هم بیامیزند. نتیجه‌ی این تصمیم، عقب‌نشینی پلاک در قسمت شرقی و ایجاد حیاطی کوچک و خطی است که در اختیار واحد طبقه‌ی اول می‌باشد. به طور خلاصه، در این پروژه، ایده‌های طراحی عبارتند از:

- انسداد تابش نامطلوب در ساعات گرم روز
- دسترسی به بیشترین دید به مادی و فضای سبز پیرامون
- نفوذ فضای باز به فضای بسته و کاهش فشردگی حجم
- بیشترین دریافت نور طبیعی و درعین‌حال توجه به حفظ حریم فضاهای خصوصی

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی پدر و پسر، مسکونی

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری امید شفیعی

◀ معمار اصلی: امید شفیعی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتور خانه مرکزی، بتنی

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان مشتاق اول

◀ مساحت/ زیر بنا: ۹۰۰ مترمربع

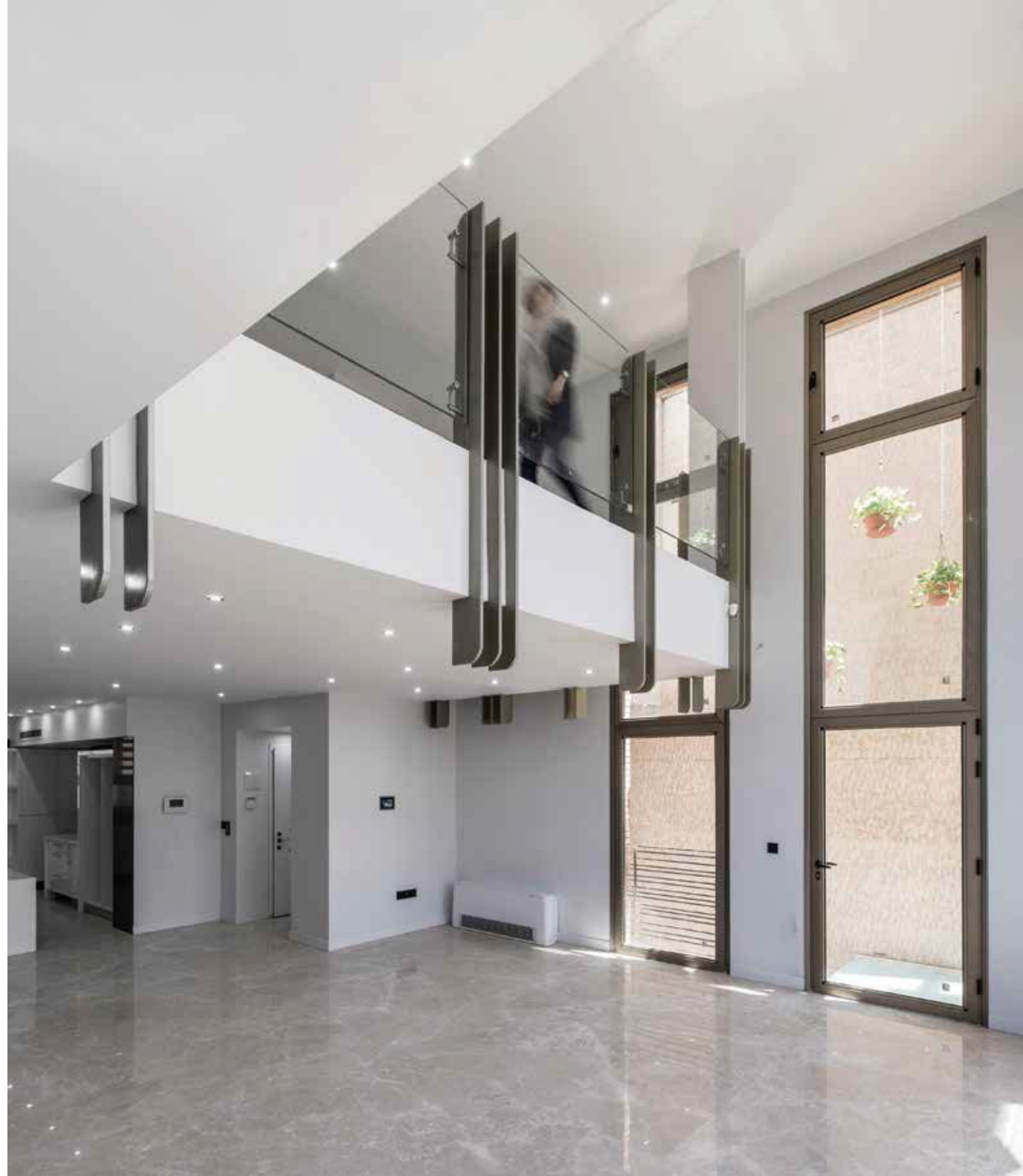
◀ کارفرما: سعید برهانی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: بهمن ۱۳۹۳-بهمن ۱۳۹۵

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی

◀ وب‌سایت:

www.omidshafieie.com

ساختمان اداری بهتاش

امید شفیعی

ایده‌ی طراحی

از آنجا که کارفرمای پروژه یک شرکت حمل‌ونقل ریلی است، ایده‌ی اولیه ملهم از خطوط پرپیچ و خم ریل قطار می‌باشد. هرچند انتخاب آجر برای اجرای تیغه‌های پیچ‌وتاب‌خورده به دلیل سازگاری این مترتال با اقلیم اصفهان بوده است، بندهای افقی آجر بی‌شباهت به خطوط افقی عمود بر ریل‌های راه آهن نیست.

نوآوری‌ها و مزایای پروژه

- بنا از سه طرف آزاد است، از یک طرف به سمت خیابان و از دو طرف دیگر به سمت بافت مسکونی قرار می‌گیرد. با توجه به تفاوت قوانین شهرداری برای دست‌انداز پنجره، بهتر آن بود راهکاری اندیشیده شود تا نمای ساختمان در هر سه سو، سیمایی مشابه داشته باشد و نمای یکپارچه‌تر شود؛ بنابراین تصمیم بر آن شد تا از نمای دو پوسته (double skin) استفاده گردد تا پوسته‌ی بیرونی فرای قوانین، سیمایی یکپارچه داشته باشد.
- به دلیل کاربری اداری و جلوگیری از ایجاد خیرگی چشم کاربران بر اثر تابش خورشید، عمق پوسته‌ی بیرونی (تیغه‌های آجری) ۵۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد تا بتواند در حد امکان از ورود تابش مستقیم به درون فضا جلوگیری کند. افزایش عمق پوسته همان کاری است که در معماری سنتی با تابش‌بند انجام می‌شد. از سوی دیگر، به دلیل موقعیت مناسب بنا و دید به

کوه صفه، سعی طراح بر آن بوده است که پیشینه‌ی دید با توجه به کانسپت، برای کاربران فراهم آید.

- در محیط‌های اداری به دلیل ساعات نسبتاً طولانی حضور، بهتر است طراح امکان شخصی‌سازی و افزایش احساس تعلق را برای کاربران مدنظر داشته باشد. مراقبت از گیاهی طبیعی و کاشت گیاهی دلخواه می‌تواند موجبات تعلق بیشتر به فضا را فراهم آورد. از سوی دیگر، بهترین مکان برای قرار دادن فلاورباکس‌ها داخل خم مقعر تیغه‌های آجری بود که خود به پایداری فرم نمای کمک می‌نمود.
- طراح برای منحصربه‌فرد نمودن فضاها و رهایی از کسالت و یکنواختی از رنگ به صورت گزیده و متناسب با کاربری در فضا استفاده کرده است؛ از طرفی به دلیل فرم نمای، گشودگی هیچ فضایی شبیه فضای دیگر نمی‌باشد.
- در آشوب و تعدد ناهمگون اطلاعات دیداری در سیمای شهرها، طراح استفاده از تک مترتال آجر را (در پوسته‌ی بیرونی) برگزیده است و به منظور جلوگیری از اغتشاش نمای، مترتال پوسته‌ی دوم، تیره در نظر گرفته شده است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: بهتاش، اداری

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری امید شفیعی

◀ معمار اصلی: امید شفیعی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتور خانه مرکزی، عرشه‌ی فولادی

◀ آدرس پروژه: اصفهان، سه‌راه حکیم نظامی

◀ مساحت/ زیر بنا: ۳۰۰۰ مترمربع

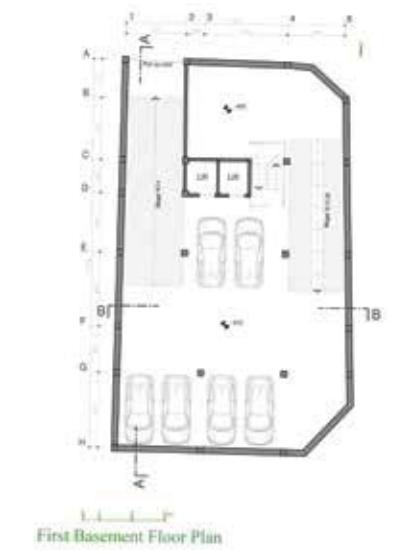
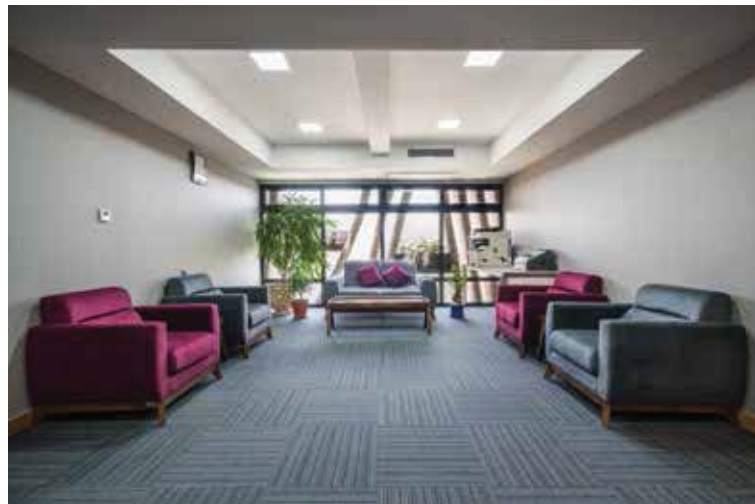
◀ کارفرما: شرکت حمل‌ونقل ریلی بهتاش

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: اردیبهشت ۱۳۹۲-خرداد ۱۳۹۵

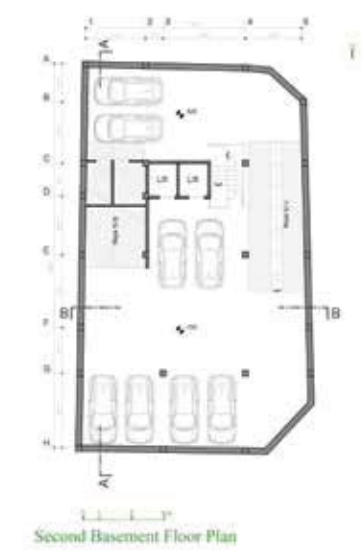
◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی

◀ وب‌سایت:

www.omidshafieie.com

First Basement Floor Plan

Second Basement Floor Plan

Ground Floor Plan

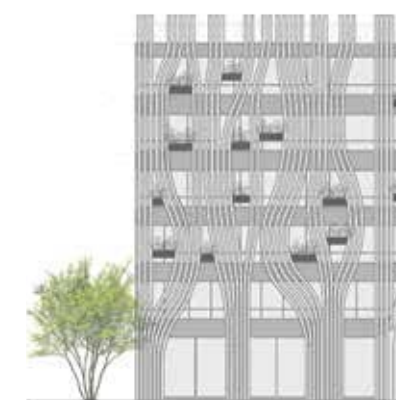
First & Second floor plan

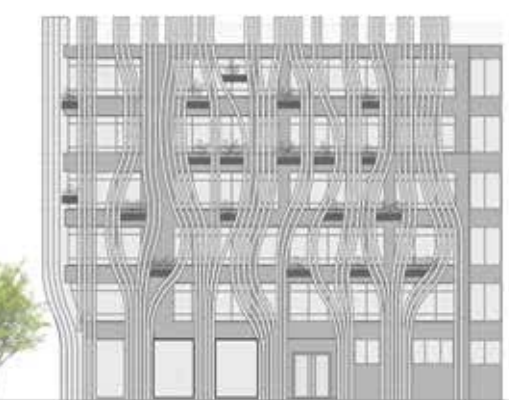
Third Floor Plan

Forth floor plan

South Elevation

East Elevation

دو ویلای لواسان

فرامرز شریفی

هرکدام خواسته‌ها و سلیقه‌های خود را داشتند، باعث شد که متراژ اولیه، پاسخگوی نیازها نباشد و ناچار به اضافه کردن زیربنا شدیم، تا خواسته‌ی همه‌ی اعضای خانواده برآورده شود. از آنجا که بخشی از این اتفاقات، پس از تکمیل طراحی و در حین اجرا روی داد، به مسئله‌ای مهم تبدیل شد. هماهنگ کردن این تغییرات با کانسپت حجمی اولیه و گنجاندن همه‌ی نیازها در کالبد بنا، به گونه‌ای که الحاقی به نظر نیایند، نیاز به طراحی چندباره داشت که خود چالشی سخت و البته خوشایند بود. در زمان اجرا، روی آوردن به سیستم خاک مسلح به دلیل مقاومت ناکافی خاک و وجود خاک دستی، زمان‌بندی را به مقدار قابل توجهی عقب انداخت. مهیا کردن بستر لازم برای فونداسیون و استقرار ساختمان‌ها و حل کردن مشکل آب‌های سطحی، پیش از شروع پروژه‌ی اصلی، پروژه‌ی دیگری را برای ما رقم زد.

طراحی و ساخت همزمان دو ویلا در مجاورت یکدیگر برای دو برادر، به خودی خود، پروژه‌ی وسوسه‌انگیز و جذابی است، اما چالش‌هایی که در حین طراحی و حتی ساخت با آن روبرو شدیم، پروژه را بسیار هیجان‌انگیزتر نمود! استقرار زمین تپه مانند پروژه، در ارتفاع ۱۱ متری از سطح خیابان، بین کمربندی لواسان و انتهای کوچه‌ای پرشیب، موقعیت خاصی ایجاد می‌کرد. هماهنگی طرح معماری با شیب زمین و لازمه‌ی ایجاد دو دسترسی مجزا از کوچه‌ی بالا و کمربندی پایین با اختلاف ارتفاع ۲۳ متر، چالش اصلی طراحی بود. مشکل دیگر، سلیقه و خواسته‌های متفاوت دو کارفرما بود که ساخت ویلاهای مشابه از نظر متریا ل یا حجم و حتی متراژ و تعداد طبقه را عملاً غیرممکن می‌کرد. درخواست‌های مختلفی که از یک پروژه (ویلای غربی)، ساختمانی تک واحدی در سه طبقه و از دیگری (ویلای شرقی) ویلاآپارتمانی با ۴ واحد مجزای غیرهمسان ساخت. اضافه شدن افراد صاحب‌نظر به کارفرماهای اصلی که

« نام پروژه/ عملکرد: دو ویلای لواسان

« شرکت و دفتر معماری: دفتر معماری فرامرز شریفی و همکاران

« معمار اصلی: فرامرز شریفی

« همکاران طراحی: ساناز ممتاز، الهام رضایی‌نیا

« طراح سازه: کوروس اطاعتی

« طراح مکانیک: زنده یاد فرهاد نفیسی

« طراح برق: بهزاد محمودیان

« مجری: شرکت ساختمانی دنو (حسن تاج الدین و همکاران)

« اجرا خاک مسلح: شرکت خاک مسلح ایران

« طراحان داخلی: ساناز ممتاز، لوسینه داوودیان

« آدرس پروژه: کمربندی لواسان

« مساحت زمین: ویلای شرقی: ۱۲۵۰ مترمربع، ویلای غربی: ۱۲۵۰ مترمربع

« زیربنا: ویلای شرقی ۱۵۹۰مترمربع، ویلای غربی ۸۲۴ مترمربع

« تعداد طبقات: ویلای شرقی ۶ طبقه، ویلای غربی ۳ طبقه

« کارفرما: برادران عطایی

« تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۱

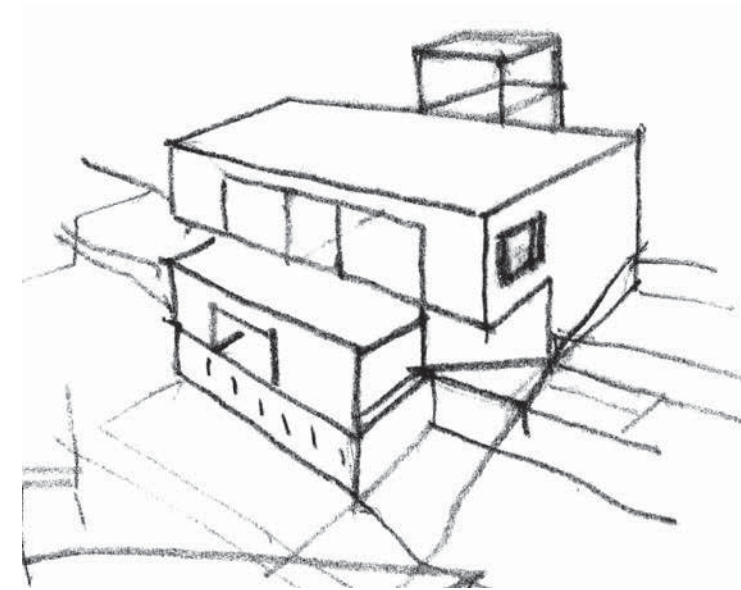
« عکاسی پروژه: آرمن شاهواری

« وب‌سایت فرامرز شریفی:

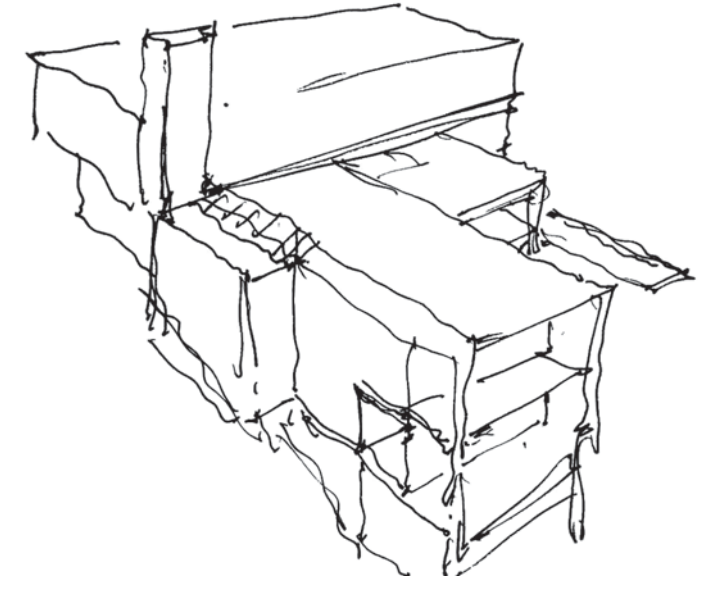
www.faramarzsharifi.com

www.denoconst.ir

« وب‌سایت شرکت ساختمانی دنو:

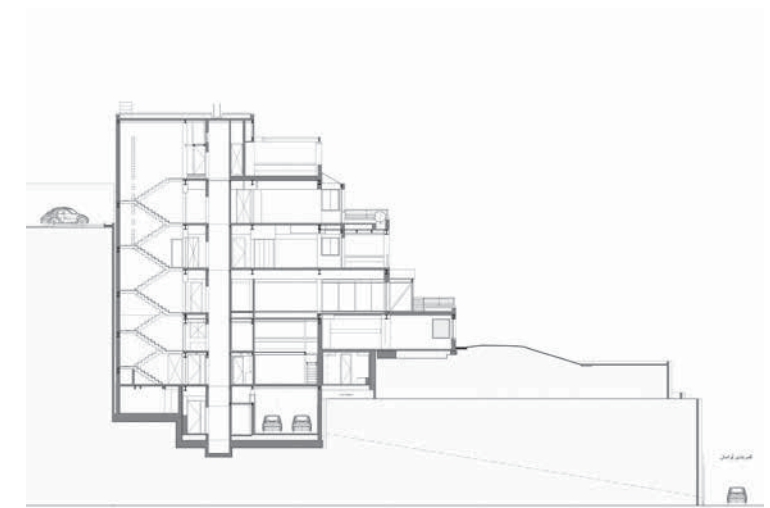
اسکیس ساختمان غربی

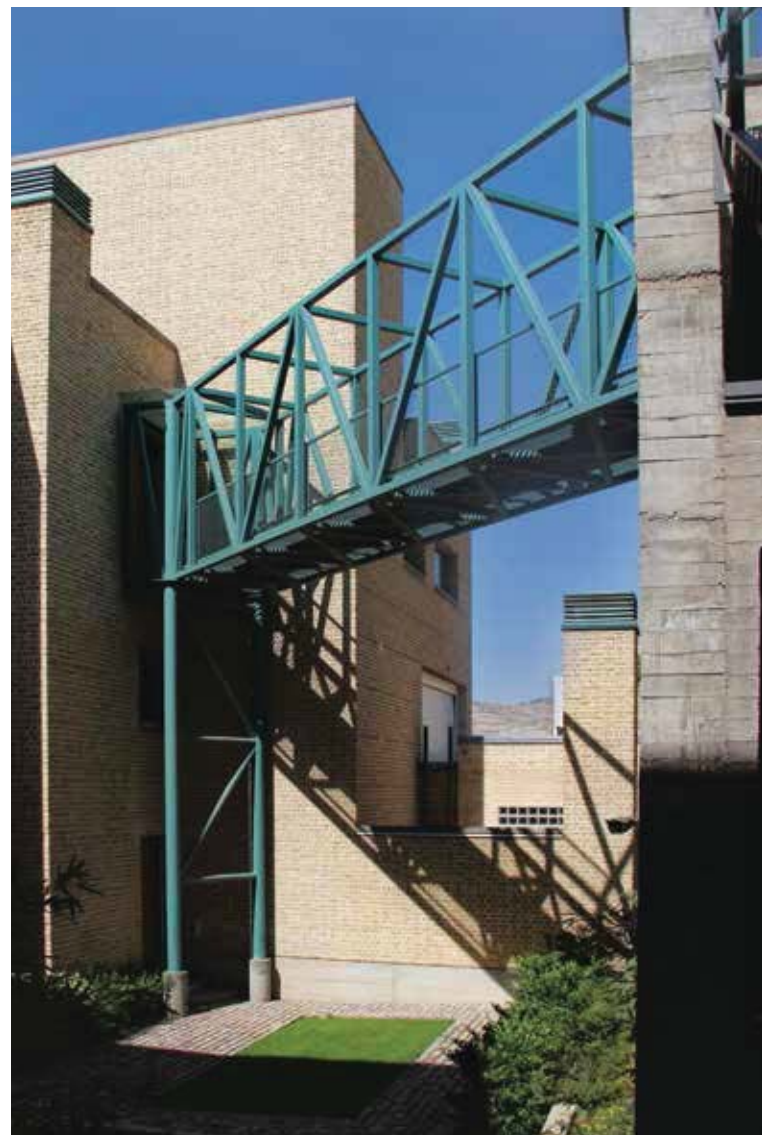
اسکیس ساختمان شرقی

پلان طبقه دوم ساختمان غربی

مقطع

پلان طبقه اول ساختمان غربی

پلان طبقه همکف ساختمان غربی

پلان طبقه‌ی دوم ساختمان شرقی

پلان طبقه‌ی اول ساختمان شرقی

پلان طبقه‌ی همکف ساختمان شرقی

پلان زیرزمین سوم ساختمان شرقی

پلان زیرزمین دوم ساختمان شرقی

پلان زیرزمین اول ساختمان شرقی

ساختمان بامیک زعفرانیه

بهرام شکوهیان

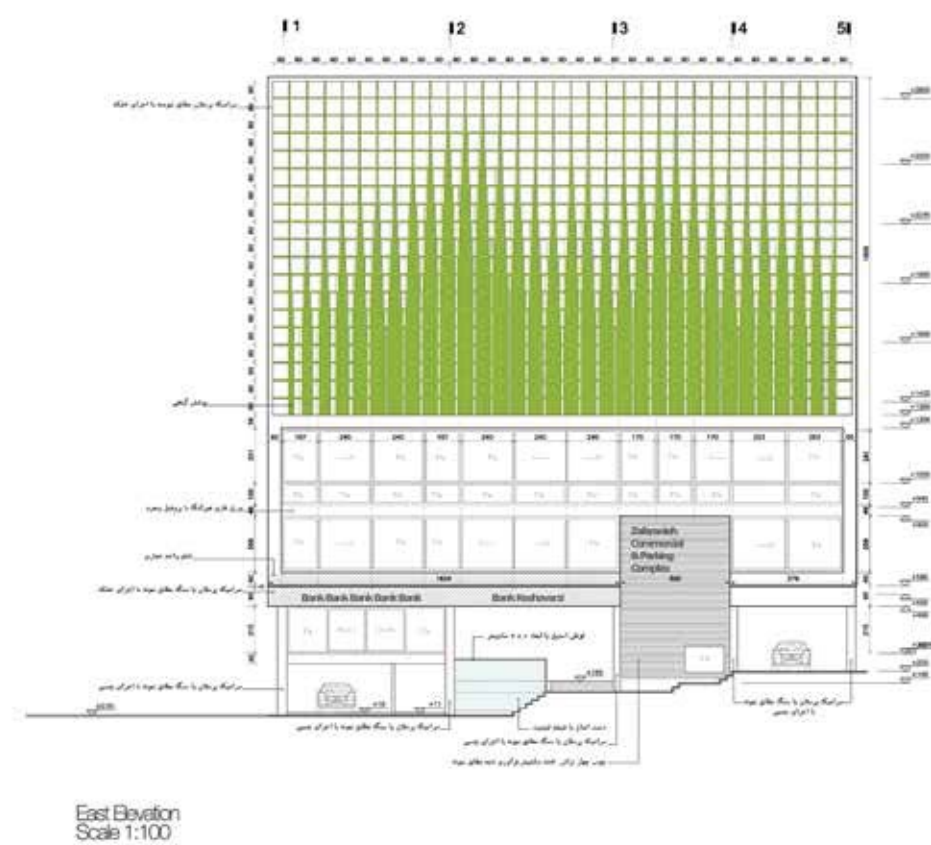

شروع کار با ایده‌هایی همچون ادامه دادن بدنه‌ی سبز در پروژه، در نظر گرفتن درصد شفافیت‌های مختلف با توجه به کاربری فضاها و امکان استفاده از تبلیغات در بدنه و از همه مهم‌تر ایجاد نمایی متحرک که بتوان در زمان‌های مختلف الگوی آن را تغییر داد و نمای پویایی به وجود آورد، شکل گرفت. در نتیجه‌ی طراحی، یک صفحه‌ی متشکل از پانل‌هایی با قابلیت چرخش در ۱۹ ردیف و ۳۴ ستون به وجود آورد. این پانل‌ها مانند پیکسل عمل کرده و می‌توان با چرخش، الگوهای مختلف ایجاد کرد و حتی در مواردی به عنوان بلبورد تبلیغاتی از آنها استفاده نمود.

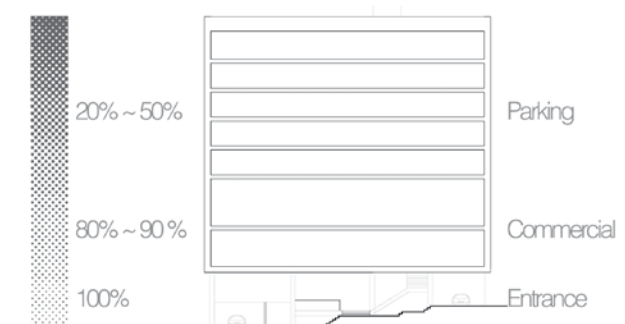
این ساختمان با نمای متحرک و کاربری پارکینگ-تجاری در نزدیکی تقاطع خیابان آصف و زعفرانیه در شمال تهران طراحی و ساخته شده است. زمانی طراحی این پروژه به این گروه واگذار شد که سازه‌ی ساختمان ساخته شده بود و با توجه به رمپ‌های متعدد محدودیت‌های زیادی را به همراه داشت. پس از بررسی‌های انجام شده، ایده‌پردازی براساس پارامترهایی از قبیل پتانسیل‌های موقعیت زمین صورت گرفت که شامل نزدیکی آن به تقاطع و گسسته شدن بدنه‌ی سبز در جلوی پروژه و همچنین توجه به کاربری آن بود.

«کارفرما: یعقوب‌پور
«تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۲-۱۳۹۱
«عکاسی پروژه: علی دقیق
«وبسایت:
«ایمیل شرکت:

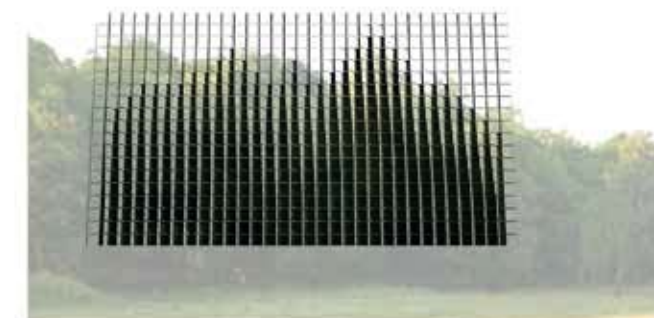
«نام پروژه/عملکرد: بامیک زعفرانیه (پارکینگ-تجاری)
«شرکت/دفتر طراحی: گروه معماری پادیاو پارت
«معمار اصلی: بهرام شکوهیان
«همکاران طراحی: امیر فاضلی، محمدرضا عزیزی
«آدرس پروژه: تهران، زعفرانیه بالاتر از آصف، پلاک ۳۲
«مساحت/زیربنا: ۹۱۰۰ مترمربع

Transparency

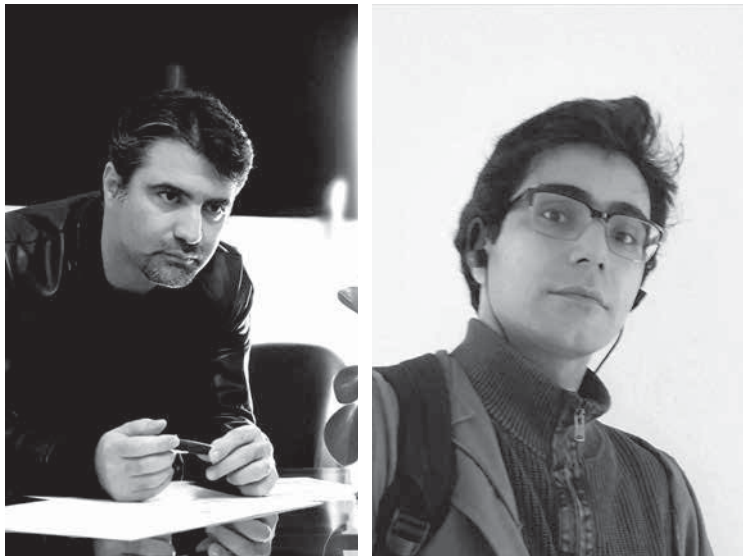
Shell Pattern

مجتمع تجاری اُکسین

احسان شیخ‌الحرم، جعفر اعرابی

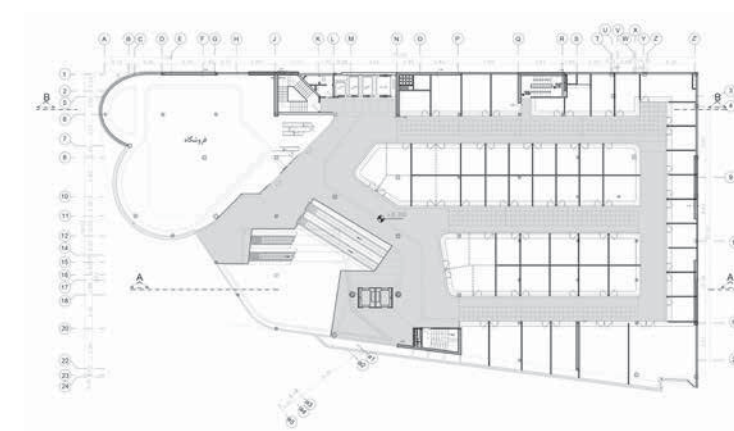
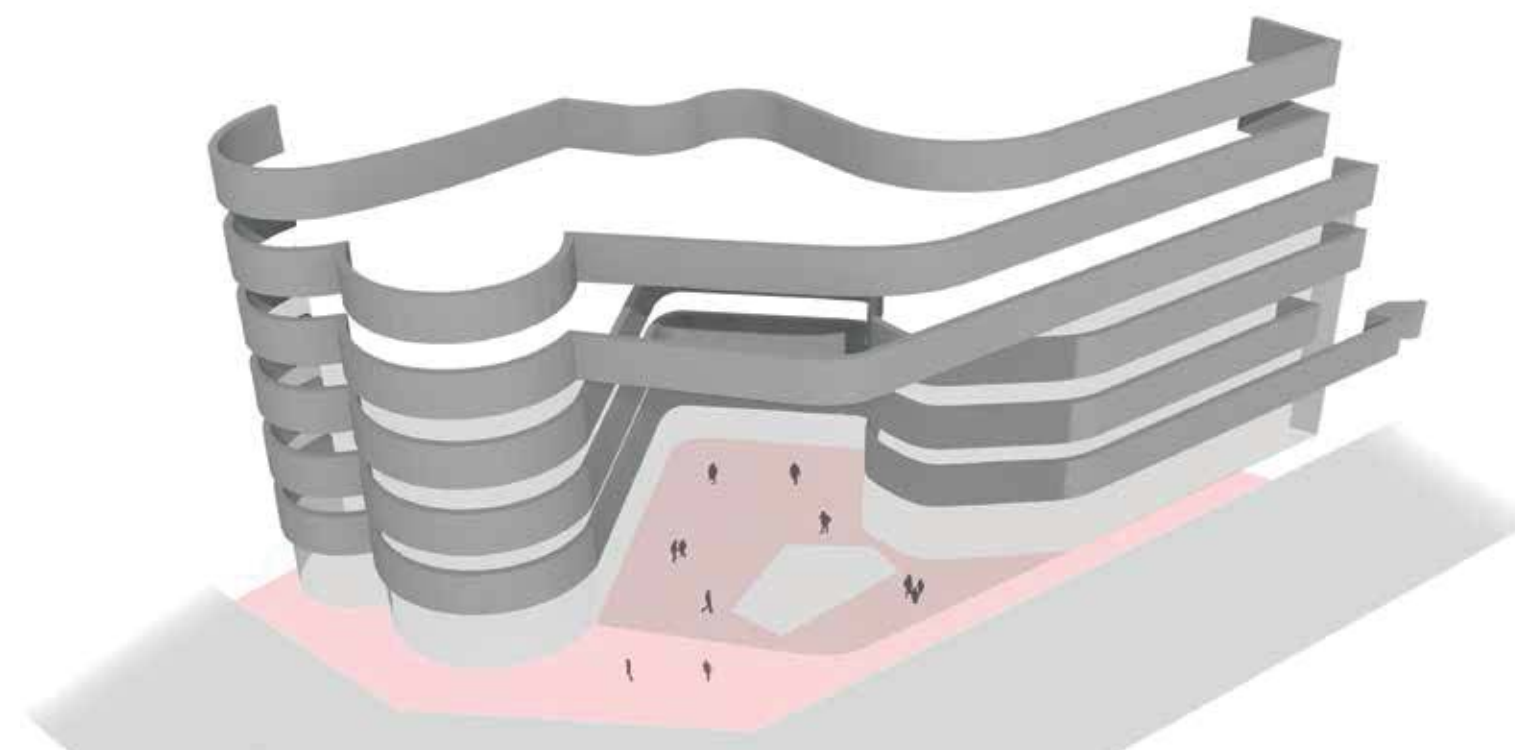

با کشاندن این حفره‌ی اصلی به لبه‌ها علاوه بر افزایش دامنه‌ی تغییر در سطوح خارجی، سطوح عمق بیشتری می‌یافت و فرصت پیوند بیشتری را بین درون و بیرون ایجاد می‌کرد. بنابراین نوارهای پیوسته با چرخش و لغزش خود از این فرصت برخوردار شده و به شکل‌پردازی آزادانه‌ی فرم و فضا پرداخته‌اند و وجوه بیرونی را فرم داده‌اند؛ علاوه بر آن با موج و حرکت به درون به ویژه در بخش ورودی همراه با جابجایی ویدها بر روی هم در ارتفاع، فضای درونی را نیز به میدانی فعال تبدیل کرده‌اند؛ صحنه‌ای که نمایش همه‌ی اتفاقات آن از پس پرده‌ی شیشه‌ای به دید شهر گذاشته شده است.

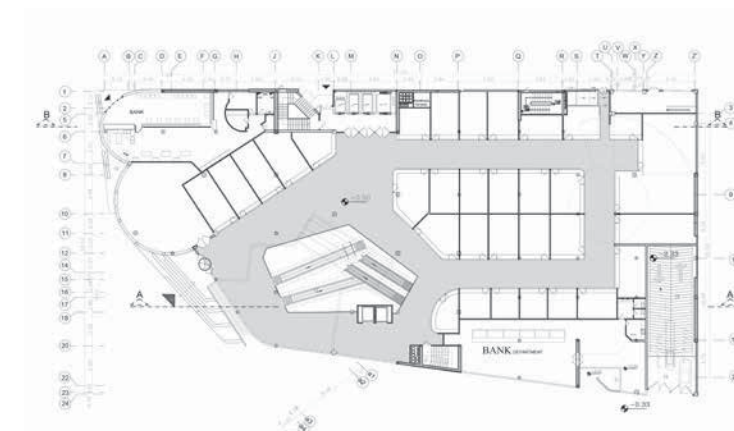
ایجاد حفره‌ی درون مجتمع‌های تجاری عموماً در راستای نمایانی بیشتر واحدها و یکپارچگی مجموعه صورت می‌گیرد، این حفره‌ها فرصتی خواهند بود جهت خودنمایی و تدارک اتفاقی‌های مختلف که ضمانت پویایی، تنوع و تحرک مجموعه‌اند.

در موقعیتی که زمین پروژه قرار داشت اگر چه امکان دیده شدن مجموعه فراهم بود اما از نظر عرصه و فضای باز در اختیار با محدودیت بسیاری مواجه بود، قرارگیری وید در لبه‌های پروژه می‌توانست فضایی را در اختیار شهروندان قرار دهد و عرصه‌ای را جهت نفوذ بیشتر به درون فراهم آورد و اینگونه نقشی اجتماعی – تجاری را ایفا کند.

نام پروژه/ عملکرد: مجتمع تجاری اُکسین	هواساز؛ سیستم اعلام و اطفای حریق آدرس‌پذیر، فلزی
شرکت/ دفتر طراحی: استودیو معماری فرم نو	آدرس پروژه: مشهد، شهرک غرب (قاسم‌آباد)، چهارراه مخابرات
معماران اصلی: احسان شیخ‌الحرم، جعفر اعرابی	مساحت/ زیربنا: ۲۵۰۰ مترمربع، ۲۴۵۰۰ مترمربع
همکاران طراحی: انوش صفایی‌پور، زهرا صفار، اقبال هژبر ساداتی، فرهنگ نجاتیان	کارفرما: رضا سرتابی، غلامرضا سلامت
احمدی، امید صفاری، ملیحه برومند، آرزو صباغ‌پور، نسرين شهرآبادی، آزاده یوسفی	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۰
طراحی و دکوراسیون داخلی: استودیوی معماری فرم نو	عکاسی پروژه: حمید نیک سلیمانی
نوع تأسیسات/ نوع سازه: سرمایش: چیلر جذبی و تراکمی؛ گرمایش: موتورخانه، فن کویل و	ایمیل: newform.erabi@gmail.com

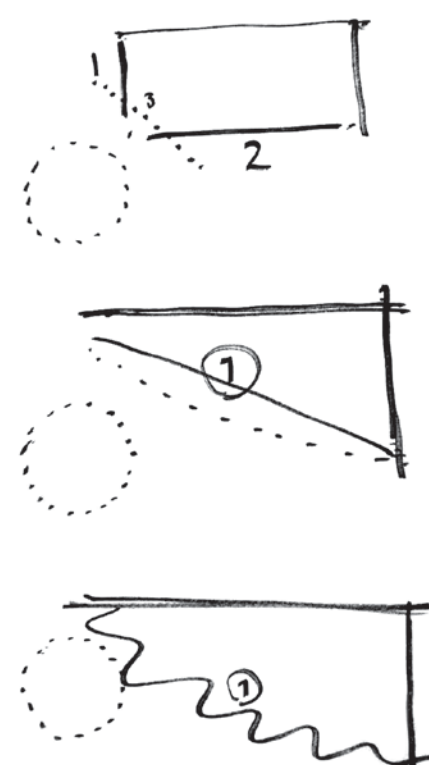
پلان طبقه اول (تجاری)

پلان طبقه همکف (تجاری)

پلان طبقه ۱ - (تجاری - بازارچه تخصصی طلا و جواهر)

ساختمان مسکونی نیلوفر ۲۲

امیررضا صاحب

شکست و تقسیم کردن توده‌ی ساختمان به مجموعه‌ای از پاکس‌های مجرد در درون خود و بازتعریف توده توسط آن‌هاست. حرکت از تک پاکس ساختمان به مجموعه‌ای از پاکس‌هایی با وجوه متقابل حذف‌شده، که با چرخش ۹۰ درجه‌ای نسبت به هم حول محور عمودی، می‌توان آن‌ها را در دو دسته بازشناسی کرد: پاکس‌هایی میان‌خالی در نما که نقش گشودگی و تأمین نور را دارند، و پاکس‌هایی صلب که وظیفه‌ی آن‌ها تأمین فضای نیمه‌باز و تعریف حریم فضای بالکن است. قرارگیری قسمتی از بالکن‌ها در پشت دیواره‌ی پاکس‌های صلب، فضای امن‌تری را با توجه به قرارگیری آن‌ها در مجاورت خیابان فراهم نموده است.

بازتعریف توده‌ی ساختمان از کنار هم قرار گیری این دو دسته از پاکس‌ها با اندازه‌های مختلف و درزهایی در میان، شکافی از جنس فضا به وجود آورده است، و با خارج کردن گرید متعارف سازه‌ای از وضعیت خنثی و برهم زدن نظامات افقی و عمودی متعارف در نما، ادراک بصری ترازهای افقی معمول را نیز به تعویق می‌اندازد.

نیلوفر ۲۲ آپارتمانی ۱۰ واحدی است با تیپولوژی مرسوم میان‌بافت (Infill). در تهران با گونه‌ای از ساختمان‌ها مواجهیم که حاصل غلبه‌ی نظام‌های سازه‌ای و اقتصادی بر فرم معماری‌اند. نظم رسوب‌کرده‌ی نمای‌های دوبعدی این نوع تیپولوژی، درکنار مسیر متداول ساخت‌وساز به دنبال جواب‌های آماده و مرسوم است، که نتیجه‌ی آن عدم اجازه‌ی تأمل بیشتر و جست‌وجوی شرایط آزمون نشده است. این پروژه در برابر این جریان متداول شتاب یافته، تلاش می‌کند تا در حد امکان تسلط نظام سازه بر فرم معماری را بر هم زده و گشودگی‌ها را از حفره‌هایی در حد فاصل دو ستون به المان‌های معنابخش فرم معماری تبدیل کند.

در شرایط متداول، با یک صفحه‌ی تخت و گرافیکی روی پاکس اصلی و یا همان توده‌ی ساختمان مواجهیم، اما در این پروژه ایده و راهکار اصلی برای خارج شدن از این شرایط،

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان مسکونی نیلوفر ۲۲، تهران

◀ شرکت/ دفتر طراحی: استودیو صاحب

◀ معمار اصلی: امیررضا صاحب

◀ معمار همکار: مریم شاکر

◀ همکاران طراحی: پریا وحید فرهمندی، گل‌مریم نادریان

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: استودیو صاحب

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت همراه با موتورخانه مرکزی، اسکلت فلزی با

سقف کامپوزیت

◀ آدرس پروژه: تهران، خیابان نلسون ماندلا، خیابان نیلوفر، پلاک ۲۲

◀ مساحت/ زیربنا: ۵۱۶ مترمربع، ۲۲۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: علی صباغ و شرکا

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۴-۹۶

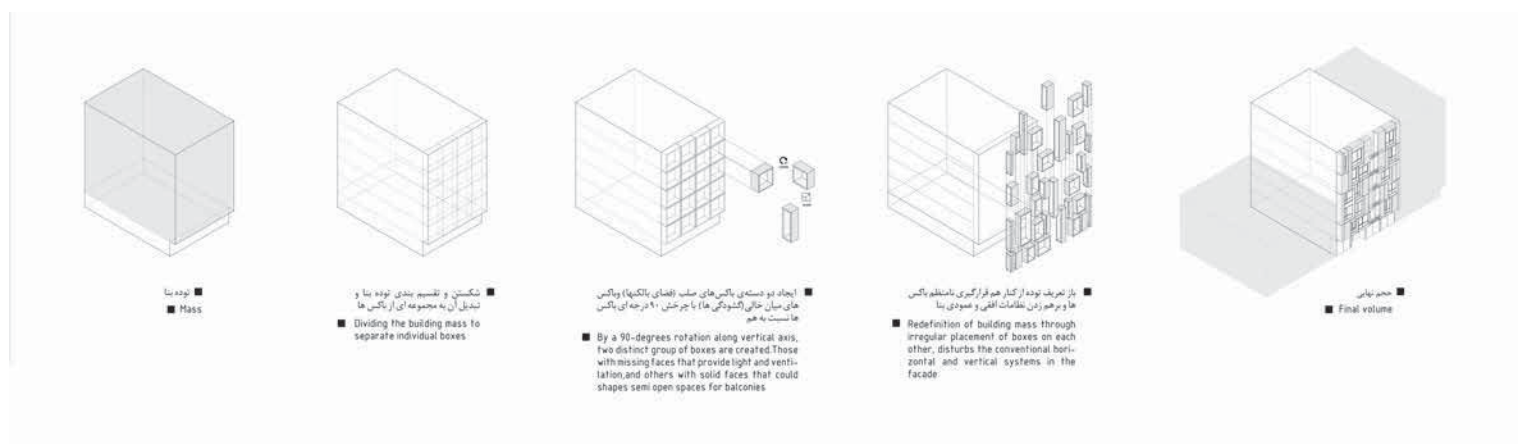
◀ عکاسی پروژه: علی دقیق، محمد حسن اتفاق

◀ وب‌سایت:

www.studiosaheb.com

studiosaheb.arch@gmail.com

◀ ایمیل:

دیاگرام

پلان تیپ

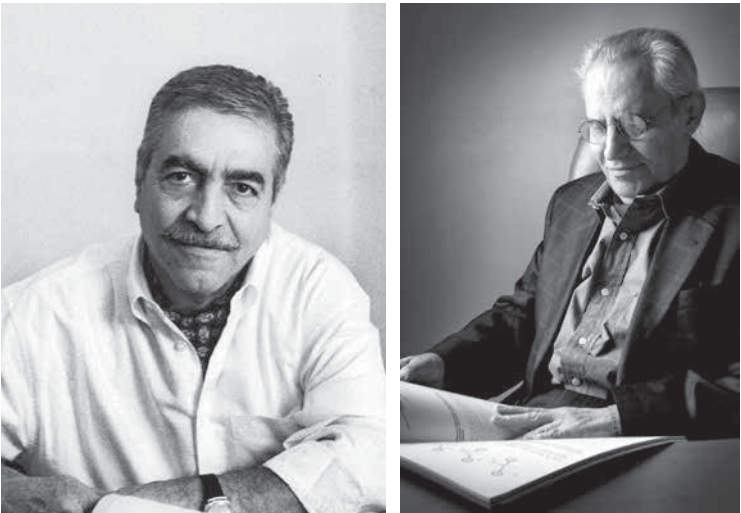

پلان طبقه ی همکف

پلان زیرزمین

علی اکبر صارمی، جواد بنکدار

پروژه‌ی ساختمان مدیریت شعب و شعبه‌ی مرکزی بانک ملت آذربایجان شرقی در شهر تبریز و در مجاورت بلوار ائل‌گلی واقع شده است. فاصله‌ی نزدیک زمین پروژه تا مجموعه‌ی ارزشمند ائل‌گلی و نوساز بودن بافت محل و تأکید ساخت‌های جدید بر بلندمرتبه بودن ساختمان‌ها، همچنین دسترسی‌های سریع از طریق بلوارها و خیابان مجاور و وجود ایستگاه مترو در مجاورت زمین، از پتانسیل‌های مثبت جهت انتخاب زمین به عنوان سایت مناسب پروژه می‌باشند.

سایت مذکور، زمینی تقریباً مستطیل شکل با کشیدگی در راستای شرق به غرب و به مساحت تقریبی ۲۳۷۴ مترمربع می‌باشد. با وجود احاطه شدن زمین از سه بر توسط خیابان (ضلع شرق به بلوار ائل‌گلی، ضلع جنوب به کوچه‌ی بن‌بست ۶ متری و ضلع غرب به خیابان موجود ۶ متری که در آینده عریض‌تر خواهد شد) و به وجود آمدن دسترسی‌های مناسب، اما عرض کم زمین در مجاورت بلوار ائل‌گلی به عنوان دسترسی اصلی مراجعان (حدود ۲۶/۴۰ متر) و کشیدگی آن به طول تقریبی ۸۶ متر، تهدیدات معمارانه‌ی بسیاری برای پاسخگویی به عملکردها بود و همچنین ایده‌های طراحی پروژه را اجتناب‌ناپذیر می‌نمود.

عملکردهای مورد درخواست کارفرما شامل یک شعبه‌ی اصلی، سالن اجتماعات چندمنظوره و ساختمان اصلی مدیریت شعب (ترجیحاً در ۱۲ طبقه) بود. بنابراین در مرحله‌ی اول با توجه به شرایط موجود و نیازهای آینده، برنامه‌ی فیزیکی پروژه توسط مشاور تهیه گردیده و پس از گفتگوها و بررسی‌های فراوان، سرانجام در جلسه‌ی شورای عالی معماری بانک تصویب شد و طراحی مرحله‌ی اول پروژه آغاز گردید؛ در این مرحله، نکات اساسی که مورد نظر طراحان پروژه بود به شرح ذیل طبقه‌بندی گردید:

- با توجه به اهمیت موضوع ساختمان، بنا بایستی دارای جلوه‌ای خاص بوده و شأن و موقعیت یک بانک مهم را بیان کند.
- علی‌رغم قرار گرفتن زمین در مجاورت یک بلوار مهم شهری، به علت نامناسب بودن نسبت‌های طول و عرض آن، باید تهدیداتی در نظر گرفته شود که در هنگام حرکت خودروها در جهات مختلف دید و منظر مناسبی فراهم گردد.
- شعبه‌ی بانک هم به عنوان مکانی که مورد استفاده‌ی مراجعین در تمام ساعات اداری بوده و حتی عابربانک نیز در تمام ساعات شبانه‌روز قابل استفاده می‌باشد، باید دارای جلوه‌های خاص باشد. بنابراین ساختمان شعبه به گونه‌ای در نظر گرفته شد که تا حدودی متفاوت از ساختمان سرپرستی بوده و در مقیاس عابر پیاده طراحی گردد.
- حل مسائل عملکردی، در زمینی محدود و خاص نیز از دلمشغولی‌های طراحان این مجموعه بود. این عملکردها به علت اهمیت چگونگی دسترسی به آنها و قرارگیری آنها در سطوح مختلف بارها و در جلسات گوناگون مورد بررسی قرار گرفت و چگونگی حل روابط بین عملکردها، کل حجم مجموعه را در مراحل مختلف تحت تأثیر خود قرار داد.
- حل مسائل محیطی از قبیل سرما و گرما در شهری مانند تبریز و توجه به انرژی‌های پایدار نیز از نکات بسیار مهم و تأثیرگذار در طراحی مجموعه بود.

نام پروژه/ عملکرد:	ساختمان سرپرستی بانک ملت استان آذربایجان شرقی
شرکت/ دفتر طراحی:	مهندسين مشاور تجير
معماران اصلی:	علی اکبر صارمی، جواد بنکدار
همکاران طراحی:	امیرعباس شیرازی، نیلوفر ایرانی‌شمیرانی
طراحی و دکوراسیون داخلی:	مهندسين مشاور تجير و موسی بینا
نوع تأسیسات/ نوع سازه:	اسکلت فلزی پیچ و مهره‌ای با پوشش ضدحریق
آدرس پروژه:	تبریز، بلوار ائل گلی

۶- در کنار همه‌ی موارد مذکور، طراحان در کار خود ایده‌ی یادمانی بودن بنا و کیفیت ماندگاری بنا را نیز مورد توجه قرار دادند و علاوه بر حجم خارجی در فضاهای داخلی نیز این ایده را دنبال نمودند به این امید که در آینده‌های دور نیز که احتمالاً عملکردهای یک بانک ممکن است دستخوش تغییر شود، کالبد کنونی پاسخگوی تغییرات آینده باشد.

۷- با توجه به داخل نشستن ساختمان نسبت به بره‌ای زمین و در نتیجه، داشتن نماهای چهارگانه (شمال، جنوب، شرق و غرب)، تمام نماها با دقت فراوان طراحی شد و به‌خصوص گوشه‌های محل تلاقی این سطوح مورد توجه بسیار قرار گرفت.

۸- مجموعه به صورت دو حجم مجزا طراحی گردید که در هم تنیده و با هم ادغام شده‌اند. چنین ادغامی یکی از مهم‌ترین نکات طراحی در این پروژه بود.

به این ترتیب ساختمان مورد نظر به صورت دو حجم در هم تنیده، یکی به ارتفاع ۲ طبقه و دیگری در ۱۰ طبقه بر روی زمین و ۲ طبقه زیرزمین به شرح ذیل طراحی گردید:

۱-۸) با توجه به لزوم ایجاد مجموعه‌ی خزانه‌ی مرکزی و صندوق امانات برای پروژه و همچنین ضرورت تأمین حداقل ۸۰ عدد پارکینگ، زیرزمین‌ها در ۲ طبقه، هرکدام به مساحت تقریبی ۲۰۱۸ مترمربع طراحی گردید که در زیرزمین اول مجموعه‌ی خزانه‌ی مرکزی (شامل ۳ پارکینگ، حراست، فضای شمارش، فضای مسئولین، خزانه‌ی بتنی و فضاهای خدماتی) و مجموعه‌ی امانات (شامل فضای پذیرش، کابین‌های اختصاصی، صندوق بتنی) به همراه ۳۶ عدد پارکینگ مجموعه قرار گرفتند. در زیرزمین دوم نیز اتاق تأسیسات مرکزی (شامل موتورخانه، منابع آب، اتاق سرور، اتاق برق، اتاق دیزل ژنراتور) و تعداد ۴۴ عدد پارکینگ طراحی گردیدند.

دسترس‌ی به زیرزمین‌ها از طریق رمپ ماشین‌رو در ضلع غربی مجموعه تأمین می‌گردد. ۲-۸) طبقه‌ی همکف جهت پاسخگویی به کاربری‌های دارای مراجع عام و به مساحت تقریبی ۱۴۵۰ مترمربع به فضاهای شعبه‌ی مرکزی، سالن اجتماعات (شامل فضاهای خدماتی، لابی و سالن اصلی به ظرفیت ۲۵۰ نفر)، لابی اصلی ورودی ساختمان مدیریت شعب و فضای سبز اختصاص یافت. دسترسی به لابی ورودی مدیریت شعب و شعبه‌ی مرکزی از بلوار ائل‌گلی (بلوار اصلی) و دسترسی به سالن اجتماعات از لابی اصلی و خروجی‌های آن به کوچه‌ی ۶ متری ضلع غربی طراحی گردید. ضمن اینکه جهت دسترسی به پارکینگ‌های مجموعه یک ورودی از خیابان ۶ متری ضلع غربی تأمین شده است. با این تفهید، کشیدگی نامطلوب و نسبتاً زیاد زمین در راستای شرقی-غربی به پتانسیلی مثبت جهت تفکیک هر یک از فضاها تبدیل شده است.

۳-۸) طبقه‌ی اول به مساحت تقریبی ۶۴۰ مترمربع به قسمت ارزی شعبه و فضاهای خدماتی قسمت آموزشی اختصاص یافته است.

۴-۸) طبقه‌ی دوم نیز به مساحت تقریبی ۱۱۲۲ مترمربع ضمن تفکیک کاربری‌ها، به مجموعه‌ی آموزشی بانک (شامل کلاس‌ها، سمعی بصری، کتابخانه، اداری) و همچنین قسمت‌های اداری ساختمان مدیریت شعب (مانند اداری بازرسی و اداری حقوقی) اختصاص یافته است.

۵-۸) از طبقه‌ی سوم به بعد، یکی از احجام اصلی به صورت یک ساختمان بلند و یکپارچه به مساحت تقریبی هر طبقه ۶۹۰ مترمربع تا طبقه‌ی هشتم ادامه می‌یابد و ادارات زیرمجموعه‌ی مدیریت شعب مانند ادارات حسابداری، اعتبارات ساختمان، انفورماتیک و ... را در بر می‌گیرد.

۶-۸) طبقه‌ی آخر (طبقه‌ی نهم) به قسمت مدیریت سرپرستی اختصاص یافته است و اتاق‌های مربوط به ریاست، ۳ معاونت، اتاق کنفرانس، رئیس دفتر و هال مراجعین را شامل می‌شود، ضمن اینکه جهت پذیرایی موقت از رؤسا و معاونان سایر شعب اصلی، فضایی به صورت یک سوئیت در همین طبقه و در خارج از مجموعه‌ی مدیریت در نظر گرفته شده است.

۷-۸) لازم به توضیح است که تعداد ۳ عدد آسانسور ۱۵ نفره و ۲ پلکان دسترسی از طبقه‌ی همکف لابی سرپرستی به طبقات اداری را امکان‌پذیر می‌کنند، ضمن اینکه دسترسی‌های داخلی جداگانه‌ای برای قسمت‌های آموزشی، سالن اجتماعات و شعبه در نظر گرفته شده است تا تداخلی در مسیرهای حرکت داخلی با توجه به زمان‌های متفاوت کاری و نوع فعالیت‌های متمایز قسمت‌های مختلف مجموعه صورت نپذیرد.

◀ مساحت: ۱۲۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: اداری ساختمان بانک ملت

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۳

◀ عکاسی پروژه: شرکت تهران سیویل

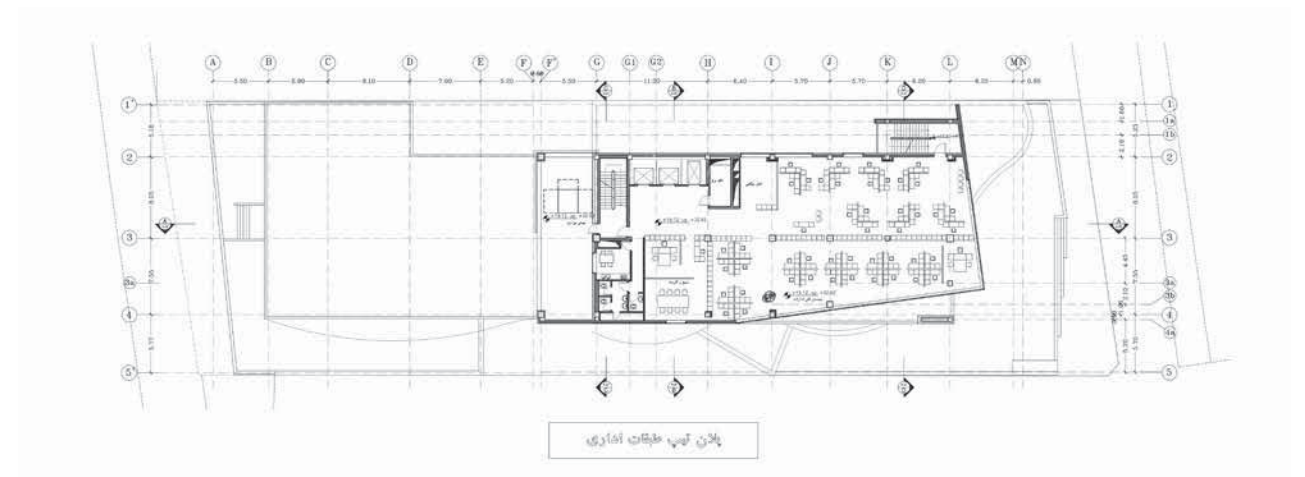
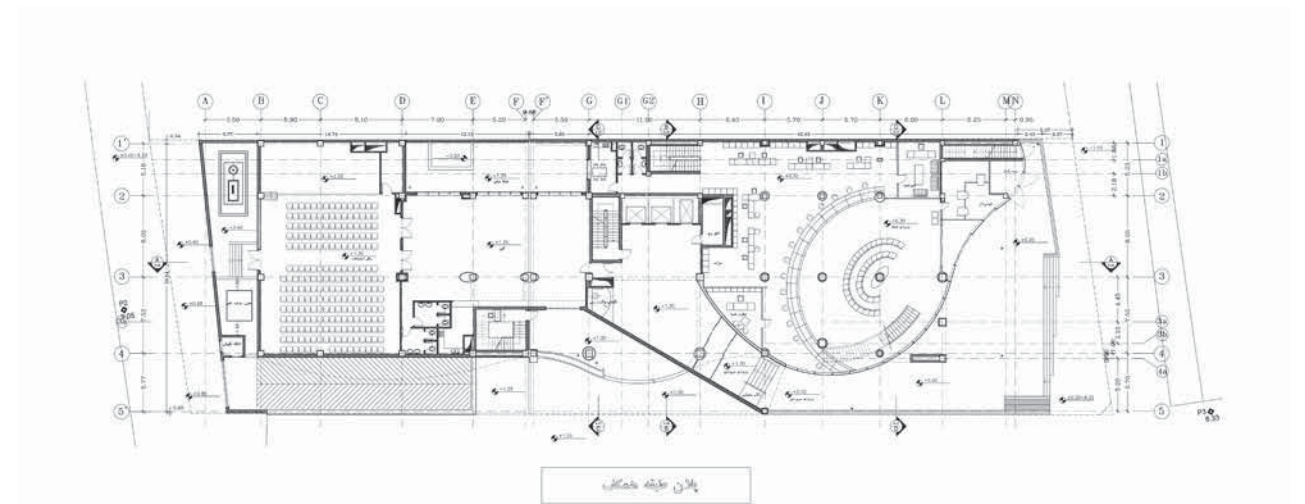
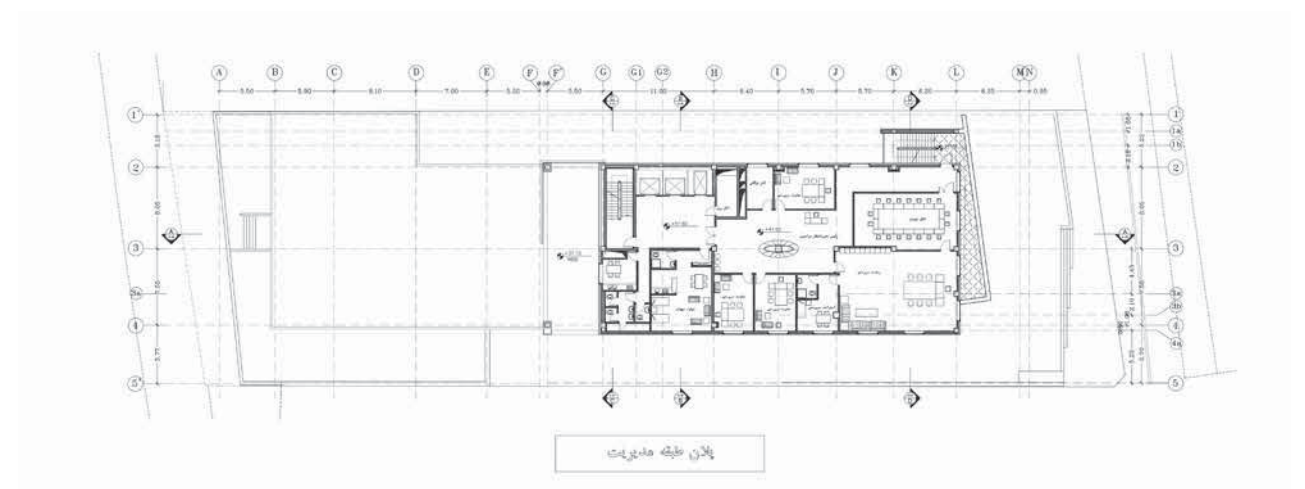
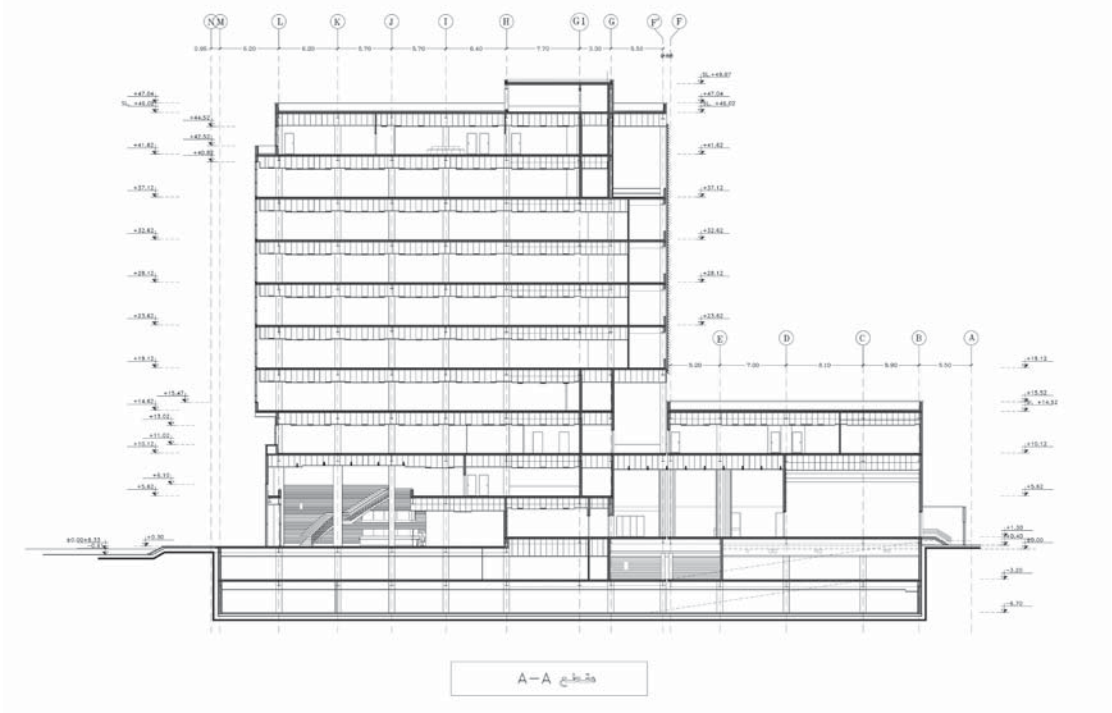
◀ وب‌سایت:

www.Tajeerarch.com

Tajeer_co@yahoo.com

◀ ایمیل:

مجموعه‌ی اداری—تجاری پدیده

فرود ضرغام

این ساختمان واقع در خیابان توحید اصفهان و با دید نسبتاً خوبی به پارک کنار رودخانه‌ی زاینده رود واقع شده است. دید مناسب به بیرون با توجه به کوچکی فضاهای اداری و از سویی، در نظر گرفتن آجر به عنوان مصالح غالب در نمای شهری اصفهان — که در این پروژه مانند کرکره‌هایی که به روی سطوح شیشه‌ای نما کشیده شده‌اند — تعریف جدیدی از کاربرد آجر را ارائه داده است و کانسپت کلی کار را شکل می‌دهد.

استفاده از شیشه‌ی رنگی که مانند کمربندی روی نما خود نمایی می‌کند برای اولین بار در نمای ساختمان به کار رفته است که از نقاط قوت و جسورانه‌ی پروژه محسوب می‌شود (تلاؤیی از رنگ‌های پاییزی پارک مجاور رودخانه در شیشه‌ها)، همچنین واحدهای اداری با مساحت بین ۷۰-۹۵ متری که با پارتیشن‌های سبک از یکدیگر تفکیک شده‌اند و قابلیت تغییر در واحدها را افزایش می‌دهند نیز از نکات قابل بحث در طراحی بنا به شمار می‌روند.

در یک تعریف ساده، حجم مکعبی شکل اداری با ۶ طبقه ارتفاع روی بستر کشیده‌ی تجاری طبقه‌ی همکف قرار گرفته است. جهت ایجاد ارتباط بصری میان درون و بیرون ساختمان، لابی هر طبقه به شکاف میانی بنا منتهی می‌گردد و در هر طبقه با خروج از آسانسورها شاهد منظر متفاوتی از شهر اصفهان، پارک و رودخانه‌ی زاینده رود هستیم. با توجه به قرارگیری بدنه‌ی اصلی بنا در جهت شرق و به منظور انطباق با اقلیم، تنظیم شرایط محیطی بنا و مصرف بهینه‌ی انرژی، در این جبهه با الهام از کرکره‌های چوبی بناهای دوران پهلوی کرکره‌هایی آجری روی پوسته‌ی شیشه‌ای بنا کشیده شده تا ضمن تعدیل تابش با تعریف قاب‌هایی کشیده منظر شهری را به گونه‌ای متفاوت به بیننده عرضه نماید. این پوسته‌ی آجری در جبهه‌ی شمال و جنوب جهت دریافت مناسب تابش و در ادامه‌ی حرکت بدنه‌ی شرقی با تعدیل آن به صورت تیغه‌های باریکی در نما معرفی شده‌اند تا نهایتاً ساختمان به صورت یک کل یکپارچه تعریف گردد.

◀ نام پروژه/ عملکرد: مجموعه اداری-تجاری پدیده

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسين مشاور شهر و اندیشه

◀ معماران اصلی: فرود ضرغام، شیوا ثناگو

◀ همکاران طراحی: زهرا رحمانی، مهنوش ضرغام، محمد رضا نصیری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: مهندسين مشاور شهر و اندیشه

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: تهویه‌ی مطبوع و مرکزی، بتنی

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان توحید

◀ زیربنا: ۳۸۵۰ مترمربع

◀ کارفرما: الهی و شادی، شرکت توسعه و عمران امید

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: زمستان ۱۳۸۷-تابستان ۱۳۹۰

◀ عکاسی پروژه: افرا ضرغام

◀ وب‌سایت:

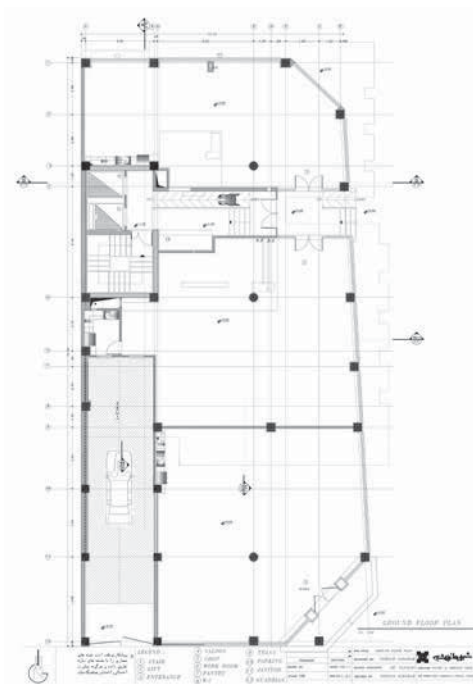
www.shahroandisheh.com

shahroandishe48@gmail.com

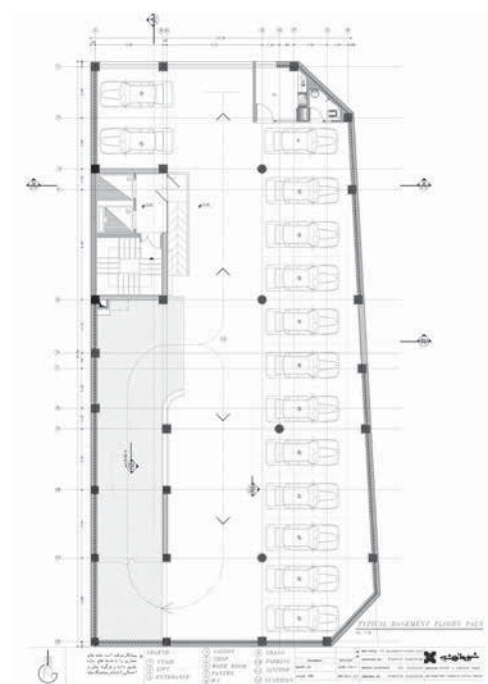
◀ ایمیل:

پلان تپ همکف

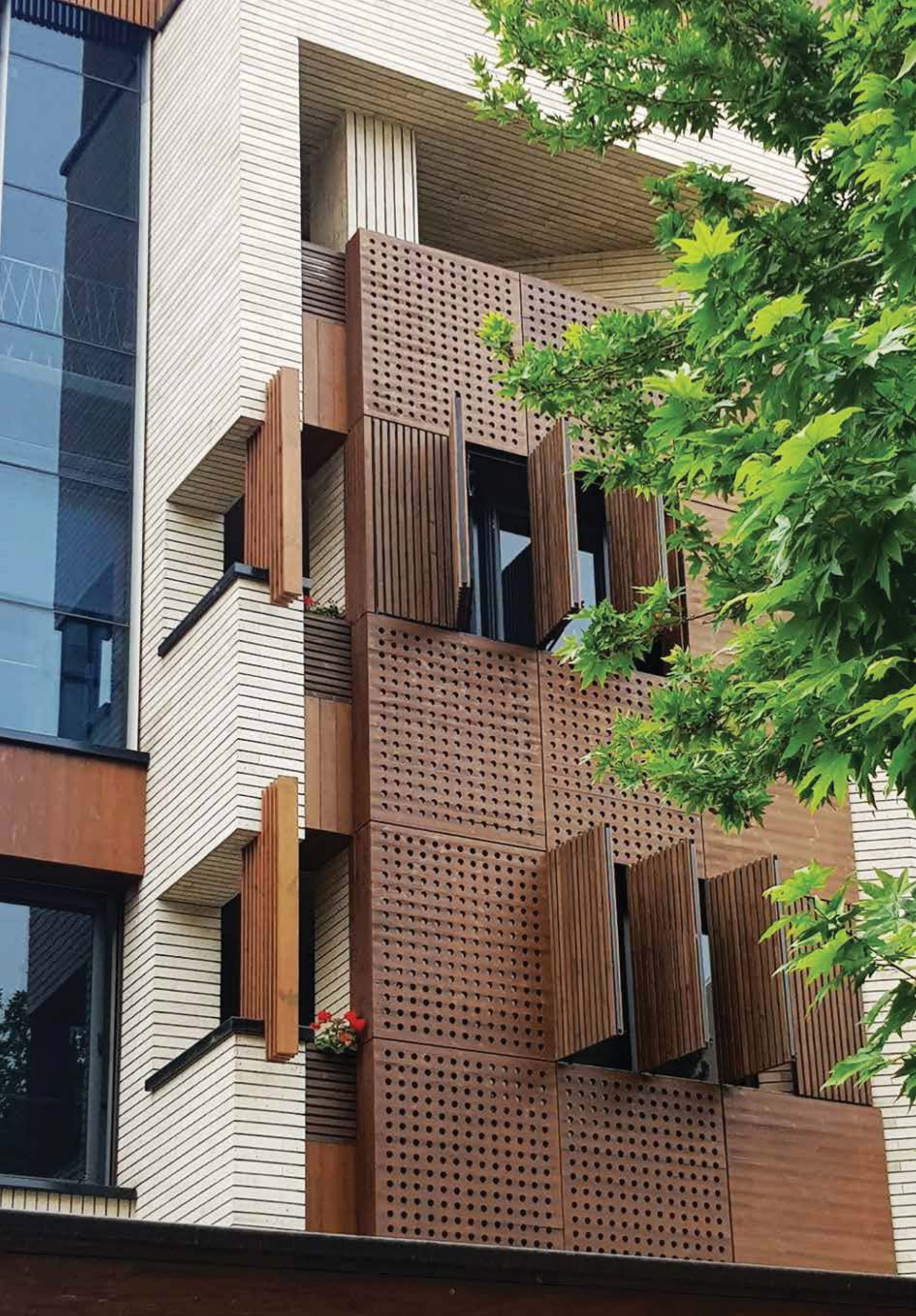

پلان طبقه ی همکف

پلان تپ زیرزمین

پروژه‌ی مسکونی مهرآباد اصفهان

فرود ضرغام، شیوا ثناگو

چوبی می‌باشد که باعث به وجود آمدن نمایی متفاوت نسبت به ساختمان‌های دیگر شده است و از لحاظ فضای داخلی آشپزخانه با بهره‌گیری از نور متناسب و ملایم به فضایی دلنشین تبدیل شده است. درختان چنار قدیمی کنار ورودی ساختمان، شاخه‌های خود را به طرف بنا گسترده‌اند و معماری در نهایت احترام، طبیعت را از درون خود عبور داده است.

پروژه‌ی مسکونی مهرآباد شامل ۴ واحد مسکونی مستقل و یک واحد دوبلکس در طبقه‌ی آخر می‌باشد. قرارگیری آشپزخانه در طبقات تپ در جنوب ساختمان باعث شد که برای جلوگیری از نفوذ نور مستقیم آفتاب در آشپزخانه، یک پرده‌ی مشبک چوبی در این قسمت از نما در نظر گرفته شود. در نتیجه، نمای ساختمان ترکیب آجر، شیشه و یک حجم مشبک

◀ نام پروژه/ عملکرد: پروژه‌ی مسکونی مهرآباد اصفهان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسين مشاور شهر و اندیشه

◀ معماران اصلی: فرود ضرغام، شیوا ثناگو

◀ همکاران طراحی: مهندسين مشاور شهر و اندیشه

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: مهندسين مشاور شهر و اندیشه

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: تهویه مطبوع، بتنی

◀ آدرس پروژه: اصفهان، مهرآباد

◀ زیربنا: ۲۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: گروه فنی مهندسی محکم کار

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶

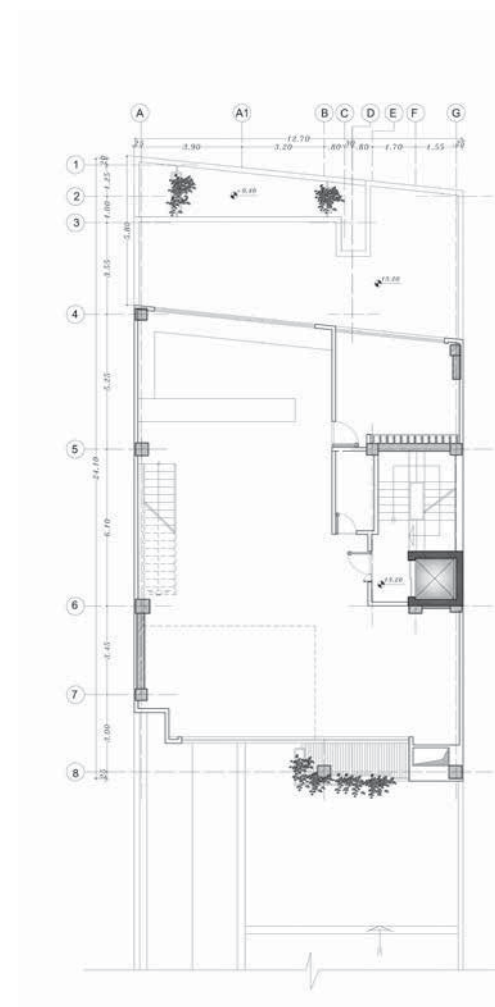
◀ عکاسی پروژه: افرا ضرغام

◀ وبسایت:

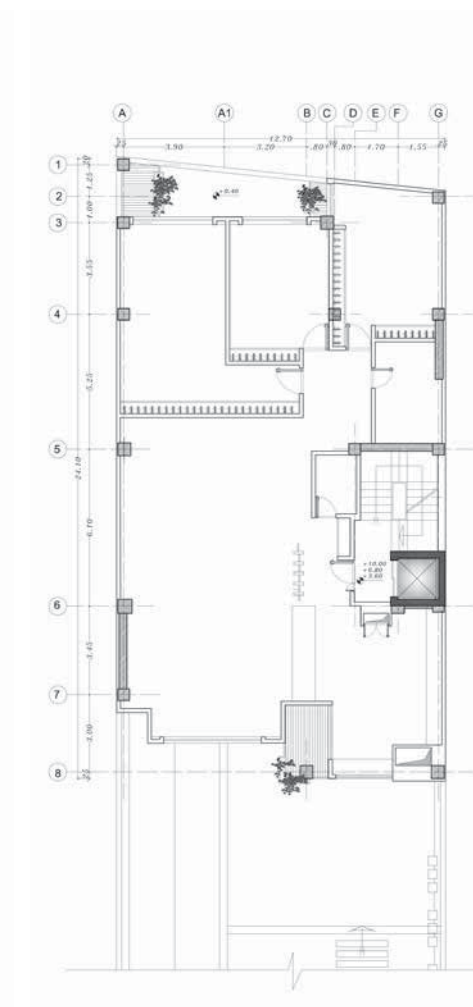
◀ ایمیل:

www.shahroandisheh.com

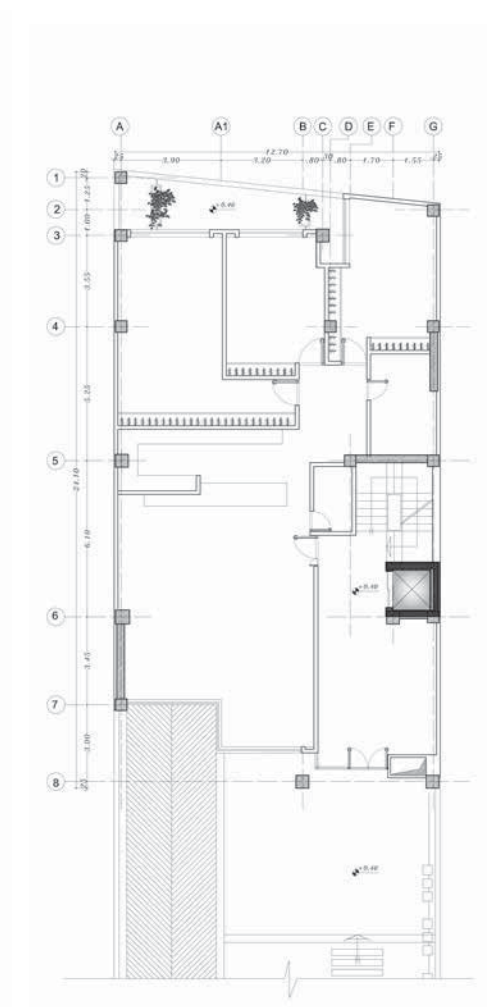
shahroandishe48@gmail.com

پلان طبقه ی چهارم

پلان تپ

پلان طبقه ی همکف

سید ایمان طاوسی، محمد کریمی مرضیه طبائیان

دفتر معماری طرح و ساخت صفحه

دفتر معماری طرح و ساخت صفحه، فعالیت خود را از سال ۱۳۹۴ به صورت حرفه‌ای و یکپارچه در زمینه‌های مشاوره، طراحی، نظارت، اجرا و بازسازی با بهره‌گیری از نیروهای توانمند، خوش فکر و تحصیلکرده در رشته‌ی معماری به صورت یک تیم منسجم آغاز نمود و در طی چند سال فعالیت، پروژه‌های متعددی را به ثمر رسانده است که می‌توان به طراحی و اجرای مجتمع‌های مسکونی سروستان، دشتستان، خاقلانی، پروژه‌ی تجاری-اداری ۲۲ بهمن، پروژه‌ی تجاری جلاتو ۱۹۶، پروژه‌های بازسازی سپاهان‌شهر، ملاصدرا، طراحی مجموعه‌ی مسکونی ۱۰۰ واحدی قصرفیروزه، مجموعه‌ی مسکونی درب امام اصفهان، طراحی پروژه‌ی تجاری شماره ۱۶ میدان امام علی، طراحی داخلی و اجرای پروژه‌های ولیعصر و آپادانا و نیز کسب مقام دوم در مسابقه‌ی رستوران بوف شعبه‌ی عسلویه اشاره نمود. همچنین لازم به ذکر است که به دلیل تحصیلات عالی‌ی تیم طراحی در مقاطع کارشناسی‌ارشد و دکترا و فعالیت آنان در دانشگاه‌ها و مراکز آکادمیک، نوع رویکرد و نگاه ویژه‌ی این دفتر به مسائل حرفه‌ای و روز عرصه‌ی معماری و ساختمان، نگاهی علمی، واقع‌گرا و درعین‌حال هویت‌گرا است. اعضای هیئت مؤسس این مجموعه سیده مرضیه طبائیان، سید ایمان طاوسی طباطبایی و محمد کریمی می‌باشند.

مجموعه‌ی مسکونی رویای سپید

مجموعه‌ی مسکونی رویای سپید، واقع شده در خیابان دشتستان در منطقه‌ی ۱۰ اصفهان، از تجارب ارزشمند دفتر معماری طرح و ساخت صفحه خصوصاً در زمینه‌ی طراحی جزئیات و اجرای آن بوده که بین سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۶ طراحی و اجرا گردیده است. این مجموعه شامل یک زیرزمین با کاربری پارکینگ، طبقه‌ی همکف با کاربری مسکونی و پارکینگ و پنج طبقه‌ی مسکونی تک واحدی بر روی همکف بوده که مجموعاً ۶ واحد مسکونی را در بر می‌گیرد. زمین مورد نظر بنا، به ابعاد ۱۰ در ۲۵ متر و با مساحت تقریبی ۲۵۰ متر واقع در ضلع جنوب شرقی تقاطع دو گذر ۱۲ متری بوده که به غیر از ضلع شرقی آن که در مجاورت کامل همسایگی واقع شده، بقیه‌ی جبهه‌های آن با گذر همجوار می‌باشند.

خواست کارفرما مجموعه‌ای با متراژ حداکثر و استفاده‌ی هرچه بیشتر از امکان ساخت در حیطه‌ی قوانین و ضوابط شهرداری و همچنین اختصاص هر طبقه به یک واحد مسکونی سه خوابه بود، به گونه‌ای که فضای سالن هر واحد در طبقات، بیشترین ارتباط با گذرهای جنوبی و غربی را داشته باشد. با توجه به خواسته‌های کارفرما و محدودیت زمین و الزام ضوابط و مقررات، خصوصاً در تأمین پارکینگ خودروها، تقریباً تمامی راه‌ها به یک پاسخ در طراحی پلان منجر می‌گردید. بدین صورت که در طبقه‌ی زیرزمین، ۴ پارکینگ با تأمین دسترسی از طریق رمپ داخل حیاط و در طبقه‌ی همکف ۲ پارکینگ با دسترسی از گذر شمالی تأمین گردید و

بقیه‌ی فضای همکف به فضای ورودی مجموعه و یک واحد کوچک‌تر دو خوابه اختصاص یافت. همچنین در طبقات و در هر واحد، سالن و نشمین همجوار ضلع جنوب و غرب و در ارتباط با آشپزخانه، دو اتاق در جبهه‌ی شمال و یک اتاق در جبهه‌ی جنوب و میان آنها فضای خدماتی از جمله آشپزخانه و سرویس‌بهداشتی و حمام‌ها در میانه پلان مستقر گردیدند. در این بین و با محدودیت‌های پیش رو در طراحی حجم و فرم و نمای بیرونی و با توجه به پلان مذکور، تمرکز طراحی بر روی بافت و مصالح و طراحی اقلیمی بازشوها خصوصاً استفاده‌ی بهینه از نور و کنترل هدفمند آن قرار گرفت.

بدون شک، آجر به عنوان مهم‌ترین مصالح مورد استفاده در بنا و به عنوان یک مصالح دارای سه بُعد طول و عرض و ارتفاع برای معماران گذشته‌ی ما مطرح بوده است. استفاده از بعد سوم آجر و کاربرد آن در ایجاد سایه‌ها، حذف انعکاس نور و صدا و ایجاد یک بافت غیرهمسطح و سه‌بعدی از نمای بیرونی، مورد نظر طراحان در این بنا بوده است. از سویی دیگر، رنگ سفید آجر به دلایل اقلیمی و کاهش جذب انرژی خورشید انتخاب گردید که در صورت عدم توجه به بعد سوم و چینش اندود مانند آن، انعکاس شدیدی را در پی می‌داشت. ذکر این نکته خالی از لطف نیست که با توجه به موقعیت خاص قرارگیری بنا در سایت و دارا بودن چهار غا و حرکت خورشید و تابش آن بر روی هر چهار غا، تهییدات خاصی در طراحی پوسته‌ی بیرونی بنا می‌بایستی مورد توجه قرار می‌گرفت که اصلی‌ترین آن، همان بافت و رنگ مصالح غالب، یعنی آجر سفید و چینش آن با توجه به بعد سوم آن بوده است. نکته‌ی دیگر آنکه، در اجرکاری هنرمندان معمار در گذشته هیچگاه سطوح با یک اجرکاری ساده رها نگردیده و هنرمند معمار سعی بر آن داشته است که با همان مصالح در دسترس خود و با تغییر در بافت و چینش آجرها، طرح و بافتی نو خلق نماید که به گونه‌ای تنوع، ظرافت و ایجاد تزئینات منجر گردیده است. در طراحی و اجرای این بافت نیز با استفاده از تغییر چیدمان آجرها و به وجود آوردن سایه‌های متفاوت با استفاده از آجرهای عمود بر سطح جداره در نمای غربی و شمالی و همچنین چفت‌ها و مشبک‌ها و انواع هره‌چینی در طبقات و زیر پنجره‌ها در هر چهار غا این امر محقق گردیده است. نکته پایانی در طراحی و اجرای بافت بنا، استفاده از چوب به عنوان تکمیل کننده‌ی مصالح و همنشینی آن با آجر می‌باشد. دلیل استفاده از چوب، علاوه بر کاربرد آن در به وجود آوردن سایبان‌ها و تابش بندهای متنوع در تمامی جداره‌ها، معناداری ارتباط این مصالح با آجر از حیث نشانه‌شناسی و تداعی خانه‌های ارزشمند گذشته بوده است. با نگاهی گذرا به اکثر خانه‌های سنتی در ایران و خصوصاً اصفهان، استفاده‌ی وسیع از این دو مصالح در کنار یکدیگر در ساخت خانه مشاهده می‌گردد. ارسی‌ها، سه‌دری‌ها، پنج‌دری‌ها، رخیام‌ها، درب خانه‌ها، مشبک‌ها و داربست‌های تاک، همگی از چوب ساخته شده و در کنار آجر، حس صمیمی خانه را ایجاد می‌نموده است؛ این امر سبب می‌گردد که مشاهده‌ی این دو مصالح در کنار یکدیگر و بافت ظریف و پر از جزئیات آن به عنوان نشانه‌های کهن و آشنای خانه، به طور ناخودآگاه ذهن بیننده را به سمت بنای مسکونی و خانه رهنمون ساخته و حس سکونت و آرامش را در سیمای شهری محله به وجود آورد.

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان پروین، خیابان دشتستان

◀ مساحت/ زیر بنا: ۲۵۰ مترمربع، ۱۲۵۰ مترمربع

◀ کارفرما: عذرا منانی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۴

◀ عکاسی پروژه: میلاد غربی

◀ ایمیل:

Safhestudio@gmail.com

◀ نام پروژه/ عملکرد: مجتمع مسکونی رویای سپید

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری طرح و ساخت صفحه

◀ معماران اصلی: سید ایمان طاوسی، محمد کریمی، مرضیه طبائیان

◀ همکاران طراحی: راضیه آقایی، سمیرا وکیلی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر معماری طرح و ساخت صفحه

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: گرمایش: پکیج و رادیاتور، سرمایش: اسپلیت، بتنی

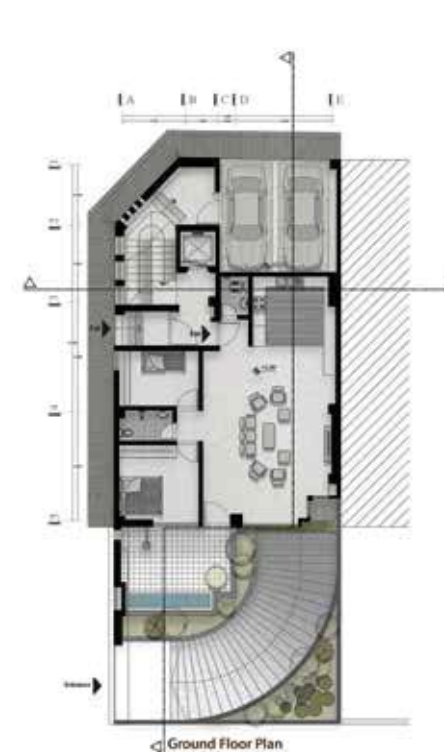
نمای غربی

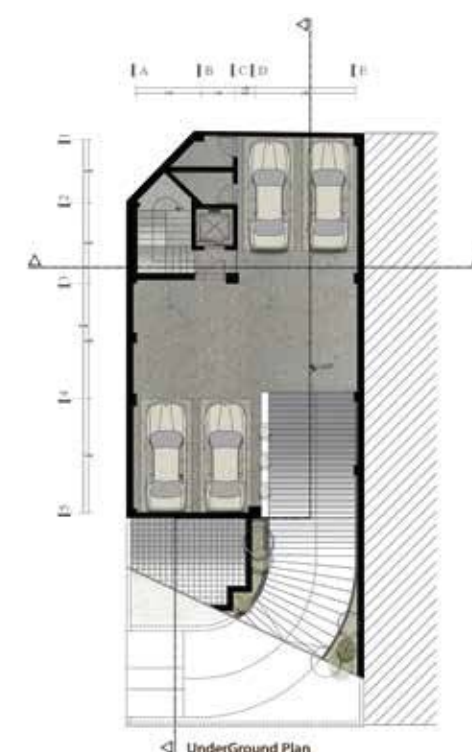
نمای شمالی

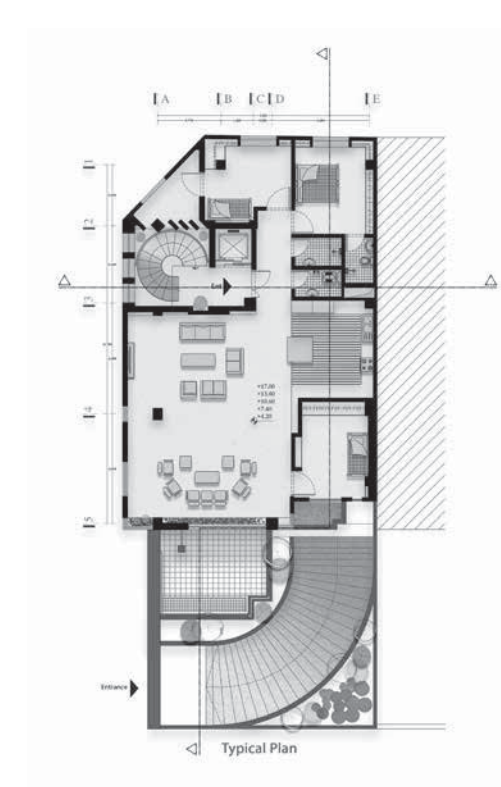
نمای جنوبی

پلان همکف

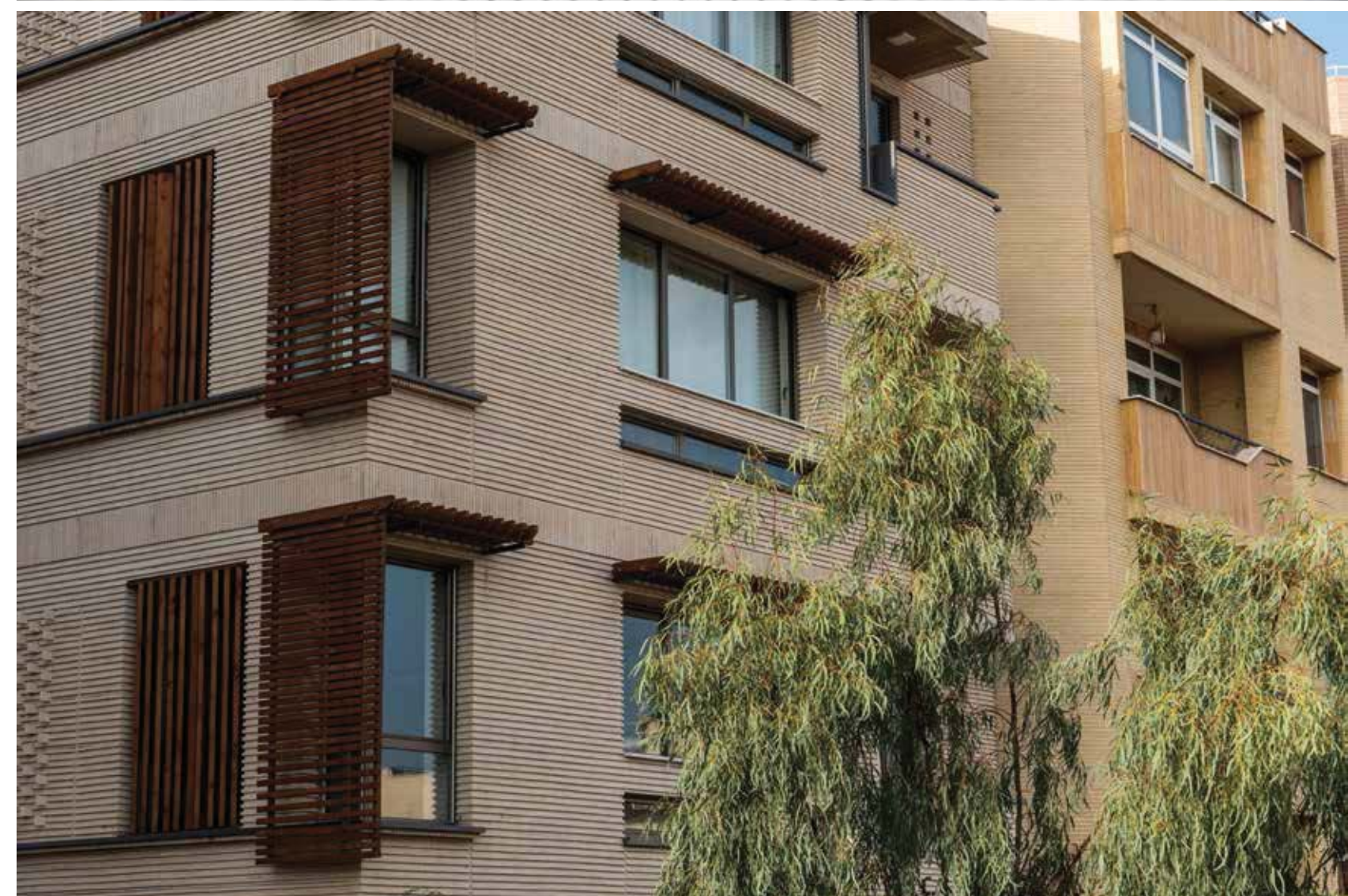
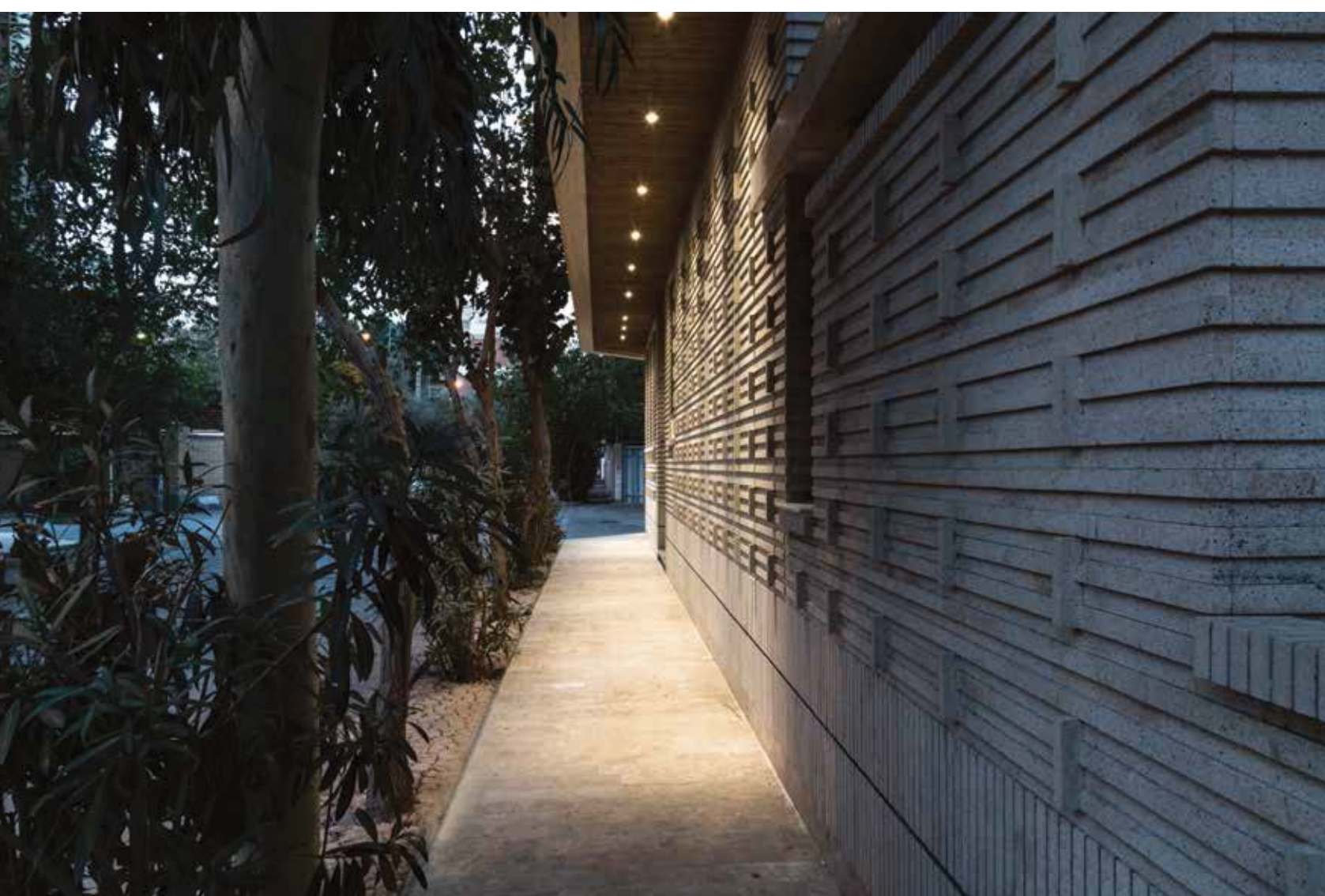
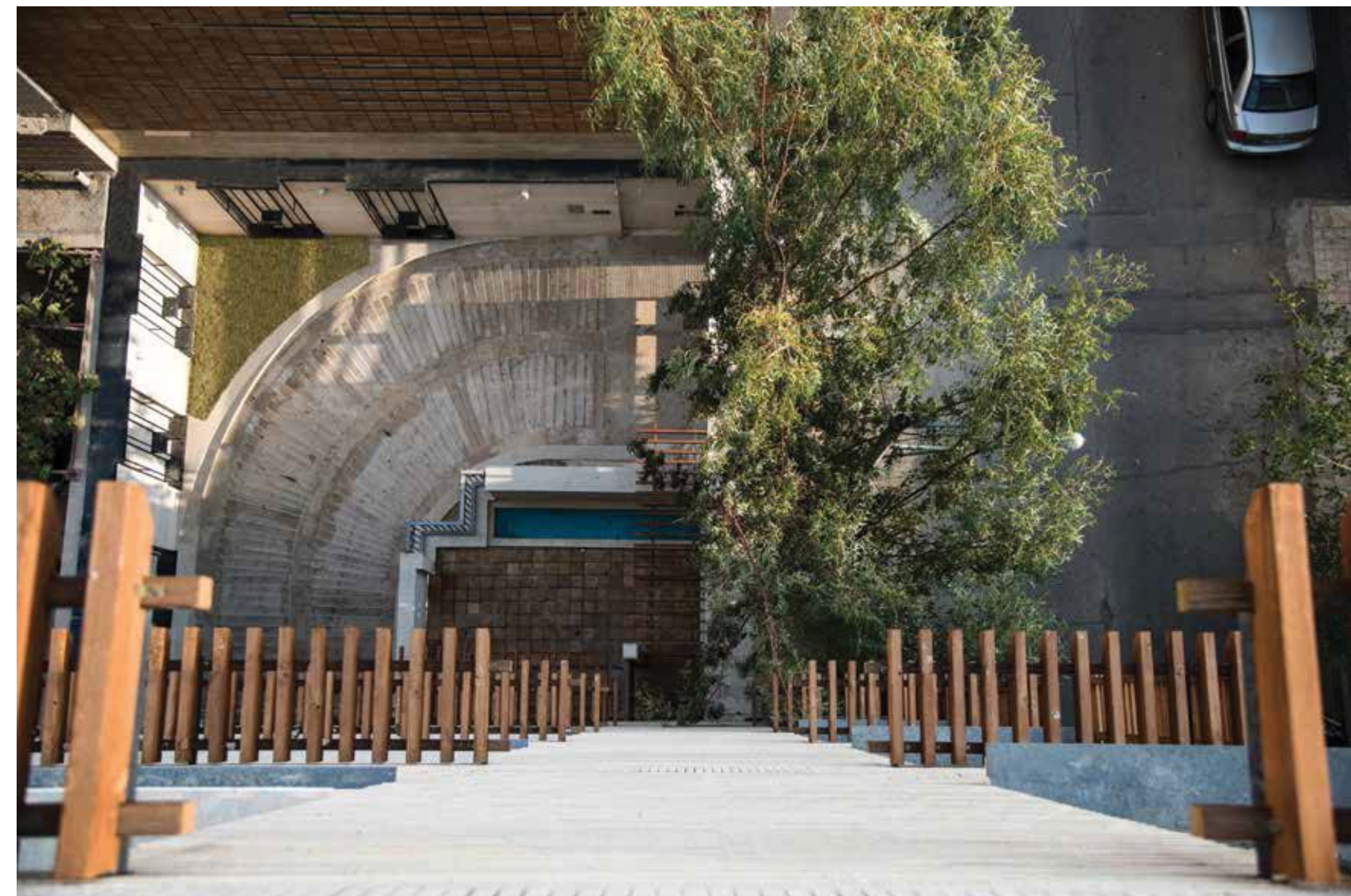
پلان زیرزمین

پلان تپ

مقطع

آپارتمان مسکونی کلوان چهار

شورش عابد

پیشنهادشان ساخت این قطعات در کارگاه‌شان و حمل و نصب آن با جرثقیل بود که در نهایت هم همین کار را کردیم. در ساخت پله‌ی واحد دوبلکس نیز از همین روش استفاده شد. در خود کارگاه و به صورت یک تکه بدون برش و جوش و تنها خم‌کاری. در مرحله‌ی رنگ‌آمیزی هم همین روش را ادامه دادیم – استفاده از نقاش اتاق‌های ماشین‌های بزرگ به جای نقاش ساختمان.

این قضیه برای ما یک حس نوستالژیک داشت. افراد برای اولین بار بود دانش خود را در زمینه‌ی ساختمان به کار می‌بردند. ما هم برای اولین بار بود به جای سنگ‌کار و نقاش ساختمانی، اتاق‌ساز و صافکار و نقاش ماشین را بر بالای داربست پروژه‌هایمان می‌دیدیم. در انتخاب رنگ‌ها هم از رنگ مخصوص ماشین استفاده شد و همه‌ی مراحل آن شبیه صافکاری بدنه‌ی ماشین بود. استفاده از بتونه‌ی سنگی به جای بتونه‌ی روغنی، آستر فوری و رنگ ۲۱ کارخانه‌ی مهار در ساختمان هم برای ما و هم برای تیم اجرا یک تجربه‌ی متفاوت بود. در قسمت‌های سنگی هم همین مسئله زمینه‌گرایی برای ما در اولویت بود. همان‌طور که گفته شد سنگ‌ها از یکی از روستاهای اطراف توسط خود اهالی روستا از کوه کنده شد که خودشان می‌گفتند: «فکر نمی‌کردیم این سنگ‌ها به درد چیزی بخورد.» برای بعضی از اهالی روستا هم این پروژه یک منبع درآمد موقت بود که ما امیدوار بودیم این قضیه در آینده نیز ادامه پیدا کند و بتواند کمکی برای اهالی روستای سرد کوهستان باشد و تا حدودی همین‌طور نیز شده است. برای ما مهم بود که این پروژه، ساختمانی باشد مربوط به شهرستان بوکان – ترکیبی از صنعتی رو به زوال و جغرافیای روستاهای پیرامون آن. اکنون که چهار سال از ساخت کلوان چهار می‌گذرد؛ هنوز هم به من می‌گویند کاش این فریم‌ها را مشکی می‌زدید، خیلی با این سنگ‌ها همخوانی دارد، اما من دنبال همخوانی نبودم. به قول آندره برتون «زیبایی یا تشنج‌زاست یا اصولاً وجود ندارد».

کلوان چهار ادامه‌ی همان کلوان سه و بر مبنای همان تجربه‌ها بود: سنگ بود و رنگ. از قدیم مردم همان چیزی که دم دستشان بود را بر می‌داشتند و سرپناه می‌ساختند و در اینجا چه چیزی بهتر و بیشتر از سنگ؛ ما نیز بر همین اساس سنگ را دوباره تجربه کردیم. برخلاف کلوان سه که در آن از ضایعات تراورتن و گرانیت استفاده کردیم، این بار با استفاده از بومی‌های یکی از روستاهای اطراف (سرد کوهستان) سنگ‌ها را از خود آن روستا جمع‌آوری کردیم. اهالی آن منطقه براساس حس ناسیونالیستی که داشتند، معتقد بودند این بهترین سنگ است؛ اما ما دنبال بهترین و زیباترین نبودیم، ما دنبال بیشترین و دم دست‌ترین سنگ بودیم – چیزی که برای خودمان باشد.

باز هم رنگ را اساس کار قرار دادیم، مانند کلوان سه، کنسول‌های پروژه را بهانه‌ای برای جاری کردن رنگ کردیم: هر کنسول یک رنگ متفاوت. نارنجی، بنفش، سفید، آبی، زرد، طوسی و سبز. فقط این بار تعداد کنسول‌ها کمتر، ولی ابعاد آنها وسیع‌تر شد. مهم‌ترین تفاوت کلوان سه با چهار، نه در مفاهیم که در روش بود. این بار برای ما بومی بودن پروژه، هم در فرم و هم در روش مدنظر بود. در شهرستان بوکان پس از آنکه صنعت فرش در اواخر دهه‌ی هفتاد شمسی به کلی از بین رفت، حال نوبت صنعت دوم آن، یعنی کارگاه‌های بزرگ اتاق‌سازی ماشین‌های باری بود. اکنون چند سالی است که دیگر خبری از ماشین‌های باری که از کل کشور به بوکان می‌آمدند، نیست. کارگاه‌ها یکی پس از دیگری راهی را می‌روند که بیست سال قبل فرش‌های پرنقش و نگار رفتند.

ما با استفاده از همان نیروها و همان روش اتاق‌سازی دست به اجرای جداره‌ی بیرونی پروژه زدیم. در همه‌ی کنسول‌های رنگی پروژه، ما از ورق ۳ میلی‌متری که در این صنعت کاربرد داشت، استفاده نمودیم. پیشنهاد ما اجرای این قسمت‌ها در محل بود، ولی تیم اجرا

◀ نام پروژه/ عملکرد: آپارتمان مسکونی کلوان چهار

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری کلوان

◀ معمار اصلی: شورش عابد

◀ همکاران طراحی: حسام سعیدی کیا

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: شورش عابد

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: پکیج، بتنی

◀ آدرس پروژه: بوکان ، خیابان شهید فهمیده، جنب غایشگاه سامسونگ

◀ مساحت/ زیربنا: ۲۵۲ مترمربع، ۱۶۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: علی مام عبدالله

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۶-۹۳

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی، سولماز آرشاها

◀ ایمیل:

Shoreshabed@gmail.com

خانه ی امینی

شورش عابد

پروژه از یک لحاظ برای ما منحصربه‌فرد بود، آن هم خواسته‌ی کارفرما بود. برعکس بیشتر پروژه‌های این روزها که عبارتند از آپارتمان‌های مسکونی، آقای امینی یک خانه می‌خواست با چهار اتاق خواب و این اولین تجربه‌ی ما در طراحی یک خانه‌ی مسکونی بود. هدف ما این بود این خانه الگویی باشد برای ساخت‌وساز شهری خانه‌های بوکان که شهری است کردنشین و کوچک، همچنین کوهستانی و سردسیر با جمعیت نه چندان زیاد؛ یعنی خانه‌ای متفاوت، درعین‌حال با ویژگی‌های محلی (استفاده‌ی حداکثری از سنگ کوهی با حداقل بازشوها) در راستای تلاش برای تلنگری به لایه‌های زیرین خاطره‌ی جمعی رهگذران. همچنین با توجه به حرفه‌ی کارفرما که در ارتباط با خارج از ایران بود، جنبه‌های فرا ملی نیز برایمان اهمیت پیدا کرد.

بنابراین، براساس تجربه‌های قبلی، طراحی را بر این مبنا قرار دادیم: قرارگیری کولژگونه‌ی حجم‌ها و امان‌های ساده و خطوط مستقیم در کنار هم به مثابه تکه‌های ناهمگون – طوری که همزمان با یادآوری چیزهایی از معماری فراموش شده‌ی منطقه، در تعامل با معماری و تکنولوژی روز دنیا نیز قرار بگیرد. این مسئله به نظر من می‌توانست ما را در رسیدن به هدفمان یاری کند و در این راستا، از نقاشی‌های پیتَر هالی الهام گرفتم. استفاده از نقاشی‌های پیتَر هالی امر تازه‌ای نبود و در کلوان دو هم آن را تجربه کرده بودم. در تقابل با ساخت‌وسازهای روزمره، تلاشم این بود که بتوانم چیزهایی را از معماری گذشته‌ی منطقه به یاد ساکنین شهر که از مقابل پروژه عبور می‌کنند، بیاورم که به اعتقاد من خیلی وقت است فراموش شده‌اند. همین نکته را قبلاً هم در کلوان سه و چهار، اساس قرار داده بودم. در همین راستا، دو اصل را که ریشه در معماری کوهستانی منطقه‌ی ما دارد، در بدنه‌ی بیرونی خانه به عنوان مبنا قرار دادم.

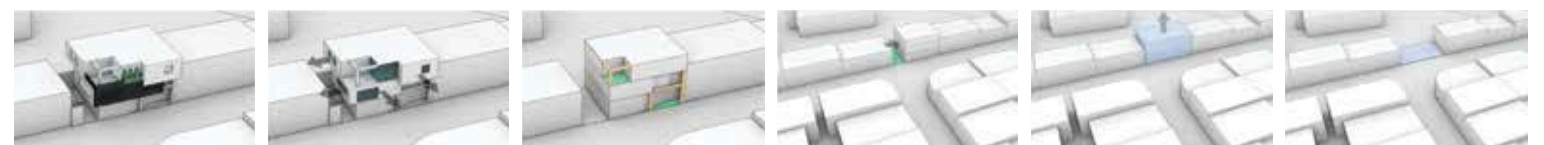
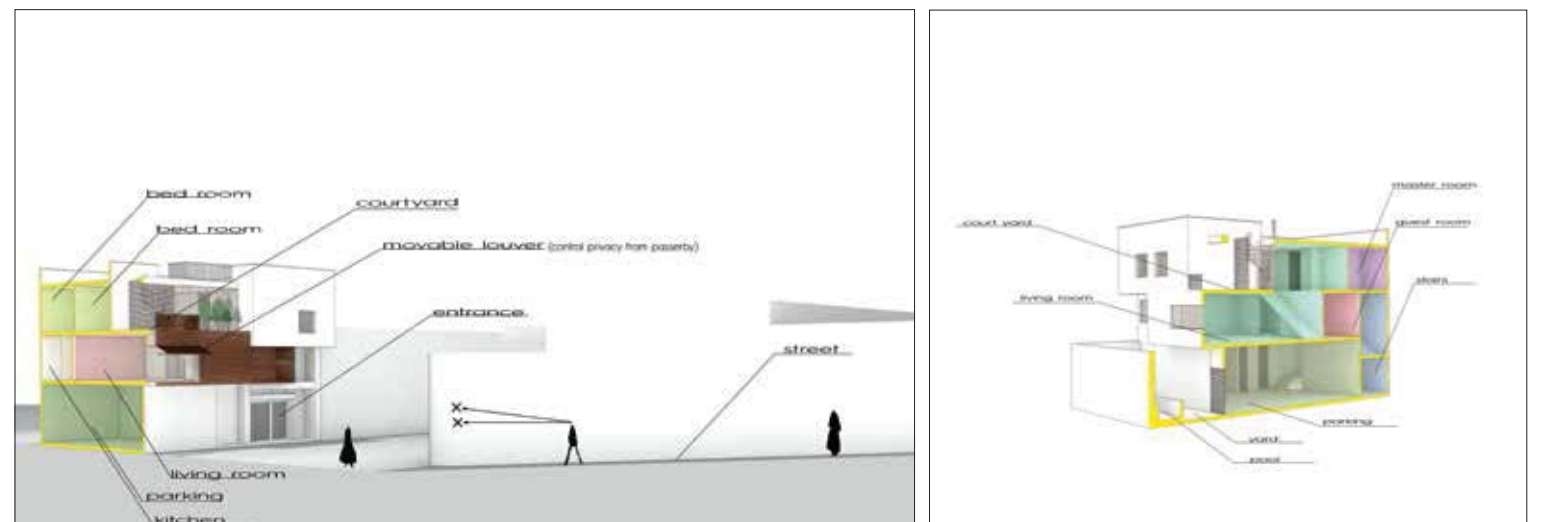
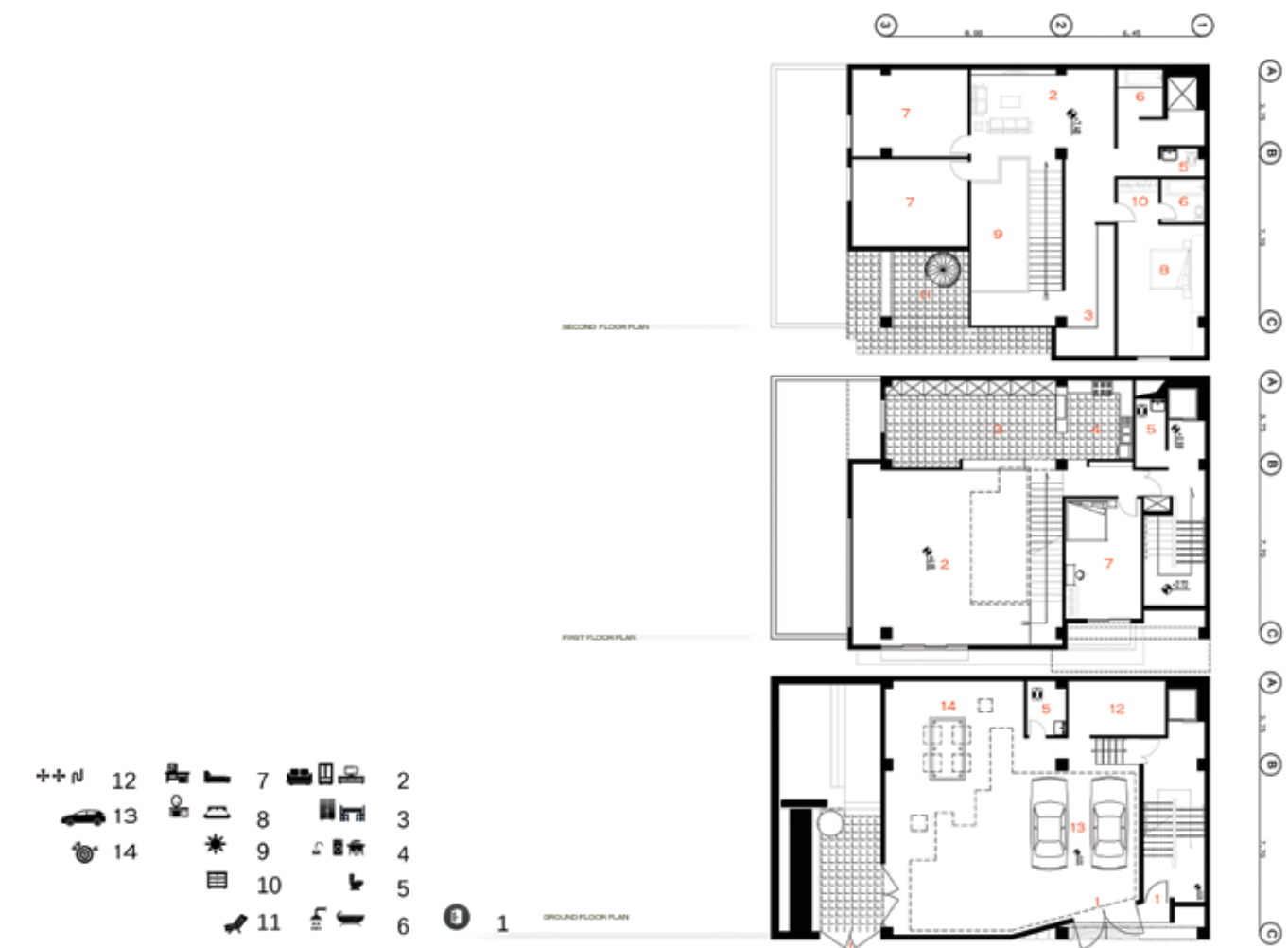
الف: جنبه‌ی بیرونی: بنا به تجربه‌ی قبلی خودم، استفاده‌ی مجدد از سنگ روستاهای اطراف به عنوان متزیال غالب تاریخی منطقه

ب: جنبه‌ی بیرونی-درونی: بسته بودن حجم و حداقل بازشوها، آن هم بیشتر در جبهه‌ی نورگیر بنا

استفاده از سنگ

در دنباله‌ی همان پروژه‌های قبلی، در ادامه‌ی همکاری با ساکنان محلی یکی از روستاهای اطراف، سنگ‌ها از محل جمع‌آوری و بارگیری شد. سنگ‌ها با حداقل تغییر در کل جداره‌ی همکف، حیاط جنوبی، بخش‌هایی از تراز طبقه‌ی اول و تمام کف بیرونی بنا به کار برده شد. به طوری که در دید حداکثری عابر قرار گیرد. همچنین امتداد سنگ‌ها به داخل حیاط جنوبی و پوشاندن کل حیاط با آن در کنار آبناهای پله‌ای و صدای آب برخواسته از فواره‌ها،

نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی امینی	آدرس پروژه: بوکان، خیابان ابوذر، خیابان خیام
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری کلوان	مساحت/ زیربنا: ۲۴۰ مترمربع، ۵۴۰ مترمربع
معمار اصلی: شورش عابد	کارفرما: اسعد امینی
همکاران گرافیک: امیر رضانی، لقمان یوسفی	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۶-۹۳
طراحی و دکوراسیون داخلی: شورش عابد	عکاسی پروژه: فرشید نصر آبادی
نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی حرارتی، بتنی	ایمیل: Shoreshabed@gmail.com

۱. سایت مورد نظر
۲. ارتفاع گرفتن بنا به میزان سه تراز طبقاتی براساس خواسته‌ی کارفرما
۳. عقب‌نشینی از سمت جنوب به میزان ۵ متر
۴. تورفتگی در ترازهای طبقاتی
۵. پیشامدگی در طبقات مختلف قوی‌تر شدن ارتباط بین بنا و محیط اطراف
۶. ایجاد حریم پوشش بازشو نشیمن جهت کنترل دید از بیرون و میزان نور ورودی
۷. استفاده از درختچه‌های مخصوص مناطق سردسیر جهت کنترل نور ورودی از طریق بازشو تراس شرقی - جنوبی و مخفی کردن بازشو از دید ناظر بیرونی
۸. پسته به نظر رسیدن حجم کلی بنا که مخصوص مناطق کوهستانی می‌باشد.
۹. بهره‌گیری از نور مطلوب جنوبی در مناطق سردسیر
۱۰. ایجاد مکانی به عنوان حیاط در سایه برای استفاده در فصول گرما
۱۱. عقب‌نشینی از سمت جنوب به میزان ۵ متر
۱۲. بهره‌گیری از نور کافی از صبح تا ظهر
۱۳. نمایان شدن سازه در کل طبقات و تبدیل شدن آن به المان معماری
۱۴. استفاده از لوور چوبی متحرک برای کنترل نور ورودی

دیاگرام شکل‌گیری حجم کلی

ساختمان مسکونی ارغوان

شهاب علیدوست، سونا افتخاراعظم

در راستای طراحی نما، ابتدا به منظور حفظ دید و منظر، ایجاد شفافیت در پوسته‌ی نما ملاک عمل قرار گرفت، و سپس به منظور تلفیق آن با مفاهیم معماری ایرانی از جمله ایجاد حریم خصوصی، کنترل نور و خلق سایه به عنوان یک عنصر در طراحی داخلی، از الگوی «فخر و مدین» استفاده گردید.

الگوی «فخر و مدین» از دو بخش فضای پر و خالی با چیدمان منظم بهره گرفته است. از این رو، در گام اول سعی شد تا با حفظ این ساختار از یک سو، و تغییر مقیاس عناصر تشکیل‌دهنده از سوی دیگر، به الگویی جدید دست یافت تا بتوان از آنچه در مقیاس کلان به عنوان طرح‌ریزی نمای اصلی پروژه و چه در مقیاس خرد به عنوان صفحاتی نیمه‌شفاف بهره برد. بنابراین، ابتدا نما را به بخش‌های پر و خالی تقسیم کرده و در مرحله‌ی بعدی از الگوی «فخر و مدین» در بخش‌های پر به صورت پوسته‌ی دوم استفاده کرده، تا ضمن کنترل نور ورودی و سایه‌اندازی در داخل فضا بتوان دید و منظر از داخل به فضای بیرون را نیز حفظ نمود. در ادامه، با ایجاد گلدان‌هایی در فضاهای خالی نما، سبزی‌نگی فضای شهری بر روی بنا امتداد پیدا کرده و در انتها به فضای سبز بام پروژه ختم گردید. همچنین به منظور هماهنگی با ساختمان‌های مجاور، از یک سلسله المان عمودی به کار رفته در نماهای ساختمان‌های همسایه استفاده شد، تا ضمن قاب نمودن «فخر و مدین»‌های به کار رفته در نما، سبب ایجاد هماهنگی با سیمای شهری خیابان گردد.

• در نهایت سعی بر این بود تا ضمن رعایت خواسته‌های کارفرما به عنوان استفاده‌کننده‌ی اصلی فضا، بتوان بین استفاده از عناصر سنتی با بیانی مدرن در بیرون از یک سو، و سادگی و تأثیر پذیری فضای داخلی از عناصر نما از سویی دیگر، تعادل و تعاملی منطقی برقرار نمود.

• ساختمان ارغوان در منطقه‌ی ۲ شهرداری تهران در محدوده‌ی سعادت آباد در زمینی به مساحت در حدود ۲۶۰ مترمربع در ۸ طبقه، شامل ۲ طبقه زیرزمین و ۵ طبقه روی همکف، با اسکلتی بتنی، و زیربنایی در حدود ۱۴۰۰ مترمربع در فروردین ۹۴ شروع شد و در اسفند ۹۶ خاتمه یافت.

• از آنجایی که کلیه‌ی واحدهای ساختمان ارغوان متعلق به اعضای یک خانواده است، طراحی فضاهای داخلی با برنامه‌ی فیزیکی مشخص و تعیین شده روبه‌رو بود. این فضاها شامل ۴ واحد مستقل به صورت ۳ واحد ۱۷۰ متری و یک واحد دوبلکس، یک سالن مخصوص جشن‌ها و مهمانی‌ها به همراه انباری‌ها و تأسیسات در زیرزمین اول و یک مجموعه استخر و اتاق ورزش در زیرزمین منفی ۲ طراحی گردید. همچنین به منظور جمع شدن کلیه‌ی اعضای خانواده، فضای بام به گونه‌ای طراحی گردید تا علاوه بر ایجاد محیطی صمیمی، توجه ویژه‌ای به حضور فضای سبز حاصل گردد.

در برخورد با طراحی نما در روند طراحی پروژه، مسائلی از قبیل توجه به سیمای شهری، در نظر گرفتن فضای سبز و امتداد سبزی‌نگی در نما، توجه به طراحی جزئیات در ساختاری یکپارچه و همچنین استفاده از مفاهیم معماری ایرانی در پروژه مد نظر قرار گرفت.

• با توجه به حساسیت کارفرما در چپش کاربری‌های فضاهای داخلی پروژه، توجه به خواسته‌های ساکنین و تأمین فضاهای مورد نیاز، رعایت تفکیک فضاهای عمومی و خصوصی، تأمین ابعاد مناسب برای تک‌تک فضاها و همچنین توجه به نحوه‌ی کنترل نور با نیم‌نگاهی به رعایت حریم خصوصی فضاهای زندگی، از جمله مسائلی بود که می‌بایست در طراحی مورد توجه قرار می‌گرفت.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان مسکونی ارغوان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری علیدوست و همکاران

◀ معماران اصلی: شهاب علیدوست، سونا افتخاراعظم

◀ همکاران طراحی: امیرنیک نفیس، حمیده رئوف‌زاده، سهند محدث، محمود جافرمن، مهدی

بهشتی، آرش دریایی، قاسم ناییجی، پریسا سلطانی، رخساره پناهی‌نژاد

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر معماری علیدوست و همکاران

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: سیستم سرمایش و گرمایش مرکزی (دیگ و چیلر تراکمی

هواخنک)، اسکلت فلزی

◀ آدرس پروژه: تهران، سعادت آباد، بلوار دریا، خیابان مطهری شمالی، کوچه عباس اناری،

پلاک ۷۶

◀ مساحت/ زیربنا: ۲۶۰ مترمربع، ۱۴۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: گوهر زنده، امید مشهدی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: فروردین ۱۳۹۴-اسفند ۱۳۹۶

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی

◀ وب‌سایت: www.alidoost-partners.com

◀ ایمیل: Info@alidoost-partners.com

1.Using fakhromadin module

2. Fakhromadin prototype

3.Converting to random type

4.Creating negative spaces.

5.Adding fakhromadin pattern as possitive spaces.

6.Final diagram.

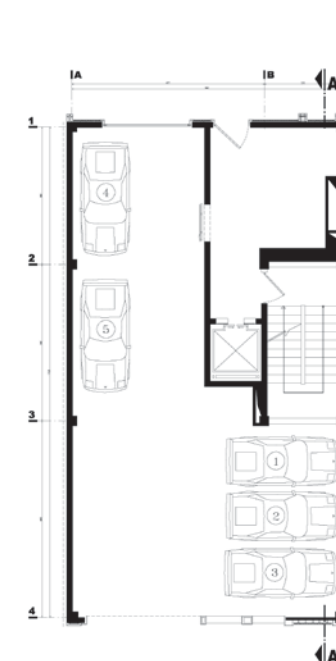
دیاگرام

پلان طبقه ی چهارم

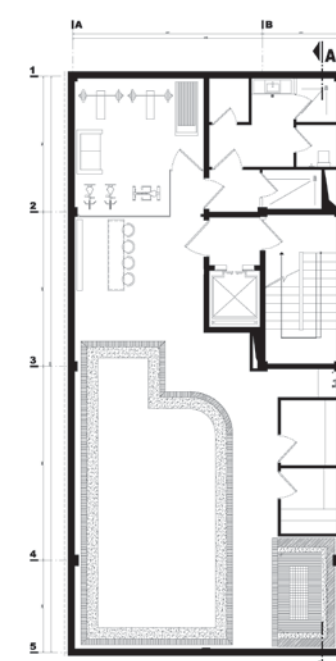
پلان طبقه ی پنجم

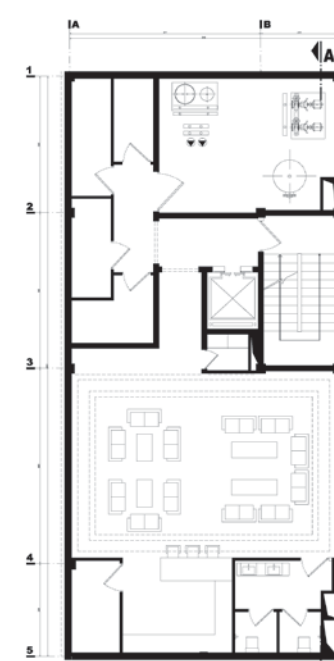
پلان طبقه ی همکف

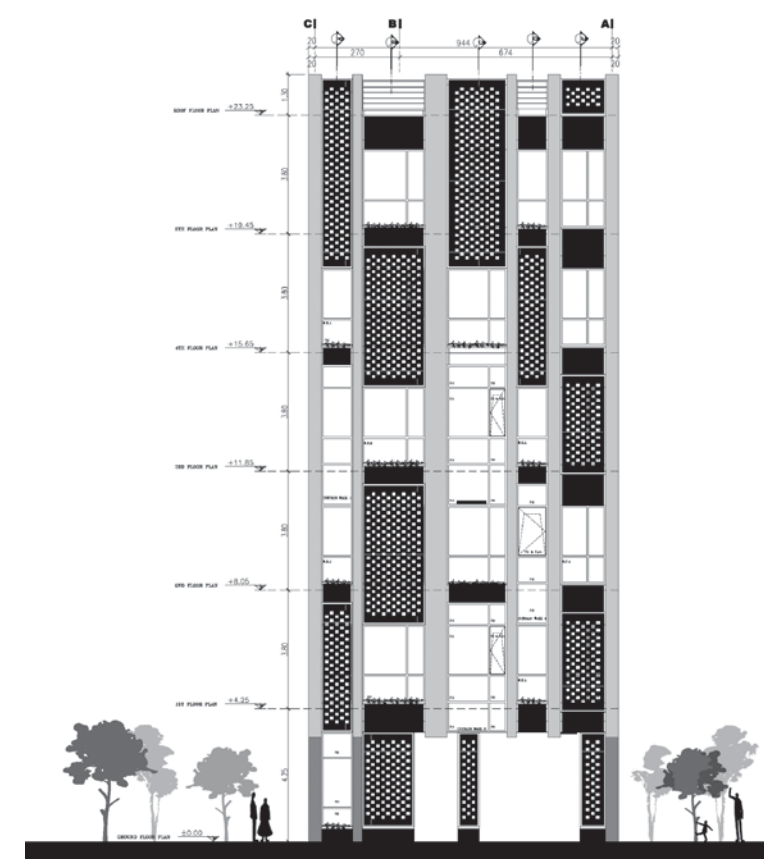
پلان طبقه ی اول

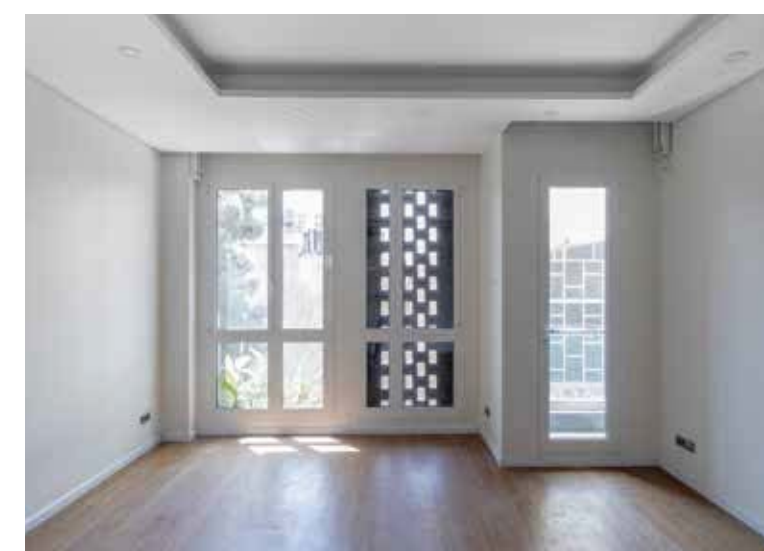
پلان زیرزمین ۲

پلان زیرزمین ۱

نمای شمالی

فرامرز غفارپسند، آرام ارشدی

فقدان نظم، قانون‌مداری، منطق باوری و نگرش جامع‌نگر و علمی مدرن در صحنه‌ی حیات اجتماعی-سیاسی دوره‌ی کنونی ایران، مشهود است. در این راستا، کل ساختار پروژه در درون و بیرون، «فقط» با یک واحد هندسی مستطیلی که محیط بیرونی آن ثابت و محیط درونی آن به شکلی ریتمیک متغیر است، طراحی شده و با کاربری متناسب با هر قسمت هماهنگ شده است تا به ایجاد «وحدت» در پیکره‌ای یکپارچه، مونولیت و خالص منجر گردد.

این بیانیه، در عین انتقاد از وضع موجود و ایجاد فاصله و کنتراست با آن (در وجه سلبی)، ارزش‌های نهفته در بستر آن را به شکلی ایجابی مورد تأکید قرار داده و به عنوان آلترناتیو وضع موجود – که مورد انتقاد است – ارائه می‌دهد. این ارزش‌ها، همان‌طور که گفته شد، به تاریخ معماری و ایجاد دیالوگ با آن مرتبط است. در این راستا، ۲ مقطع تاریخی مدنظر قرار گرفته است: ساختار کلی پروژه دیالوگی فعال را با معماری عصر پهلوی برقرار ساخته و با شناسایی ردپای آن، سعی می‌کند تا آن را به روز رسانی کرده و مجدداً وارد عرصه سازد، ولی درعین حال، انتقاداتی را نیز بر آن وارد می‌داند و سعی در نمایش و اصلاح آن دارد. معماری عصر پهلوی، خود به عنوان مقطعی از تاریخ معماری دوران مدرن، تلاش چندانی در برقراری دیالوگ با تاریخ پیش از خود و برای پر کردن این شکاف و انقطاع تاریخی ننموده است و اتفاقاً، تجدد را در انقطاع از گذشته دیده است. پروژه السید، در عین ارجاع به معماری پهلوی و برخلاف آن، با معماری متقدم‌تر در تاریخ معماری ایران نیز وارد دیالوگ شده و آجر را به عنوان یکی از عناصر اساسی آن به کار گرفته است. از آنجا که سطوح نیمه‌شفاف آجری به عنوان یکی از عناصر شاخص و کارآمد در تاریخ معماری ایران مورد استفاده بوده است، از این سطوح به شکلی متفاوت و نوآورانه، با آزمایش بر روی مصالح پروژه استفاده شده است. به این شکل که آجرهای خشتی مربع‌شکل مجوف و نیمه‌مجوف، به صورت سفارشی در کارگاه ساخته شده و بر روی سطح روستیک هر دو سمت آن لعاب نسبی داده شده تا رنگ آن به شکلی بسیار کهن جلوه نماید، گویی لعاب آن در طی سالیان دراز به تدریج از بین رفته است. این پرده‌های مجوف آجری، نقش جان‌پناه نیمه‌شفاف پشت پنجره‌ها را بازی نموده و با عبور نور آفتاب، بازی نور و سایه در داخل ایجاد می‌نمایند. در نهایت، با اضافه شدن سایبان‌های متشکل از الوارهای چوبی با فواصل فشرده به صورت ریتمیک به بالای پنجره‌ها که طول آنها به صورت هماهنگ با تغییر محیط داخلی مستطیل‌ها تغییر می‌کند، طرح تکمیل می‌گردد. این سایبان‌ها در طول روز، علاوه بر تأمین نقاب سایه برای پنجره‌ها، بازی نور و سایه‌ی دائمی و بسیار چشمگیر را به عنوان یک لایه‌ی متغیر و وابسته به زمان، بر روی بدنه‌ی ریتمیک ایجاد نموده و آن را غنی‌تر می‌سازد. این بُعد از پروژه را شاید بتوان بُعدی پدیدارشناسانه دانست، چرا که ماهیتی غیرمادی داشته، از عناصر ثابت بنا به حساب نمی‌آید و یک متغیر موقت و گذرا است. این کیفیت پدیدارشناسانه در شب نیز به شکلی دیگر هویدا می‌گردد و نورپردازی نما، در عین تأکید و برجسته‌سازی نظم بنا، ماهیتی شاعرانه و احساسی (با ایجاد حس لامسه‌ی بصری و احساس زبری آجر که با نورپردازی بزرگنمایی شده) ایجاد می‌نماید – به‌خصوص اینکه این خیابان در شب، برخلاف روز، خلوت و دنج بوده و دارای حال‌وهوای متفاوتی نسبت به روز است. نورپردازی در ۲ حالت در نظر گرفته شده که یکی بُعد معماری مدرن پهلوی را به نمایش می‌گذارد و دیگری بُعد تاریخی آن را. این نورپردازی متغیر نیز به شکلی دیگر، حالات گذرا و احساسی ایجاد می‌نماید.

ساختمان تجاری-اداری السید، در خیابان فلسطین (باغشاه) در مرکز اداری شهر شیراز واقع شده است. در حوالی این پروژه، ادارات و سازمان‌های مهم شهری واقع شده و این خیابان، بلوارهای زند و قصر‌دشت را به هم متصل می‌سازد. سابقه‌ی تاریخی این محدوده‌ی شهر شیراز به عصر پهلوی اول و دوم باز می‌گردد و اولین ساختمان‌های ساخته شده در این محدوده به شیوه‌ی مدرن پهلوی (شیوه‌ی وارطان) ساخته شده‌اند. به جرأت می‌توان گفت که عمده‌ی ساختمان‌های امروزی که در این محدوده (و البته در سایر نقاط شهر) ساخته می‌شوند، به لحاظ کیفیات معمارانه دارای ارزشی میان‌مایه بوده و قابل مقایسه با معماری مدرن اولیه‌ی عصر پهلوی نیستند که این امر، منجر به ایجاد یک تصویر شهری خاکستری و فاقد نقاط عطف چشمگیر شده است. از این رو، در این پروژه به معماری مدرن عصر پهلوی توجهی ویژه شده و بخشی از بیانیه‌ی سیاسی-اجتماعی این پروژه، بزرگداشت معماری این عصر و برقراری دیالوگ با آن است. در تصویری بزرگ‌تر، اگر به تاریخ معماری شیراز و در مقیاس بزرگ‌تر، ایران بنگریم، عناصری در این زمینه وجود دارند که مانند معماری پهلوی و چه بسا پیش از آن، مغفول مانده و ارتباط با آن قطع شده است. اگر پیشرفت و تکامل دیسپلین معماری یا هر هنر دیگر را به مثابه دیالوگ انتقادی متناوب میان وضعیت انضمامی و یک بستر فکری ادامه‌دار بدانیم، این دیالوگ در معماری ایران، به دلایل گوناگون منقطع گشته و محتوای آن به دلیل این انقطاع، از قرارگیری در یک دیالوگ انتقادی پیش‌برنده و خلاق باز مانده و به دنباله‌روی غیر مؤثر و دست چنبد از جریان‌های روز جهان (آن هم با تأخیر و در مقیاس محدود) روی آورده است.

در این پروژه، سعی بر این بوده تا دیالوگی انتقادی با این زمینه برقرار گردد و به مثابه یک بیانیه‌ی سیاسی-اجتماعی، با متمایز و برجسته کردن عناصر ارزشمند و مغفول آن، بر این نکته تأکید شود که حفظ وضع موجود مورد انتقاد جدی است. این پروژه با ظاهر شدن به شکل پدیده‌ای متفاوت در این زمینه، ضدارزش‌های موجود و بارز در آن را با تأکید بر ارزش‌های مغفول و نهفته‌ی آن، برجسته ساخته و با جدیت به چالش می‌کشد. مهم‌ترین ارزشی که در وهله‌ی نخست بر فقدان آن تأکید شده، نظم منطقی و استعلایی است. نظامی که از پایه‌های اساسی معماری در همه‌ی اعصار (به اشکال گوناگون) بوده و باعث تعریف معماری به عنوان پدیده‌ای متفاوت و منحصر به فرد در محیط خودش شده است. اکثر بناها در این زمینه را به دلیل نداشتن نظامی هوشمندانه و منطقی در «طراحی، به مثابه یک اثر هنری» نمی‌توان اثر معماری دانست، بلکه صرفاً ساختمان‌سازی با هدف تأمین نیاز و کسب سود بوده و شهرها را به صحنه‌ای خسته کننده (خاکستری) و فاقد نقاط عطف بدل کرده‌اند. فقدان نظم، سازماندهی و کیفیت در ساختار عمرانی، مبلمان و علائم شهری نیز به همراه این وضعیت، تصویری آشفته ایجاد نموده و مزید بر علت شده است. در فقدان نظم منطقی در شاکله‌ی معماری و شهر، این پروژه با تأکیدی قوی بر نظم ریتمیک و تکرارشونده پدیدار گشته تا به عنوان یک بیانیه‌ی سیاسی-اجتماعی، با متمایز ساختن خود از بدنه‌ی «آشفته و میان‌مایه‌ی» اطراف خود، فقدان نظم و منطق باوری را با نشان دادن کنتراست نظم/بی‌نظمی (یعنی حضور قوی پروژه در تضاد با زمینه‌ی خود) گوشزد کند. شایان ذکر است که نظیر این وضعیت، یعنی

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان تجاری-اداری السید

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری غفارپسند و همکاران

◀ معماران اصلی: فرامرز غفارپسند، آرام ارشدی

◀ همکاران اجرایی: محمد جواد شریفی، سید رضا سراجی حقیقت شناس، فرشاد غفارپسند

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: فرامرز غفارپسند

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: سیستم تأسیسات غیرمتمرکز، بتنی

◀ آدرس پروژه: شیراز، خیابان فلسطین (باغشاه)، حدفاصل خیابان‌های حکیمی و هدایت

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۷۰۰ مترمربع

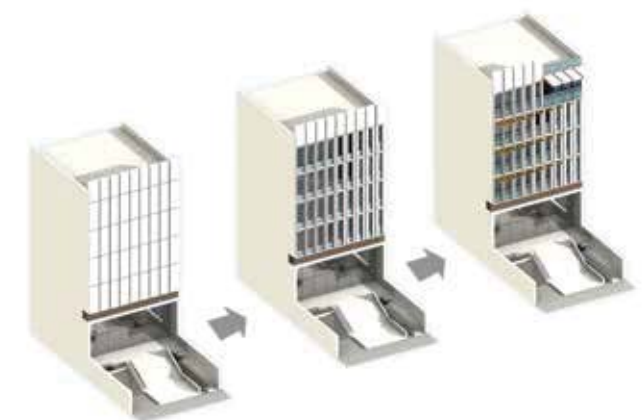
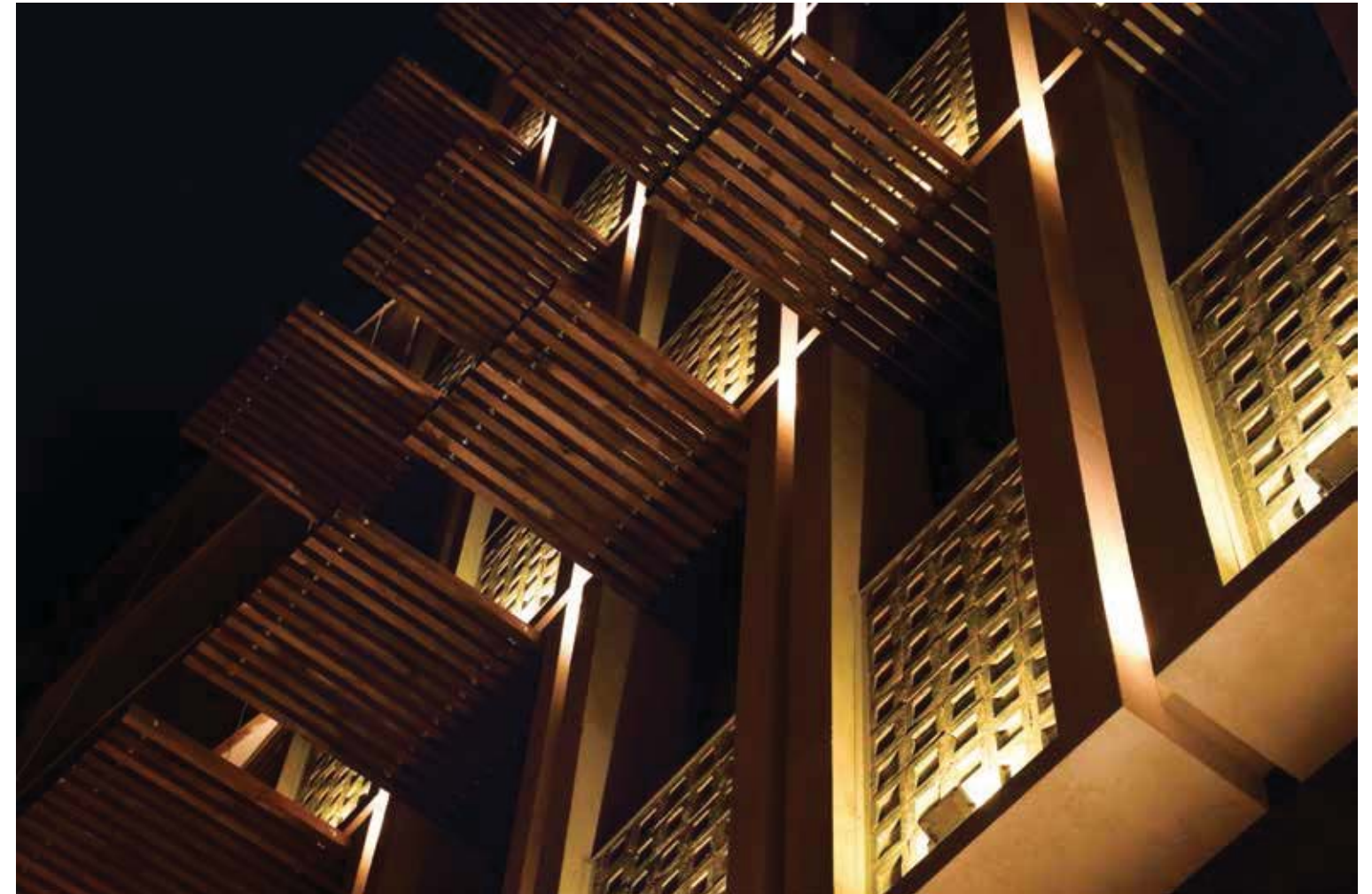
◀ کارفرما: سید جواد سراجی حقیقت شناس

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۳

◀ عکاسی پروژه: فرامرز غفارپسند

◀ ایمیل:

f_ghaffarpasand@yahoo.com

پلان‌های طبقات

پلان معکوس سقف‌های کاذب داخلی به رنگ خاکستری بیانگر امتداد بیرون و درون بنا در استفاده از مدولی یکسان و وحدت در طرح است.

خلوص، وحدت و یکپارچگی در طرح

کل ساختار پروژه در درون و بیرون، "فقط" با یک واحد هندسی مستطیلی که محیط بیرونی آن ثابت و محیط درونی آن به شکلی ریتمیک متغیر است، طراحی شده و با کاربردی متناسب با هر قسمت هماهنگ شده است تا به ایجاد "وحدت" در پیکره‌ای یکپارچه، مونولیت و خالص منجر گردد.

مجتمع مسکونی پنج خانه

امیرفرشاد غفارزاده

«یک معماری پرارزش، سطوح معنی و ترکیب‌های متمرکز مختلفی را شامل می‌شود و فضاها و عناصر آن در جهات متعددی در یک زمان قابل مطالعه و عمل می‌باشند. با این وجود، یک معماری پیچیده و متضاد، تعهد خاصی نسبت به کل دارد و بایستی دربردارندهی وحدت مشکل تنوع باشد تا وحدت آسان محدودیت.»

(رابرت ونتوری)

مسکن در معماری ایرانی «برنامه‌ای پیچیده» بوده، اگر بپذیریم که پیچیدگی جزء لاینفک زندگی است، الگوی مسکن ایرانی – چه در کلیات مانند نظام‌دهی، خلق فضا و عملکرد و چه در جزئیات مانند تزئینات، مصالح، رنگ، نور و همچنین در ارائه‌ی مفهوم سکنا گزیدن و آداب و رسوم آن – در هر مقیاس و سطح اقتصادی سعی در ارائه‌ی پاسخ به آن داشته، اما دو اتفاق عمده، روند خلق مسکن معاصر را دچار دگرگونی عمیق کرده و بر پیچیدگی آن به شدت افزوده است.

۱. تغییر در الگوی شهرسازی و به تبع آن «ریخت شهر» و تبدیل الگوی درون‌گرا به برون‌گرا که باعث شد معماری مسکن به عنوان تشکیل دهنده‌ی ۹۰ درصد از توده‌ی شهر، دارای یک بدنه‌ی شهری شود و با نفوذ عرصه‌ی عمومی شهر در آن، کیفیت شهری پیدا کند.

۲. تغییر در الگوی معماری: تغییر سبک زندگی در دوران معاصر و ورود الگوی آپارتمان که در معماری ایرانی پیشینه‌ای نداشت با خود ۴ ویژگی را به همراه آورد:

- تراکم و ایجاد توسعه‌ی عمودی که با توسعه و کیفیت افقی معماری ایرانی متفاوت بود.
- برون‌گرایی و دید به بیرون که عمدتاً به جای ساختمان‌های روبرو و پشت‌بام‌های بدمنظره منتهی می‌شود.

- ساده‌سازی سازماندهی فضا که تنوع آن را نسبت الگوی پیچیده‌ی سنتی پایین آورد.

- اضافه کردن عرصه‌ی «نیمه‌عمومی» به عرصه‌های خصوصی و عمومی متداول در ساختمان‌های مسکونی.

تضاد ایجاد شده توسط این تغییرات میان عواملی مانند درون‌گرایی و برون‌گرایی (سادگی و پیچیدگی/شهری و خصوصی/خصوصی و نیمه‌عمومی/عمودی و افقی/بیرون و درون) فرایند خلق معماری مسکن معاصر در ایران را به شدت تحت تأثیر قرار داد. بنابراین، رویکرد ما برای طراحی مجتمع مسکونی، ایجاد ارتباط میان این عوامل متضاد، به وسیله‌ی طراحی مسکن در سه مقیاس متفاوت بود که به شرح ذیل می‌باشد:

◀ نام پروژه/ عملکرد: مجتمع مسکونی پنج خانه

◀ شرکت/ دفتر طراحی: استودیو آینده

◀ معمار اصلی: امیرفرشاد غفارزاده

◀ ناظر معماری: امیرفرشاد غفارزاده

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر تراکمی و موتورخانه‌ی مرکزی، بتنی

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان آبشار اول، کوی پارسیان، کوچه‌ی ولیعصر

در مقیاس شهری یا عرصه‌ی عمومی: با توجه به فرم کشیده‌ی زمین و ارتباط تک‌وجه آن با شهر، با عمق بخشیدن به نما، آن را تبدیل به یک بدنه‌ی شهری کردیم و با ایجاد حفره‌هایی متناسب با عملکردهای داخل بنا در آن، قابلیت‌هایی مانند نورگیری، حریمیت و حیاط‌های اختصاصی هر واحد را در این بدنه به صورتی سازماندهی کردیم که واسطی میان فضای داخل و شهر باشد و توانایی پاسخگویی به نیازهای هردو را داشته باشد و اجازه‌ی زیست در هردو را به کاربر بدهد. این حفره‌ها علاوه بر ایجاد فضایی برای زندگی شهری در بنا، به دلیل عمق مناسب، کیفیت درون‌گرایی معماری ایرانی را بازآفرینی می‌کند و منظر دومی به غیر از نما و پشت‌بام‌های ساختمان‌های روبرو برای پروژه ایجاد می‌کند.

در مقیاس بنا یا عرصه‌ی نیمه‌عمومی: گرچه معماری ایرانی پیشینه‌ای در ارائه‌ی الگوی زیست جمعی در یک ساختمان و گسترش عمودی مسکن ندارد، ولی حفظ هویت و حریم شخصی هر خانه ویژگی این معماری بوده؛ به همین جهت با توجه به سایز متفاوت واحدها، هدف ما سازماندهی آنها به صورتی بود که در عین پابندی به نظام‌دهی کلی، در هم ادغام نشوند، بلکه هر واحد دارای ویژگی‌ها و هویت خاص خود باشد، به صورتی که پنج خانه‌ی متفاوت، ولی هم‌خانواده که دارای حریم مشخص هستند و به فضای یکدیگر نفوذ نمی‌کنند سازماندهی عمودی بنا را به وجود آورد.

در مقیاس واحدها یا عرصه‌ی خصوصی: برخلاف سازماندهی پلان در آپارتمان‌های مدرن، با بازتعریف الگوی پلان در معماری مسکن ایران، ریزفضاهایی به وجود آوردیم که هرکدام پاسخگوی نیازی از مناسک زندگی ایرانی بر مبنای رفتارهای جمعی (مانند مهمانی‌ها) تا رفتارهای فردی و یا تغییر نور در روز و شب و یا حتی تغییر فصول باشد و بدین ترتیب، نظامی پیچیده از ترکیب فضاهایی با تنوع بالا، مقیاس متفاوت و عملکردهای مختلف خلق شد. در نهایت، با روی هم قرار دادن اطلاعات مربوط به این سه لایه، محصول، ساختمانی شد که با ایجاد یک نظم قوی، تضادهای موقعیت‌های مختلف یک واقعیت پیچیده را در کنار هم سازگار کرده و به صورت همزمان، فضای بیرون و درون در شکل‌گیری یکدیگر مؤثر بوده‌اند و به همین دلیل، یک محصول به هم پیوسته می‌باشد.

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۸۶۰ مترمربع

◀ کارفرما: بدیعی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۱

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصر آبادی

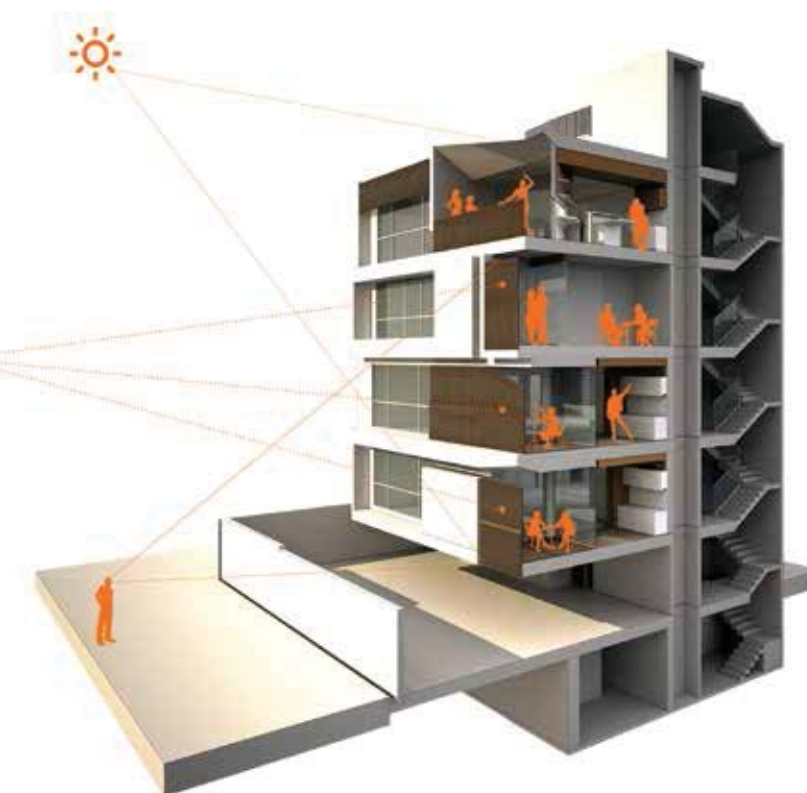
◀ ایمیل: future.designstudio.2015@gmail.com

پلان طبقه ی سوم

پلان طبقه ی دوم

رستوران‌های زنجیره‌ای پرشیکا

امیرفرشاد غفارزاده

«هیچ وقت تمام مسائل حل نخواهد شد و این واقعیت قرن ماست که معماران انتخاب کننده‌ی حل مسائل هستند.»
(پل رودولف)

امروزه رویکرد معماری به مثابه «حل مسئله» با توجه به شرایط اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، اقلیمی که بر زیست بشر سایه افکنده، بسیار مورد توجه قرار گرفته است. در واقع، مسئله یا سؤال پروژه، تعیین کننده‌ی رویکرد استراتژی معمار برای حل مسئله می‌باشد؛ گاهی این مسئله درعین پیچیدگی به دلیل پاسخ‌های متنوع و بی‌شماری که حتی در طول تاریخ به آن داده شده، دارای جواب‌های روشن‌تری هست مانند پروژه‌های مسکونی و گاه نیز شرایط پروژه به معمار این اجازه را می‌دهد که سؤالی متفاوت برای پروژه مطرح کند و لایه‌های متفاوتی را به مسئله‌ی پروژه بیفزاید و آن را بازتعریف و به صورت جدیدی حل نماید. پروژه‌ی رستوران‌های زنجیره‌ای پرشیکا برای ما از این دست پروژه‌ها بود.

مسئله‌ی اولیه، برآورده کردن نیاز به غذا خوردن به صورتی متفاوت بود، کارفرمای پروژه تولید کننده‌ی غذای آماده‌ی ایرانی و همچنین غذاهای خاص فرنگی مانند سس‌های مختلف برای انواع پاستا بود. تصمیم کارفرما خلق و توسعه‌ی بازاری مطمئن برای ارائه‌ی غذا در دو مجموعه‌ی جمعیتی شامل دانشگاه‌ها، به ویژه خوابگاه‌های دانشجویی و رستوران‌های بین راهی – که عموماً ارائه‌ی غذا از کیفیت سرعت و استاندارد بالایی برخوردار نیستند – بود. در لایه‌ی بعدی، تیم مدیریتی پروژه در همکاری با کارفرما با ارائه‌ی تعریفی جامع‌تر از خواست اولیه‌ی کارفرما و پیشنهاد ایجاد «برند» رستوران‌های فرانچایز جهت ارائه‌ی غذاهای متنوع ایرانی و فرنگی از تولید تا مصرف با سرعت، کیفیت و استاندارد بالا تعریفی کامل‌تر از توجیه اقتصادی پروژه، محدوده‌های مورد توجه، تحول در ارائه‌ی غذا، تحول در معنا و تحول در «فضا» را به وجود آورد. بنابراین، معماری نیز به عنوان قسمتی از نیاز پروژه در ایجاد این «برند» در نظر گرفته شد و درگیری ما از این نقطه با پروژه آغاز شد.

در فرایند ارائه‌ی جواب، با توسعه‌ی سؤال کارفرما بر مبنای نیاز طراحی، پرسش جدیدی مطرح نمودیم مبنی بر اینکه چطور می‌توان معماری‌ای ساخت که:

- بدون سایت بوده و همزمان در تمامی سایت‌های مختلف با اقلیم‌ها، ابعاد، جهت و نور متفاوت، قابلیت سازماندهی داشته باشد.
- هم درون‌گرا باشد و هم برون‌گرا و درعین تنوع فضایی به تمام الزامات عملکردی رستوران‌های صنعتی پاسخگو باشد.
- در سایزهای متفاوت سرمایه‌گذاری قابلیت ساخت داشته باشد.
- با سرعت بالا ساخته شود.
- از همه مهم‌تر، توانایی ایجاد هویت برای یک برند را در خود داشته باشد.

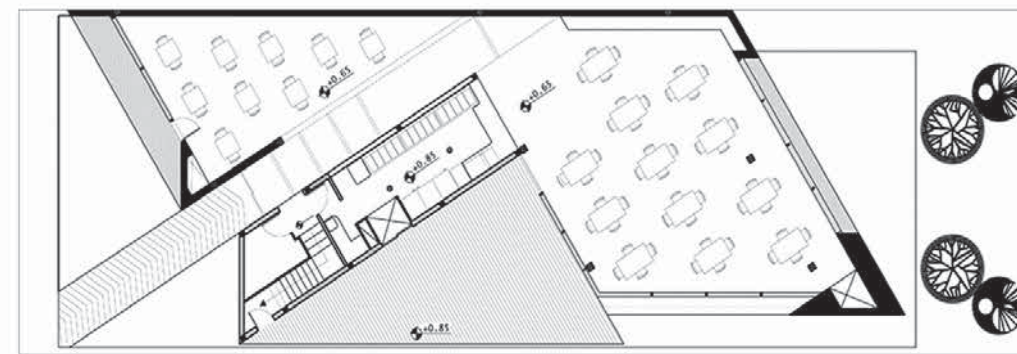
نام پروژه/ عملکرد: رستوران‌های زنجیره‌ای پرشیکا	آدرس پروژه: تهران، خیابان امیرآباد شمالی، خوابگاه کوی دانشگاه تهران
شرکت/ دفتر طراحی: استودیو آینده	مساحت/ زیربنا: ۳۵۰ مترمربع
معمار اصلی: امیرفرشاد غفارزاده	کارفرما: شرکت سرمایه‌گذاری الماس هشت بهشت
مدیر پروژه: احسان فاضلی	تاریخ شروع و پایان ساخت: آبان ۱۳۹۴- بهمن ۱۳۹۴
همکاران طراحی: مرجان صالح‌پور	عکاسی پروژه: دید استودیو، فرشید نصرآبادی (گروه معماری آذر)
نوع تأسیسات/ نوع سازه: اسپلیت و هواساز، پیش‌ساخته‌ی فلزی	ایمیل: future.designstudio.2015@gmail.com

در واقع «چطور ساختن» مسئله‌ی اصلی پروژه بود؛ در نتیجه، با ارائه‌ی آلترناتیوهای مختلف از سیستم‌های ساخت، وقوع فرم را به تعویق انداختیم تا به این نتیجه رسیدیم که نیاز به یک ژن داریم، ژنی که باعث شود پروژه هر بار جور دیگری به وجود آید، جور دیگری چیدمان شود؛ یک «جورچین». برای اینکه این جورچین در کمترین زمان ممکن ساخته شود با دسته‌بندی عملکردها از دو سیستم ساخت همزمان برای سازماندهی آن استفاده شد: تمامی فعالیت‌های عملکردی و تأسیساتی در واحدهای مدولار پیش‌ساخته سازماندهی شد و سالن‌های پذیرایی در تطبیق با هر سایتی به صورت سازه‌ی تیر و ستون پیش‌ساخته با سقف بتنی اجرا گردید.

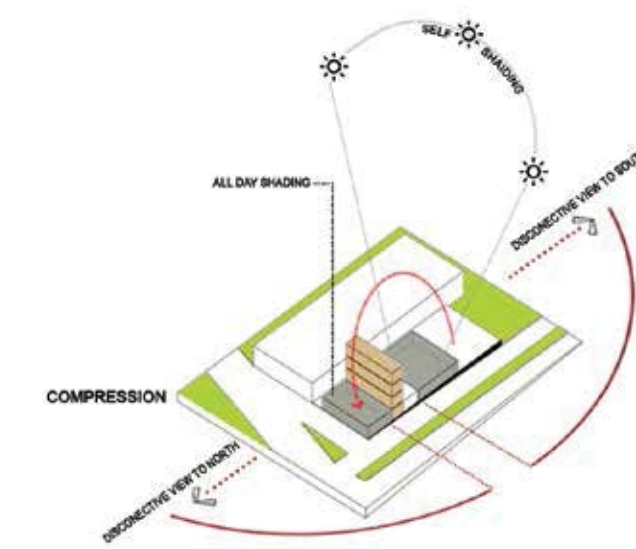
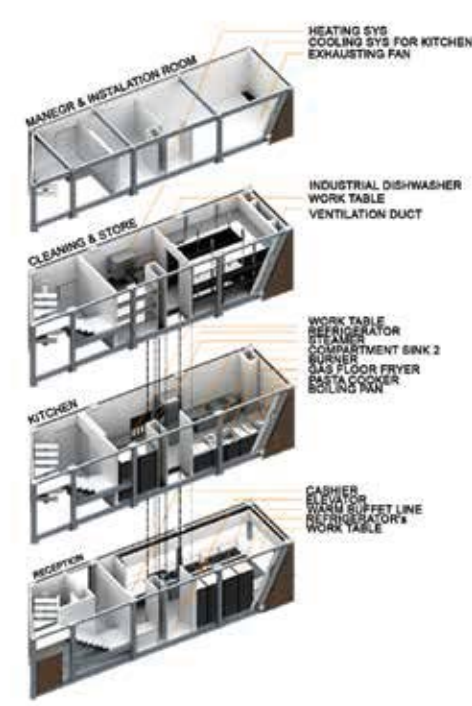
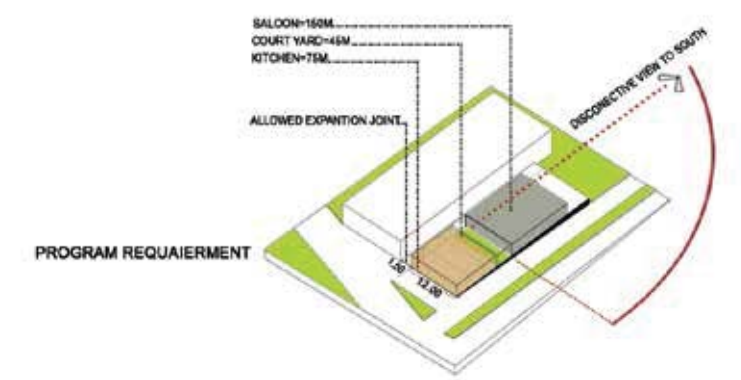
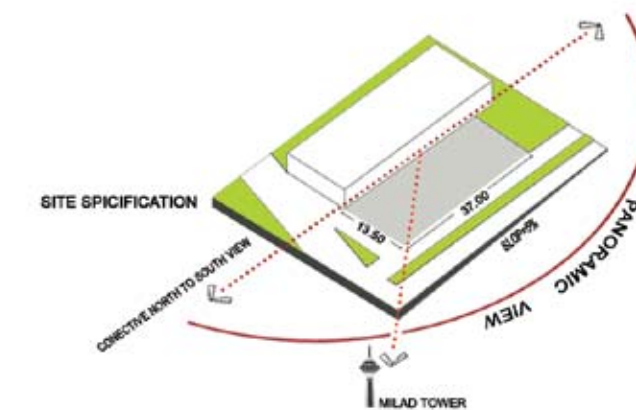
در طراحی مدول‌ها گرچه عواملی مانند ابعاد، وزن، امکانات تأسیساتی و عملیاتی، مترال و حمل‌ونقل و اسمبل کردن از معضلات اساسی می‌باشد، مهم‌ترین معضل برای ما ایجاد ترکیبات یکنواخت توسط آنها بود که قابلیت تنوع فضایی و انعطاف‌پذیری پروژه را تحت تأثیر قرار می‌داد. به همین جهت با چرخش یک شبکه به میزان ۳۰ درجه، مدولی طراحی کردیم که از دو شبکه‌ی هندسی پیروی می‌کرد و امکان ایجاد ترکیبات بسیار متنوع‌تر و همچنین هندسه‌ی بسیار غنی‌تر را برای پروژه فراهم آورد و حاصل ترکیب این نظام‌دهی جورچینی بود شبیه «مربع تنگرام»: راه حل ما برای پروژه.

به عنوان اولین پروژه و در همکاری با دانشگاه تهران، زمینی به ابعاد ۱۲×۳۶ و شیب ۷ درصد برای ساختن رستورانی با ظرفیت ۱۰۰۰ پرس غذا در ۳۵۰ مترمربع در اختیار این گروه گذاشته شد. استفاده از این راه حل باعث دستیابی موارد ذیل شد:

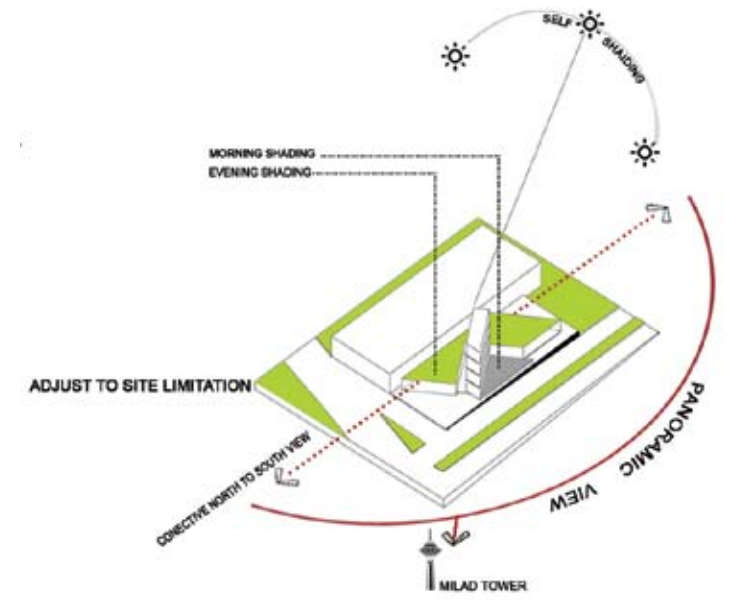
- چهار فضای متنوع با مساحت، ویژگی، دید و منظر مختلف که ساعات مختلف روز و فصول متفاوت برحسب نور و سایه و تعداد نفرات بتواند رویدادهای مختلفی را میزبانی کند و این فضاها هیچ گونه تداخلی با فضاهای عملکردی ندارند. همچنین، با عمق پیدا کردن فُا، تعریف سنتی آن از بین رفته و با حرکت در فضا، هر لحظه پرسپکتیو جدیدی از بنا خلق شد و همچنین با نفوذ فضای بیرون به توده‌ی پروژه، فُما قابلیت خلق رویداد را در خود خواهد داشت.
- استفاده از دو سیستم ساخت به صورت همزمان و پیش‌ساخته‌سازی باعث شد این پروژه در ۹۶ روز کاری ساخته شود. در ابتدای فرایند طراحی، ما به هیچ وجه انتظار چنین محصول نهایی‌ای را نداشتیم، محصول نهایی حاصل پرسشی متفاوت و پاسخگویی متفاوت بود – چیزی در مرز طراحی صنعتی و معماری.

پلان

ADJUS

مجموعه‌ی چند عملکردی خانه‌ی کبوتر

(ساختمان سال ایران ۱۳۹۶)

مجید فتوره چیانی، حمید فتوره چیانی

ایده‌ی طراحی

داستان طراحی این ویلا از روزی شروع شد که بانویی نیکوکار، سفارش ویلایی در منطقه‌ی لواسان را برای دفتر ما مطرح کرد. فضایی که علاوه بر خانه‌ای برای ایشان، پذیرای مجمع‌ها و گردهمایی‌های خیریه هم باشد. این خیریه از جوانان و نوجوانان نخبه‌ای حمایت می‌کند که استطاعت مالی برای ادامه‌ی تحصیل ندارند. با توجه به شناختی که از دیرباز از این بانو و شخصیت ویژه‌ی ایشان و خانواده محترمشان داشتیم، تصمیم به ساخت بنایی نمودیم که ترجمان خصوصیات و رفتار ایشان به صورت فرمی قابل درک باشد؛ پس تصمیم به طراحی ساختمانی بی‌ادعا و گشاده‌رو با دیدی وسیع به اطراف خود گرفتیم. خانه‌ای که در عین بی‌ادعایی و سادگی، در جای‌جای آن حرف‌ها و قصه‌های زیادی برای گفتن داشته باشد. از علاقه‌ی ایشان به شعر، موسیقی و هنر و از پیام عشقی که هر روز نثار اطرافیان می‌کردند، امان‌هایی برای ما نقش می‌بست که راه ارتباطی بین ما، ایشان و مهمان‌های این خانه را به وجود می‌آورد؛ شاخص‌هایی همچون خط ایرانی، نقاشی و ترکیب این دو، مجسمه و کلمه‌ی رازآلود عشق که این عرصه‌ها را به هم پیوند می‌داد و دست آخر شاید کبوتری که پیغام این عشق را به گوش همه می‌رساند.

به مرور سید ایده‌ها و خواسته‌ها برای طراحی آماده می‌شد و شکل و شمایل ساختمان در ذهنمان نقش می‌بست و پرننگ‌تر می‌شد. در ابتدا ساختمان را به دو قسمت مسکونی و عمومی باید تقسیم می‌کردیم. از اولین چالش‌های ما ارتباط فضای خصوصی (مسکونی) با فضای عمومی بود، که در عین یکدست بودن ظاهر ساختمان، در دل خود، فضای عمومی و خصوصی را تفکیک کند. در طراحی فضا و نمای بیرونی سعی شد تا مخاطب درکی واحد از فضا و نمای ساختمان داشته باشد و از پیچیدگی‌های عملکردی ساختمان دور ماند و درعین‌حال در دل این سادگی، فضاهای مسکونی و عمومی به راحتی و به دور از هیجان کنار هم قرار بگیرند و حریم هرکدام به خوبی حفظ شود.

در طراحی سالن تصمیم گرفتیم با بزرگ‌ترین گشودگی که امکان ساخت آن میسر بود؛ یعنی یک قاب پیش‌تینده به طول ۱۶ متر، فضای سالن را با بیشترین دید و نور به محوطه‌ی سبز وصل کنیم – با پنجره‌هایی متحرک که پس از باز شدن کامل، تصویری بی‌لک را از فضای بیرون نشان می‌داد. پس از ایجاد قاب‌های سفید نما و تفکیک فضاها توسط این قاب‌ها، نوبت

◀ نام پروژه/ عملکرد: مجموعه‌ی چند عملکردی خانه‌ی کبوتر (خیریه، اداری و یک واحد

اقامت‌ی برای مهمان)

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری فتوره چیانی

◀ معماران اصلی: مجید، حمید فتوره چیانی

◀ همکاران طراحی: روح‌الله کشمیری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر معماری فتوره چیانی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: استفاده از چیلر جذبی جهت کلیه فضاها و هواساز جهت سالن اجتماعات، بتنی با سقف‌های ترکیبی پیش‌تینده و کرومیت

لوورهای چوبی رسید تا نقش این نما را به هم بدوزد و در هنگام مراسم و بسته بودن لوورها تصویر یکپارچه و یکدست‌تری را برای مخاطب ترسیم کند و حریم مسکونی نیز کاملاً محفوظ ماند. در قسمت سالن، تمامی ملزومات این بخش، یعنی سرویس‌های کافی، آشپزخانه‌ی صنعتی، اتاق تعویض لباس و یک دفتر کار لحاظ شد. قسمت بالای ساختمان را طبق خواست کارفرما به یک واحد بزرگ برای خود ایشان و دو واحد کوچک برای فرزندان تقسیم نمودیم.

تمامی روایتی را که ما از این ساختمان برای مخاطب در نظر داشتیم – که از دم درب ورودی شروع می‌شد و تا به مرحله‌ی نشستن مهمانان آنان را مشایعت می‌کرد – باید دقیق و از روز اول پیش‌بینی می‌کردیم و جای هیچ‌گونه بداهه‌گویی را برای ما در زمان اجرا باز نمی‌گذاشت. به همین سبب از ابتدا، طراحی را با تمام دوستان و همکاران هنرمند خود (خطاط، نقاش، مجسمه‌ساز و ...) شروع کردیم و این روند تا پایان اجرای پروژه ادامه داشت.

مزایای پروژه

- یکی از نوآوری‌های پروژه، ساخت و اجرای پنجره‌ی سالن اجتماعات بود. به دلیل بزرگ بودن قاب پنجره‌ی سالن و طولانی شدن آنها به طول ۱۶ متر با امکان جمع و بسته شدن، باید تمامی رفتار سازه‌ی پیش‌تینده پیش‌بینی می‌شد تا در فصل گرما و سرما فشار اضافه‌ای به پنجره‌ها وارد نگردد و پنجره‌ها قابل باز و بسته شدن باشند؛ زیرا هر فشار سازه‌ای غیرقابل پیش‌بینی در داخل این قاب‌ها باعث شکستگی پنجره‌ها می‌شد و از این رو، روند محاسبه‌ی سازه و هماهنگی با شرکت تولید کننده و اجرا کننده، این کار را سخت و طولانی می‌کرد – خصوصاً اینکه نمونه‌ای در داخل کشور اجرا نشده بود تا راه را برای ما هموار کند.
- از دیگر مزایای پروژه، ساخت و تولید آثار تجسمی و هنری توسط گروه معماری و با همکاری دوستان هنرمندان بود که نقش زبان گویای پروژه را ایفا می‌نمود – آثاری که سعی طراحی و ساخت لایتینگ‌های لابی، دیواره‌ها و سقف سالن اجتماعات از دیگر نقاط قوت این پروژه بود.
- طراحی و ساخت لوورهای چوبی که تا ۴۸۰ سانتی‌متر ارتفاع دارند و بدون احتیاج به روغن‌کاری به راحتی قابل باز و بسته شدن هستند.

◀ آدرس پروژه: لواسان، بلوار امام خمینی، خیابان اتحاد، گل‌های پنجم

◀ مساحت زمین/ زیربنا: ۱۲۰۰ مترمربع، ۱۷۰۰ مترمربع (شامل دو طبقه ۲۵۰ متری، یک

پیلوت به مساحت ۶۰۰ مترمربع و زیرزمین، تأسیسات و نگهبانی به مساحت ۶۰۰ مترمربع)

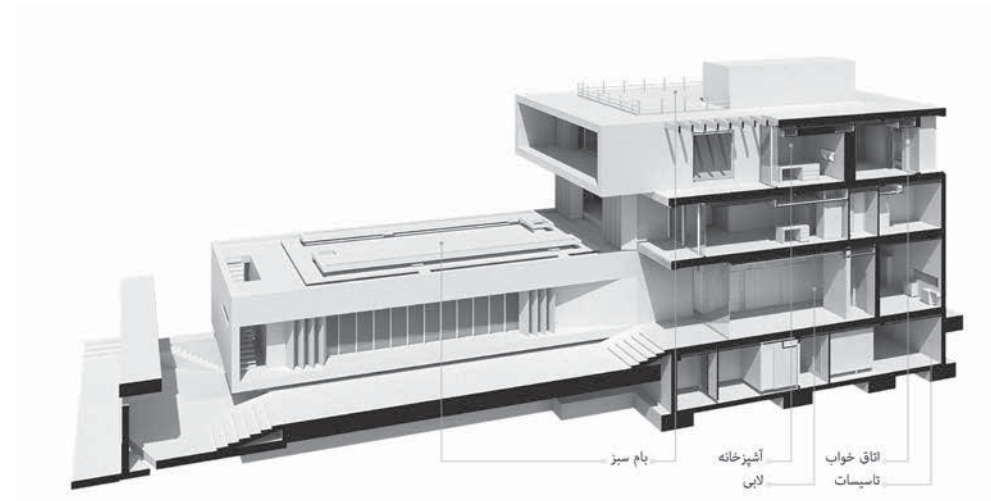
◀ کارفرما: پروین تاج آراسته کرمانی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۳

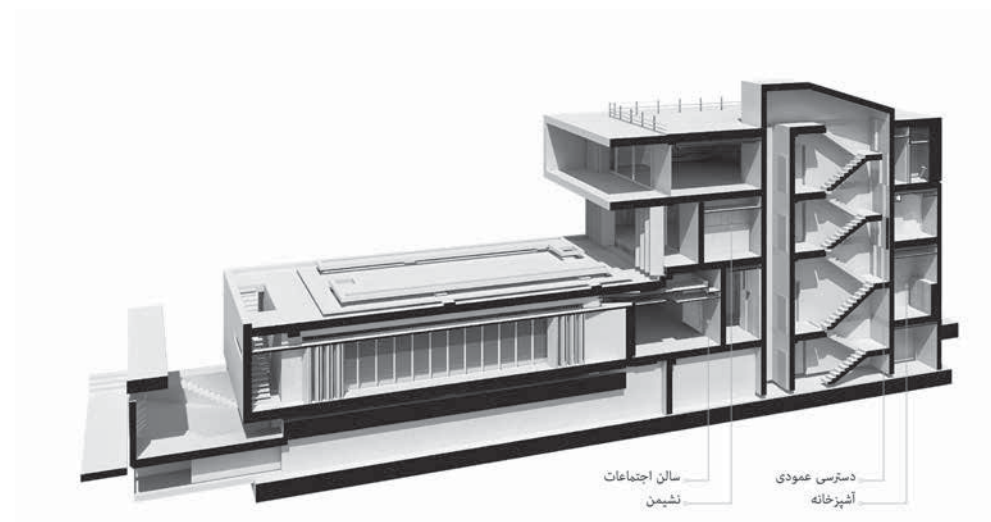
◀ عکاسی پروژه: پرهام تقی‌اف

◀ وب‌سایت: www.fatourechiani.com

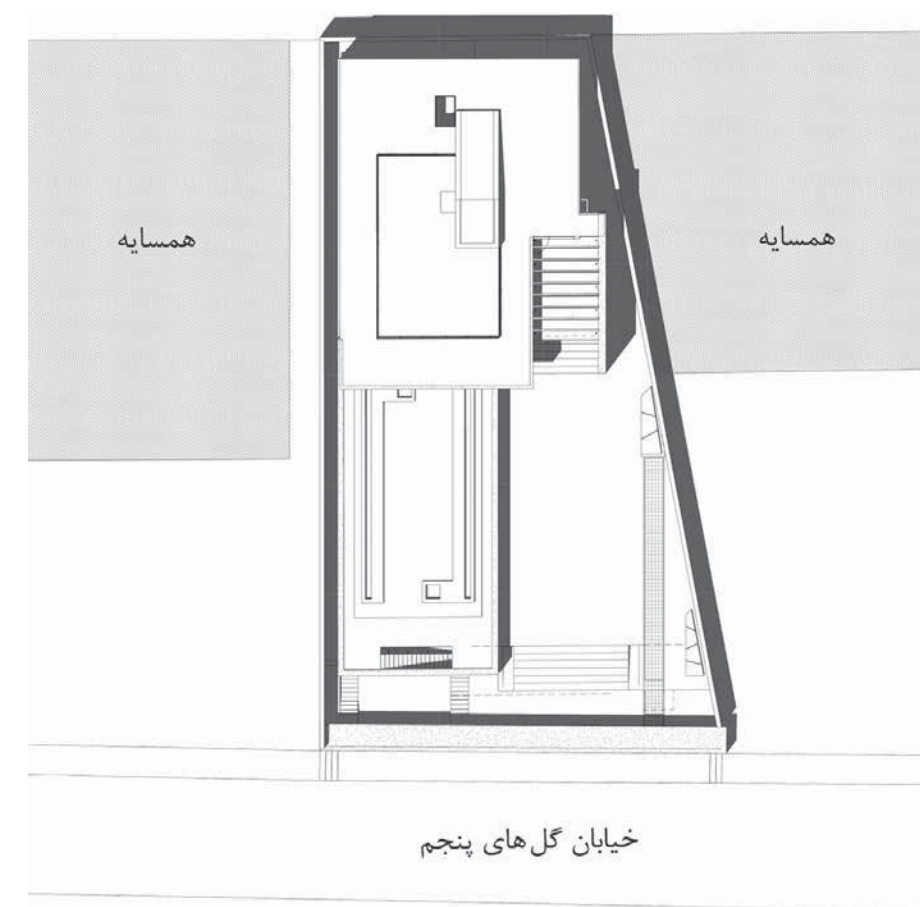
◀ ایمیل: r.kashmiry@gmail.com

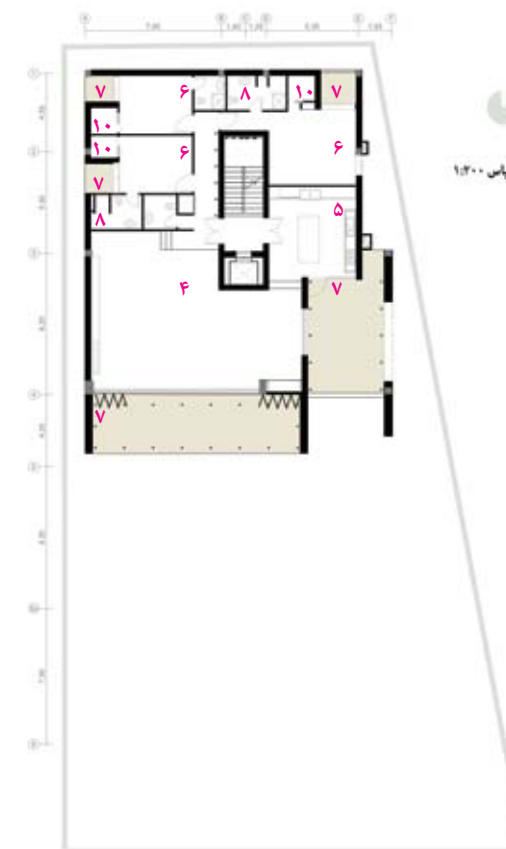

مقطع A

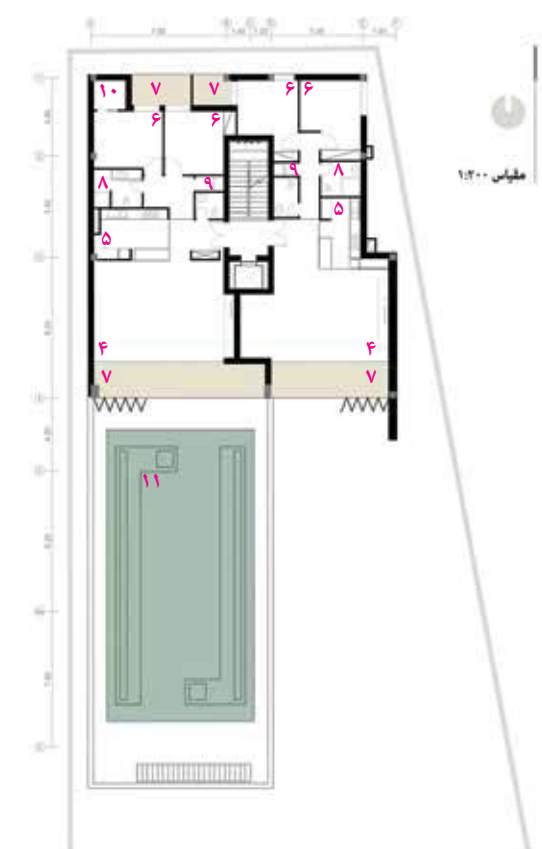

مقطع B

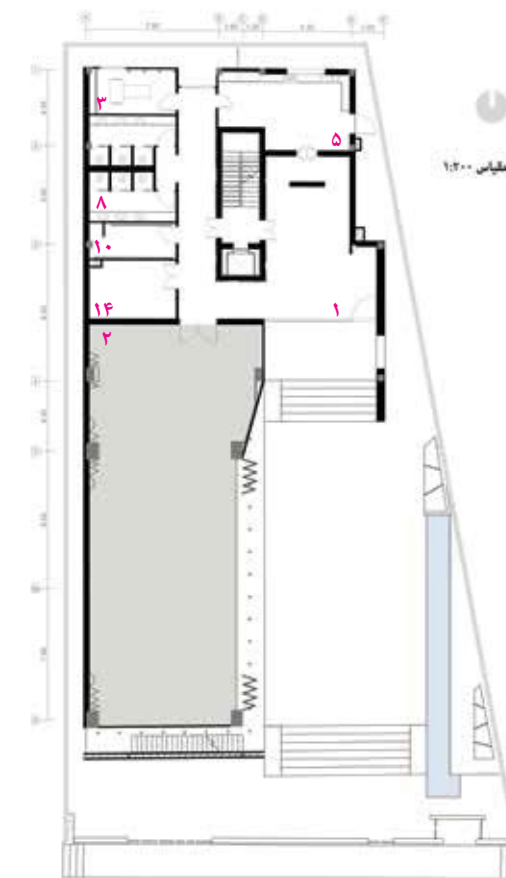

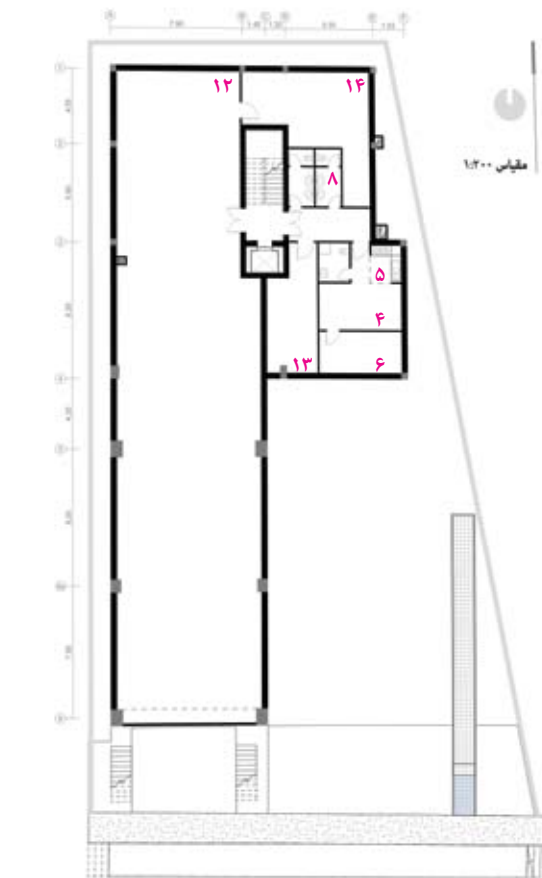
پلان طبقه ی دوم

پلان طبقه ی اول

پلان طبقه ی همکف

پلان زیرزمین ۱

۱. لابی ۲. سالن ۳. دفتر کار ۴. نشیمن ۵. آشپزخانه ۶. اتاق خواب ۷. بالکن ۸. سرویس بهداشتی ۹. رختشویخانه ۱۰. رختکن ۱۱. بام سبز ۱۲. پارکینگ ۱۳. انباری ۱۴. تأسیسات

آرش فخار، هوشنگ اردلان

اهداف طرح

هدف از ابلاغ طرح ساختمان‌های دانشکده‌ی کشاورزی برازجان به مهندسين مشاور آتک، علاوه بر توسعه‌ی کتبی، توسعه‌ی کیفی ساختمانی و ساختار آموزشی و در نتیجه، ارتقای کیفی آموزش، تعریف گردیده است. توسعه‌ی ساختار آموزشی و اضافه شدن رشته‌های جدید در چشم‌انداز آتی، نیاز به یک مجموعه‌ی طراحی شده با رعایت اصول ساخت فضاهای آموزشی دارد. در این پروژه، متراژ تعریف شده ۵۰۰۰ مترمربع و شامل سه بخش آموزش، آزمایشگاه و اداری می‌باشد که در واقع، سه رکن اصلی مجموعه را تشکیل می‌دهند.

بررسی اقلیمی و نگاه به طراحی

معماری سنتی در برازجان مبنی بر قواعد معماری سنتی شهرهای گرم‌وخشک است. البته وجود رطوبت در بعضی از ماه‌های سال در شکل‌گیری این نوع معماری دخیل می‌باشد؛ به عبارتی دیگر، معماری سنتی برازجان براساس اقلیم گرم و نیمه‌مرطوب استوار شده است. پنجره‌های کوچک، رواق، ایوان و اصولاً ایجاد سایه‌سار همانند نواحی گرم و ایجاد اختلاف سطح و زیرزمین – هرچند با کمترین عمق جهت پناه گرفتن در مقابل گرما – از اصول معماری سنتی برازجان است. وجود رطوبت در برخی ماه‌های سال ملموس می‌باشد، اما مقدار آن، چنان نیست که بافت‌های ساختمانی را پراکنده سازد و همچنان کوچه‌های تنگ و بافت متراکم جزء اصول شهرسازی سنتی آن به شمار می‌رود. نتایج مطالعات و مشاهدات در مورد اصول معماری سنتی، گرایش بیشتری به سوی معماری گرم‌وخشک را می‌نمایاند. در این مناطق شدت زیاد تابش آفتاب در سمت شرق و غرب ایجاد می‌نماید که ساختمان، فرمی کشیده داشته باشد و به شکل مکعب‌مستطیل در امتداد محور شرق و غرب قرار گیرد. این فرم از نظر ایجاد کوران در داخل ساختمان و کاهش رطوبت هوای داخلی نیز مناسب است.

تحلیل فضایی

نحوه‌ی استقرار ساختمان‌ها به نحوی در نظر گرفته شده که حول یک حیاط داخلی با رواق به صورت سطح پیاده‌ی سرپوشیده ساماندهی شده‌اند. برای دسترسی‌های سواره، حتی‌الامکان از خیابان‌های موجود و براساس پینش کلی طرح جامع در ارتباطات پیاده و سواره‌ی ساختمان استفاده گردیده است. طرح دانشکده با چنین پیش‌زمینه‌ای براساس برنامه‌ی فیزیکی و کالبدی دسته‌بندی گردیده و به ۳ گروه فضایی تقسیم شده است که عبارتند از: بخش‌های مدیریتی و اداری، بخش‌های آموزشی و کلاس‌ها و سالن‌های اجتماعات، بخش‌های لابراتور و آزمایشگاه. هر کدام از این ۳ گروه نیز در درون خود با یک هندسه‌ی مرکزی و هماهنگ با معماری بومی در یک آرایش روان سازمان یافته‌اند و از آنجا که به‌خصوص در بخش کلاس‌ها تراکم انسانی و حرکت در درون این پیکره بسیار زیاد است، سعی شده هم از نظر ارتفاع و هم از لحاظ ابعاد، محیطی دلگشا و دانشگاهی جلوه کند و خالی و پر شدن فضاها حتی‌الامکان، نظام

آموزشی و آرامش محیطی را مغشوش نسازد. یکی از عمده‌ترین پیش‌زمینه‌هایی که گروه طراحی به آن پرداخته است، توجه به معماری مناطق گرم و حاره‌ای است که مهم‌ترین ویژگی آن «نورگریزی» می‌باشد. بنابراین، مسیر طراحی با دقت و توجه کامل به این سمت هدایت گردید تا بتواند با بهره‌گیری از تمهیدات فنی و معمارانه، پاسخگوی اصولی به دشواری‌های آب‌وهوایی منطقه بوده و با حداقل امکانات با گرمای طاقت‌فرسای استان بوشهر تطبیق یابد. با توجه به ترکیب احجام که نشأت گرفته از برنامه‌ی کالبدی و فیزیکی بوده و با متراژهای تعیین شده در جدول منطق است، سعی شد با رعایت سادگی که از خصوصیات معماری بومی است، مجموعه‌ای آشنا با مصالح یکپارچه نظیر آجر به وجود آید که نتیجه‌ی نهایی، یک معماری تألیف یافته و پایدار است با این امید که به عنوان نمونه‌ای مناسب از ساختمان‌های آموزشی در سطح کشور و مبدأ تکرار دیگر سازمان‌ها قرار گیرد. همچنین، برای تأمین ارتباطات پیاده بین ساختمان‌ها، از مسیرهای سرپوشیده توسط یک ردیف ستون با امکان پوشش سبک و ساده برای ایجاد سایه استفاده گردیده است.

توجه به کاشت گونه‌های گیاهی منطقه‌ای بین فضاها، ضمن ایجاد سایه و سبزیگی و ایجاد طراوت در محیط و تلطیف هوا، امکان ایجاد فضایی سایه‌سار را نیز به وجود آورده است. محل توقف اتومبیل‌های مراجعین هم در بخش انتهایی و پشت ساختمان آموزشی قرار دارد تا ضمن مستور بودن و محافظت از گزند نور خورشید، از تجمع اتومبیل‌ها که یادآور محیط‌های ماشینی در شهرها هستند جلوگیری گردد. افزون بر این، کلیه‌ی نورگیری‌ها به صورت غیرمستقیم و با پرهیز از تابش مستقیم قرار گرفته و جبهه‌گیری ورودی‌ها در رابطه با حرکت پیاده به نحوی است که از یک طرف به محوره‌ای وضع موجود و از طرف دیگر، به محوره‌ای حرکتی آتی متصل می‌گردد. با توجه به موقعیت دسترسی‌ها از خارج ساختمان، کلیه ارتباطات داخلی به نحوی است که دسترسی‌های افقی و عمودی در اولویت قرار می‌گیرند و حرکت‌های مستقیم پیاده در داخل ساختمان‌ها و محل‌های مکث در فضاهای داخلی انجام می‌گردد.

در بررسی هرکدام از ساختمان‌ها و مقابله‌ی آن با پرسپکتیوهای تحلیلی شماتیک، شناسایی فضاها از طریق حلقه‌های رابط فضایی صورت می‌گیرد و در این حوزه‌های فضایی، تعادل نور و تناسب طول و عرض و ارتفاع به صورتی جدی رعایت گردیده است و در تأمین کیفیت این معماری سعی شده با توجه به ریشه‌های اصیل معماری، به صورت یک معماری مؤلف پاسخ داده شود، به صورتی که الهام گرفته از معماری بومی بوده و پیوندی ادامه‌دار از فرهنگ ارزشمند معماری اصیل ایرانی را تحقق بخشیده است. با آنکه معماری موجود پراکنده در محوطه به هیچ وجه در شأن تحصیلات عالی‌ه‌ی دانشگاهی نیست، اما با پذیرش واقعیت و اینکه رفع نیازهای فوری عامل این شتابزدگی در ایجاد این ساختمان‌ها بوده است، می‌توان به صورتی جدی به ارتقای کیفیت فضایی کانون‌های آموزش عالی‌ه پرداخت و این مقوله محقق نخواهد شد مگر با اهمیت دادن به ایجاد یک مجموعه‌ی ساختمانی متأثر از یک معماری ساده‌ی پایدار و آشنا – آنچنان که تمام آثار ماندگار این سرزمین چنین‌اند.

◀ نام پروژه/ عملکرد: دانشکده کشاورزی برازجان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسين مشاور آتک

◀ معماران اصلی: آرش فخار، هوشنگ اردلان

◀ همکاران طراحی: توکا نیستانی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: آرش فخار

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر و هواساز، بتنی

◀ آدرس پروژه: استان بوشهر، شهر برازجان

◀ مساحت/ زیر بنا: ۵۰۰۰ متر مربع

◀ کارفرما: دانشگاه خلیج فارس بوشهر

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۸۶

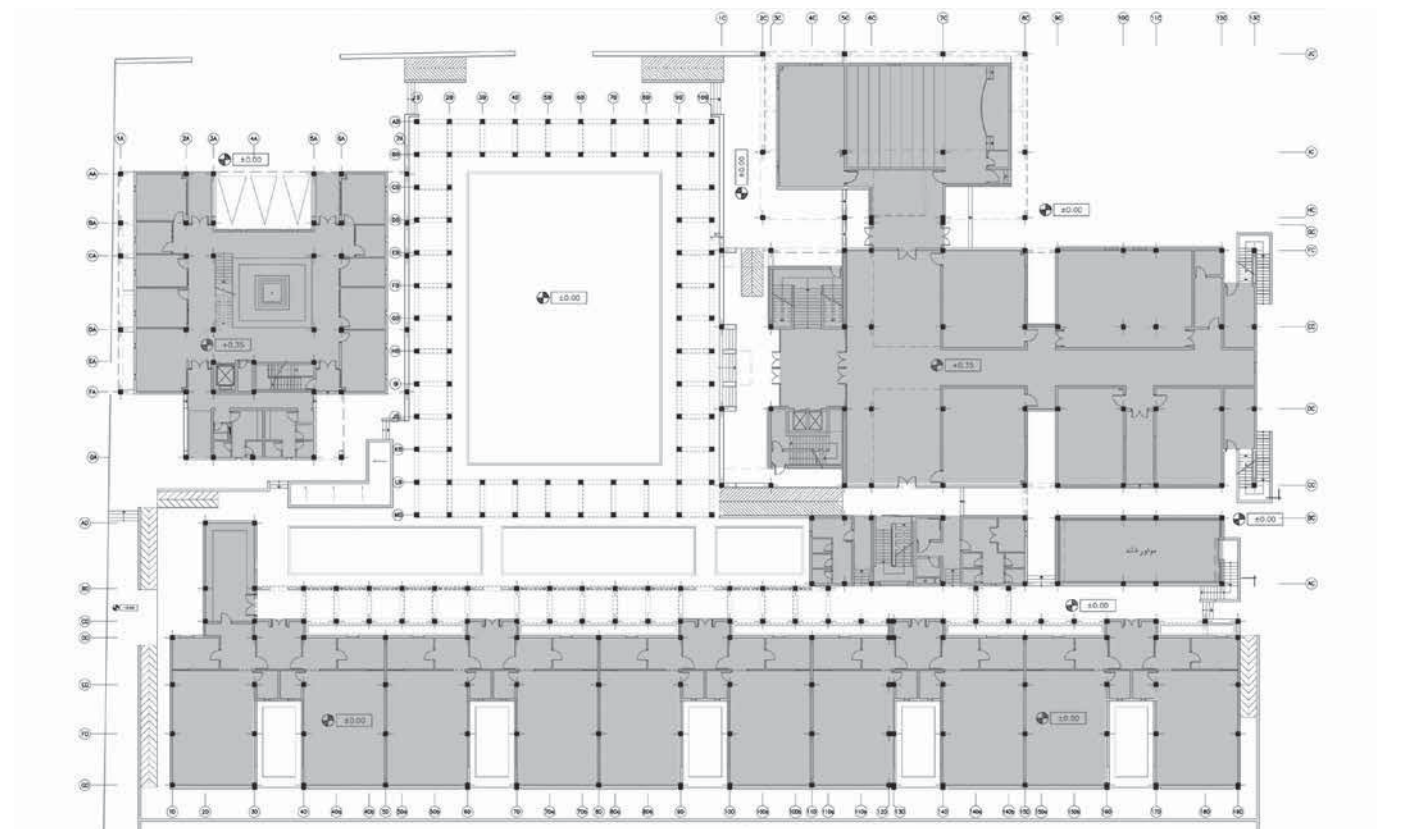
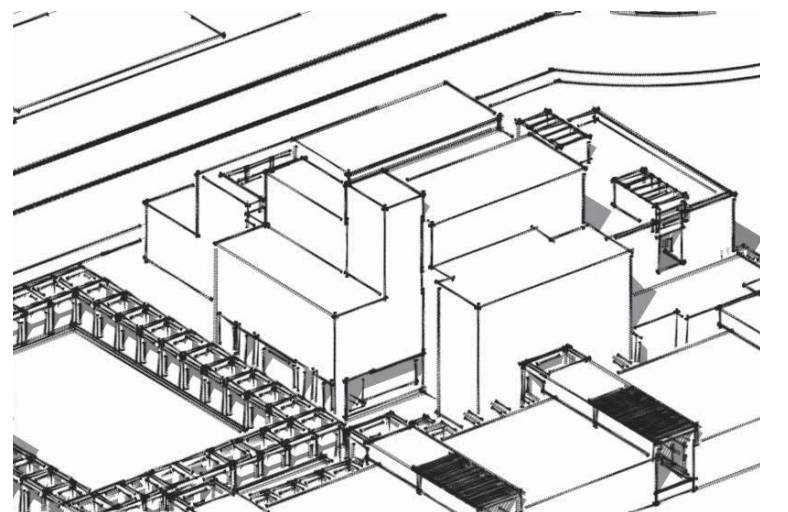
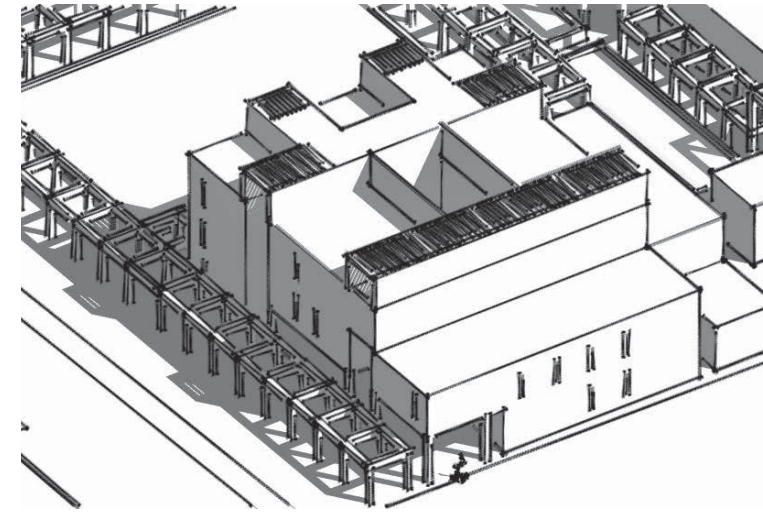
◀ عکاسی پروژه: مشاور آتک، دفتر بوشهر

◀ وب‌سایت:

www.atec-ir.com

info@atec-ir.com

◀ ایمیل:

سایت پلان

ویلا ی پدری

مسعود فرجیان

المان دکوراتیو بتن اکسپوز که از قسمت شمالی ساختمان خود را از دل کوه بیرون کشیده و پل ورودی ویلا هم به آن متصل است، خود را به داخل ویلا رسانده و از قسمت جنوبی به شکل یک پایه بر زمین نشسته تا همانند یک سرباز که جلوی مافوق خود یک دست را به زمین می‌زند و سر خم می‌کند، نشانه‌ی احترام بشر به طبیعت باشد. همچنین، وجود این دیوار بتنی یکپارچه، حس قدرت و مدرنیته را القا می‌کند. کوشک سنگی که در قسمت شمالی ویلا با یک شیروانی چهارطرفه جدا از سقف اصلی اجرا شده، تداعی‌گر معماری کوهستانی می‌باشد که در هماهنگی کامل با محیط طبیعی اطراف خود است و زیبایی خاصی به ساختمان می‌بخشد. استفاده از ورق آهن اکسپوز در طراحی درب ورودی ساختمان و باکس رختکن ورودی اصلی که از دل شمال‌غربی دیوار بتنی به صورت معلق خود را بیرون کشیده، از دیگر المان‌های دکوراتیو طراحی نمای این پروژه می‌باشد.

در طراحی فضاهای داخلی، خواسته‌های کارفرما با استفاده از متریال‌های نما به واقعیت پیوست و در مکان‌هایی مانند محوطه‌ی استخر و کرسی خانه با استفاده از سرامیک‌های دست‌ساز طراحی شده برای پروژه سعی کردیم گرمای ویژه و هماهنگ با پروژه را به کارفرما هدیه دهیم. پروژه‌ی ویلا ی پدری در منطقه‌ی کوهستانی و با رعایت اصول معماری کوهستانی و همچنین پایبند بودن بر حفظ ارزش‌های معماری اقلیمی منطقه و با خلاقیت و نوآوری گروه طراحی، بر زمین جا خوش کرده و امروز از ساخت چنین بنایی خرسندیم.

روستای آجین دوجین از توابع استان البرز است که با موقعیت ویژه‌ی اقلیمی خود یکی از بکرترین و زیباترین مناظر این منطقه را دارا می‌باشد. ویلا ی پدری در زمینی به مساحت ۴۷۰۰ مترمربع و زیربنای ۴۶۰ مترمربع بنا شده است. در این پروژه، مسئله‌ی طراحی ویلا را باید براساس خواسته‌های کارفرما به صورتی حل می‌کردیم که ایده‌پردازی اصلی کم‌رنگ نشود و در ضمن، خواسته‌های کارفرما نیز رعایت گردد. کارفرما بر چند مسئله تأکید داشت:

۱. فضاهای عمومی و اصلی از منظره‌ای که ارتفاع طبیعی زمین در اختیارمان گذاشته بود، بهره ببرند.
۲. تأکید بر اجرای سقف شیروانی
۳. کاربردی بودن فضاهای داخلی بدون هیچگونه تجمل‌گرایی
۴. رعایت سادگی در پوسته‌ی نما
۵. خلاقیت در استفاده از متریال داخلی و خارجی

رعایت این اصول و ایده‌پردازی‌های ابتدایی و همچنین اقلیم پروژه، ما را به سمت طراحی ویلایی کشاند که خود را در دل کوه‌ها و صخره‌های روستا حل کرده و در کلام راحت‌تر، ما به دنبال یک معماری کوهستانی پایدار بودیم. استفاده از بتن و سنگ ورقه‌ای هم‌رنگ بافت کوه‌های اطراف، ما را به ایده‌ی اصلی نزدیک‌تر کرد و استفاده از سقف شیروانی چهارطرفه با ورق سیاه، خاطره‌ی معماری‌های کوهستانی را که بی‌ارتباط با پروژه نبود، برای ما زنده نگه داشت.

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** ویلا پدری، مسکونی

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** گروه مهندسين فرنيا

◀ **معمار اصلی:** مسعود فرجیان

◀ **همکاران طراحی:** حسین محمودی، نازنین ساعدی

◀ **طراحی و دکوراسیون داخلی:** مسعود فرجیان، نازنین ساعدی

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** گرمایش کف و اسپلیت مرکزی، فلزی

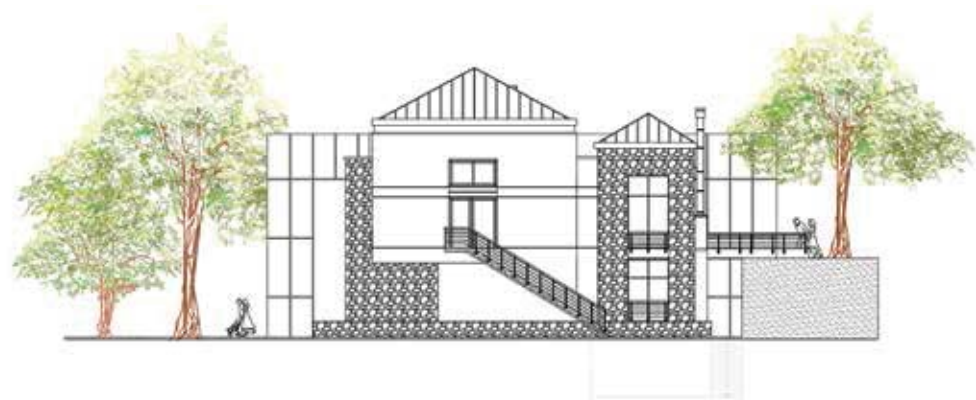
◀ **کارفرما:** مصطفی فرجیان

◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** ۱۳۹۶-۱۳۹۳

◀ **عکاسی پروژه:** رضا صوفی

◀ **ایمیل:**

far.nia.group@gmail.com

نمای غربی

پلان طبقه اول

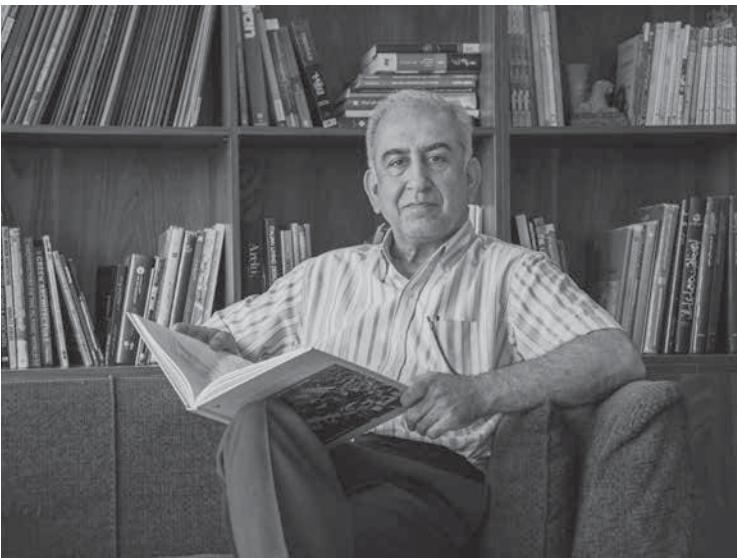
پلان طبقه همکف

ساختمان مسکونی پادرا

وحید قبادیان

اتومبیل وجه بارز دارد. در طبقات بالا بر روی خطوط عمودی ستون‌ها و زیر پنجره‌ها تاکید شده است. کلیه‌ی واحدها دارای بالکن می باشند و بالکن‌ها به عنوان نماد آپارتمان مسکونی، در نما شاخص شده است. در جلوی بالکن‌ها و پنجره‌ها در سمت خیابان، جعبه‌های گل با گیاهان ناز فرانسوی جانمایی شده است.

در نمای ساختمان این مجموعه مسکونی، از مصالح متنوع استفاده گردیده است. نما بر اساس سه لایه، سنگ تراورتن، گیاهان سبز و نرده‌های فلزی برگرفته از فرم گیاهان طراحی شده است. اثر سه لایه بر روی هم به صورت خوانایی در نما به نمایش درآمده. مصالح به کار برده شده در ساختمان شامل سنگ تراورتن سفید با بافت‌های متفاوت، نرده‌ها و ورق فلزی به رنگ نوک مدادی و نوارهای چوبی است. سنگ‌های زیر پنجره‌ها دارای شیارهای مثلثی شکل و نرده‌ها دارای طرح زیگ‌زاگی است، که از وجوه بارز سبک آرت دکو محسوب می شود. ایده‌ی طراحی داخل بنا، ایجاد فضاهایی آرامش‌بخش و حتی‌الامکان وسیع و روشن است. بدین منظور حداکثر استفاده از نور طبیعی و دید منظر با استفاده از پنجره‌های قدی و عریض صورت گرفته است. فضاهای خصوصی اتاق خواب‌ها و حمام از فضای نیمه‌خصوصی پذیرایی و نهارخوری جدا شده و آشپزخانه بین این دو گونه فضا جانمایی شده است.

با توجه به دید و منظر بسیار خوب به کوه‌های البرز، تپه‌های عباس‌آباد و مصلی امام خمینی در طبقات فوقانی، یک بام سبز با گیاهان مناسب فصول گرم و سرد (کاج و یاس هلندی) بر روی بام طراحی شده است. اینما بر روی دیوار شرقی خرپشته اجرا شده است. عایق یونولیت سخت به ضخامت ۱۵ سانتی‌متر به صورت بام وارونه با پوشش نهایی سنگ تراورتن به رنگ نخودی بر روی بام اجرا شده است. عایق بندی بام و اجرای بام وارونه با همکاری دکتر محمدتقی حریری و مهندس شاهپوریان انجام شده است.

اسکلت ساختمان بتن آرمه و پوشش کف طبقات سنگ دهبید است. ستون‌های بتنی در طبقات پارکینگ و پاسیو به صورت نمایان اجرا شده است. پنجره‌ها از نوع یو پی وی سی دوجداره است. در اینجا لازم است از همکاری صمیمانه نادر قبادیان، معصومه محمودی، امین مرتضوی، نوید قبادیان و جمال اسماعیل‌زاده در طراحی و اجرای این ساختمان تشکر شود.

ساختمان پادرا یک مجتمع مسکونی دوازده واحدی با زیر بنای حدود دو هزار متر در خیابان سهرودی شمالی، در شمال شرق تهران است. این ساختمان شامل شش طبقه‌ی مسکونی آپارتمانی، یک طبقه پیلوتی جهت لابی ورودی و پارکینگ، یک طبقه زیرزمین برای پارکینگ و انباری، یک حیاط مشجر و یک بام سبز است. طراحی ساختمان به سبک آرت دکو و بر اساس مباحث معماری پایدار شکل گرفته است.

ساختمان‌های واقع در کوچه مجاور این بنا، غالباً مربوط به دهه‌ی ۱۳۴۰ شمسی به صورت دوطبقه و با نمای مدرن و پوشش سنگ تراورتن سفید بوده‌اند. از اوایل دهه‌ی ۱۳۷۰ به‌تدریج ساختمان‌های جدید شش و یا هفت‌طبقه جایگزین ساختمان‌های قدیمی شدند. ساختمان‌های جدید دارای نمای مدرن و ندرتا نئوکلاسیک هستند، و عمدتاً با سنگ تراورتن سفید پوشش شده‌اند.

اکثر قریب به اتفاق ساختمان‌های معاصر در شهر تهران به سبک معماری مدرن است. این سبک معماری با توجه به فناوری و مصالح ساختمانی مدرن، یک سبک جهانی و همه‌مکانی است. معماری مدرن کماکان در اقصی نقاط جهان یک سبک غالب و بلارقیب محسوب می‌شود.

برای طرح ساختمان پادرا، سبک آرت دکو که از جمله سبک‌های مهم معماری مدرن است انتخاب شد. باید توجه داشت که اکثر سبک‌های مدرن عاری از هرگونه تزئینات هستند، که برای ساختمان‌های اداری مناسب است. ولی سبک آرت دکو دارای تزئینات و جزئیات اجرایی نسبتاً پرکار است، که برای یک مجتمع مسکونی چند طبقه، محیطی دلپذیر و غیررسمی ایجاد می‌کند.

نمای ساختمان با توجه به ویژگی‌های گذشته و حال جداره کوچه طراحی شده است. دو طبقه همکف و اول که مقابل دید ناظر است با استفاده از طراحی متفاوت و یک سایه بان سرتاسری، از طبقات فوقانی جدا شده است. در این قسمت، ورودی لابی، جعبه‌ی گل و ورودی

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان مسکونی پادرا

◀ شرکت/ دفتر طراحی: شرکت پادرا

◀ معمار اصلی: وحید قبادیان

◀ همکاران طراحی: وحید قبادیان، بابک قصیری، سمیرا قبادیان

◀ مجریان پروژه: اسماعیل صمدی و مسعود پور محمد خان

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: شیوا قبادیان

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت و پکیج، اسکلت بتنی

◀ آدرس پروژه: تهران خیابان سهرودی شمالی

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۹۰۰ مترمربع

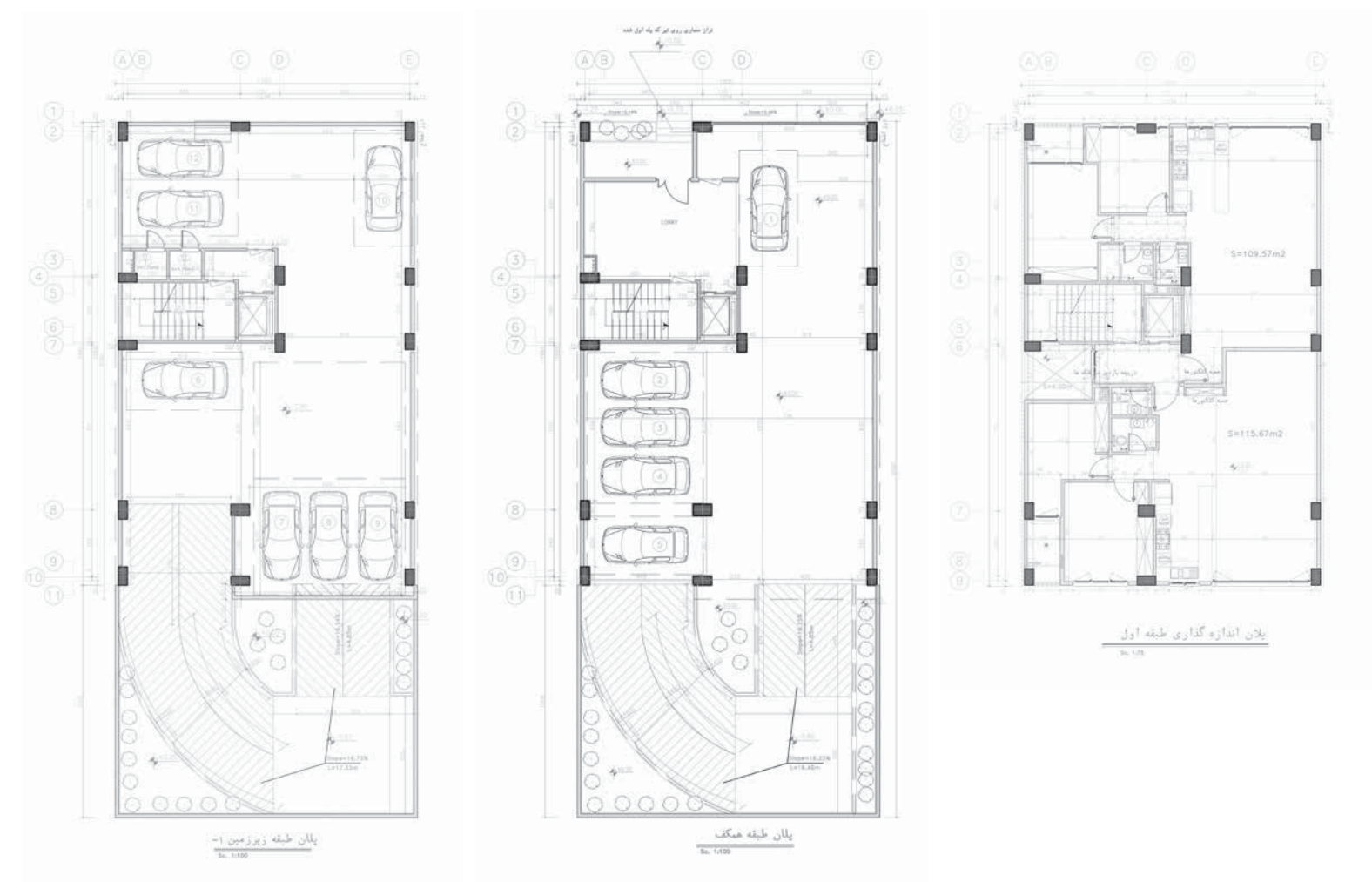
◀ کارفرما: وحید قبادیان

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-۱۳۹۴

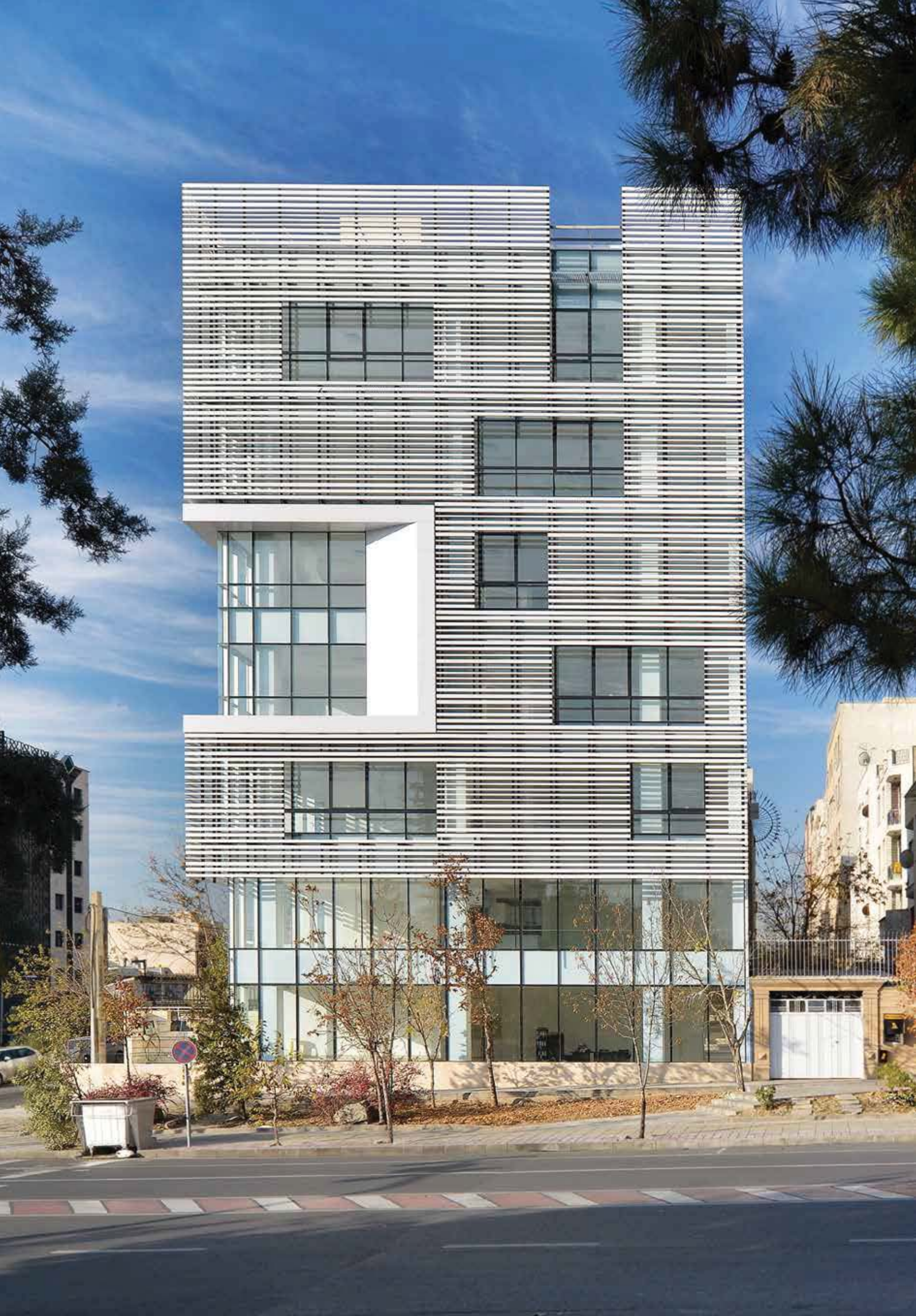
◀ عکاسی پروژه: داوود اسدالله‌وش، شهریار خانی‌زاد

◀ ایمیل:

v_ghobad@yahoo.com

ساختمان اداری سفید

فرشاد کازرونی، آذین سلطانی، فرناز بخشی

آلومینیومی افقی است، در واقع لباسی زیبا برای ساختمان است که علاوه بر تعریف ترکیب نمای ساختمان، با کنترل نور ورودی به عنوان یک محافظ عمل کرده و از فضاهای داخلی در مقابل نور و گرما محافظت می‌کند.

پوسته‌ی دوم حدود ۷۰ سانتی‌متر از پوسته‌ی اول فاصله دارد که بدین صورت فضایی برای حرکت در دور ساختمان جهت نگهداری و تعمیرات ساختمان و هم‌چنین قرارگیری گلدان‌های همیشه سبز فراهم شده است. در محل قرارگیری گلدان‌ها، پوسته‌ی آلومینیومی گشایش یافته و بدین صورت علاوه بر ایجاد هارمونی زیبا در طراحی نمای، چشم‌انداز مناسبی را نیز از درون فضاهای اداری فراهم ساخته است.

همچنین پروفیل‌های آلومینیومی نامبرده با مقاطع ۵x۵ و ۱۰x۱۰ سانتی‌متری و با فاصله‌های متفاوت با توجه به زاویه‌ی دید انسان در حالت‌های نشسته و ایستاده طراحی شده است، تا علاوه بر ایجاد سایه-روشن‌های دلنشین، زاویه‌ی دید مناسبی را برای کاربران ایجاد نماید.

پوسته‌ی دوم در طبقات همکف و نیم‌طبقه‌ی آن ادامه پیدا نمی‌کند، تا بدین شکل حس سبکی در قسمت زیر ساختمان ایجاد گردد، و ویترونی مناسب برای کاربری تجاری در این طبقات فراهم گردد. لازم به ذکر است قاب سفید طراحی شده در کنج شرقی و جنوبی بنا، علاوه بر ایجاد فضای مکث و گشایش مناسب در طراحی نمای ساختمان، هماهنگی لازم با چهارراه موجود در کنار ساختمان را نیز پیدا کرده است.

ایده‌ی طراحی

پروژه اداری-تجاری سفید با مساحتی در حدود ۱۵۰۰ مترمربع در تهران واقع شده است. این بنا دارای هفت طبقه است که طبقات همکف و نیم‌طبقه‌ی آن به کاربری تجاری و پنج طبقه‌ی دیگر به فضاهای اداری اختصاص یافته‌اند.

پلان‌های بخش اداری به صورت فضای باز (open office) با نورگیری مناسب طراحی شده است. لازم به ذکر است به علت طراحی مدولار، در کلیه‌ی اجزاء معماری داخلی از جمله جایگذاری چراغ‌ها، پریزهای کفی و دریچه‌ی دستگاه‌های خنک‌کننده، امکان تبدیل فضاهای باز اداری به فضاهای بسته به‌راحتی فراهم آمده است.

موقعیت ویژه‌ی ساختمان، گروه طراحی را بر آن داشت تا از طریق ایجاد نمای دوپوسته، ساختمانی شاخص و متفاوت را به تصویر کشد.

هدف از طراحی این پروژه، علاوه بر شاخص بودن، ایجاد بنایی مدرن و برجسته بوده است. از این روی در طراحی پوسته اول از سیستم curtain wall استفاده شده، تا بدین صورت از سنگینی نما کاسته شده و نمایی یکپارچه ایجاد گردد. پوسته‌ی دوم که متشکل از پروفیل‌های

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان اداری سفید، اداری- تجاری

◀ شرکت/ دفتر طراحی: BNS Studio

◀ معماران اصلی: فرشاد کازرونی، فرناز بخشی، آذین سلطانی

◀ همکاران طراحی: مهتا حیدری، علی کشتی‌آرا، هادی شریف‌زاده، نیوشا رشیدی،

ضحی نکونیان، شبنم ابطی، ناصر نقدی، منصور نقدی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: BNS Studio

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت، فلزی

◀ آدرس پروژه: تهران، شهرک غرب

◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۵۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: بخش خصوصی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۴-۱۳۹۲

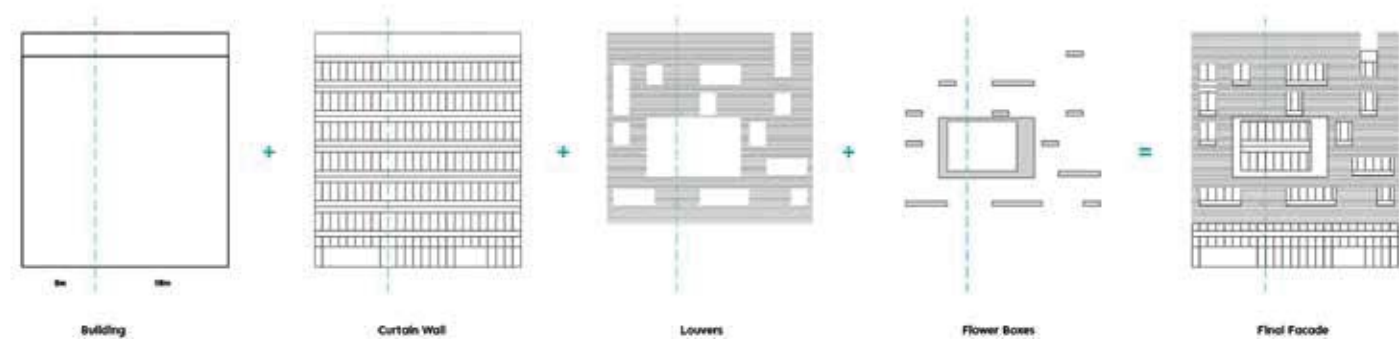
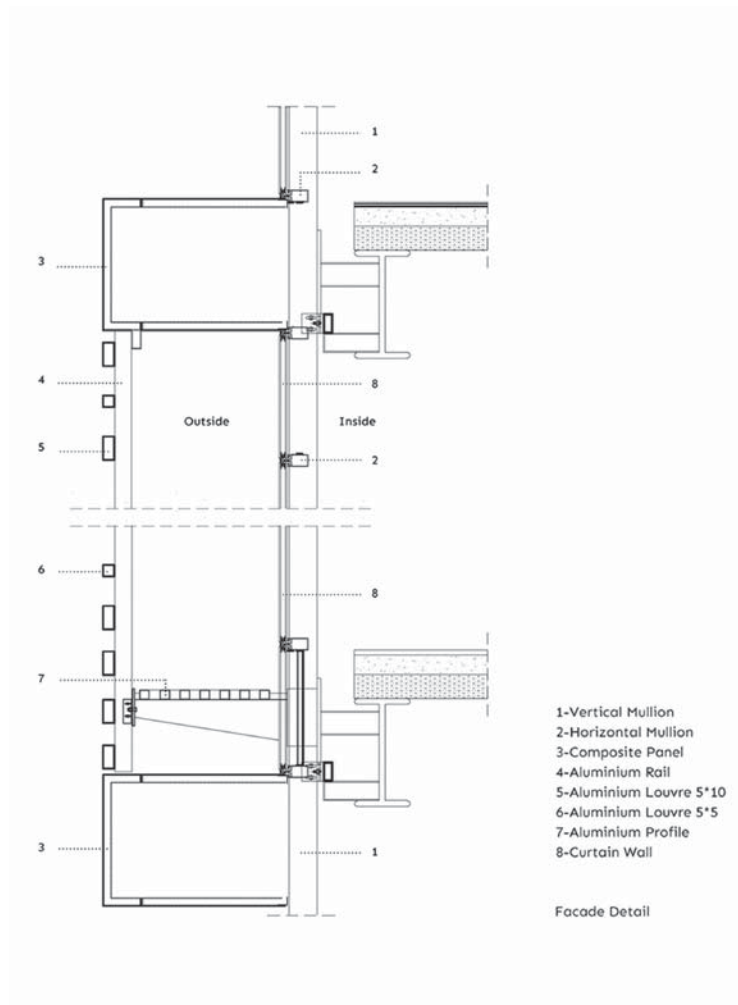
◀ عکاسی پروژه: فرشاد کازرونی، آذین سلطانی

◀ وب‌سایت:

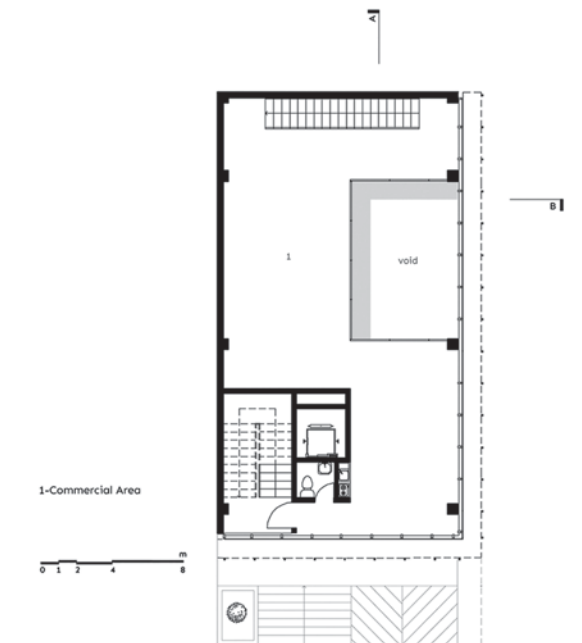
www.bns-studio.com

info@bns-studio.com

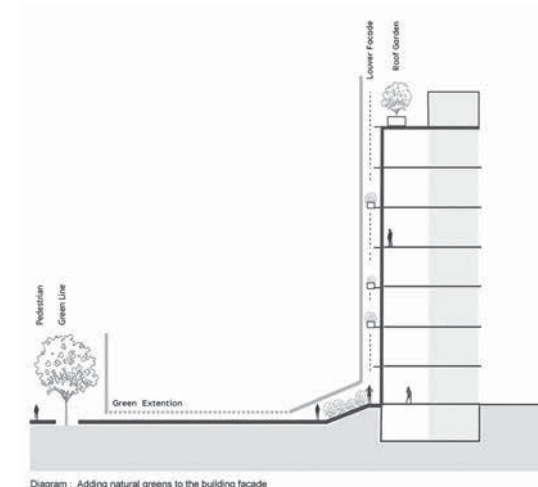
◀ ایمیل:

پلان طبقه دوم

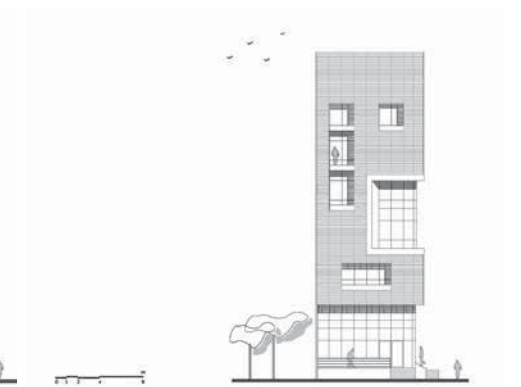
پلان طبقه اول

دیاگرام

نمای شرقی

نمای جنوبی

آپارتمان شماره‌ی ۱۳۵

فرشاد کازرونی، فرناز بخشی، آذین سلطانی

زیبا، در ایجاد حس محرمیت در درون فضای خانه و کنترل نور طبیعی، بهینه‌سازی مصرف انرژی و ایجاد فضای مطلوب زندگی نقش مؤثری را ایفا می‌کنند. ساختمان مسکونی شماره‌ی ۱۳۵ با مساحتی در حدود ۲۳۰۰ مترمربع دارای ۵ طبقه‌ی مسکونی تک واحدی است. لابی و سالن اجتماعات در طبقه‌ی همکف واقع شده‌اند و عقب‌نشینی فضای لابی از بَر اصلی ساختمان، فضایی برای توقف و دعوت‌کنندگی بهتر در ورودی اصلی ایجاد کرده است. طراحی هر واحد منطبق بر اصول سلسله‌مراتب بوده و به سه بخش عمومی، نیمه‌خصوصی و خصوصی تقسیم می‌گردد. فضای نیمه‌خصوصی در میانه‌ی پلان در مجاورت پاسیو قرار دارد. در طراحی پاسیو با الهام از نقش برگ گیاهان و استفاده از این الگوها بر روی جداری اصلی آن، کیفیت بصری متفاوتی را برای نشیمن خصوصی فراهم نموده است. از دیگر مسائل مهم در طراحی این ساختمان، پرداختن به فضای سبز است که در بخش‌های مختلف از جمله بام سبز، پاسیو، حیاط و بر روی نمای ساختمان به چشم می‌خورد. تنوع استفاده از فضای سبز علاوه بر ایجاد کیفیت‌های زیبایی‌شناختی و بصری، در ارتقای کیفیت فضای زندگی نیز نقش مهمی دارد.

از دیرباز خانه از مفاهیم و ارزش‌های ویژه‌ای در فرهنگ و معماری ایرانی برخوردار بوده است؛ مفاهیمی مانند سلسله‌مراتب، درون‌گرایی، تفکیک فضایی، یکپارچگی و احترام به محرمیت که در طول زمان با توجه به تغییر شیوه‌ی زندگی و تقاضای زیاد ساخت‌وساز، بسیاری از این مفاهیم تغییر یافته و کمتر به نیازها و آسایش انسان توجه شده است. از این رو، در شرایط موجود، دغدغه‌ی اصلی طراحی بنا غلبه بر چالش‌های مذکور و بازتعریف الگوهای گذشته از طریق مدرنیزه کردن آن مفاهیم در جهت خلق یک معماری منحصربه‌فرد و متناسب با نیازهای زندگی امروزی بوده است. آجر به عنوان یکی از مصالح بومی و اقلیمی ایران همواره مورد توجه بوده و در ایجاد بافت‌های متنوع، نقش مهمی را داشته است. از این رو، در راستای ایده‌ی اصلی طراحی این ساختمان، آجر به عنوان مصالح اصلی نما و دیگر بخش‌های بنا مانند ورودی اصلی ساختمان، حیاط و پاسیو مورد استفاده قرار گرفته است. ترکیب صفحات متخلخل آجری همراه با قاب‌های بیرون‌زده از نما، ترکیبی مدرن و پویا ایجاد کرده است. این ترکیب به واسطه‌ی بازی نور و سایه در فضای درون و بیرون، معماری‌ای زنده را خلق می‌کند. این پویایی در درون فضا نیز به خوبی دیده می‌شود و هر واحد از میزان نور و دید منحصربه‌فردی برخوردار است. این پرده‌های آجری، علاوه بر ایجاد سایه‌روشن‌های

◀ نام پروژه/ عملکرد: آپارتمان شماره ۱۳۵، مسکونی

◀ شرکت/ دفتر طراحی: BNS Studio

◀ معماران اصلی: فرشاد کازرونی، فرناز بخشی، آذین سلطانی

◀ همکاران طراحی: نیوشا رشیدی، شبنم ابطحی، مهتا حیدری، ضحی نکونیان، شادی ملک،

بهنام برزگر، میثم ابراهیمی مقدم

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: BNS Studio

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر و موتورخانه مرکزی، فلزی

◀ آدرس پروژه: تهران، سعادت‌آباد

◀ مساحت: ۲۳۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: محمدرضا معماریان، فرشاد معماریان

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۴

◀ عکاسی پروژه: فرشاد کازرونی، آذین سلطانی

◀ وب‌سایت:

◀ ایمیل:

www.bns-studio.com

info@bns-studio.com

Kitchen View 02

Sauna

Harmony in Pattern Design

Patio Wall
[Plant Pattern]

Entrance Wall
[Brick + Lighting]

Facade Panel
[Woven Bricks]

Details

Facade Detail

1-HPL Panel
2-Facade Substructure
3-Steel Sheet
4-Steel Flower Box
5-Brick
6-Thermal
7-Double Glazed Aluminium Window
8-Cement Board

Section A-A

1-Steel Sheet
2-Brick
3-Double Glazed Aluminium Window
4-Stone Tile
5-Thermal Insulation

Section B-B

1-HPL Panel
2-Facade Substructure
3-Steel Flower Box
4-Steel Handrail
5-Double Glazed Aluminium Window
6-Stone Tile
7-Thermal Insulation
8-Concrete Slab

North Facade

1-Living Room
2-Dining Room
3-Entrance
4-Kitchen
5-TV Room
6-Laundry
7-Walking Closet
8-Master Bedroom
9-Bedroom
10-Terrace

Typical Floor Plan

0 1 2 4 8 m

Roof
Height : 22.20

5th Floor
Height : 18.60

4th Floor
Height : 18.60

3rd Floor
Height : 18.60

2nd Floor
Height : 18.60

1st Floor
Height : 18.60

Ground Floor
Height : 1.20

Typical Floors
[Brick Panels +
Protruded Frames]

Main Entrance
[Brick + Lighting]

Facade Design Process

Openings

Protruded Frames

Brick Panels

Flower Boxes

Main Facade

یادمان شهیدان گمنام

حامد کامل‌نیا

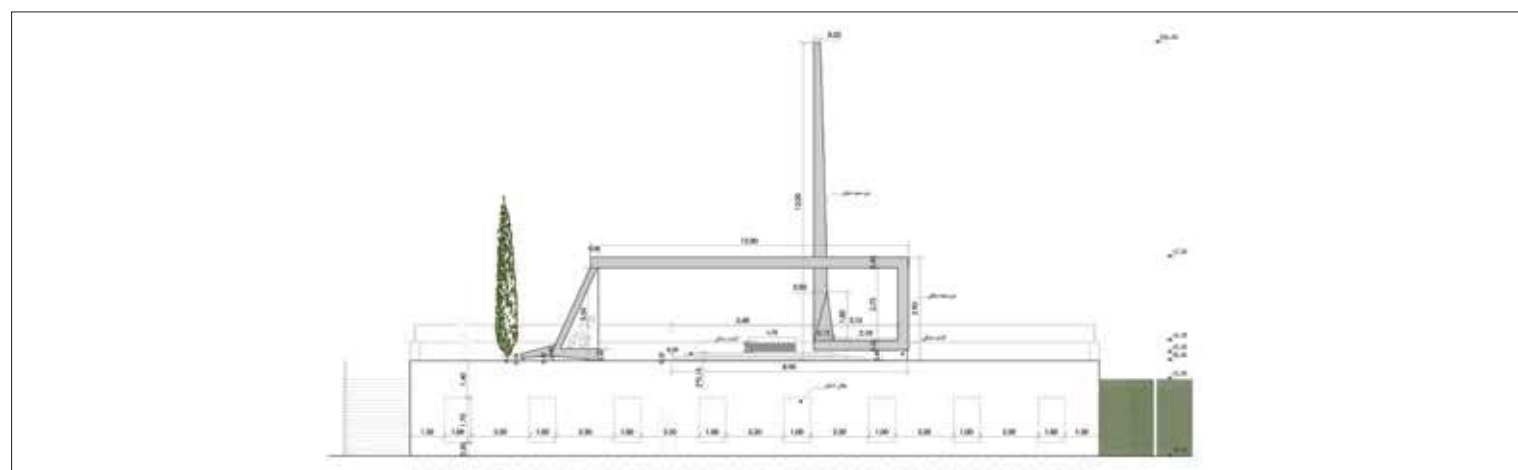
در هندسه‌ی این بنا از اعداد ۲۴، ۱۲، ۹ و ۶ (اعداد کیهانی) استفاده شده است، و در هماهنگی با هندسه‌ی ورودی و ایوان مسجد همجوار است. در طراحی توده و فضا از تناسبات مسجدگوهرشاد در شکل‌دهی فضای باز و بسته استفاده شده است، همچنین استفاده از تزئینات کاشیکاری با هندسه‌ی پارامتریک و رنگ‌های سفید، آبی و فیروزه‌ای (کاشی فیروزه‌ای خراسان)؛ استفاده از هندسه‌ی کاربردی با فرم برخاسته از زمینه و بالارونده؛ از جمله ایده‌های شاخص طراحی این بنا هستند.

۴۳ مکعب به یاد شهیدان دانشگاه بر روی دیواره شمال غربی تعبیه شده که در درون هر کدام یک چراغ به یاد این شهدای گرانقدر تعبیه شده است. ازسوی دیگر به عناصر تأثیرگذار در تعریف فضایی معنوی با استفاده از رویکرد نمادگرایی، گمنامی، و شفافیت توجه شده است. با توجه به اینکه این بنا مربوط به شهیدان گمنام است، حروف فارسی که بدون اشاره به نامی خاص و به صورت پراکنده از سنگفرش‌های کف (مانند سنگ‌های مقابر) رها شده و تبدیل به بدنه‌ی بنا شده‌اند. یک شیب ملایم در بستر سبز در ورودی به این فضا، به مخاطب فرصتی برای تأمل و آرامش می‌دهد. عرصه‌ی پیرامون یادمان نیز فرصت کافی را برای انجام مراسم آئینی فراهم می‌سازد. سازه‌ی این بنا یک پوسته‌ی بتنی یکپارچه و غایبان سفید است (اولین نمونه‌ی تجربه‌شده در استان)، که با استفاده از تلفیق کاشی‌های فیروزه‌ای کل کالبد بنا را شکل می‌دهد، و از هرگونه تزئینات و عناصر اضافی پرهیز شده تا بر موضوع صداقت و سادگی در معماری تأکید شود. این بنا در اسفند ۹۵ توسط رئیس جمهور (دکتر حسن روحانی) و وزیر علوم (دکتر فرهادی) و تنی چند از مسئولان عالی‌رتبه‌ی کشور افتتاح گردید.

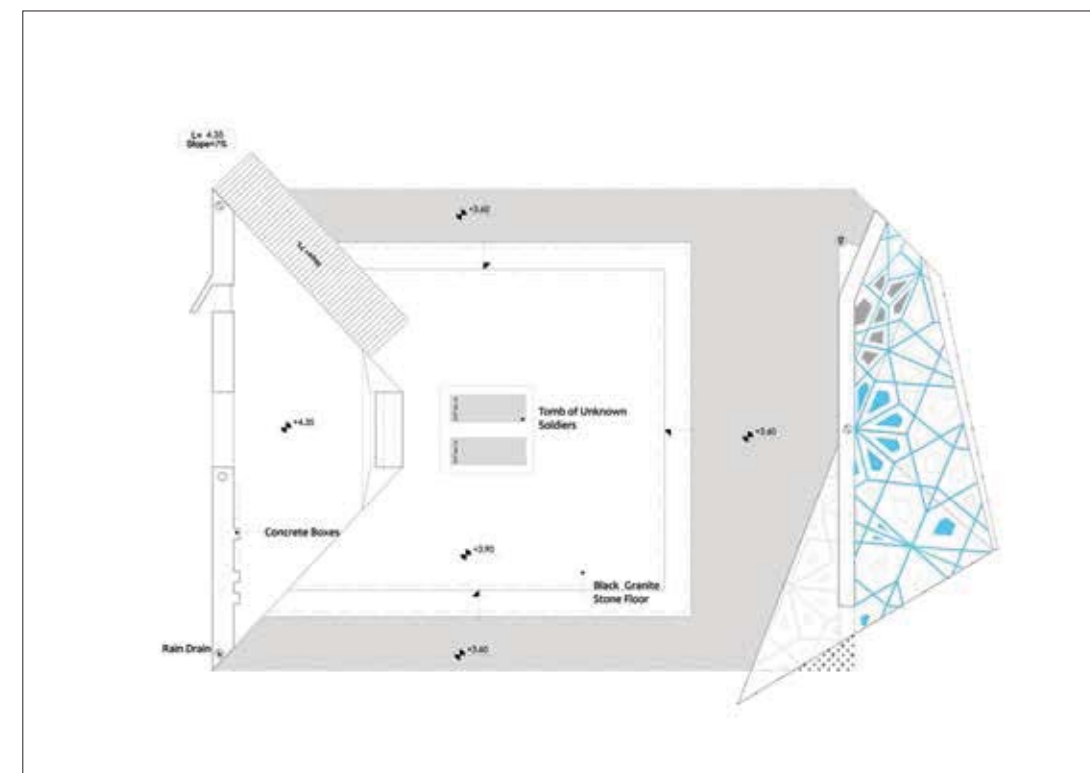
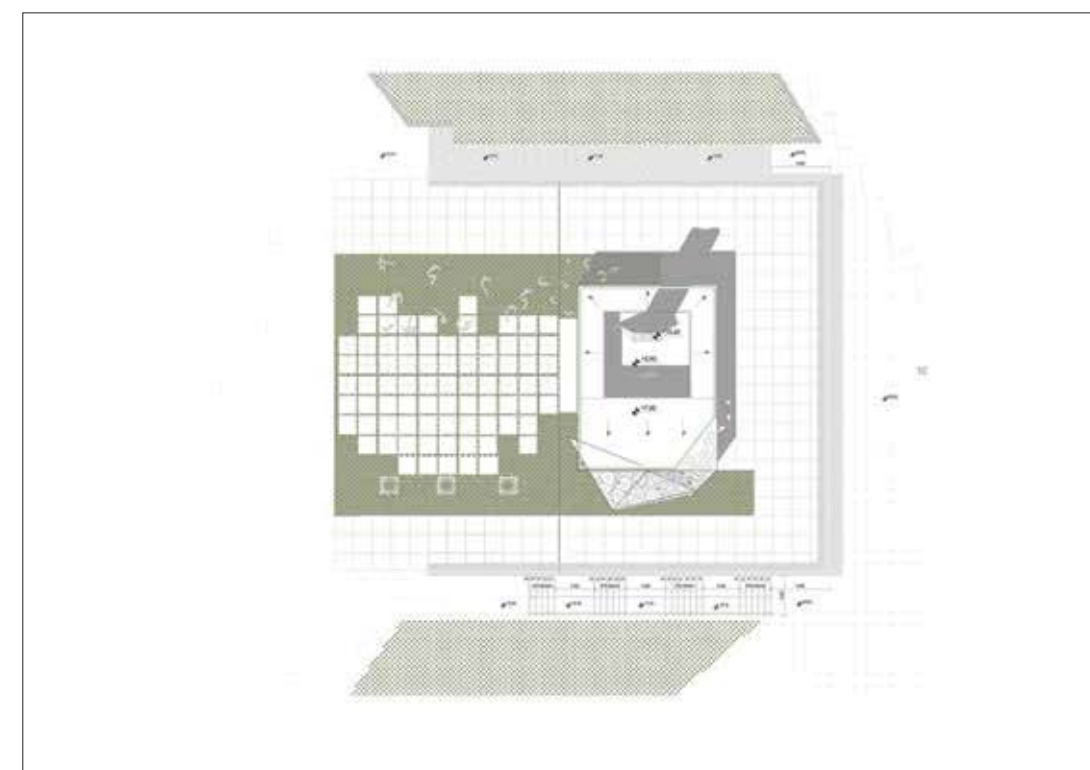
این بنا به منظور یادبود دو شهید گمنام در جنگ تحمیلی ایران و عراق و در دانشگاه فردوسی مشهد طراحی و ساخته شده است. محل این یادمان در مرکز دانشگاه فردوسی مشهد (ایران) و در مجاورت مسجد و کتابخانه‌ی دانشگاه است. هدف اصلی طراحی، ایجاد یک مکان، و نه صرفاً فضا، با استفاده از عناصری برای درگیر نمودن احساسات فرد در فضا بوده است. در این بنا پیرایش فضا به جای آرایش فضا صورت گرفته است. امتناع از استفاده‌ی ناپجای عناصر تکراری و تزئینات اضافی، مانند طاق و قوس، و رسیدن به سبک‌های انتقال‌دهنده‌ی معنا با استفاده از اصول گذشته، در کاربست آینده، از موضوعات مهم و مورد توجه در این یادمان بوده است. در طراحی این بنا، سعی شده به دو صفت اشاره شده از شهید در قرآن از جمله زنده بودن و شاد بودن توجه شود؛ از این‌رو، برخلاف بسیاری از مقابر در ایران که حالت حزن‌آلود دارند، این بنا در بستری سبز قرار گرفته تا بر شاد بودن و فضای آرامش‌بخش تأکید داشته باشد. ساختمان بر روی بستری واقع است که در پائین آن گنجینه‌ی شهدا قرار دارد. مضامین اصلی مورد توجه: سادگی، از خاک تا افلاک حرکت کردن، سُبک بودن و عروج به سمت آسمان است. ساختار کلی، یک پوسته‌ی ساده‌ی بتنی (بدون هرگونه عنصر اضافه و یا پوششی) هندسی برگرفته از یک گره معماری گذشته (هشت‌پر و شَمسه) که از زمین برخاسته (از خاک) و پس از شکل دادن به فضای یادمان تبدیل به یک دیواره‌ی تجزیه شده با استفاده از هندسه‌ی پارامتریک (به مثابه از بین رفتن دنیای مادی) می‌باشد و در نهایت هرچه به سمت بالا می‌رود، ماده کمتر و در نهایت به شَمسه‌ی آخرین می‌رسد و ماده از بین می‌رود (رسیدن به افلاک). نورپردازی بنا به گونه‌ای است که این دیواره در نهایت به نور می‌رسد و به آسمان عروج می‌کند.

- نام پروژه/ عملکرد: یادمان شهیدان گمنام
- شرکت/ دفتر طراحی: دفتر فنی دانشکده‌ی معماری شهرسازی
- معمار اصلی: حامد کامل‌نیا
- همکاران طراحی: مژگان روپوش، حمیدرضا نیکوقدم، محمدحسین قاسمی، سمیه جهان‌پناه
- طراحی و دکوراسیون داخلی: حامد کامل‌نیا
- نوع سازه: بتنی

www.hkamelnia.ir

نمای شمال شرقی

ولکون مارگ، حمید میرمیران

طرح مجموعه‌ی نمایشگاه بین‌المللی شهرآفتاب دارای دو ویژگی اساسی است:

۱. ویژگی‌های معماری: مبانی طراحی نمایشگاه شهر آفتاب تهران، احیاء اصول غنی معماری ایرانی و اسلامی در قالبی نوین است، تا بتواند شرایط پیشرفت کشور را همگام با پیشرفته‌ترین تکنولوژی روز دنیا به وجود آورد. تبلور ساختاری هندسی در عین یکپارچگی و تنوع فضایی در طراحی این مجموعه و محوطه‌ی آن نقشی اساسی داشته و مفاهیم و الگوهای فضایی – کالبدی معماری گذشته ایران در قالب و صورتی نو و بدیع به نمایش گذارده شده است. الگوی شکل‌گیری این مجموعه متکی بر یک محور خطی (محور چهارباغ) با الهام از معماری کهن این سرزمین و توسعه‌ی آن متکی بر یک هسته‌ی زاینده (میدان اصلی مجموعه و عملکردهای اطراف آن) می‌باشد.

احیاء مفاهیم معماری گذشته ایران همچون استفاده از الگوی طاق گهواره‌ای در فرم فضاهای نمایشگاهی، بکارگیری الگوی کاربندی و نورگیرهای سقفی در سقف فضاهای نمایشگاهی ناشی از ضرورت‌ها و اقتضائاتی که سازه‌ی مدرن این مجموعه ایجاد می‌کند، محور اصلی مجموعه با الهام از چهارباغ‌های قدیم، اقتباس از الگوی تالار صد ستون در حال اصلی نمایشگاه (سالن ملل) و بهره‌گیری از تالارهای ستون‌دار در معماری گذشته‌ی ایران در ترکیب با محور حرکت آب، گودال باغچه و باغ ایرانی، میدان و غیره، همگی در قالبی امروزمین تبلور یافته و در ترکیب با سازه‌ای مدرن، معماری مجموعه را تشخیصی دیگر می‌دهد. منظور از ترکیب این عوامل ضمن پاسخگویی به برنامه‌ی عملکردی ساختمان، بیان مفاهیمی بوده است که در تداوم معماری این مرز و بوم نقش داشته‌اند.

۲. ویژگی‌های فنی: در این پروژه برای پوشش دهانه‌های وسیع فضاهای نمایشگاهی (نمایشگاه میانی با دهانه‌ی ۸۰ متر و سایر فضاهای نمایشگاهی با دهانه‌ی ۵۰ متر و طول ۱۲۰ متر) از پیشرفته‌ترین روش‌های سازه‌ای و متناسب با بالاترین استانداردهای بین‌المللی استفاده شده است. علاوه بر این، مجموعه دارای سیستم‌های تأسیساتی زیرساختی مدرن، تونل‌های تأسیساتی، سیستم‌های هوشمندسازی، نظارت تصویری و کنترل دسترسی، سیستم مدیریت ساختمان (B.M.S) و غیره می‌باشد. این مجموعه از نظر فناوری‌های جدید ساختمانی یکی از پیشروترین نمایشگاه‌های بین‌المللی در مقیاس منطقه و جهانی شناخته می‌شود. لازم به یادآوری است که سازه‌ی مجموعه‌ی نمایشگاه بین‌المللی شهرآفتاب به عنوان سازه‌ی برتر کشور در سال ۱۳۹۲ شمسی انتخاب شده است.

اجرای این مجموعه که یکی از بزرگترین نمایشگاه‌های بین‌المللی در سطح آسیا است، به صورت تدریجی و با برنامه‌ریزی مرحله‌ای به گونه‌ای پیش‌بینی شده که در هر مرحله مجموعه کامل به نظر رسیده و پاسخگوی نیازهای هر مقطع زمانی تا توسعه‌ی کامل و افق نهایی طرح باشد. فرایند ساخت و تکمیل مجموعه در دو مرحله در نظر گرفته شده است که مرحله‌ی اول، شامل سه گام بوده و مرحله‌ی دوم که در قسمت‌های مختلف تا افق تحقق طرح تداوم می‌یابد.

در گام اول که هم‌اکنون در حال اجراست، سالن‌های سه‌قلو (سه سالن اصلی نمایشگاه)، ورودی، هال اصلی (سالن ملل)، مجموعه‌ی اداری و سمینار، میدان اصلی (به عنوان مرکز ثقل مجموعه و بزرگترین میدان پیاده شهر تهران) و مسجد و مجموعه‌ی تجاری اطراف آن به بهره‌برداری خواهد رسید، که پاسخگوی نیازهای شهر تهران در این مقطع زمانی خواهد بود و پیش‌بینی می‌شود که گام‌های دوم و سوم نیز تا دوره‌ی زمانی ۹۴-۹۵ به اتمام برسد. سایر بخش‌های نمایشگاه نیز در مرحله دوم و افق نهایی طرح دیده شده که ساخت و تکمیل آنها در طی یک دوره‌ی پنج‌ساله پیش‌بینی گردیده است.

با توجه به سند چشم‌انداز بیست ساله به عنوان رهیافتی استراتژیک در مباحث اقتصادی و برنامه‌ریزی کشور که ایران ۱۴۰۴ شمسی را کشوری توسعه‌یافته، فعال و تأثیرگذار در اقتصاد جهانی معرفی می‌کند، این نمایشگاه که جز مشخصه‌های اصلی یک مرکز منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای است، می‌تواند نقشی بی‌بدیل در تحقق اهداف سند چشم‌انداز و ارتقاء فرایند توسعه‌ی اقتصادی – اجتماعی کشور و تعامل آن با جریان‌های منطقه‌ای و جهانی ایفاء نماید.

◀ **آدرس پروژه:** تهران، بزرگراه خلیج فارس، روبه‌روی حرم مطهر امام خمینی^(ه)

◀ **مساحت/ زیربنا:** ۱۲۸ هکتار، حدود ۱ میلیون مترمربع

◀ **کارفرما:** شهرداری تهران، دفتر مشارکت‌ها و سرمایه‌گذاری مردمی شهر تهران، شرکت یادمان سازه

◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** ۱۳۹۵-۱۳۹۰ (پایان فاز اول)

◀ **عکاسی پروژه:** کاوه سید احمدیان، مارکوس برد

◀ **وب‌سایت:** www.njp-arch.com
◀ **ایمیل:** info@njp-arch.com

طرح مقدماتی احداث نمایشگاه بین‌المللی شهر آفتاب در دهه ۷۰ شمسی مورد توجه مدیریت شهری قرار گرفت، که با مصوبه شورای اسلامی شهر تهران در سال ۱۳۸۴ شمسی شهرداری مکلف به انجام امور مقدماتی ایجاد این نمایشگاه گردید. اقدامات اولیه در این زمینه از سال ۱۳۸۵ شمسی آغاز و در سال ۱۳۸۷ شمسی، طرح این مجموعه که با همکاری مشترک مهندسین مشاور نقش جهان-پارس و مشاور آلمانی GMP طراحی شده بود، به تصویب رسید، و در نهایت پس از بازبینی‌های مکرر، از ابتدای سال ۱۳۹۰ شمسی عملیات اجرایی آن زیر نظر سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهر تهران و با همکاری شرکت یادمان سازه به عنوان مجری طرح، شرکت کاشالوت (پیمانکار ساختمانی)، شرکت آهاب (پیمانکار محوطه و تأسیسات زیربنایی)، شرکت کلان دشت البرز به عنوان پیمانکار فضای سبز، و شرکت ماشین‌سازی اراک به عنوان پیمانکار سازه‌های فلزی، آغاز شد.

اراضی طرح نمایشگاه شهر آفتاب در زمینی به مساحت حدوداً ۱۵۸ هکتار قرار دارد. از امتیازات و ویژگی‌های موقعیت نمایشگاه می‌توان به فاصله‌ی نزدیک به فرودگاه بین‌المللی امام خمینی^(ه)، امکان اتصال به خطوط مترو و راه‌آهن شهر تهران، فاصله‌ی نزدیک به حرم مطهر امام خمینی^(ه) و دسترسی به محورهای کشوری از جمله اتوبان تهران – قم و تهران – ساوه اشاره کرد.

مجموعه‌ی نمایشگاه بین‌المللی شهرآفتاب از سه بخش اصلی نمایشگاه‌ها، محور چهارباغ به عنوان یک محور شهری محل گذران اوقات فراغت و مجموعه‌های وابسته شامل مرکز تجاری، مرکز همایش‌ها، هتل‌ها، مسجد، ساختمان‌های اداری و سمینار، بخش‌های خدماتی و تأسیساتی، پارکینگ‌های طبقاتی زیرزمینی و دیگر بخش‌های خدماتی و پشتیبانی تشکیل شده است. محور چهارباغ به صورت محوری شرقی – غربی شامل دسترسی‌های پیاده و سواره تفکیک شده، که دسترسی‌های پیاده‌ی جانبی آن با رواق پوشیده شده است. این محور کل زمین را به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم می‌کند که مجموعه‌ی نمایشگاه و بخش‌های وابسته و پشتیبانی آن در شمال و بقیه‌ی بخش‌ها در جنوب آن قرار گرفته‌اند. محور چهارباغ به مثابه‌ی ستون فقرات مجموعه از ورودی شرقی (اتوبان تهران – قم) و ایستگاه مترو و پایانه‌های اتوبوس شروع و تا ورودی غربی (رینگ اول کمربندی شهر آفتاب) ادامه دارد. در مرکز این محور یک میدان وسیع پیاده پیش‌بینی شده که ورودی اصلی مجموعه در آن واقع گردیده است.

زیربنای کل مجموعه نمایشگاه حدود ۹۳۰۰۰۰ مترمربع، سطح اشغال آن حدود ۲۰٪ از کل سایت و تراکم آن حدود ۲۸٪ می‌باشد و مابقی آن را فضاهای سبز و روباز شکل می‌دهد. قابل ذکر است که مجموعه‌ی نمایشگاه بین‌المللی شهرآفتاب یکی از سبزترین نمایشگاه‌های بین‌المللی در سطح جهانی است.

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** نمایشگاه بین‌المللی شهر آفتاب تهران

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** مهندسین مشاور نقش جهان پارس با همکاری مهندسین مشاور GMP

◀ **معماران اصلی:** فولک‌وین مارگ، حمید میرمیران

◀ **همکاران طراحی:** گروه طراحی مهندسین مشاور نقش جهان پارس، گروه طراحی مهندسین مشاور GMP

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** تهویه‌ی مطبوع هواساز و تونل‌های تأسیساتی، اسکلت بتنی و سقف‌های سازه فضا کار

خانه_آپارتمان لواسان

احسان مالکی، یکتا آفرین

و ژرف‌تری را نسبت به تصاویر برخاسته از فرم‌گرایی صرف بر جای می‌گذارد. مصالح، تخیل و احساسات حاصل از ادراک ناخودآگاه را برمی‌انگیزاند و در این پروژه، مصالح، حضوری قوی و در تعامل با ساکنین خود دارند.

۳. ایده‌ی حیاط ایرانی از طریق فراخوانی حوض و فواره و کاشی فیروزه‌ای در لابی اصلی ساختمان متجلی شده است. لابی دارای عناصر فضایی مختلفی است که به غیر از آب‌نما و اجزای آن، دارای ارتفاعات مختلفی بین سه تا ده متر می‌باشد که از طریق سقف نورپردازی شده است – گویی وارد حیاط خانه‌ای سنتی شده‌ایم که هریک از اعضای خانواده از موقعیت‌های مکانی خاص خود، نظاره‌گر حضور دیگران هستند و دستگاه پله نیز آزادانه امکان دید به چشم‌انداز منطقه‌ی لواسان را برای گذرکنندگان از آن فراهم می‌کند.

۴. پروژه دارای گفت‌مان‌های مؤثری از فضا و مکان است و صرفاً به دلیل موقعیت قرارگیری در ارتفاع مناسب، چشم‌انداز لواسان را هدف قرار نداده است. این ساختمان، ویژگی حسی مخاطب را در خود درگیر می‌کند. درک محیطی فضاها‌ی آن، تصاویر حاصل در شبکه‌ی را به یک استلزام دهنده در فضایی که در آن حضور داریم، مبدل می‌کند و حس اتمسفری ما را ارتقا می‌دهد. معماری صرفاً بصری، خاصیت جداکنندگی و کنترل دارد درحالی‌که معماری مبتنی بر لایسه اتصال دهنده و یکپارچه کننده است و حساسیت لایسه‌ای از طریق مادیت، مجاورت، شناخت و صمیمیت حاصل می‌شود؛ عواملی که هویت در خانه بودن را ارتقا می‌بخشد.

۵. دیوار حیاط‌خلوت این ساختمان، نزدیک‌ترین دیوار به آرامگاه عباس کیارستمی است. با تأمل در عکس‌های کیارستمی، روایت دیگری از دیوار را در آثار او می‌بینیم: روایت نقش طبیعت بر آن – آمیزه‌ای از زمان، نور و رنگ بر چهره‌ی دیوار. از نگاه او، دیوار پرده‌ای است که طبیعت بر آن، نماهای گذرا را نقاشی می‌کند. برای ما معماران، دیوار تکستی بوده که آنها را بر طبیعت به مثابه کانتکست نگاشته‌ایم، بنابراین در این پروژه، این دیوار تبدیل به جداره‌ای سبز شده است.

این آپارتمان متعلق به خانواده و دوستان است که هر طبقه متعلق به یک خانواده می‌باشد. از آنجایی که شرکا همگی دستی بر فرهنگ و اندیشه دارند – دیالوگی منطقی و مبتنی بر پایدندی بر اصول فرهنگی معماری ایرانی و تبدیل به یک کاشانه‌ی خانوادگی (تفسیری امروزی از معماری ایرانی) خواسته کارفرما بوده است. ضمن اینکه قرار گرفتن این آپارتمان در مجاورت آرامستان کوچک ترک مزرعه و اهمیت جایگاه عباس کیارستمی (که در اینجا آرمیده است) برای کارفرما، پروژه را در شرایط خاصی قرار می‌داد. سایت پروژه دارای یک دیوار ترانشه به ارتفاع ده متر از قسمت انتهایی زمین بوده که برای نورگیری طبیعی، ایجاد یک حیاط‌خلوت در آن قسمت را ناگزیر می‌نمود، بنابراین پروژه از چند جهت درگیر نیروها و پتانسیل‌هایی بوده که می‌بایست در حین طراحی مورد توجه قرار می‌گرفت که در ذیل به آن اشاره شده است:

۱. طراح در ایجاد اتمسفر فضاها‌ی معماری ایرانی به محوریت فضاها‌ی باز محصور در معماری ایرانی، توجه داشته است. حیاط در معماری بومی، محل برهم‌کنش ارتباطات و رویدادهای مشترک اهالی یک خانه بوده که در این پروژه تراس‌هایی با عمق‌های مختلف (تراس‌ها دارای ویدهای مختلف نسبت به هم هستند) که این چهار واحد را به هم مرتبط کرده است (پیوستگی در عین مستقل بودن) منجر به حادث شدن روایت‌هایی از یک زندگی سنتی در یک ساختمان مدرن شده‌اند. پروژه علاوه بر این تراس‌های خانوادگی، دارای تراس‌های خصوصی نیز می‌باشد.

۲. اتمسفر زمینه و بستر پروژه با حضور قدرتمند اجزای مادی (مصالح) تولید می‌شود. تشدید تجربه‌ی ماده‌گرایی، منجر به تقویت احساس واقعیت و جسمانیت در فضا می‌گردد. آجر سنتی و چوب، مصالح غالب در این پروژه است. تصاویر برخاسته از ماده، تجربه‌های عمیق‌تر

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه_آپارتمان لواسان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور آتی زیست

◀ معماران اصلی: احسان مالکی، یکتا آفرین

◀ همکاران طراحی: شیم‌ا زهرایی، لیلی بهمن بیجاری، حسن عابدی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: یکتا آفرین

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی مرکزی، کولر گازی، اسکلت فلزی

◀ آدرس پروژه: لواسان، بلوار امام خمینی، خیابان سرفرازیان، انتهای کوچه گل مریم

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۴۴۷ مترمربع

◀ کارفرما: علیرضا پورکاظم و شرکا

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۴

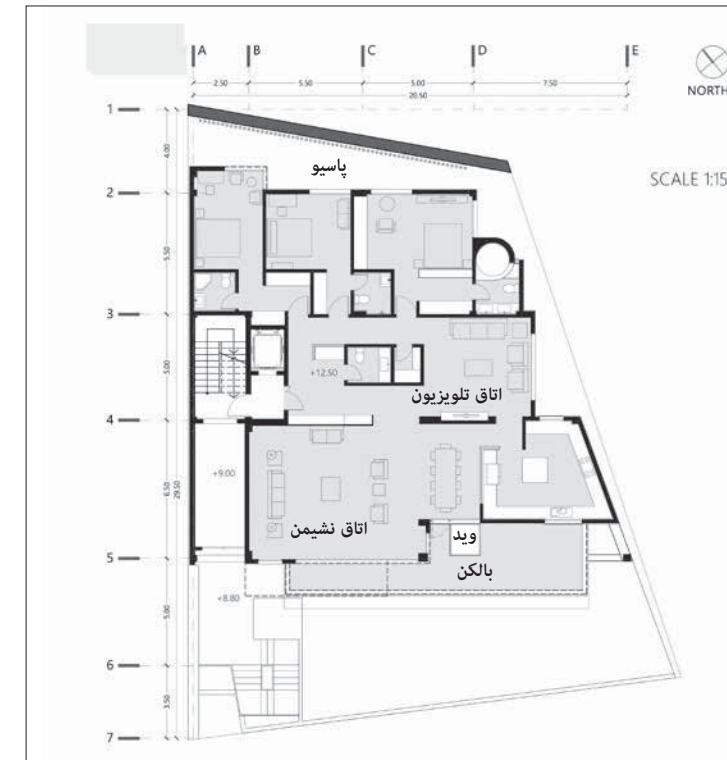
◀ عکاسی پروژه: استودیوی دید

◀ وب‌سایت:

www.atizist.com

info@atizist.com

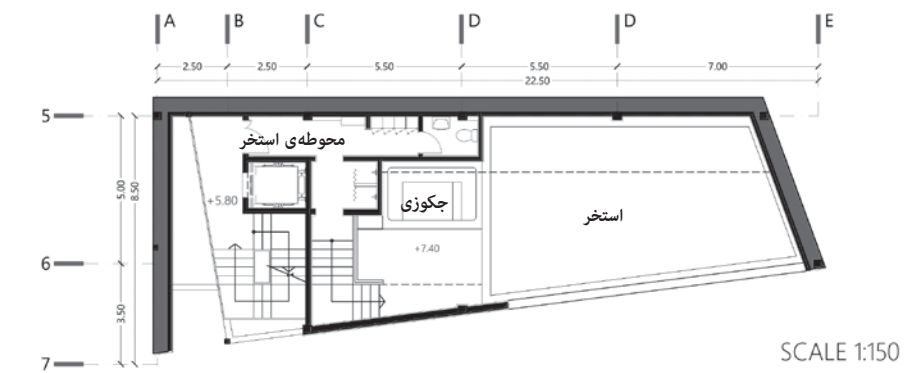
◀ ایمیل:

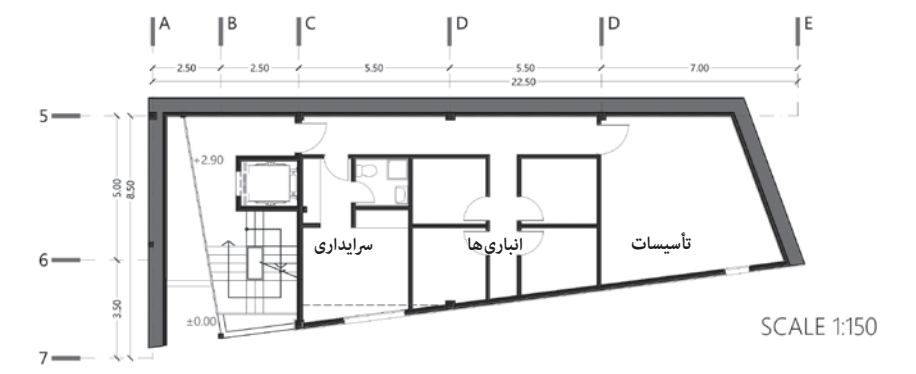
پلان طبقه ی چهارم

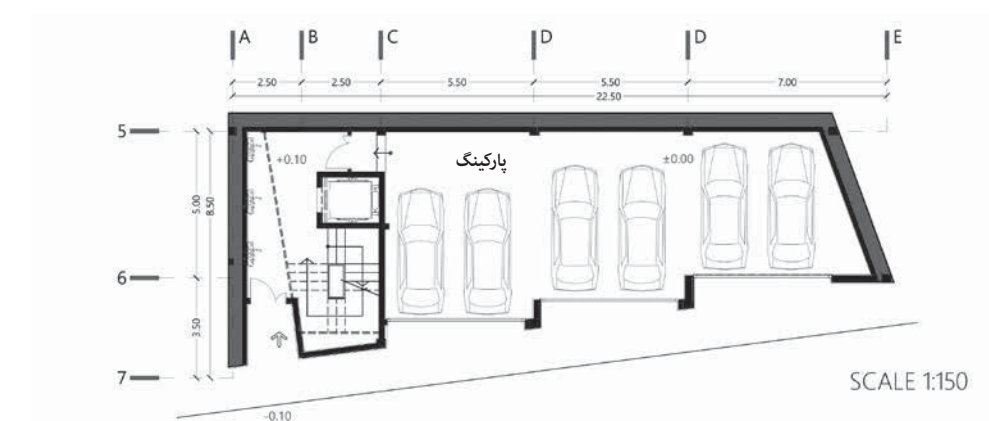
پلان طبقه ی سوم

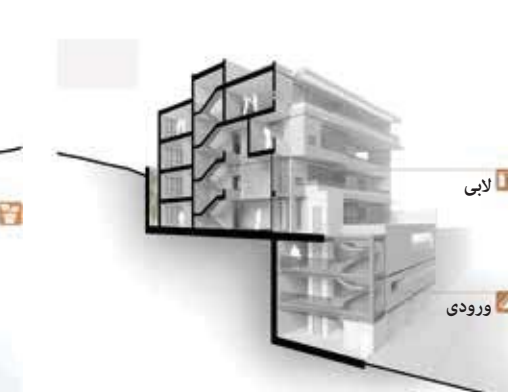
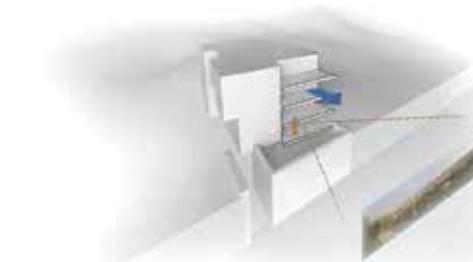
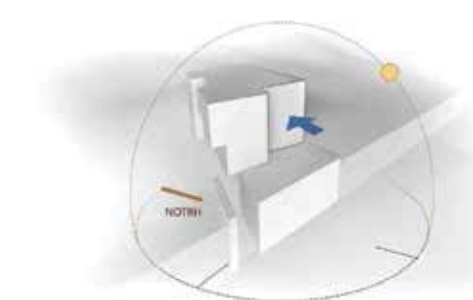
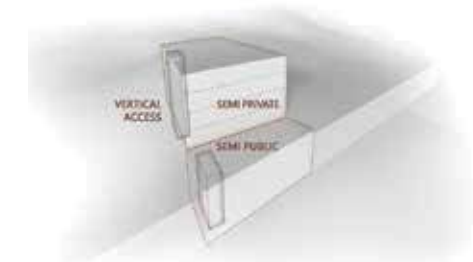
پلان طبقه ی دوم

پلان طبقه ی اول

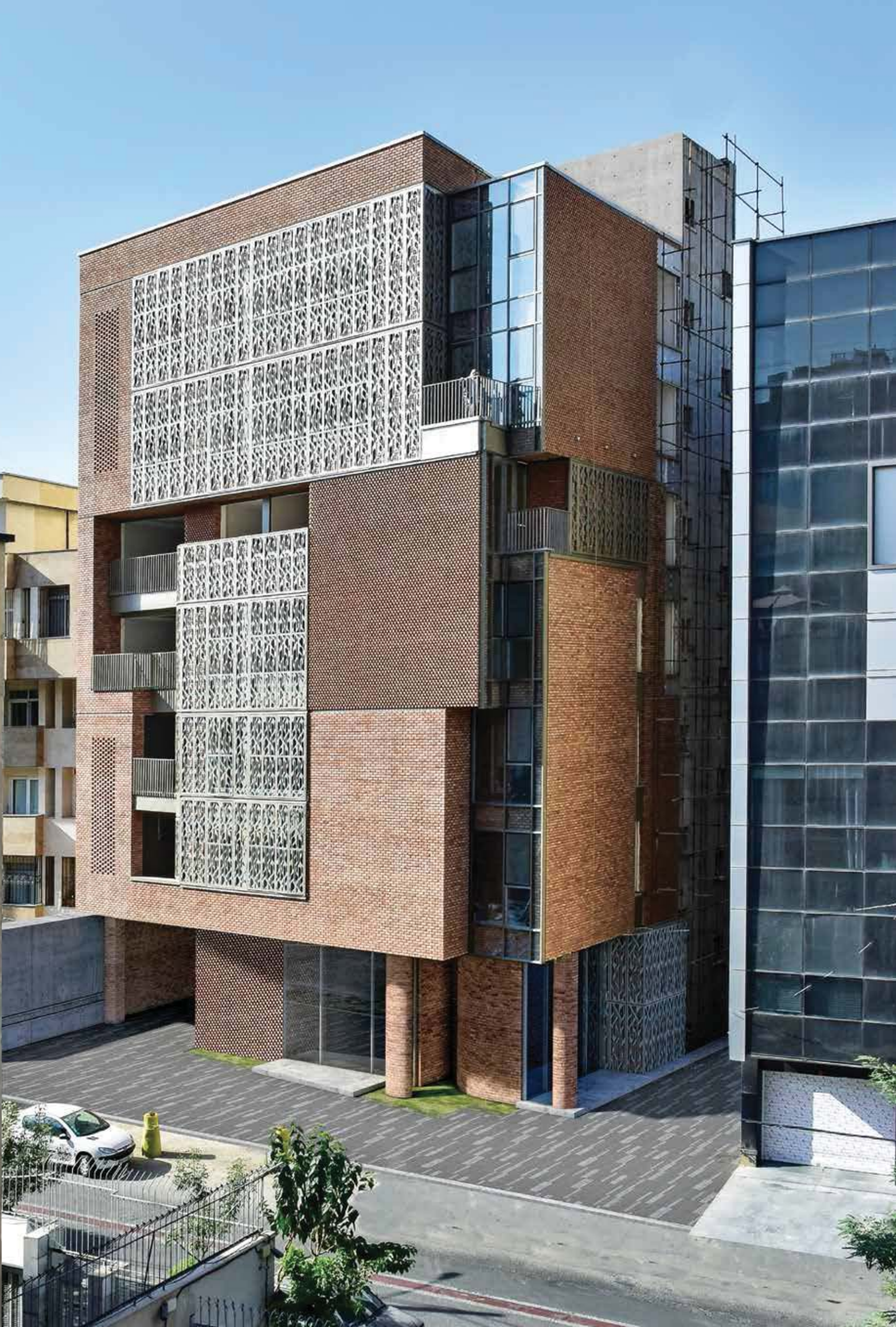
پلان طبقه ی همکف

مقطع ۳

مقطع ۲

مقطع ۱

ساختمان اداری-تجاری ناهید

احسان مالکی، یکتا آفرین

این ساختمان ۶۰۰۰ مترمربعی، بخش عمده‌ی خود را به قسمت اداری اختصاص داده، اما ۱۰۰۰ مترمربع به عنوان فضای تجاری داشته که در طبقه همکف قرار دارد. پروژه‌ی ناهید برای مهندسین مشاور آتی زیست بیشتر از اینکه جنبه‌ی سفارش کار جدید باشد، تغییر مسیر به سوی نجات‌بخشی و آوردن کیفیت معماری به حجم و داخل این بنا را داشته است زیرا زمانی که کارفرمای این پروژه به دفتر آتی زیست مراجعه نمود در مسیر تکراری ساختمان‌های کلاسیک در حال حرکت بود و حتی اسکلت بنا هم زمینه را برای این هدف آماده کرده بود.

ساختمان اداری در نمای شهری در حال تبدیل شدن به حجم‌های تکراری و بدون نور شده است. ما در طراحی ساختمان اداری ناهید با در نظر گرفتن حضور استفاده کنندگان در بیشتر ساعات روز در محل کار در پی ایجاد کیفیتی متفاوت برای افراد، به حجم کنونی دست یافتیم. طراحی ساختمان اداری ناهید، مفهوم زیست‌محیطی را برای حضار تداعی می‌نماید. طرح منحصربه‌فرد این ساختمان برای ارائه به شرکت‌ها با فضاهای کاری انعطاف‌پذیر، شامل محیط داخلی با کیفیت بوده که مفهوم جدیدی از ساختمان اداری معمول بتنی و شیشه‌ای را بیان کرده است. طراح با استفاده از متریال آجر، در نما و داخل ساختمان، آن را برای کاربران، آشنا و آرام‌تر جلوه داده تا استفاده کنندگان در تمامی ساعات کاری خود از زمان ورود و حین کار از کیفیت فضای معماری بهره‌مند شوند.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان اداری-تجاری ناهید

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور آتی زیست

◀ معماران اصلی: احسان مالکی، یکتا آفرین

◀ همکاران طراحی: یکتا آفرین، حسن عابدی، مهسا دباغ

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: یکتا آفرین

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی مرکزی، فن کویل، اسکلت بتنی

◀ آدرس پروژه: جردن، خیابان ناهید غربی

◀ مساحت/ زیربنا: ۶۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: آرش وحیدی و شرکا

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-درحال ساخت

◀ عکاسی پروژه: بخش مستندسازی آتی زیست

◀ وب‌سایت:

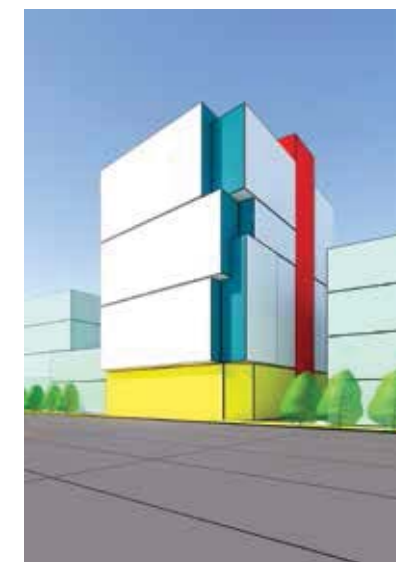
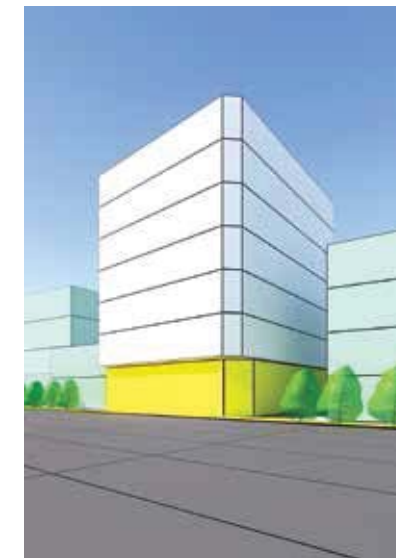
◀ ایمیل:

www.atizist.com

info@atizist.com

پلان

پروژه ی ویلادو

نوید مسعودی

اتهام یا ادامه؟!

اولین سؤال مطرح‌شده در رویارویی با پروژه، ادامه‌ی روند قبلی طراحی و ساخت یا برخورد به عنوان یک پروژه‌ی جدید و کنارگذاشتن گذشته‌ی آن بود.

طراحی اولیه و شروع به ساخت پروژه توسط دوست و همکار گرامی مهندس بیات‌پور انجام شد، که به دلیل مهاجرت، کار نیمه‌کاره به ما محول شد. لذا تصمیم بر آن شد تا با حفظ ساختار و شاکله‌ی اصلی و اولیه، و القای مفاهیم وکانسپت‌های شخصی در ادامه، شخصیت اولیه نطفه‌گذاری شده در پروژه حفظ شود.

پتانسیل‌هایی از قبیل لکه‌گذاری بنا در سایت به غایت ساختار باغ ایرانی را تداعی می‌کرد، گذار از فضای کادری سبز بستر برای رسیدن به کوشکی مدرن. از این رو سیرکولاسیون تک‌محور (rigid) حرکتی در چشم‌انداز حفظ شد، و با توجه به کاربری خصوصی پروژه و تمایل به ارتباط درون/ بیرون در بنا و سایت سعی شد تا یک خارج (exterior) خرد برای توانایی در حداکثر عملکردهای همزمان و متنوع، و یک فضای داخلی وسیع (big interior) با پلان آزاد (open plan) با بیشترین ارتباط با بیرون نیز حفظ شود.

در نتیجه، تمام راهکارهای طراحی حول مفهوم «معماری از درون/بیرون» (architecture from inside/out) شکل گرفت، تا حضور مخاطب در پروژه به عنوان یک محیط همگون باز و بسته دچار هیچ‌گونه تمایز یا انقطاع حسی نشود. انتخاب متریال‌ها و فینیشینگ‌های خنثی و ممتد در درون و بیرون نیز تقویت‌کننده‌های همین ایده است. لکه‌گذاری‌های رنگی برآمده از فضای سبز سایت در برون و objective در درون نیز به مانند دوختی بین درون و بیرون وحدت کلی ساختار پروژه را تقویت کرد. شکل‌گیری این حس آزاد و باز بودن در کلیت پروژه لاجرم از کل به جزء رسید، و اجرای بسیاری از فرم‌ها و المان‌های معماری و بصری نیز تبدیل به یک آنامورف لخت (nude) و اکسپوزه (exposed) در اجرا شد که تا حدی با حذف مرز پوسته و گوشته روحیه‌ای صنعتی (industrial) به گوشه و کنار پروژه بخشید.

پروژه از ابتدا تا انتها برای ما مقطعی بین بازسازی، نوسازی و ساخت از اول بود. لذا بدون هیچ‌گونه احتیاطی، در طول فرآیند طراحی و اجرای پروژه، حفظ همان شخصیت دوگانه‌ی حاصل از حضور دو معمار در مقاطع مختلف، از اهداف اصلی قرار گرفت که نوعی هتروژنی خودخواسته را به صورت ناخودآگاه در یک فضای هموزن نمایان می‌سازد.

◀ مساحت زیربنا: ۲۲۰ مترمربع

◀ کارفرما: علی معتمد، سامان ارجمند

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: خرداد ۹۳-زمستان ۹۵

◀ عکاسی پروژه: قنبرپور

◀ وب‌سایت:

www.navidmasoudi.com

navidmasoudi2014@gmail.com

◀ ایمیل:

◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلادو

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری نوید مسعودی

◀ معمار اصلی: نوید مسعودی

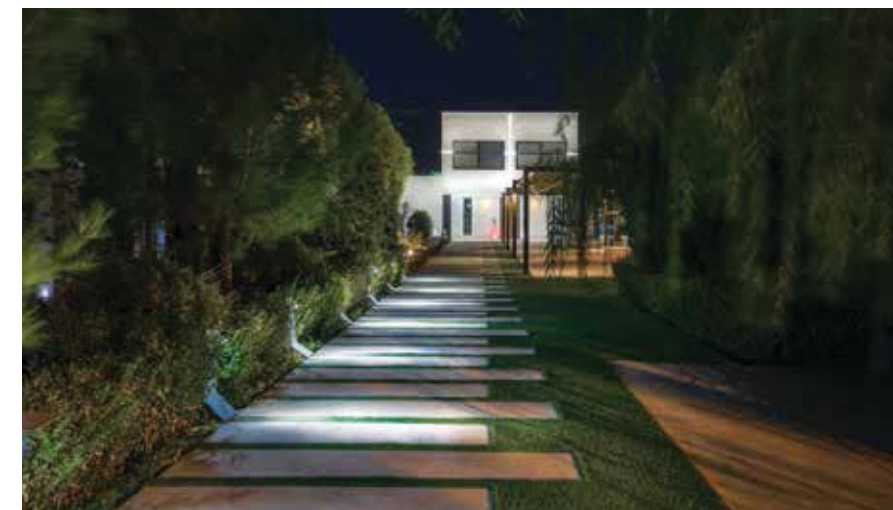
◀ همکار طراحی: سامان احمدی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: نوید مسعودی، نارسپس هنر

◀ نوع سازه: بتنی

◀ آدرس پروژه: شیراز، کود گویم، زیتون ۷

علیرضا مشهدی میرزا

فضاهای تصادفی

فرورفتگی و پیش‌آمدگی‌ها باعث ایجاد فضاهای تصادفی نیز شده‌اند. این فضاها تراس‌های عمیقی را به وجود آورده‌اند که مشرف به مناظر بدیع کوهستانی دربند است.

کودک

در طراحی این پروژه سعی شده به کودکان از بدو ورودی مجموعه توجه ویژه‌ای شود؛ یعنی کوچه‌ی فرعی ایجاد شده و پلکان با ارتفاع کم (ده سانتی‌متر) طراحی شده است که این پلکان سهولت بالا رفتن را برای افراد، به ویژه کودکان فراهم می‌آورد. در استخر، فضایی اختصاصی جهت شنای کودکان با عمق کم در مجاورت استخر بزرگسالان پیش‌بینی شده است. در حیاط خلوت جنوبی، سکوهای نشستن در سه ارتفاع طراحی شده است، یکی برای بزرگسالان، یکی برای قرار دادن گلدان و سومی برای نشستن کودکان که با توجه به ارگونومی و ارتفاع نیمکت استاندارد برای کودکان طراحی شده است.

حیاط بام

ما طبق ضابطه‌ی شهرداری جهت سطح اشغال بنا در طبقه‌ی همکف ۸۰ درصد مساحت زمین و از طبقه‌ی اول تا آخرین طبقه ۶۰ درصد، به اضافهی دو متر، مجاز بودیم. بنابراین در این پروژه به ترتیب در همکف، یک حیاط کوچک در ضلع شمالی زمین و با دسترسی مجزا به مساحت ۷۰ مترمربع، در طبقه‌ی دوم و ضلع جنوب، حیاطی به متراژ ۹۸ مترمربع و در ضلع شمال همان طبقه، حیاط دیگری به متراژ ۱۴۷ مترمربع طراحی شده است. در بام آپارتمان سی واحدی، بزرگ‌ترین فضای تجمع و عمومی به متراژ حدود ۹۰۰ مترمربع فضای سبز و استراحت را پیش‌بینی کردیم. به غیر از حیاط اول در همکف، کلیه‌ی فضاها در بام طبقات قرار گرفته‌اند و با تکنیک کف کاذب و زهکش اجرا شده‌اند. با تجمع و هدایت کلیه‌ی تأسیسات در دو خرپشته‌ی موجود در بام، پشت بام عاری از هرگونه عوارض تأسیساتی است و تبدیل به فضای نظر و بام تهران شده است و این فضا دارای پانورامای دید به تهران و کوهستان دربند و همچنین بافت اطراف است. سایر حیاط‌ها هرکدام به منظور خاص، اعم از فضای خدمات و سرویس به سالن اجتماعات تا فضای بازی کودکان و استراحت طبقات اولیه پیش‌بینی شده‌اند.

آجر

تقسیم‌بندی مکعب‌ها بر روی نما براساس عملکردهای پلان و کمپوزسیون نمایی حجم است، نه براساس مضرب عددی آجر. بنابراین در هنگام اجرا با چالش چیدمان آجر در پانل‌ها مواجه بودیم. بدین شکل که آجرها در نما به صورت عمودی قرار گرفتند و بندهای یک سانتی‌متری نیز عمودی است. عرض آجرها ۷ سانتی‌متر است و در چینش آجرها کنار یکدیگر اگر کمتر از ۷ سانتی‌متر فضای خالی ماند، مجبور هستیم آخرین آجر را برش دهیم. اما اینجا به جای برش، روش از بین بردن خطا استفاده کردیم، بدین شکل که علاوه بر آجر به عرض ۷، با چرخش آجر و قرار دادن آجر به صورت عمودی بر نما از ضخامت ۳ سانتی‌متری آن استفاده نمودیم؛ بنابراین ما با داشتن ۱۳ اندازه ۷ سانتی‌متری عرض آجر، ۳سانتی‌متر ضخامت آجر و ۱ سانتی‌متر بند، هر خطایی را پوشش دادیم. به عنوان مثال، اگر ۶ سانتی‌متر در انتهای کار در عرض مورد نظر کم بیاوریم، از دو عدد آجر چرخیده شده به ضخامت ۳ سانتی‌متر استفاده می‌کنیم، یا اگر ۵ سانتی‌متر کم بیاوریم از دو عدد آجر چرخیده شده مثل بالا استفاده کرده و ۱سانتی‌متر اضافه را بین بندها تقسیم می‌کنیم؛ یعنی با کم کردن بندهای آجرها، به طور مثال ۱۰ آجر، هرکدام به اندازه‌ی یک میلی‌متر خطای ۱ سانتی‌متری را از بین می‌بریم. بنابراین آجرهای عمودی در نما که بافتی متفاوت ایجاد نموده است، تنها نقش زیبایی و ایجاد سایه را ندارد، بلکه نقش عملکردی داشته و کمک می‌کند تا ما بتوانیم بدون برش آجرها، پانل‌های مکعبی را با آجر اجرا نماییم. کلیه‌ی آجرهای نما با ملات بر روی توری فلزی (رابتس) و به دست کارگران و استادکاران اجرا شده است و ۲۷۰۰ مترمربع نمای آجری و کاردست محصول نهایی طرح است.

« نام پروژه/ عملکرد: دربند، بین میدان اول و دوم، نبش کوچه میری، پلاک ۲۰

« مساحت/ زیربنا: ۱۳۰۰ مترمربع، ۸۰۰۰ مترمربع

« کارفرما: مجید مظفری و شرکا

« تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۶-۹۱

« عکاسی پروژه: نگار صدیقی، امیرعلی غفاری

« ایمیل: alirezamashhadimirza@yahoo.com

« نام پروژه/ عملکرد: دربند: سی خانه

« شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری علیرضا مشهدی میرزا

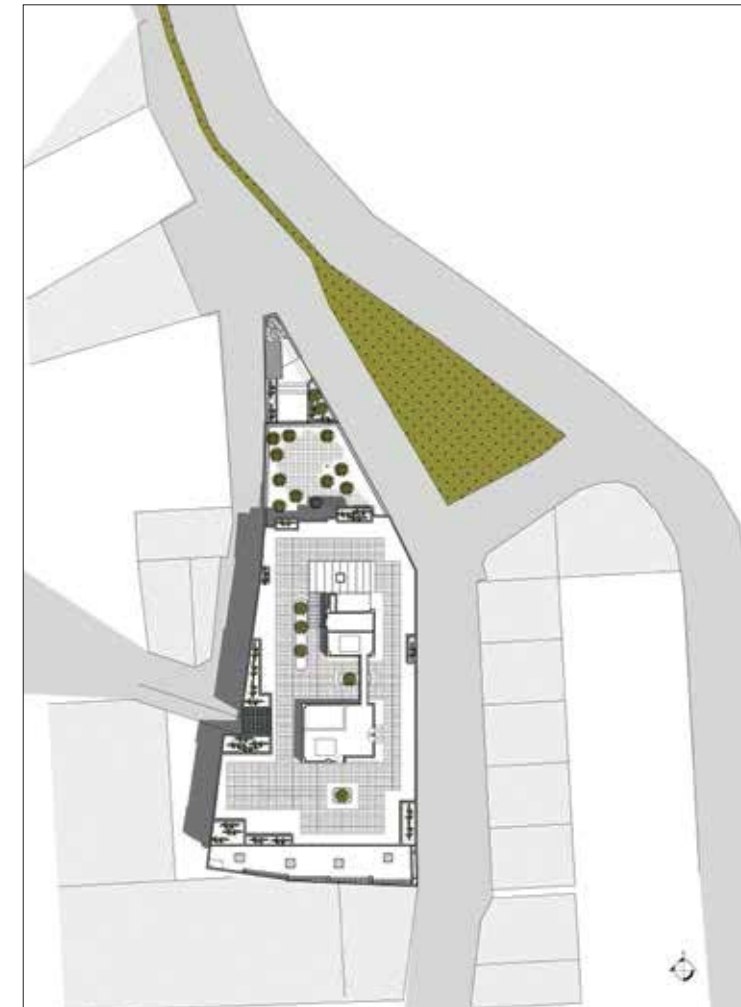
« معمار اصلی: علیرضا مشهدی میرزا

« همکاران طراحی: پیام طالبی، حمید زین ساز، مانی شعبان‌زاده، امیرحسین رفعتی، پرستو

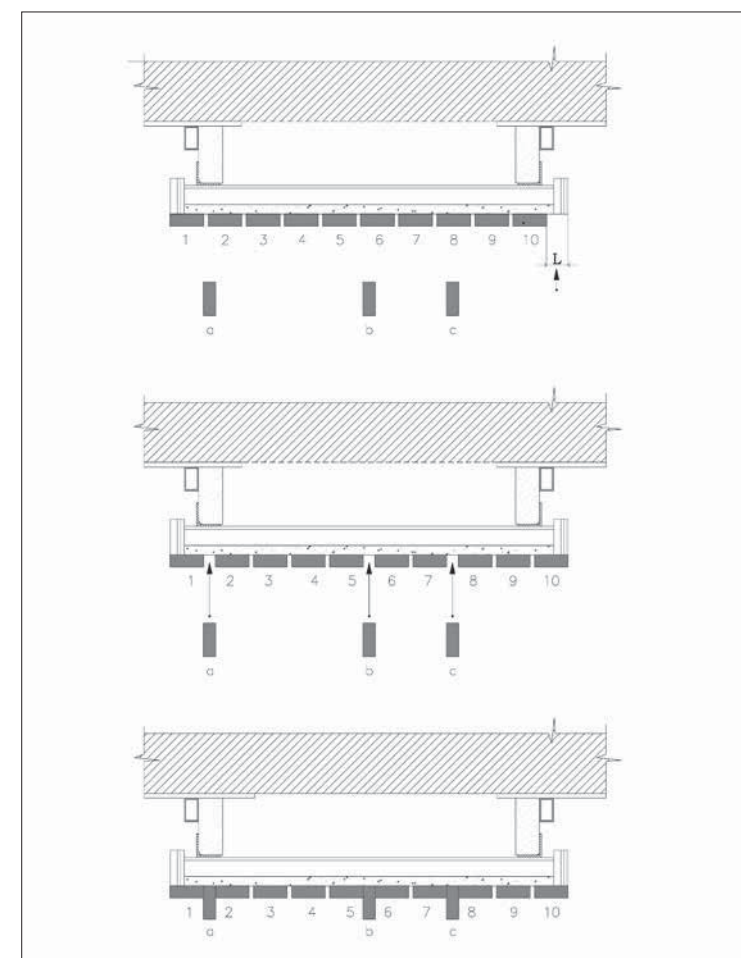
نوروزی، زهرا پورهادی

« طراحی و دکوراسیون داخلی: علیرضا مشهدی میرزا

« نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت، پت

سایت پلان

روش نصب آجر

نمای شمالی

پلان طبقه دوم

پلان طبقه اول

۱. نشیمن ۲. آشپزخانه ۳. اتاق خواب اصلی ۴. اتاق خواب ۵. سرویس ۶. بالکن

پلان طبقه همکف

۱. پارکینگ ۲. سرویس بهداشتی ۳. تی شوی

پلان طبقه ۲

۱. لابی ۲. سالن چند منظوره ۳. سالن اجتماعات ۴. سالن ورزشی ۵. اتاق تأسیسات ۶. رختکن
۷. دوش ۸. سونا خشک ۹. چکوزی ۱۰. استخر

پلان زیرزمین ۱

۱. پارکینگ ۲. انباری ۳. اتاق سرایداری

خانه‌ای با همسایگی سبز

علیرضا مشهدی میرزا

این پروژه در مرحله‌ی اسکلت و سقف و در شروع عملیات تیغه‌چینی به دفتر ما پیشنهاد شد. شرایط پروژه، عمده تفاوتی که با پروژه‌های قبلی داشت، موضوع مشارکت در ساخت بود. از این رو، اولین تجربه‌ی دفتر ما در بحث طراحی و نظارت به شیوه‌ی مشارکت در ساخت شکل گرفت. زمین پروژه در منطقه‌ی قطریه‌ی تهران به مساحت ۵۱۶ مترمربع، زیربنای بنا ۲۴۰۹ مترمربع و آپارتمان دارای پنج طبقه‌ی مسکونی و دو طبقه مشاعات و پارکینگ است. در هر طبقه، ۳ واحد با متراژهای متفاوت طراحی شده است که جمعاً یک مجتمع مسکونی ۱۵ واحدی را شکل می‌دهد.

با توجه به اختلاف سطح و شیب عمومی زمین، یک ورودی اصلی پیاده، دو ورودی سواره و دو ورودی فرعی در بنا پیش‌بینی شده است. ورودی اصلی پیاده جهت ورود به لابی اصلی مجتمع در جبهه شرقی است و ورودی‌های سواره به ترتیب، یک ورودی در شرق جهت پارکینگ همکف و ورودی دیگر در جنوب به واسطه‌ی رمپ به پارکینگ طبقه‌ی اول دسترسی دارند. در طراحی این بنا، با توجه به امکان پیش‌آمدگی‌ها و کنسول‌ها مطابق ضوابط شهرداری، سعی شد به جای تولید فرم و احجام بیهوده بر روی نما، یک حرکت یکپارچه و نمادین بر روی ساختمان، عامل پیوند دهنده‌ی سه جهت بنا باشد. استفاده از دو مصالح آجر و چوب و تکرار المان‌های الگویی شکل مدرن، مانند کرکره‌های چوبی، آجرهای مجوف و فلاور باکس‌های عمودی، هدف طراح در انسجام و ایجاد یک حجم و نمای واحد با ایده‌ی واحد را دارد.

بنابراین به جای تلاش در اضافه نمودن المان‌های حجمی و صلب بر بنا، سعی در ایجاد یکپارچگی به واسطه‌ی المان‌های تکرار شونده و عملکردی بناست. در چنین‌این المان‌ها سعی شده بنا از حالت کلاسیک خارج شده و نما را به شکل انتزاعی‌تری نزدیک نماید.

همسایگی

همسایگی یا جوار و مجاورت در این پروژه، دستمایه و موضوع اصلی طراحی است. زمین پروژه در موقعیت ویژه‌ای قرار گرفته است؛ این زمین سه بر و در محل تقاطع سه خیابان فرعی در محدوده‌ی شمال‌غربی پارک قیطریه واقع شده است. با توجه به اینکه سه خیابان اطراف سایت عرض کمی دارند، فاصله‌ی بلوک‌های همسایه‌های شرقی، شمالی و جنوبی با ساختمانی که می‌بایست طراحی می‌شد، فاصله‌ی بسیار کمی بود. بنابراین اشراف دید مزاحم ساختمان‌های اطراف به حریم خصوصی داخل خانه و فضاهای عملکردی آن، تبدیل به مهم‌ترین مسئله‌ی پروژه شد. فضاهایی از قبیل خواب‌ها، سالن نشیمن، آشپزخانه و تراس همگی در معرض دید همسایگان مجاور هستند. بنابراین در طراحی سعی شده با ارائه‌ی یک الگو و روش پیشنهادی که الگوبرداری از تکنیک قدیمی در معماری ایرانی است، به شکل مدرن یک حریم امن برای ساکنین خانه فراهم گردد. راه حل برون‌رفت از چالش دید مزاحم برای ما، طراحی شناسیر و مشربیه در جداره‌های بناست. حتی این الگو در برخی از نقاط مانند تراس‌ها، حیاط و پارکینگ تا عمق قابل توجهی بنا و فضای داخلی آن را درگیر می‌نماید. با این تکنیک، فضاهای مذکور با تعریف و کاربرد متفاوت، مورد استفاده‌ی ساکنین قرار می‌گیرد.

تراس

تراس در ساختمان‌های تهران یا استفاده نمی‌شود و یا تبدیل به انباری شده است. به دلیل مزاحمت دید، به ندرت ساکنین یک خانه از تراس جهت استراحت و حتی صرف صبحانه و نوشیدن یک قهوه استفاده می‌نمایند و تنها به کشیدن یک سیگار اکتفا می‌کنند. شبکه‌های متحرک چوبی که در جداره‌ی بیرونی تراس نصب و تعبیه شده‌اند، دید و نور را کنترل نموده و افراد خانواده می‌توانند با بستن کرکره‌های چوبی دید را محدود و فضای حریم خصوصی بدون مزاحمت را برای خود در تراس فراهم نمایند. از این رو تراس، فضایی جهت استراحت و گذران اوقاتی از زمان زندگی می‌تواند باشد، بدون آنکه کاربران آن خانه احساس عدم امنیت و آرامش داشته باشند.

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** خانه‌ای با همسایگی سبز

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** دفتر معماری علیرضا مشهدی میرزا

◀ **معمار اصلی:** علیرضا مشهدی میرزا

◀ **همکاران طراحی:** حمید زین ساز، پیام طالبی، امین الله‌وردی

◀ **طراحی و دکوراسیون داخلی:** علیرضا مشهدی میرزا

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** داکت اسپلیت، فلزی

حمام

امروزه حمام‌ها در آپارتمان‌ها، فضاهایی بعضاً بدون کیفیت نور و دید هستند، در این پروژه سعی شد با تکنیک مشربیه و کنترل دید و قرار دادن حمام‌ها در جداره‌ی بنا از نور طبیعی و دید به بیرون بدون مزاحمت دید و اشراف همسایگی بهره جست.

پارکینگ (شبکه‌های آجری نما و مشربیه)

تلاش طراح در طراحی یکسان و یکپارچه‌ی نما از جنس غالب آجر به رنگ سفید است. از این رو، در بخش‌هایی از بنا مانند پارکینگ‌ها که نیاز به دید و نور و حتی تهویه‌ی طبیعی دارند، همان آجر به شکل شبکه و با تکنیک خشکه و مسلح نمودن آجرها به میلگرد اجرا شده است. مهم‌ترین نقشی که آجرها دارند بحث امنیت این قبیل فضاهاست که این شبکه‌ها مانند نرده عمل می‌کنند. در حیاط مجموعه نیز همین تکنیک استفاده شده است.

حیاط

علاوه بر نکات فوق‌الذکر مانند عملکرد نرده و ایجاد امنیت برای دیوارهای حیاط، شبکه‌ی طراحی شده در جداره‌ی حیاط نوعی دید و ارتباط بصری را با فضای بیرون و شهر برقرار می‌کند. این ارتباط، نه شفاف است، نه صلب و ارتباطی نیمه‌شفاف اطلاق می‌گردد. که در زوایا و موقعیت‌هایی به لحاظ مکانی ناظر در حیاط به بیرون دید دارد. مهم‌ترین مسئله‌ی حیاط، رمپ پارکینگ طبقه‌ی اول است که از کنار حیاط به صورت شیبدار و صعودی به سمت سقف پارکینگ همکف، ماشین‌ها را هدایت می‌نماید. در طراحی سعی شده با دیوار صلب و مرتفعی از جنس چوب و آجر در فصل مشترک و مرز حیاط و مسیر پارکینگ، این دو بخش کاملاً تفکیک شده و هرکدام به تنهایی و مجزا قرار گیرند و تنها راه ارتباطی آنها یک پلکان کوچک باشد. در بالای دیواره با توجه به عمق و ضخامت دیوار، یک باغچه در راستای رمپ قرار گرفته است که در آن، پیچ‌های رونده و درختان کاج قرار دارند.

شناسیل و مشربیه

این دو الگو، المان‌هایی مربوط به معماری گذشته ماست که بعضاً ماهیت آن شبکه‌های مجوف چوبی یا دیواره‌های متخلخل آجری است. مهم‌ترین نقش آن در معماری، تأمین و ایجاد حریم خصوصی با کنترل دید مزاحم، کنترل اشعه‌ی گرمایزای آفتاب، نورخورشید، سایه‌اندازی و تهویه‌ی هواست. این الگو بیشتر در مناطق گرم به لحاظ اقلیمی کاربرد دارد. در پروژه‌ی خانه‌ای با همسایگی سبز، سعی کردیم با الهام از این الگو در بدنه و جداره‌های بنا مانند تراس‌ها، در فضاهای عملکردی چون اتاق‌خواب‌ها، نشیمن و حتی حمام، دید مزاحم را کنترل نموده و یک فضای مابین بیرون و درون حریم این خانه ایجاد نماییم. علاوه بر این، پوسته، نقش کنترل نور آفتاب و سایه‌اندازی را نیز دارد. ساکنین خانه می‌توانند کیفیت متفاوتی را در زندگی این خانه تجربه کنند و در حریم خصوصی ایجاد شده، تجربیات جدید را مانند استحمام در نور طبیعی و دید به بیرون، استراحت در تراس بدون مزاحمت دید و ارتباط بصری،کنترل نور در فضای حیاط و پارکینگ را داشته باشند. شبکه‌های چوبی حتی در طول روز، دید را کنترل کرده و اهالی ساختمان را بی‌نیاز از نصب پرده می‌نمایند.

همسایه‌ی سبز

متأسفانه در تهران با ساخت‌وساز بی‌رویه با قطع درختان روبرو هستیم. در این طرح، سعی شده برای هر واحد یک یا دو درختچه به شکل باغ عمودی در همسایگی نما و پنجره‌ها قرار داده شود تا ساکنین خانه را از حس بصری و لمسی این درختچه‌ها بهره‌مند نماید. حرکت‌های عمودی خطی در نما به شکل انتزاعی سعی دارند یک نمای غیرمتقارن و غیرکلاسیک و سبز را در این منطقه ایجاد نمایند.

◀ **آدرس پروژه:** بلوار قیطریه، خیابان کتابی، خیابان قاسمی، نبش کوچه شعله، پلاک ۶

◀ **مساحت/ زیربنا:** ۵۱۶ مترمربع، ۲۴۰۹ مترمربع

◀ **کارفرما:** محمد مهدی دیانت و شرکا

◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** ۱۳۹۵-۱۳۹۴

◀ **عکاسی پروژه:** حسین برازنده، نگار صدیقی، امیرعلی غفاری

◀ **ایمیل:**

alirezamashhadimirza@yahoo.com

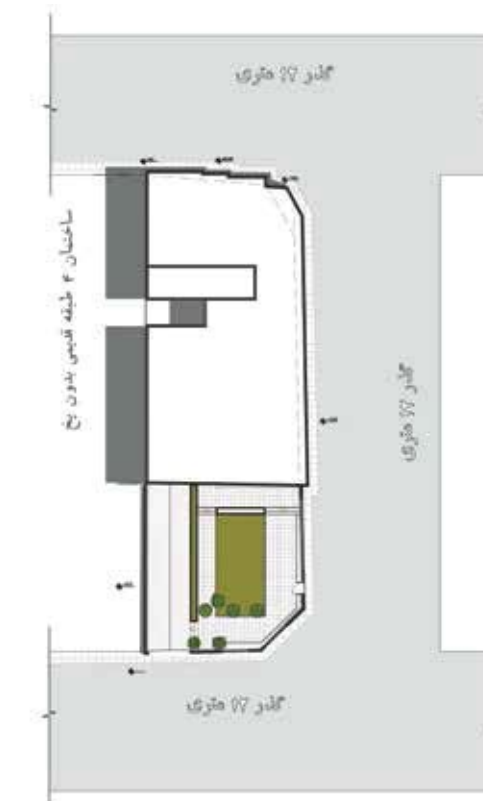
پلان طبقه ی اول

پلان همکف

نمای شرقی

سایت پلان

ویلاي جلال آباد

احسان محمدی، علی بصیری،

محسن جعفری

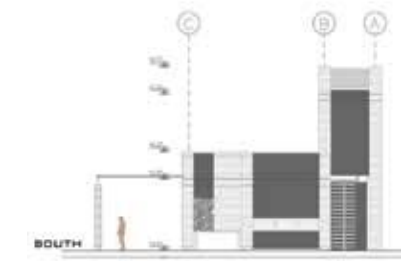
فرایند شکل‌گیری طرح

پروژه‌ی ویلاي جلال‌آباد، در باغی واقع در جلال‌آباد، درچه‌ی اصفهان است .زیربنای پروژه ۱۴۳ مترمربع در یک طبقه است. ساختمان برای استفاده‌ی خانوادہ‌ی مهندس مانی طراحی شده که البته اغلب به صورت دسته‌جمعی و مقطعی از ویلا استفاده خواهند کرد. سیاست‌های اصلی پروژه شامل استفاده از فناوری و مصالح ساده، بومی و در دسترس برای ساخت و استفاده‌ی حداکثری از سامانه‌های غیرفعال انرژی و حفظ آن بوده است. گشایش فضایی و ایجاد فضای نیمه‌باز، ایجاد حداکثر دید به باغ و سایه روی سطوح شفاف، از جمله ایده‌های اصلی پروژه محسوب می‌گردند.

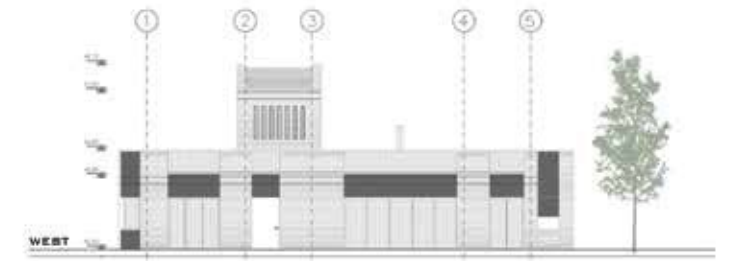
اولین نکته برای طراحی پایدار، دخل و تصرف حداقلی در زمین‌های طبیعی است. این پروژه دارای فونداسیونی برای یک ویلاي دو طبقه بود که ساخت این ساختمان به دلیل تعداد طبقات و مشکلات دیگر از سال ۱۳۸۹ منتفی شده بود. از این رو، با توجه به درختان و باغ موجود، سعی شد برای جلوگیری از تخریب فضای سبز سایت، ساختمان را روی فونداسیون قبلی بنا کنیم. ویلا با درخواست کارفرما به صورت فضایی یکپارچه برای استفاده‌ی تعداد نفراتی بیشتر به صورت همزمان طراحی شد.

از مهم‌ترین دغدغه‌ها در ایجاد گشودگی‌ها به دست آوردن دیدهای وسیع به باغ از یک طرف و حذف گشودگی‌های غیرضروری برای صرفه‌جویی در مصرف انرژی از طرف دیگر بوده است. جهت تأمین بیشترین دید و درعین‌حال کمترین تابش در روزهای گرم، سایبانی در قسمت طولی ساختمان ایجاد شد که این فضای نیمه‌باز به ایوان دلپذیری رو به باغ تبدیل گردید. ایوان همواره یکی از فضاهای فعال در معماری ایران است؛ این فضاهای نیمه‌باز از لحاظ کیفیت، فضایی بسیار غنی هستند و می‌توانند به عنوان امتداد فضای داخلی کار کرده و متراژ ساختمان را کاهش دهند. همچنین این سایبان‌ها از تابش مستقیم آفتاب به درون

- ◀ نام پروژه/ عملکرد: ویلاي جلال‌آباد
- ◀ شرکت/ دفتر طراحی: گروه معماری حجم سبز
- ◀ معماران اصلی: احسان محمدی، علی بصیری، محسن جعفری
- ◀ همکاران طراحی: سعیده هاشم‌زاده، مسعود قاسمی
- ◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: اسپلیت، اسکلت بتنی
- ◀ آدرس پروژه: اصفهان، شهر درچه
- ◀ مساحت/ زیر بنا: ۲۴۰۰ مترمربع، ۱۴۳ مترمربع
- ◀ کارفرما: مهندس احسان مانی و شرکا
- ◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-۱۳۹۶
- ◀ عکاسی پروژه: فرشید نصر آبادی
- ◀ وب‌سایت: www.greenvolumegroup.com
- ◀ ایمیل: info@greenvolumegroup.com

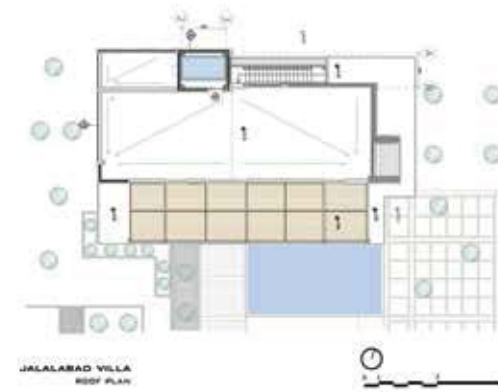

نمای جنوبی

JALALABAD VILLA
ELEVATION

نمای غربی

پلان بام

پلان

مجتمع فناوری دانشگاه صنعتی سهند تبریز

بهنام میرانیان

این فضاهاى باز ایجاد شده توسط سازه‌هاى جدید به سه قسمت تقسیم می‌شود که شامل فضای باز عمومی و رسمی که در قسمت ورودی اصلی و به سمت دانشگاه قرار گرفته، فضای باز نیمه‌عمومی که به صورت حیاط مرکزی و در ارتباط با شرکت‌های دانش بنیان است، و دست آخر فضای باز خصوصی که در ارتباط با دفاتر نوپا، که فراخور کاربری آنها نیز می‌باشد، شکل گرفته است.

مسئله‌ی اصلی طراحی، ایجاد فضاهایی که هم به صورت محتوایی پروژه را به یک مجموعه‌ی واحد تبدیل کند و هم از لحاظ فرم کالبدی باعث ایجاد تداخل فضایی در کل پروژه شود. نوع بهره‌برداری از پروژه در شکل‌گیری فضای آن نقش اساسی داشته است. با ایجاد چندین فرم معلق به کل پروژه، کاربری فضاهاى ایجاد شده متمایز گشته است. در سازه‌هاى جدید شفافیت جداره‌ها بیشتر شده که ارتباط آنها را با آن فضای‌هاى باز شکل گرفته تقویت می‌کند. در این جداره‌ها سعی شده کلیه‌ی المان‌ها به صورت معلق و سیال باشد (مانند اتاق جلسات و جداره‌ها و درهاى ورودی).

ملاحظات طراحی به صورت اجمالی:

- استفاده از ساختار خطی استفاده شده در ساختمان دانشگاه.
- استفاده از آجر در سوله‌هاى موجود جهت برقراری ارتباط با بافت آجری بناهاى دانشگاه.
- تغییر شکل سوله‌ها به صورتی که با کاربری جدید متناسب گردد.
- استفاده از پنجره‌هاى باریک و کوچک در قسمت کاربری‌هاى اصلی با توجه به اقلیم سرد منطقه.

این پروژه جهت تبدیل سوله و انبارهاى قدیمی در دانشگاه سهند به عنوان مرکز نوآوری دانشگاه صنعتی سهند، جهت استقرار شرکت‌ها و دفاتر وابسته به این دانشگاه، پیشنهاد گردید. چهار سوله‌ی موجود با توجه به کاربری‌هاى مورد نیاز که دو سوله جهت استقرار شرکت‌هاى دانش بنیان، یک سوله جهت استقرار فضای شتاب دهنده و کوورک (Cowork Space) و یک سوله جهت استقرار دفاتر نوپا (Startup) انتخاب گردید. سپس سوله‌هاى موجود توسط سازه‌هاى جدید به هم اتصال یافتند. این سازه‌هاى جدید نقش بسیار مهمی در شکل‌گیری مفهوم پروژه ایفاء می‌کند. با اتصال سازه‌هاى قدیم به یکدیگر توسط این سازه‌هاى جدید فضاهایی باز و آزاد در مقابل هر یک از این کاربری‌ها ایجاد شد. این سازه‌هاى جدید باعث ایجاد فضاهایی باز و سیال در محیط پیرامونی پروژه شد که همچنین به خوانش بصری و عملکردی فضای متصل به آن کمک کرد. به گونه‌اى هر فضای باز ارائه‌دهنده‌ی تعریف فضای بسته‌ی دربرگیرنده‌ی آن است. به این ترتیب که در این سازه‌هاى جدید کاربری‌هاى خدماتی مربوط به هر قسمت، مانند فضای استراحت و نشیمن، سرویس‌هاى بهداشتی، آبدارخانه، فضای گردهم‌آیی و در نهایت اتاق جلسات شکل گرفته، که از سوی دیگر به فضای باز متصل به خود عملکرد بخشیده است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: مجتمع فناوری دانشگاه سهند تبریز

◀ شرکت/ دفتر طراحی: شرکت توسعه‌ی طرح و ساخت پناه

◀ معمار اصلی: بهنام میرانیان

◀ همکاران طراحی: احمدرضا خداکرم، مونا خدائی

◀ آدرس پروژه: تبریز دانشگاه صنعتی سهند

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۷۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: دانشگاه صنعتی سهند تبریز

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۴

◀ عکاسی پروژه: محمد مهدی میلانی

◀ وب‌سایت:

◀ ایمیل:

www.panahco.com

info@Panahco.com

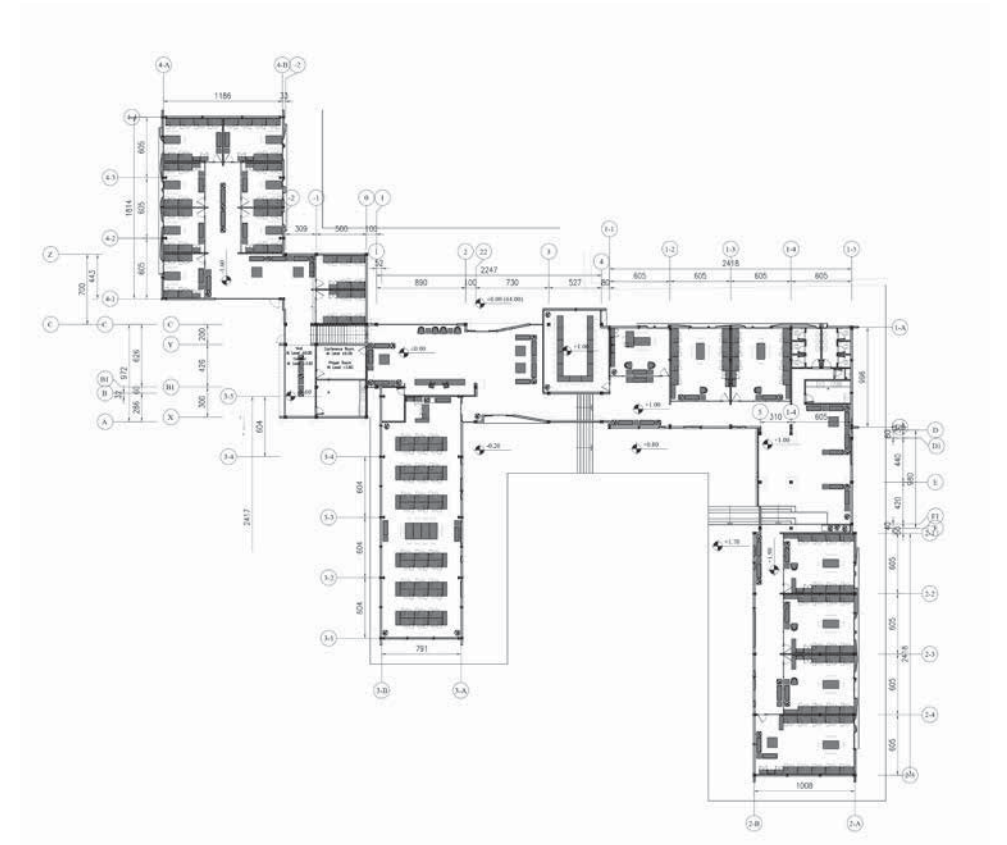
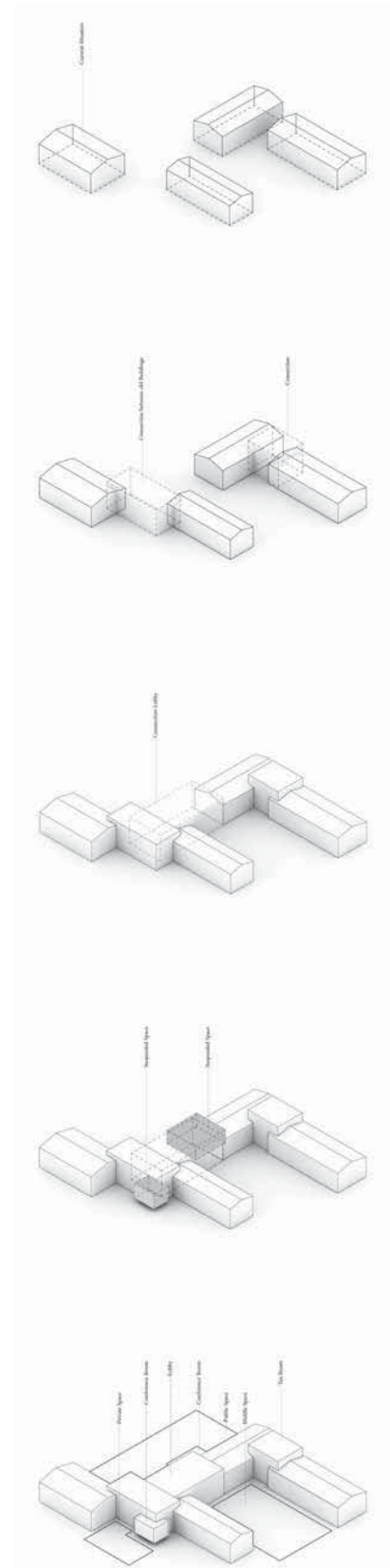

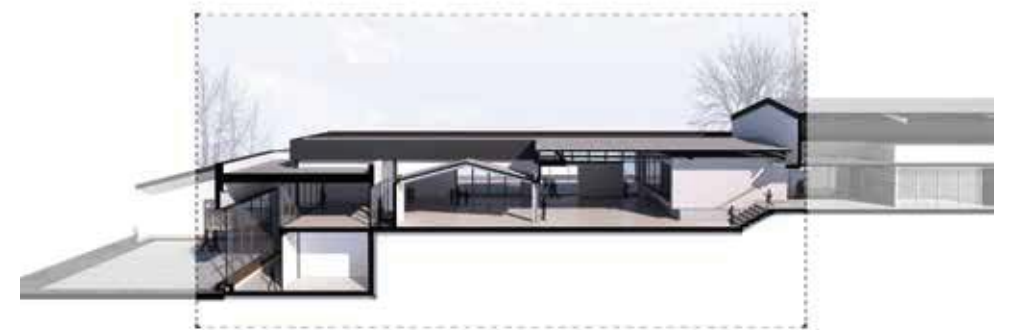
ورودی و فضای باز شرکت‌های دانش بنیان

↑↑ قبل از ساخت و بعد از اتمام پروژه

پلان

مقطع

فضای اتاق جلسات به صورت معلق

خانه‌ای در مشا

پرهام میردامادی

• فضای تفریحی به منظور برآورده کردن نیاز دو گروه سنی مختلف به دو بخش قلمروی تفریحی کودکان (فضایی نورگیر با دید به حیاط مجموعه) و خلوتِ بزرگسالان (فضایی دنج و مناسب برای معاشرت) تقسیم شد.

مجموعه‌ی ویلاي مشا، از تجميع سه قطعه زمین با متراژ مجموع حدود ۴۰۰۰ مترمربع، در شهر مشا واقع شده است. ساخت این مجموعه با توجه به قرارگیری در منطقه‌ی کوهستانی، در ابتدا طراح را با چالش‌های مربوط به پی‌ریزی و گودبرداری در زمین سنگی و غیرقابل نفوذ مواجه کرد، اما در ادامه با توجه به اقلیم و مبانی اتخاذ شده برای کانسپت طرح، تدابیری اندیشیده شد که از جمله می‌توان به تلفیق کردن طرح و فضاها با صخره و سنگ‌های غیرقابل برداشت، استفاده از مصالح بومی و توجه به چیدمان عمودی برای فضاها اشاره کرد. یکی دیگر از چالش‌های طراحی، آب‌وهوای منطقه‌ی مشا بود. این منطقه دارای آب‌وهوای سرد کوهستانی می‌باشد، به همین منظور برای گرمایش مجموعه‌ی ویلا، از شیشه‌های بیشتر در جبهه‌های نورگیر بهره گرفته شد. قسمت جنوب پذیرایی بیشترین تعداد و ابعاد را دارا می‌باشد؛ در قسمت شرقی و غربی مجموعه به دلیل دید مزاحم و نورهای آزار دهنده، پنجره‌های کوچک‌تر استفاده شده است. برای تنوع بیشتر در نما در این جبهه‌ها از پنجرهای دایره‌ای نیز استفاده شده است.

در راستای عینی‌سازی مفاهیم و سلسله الگوهای رفتاری پیش‌تر مطرح شده، ویلاي مسکونی مشا در پنج نیم‌طبقه طراحی شد؛ دو نیم‌طبقه زیرین برای فضای بازی و تفریحی در نظر گرفته شد که پس از مواجهه با صخره‌های طبیعی و سختی تغییر شرایط موجود مبنی بر تخریب آنها، فضای سرگرمی با در آغوش گرفتن این پتانسیل، سعی بر تلطیف فضایی و ایجاد حس صمیمیت تجربی داشته است. دو نیم‌طبقه همکف فضای عمومی و طبقه‌ی اول و زیر شیروانی شامل فضاهای خصوصی است. در بین طبقه‌ی همکف و اول فضای نشیمن در نظر گرفته شد که با حس معلق بودن در بین فضای عمومی و خصوصی، مکان مناسبی برای آرامش و مطالعه می‌باشد.

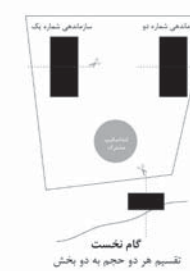
خواسته‌ی کارفرما خانه‌ای برای یک خانواده‌ی نسبتاً پرجمعیت بود. واژه‌ی «خانه» معنایی فراتر از یک سرپناه دارد؛ مفهوم آن بیانگر رابطه‌ای هیجانی و معنادار میان خانواده می‌باشد. خانه حکایت از مکانی امن و پیش‌بینی‌پذیر دارد که فرد در آن بر فضا و زمان فرمان می‌راند. اصلی‌ترین هدف پروژه، گسترش مفاهیمی چون خلوت، فضای شخصی و رفتار فرد در قلمروی محیطی‌اش در کنار نیازهای دیگری همچون امنیت، خودشکوفایی و عزت نفس است. مهم‌ترین چالش پروژه چگونگی پاسخگویی به تمامی این مفاهیم و نیازها در قالب کالبد محیط بود. در این راستا، طراح در تمامی مراحل شکل‌گیری پروژه به دنبال یافتن طریقی است که براساس آن محیط ساخته شده، فعالیت‌ها، الگوهای تعامل اجتماعی و حرکت‌های فردی را سازمان دهد. نظام چیدمان فضاها و ریزفضاها براساس سبک زندگی، تمایلات، علایق و مهم‌تر از همه، نیاز کارفرما شکل گرفت. خانه به سه بخش: حریم خصوصی، حریم نیمه‌خصوصی، حریم تفریحی تقسیم شد.

• مهم‌ترین بحث در فضای خصوصی، پاسخگویی به نیاز خلوت هر فرد بود. اتاق شخصی به دو فضای استراحت و کار تقسیم شد، فضایی که فرد به دور از مشاهده شدن توسط دیگران به استراحت و فعالیت‌های شخصی می‌پردازد (خلوتِ انزوا). فضای نشیمنی برای کودکان و نوجوانان در نظر گرفته شد، که در آن با به کار گرفتن موانع روان‌شناختی مزاحمت‌های برهم زننده‌ی آرامش آنان کنترل می‌شد (خلوتِ مدارا). در نهایت، نشیمنی کاملاً شخصی با دید به نشیمن و حیاط در نظر گرفته شد؛ این فضا در نیم‌طبقه‌ای میان نشیمن و پذیرایی قرار دارد و فرد در عین حضور در جمع، به مطالعه و تفریحات شخصی خود می‌پردازد (خلوتِ گمنامی). • فضای نیمه‌خصوصی، شامل پذیرایی با سقفی مرتفع و پنجره‌های قدی بلند بود و در همین راستا بالکنی مسقف (قلمروی حامی) با دید وسیع به این فضا الحاق شد _ فضایی نیمه‌باز میان داخلِ صمیمی/خارج عمومی.

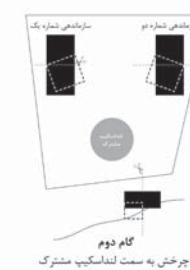
- ◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ای در مشا
- ◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور پایست
- ◀ مدیر مسئول طراحی: محسن میردامادی
- ◀ طراح: پرهام میردامادی
- ◀ همکاران طراحی: مریم مهرآسا، عارفه طباطبایی
- ◀ پرنژانته: علیرضا موحدی‌راد، مجید درختی
- ◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی مرکزی، بتنی
- ◀ آدرس پروژه: تهران، شهر مشا، شهرک احسان، دوم شرقی
- ◀ مساحت/ زیربنا: ۴۰۰۰ متر، دو ویلا هرکدام با زیربنای ۴۰۰ مترمربع
- ◀ کارفرما: محمد جداری
- ◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: تابستان ۱۳۹۵-بهار ۱۳۹۷
- ◀ عکاسی پروژه: گروه عکاسی دید
- ◀ ایمیل: Payest_co@yahoo.com

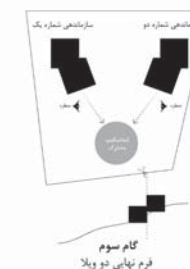
پلان همکف

گام نخست

گام دوم

گام سوم

باغ ویلای گلابی

وحید نسیمی

در معماری داخلی این ویلا بیشتر از رنگ‌های خاکستری استفاده شده است که ترکیب آن با رنگ سفید و رنگ طبیعی چوب، هارمونی خوبی را به وجود آورده است. استفاده از رنگ خنثی در زمینه‌ی کف، جداره‌ی دیوارها و سقف، باعث جلب توجه بیشتر رنگ‌های طبیعی باغ از فضای داخل شده است. افزون بر این، یک مسیر آب در عرض حیاط که تداعی‌کننده‌ی جوی آب در باغ‌های تاریخی ایران می‌باشد، مرز بین فضای سبز حیاط و بنای ساختمان است. در این پروژه، طبقه‌ی همکف شامل: سالن پذیرایی به مساحت شصت مترمربع، آشپزخانه، یک اتاق‌خواب مستر و سرویس‌بهداشتی عمومی است؛ طبقه‌ی اول متشکل از دو اتاق‌خواب، سرویس‌بهداشتی مشترک، یک نشیمن و آشپزخانه‌ای کوچک می‌باشد.

در فاصله‌ی سی کیلومتری از شهر کویری کاشان، در دل کوه به شهر زیبا و سرسبز قمصر می‌رسیم که به سرزمین گل و گلاب معروف است و برای فرار از گرمای طاقت‌فرسای کویر با صرف هزینه‌ای کم و طی مسافتی کوتاه، بهترین محیط برای رسیدن به آرامش است. باغ ویلای گلابی واقع در شهر قمصر، با چشم‌اندازی زیبا در زمینی به مساحت ۵۰۰ مترمربع با زیربنای ۳۲۳ مترمربع در دو طبقه به صورت دوبلکس طراحی شده است. از مشخصه‌های اصلی این ویلا، می‌توان به پنجره‌ای بزرگ به سمت حیاط و درختان بلند گلابی، ارتباط بصری قوی بین فضای سبز باغ و فضای داخلی، یک بالکن چوبی مشرف به سالن پذیرایی، سقف بلند و درعین‌حال شکسته و همچنین ارتباط میان زمین سبز با آسمان آبی توسط یک خط سفید در نمای اصلی اشاره کرد.

◀ نام پروژه/ عملکرد: باغ ویلای گلابی

◀ شرکت/ دفتر طراحی: شرکت ساختمانی نسیم

◀ معمار اصلی: وحید نسیمی

◀ همکاران طراحی: سعید همتی (مجری)

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: وحید نسیمی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: گرمایش از کف، داکت اسپلیت، فولادی

◀ آدرس پروژه: کاشان، قمصر

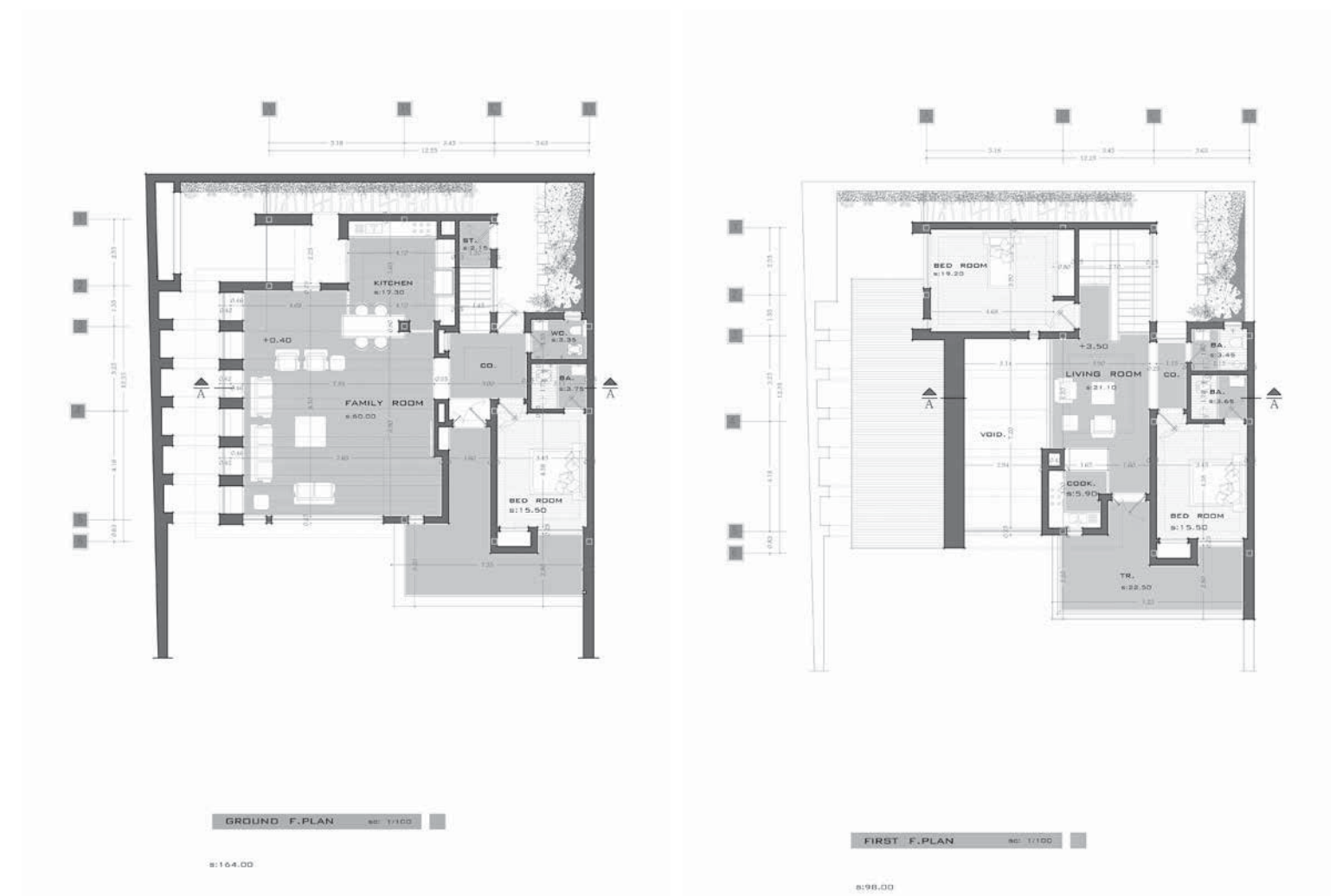
◀ مساحت/ زیربنا: ۳۲۳ مترمربع

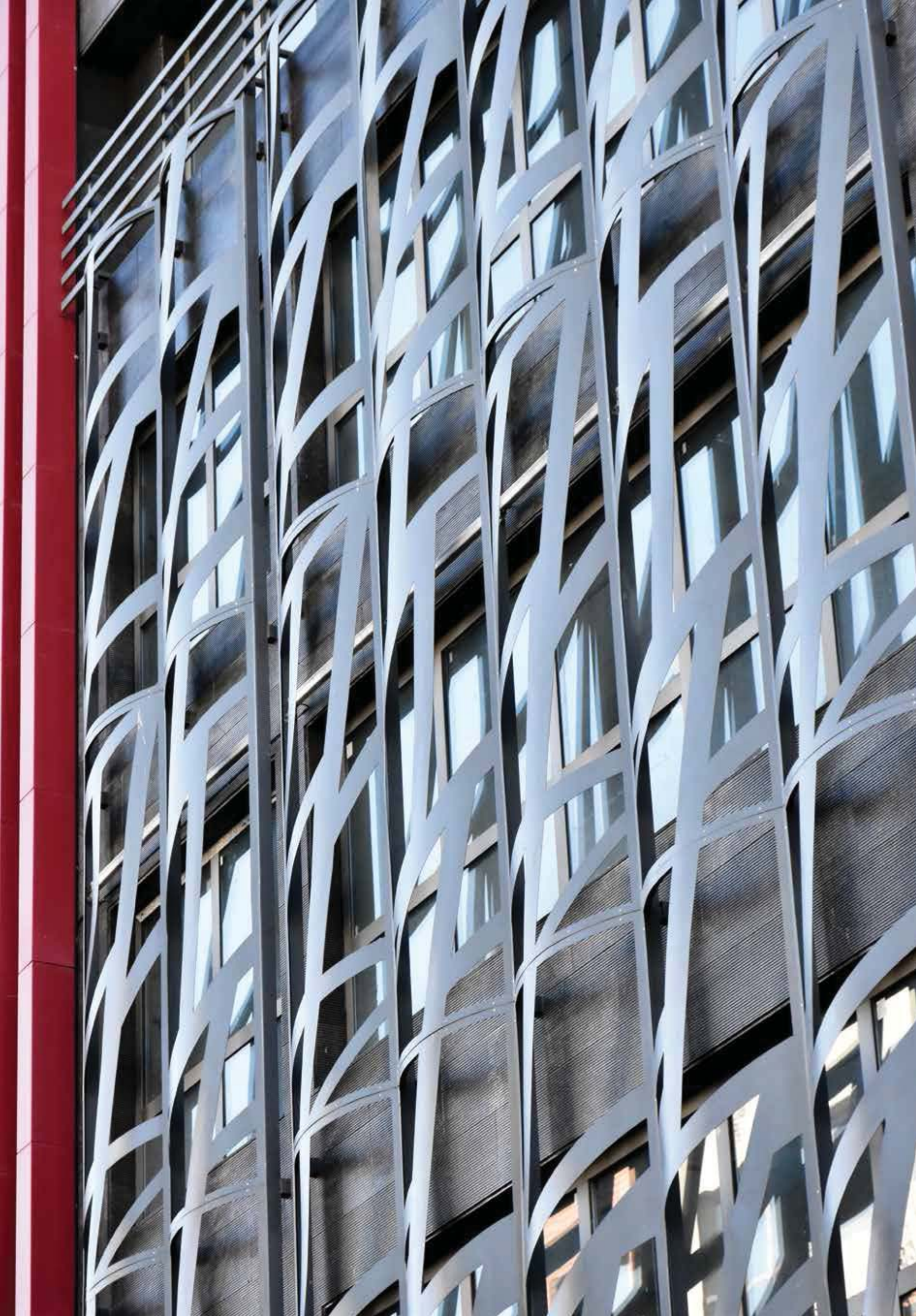
◀ کارفرما: محمد درب زنجیری

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-۱۳۹۶

◀ عکاسی پروژه: وحید نسیمی

◀ ایمیل: v.nasimi@yahoo.com

ساختمان مدرن سایه

سید حمید نورکیهانی

کف طبقه‌ی اول در بالای ورودی تخریب شده و فضای ورودی و لابی به مساحت ۶۵ مترمربع و با ارتفاع ۴/۷۰ متر ایجاد شود. در طبقات تیپ نیز به دلیل تأمین نور کافی در اضلاع شمال و جنوب، پیشنهاد حذف نورگیر غربی و تبدیل آن به آبدارخانه‌ی واحدهای اداری داده شد. هر واحد اداری، دارای فضای باز اداری و یک اتاق مدیریت با سرویس‌بهداشتی اختصاصی می‌باشد و سرویس‌بهداشتی پرسنل و آشپزخانه نیز تأمین شده است.

طرح تبدیل یک ساختمان ۵ طبقه‌ی ۲ واحدی مسکونی (نیمه‌کاره در مرحله‌ی سفت‌کاری) به ساختمان اداری – سال طراحی ۱۳۹۵، واقع در ولیعصر، خیابان سایه – با زمینی به مساحت ۴۸۶ مترمربع و مساحت کل زیربنا ۲۵۰۰ مترمربع انجام شد. قطعه‌ی جنوبی بر ۱۲/۵ متر شامل زیرزمین، همکف و ۵ طبقه تیپ (قرار بود تا ۶ طبقه تیپ افزایش پیدا کند). نظر به اینکه به دلیل بی‌توجهی، ارتفاع مفید طبقه‌ی همکف ۲/۴۰ متر اجرا شده بود، برای تبدیل قسمتی از طبقه‌ی همکف به عنوان لابی مناسب یک ساختمان اداری، پیشنهاد شد قسمتی از

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان مدرن سایه، اداری

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری سید حمید نورکیهانی و همکاران

◀ معمار اصلی: سید حمید نورکیهانی

◀ همکار طراحی: مریم رهی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: سید حمید نورکیهانی، داریوش امیری کاشانی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر، اسکلت فلزی

◀ آدرس پروژه: ولیعصر، خیابان سایه، پلاک ۸۰

◀ مساحت/ زیربنا: ۲۳۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: برادران امیری کاشانی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: اردیبهشت ۱۳۹۵- شهریور ۱۳۹۷

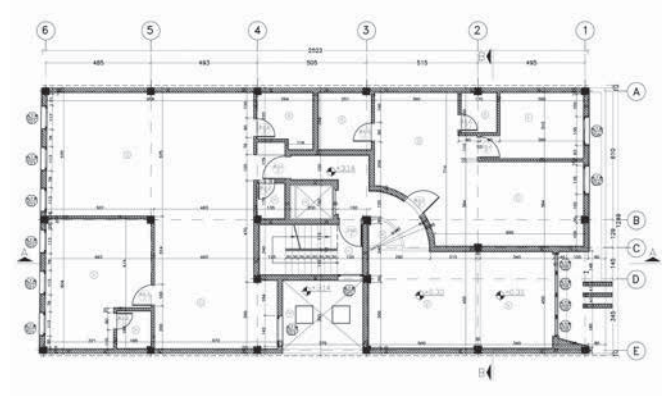
◀ عکاسی پروژه: شهریار خانی‌زاد

◀ وب‌سایت:

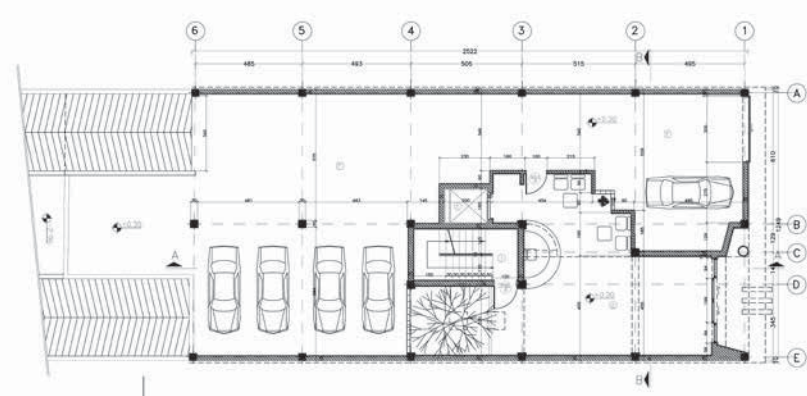
www.nourkeyhani.com

h_nourkeyhani@yahoo.com

◀ ایمیل:

پلان طبقه اول

پلان طبقه همکف

Copyright © 2020 VIRA DECO. IRAN. All rights reserved.

شرکت هنر چیدمان ویرا با بیش از ۲۸ سال تجربه در زمینه‌ی ارائه‌ی خدمات حرفه‌ای دکوراسیون داخلی، طراحی، تولید و اجرای دکوراسیون و مبلمان ساختمان‌های اداری، تجاری و با در اختیار داشتن کادر مجرب و متخصص در این زمینه توانسته است خود را بعنوان یکی از مدعیان این صنعت مطرح سازد.

Copyright © 2020 VIRA DECO. IRAN. All rights reserved.

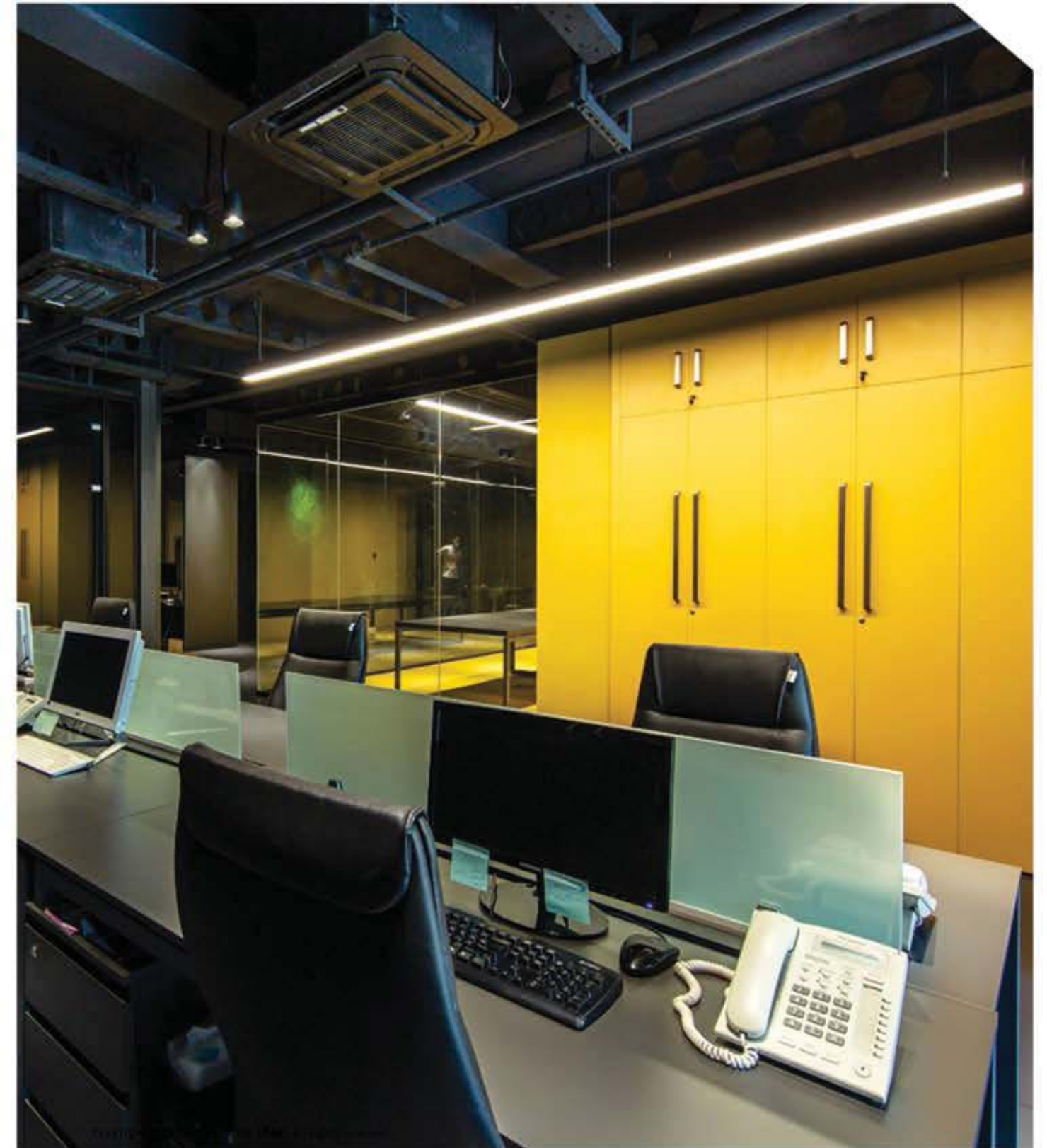
LUXURY
OFFICE FURNITURE

vira
LUXURY OFFICE FURNITURE
ITALIAN DESIGN

Copyright © 2020 VIRA DESIGN. All rights reserved.

ما هیچگاه در راه پیشرفت و ارتقاء توقف نمی‌کنیم، بلکه تلاش می‌کنیم با ایجاد چالش‌های بیشتر و متفاوت از گذشته پیش به سوی جلو حرکت کنیم و همچنین در کنار دیدگاه زیبایی‌شناسی توجه جدی و ویژه‌ای به بحث عملکرد و کارایی مفید در محصولات داشته باشیم که این یکی از اهداف اصلی ماست که به خاطر جنبه زیبایی در طراحی، کارآمدی و جنبه کاربردی را فراموش نکنیم.

WITH A FASCINATING
APPEARANCE

vira
LUXURY OFFICE FURNITURE
ITALIAN DESIGN

Copyright © 2020 VIRA DECO, IRAN. All rights reserved.

Hot Line Tel: (021) 72213

تهران، بزرگراه مدرس (جنوب به شمال)
خیابان دستگردی (آلتر)، شماره ۲۱۵، طبقه ۲

2nd Floor, No. 215, Dastjerdi St.
Modares Highway, Tehran-IRAN

instagram.com/viradeco

Email: info@viradeco.com

www.viradeco.com

Copyright © 2020 VIRA DECO, IRAN. All rights reserved.

THINK
OUTSIDE ^{THE} BOX

vira
LUXURY OFFICE FURNITURE
ITALIAN DESIGN

Velenjak Residential Apartment, Sohrab Rafat

آپارتمان مسکونی ولنجک، معمار: سهراب رفعت

پروفیل خطی توکار بدون لبه با قابلیت نصب چند نوع چراغ TRIMILESS, TR 003

چراغ توکار بدون لبه TRIMILESS, TR 003

چراغ ریلی قابل تنظیم Track Light

چراغ توکار بدون لبه TRIMILESS, TR 003

چراغ اسپات Spot Light

NESHA Head Office

Awards: 2nd place in memar award, renovation category, 2019

- Designer: NESHA (Neginshahr Ayandeh Consulting Engineering)
- Partner-in-Charge: Ali Naghavi Namini, Hamidreza Mousavi, Shadi Azizi
- Lighting Architect: Nazanin Mehrpoo
- Photographer: Mohammadhassan Ettetfagh

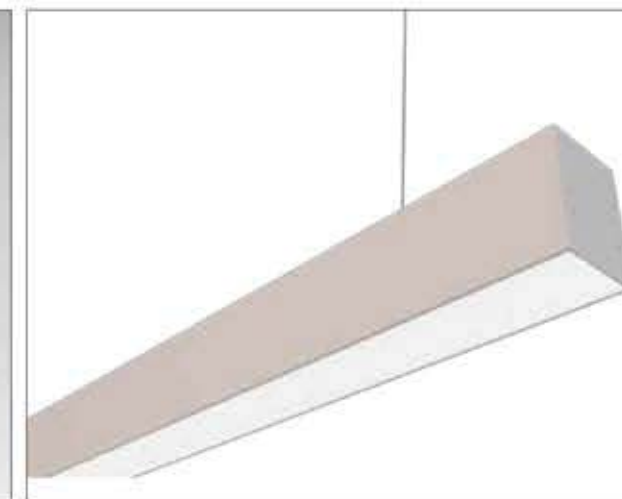
بازسازی دفتر مرکزی نشا

رتبه دوم جایزه معمار، در بخش بازسازی، ۱۳۹۸

- طراح: شرکت نشا (مهندسین مشاور نگین شهر آینده)
- معماران مسئول: علی نقوی نمینی، حمیدرضا موسوی، شادی عزیزی
- معمار روشنایی: نازنین مهرپو
- عکاس: محمدحسن اتفاق

Cylinder

چراغ استوانه ای روکار Line Light

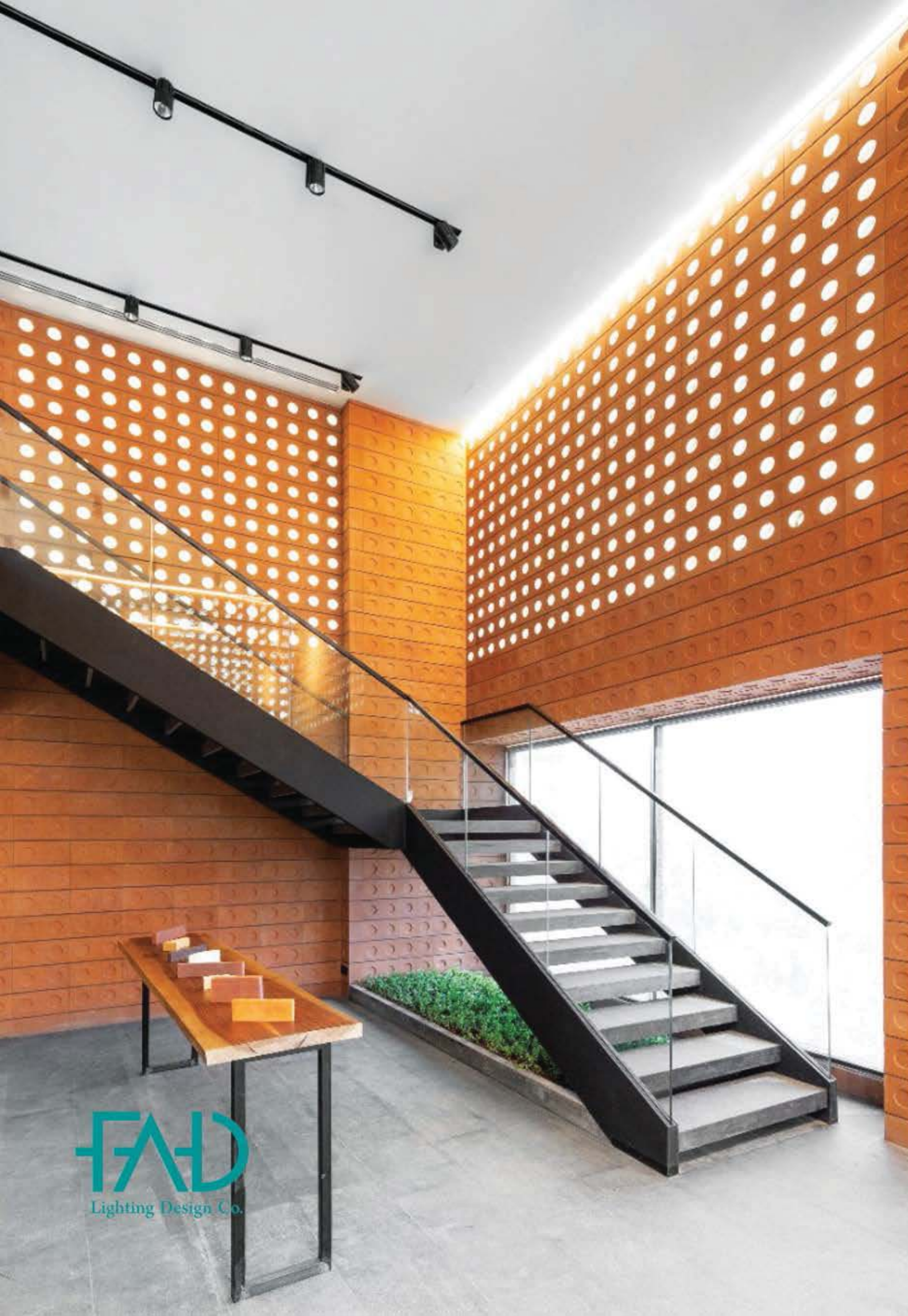

چراغ آویز خطی Rubic

چراغ روکار مربعی

فاد

طراحی و مشاوره نورپردازی
تولید چراغ‌های LED و تجهیزات روشنایی

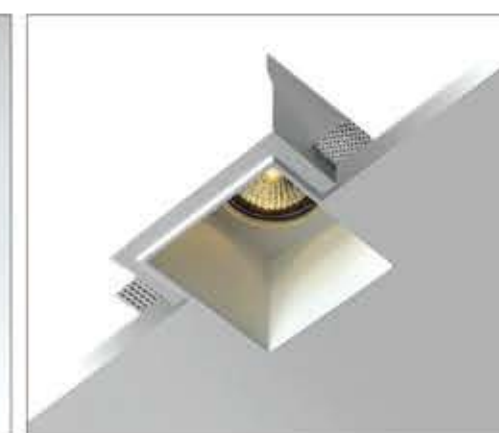

Kohan Soram, Hooba Design
Hooman Balazadeh

کهن سرام، دفتر معماری هوبا دیزاین
معمار: هومن بالازاده / عکاس: پرهام تقی اف

Dark Light

چراغ توکار TRIMLESS

چراغ توکار بدن لبه Track Light

چراغ ریلی

021 22 63 91 63

@fadlighting

info@fadco.ir

www.fadco.ir

FAD
Lighting Design Co.

معماری

۱

شهرسازی

۲

مرمت و احیاء

۳

طراحی داخلی و بازسازی

۴

کانسپت

۵

طراحی محیط و منظر اکولوژیک طرح تفصیلی محدوده‌ی اوین درکه

محمدمهدی محمودی، لیدا اسلامی،

شراره حریری

هدف کلی این پروژه، حفظ رود دره و باغات، بازپیرایی منظر روستای درکه و توسعه‌ی ماهیت گردشگری محدوده اوین درکه می‌باشد. با توجه به هدف کلی، اهداف فرعی ذیل نیز در نظر گرفته شده است:

- آزادسازی حریم رودخانه
- ارتقای کیفیت‌های منظر اکولوژیک محدوده‌ی مورد مطالعه
- حفظ فضای سبز و باغات به عنوان تنفسگاه‌های طبیعی شهر
- جلوگیری از ساخت‌وساز بی‌رویه
- تعیین تکلیف پرونده‌های پلاک‌های موجود در شهرداری
- برقراری توازن مابین عرصه‌های سکونتگاهی و عرصه‌های خدماتی و تجاری
- احیای هویت محدوده‌ی مورد مطالعه
- افزایش ظرفیت‌های گردشگری منطقه

حفاظت فعال از اراضی محدوده‌ی اوین درکه به عنوان یکی از تفرجگاه‌های طبیعی و عنصری شاخص در محیط و منظر شهری با حفاظت و ارتقای ارزش‌های زیست‌محیطی و توسعه‌ی فرصت‌ها و جاذبه‌های تفریحی و گردشگری، مهم‌ترین تغییری است که این پروژه به دنبال آن است. با تحقق اهداف پروژه، محدوده‌ی مذکور به ناحیه‌ای پایدار و منسجم با ساختاری مناسب برای سکونت، کار و فعالیت تبدیل خواهد شد و نیز تلفیق کالبد الگویی برگرفته از زمینه با عناصر اکولوژیک سایت به تقویت سیما و منظر این محدوده خواهد انجامید.

رود دره‌ها یکی از بارزترین شکل حضور آب و مؤلفه‌های طبیعی در ساختار شهر تهران و از جمله مهم‌ترین عناصر هویت‌بخش پایتخت هستند که با دارا بودن دره‌های سرسبز، آب‌های جاری، کریدورهای هوای خنک کوهستانی و مناظر بدیع و دیگر موهبت‌های طبیعی و در دسترس بودن عناصر مرکب و متنوع دامنه‌ی جنوبی البرز، جایگاهی جذاب و هویت‌بخش در اختیار توسعه‌ی شهر قرار داده‌اند. روستای درکه یکی از مجموعه آبادی‌های شمیران بوده که امروز در محدوده‌ی شهرداری منطقه‌ی یک، نقطه‌ی اتصال بافت شهری و ساختار طبیعی حوزه‌های آبخیز شمال تهران در محدوده‌ی رود دره‌ی درکه می‌باشد. توجه به رود دره و بستر مسیل به عنوان یک ارگان طبیعی، نه تنها در حفظ و برقراری تعاملات بستر طبیعی شهر تهران، بلکه در ایجاد فضاهای باکیفیت شهری مؤثر و حائز اهمیت می‌باشند. از این رو، احیاء و بازسازی شرایط مطلوب رود دره‌ی درکه و ویژگی رودخانه‌ای آن، از جمله مهم‌ترین اهداف بررسی مداخلات کالبدی می‌باشد. با توجه به پتانسیل‌های فوق و نیز مسائل و مشکلات محدوده که از جمله مهم‌ترین محورهای آن می‌توان به گسترش عوامل مخرب ارزش‌های طبیعی نظیر عدم توجه به بدنه‌سازی رودخانه و بر هم خوردن ساختار طبیعی منطقه، رشد مشکلاتی از جمله ساخت‌وساز بی‌رویه و فاقد کیفیت، معابر نامناسب و عدم توزیع متوازن خدمات در سطح محلی و نیز عدم کفایت زیرساخت‌های گردشگری موجود اشاره کرد: رفع ناهنجاری‌های کالبدی-فضایی، بهبود وضعیت زیست‌محیطی رود دره، ارتقای نظام حرکت و دسترسی، تعیین تکلیف پلاک‌های دارای پرونده در شهرداری و بهبود وضعیت کاربری و فعالیت محلی و گردشگری، از جمله مهم‌ترین ضرورت‌های تهیه‌ی طرح به شمار می‌روند.

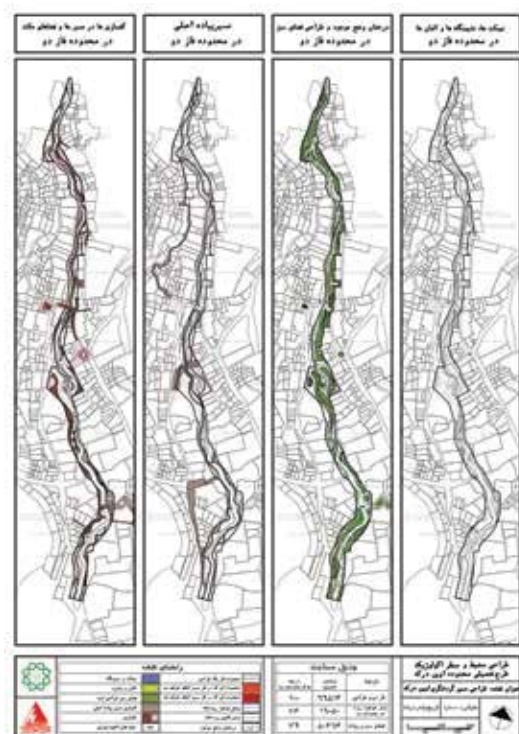
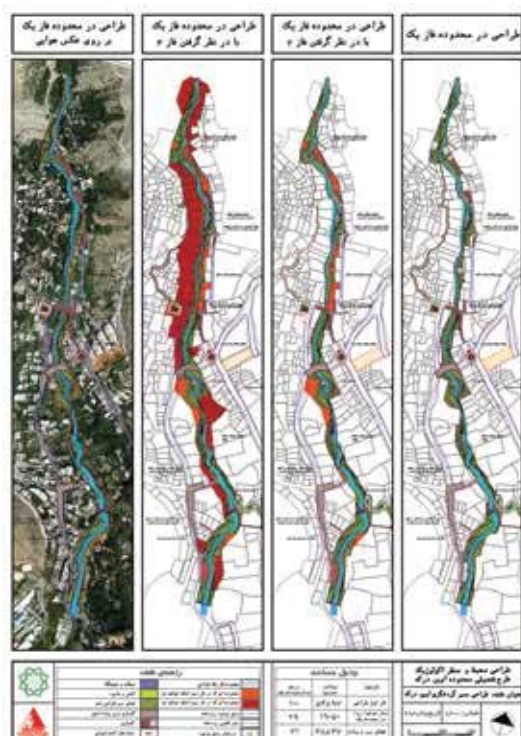
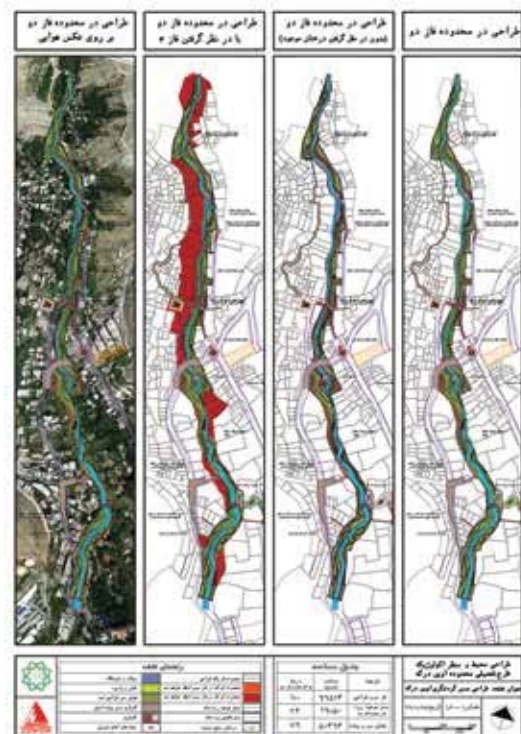
◀ نام پروژه/ عملکرد: طراحی محیط و منظر اکولوژیک طرح تفصیلی محدوده‌ی اوین درکه، تهران
 ▶ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور هرم پی
 ▶ معماران اصلی: محمد مهدی محمودی، لیدا اسلامی، شراره حریری
 ▶ همکاران طراحی: رویا رنجبری، شاداب بحرینی، صدیقه رامندی، سعید غلام پور
 ▶ آدرس پروژه: اوین درکه
 ▶ مساحت/ زیر بنا: حدود ۱۸۰ هکتار

www.herampey.com

info@herampey.com, herampey@gmail.com

◀ وب‌سایت:

◀ ایمیل:

آجرهای ماندگار سهیل
soheil lasting bricks

آپارتمان شماره ۳۵، معمار: سامان احمدی

آدرس دفتر: تهران، قیطریه، بلوار اندرزگو، نبش کوچه ی حسینی، ساختمان تيام، طبقه ی پنجم، واحد ۱۳

ایمیل: info@soheilbrick.com

وبسایت: www.soheilbrick.com

تلفن: ۰۲۱-۲۲۶۸۰۰۸۱

آجرهای ماندگار سهیل
soheil lasting bricks

پروژه ی چهل گره، معمار: علیرضا مشهدی میرزا

آدرس دفتر: تهران، قیطریه، بلوار اندرزگو، نبش کوچه ی حسینی، ساختمان تیام، طبقه ی پنجم، واحد ۱۳

ایمیل: info@soheilbrick.com

وبسایت: www.soheilbrick.com

تلفن: ۰۲۱-۲۲۶۸۰۰۸۱

آجرهای ماندگار سهیل
soheil lasting bricks

معماری

۱

شهرسازی

۲

مرمت و احیاء

۳

طراحی داخلی و بازسازی

۴

کانسپت

۵

خانه‌ی لولاگر

سینا احمدی، جمشید بایندر، علی مقدم

تأسیسات: با توجه به عملکردهای متنوع بنا و ضرورت وجود تأسیسات کاملاً مدرن و امروزی و رعایت سطح آسایش بر اساس استانداردها از سیستم داکت اسپلیت (VRF) استفاده شد، و سیستم‌های اعلان حریق، دوربین‌های امنیتی و سیستم IT نیز در کنار روشنایی و نورپردازی برای بنا در نظر گرفته شد.

عملکرد: عملکرد بنا با توجه به استعداد فضاهای موجود و محله از یک سو و توانمندی و علایق کارفرما از سوی دیگر تعیین شد. در این تغییر فعالیت به آینده‌ی کوچ‌های لولاگر و پنج بنای باقیمانده و امکان شکل‌گیری یک مجموعه‌ی فرهنگی و تفریحی در طبقات زیرین در کنار امکان اقامتی و اداری در طبقات بالا برای کل مجموعه توجیه شد.

با چنین رویکردی، دو طبقه‌ی بالا به عملکرد مسکونی اختصاص داده شد. طبقه‌ی همکف به عملکرد رستوران و زیرزمین به فضای نمایشگاهی تبدیل شد و به دلیل وجود یک واحد تجاری در حیاط بنا که دارای سابقه‌ی تاریخی بود، این بنا به صورت یک کافی‌شاپ در ارتباط با فضای نمایشگاهی و رستوران در نظر گرفته شد.

با توجه به مطالب فوق، رویکرد طراحی مشاور در فضاهای داخلی، برخوردی لایه‌ای بود. به این معنی که با دو لایه عناصر تاریخی و عملکرد امروزی در کنار یکدیگر قرار گرفتند. این دو لایه علیرغم تضاد ظاهری، با ایجاد کنتراست به تشدید ارزش‌های نهفته در این دو شیوه‌ی معماری کمک کرده و موجب نوعی هم‌افزایی گردیده است. مهم‌ترین وظیفه‌ی ما در این پروژه عدم تاریخی‌سازی و تأکید بر تفاوت مداخلات امروزی و عناصر اورجینال بنا بود. شایان ذکر است عملیات اجرایی این پروژه با همکاری مهندسین مشاور «عمارت خورشید» که در زمینه‌ی مرمت دارای سوابق درخشانی است، به انجام رسید.

خانه‌ی لولاگر اولین خانه از مجموعه‌ی شش بنای متعلق به دوره‌ی رضاشاهی است که در خیابان نوفل لوشاتوی تهران قرار دارند. شاید بتوان گفت که این کوچ‌های اولین مجموعه‌سازی درون شهری در تهران است که طراح شش بلوک ساختمانی که دو به دو قرینه‌ی یکدیگر هستند طراحی کرده است و خوشبختانه امروز هر شش بنا به زندگی خود ادامه می‌دهند. این شش بنا می‌توانند در صورت مرمت و احیاء با کاربری‌های مناسب به یکی از بی‌نظیرترین جاذبه‌های فرهنگی شهر تهران تبدیل شوند. خوشبختانه در سال ۱۳۹۰ بنای شمال شرقی این مجموعه متعلق به آقای محسن عطایی، جهت مطالعات، طراحی و مرمت به دفتر طراحی دایره واگذار شد.

در مطالعات تاریخی و بررسی وضع موجود، گروه طراحی به این نتیجه رسید که این بنا دارای عمده‌ی شاخص‌های سبک دوره‌ی خود بوده و به عنوان بخشی از خاطره‌ی بصری شهر تهران ارزشمند است. از سوی دیگر فضاهای داخلی فاقد هر نوع تئذینات بود، و با وجود طراحی آزاد پلان و تأثیری که از سازه‌ی دیوار باربر گرفته، دارای ویژگی سبکی با اهمیتی نبود. بنابراین، در طراحی مرمتی این بنا ضمن برطرف کردن آسیب‌های بنا، سعی شد تا در پوسته‌ی خارجی رویکردی حفاظتی در پیش گرفته شود و در بخش‌های داخلی ساختمان با بیانی امروزی، ضمن حفظ ساختار کلی فضا، نقاط ضعف سازه‌ای و تأسیساتی بنا برطرف شده و فضاهای داخلی در جهت عملکرد بنا با همان طرح احیاء مورد طراحی قرار گیرد.

با چنین رویکردی ساختار کلی طراحی شکل گرفت:

سازه: سازه بناهای دوره رضاشاهی با سیستم دیوار باربر و تیرهای آهنی در سقف دارای پایداری کافی در برابر زلزله نیستند. بنابراین در این پروژه با طراحی سیستم حمایتی از دو دیوار برشی و دیافراگم‌های پایدار این نقیصه برطرف شد و سطح ایمنی بنا به بالاتر از سطح ایمنی جانی ارتقا یافت.

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی لولاگر، چندمنظوره

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر طراحی دایره

◀ معماران اصلی: دفتر طراحی دایره (سینا احمدی، جمشید بایندر، علی مقدم)

◀ همکاران طراحی: گلزار طراوتی، امیرعباس جنیدی، بهزاد کرم‌زاده دشتی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت وی آر اف، مرمتی بتنی

◀ آدرس پروژه: تهران، خیابان نوفل‌لوشاتو، کوچه لولاگر

◀ کارفرما: محسن عطایی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۴-۱۳۹۲

◀ عکاسی پروژه: شاهین اکبری خرازی

◀ وب‌سایت:

◀ ایمیل:

www.dayere.com

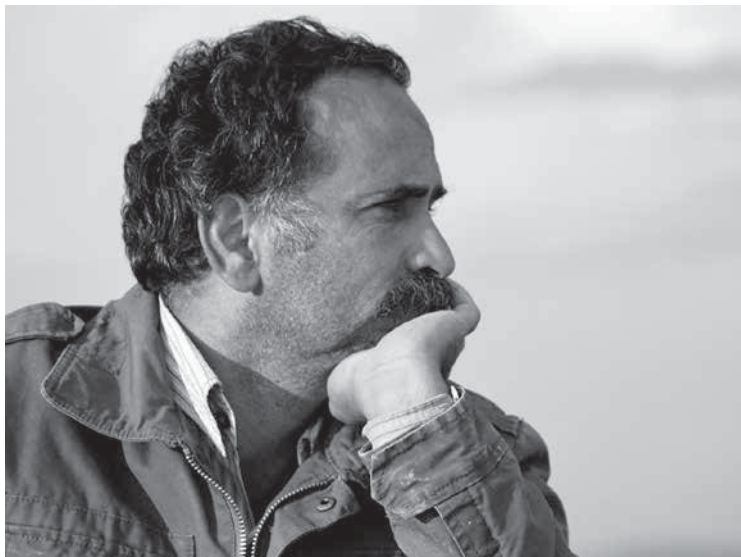
info@dayere.com

مرمت، بازسازی و احیاء ساختمان تاریخی بانک تجارت

فرامرز پارسی، سید وحید افصحی

کاربری قبلی: شعبه‌ی مرکزی بانک تجارت (ریالی و ارزی)، ریاست شعب منطقه‌ی ۲ تهران و مرکز آموزش و امتحانات

کاربری فعلی: شعبه‌ی مرکزی بانک تجارت (ریالی و ارزی)، موزه‌ی تاریخ بانک و محل همایش‌ها و نشست‌های اقتصادی

ساختمان تاریخی بانک تجارت (بانک بازرگانی)، نخستین بانک طراحی شده در ایران است که طی سال‌های ۱۳۰۸- ۱۳۰۶ ه‍. ش. پس از تخریب ساختمان بانک بازرگانی که خانه‌ی شخصی قهرمان میرزا امین لشگر بود، با بهره‌گیری از الگوی بانک‌های اروپایی احداث گردید. بنای اولیه، باسیلیکایی دو طبقه بود که طبقه‌ی همکف آن به فضای میانی (پیشخوان اصلی) و راهروهای اداری در طرفین و طبقه‌ی زیرزمین به خزانه‌ی بانک اختصاص داشت. معمار انگلیسی با وجود پیروی از الگوی اروپایی با توجه به معماری ایرانی، عناصر و موتیف‌های ایرانی را به بنا اضافه نمود که مهم‌ترین آنها سردر بنا توسط استاد حسین لرزاده طراحی و اجرا گردید. در طی دوران بهره‌برداری و با افزوده شدن عملکردهای جدید، شکل عمومی بنای اولیه دستخوش تغییر شده و طی چهار دوره ساخت‌وساز جدید (در دوره‌ی پهلوی)، فضاهایی به آن افزوده شد؛ به گونه‌ای که از مهم‌ترین الحاقات آن می‌توان به سالن ارزی بانک در بخش شرقی اشاره نمود که احتمالاً از کارهای هوشنگ سیحون می‌باشد. ساختار التقاطی بنا که ترکیبی از الگویی وارداتی و تزئیناتی عمدتاً ایرانی است، در کنار دیگر بناهای تاریخی محوطه و نیز

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** مرمت، بازسازی و احیاء ساختمان تاریخی بانک تجارت

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** مهندسين مشاور عمارت خورشيد

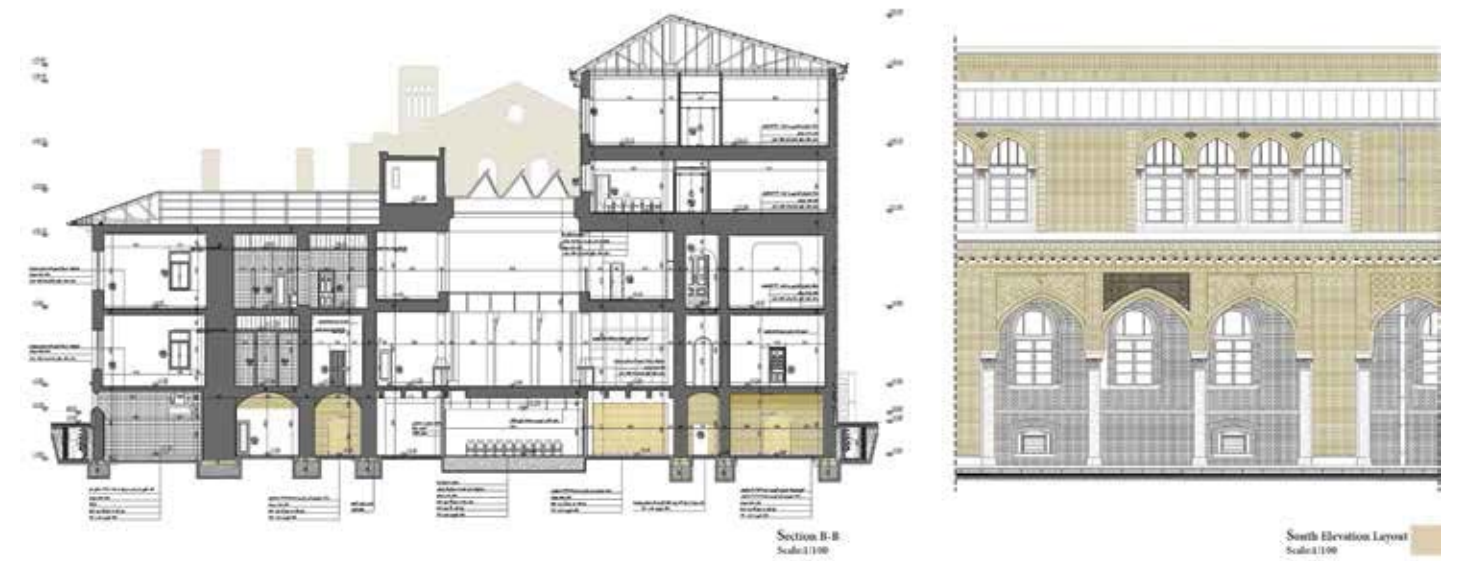
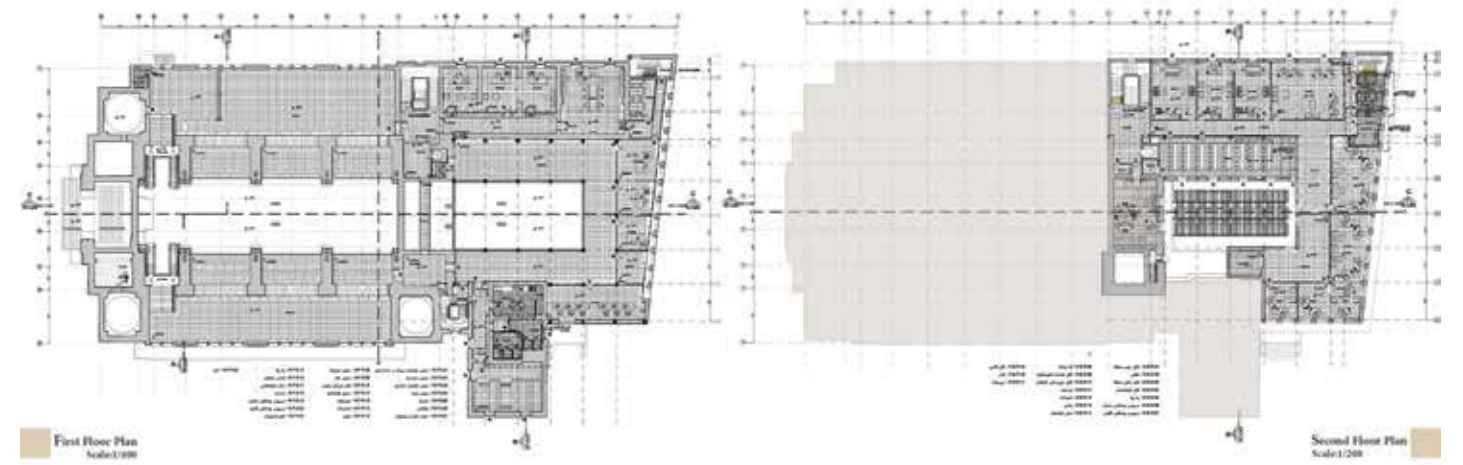
◀ **معماران اصلی:** فرامرز پارسی، سید وحید افصحی

◀ **همکاران طراحی:** روناک فهیمی، عمید پارسی، آزاده یوسف‌نژاد، نیما طالبی، حامد پرهام، فرشته داوودی، علی شایسته، صابر اسدی

◀ **برداشت و مستند نگاری:** دپارتمان حفاظت و مرمت مهندسين مشاور عمارت خورشيد

◀ **طراحی و دکوراسیون داخلی:** سید وحید افصحی، آذر میرزایی

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** موتورخانه مرکزی و سیستم فول برد الکتریکی و الکترونیکی بانکی، سازه‌های آجری تقویت شده

تصاویر قبل از مرمت

تصاویر بعد از مرمت

طرح مرمت و باززنده‌سازی روستای اصفهک

فرامرز پارسی، کاوه منصوری، صابر اسدی

اصفهک روستایی تاریخی است در ۳۵ کیلومتری شرقی شهر طیس که در جریان زمین لرزه‌ی روز ۲۵ شهریور ۱۳۵۷ به شدت آسیب دید. با کشته شدن بیش از ۸۰ نفر از ساکنان، روستای تاریخی که برای سده‌ها محل سکونت بود، متروکه گشت و به تدریج خالی از سکنه شد، به گونه‌ای که حدود ۵ سال پس از زلزله، تقریباً نشانی از سکونت در روستا به چشم نمی‌خورد. در پی اقدامات بازسازی پس از حادثه که بلافاصله پس از زلزله شروع شده بود، بازماندگان در خانه‌هایی که جهت اسکان موقت احداث شده بود، مستقر شدند. به تدریج و با ساخت

روستا، ساکنان به بخش نوساز که عمدتاً واحدهایی حیاط‌دار بوده و با سبکی متفاوت از الگوی خانه‌های بومی ساخته می‌شدند، نقل مکان کردند. با متروکه شدن روستای تاریخی، فرایند فرسایش و تخریب آن که در معرض عوامل طبیعی و انسانی قرار داشت، شدت یافت، به طوری که در بازه‌ای ۳۵ ساله تأثیر فرسایش بر ابنیه‌ی خشتی روستا، به مراتب بیشتر از تخریب ناشی از زمین لرزه بود. ساختار منحصربه‌فرد معماری روستا از یک سو و منظر طبیعی جالب توجه بافت در کنار تمام خاطرات شیرین زندگی در روستا، از عواملی بود که ایده‌ی بازگشت به روستای تاریخی و مرمت آن را ایجاد کرد. با شکل‌گیری ایده‌ی مرمت در ذهن جوانان روستا، نخستین اقدامات بازسازی شامل نقشه‌برداری، محله‌بندی و برداشت گذرهای روستا در خلال سال‌های ۹۲-۱۳۹۱ انجام شد.

در اوایل سال ۱۳۹۳ و در پی بازدید اتفاقی مهندس فرامرز پارسی (از متخصصان مرمت کشور و مدیرعامل مهندسین مشاور عمارت خورشید) از بافت روستایی و آشنایی با اقدامات

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** طرح مرمت و باززنده‌سازی روستای اصفهک

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** مهندسین مشاور عمارت خورشید

◀ **طراحان اصلی:** فرامرز پارسی، کاوه منصوری، صابر اسدی

◀ **همکاران طراحی:** نیما طالبی، عماد شهابی، حامد پرهام، یونس قهرمانی، خورشید پارسی،

الهه خواجهویی، دانشجویان کارشناسی ارشد دانشگاه تهران (نیمسال اول ۱۳۹۴) و دانشجویان کارشناسی ارشد دانشگاه یزد (نیمسال دوم ۱۳۹۳)

◀ **طراحی و دکوراسیون داخلی:** فرامرز پارسی، خورشید پارسی، دانشجویان کارشناسی‌ارشد

معماری داخلی دانشگاه تهران (نیمسال اول ۱۳۹۴-۱۳۹۳)

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** حداقل تأسیسات برقی و مکانیکی، سازه‌های خشتی تقویت شده با مش ژئوگرید و جزئیات مربوطه

صورت گرفته در آن، آهنگ فرایند مرمت و بازسازی روستا شدت گرفت. در طول سال‌های آتی و با همت وی، بیش از چهار گروه دانشجویی با حضور در روستا، به تکمیل اسناد مطالعاتی و تهیه‌ی نقشه‌های وضع موجود و طرح مرمت پرداختند. نتیجه‌ی این امر، تهیه‌ی نقشه‌های وضع موجود بیش از ۴۰ بنا و آماده‌سازی نقشه‌های مرمت و معماری بیش از ۱۵ بنا و آموزش فنی جوانان روستا است که با پشتیبانی علمی و فنی مهندسین مشاور عمارت خورشید تهیه شده است.

نتیجه‌ی این اقدامات، بهره‌گیری از امکانات روز مرمت و مشارکت ساکنان روستا در فرایند بازسازی واحدهای مسکونی با رویکرد به اقامتگاه بوم‌گردی اصفهک است. امروزه، بیش از ۱۰ نفر از جوانان روستا، در مراحل مرمت واحدهای مسکونی آموزش دیده و اقدامات بازسازی را زیر نظر مرمتگران متخصص انجام می‌دهند. باززنده‌سازی و استحکام‌بخشی ابنیه‌ی خشتی شامل خانه‌ی بهداشت به عنوان قهوه‌خانه‌ی جدید روستا، تجدید بنای حمام (مردانه و زنانه) و مرمت مسجد قدیمی و مقبره‌های خانوادگی مجاور آن، خانه‌ی ساباط، خانه‌ی دو صفه، خانه‌ی الله یاری، حسینی‌نیا و ... در کنار بازسازی بخش‌هایی از جداره‌های خشتی روستا و توسعه‌ی زیرساخت‌های تأسیساتی، تنها بخشی از اقداماتی است که تاکنون صورت گرفته است. اقداماتی که همه و همه با همکاری و مشارکت اهالی روستا و به دست آنان صورت گرفته است؛ مرمتی که هنوز در روستا ادامه دارد.

◀ **آدرس پروژه:** استان خراسان جنوبی، ۳۵ کیلومتری شرقی شهرستان طیس، روستای اصفهک

◀ **مساحت/ زیربنا:** مساحت سایت پروژه ۳۵۰۰۰ مترمربع (۳/۵ هکتار)، مساحت بخش مرمت شده ۴۰۰۰ مترمربع

◀ **کارفرما:** اهالی روستای اصفهک

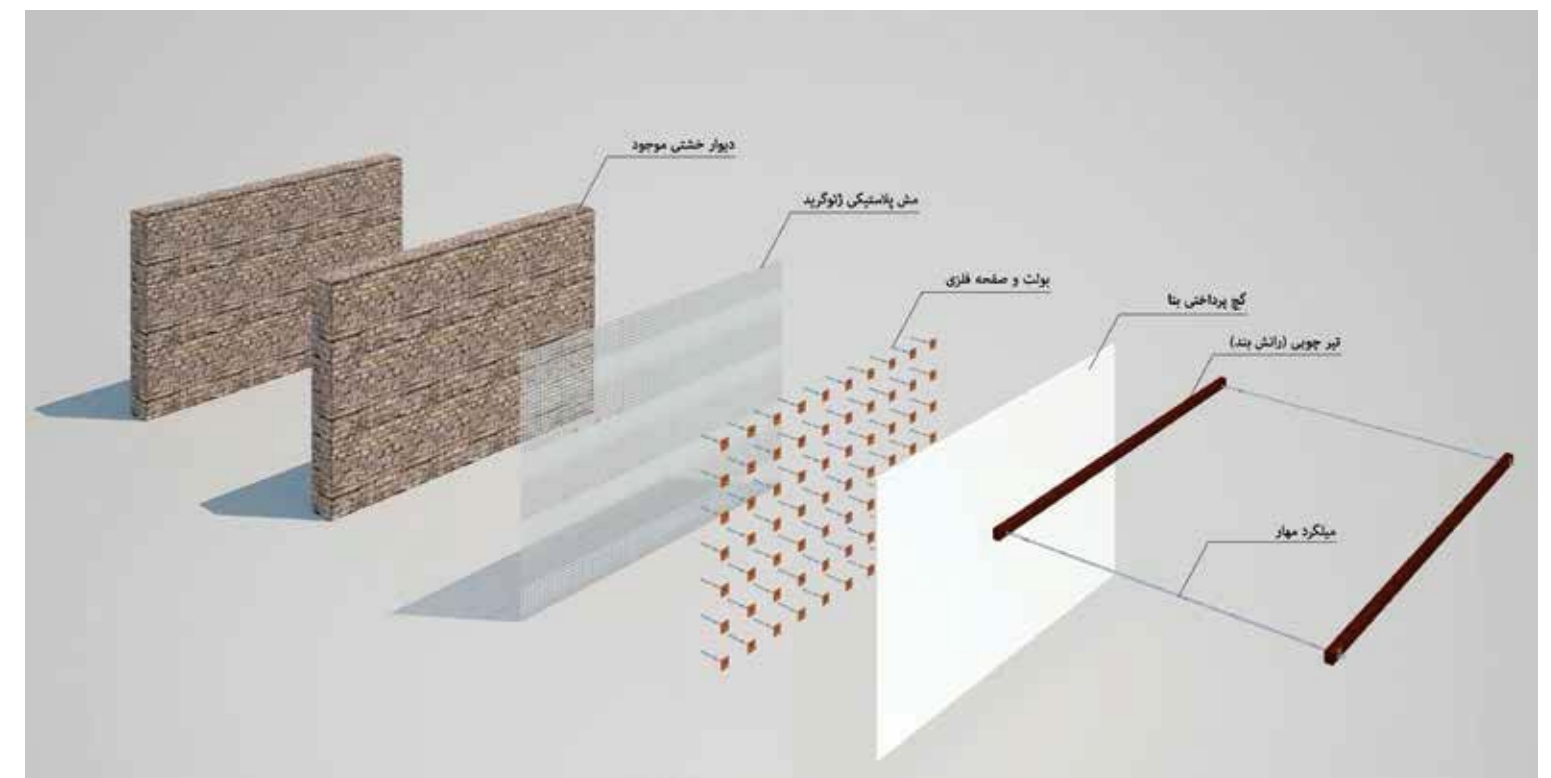
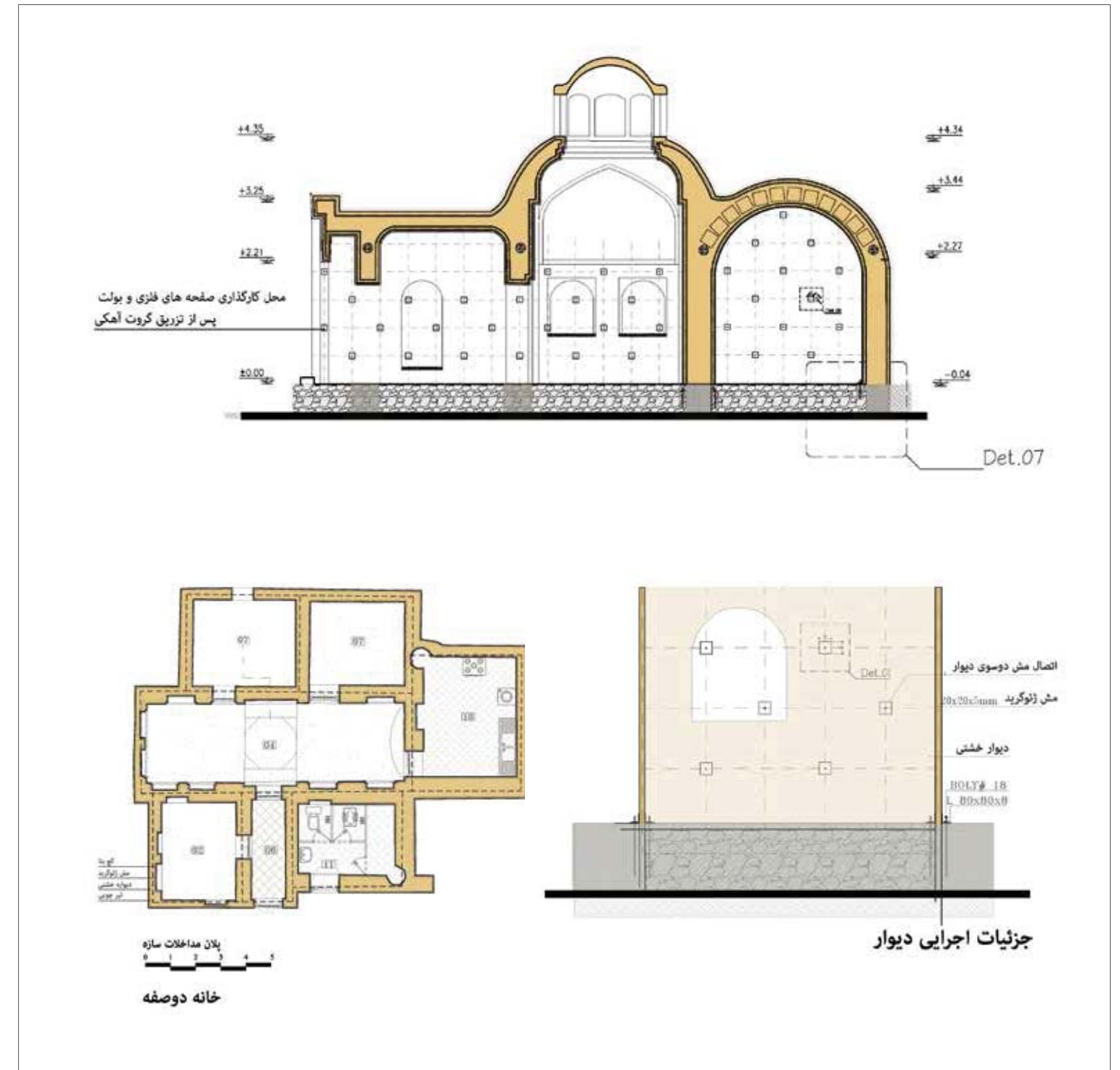
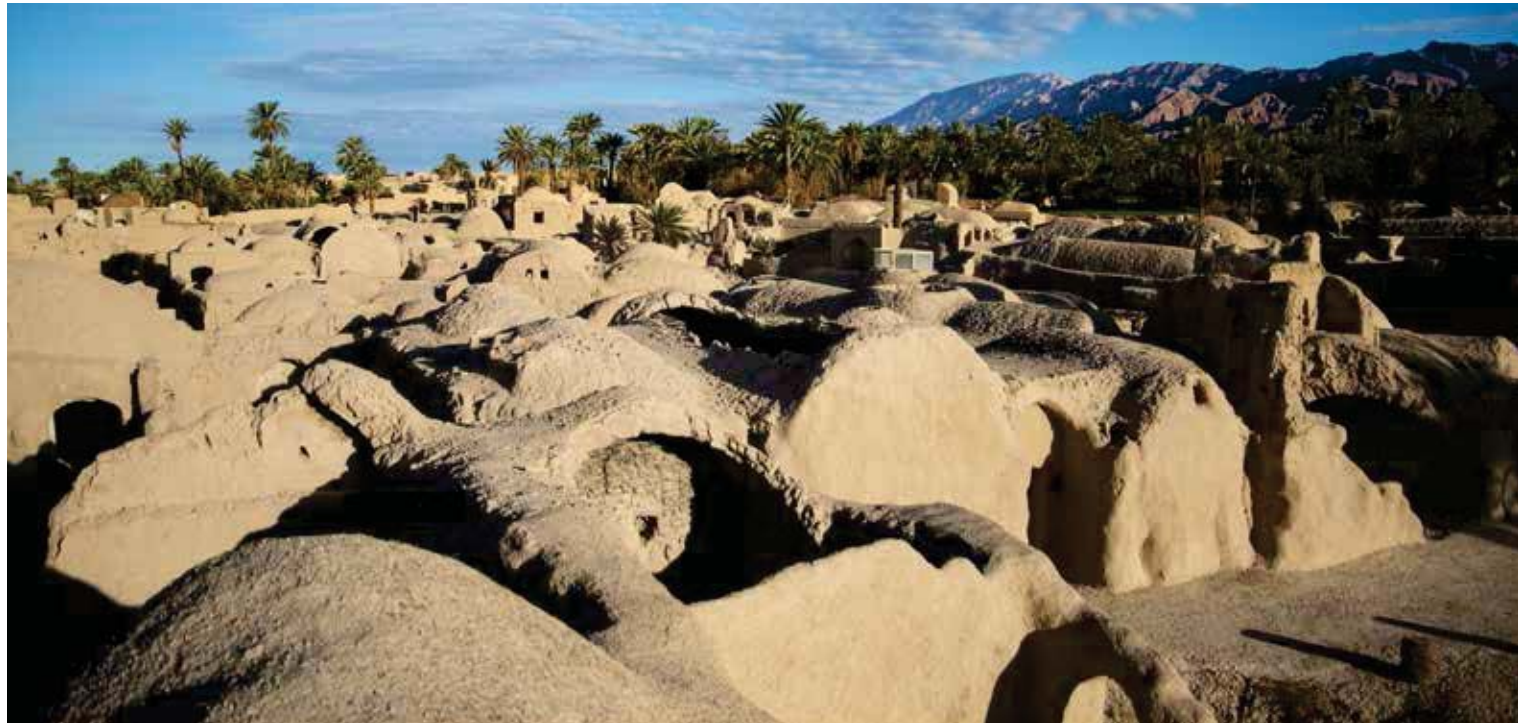
◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** تیر ۱۳۹۴-ادامه دارد

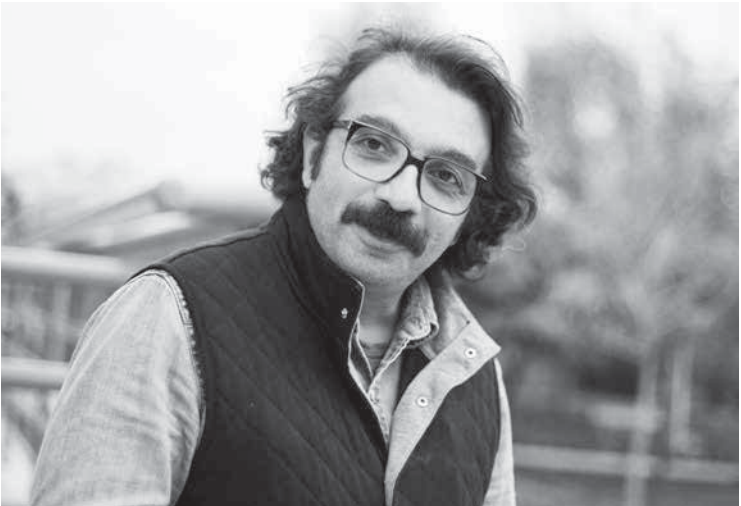
◀ **عکاسی پروژه:** انوشه پیربادیان، کاوه منصوری، سیاوش پارسی

◀ **مدیر اجرایی پروژه:** محسن مهدی‌زاده، مصطفی یعقوبی

◀ **وب‌سایت:** www.emaratkhorshid.com

◀ **ایمیل:** Emarate_khorshid@yahoo.com

روزهای آخر زمستان است؛ هوا باز دیوانه شده. فشار تمام کردن کارها قبل از سال نو همه را به خیابان‌ها کشانده. انگار تمرین کوچکی برای پایان جهان است. ما در این میانه همدیگر را می‌بینیم. وقتی که زمان برای شروع چیزی نیست و همه چیز باید در سریع‌ترین حالت تمام شود. ما در هوایی که نمی‌دانیم لباس مناسب چیست و در زمانی نزدیک به سوت پایان، شروع می‌کنیم. ساعت ۱۰ صبح ۲۰ اسفند ۱۳۹۵، قرار ما در طبقه‌ی دوم کانون معماران معاصر است. خودمان را آنطور که حدس می‌زنیم هستیم به هم معرفی می‌کنیم؛ آشنایی شروع می‌شود. گروه جدیدی هستیم، ولی قرار همان است که سال قبل هم بود. ساختن از خاک، در اصفهک، خراسان جنوبی، با قطار ۱۷ ساعت دورتر از ما. این بار چیزی می‌سازیم که خودشان خواسته‌اند. گفته‌اند «رصدخانه»، در زمین کنار مدرسه – دایره‌ای برای دور هم جمع شدنِ بیست نفر، یک متر بالاتر از سطح زمین.

فردا عصر ما از چوب، قالب‌های خشت را می‌سازیم. خشت‌های ۲ در ۲ در نیم سانت می‌زنیم و حالا دیگر واقعاً شروع کرده‌ایم. طرح‌های مختلف روی میزها تا نیمه بالا می‌رود. یکی را نشان می‌کنیم و قرار می‌شود همان را ادامه دهیم. گاه سرعتمان بالا می‌رود و گاه حرف‌ها. زود می‌فهمیم ذاتِ این کار جای حرف ندارد؛ تا نسازیم نمی‌شود. همیشه وسط حرف‌ها یکی می‌گوید: «بابا بسازیم!».

سه دایره‌ی متحدالمرکز که وسطی از همه بلندتر است و قرار است محل ملاقات آسمان باشد و دو دایره‌ی دیگر که راهی یک نفره برای ورود به وعده‌گاه می‌سازند – جایی که حکمتش برای ما، ندیدنِ بیرون و دیدنِ آسمان است. طرح، حین ساختن تغییر می‌کند. از چشم‌های فشرده معلوم است که هرکس دارد خودش را کوچک می‌کند تا قبل از ساختن کار در آن راه برود. قرار گذاشته‌ایم که هدف این طرح «تمرکز» باشد، از این دایره هم خارج نمی‌شویم. دیوارها بالا می‌آیند و یک هفته بعد کار تمام شده؛ دورش را تمیز می‌کنیم، با دست‌هایی که خیس ملات است عقب می‌ایستیم و تماشایش می‌کنیم. رؤیای رصدخانه آماده است.

ده روز بعد به اصفهک می‌رویم؛ نیمه شب می‌رسیم. کوتاه می‌خوابیم؛ صبح دیدارمان تازه می‌شود. به اصفهک، به دوستان قدیمی و افراد تازه‌ای که به جمعمان اضافه شده‌اند. حالا ما جمعی هستیم از مونترال، لندن، تهران، کرمان و مشهد. چه صدای بلندی ما را دور هم جمع کرده؟ کار با خشت و گل و اوس حسین شروع می‌شود. زمین کار، کنار دیوار چینه‌ای قدیمی‌ست – جایی که روزهای آینده همه‌اش آنجا می‌گردد. کسی معطل نمی‌کند؛ کار برای همه و قدری هم بیشتر است. برای پی کار سنگ جمع می‌کنیم. چند نفری پابرهنه ملات را لگد می‌کنند. صدای خنده‌ی ما بلند است. قیده‌ها زود پاره می‌شود. لباس‌هایی که ردّ تا و اتو دارد را خاک به سرعت فتح می‌کند. سرعت آشنایی ما بالا می‌رود. یک روز کار زیر این آفتاب و پا در آن گل، کار یک ماه آشنایی قطره چکانی در شهر را می‌کند. برای ناهار که می‌رویم هم ملات آماده است، هم پی‌ها پر شده، هم ما برای هم آشنا‌تریم. بعد از ناهار در خانه‌ی «حُجی پدر» که محل اقامت ماست کوتاه استراحت می‌کنیم و باز برمی‌گردیم. ساعت کار ما، ساعت کار

پویا خزائلی پارسا

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

آفتاب است؛ هرچه می‌کنیم تا قبل از تاریکی‌ست. سطح کار را با ملات و خشت تراز می‌کنیم. چیدن دیوارها از بیرونی‌ترین دایره شروع می‌شود.

برای تقسیم کار برنامه‌ای نداریم، ولی با هم نظم گرفته‌ایم. اینکه چه کاری را می‌توانیم و چه کاری در توان ما نیست را بدفتمان با نزدیک‌ترین زبان به ما می‌گویید. هرکسی جای خودش را پیدا می‌کند. حالا هر رج که بالا می‌رود، ما خودمان را می‌شناسیم. یکی مدام در حرکت از کاری به کار دیگر. یکی با ایستادگی، تمام روز در یک کار. تکرار، ماهرترمان می‌کند. آسیب‌های بیل زدن کمرمان را خشک کرده؛ بیل زدن‌ها حرفه‌ای‌تر می‌شود؛ غلظت ملات دستان می‌آید.

این وسط مدام عباس آقا با بار خشت‌های تازه از راه می‌رسد؛ زنجیر می‌شویم و خشت‌ها را خالی می‌کنیم. بساط چای ذغالی را آقا رضا و پویان کنار کار علم می‌کنند. اوس حسین «قله گُش» جاغان را گرفته و چای چه می‌چسبد. همه‌ی اینها را باید گفت؛ تمام سبزی‌هایی که خورده‌ایم؛ تمام وعده‌های ناهار و خواب‌های کوتاه ظهر، چای‌ها و شربت‌های علف هیزه؛ تمام خنده‌ها و لذت کشف همدیگر و خودمان، به اندازه‌ی ملات و خشت در ساختن کارمان شریک‌اند. وسایل را در ته مانده‌ی نور روز می‌شویریم و فرغون ابزارها را در اتاقک کوچکی که دو قبر در آن است، می‌گذاریم.

از حالا که خیلی زود است نگرانی «چطور برگشتن» شروع شده. اینجا طوری زندگی و معماری می‌کنیم که هر لحظه به تمام کار متصلیم. از سلسله‌مراتب کارهای دفتری خبری نیست؛ از بندهای زندگی؛ روابطی که قولش را داده‌ایم، دلتنگی و نیاز به چیزی از بیرون جداییم. اینجا برای خودش جهان کاملی‌ست. کار می‌کنیم و می‌خوریم و حرف می‌زنیم و سرخوشیم. شب‌ها دور هم جمع می‌شویم و تا جایی که دلمان بیاید نمی‌خواییم. بدفان کوفته است و همین، یعنی بدفان بعد مدت‌ها در زندگی‌مان حضور دارد. ما چطور برگردیم؟

روزهای بعد، ابرهایی با شکل‌های جدید، دیواری که بالا می‌رود و مردمی که از قسمت ریخته شده‌ی دیوار چینه‌ای با ما خوش‌وبش می‌کنند. به تعداد خشت‌ها بازدید کننده داریم. «اینجا چیست؟» «رصدخانه.» «مال اصفهک است؟» «بله.» «یعنی می‌ماند برای ما؟» «بله، می‌ماند برای شما.» بچه‌ها هم به ما پیوسته‌اند. کار ما آنها را بیش از همه سر شوق آورده. گاهی خشت می‌دهند و گاهی برایمان چاقاله بادوم می‌آورند. حالا دیوارها آنقدر بالا رفته که خودمان اولین کسانی هستیم که به دام طراحی‌مان می‌افتیم. داخلیم و ارتباطمان با بیرون قطع شده. آسمان بالای سر ماست و حالا که مجبوریم شب‌ها هم به کمک هر چه نور داریم کار کنیم، آسمان پرستاره را زودتر از همه رصد می‌کنیم.

دیوار میانی را آخر از همه می‌چینیم – با پهل‌وپنج درجه چرخش در هر خشت. بافتی که می‌دهد شبیه نخل‌هایی‌ست که هر روز می‌بینیم و گاهی در سایه‌شان می‌خوابیم. بزرگ‌ترین نخل اصفهک را می‌سازیم، با مهارت و سرعتی که حالا بیشتر شده. روزهای آخر همه می‌آیند کمک – مصطفی، محسن، رضا، عادل و بقیه. رج‌های آخر است و دیوار از ما خیلی بالاتر رفته. دلتنگی از همین جا شروع شده. از هیچ جا نمی‌شود کل کار را با هم دید. در چشم ما جا نمی‌شود. گاهی روی دیوار می‌رویم، گاهی روی سقف خرابه‌ای که کنار کار ماست. همیشه صدای یکی هست که داد بزند: «بیا کار را از اینجا ببین!». بچه‌ای آن قدر بزرگ که مادر نمی‌تواند درست براندازش کند. روز آخر همه‌ی بشکه‌ها و تخته‌های چوب که برای بالا رفتن و کار کردن گذاشته بودیم را بیرون می‌کشیم؛ راهروها خالی می‌شود. هر بار که داخلش می‌چرخیم به هم می‌رسیم و باز با هم بالا می‌رویم تا صحن دایره‌ی مرکزی که یک متر از زمین بالاست. انگار روی قله‌ایم. کار تمام شده. قله را ساخته‌ایم و فتح کرده‌ایم. رصدخانه دیگر نیازی به ما ندارد. برای خودش سر پاست. با چه حالی بر می‌گردیم؟ در سکوت. مغموم و امیدوار: ما کاشفیم.

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

نام پروژه/ عملکرد: رصدخانه‌ای در کویر	آدرس پروژه: روستای اصفهک، خراسان جنوبی
شرکت/ دفتر طراحی: پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک	مساحت: ۶۹ مترمربع
معماران اصلی: امیرعلی زینتی، بهناز مترجم، آیدین امدادیان، سونیا بیگی، بهار مهدی‌پور، رامتین رضائی، حمیدرضا ملک خانی	کارفرما: دهیاری روستای اصفهک
همکاران طراحی: سارا تبرائی، الهه آذرنوش، مهدی حسینی، محسن مهدی زاده، مصطفی یعقوبی	برگزارکننده: کانون معماران معاصر و پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک
مشاور طرح: پویا خزائلی پارسا	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶
مصالح: چینه‌ای، آجری، خشتی	عکاسی پروژه: آیدین امدادیان، انیس اشراقی
	ایمیل: pokhazael@gmail.com

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

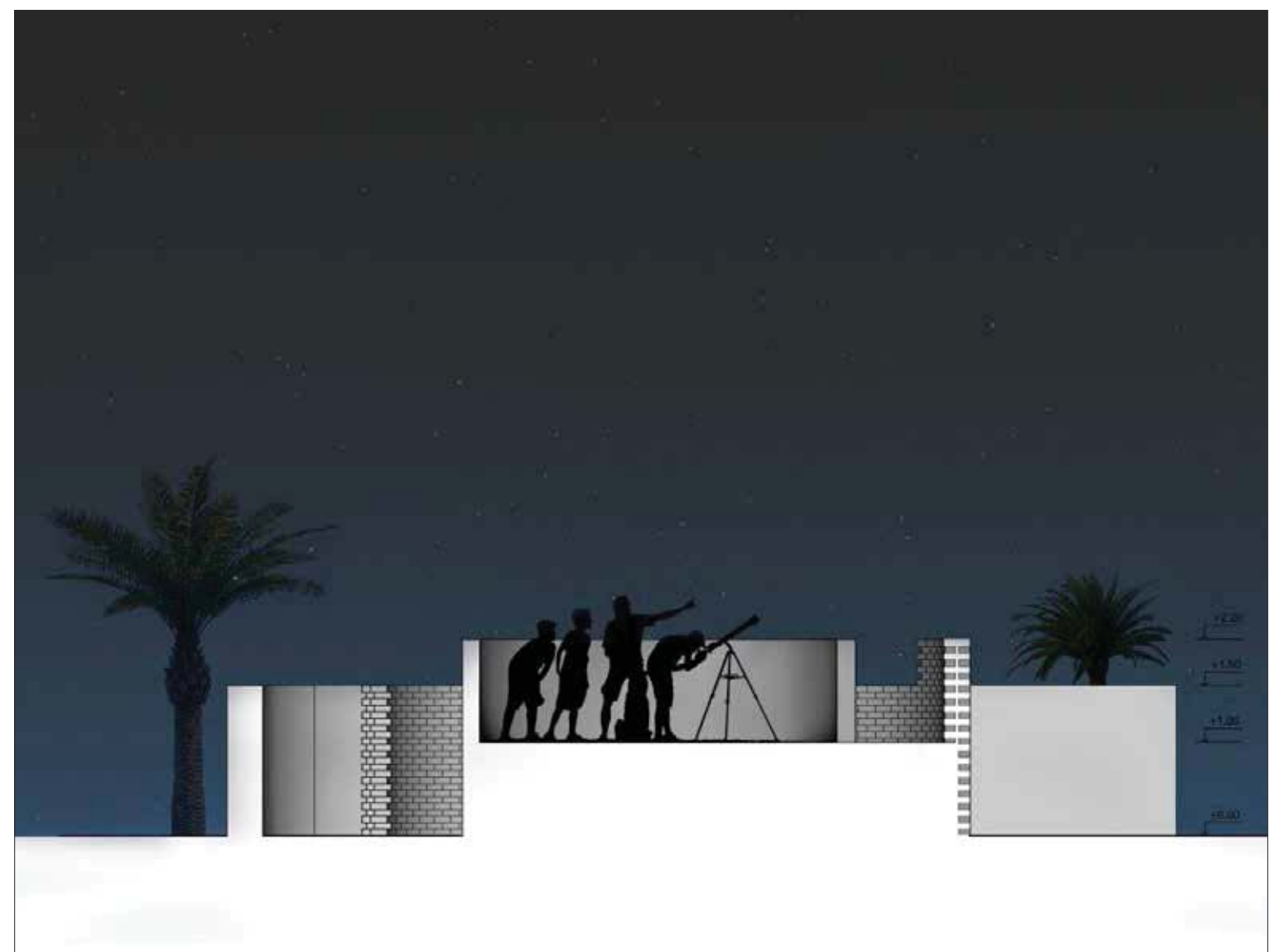
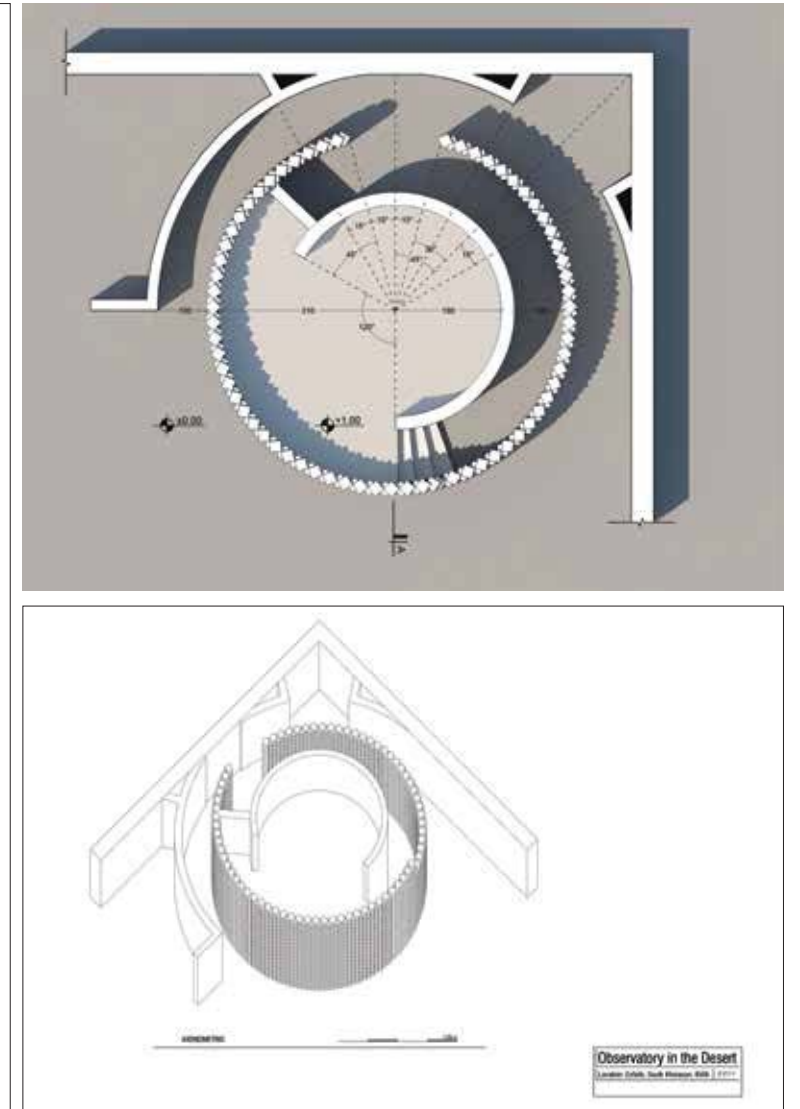
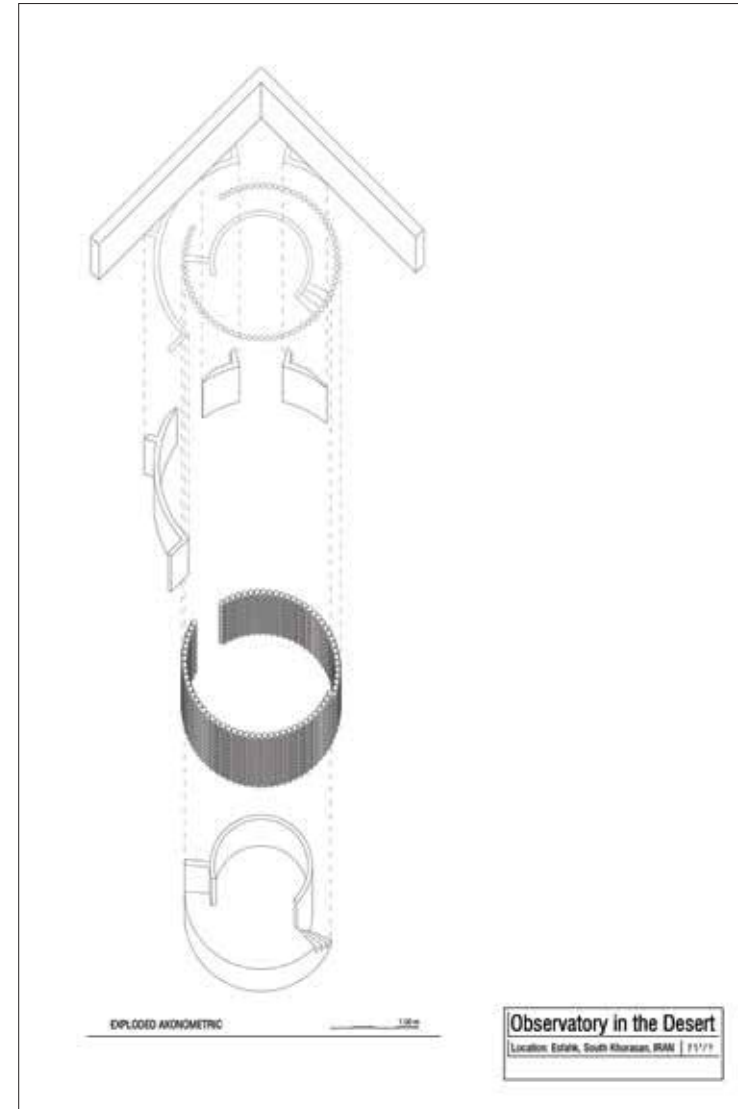
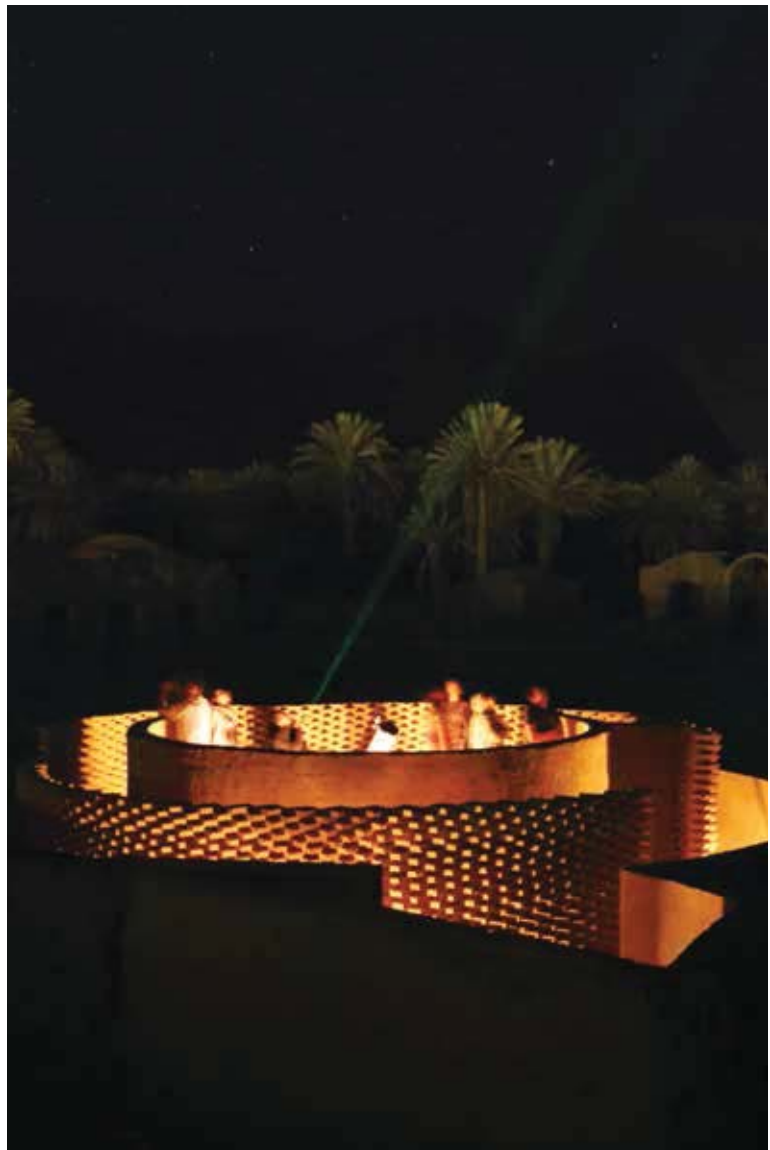
پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

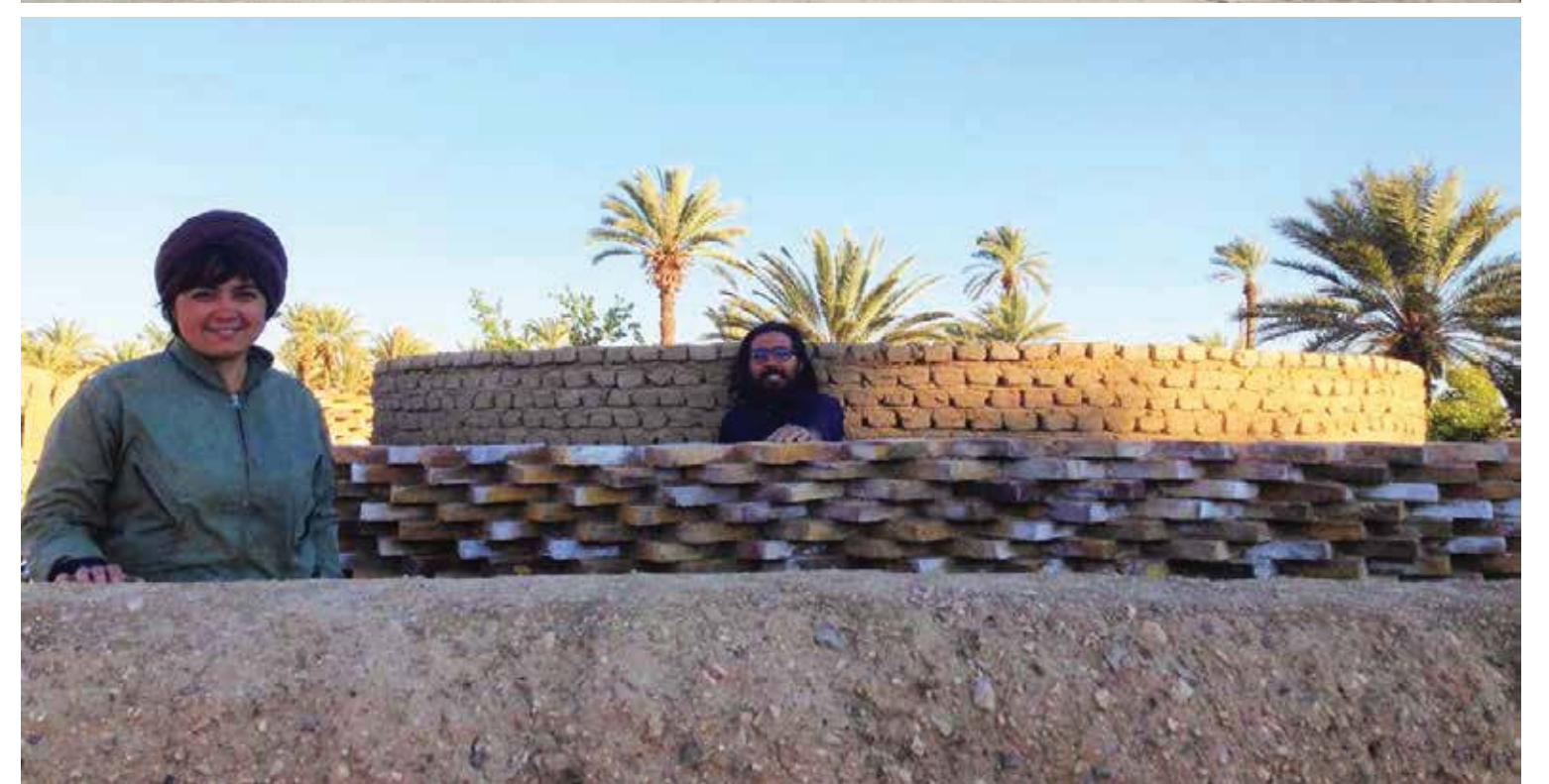
پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

پویا خزائلی پارسا، مدیرعامل شرکت دفتراطراحی، پژوهشکده‌ی معماری خاک اصفهک

خانه‌ی آب (حمام تاریخی پیرزرگر)

نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند

اهمیت نور

در طراحی معماری فضاهای الحاقی به تبعیت از هورانه‌های گنبدهای حمام از نورگیرهای سقفی استفاده شده که از شیشه‌های رنگی اورسی‌های بناهای تاریخی اردبیل الگو گرفته است. یکی از دلایل استفاده از شیشه‌های رنگی، نفوذ رنگ توسط نور به فضا می‌باشد که جریان حرارت حسی نقاشی‌های رنگی از بین رفته‌ی بنا را بنماید.

تزئینات

- نقاشی‌های رنگی در دیوارها و گنبدها (تخریب شده)
- کاشی‌های فیروزه‌ای احتمالاً در ازاره‌ها و کفاها (تخریب شده)
- با توجه به موارد مذکور در این بنا جهت تلطیف فضایی و ایجاد حس تعلق از کاشی‌های معاصر به رنگ فیروزه‌ای و شیشه‌های رنگی به جای نقاشی‌ها جهت ایجاد نورهای رنگین روی سطوح استفاده شده است. این شیشه‌های رنگین به صورت نمادین و شکلی که در شبکه‌های فلزی طراحی شده، یادآور ارسی‌ها و نورگیرهای تاریخی نیز می‌باشد.

اشاره‌ی نمادین به تقدس آب

آناهیتا، الهه‌ی آب، همواره در تاریخ ایران باستان از تقدس و احترامی خاص برخوردار بوده است و از آنجا که آب را مظهر پاکی و حیات خود می‌دانستند برای پاسداری آن، فرشته‌ی نگهبانی به نام آناهیتا قرار داده بودند. از این رو، در این بنا به دلیل ارتباط تنگاتنگ با آب و تقدس آن، اشاره‌ی مستقیم به آرایه‌های فلزی نمادین آناهیتا در جداره گردیده و استفاده‌ی بهینه از فضاهای باقیمانده‌ی مخروبه‌ی حمام تاریخی به عنوان فضای مفهومی مظهر آب که با جانمایی یک درخت در زیر نورگیر مستقیم بخش طراحی شده‌ی جدید به عنوان نماد حیات در نظر گرفته شده است.

مصالح بخش الحاقی

بتن نمایان:

- حمام‌های قدیم به دلیل فرسایش اندودهای آهکی در پوسته‌های داخلی، دائماً نیاز به تعمیر و نگهداری داشتند، بنابراین، در راستای حذف این مشکل از بتن نمایان استفاده گردید.
- ایجاد تضاد خنثی در مصالح بخش الحاقی که علاوه بر سادگی به عنوان یک سازه‌ی پشت‌بند نمایان در کنار یک اثر تاریخی قرار گرفته است.
- پرهیز از جزئیات اجرایی پیچیده در نماهای داخلی (عدم نیاز به اندود)

کاشی:

در محیط‌هایی که امکان تماس بیشتر با انسان وجود دارد و رطوبت مستقیم در آن محل جاری است از کاشی به رنگ فیروزه‌ای که یادآور کاشی‌های سنتی می‌باشد، استفاده شده است.

آجر:

کلیه‌ی فضاهای تاریخی که به صورت آجر در وضع موجود بنا مشاهده می‌شوند با مرمت‌های کلی به همان شکل تثبیت و با مواد نانو در برابر رطوبت، نفوذناپذیر می‌شود.

این پروژه شامل دو بخش تاریخی و الحاقی می‌باشد. بخش تاریخی، حمامی متعلق به دوره‌ی قاجار است که با مساحتی حدود ۱۲۰۰ مترمربع، وسیع‌ترین و کامل‌ترین حمام زنانه و مردانه‌ی تاریخی اردبیل می‌باشد. بخش نوساز که در ضلع جنوبی و شمال‌غربی بنای تاریخی واقع شده به عنوان فضاهای مکمل مجموعه طراحی شده است. متأسفانه تاکنون در احیای حمام‌های تاریخی ایران کاربری ذاتی آنها مورد توجه قرار نگرفته است و اکثراً یجز موارد خاص که کاربری فرهنگی – موزه‌ای مدنظر بوده، همه‌ی آنها تبدیل به قهوه‌خانه و رستوران و یا کافه شده‌اند. در این پروژه، مهم‌ترین چالش، احیای آن به عنوان اولین نمونه‌ی حمام کامل در دوران معاصر می‌باشد.

محدودیت‌های پروژه

- تاریخی بودن بنا
- عدم توانایی در مداخلات طراحی در بخش‌های تاریخی
- وجود بقایای پایه‌های تاریخی در بخش مورد طراحی جدید که باعث می‌شود ملزم به انطباق سازه‌ی جدید با آثار باقیمانده باشیم.

کلیات ایده‌ی طراحی

- بهره‌برداری معاصر از فرم مدولار پلان، گنبدها و توپیزه‌های معماری تاریخی حمام در شکل‌دهی بر عناصر حجمی معماری فضاهای الحاقی
- استفاده از مصالح متضاد همسو و خنثی در مجاورت بنای نفیس تاریخی
- تبعیت از محدودیت زمین موجود و آثار تاریخی پراکنده در سطح بستر نیازمند طراحی و احیا
- منشور آتن درباره‌ی مرمت یادمان‌های تاریخی ۱۹۳۱
- قطعنامه‌ی پنجم منشور مرمت: فنون و مصالح مدرن را می‌توان در مرمت بناها به کار گرفت.
- امتداد ویژگی‌های حمام تاریخی در خانه‌ی آب

اشارات اقلیمی

- جهت جلوگیری از اتلاف حرارت سعی در اتصال سطوح جانبی حمام‌ها به همسایگی‌ها شده و یا با فضاهای فیلتر از سطوح معبر دور می‌کردند.
- استفاده از دیوارهای ضخیم آجری و تفلیسی
- دفن شدن در دل زمین تا عمق قابل توجه
- وجود کانال‌های گربه‌رو جهت چرخش هوای گرم
- اجرای پوش دوم یا تاق دزد در پشت بام و گربه‌روها در کف
- پوشش روزن‌های گنبد با گلجام
- با توجه به موارد مذکور تمامی آیتهم‌ها در فضاهای الحاقی معاصر و تکنولوژی‌های نوین در ایجاد فرم و عملکرد معماری آن لحاظ گردیده است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی آب، حمام

◀ شرکت/ دفتر طراحی: معمار استودیو

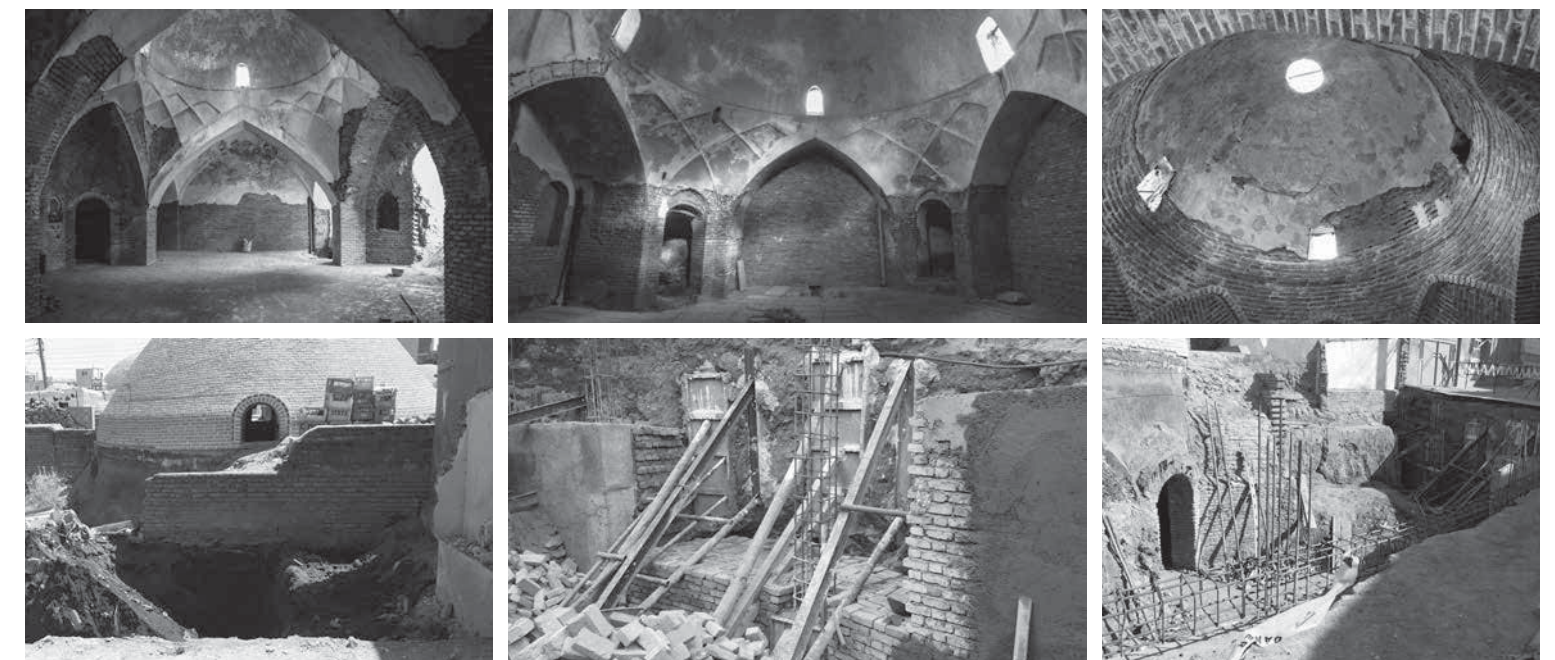
◀ معماران اصلی: نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند

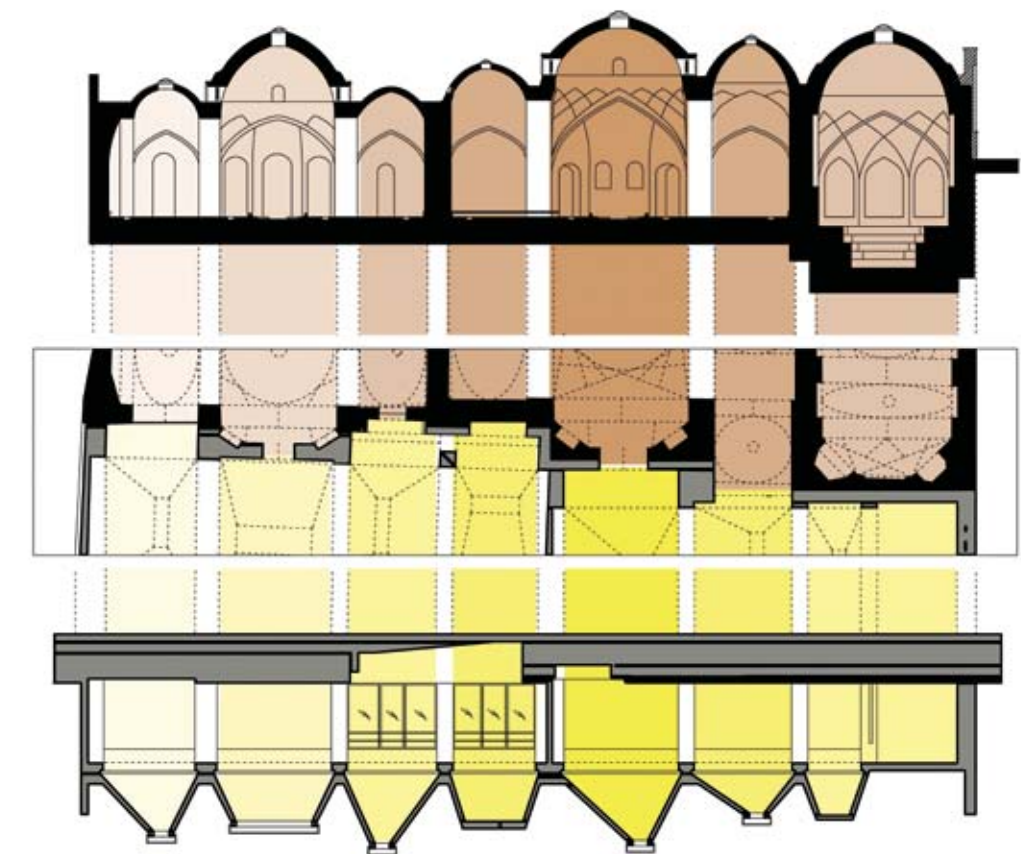
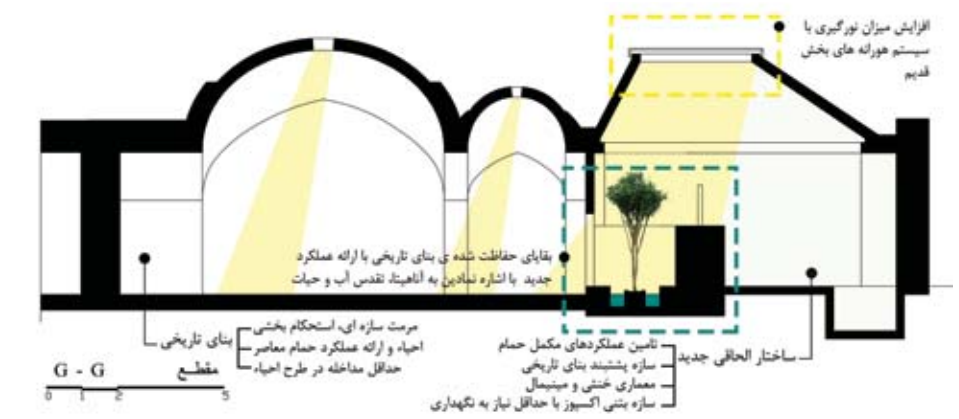
◀ مدل‌سازی: محسن رهنما، الناز حسینی، ابوالفضل ملکی

◀ گرافیک: زهرا دادجو، میلاد کیسلانی

◀ همکار بخش مطالعات: یعثوب علیزاده

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: سیستم گرمایش مرکزی، اتصال به گرمایش از کف، بتنی، بنایی

طرح احیاءِ خانه‌ی تاریخی صادقی

نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند

در سال ۱۳۹۴ پس از اتمام اقدامات مرمتی بنا، مجموعه، جهت مشارکت بخش خصوصی به صندوق حفظ و احیاء بناها و بافت‌های تاریخی واگذار شد و طی مزایده‌ای به سرمایه‌گذار بخش خصوصی داده شد. طی سال‌های ۹۴ و ۹۵ عملیات مرمت تکمیلی و احیاءِ مجموعه انجام یافت، و در سال ۹۵ فاز اول مجموعه‌ی تاریخی خانه‌ی صادقی، با کاربری مجتمع گردشگری تاریخی در قالب رستوران، کافه، سالن‌های فرهنگی و خدماتی، در حوزه‌های فرهنگی، آیینی، تعاملات اجتماعی و غیره مورد بهره‌برداری قرار گرفت، و در سال جاری نیز بوتیک هتل مجموعه در دست احداث است.

در طراحی داخلی این بنا از اسناد و مدارک تاریخی معماری داخلی و مبلمان مورد استفاده در دوره‌ی قاجار در اردبیل استفاده شده است. رنگ‌ها و هارمونی مورد استفاده در فضاها با تأکید بر عناصر تزئینی مورد استفاده در زمان رونق مجموعه مد نظر قرار گرفته است. تنها بخشی از بنا که با رویکرد مداخلات معاصر مورد طراحی و احیاء قرار گرفته بخش مطبخ با کاربری جدید آتلیه‌ی عکاسی (عکاسخانه) است. این مداخله با توجه به تأکید در ذات مصالح سنتی به صورت اکسپوزه طراحی شده است.

خانه‌ی مجلل و باشکوه آقای صادقی، در محله اوچ‌دُکان اردبیل، کوچه‌ی سرتیپ‌آباد، و در قلب بافت تاریخی شهر اردبیل واقع شده است. بنای خانه‌ی صادقی در سال ۱۲۴۲ خورشیدی ساخته شده که یکی از یادگارهای ارزنده‌ی دوران قاجاریه در زمینه‌ی معماری مسکن در شهر اردبیل به شمار می‌رود. این خانه‌ی تاریخی از ویژگی‌های منحصربه‌فردی بهره می‌برد، که شاید جمع این ویژگی‌ها یکجا در کمتر خانه‌ی تاریخی در شهر اردبیل بتوان یافت. مجموعه‌ی خانه‌ی تاریخی صادقی مشتمل بر بخش حسینیه برای تأمین نیاز مراودات اجتماعی خانواده، بخش شاه‌نشین برای تأمین نیاز مراودات رسمی و ارتباط با تجار ایرانی و خارجی خانواده، بخش اندرونی محل زندگی خانواده‌ی صادقی و خادم‌نشین محل زندگی خادمین این خانواده و بخش طویله و اسطبل برای سرویس رفت و آمد خانواده بوده است.

از اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۵ مجموعه‌ی خانه‌ی تاریخی صادقی به عنوان یک کارگاه مرمتی فعال توسط اداره‌ی کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری اردبیل آغاز به کار کرده است. فاز یک این مجموعه در سال ۱۳۸۸ به طور آزمایشی و موقت به عنوان معاونت میراث فرهنگی و معاونت سرمایه‌گذاری اداره‌ی کل میراث فرهنگی مورد بهره‌برداری قرار گرفت.

◀ نام پروژه/ عملکرد: طرح احیاء خانه‌ی تاریخی صادقی، بوتیک هتل

◀ شرکت/ دفتر طراحی: معمار استودیو

◀ معماران اصلی: نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند

◀ مدل‌سازی: محسن رهنما

◀ گرافیک: زهرا دادجو، میلاد کیسالائی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه، بنایی

◀ آدرس پروژه: اردبیل، چهارراه پیرعبدالملک، محله‌ی اوچ‌دُکان

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۷۵۰مترمربع

◀ کارفرما: صندوق حفظ و احیاء

◀ سرمایه‌گذار: عاصمی‌زاده

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: تابستان ۹۵

◀ عکاسی پروژه: امین صبور، سجاد دادپور

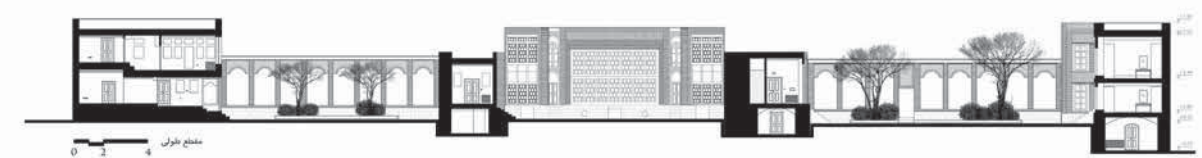
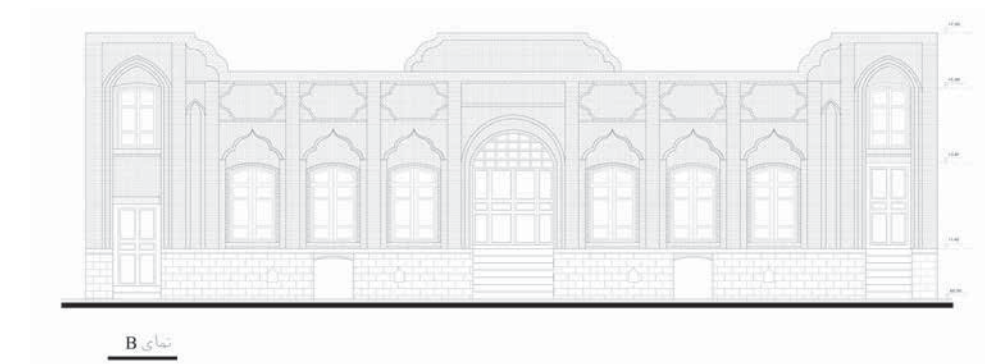
◀ وب‌سایت:

www.memarstudio.com

Memar.studio.arta@gmail.com

◀ ایمیل:

طرح احیاءِ میدان امام علی^(ع) (میدان کهنه)

سید هادی میرمیران، حمید میرمیران

مجموعه‌ی میدان امام علی (ع) و مسجد جامع عتیق به لحاظ ساختاری و عملکردی، یکی از اصلی‌ترین و مهم‌ترین قطعات محور فرهنگی-تاریخی شهر اصفهان به شمار می‌آید که از نظر قدمت تاریخی، کهن‌ترین بخش این محور را در بر می‌گیرد. هدف طرح، بازگرداندن هویت تاریخی و فرهنگی مجموعه است، به نحوی که بتواند ضمن تداوم تاریخی، پاسخگوی نیازهای امروزمین شهری و بافت پیرامون خود باشد.

شکل میدان امام علی (ع)، دوزنقه‌ای است که از غرب به بازار بزرگ، از شرق به گذر هارونیه، از جنوب به بازار هارونیه و از شمال به بازار غاز محدود می‌گردد. مطالعات تاریخی، عوارض موجود و تحلیل های صورت گرفته، نشان می‌دهد که میدان در گذشته نیز همین شکل را داشته است. در قسمت شمالی، میدان به صورت جلوخانی تعریف شده که ورودی مسجد جامع در آن قرار گرفته است. با توجه به اختلاف ارتفاع بین میدان و مسجد جامع، ارتباط بین آن‌ها از طریق صفه‌ای برقرار می‌گردد.

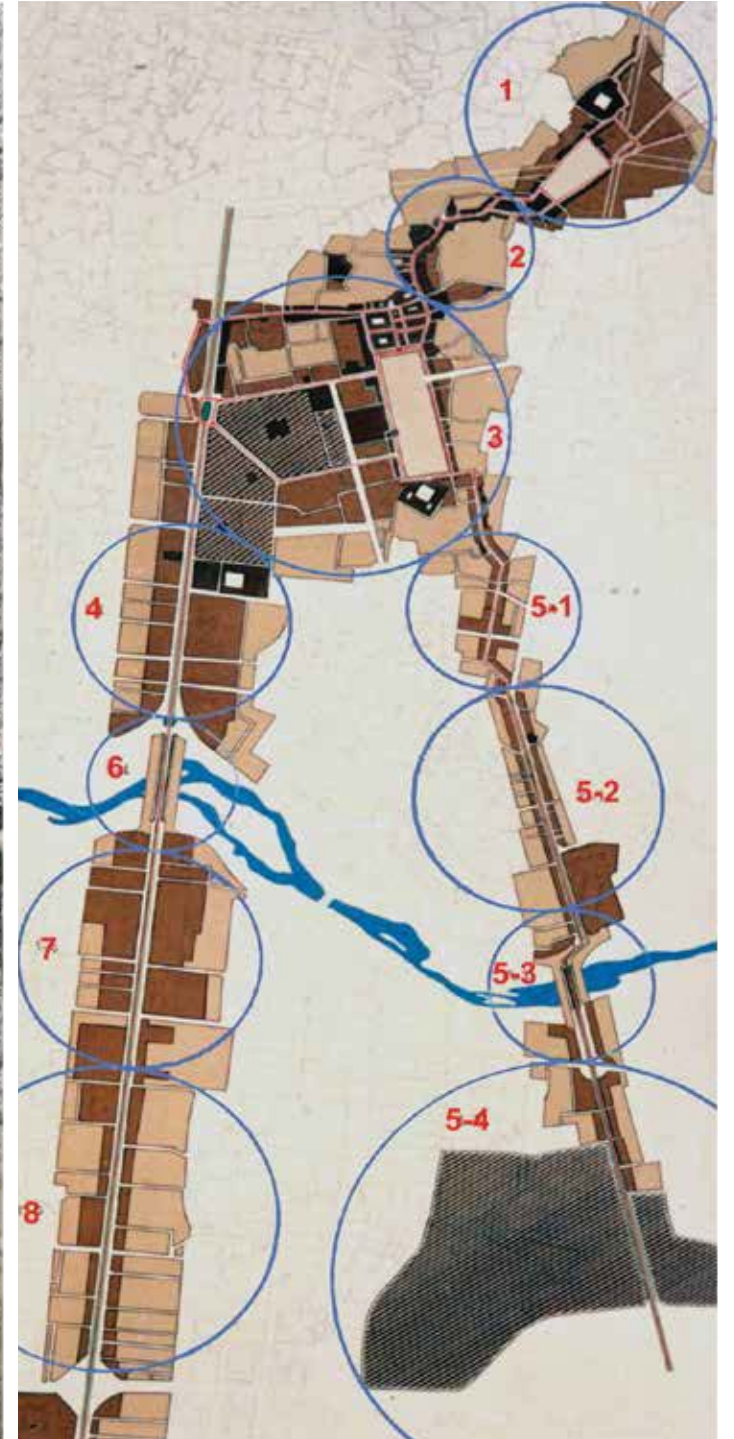
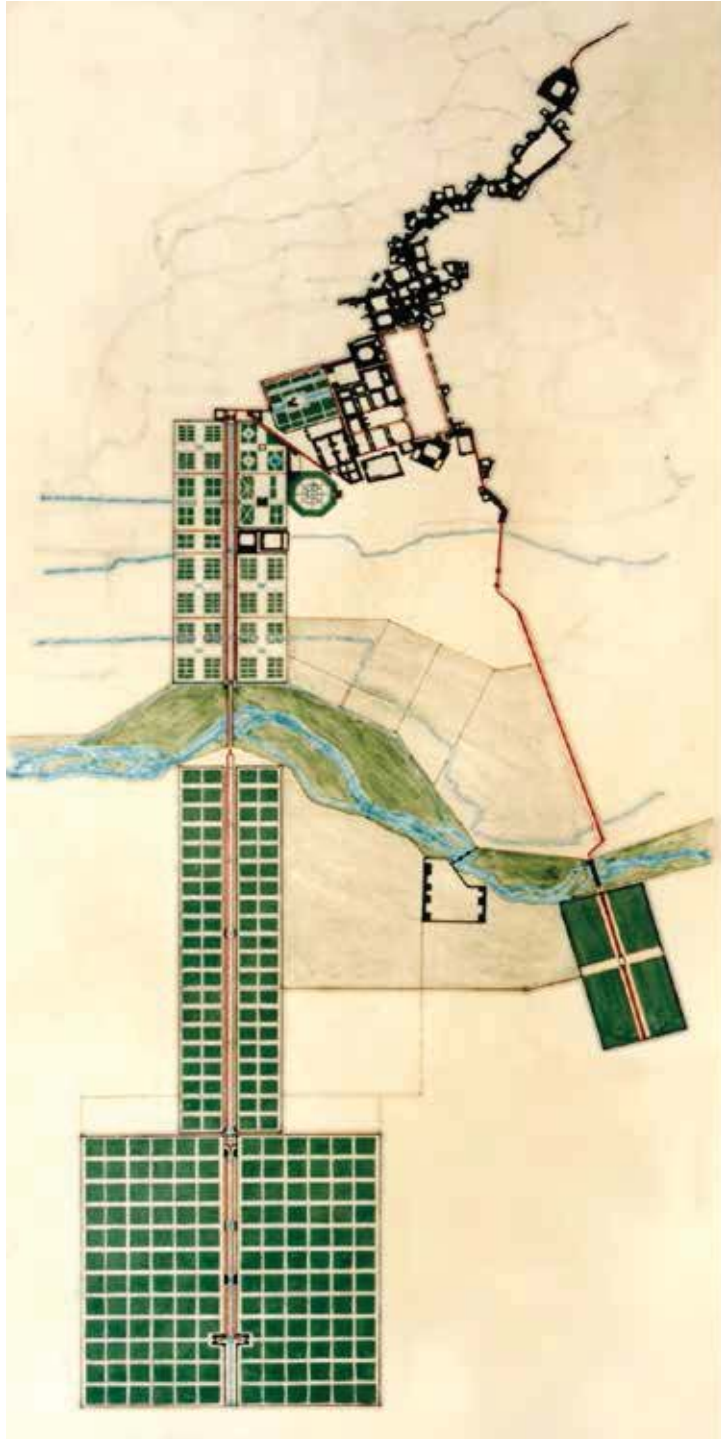
الگوی ساختاری میدان از نمونه‌ی متأخر آن یعنی میدان نقش جهان اقتباس شده است. این فضا در قالب یک بازار گرداگرد میدان امتداد می‌یابد. در راستای نیل به مقصود طرح، مجموعه و بازار هارونیه در جنوب بازسازی گردیده و در غرب نیز محور بازار تقویت و به طرف میدان، بدنه‌ای برای آن شکل می‌گیرد. در شرق، گذر هارونیه به صورت یک بازار سرپوشیده طراحی شده و در شمال نیز طرح بنای یک مجموعه تجاری جدید، تحت عنوان مجموعه قیصریه، مد نظر قرار می‌گیرد. همچنین بدنه بلافصل میدان نیز از طریق اراضی تملک شده، به صورت پروژه های تجاری، خدماتی و فرهنگی در قالب ۲۳ پروژه تعریف شده است.

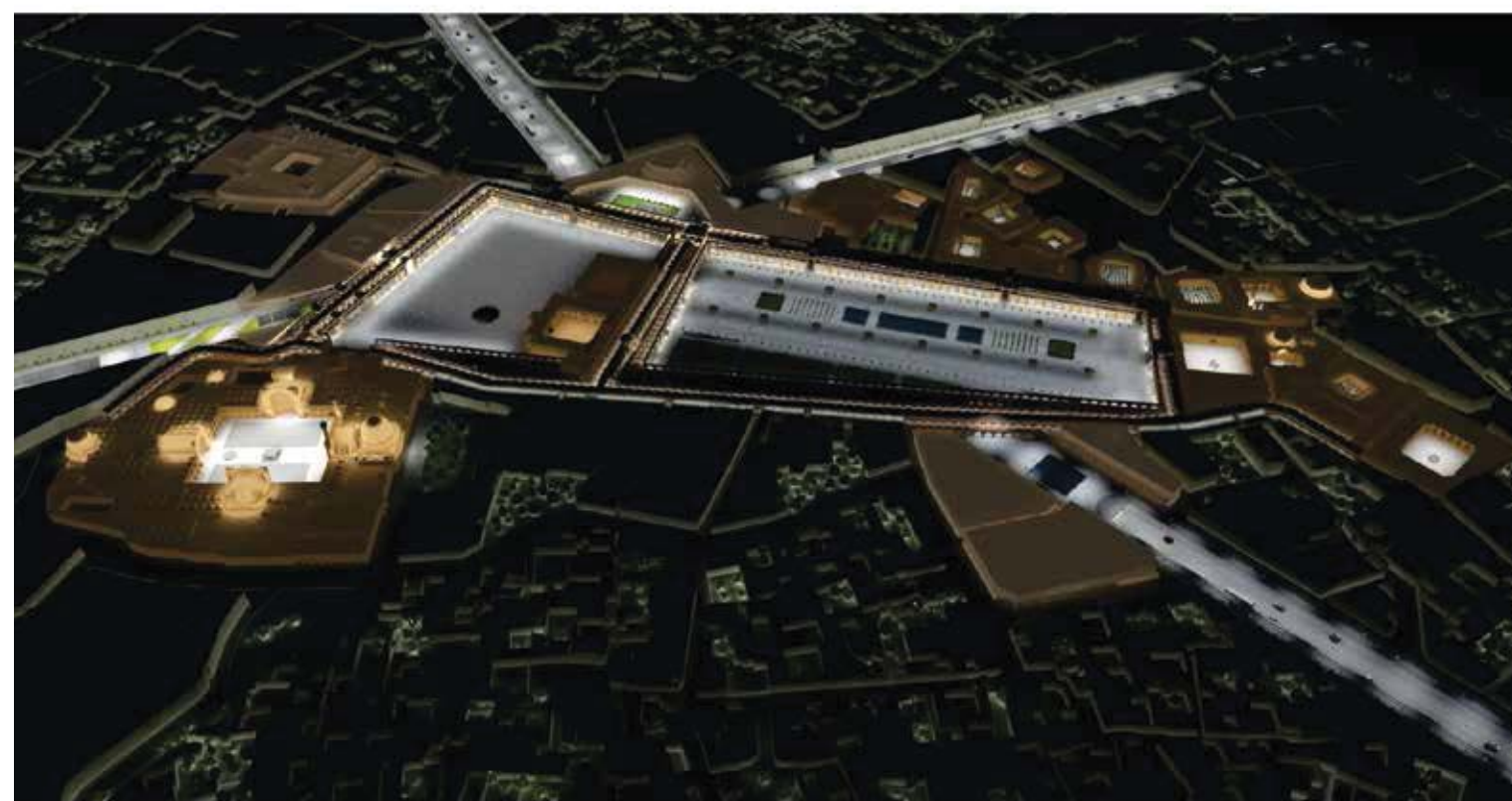
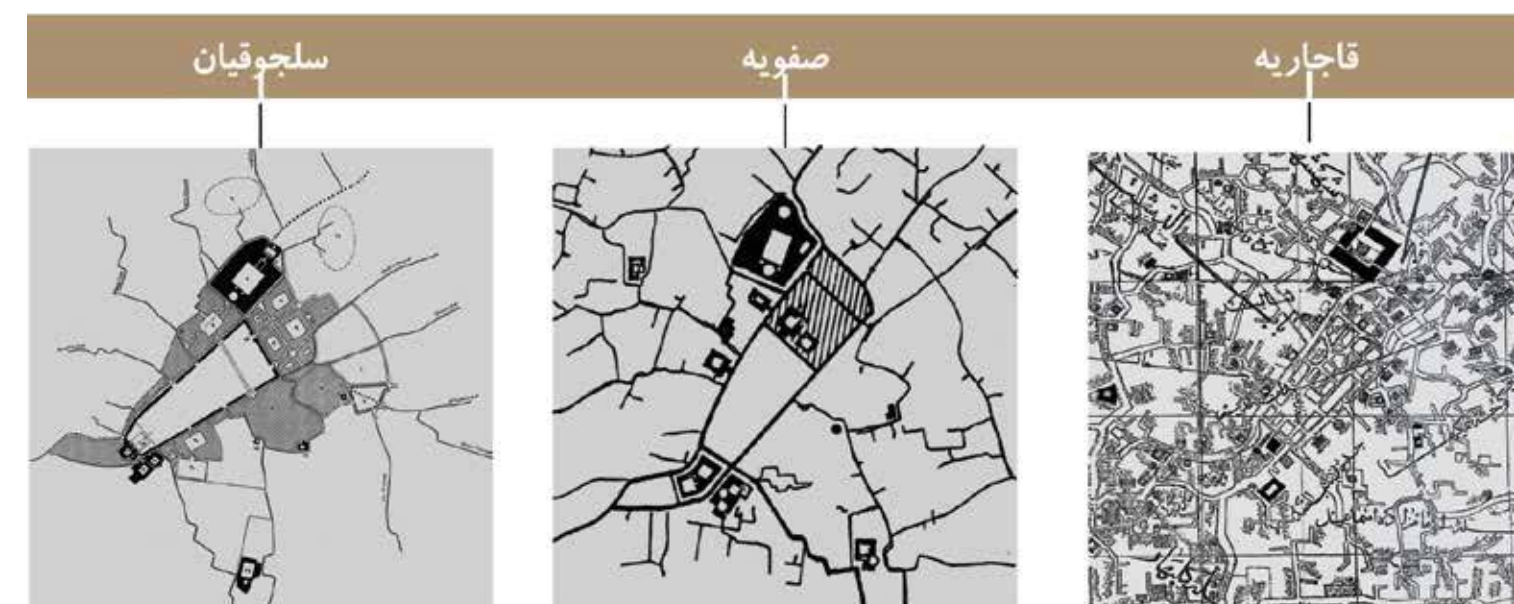
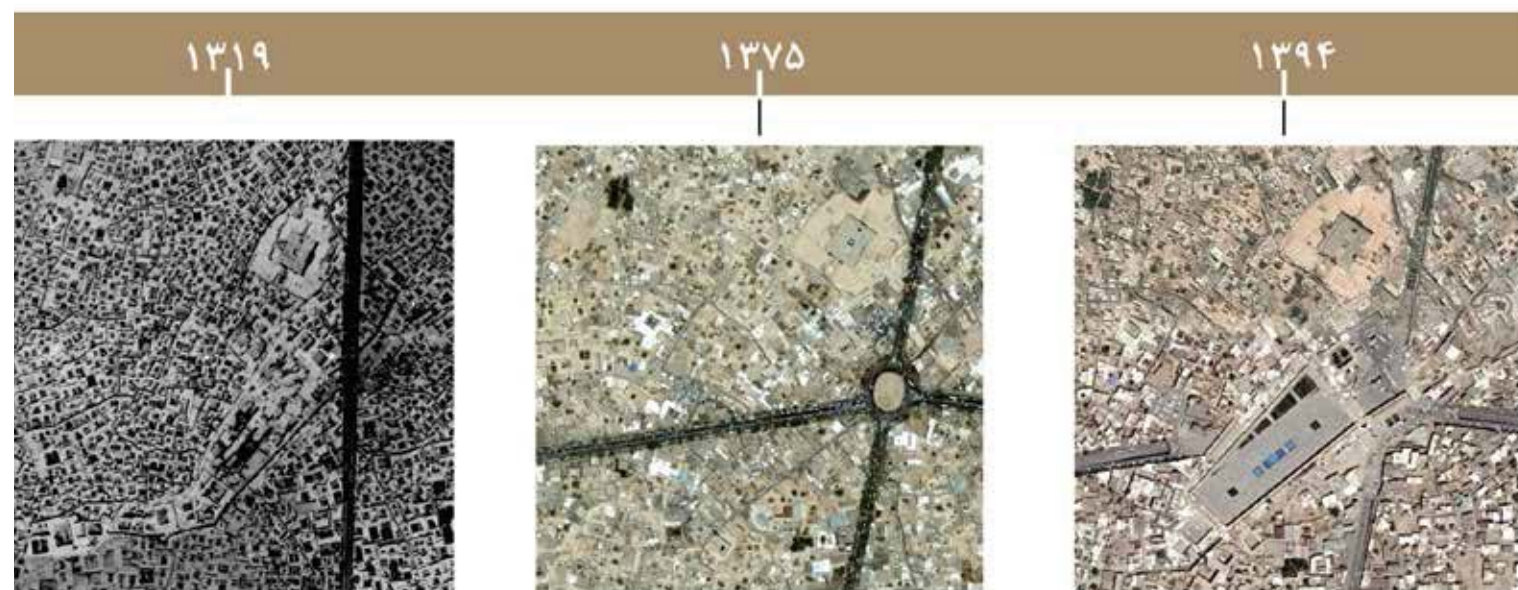
از آن جا که دسترسی ترافیکی محوره‌ای جدید شهری که شامل محور عبدالرزاق در غرب، محور ولیعصر در شرق، محور هاتف در جنوب و محور مجلسی در شمال می‌باشد؛ در زیر میدان سازماندهی شده است، ارتباط بین این محورها و ساختار میدان، از طریق پیاده‌راه‌ها، میدانچه‌های مبدل و فضای نیم هشتی در موقعیت سبزه میدان، شکل گرفته است که ورود به مجموعه از این محورها را امکان‌پذیر می‌سازد. همچنین ورودی‌های فضاهای اصلی به میدان، شامل ورودی هارونیه در جنوب، ورودی مسجد جامع در غرب، ورودی قیصریه در شمال و ورودی مجموعه‌ی رفاهی-گردشگری واقع در شرق میدان قرار دارند.

◀ نام پروژه/ عملکرد: طرح احیای امام علی ^(ع) (میدان کهنه)	◀ مساحت/ زیربنا: ۳۲/۵ هکتار
◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور نقش جهان پارس	◀ کارفرما: شهرداری اصفهان
◀ معماران اصلی: سیده‌ادی میرمیران، حمید میرمیران	◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۴-۱۳۷۱
◀ همکاران طراحی: گروه طراحی مهندسین مشاور نقش جهان پارس	◀ عکاسی پروژه: مریم فخیمی
◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: هواساز، بتنی، فلزی و آجری	◀ وب‌سایت: www.njp-arch.com
◀ آدرس پروژه: اصفهان، میدان کهنه	◀ ایمیل: info@njp-arch.com

فضای باز شهری میدان در تداوم خود از طریق شیپراهِه‌هایی در فضای زیر میدان گسترش یافته و فضای شهری دیگری را به صورت سرپوشیده شکل می‌دهد. الگوی معماری این فضا برگرفته از سازمان فضایی شبستان زمستانی مسجد جامع ـ دارالشتاء ـ است. این فضا ضمن ایجاد دسترسی سواره از طریق زیرگذرها و توقفگاه‌های ویژه برای کل مجموعه، به وسیله‌ی ارتباطات عمودی بدنه‌ی خود با بدنه‌ی اصلی میدان در بالا ارتباط می‌یابد.

در طراحی بدنه‌ی میدان امام علی ^(ع) دو رویکرد کلی مطرح بوده است: در رویکرد اول بدنه‌ی میدان بدون هیچگونه پیرایه‌ی تاریخی به صورتی امروزمین، در قالبِ قاب‌هایی ساده تعریف می‌شود، تا بتواند به بناهای تاریخی پیرامون نمود بخشد. در رویکرد دوم که کاملاً تاریخی است، بدنه‌ی میدان از طریق الگوبرداری از بدنه‌سازی فضاهای قدیمی شهری طراحی شده است که بارزترین آن میدان نقش جهان است. لازم به ذکر است که در هر دو رویکرد برای ایجاد محصوریت در میدان، بدنه به صورت دو طبقه پیش‌بینی شده که طبقه‌ی اول عملکردی و طبقه‌ی دوم به صورت طاق‌نما است که آسمان و بناهای تاریخی را قاب‌بندی می‌نماید. در نهایت، بر اساس نظر شورای عالی فنی میراث فرهنگی، رویکرد دوم مد نظر قرار گرفته و طراحی نمای بدنه با الگوبرداری از شکل و تناسبات بدنه‌ی میدان نقش جهان، طرح‌ریزی می‌گردد. کف میدان نیز به دو بخش اصلی تقسیم می‌شود: فضاهای سبز، که آرامش، آسایش و سایه را موجب گردیده و گذران اوقات فراغت را برای شهروندان فراهم می‌سازد. در این بخش به واسطه‌ی حضور آب، فضا تلطیف شده است. بخش دیگر، فضاهای باز جمعی است که به واسطه‌ی برگزاری اجتماعات عمومی، کفسازی متفاوتی نسبت به فضاهای سبز و تفرجگاه دارد. چنین ترکیب‌بندی‌ای از میدان، قطعاً تأثیرات عمیقی را بر محیط پیرامونی فعالیتی و سکونتی میدان بر جا خواهد گذاشت. به منظور مدیریت و هدایت این تأثیرات و سازماندهی حوزه‌ی نفوذ میدان در مساحتی در حدود ۳۲/۵ هکتار، طرح‌های مختلفی در رابطه با دسترسی‌ها، کاربری‌های عمومی و ضوابط ساخت‌وساز که منطبق بر اصول معماری میدان باشد، در نظر گرفته شده است. این امر قطعاً توسعه‌های شهری آتی را در راستای سرزندگی و شکوفایی منطقه‌ی شمال شرقی اصفهان و محلات مسکونی پیرامون موجب خواهد گردید.

Murano Lightings

لوستر و شیشه‌های دست‌ساز ایتالیا، اعجاز هنر شیشه‌گری در جزیره ونیز ایتالیا، شاهکارهایی که حاصل خلاقیت ذهن، فن و مهارت دست هنرمندان و زینت‌بخش موزه‌ها و کاخ‌ها است ...

www.Harmony.ir

مجموعه‌ی هارمونی، فضایی که خشت به خشت آن بازگوی روح، احساس، عشق و انگیزه‌ی انسان‌هایی است که آن را بنا بر جوهر و گوهر خود، همچون موسیقی بداهه، سروده‌اند.

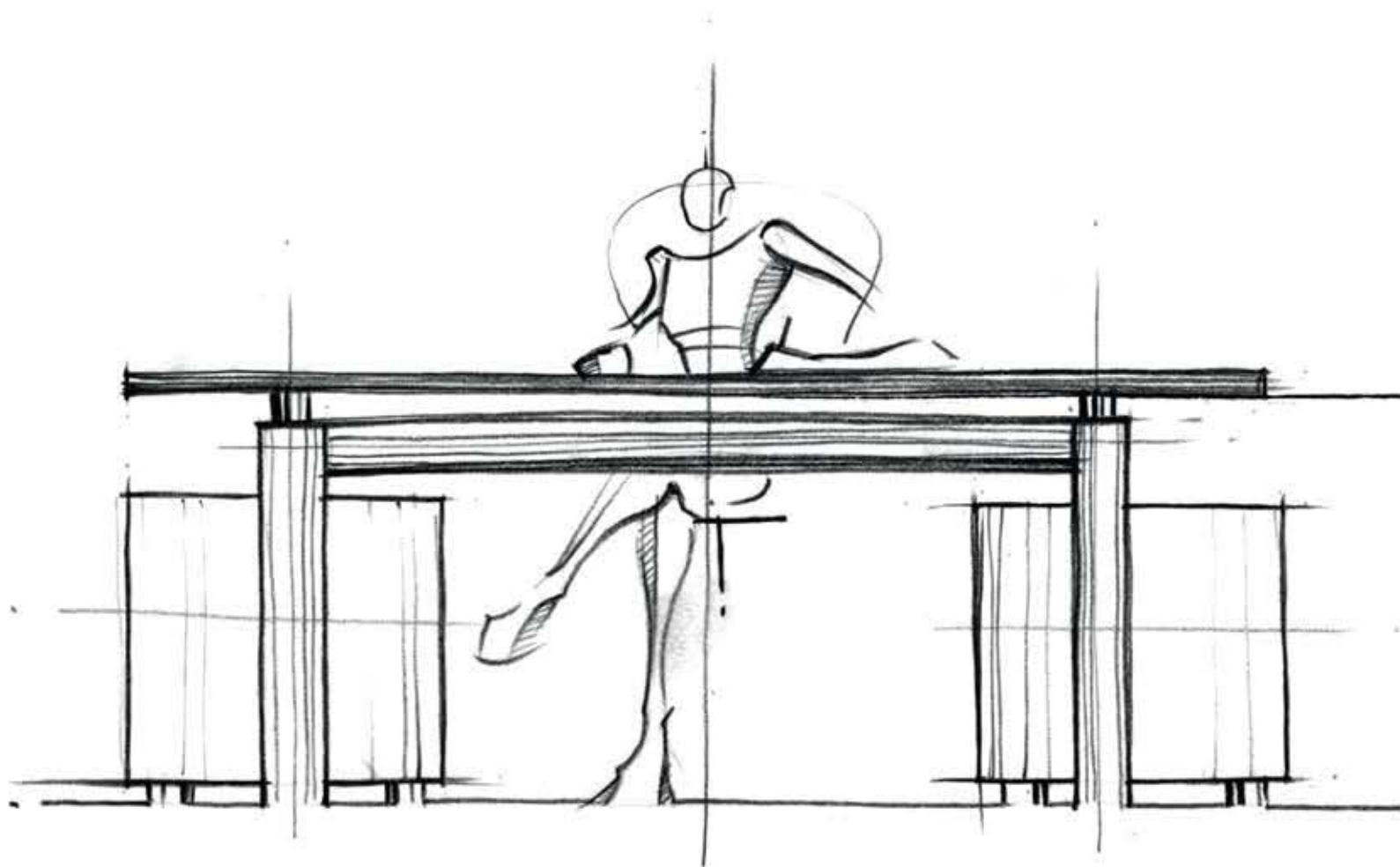

مجموعه‌ی هارمونی، فضایی که خشت به خشت آن بازگوی روح، احساس، عشق و انگیزه‌ی انسان‌هایی است که آن را بنا بر جوهر و گوهر خود، همچون موسیقی بداهه، سروده‌اند.

www.Harmony.ir

مبلمان اداری
Office furniture

office furniture

shiraz design studio

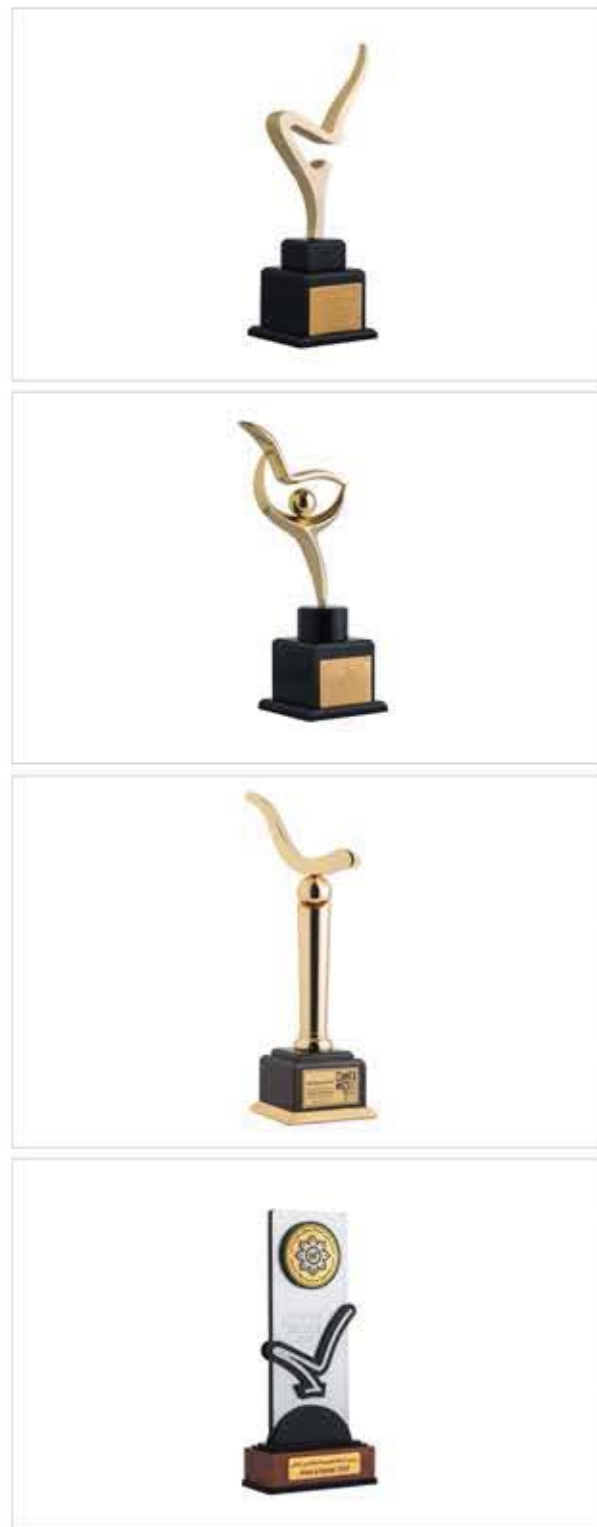
artage
DESIGN

Tel : +9821 88082323
Fax: +9821 88374160

www.artagedesign.com

آر تاج طرح
مبلمان اداری

office furniture

artage
DESIGN

Tel : +9821 88612153-6
Fax: +9821 88612157

Instagram icon: artagedesign

artage design studio

آر تاج طرح
مبلمان اداری

معماری

۱

شهرسازی

۲

مرمت و احیاء

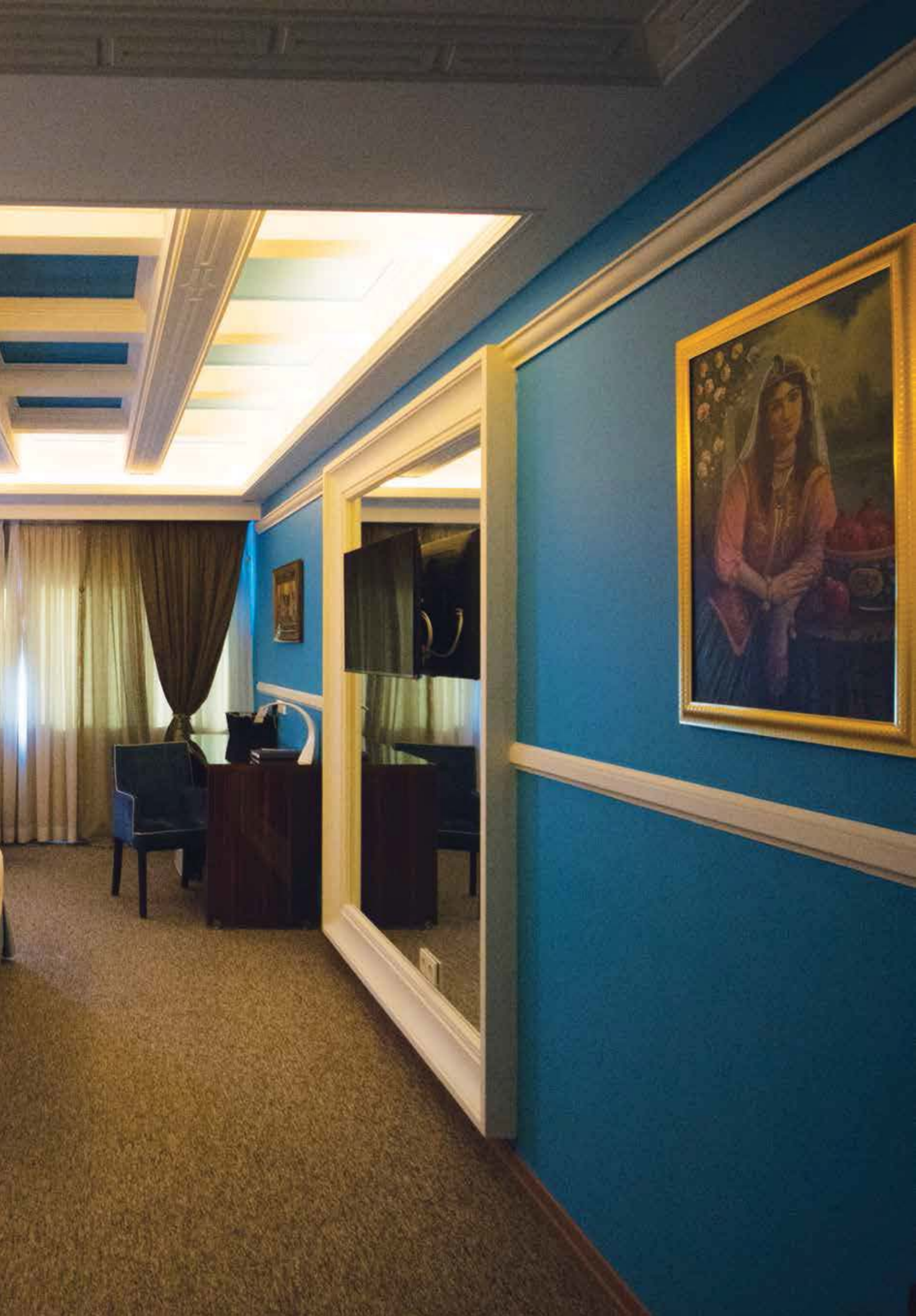
۳

طراحی داخلی و بازسازی

۴

کانسپت

۵

بوتیک هتل نیلو

آرش احمدی

بوتیک هتل چیست؟

این «بوتیک هتل» با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی ساخته شده است، و البته بعدها قسمتی به هتل اضافه شد. ایده‌ای که در این هتل برپایان مطرح شد، این بود که معماری‌ای بین معماری ایرانی و غربی داشته باشد و کانسپت واحدها در تمام هتل متفاوت از هم باشد، این هتل در سال ۲۰۱۵ میلادی تکمیل شد و به بهره‌برداری رسید.

مفهوم «بوتیک هتل»

«بوتیک هتل» نوعی هتل است که برای اولین بار در لندن احداث شد و در آن، کل هتل به حالت یک بوتیک است و اگر شما در اتاق و یا مشاعات بودید و از کالایی خوشتان آمد، می‌توانید تماس گرفته و آن را سفارش داده و خریداری کنید. ما در این پروژه، تمام اجناس را با هم ادغام کرده و در محیط هتل پخش کردیم تا هم به عنوان دکور از آن استفاده شود و هم به عنوان کالایی که بتوان آن را فروخت. این هتل دارای سایت کوچکی است و حداقل ۷۲ واحد اقامتی دارد. زمانی که شما وارد هتل می‌شوید، هیچ چیز تکراری در آن وجود ندارد. تمام طبقات، واحدها و محیط متفاوت است. برای کانسپت اصلی، ایده‌ی ما این بود که از معماری ایرانی الگو گرفته و آن را به نیازهای یک هتل ۵ ستاره در قرن بیست و یکم بیافزاییم. ما تمام استانداردها و ابعاد یک هتل را رعایت کردیم و به محیط مانند یک چهارباغ ایرانی

که محیط‌های مختلفی را تعریف می‌کند نگاه کردیم. قصد ما این نبود که این بوتیک هتل تنها یک هتل سرد و استاندارد باشد. خواستیم که در این بنا حس صمیمی بودن را در نظر بگیریم و برای این حس، ما از متریال‌هایی چون گچ، آینه و چوب به دو شکل مدرن و صنعتی استفاده کردیم و این تلفیق است که کانسپت «هتل نیلو» را تعریف می‌کند و کل مجموعه یک بوتیک است. «هتل بوتیک» چیزی نیست که قفسه یا مغازه باشد، و به عنوان بوتیک از آن استفاده گردد.

پروژه‌ی هتل نیلو دارای دو فاز نوسازی و بازسازی است، و از نظر سازه یک سازه‌ی فلزی محسوب می‌شود، که سیستم تأسیسات آن بر اساس جدیدترین و بروزترین سیستم‌های تأسیسات بین‌المللی است. یک هتل، صرفاً مکانی برای استراحت نبوده بلکه ویترونی جهت نمایش فرهنگ آن کشور به مهمانان یا بازدیدکنندگان هتل به شمار می‌آید. نکته‌ی مهم در پروژه‌ی هتل نیلو آن است که با ارائه‌ی نمای خارجی ساده، اصالت بافت شهری را حفظ کرده است. نمای هتل نیلو از طبقه‌ی هکف تا طبقات فوقانی هتل از سمت جنوب پارک عمومی و بنای تاریخی و از سمت شمال رو به سوی کوه‌های البرز است. مکانیسم این هتل همانند یک ساعت چشمگیر و پیچیده است. از جمله قدم‌های اولیه‌ی ساخت پروژه‌ی هتل نیلو، استفاده از محصولات تولید ملی بوده است. جز در مورد تأسیسات مکانیکی، برقی، آسانسور و بقیه‌ی موارد از تولیدات ملی ساخته شده‌اند. در طراحی داخلی پروژه‌ی نیلو تلفیقی از طراحی اروپایی و ایرانی برای احترام مابین دو کشور در نظر گرفته شده است.

هتل نیلو دارای ۷۴ اتاق، لابی، ۱ رستوران، ۲ سالن کنفرانس و همایش، ۲ روف گاردن، استخر، لاندری صنعتی، پارکینگ و ۲ موتورخانه و امکانات سکونت خدماتی است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: بوتیک هتل نیلو

◀ شرکت/ دفتر طراحی: احمدی استودیو

◀ معمار اصلی: آرش احمدی

◀ همکاران طراحی: مهناز موبرهم بنوب، مهرناز موفقی، سمیرا حیدری، سمانه حیدری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: آرش احمدی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: VRV، فلزی

◀ آدرس پروژه: خیابان ولیعصر، خیابان توانیر، بعد از پل همت، خیابان گیتا، خیابان شمس

لاهیجانی، پلاک ۳

◀ مساحت/ زیر بنا: ۷۲۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: هتل نیلو

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶-۱۳۹۱

◀ عکاسی پروژه: شهریار خانی‌زاد

◀ وب‌سایت:

www.ahmadistudio.com

arash@ahmadistudio.com

◀ ایمیل:

صرافی ادیب

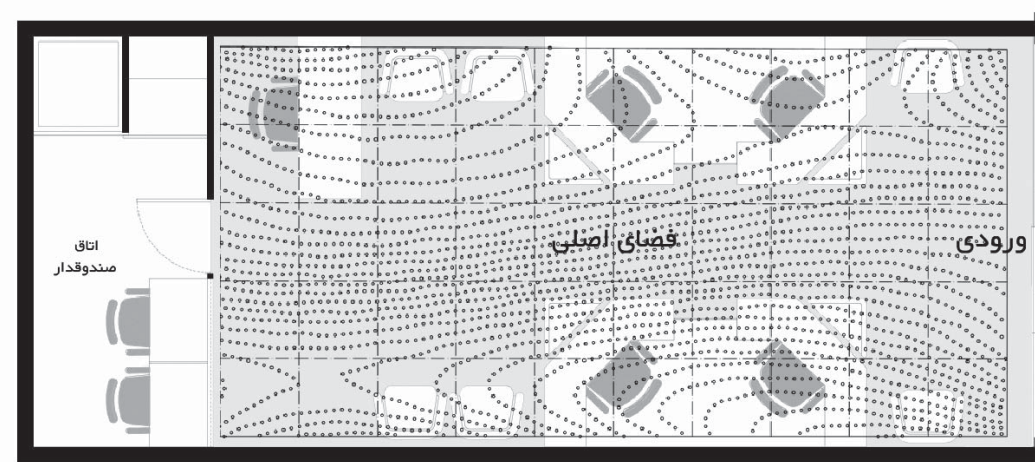
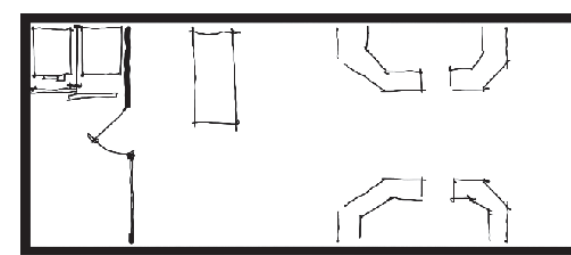
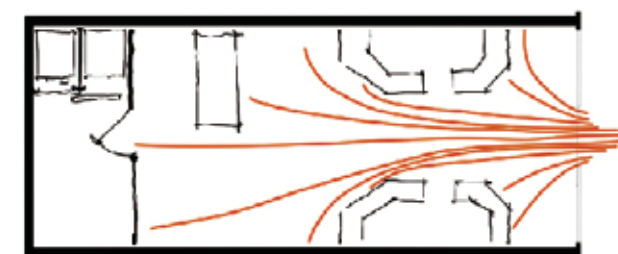
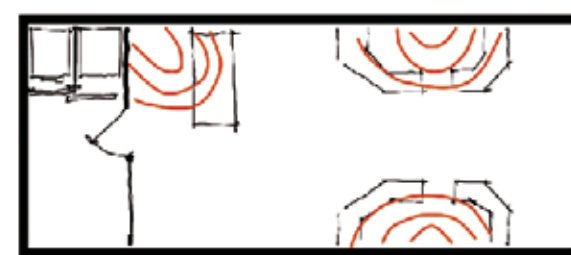
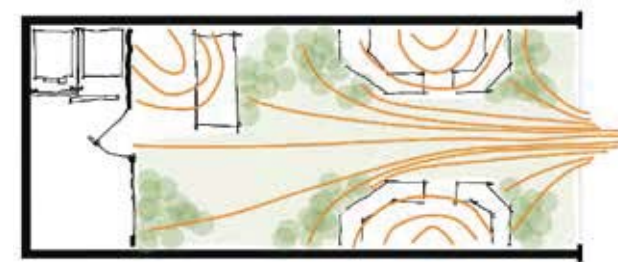
سپهر ادیب زاده

بازیافت بودن آن استفاده شد که خود یادآور توده‌ای از سکه نیز می‌باشد. این پروژه با نگاه متفاوت به صرافی طراحی شده است؛ به این معنا که ما تلاش کرده‌ایم صرافی را به تصویر بکشیم. همچنین برای رسیدن به این هدف، فلز برنج مورد استفاده قرار گرفت، زیرا یک فلز باارزش است و مانند سایر فلزات گرانبها و ارز، قیمت متغیر دارد که نوسانات ارز در بازار را بیان می‌کند و همچنین قابل بازیافت بودن آن ماهیتی چون سرمایه را دارد. این لوله‌های برنزی به قطر ۲۵ میلی‌متر می‌باشند و با توجه به موقعیت قرارگیری، طول آنها متفاوت است. ۶۳ نوع طول لوله در این مجموعه استفاده شده است و تعداد آنها ۲۹۰۰ عدد می‌باشد. همچنین با توجه به الگوی روشنایی محیط ۲۰۰ لامپ برای روشنایی محیط در آنها در نظر گرفته شده است.

مراودات مالی همیشه متلاطم هستند چرا که وابسته به متغیرهای زیادی می‌باشند. صرافی‌ها، فضایی میانی در جریان‌های مالی هستند که این تلاطم را در آنها می‌توان به وضوح دید. در طراحی این صرافی سعی داشتیم تلاطم را در معماری آن وارد کنیم تا مخاطب بتواند آن را حس کند. صرافی مورد نظر در یک مرکز خرید در تهران واقع شده است. تناسبات طول، عرض و ارتفاع این مغازه، آن را باریک کرده است؛ در نتیجه، برای متناسب کردن فضا و اجتناب از کم کردن عرض آن، از ارتفاع غیرمفید زیر سقف کاذب استفاده نمودیم. به دنبال یافتن تلاطم در طراحی، فاکتورهای نوسان نرخ ارز و مسیر ارسال حواله‌جات ارزی به عنوان ایده مطرح شد. از لوله‌های برنجی به دلیل ارزشمند بودن و همچنین قابل

نام پروژه/ عملکرد:	صرافی ادیب
شرکت/ دفتر طراحی:	دفتر معماری سپهر ادیب
معمار اصلی:	سپهر ادیب‌زاده
همکاران طراحی:	رامتین حق نظر، دانیال آذری، فروزان صدری
طراحی و دکوراسیون داخلی:	سپهر ادیب‌زاده
آدرس پروژه:	ایران، تهران، پاسداران، نبش نارنجستان چهارم، مجتمع تجاری آرتمیس، طبقه اول تجاری، واحد ۶
مساحت/ زیر بنا:	۴۰ مترمربع
کارفرما:	صرافی ادیب
تاریخ شروع و پایان ساخت:	آبان ۱۳۹۶- دی ۱۳۹۶
عکاسی پروژه:	پرهام تقی‌اف
وبسایت:	www.adibarchitects.com
ایمیل:	info@adibarchitects.com

رفتارشناسی، پس از شکل دادن اولیه پلان به دنبال یافتن سرنخ‌هایی برای تکمیل طراحی، رفتارهای مشتریان و کارکنان را مورد بررسی قرار دادیم.

کافه داربست

امیرحسین اشعری

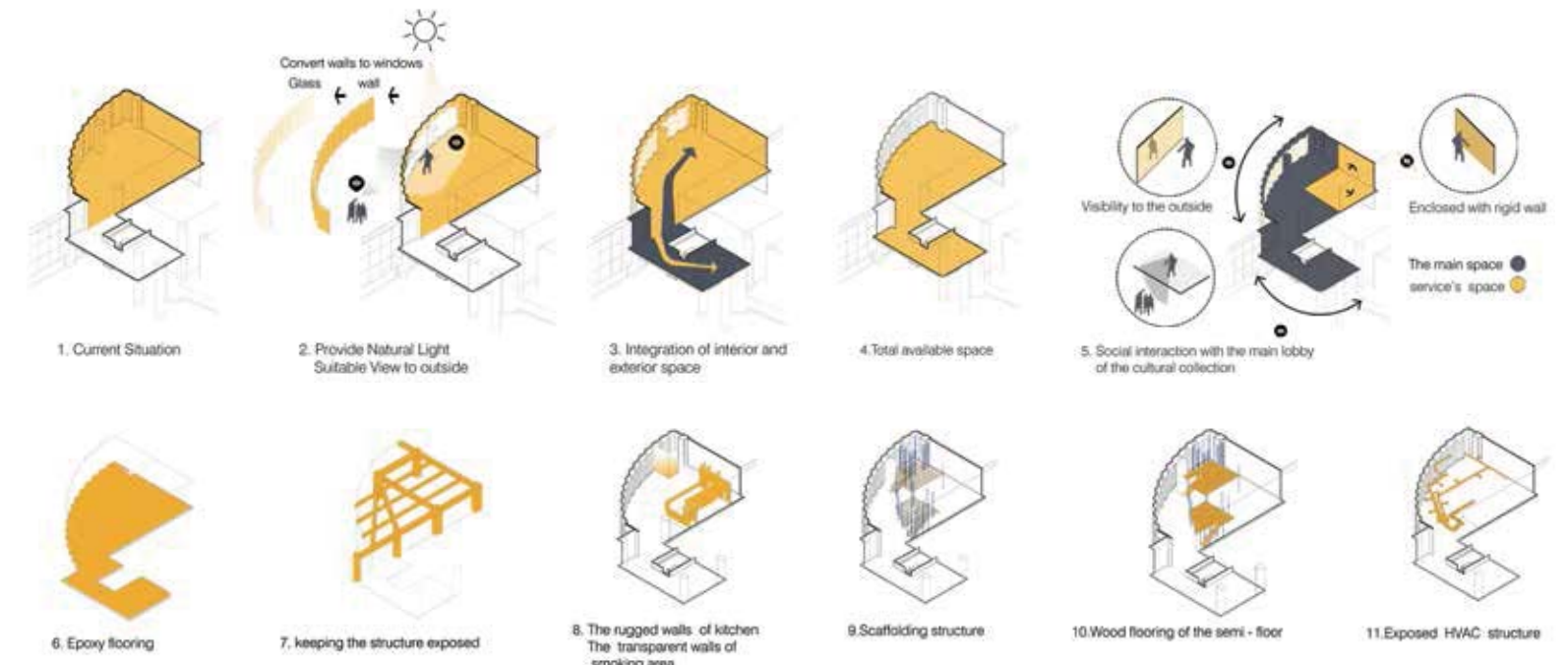
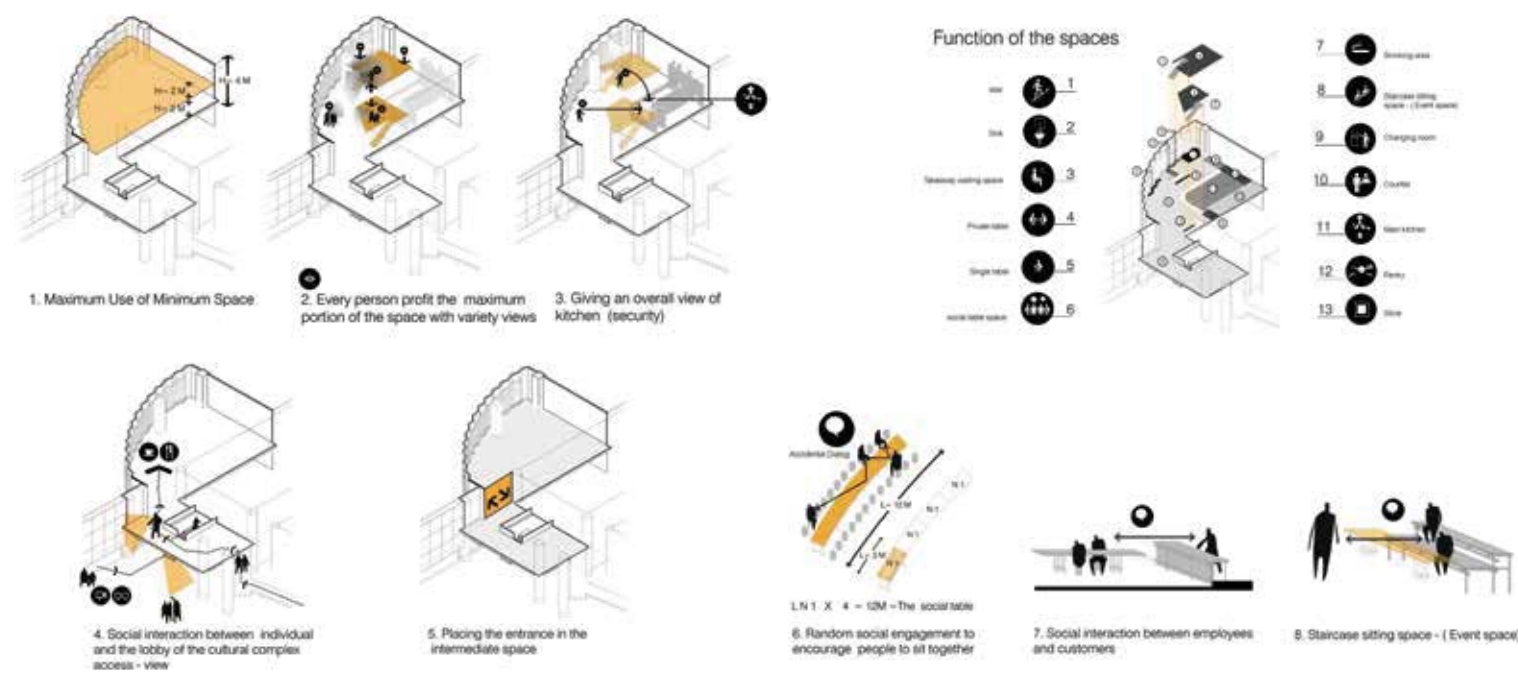
به منظور افزایش فضای نشستن در کافه، نیم‌طبقه‌ها به مجموعه اضافه شد. فضاهای نشستن نیز، در غالب الگوهای مختلفی از جنس داربست شکل گرفت. طبقه‌ی اول به مکانی برای ایجاد تعاملات اجتماعی مردم با یکدیگر و با کارکنان (عمومی‌تر)، و طبقه‌ی بالا به حیطه‌ی خصوصی‌تر اختصاص یافت. در طبقه‌ی اول از میزها و فضاهای اجتماعی استفاده شده است و در طبقه‌ی بالا از میزهای کوچک با ظرفیت کمتر.

سعی شد تمامی متریا‌ل‌های استفاده‌شده بدون تغییر ماهیت اصلی خودش در فضا به کار گرفته شود. سازه و تأسیسات نیز بدون هیچ پوششی به تعریف فضای مورد نظر ما کمک کرد. با باز کردن یکی از جداره‌های کافه که به سمت خارج بود (بازشو) امکان ارتباط بیرون مجتمع با داخل کافه به وجود آمد. علاوه بر آن، ورود نور طبیعی به فضا باعث ایجاد سایه‌روشن‌هایی در فضای داخلی شد.

کافه داربست، با زیربنایی در حدود ۳۵۰ مترمربع بخشی از مجموعه‌ی فرهنگی سینمایی خلیج فارس شیراز است. از اهداف اصلی در طراحی این کافه به جهت قرارگیری‌اش در یک مجتمع فرهنگی، ایجاد تعاملات مردمی بیشتر در جهت رسیدن به پایداری اجتماعی بود. از طرفی یکی از خواسته‌های کارفرما امکان تأسیس شعبه‌های دیگری از آن در آینده بود، ما از داربست و الوار به عنوان استخوان‌بندی اصلی و به عنوان یک عنصر هویت‌بخش در طراحی فضای کافه استفاده کردیم. سازه‌ی داربست امکان رسیدن به سرانه‌ی فضایی بیشتر، شفافیت و پویایی بصری، سیالیت فضایی و امکان استفاده‌ی حداکثری همه‌ی افراد از محیط کافه را فراهم کرد. هزینه‌ی کم و امکان تغییر چیدمان در فضاهای گوناگون از جمله ویژگی‌های داربست است؛ داربست، همچنین، با توجه به ویژگی‌های ذاتی‌ای که ذکر شد می‌تواند به عنوان معرف برند این کافه در شعبه‌های دیگر مورد استفاده قرار گیرد، که خواسته‌ی کارفرما را نیز برآورده سازد.

◀ آدرس پروژه: شیراز، مجتمع خلیج فارس، مجموعه‌ی فرهنگی سینما هنر شهر آفتاب – کافه داربست
 ▶ مساحت/ زیر بنا: ۳۵۰ مترمربع
 ▶ کارفرما: شرکت همبستگان مسیر هدایت
 ▶ تاریخ شروع و پایان ساخت: مرداد ۹۶- دی ۹۷
 ▶ عکاسی پروژه: امیرعلی غفاری
 ▶ وب‌سایت: www.ashariarchitects.com

◀ نام پروژه/ عملکرد: کافه داربست
 ▶ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری اشعری و همکاران
 ▶ معمار اصلی: امیرحسین اشعری
 ▶ همکاران طراحی: زهرا جعفری، امیر ایرانی دوست حقیقی
 ▶ مطالعات: الناز امینی خانیمنی
 ▶ اجرا: سعید جمالی، احسان شبانی
 ▶ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر مرکزی، فلز

خانه‌ی فرهنگ رایزن

مانلی افشنگ، مهفام کوشش

گرهی خاص استفاده شد. دسترسی به مجموعه از این حیاط مربع به سمت سرسرای ورودی و گالری چندمنظوره به طور مجزا طراحی گردید که سیرکولاسیون گردش داخلی مجموعه را به خوبی میسر می‌کند. انتخاب مکان پلکان، ابعاد فضای مقابل ورودی بخش صنایع دستی و راهروی رسیدن به رستوران بام، با ایده‌ی حرکت و مکث آزادانه و به وجود آمدن محورهای دید جذاب در طرح پیش‌بینی شد و سقف‌ها و جداره‌ها بر این اساس تنظیم گردید. جداره‌های باز و بسته و پرسپکتیوهای دید آزاد در فضای نیمه‌باز بام، با توجه به چشم‌انداز فضاهای سبز حیاط‌ها و خیابان نیاوران برنامه‌ریزی شد تا فضای دلچسپی برای همه‌ی فصول به وجود آورد.

رویکردهای انتخاب شده از سوی مشاور:

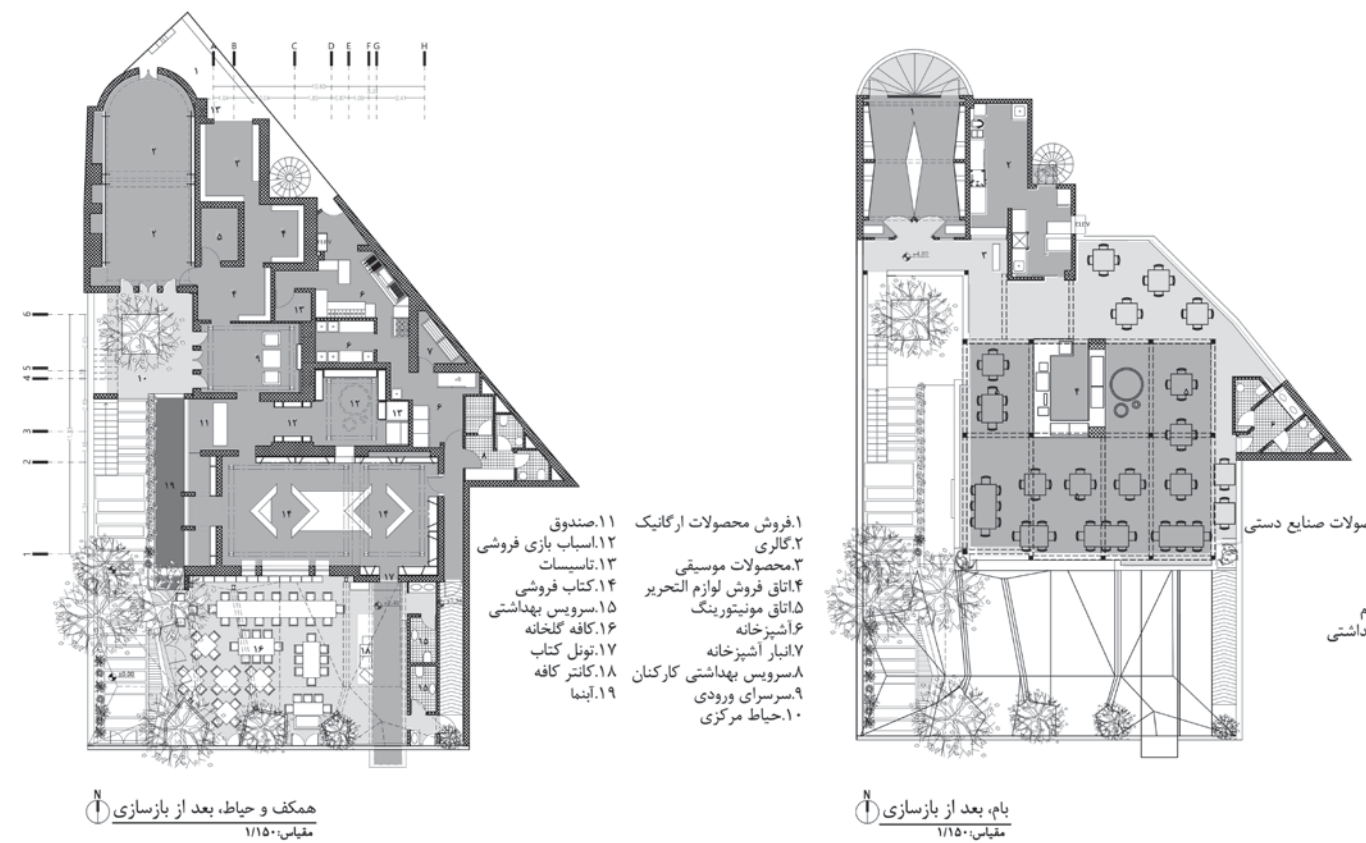
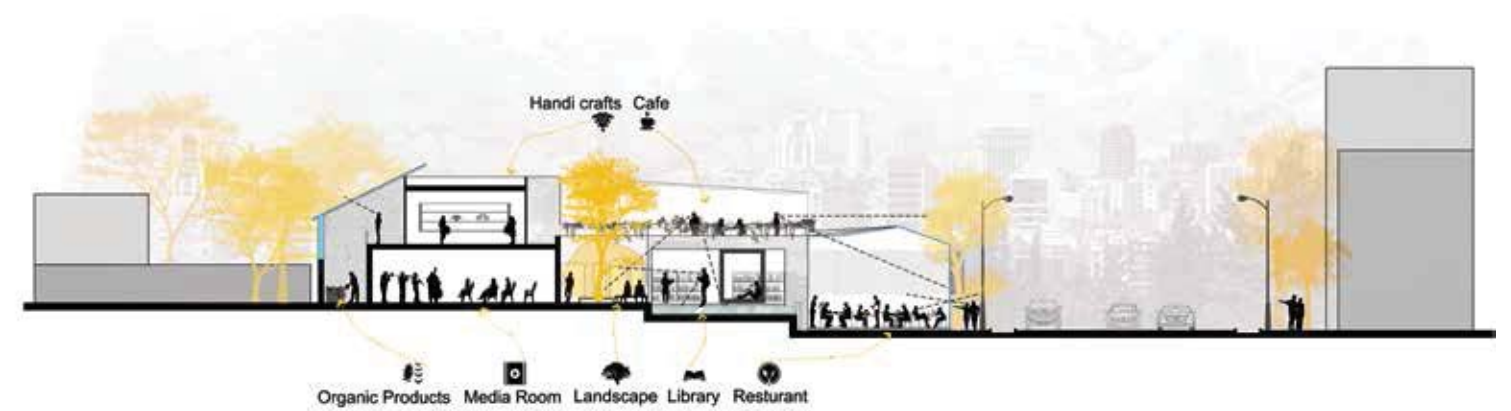
- طراحی مبلمان portable با الگوی تغییرپذیر با توجه به اجاره‌ای بودن ملک
- حفظ گنج‌ها و اجاق دیوارهای در پشت پنل‌های جدید
- استفاده‌ی دکوراتیو از دیوارهای آجری اولیه
- حفظ تزئینات خانه‌ی قدیمی (گچ‌بری، شیشه‌های رنگی و درهای قدیمی)
- اجرای تأسیسات الکتریکال به صورت کف خواب و مکانیکال به صورت اکسپوز و پرهیز از تخریب دیوارها
- توجه به تحمل ساختمان قدیمی در بارگذاری جدید (استحکام‌بخشی بنای قدیمی)
- تلفیق برنامه‌ی فیزیکی با الگوی معماری بنای اولیه
- سیرکولاسیون تفکیک شده در بخش خدماتی و عمومی پروژه
- اهمیت نقاط مکث و محورهای حرکتی و بصری مورد نیاز برای ایجاد جذابیت گردش در فضا
- استفاده از مصالح آشنا و موجود در منطقه
- استفاده از الگوی حجمی سقف‌های شیروانی برای پدید آمدن سقف جدید گلخانه در ترکیب با درختان موجود

در هیاهوی زمانه‌ی ما، فضاهای مدرن بسیاری شکل می‌گیرند که تکنولوژی برتر قرن حاضر را به نمایش می‌گذارند و بسیار شگفت‌انگیزند، اما در این پروژه، پاتوقی ساختیم که کمی آهسته و آرام، در کنار صدای آب روان و صدای چکاچک برگ‌ها، به گفت‌وگو بنشینیم و هیاهو را به انتظار بگذاریم. بازسازی بنایی با قدمت حدود ۸۰ سال با کاربری اولیه‌ی مسکونی در دو طبقه همراه با خواسته‌های متعدد کارفرما برای دستیابی به برنامه‌های درخواستی، زمان محدود برای طراحی و اجرا، فصل سرما در پیش‌رو و بودجه‌ی مشخص از سوی کارفرما، ما را به چالشی کشاند که در پی آن، برنامه‌ریزی، خلاقیت، تجهیز و شروع کار به یکباره در هم آمیخت. موضوع برایمان جذاب شد و دستیابی به تلفیق فضای فرهنگی با رویکرد ایجاد فضای سبز و دل‌باز در کنار ارائه‌ی محصولات هنری و موسیقی، ایجاد فضای خودمانی با مقیاس دوست داشتنی، استفاده از مصالح ساده و آشنا در کنار طراحی سیستم‌های تأسیساتی نوین و سازه‌ی مورد نیاز، فرایند چندسویه‌ای بود که در تمام مراحل پروژه، با بازنگری‌های همزمان، در زمان کوتاهی میسر گردید.

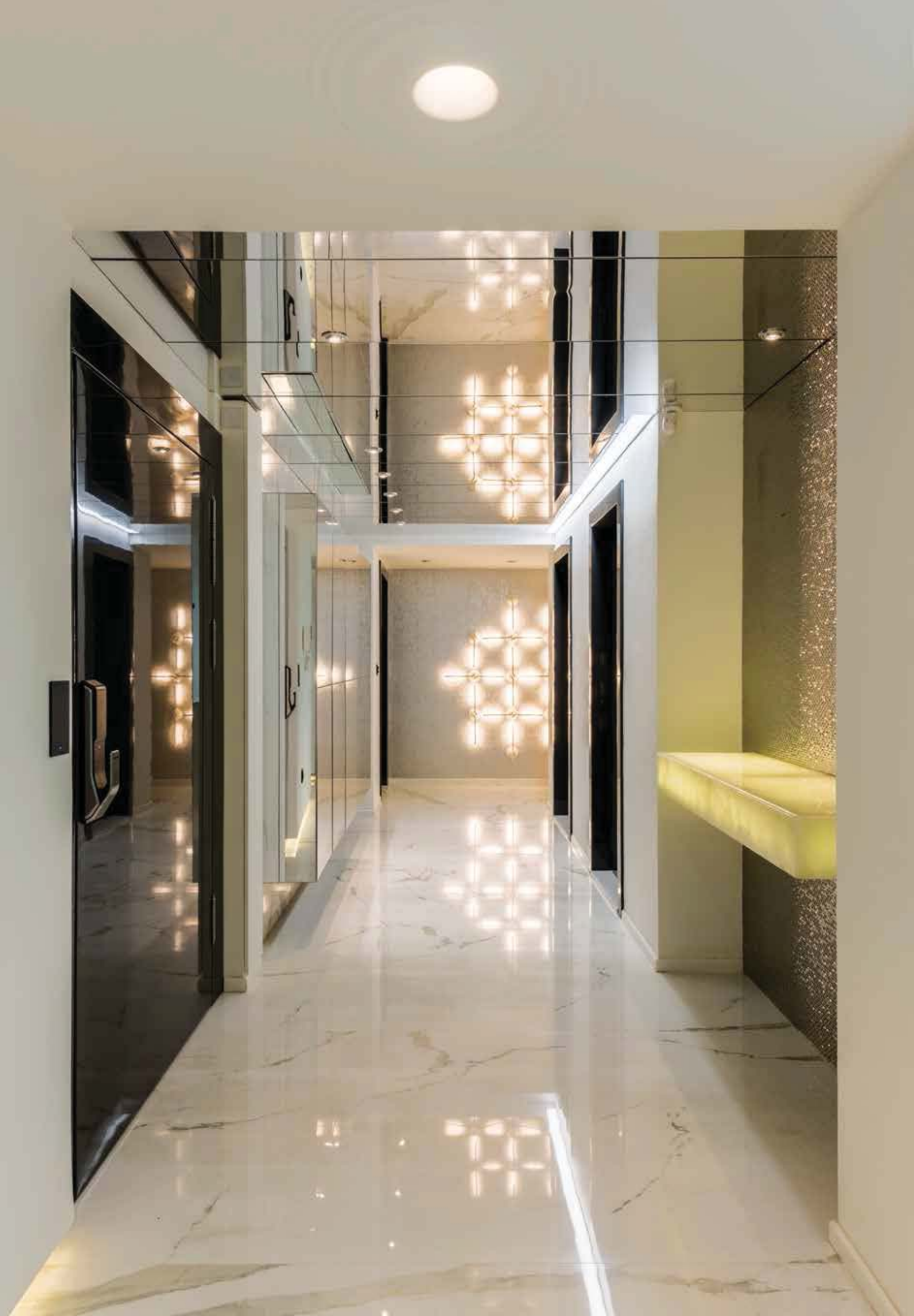
سازمان فضایی مورد نظر ما در طرح براساس سلسله‌مراتب فضایی عملکردی و توجه به هویت‌بخشی هر گوشه از بنا شکل گرفت. در قدم اول، ورودی به مثابه کوچه‌ی فرعی با طراحی کف‌سازی خاص، سقف نیمه‌بسته، ایجاد ورودی زاویه‌دار به کافه گلخانه، محل مکث و تجمع در پرده‌ی، اول ورود مهمانان در تلفیق با فضای سبز در کنار آب‌نما و شفافیت جداره‌ی الحاقی کتابفروشی، انگیزه‌ای برای ادامه‌ی مسیر تا حیاط مکث دوم (میدانچه) شکل گرفته است.

حیاط دوم مکانی جهت گفت‌وگو، مکث، برپایی برنامه‌های خاص و انتخاب مسیر طراحی شد و از وجود تک درخت افرای قدیمی در مرکزیت این حیاط، برای ایجاد نقطه

نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی فرهنگ رایزن	مساحت/ زیر بنا: ۸۰۱ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: گروه معماری و شهرسازی سروستان	کارفرما: مؤسسه‌ی فرهنگی معارف رایزن، بجنوردی
معماران اصلی: مانلی افشنگ، مهفام کوشش	مشاور عالی کارفرما: الناز بهنام‌کیا
همکاران طراحی: میترا تفضلی، فرزانه خلیلی، شیدا بنی هاشمی، مهسا الهی وفا، محمدرضا کرملو، منصور کاظمی‌نیا	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۵/۱۱/۱-۹۶/۴/۳۱
طراحی و دکوراسیون داخلی: مانلی افشنگ، مهفام کوشش	عکاسی پروژه: پرهام تقی‌اف
نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلنت، دیوار باربر و اسکلت فلزی و استحکام بخشی فلزی	وب‌سایت: www.sarvestanarch87.com
آدرس پروژه: تهران، نیاوران	ایمیل: Sarvestan.arch87@gmail.com

تصاویر پایین: قبل از بازسازی

بازسازی آپارتمان بوستان

ایمان امین‌لاری

می‌شود، در این پروژه از مساحت ساخت کم شد و به تراس افزوده شد، تا فضایی برای نشستن و گذراندن وقت با امکان دید فوق‌العاده در اختیار کارفرما قرار گیرد.

استفاده از رنگ سفید در دیوارها و کف به عنوان زمینه‌ی اصلی و متریال‌های رفلکس‌دار و آینه‌ای جهت دعوت فضای بیرون به درون خانه بود. در کنار این زمینه‌ی روشن و خنثی، ترجیح طراح بر آن بوده است تا در انتخاب سنگ‌ها از سنگ رنگی استفاده کند؛ نهایتاً سنگ سبز که تداعی‌کننده‌ی سبزی‌نگی بیرون از بنا است به عنوان نقطه‌ی عطف، در طراحی بدنه‌ی پشت تلویزیون و میز صبحانه، انتخاب گردید و به فضا اضافه شد. در این میان بدنه‌ای از جنس آینه با طرحی شبیه به درخت، در ادامه‌ی ایده‌ی امتداد فضای بیرون به درون، پشت فضای نهارخوری قرار گرفته است.

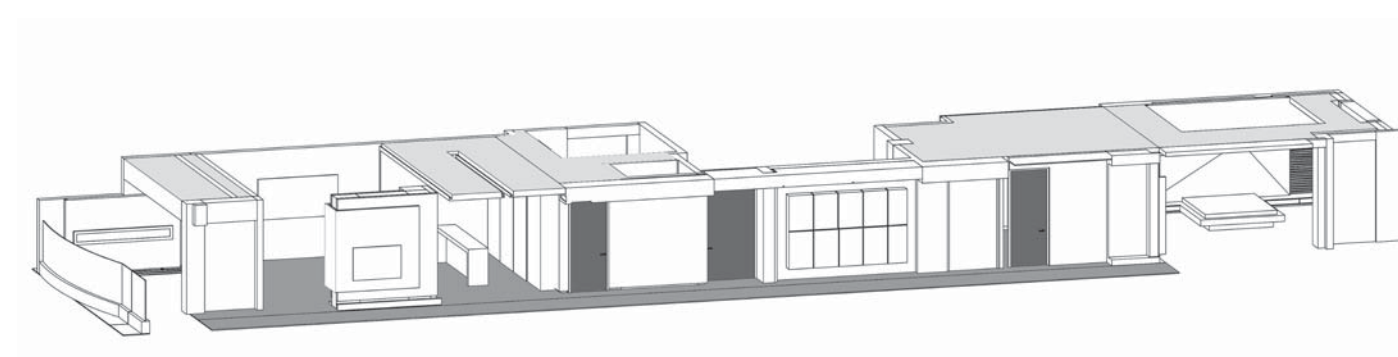
در طراحی داخلی این پروژه، نورپردازی به عنوان بخشی از عناصر طراحی داخلی در نظر گرفته شده است. برای مثال در خواب اصلی سعی بر آن بوده تا این حس ایجاد گردد که عنصری جهت نورپردازی به سقف اضافه نشده و نورها در ادامه‌ی سقف و جزئی از آن است. یا در نورپردازی راهرو، المان نوری علاوه بر روشنایی، جنبه‌ی تزئینی و تندیسگون دارد.

در این پروژه کارفرما پس از پیگیری‌های طولانی جهت خرید خانه‌ی جدید، با توجه به موقعیت پروژه به این نتیجه رسید تا آپارتمان خود را بازسازی کند. این پروژه یک واحد از مجموعه‌ای مسکونی در خیابان بوستان اصفهان با مساحتی حدود ۳۷۰ متر است و دید و منظر آن به سمت زاینده‌رود و حاشیه‌ی سبز آن، از تأثیرگذارترین عوامل درانتخاب کارفرما و طراحی این پروژه بوده است.

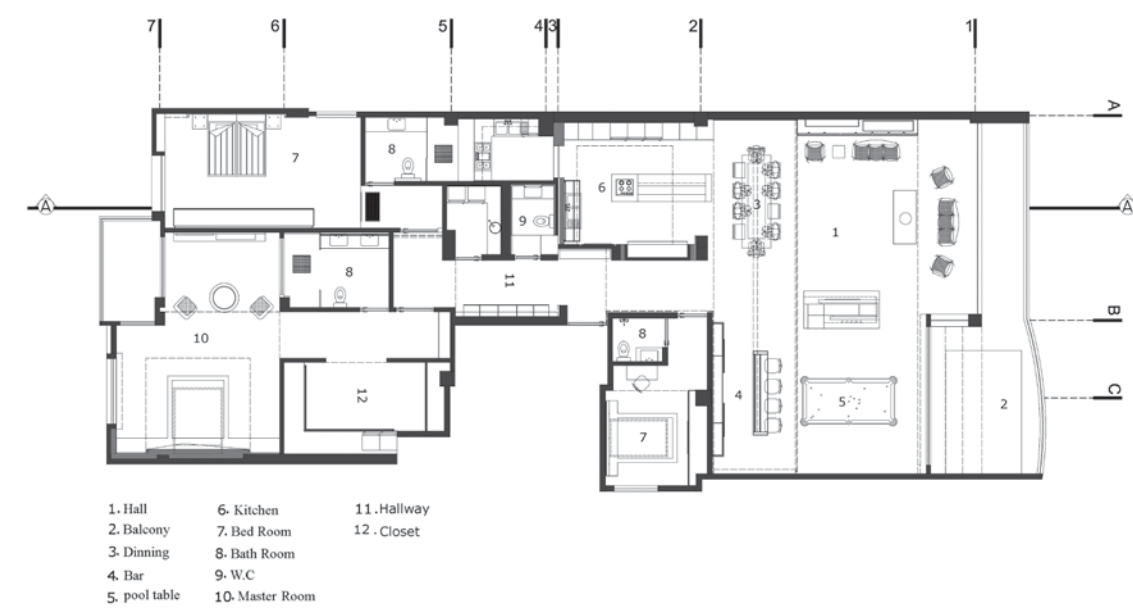
پس از تخریب تیغه‌ها، تصمیم بر آن شد تا فضای نشیمن که در نقطه‌ای کور، بدون نور و دید قرار گرفته بود، حذف و فضای آن به اتاق‌های خواب اضافه شود تا با افزایش مساحت، کیفیت فضایی آنها را نیز ارتقاء دهد. بنابراین نشیمن و پذیرایی به عنوان یک عنصر با عملکردی واحد با هم ادغام شده و در قسمت جنوب ساختمان و به سمت زاینده‌رود قرار گرفت تا زندگی روزمره‌ی کارفرما در آن اتفاق بیافتد.

در این پروژه می‌توان از تراس به عنوان یکی دیگر از نقاط تأثیرگذار یاد کرد. برعکس سایر پروژه‌ها که معمولاً در بازسازی آنها از سطح تراس کاسته و مساحت آن به فضای داخلی اضافه

نام پروژه/ عملکرد: بازسازی آپارتمان بوستان	آدرس پروژه: اصفهان، خیابان بوستان سعدی، مجتمع بوستان
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر طراحی خانه‌ی طرح	مساحت/ زیر بنا: ۳۷۰ مترمربع
معمار اصلی: ایمان امین‌لاری	کارفرما: هاشمی
همکار طراحی: نگین آزادجو	تاریخ شروع و پایان ساخت: تیر ۹۴-آذر ۹۵
مجری پروژه: مهدی سامانیان	عکاسی پروژه: امیر مسعود آقارب‌پرست
طراحی و دکوراسیون داخلی: ایمان امین‌لاری	ایمیل: Aminlary_iman@yahoo.com ,Khaneh_tarh@yahoo.com
نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر مرکزی، بتنی	

مقطع

پلان

خانه‌ی رهنما

ایرج کلانتری، ایمان امین‌لاری

فضا را تا حدودی گرم کند. درب‌های این پروژه نیز از معماری مینیمال بهره برده و با ایجاد یک شیار افقی در نیمه‌ی پایینی درب، طراح موفق به ایجاد شیاری از نور در جلوی درب شد که نشان دهنده‌ی حضور فرد و استفاده از آن فضا است. در سرویس‌های بهداشتی نیز به جای آنکه بدنه‌ها با استفاده از رنگ‌های متنوع در داخل تقسیم‌بندی شوند، تنها با مات و براق شدن متریال‌های استفاده شده در آن، تقسیم‌بندی صورت پذیرفت.

از دیگر چالش‌ها در فرایند طراحی، تأمین نور طبیعی بود که معمار از طریق ایجاد فضای خالی میان دو حجم اصلی، آن را تأمین کرد. این عامل، امکان ایجاد پنجره‌های بزرگ و افزایش میزان دید را فراهم می‌نمود. معماری داخلی هم از این ایده بهره گرفت و آن را ادامه داد تا جایی که فضای ورزشی که در طبقه‌ی همکف قرار گرفته است از دو طرف با بدنه‌های شفاف با حیاط در ارتباط بوده و وجه سوم آن نیز آینه در نظر گرفته شده تا فرد خود را در میان فضای سبز بیرون حس کند. نوع نورپردازی داخلی به صورت نور غیرمستقیم و بدون وجود منابع نور قابل رویت است. همچنین تلاش طراح بر آن بوده که تا جای ممکن از نور طبیعی بهره گیرد؛ برای مثال جهت تأمین نور راهروی پایین، لبه‌ی سقف از دیواره‌ی اصلی فاصله دارد تا پرتوهای نور از نورگیر سقفی به درون نفوذ کند. در نورپردازی نیز سعی بر آن بود تا فضاها معلق دیده شوند و اتصال دیوار به سقف‌ها و کف‌ها با نور باشد نه با قرنیز و ابزار. از دیگر نقاط عطف در فضای داخلی می‌توان به جزیره‌ی مشکی رنگ در میان فضای آشپزخانه اشاره کرد که هم به عنوان میز کار و هم عنصری برای متعادل کردن رنگ فضاها طراحی شده است. در نهایت، عناصری مانند یک لوستر قدیمی و صندلی که متعلق به گذشته‌ی کارفرما بوده به

فضا اضافه شد تا خاطره‌انگیزی و حس نوستالژیک ایجاد نماید.

این ساختمان در زمینی به ابعاد ۵۰×۲۰ متر، میان یک کوچه‌ی اصلی و یک کوچه‌ی بن‌بست در خیابان نظر غربی واقع شده است و از هر دو طرف، دسترسی به ملک وجود دارد. طراحی پلان و حجم این بنا توسط ایرج کلانتری (دفتر معماری باوند) صورت گرفت و بنابر نقطه‌نظر کارفرما و طراح مبنی بر تخصصی دانستن معماری داخلی همانند طراحی سازه و دور بودن آن از سلیقه‌ی شخصی و طراحی به صورت حرفه‌ای، طراحی داخلی این پروژه به دفتر معماری ایمان امین لاری واگذار شد.

هر پروژه‌ی معماری با در نظر گرفتن ویژگی‌های محیطی منطقه، سبک و سلیقه‌ی خاص هر مشتری طراحی می‌شود. در این پروژه نیز بنابر سبک زندگی مینیمال و تعریف کارفرما از خانه به عنوان «خانه‌ای امن و ساده» در طراحی آن، ایده‌ی «فضایی مینیمال» الهام‌بخش طراحی گردید. رنگ سفید به عنوان سمبل این معماری و رنگ غالب فضاها در نظر گرفته شد تا زمینه‌ای باشد برای قاب پنجره‌ها که می‌توان آنها را به تابلوهای چهار فصل و متغیر تشبیه کرد که طبیعت را به درون فضا می‌کشانند. این ایده سبب به وجود آمدن یکی از برجسته‌ترین ویژگی‌های این پروژه – که همان هماهنگی و پیوستگی بیرون و درون است – گردید. ایجاد پس‌زمینه‌ی سفید این امکان را نیز می‌دهد تا حضور افراد و نوع و رنگ پوشش آنها محیط را تعریف کند. از این ایده در اتاق کار نیز استفاده شد: بدنه‌هایی سفید با طبقه‌های شیشه‌ای که حس تعلیق را القا کرده و رنگ کتاب‌ها است که فضا را تعریف و فعال می‌کند. این ایده همچنین امکان ایجاد تنوع فضایی با تغییر رنگ و نور فضاها را می‌دهد و فضاهایی با تم‌های رنگی متنوع ایجاد می‌نماید. در ادامه، کف‌سازی ساختمان به صورت یکپارچه و یکدست از جنس چوب سفید در نظر گرفته شد که علاوه بر هماهنگی با کلیت فضا، به دلیل حس چوب

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه‌ی رهنما

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور باوند و خانه‌ی طرح

◀ معماران اصلی: ایرج کلانتری، ایمان امین‌لاری

◀ همکار طراحی: آریا خرمیان

◀ مجریان پروژه: ایمان امین‌لاری، جمشید پیرزاده، شهرام سری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: ایمان امین‌لاری

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر مرکزی، فلزی

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان نظر غربی

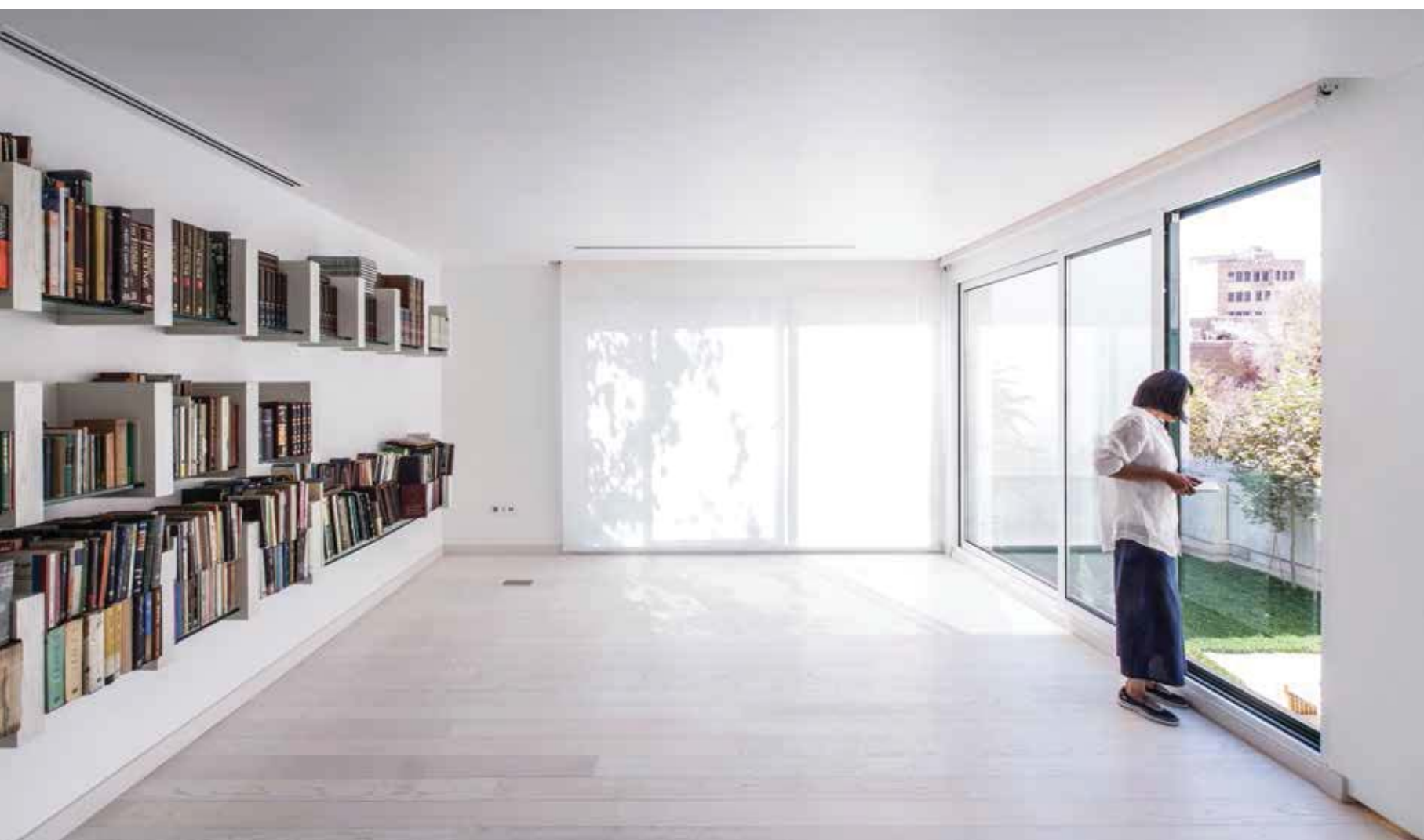
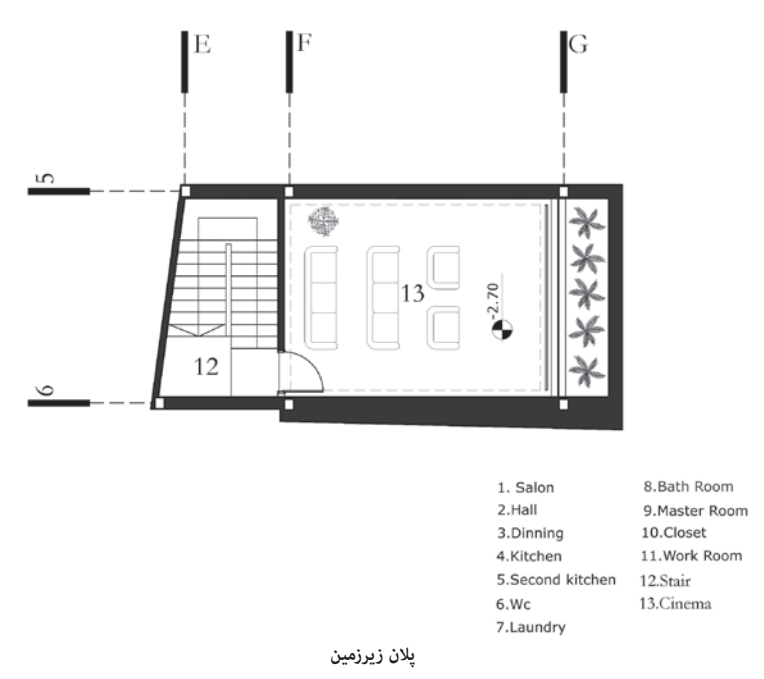
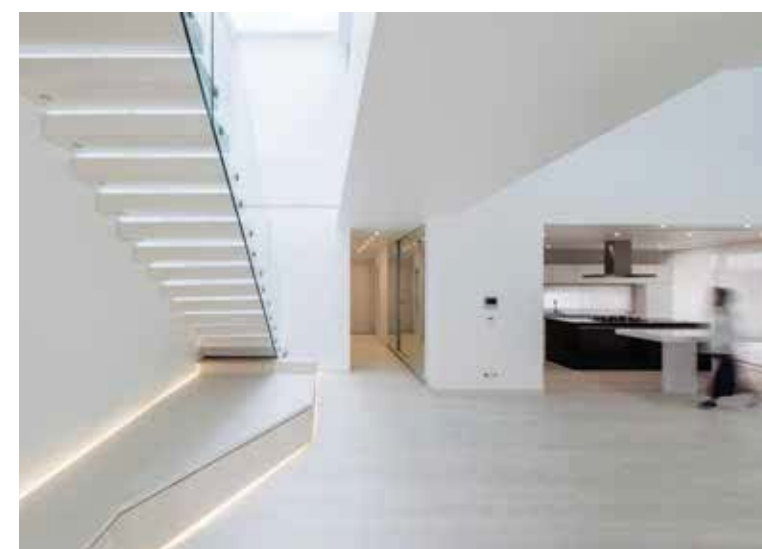
◀ مساحت/ زیرپنا: ۷۰۸ مترمربع

◀ کارفرما: فرهاد رهنما

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: آبان ۹۱-فروردین ۹۵

◀ عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی

◀ ایمیل: Aminlary_iman@yahoo.com ,Khaneh_tarh@yahoo.com

خانه‌ی مهر

علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده

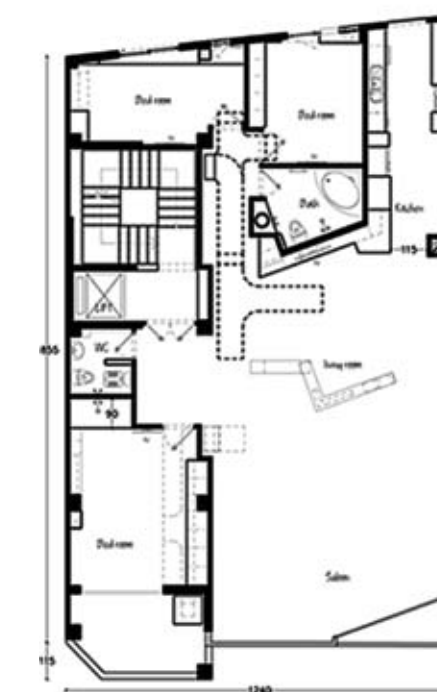

حضور همزمان متضادهایی چون تیره و روشن، منحنی و راست‌گوشه، سخت و نرم، و غیره، درکنار هم، لزوم قابلیت پذیرش اندیشه‌های متضاد در بستر خانواده را نشان خواهد داد. به نظر می‌رسد ترکیب تفاوت‌ها به جای تلاش در جهت حذف و نادیده گرفتن یکی از آن‌ها، فردایی بهتر را برای ساکنین فراهم می‌آورد.

پروژه، یک واحد آپارتمان در یک مجموعه‌ی مسکونی با سازه و تأسیسات ثابت و غیر قابل تغییر بوده است. سازه‌ی بنا بتنی و تأسیسات آن پکیج و ایرواشر است. در طراحی خانه‌ی مهر سطوح پیوسته و نرم به طور سیال، فضاهای مختلف با فعالیت‌های متفاوت را شکل داده و بسترى منعطف را به وجود آورده است تا ساکنین بتوانند آزادانه در آن به خلق رویدادهای متنوع زندگی خود بپردازند. با این هدف، منابع نور سقف فاقد نظم و چیدمان متداول و بی‌هیچ تلاشی در جهت تعریف فضاهای ثابت طراحی شده‌اند. شاید این اقدام امکان بهره‌مندی از چندین پلان رویداد را بیشتر فراهم آورد.

روح مکان نه فقط به محیط کالبدی‌اش، بلکه به الگوی رویدادهایی بستگی دارد که در آن اتفاق می‌افتد. رویدادهایی که زندگی ما را می‌سازند و نقش مؤثری در تحکیم معاشرت و رویارویی انسان‌ها دارند. در این پروژه به جای استفاده از محدوده‌های فضایی مشخص و تحمیل‌شده، سعی شده است که در طراحی داخلی فضا، بستری خالص، سیال و انعطاف‌پذیر برای معاشرت ساکنین فراهم شود. سادگی آگاهانه که با حذف عناصر اضافه به گونه‌ای از انتزاع و خلوص منجر گردیده است. هم‌چون لوحی سپید برای نقاشی ساکنین. با توجه به اینکه شرایط فرهنگی و اجتماعی پرتنش امروز ایران به گونه‌ای است که چاره‌ای جز پناه بردن به فضای خصوصی آپارتمان‌ها وجود ندارد، شاید حضور در فضایی خنثی، خالص و سیال به کاهش فشار تنش‌های اجتماعی منجر شده و شرایط بهتری را برای زندگی و تعامل زوج جوان ساکن در آن فراهم آورد.

« نام پروژه/ عملکرد: بازسازی خانه‌ی مهر
« شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور فرم
« معماران اصلی: علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده
« همکاران طراحی: فرناز ناصری بروجنی، پریسا حیدری
« طراحی و دکوراسیون داخلی: مهندسین مشاور فرم
« نوع تأسیسات/ نوع سازه: ایرواشر و پکیج، بتنی
« آدرس پروژه: اصفهان، خیابان مهران، بلوار مهر شمالی، کوچه‌ی مهرشاد
« مساحت زیربنا: ۲۲۰ مترمربع
« کارفرما: مجتبی‌ عبدلی
« تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۶
« عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی
« ایمیل: fazarahmanzar@yahoo.com

BEFORE

AFTER

خانه‌ی ۷۰

علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده

حیات پروژه، مورد توجه ویژه‌ای قرار گرفت. پس از تفکیک سواره و پیاده، اختلاف ارتفاع قسمت پیاده حذف شد تا بنا و حیات همسطح شده و امکان بهره‌وری حداکثری از حیات پروژه فراهم آید، ضمن اینکه درِ شیشه‌ای سالن قابلیت جمع شدن کامل و تداوم فضای حیات به داخل سالن را نیز دارد.

حجم سردر، علاوه بر تأمین خدماتی چون سرویس بهداشتی و آبدارخانه‌ی حیات، امکان خلق پرده‌ی آب و بهره‌مندی از صدای آب در جزیره‌ی زیر آلاچیق را فراهم می‌سازد. این سردر، علاوه بر نقش فرمال، به تقویت حس حیات مرکزی و افزایش حریم خصوصی آن نیز کمک می‌کند. عناصر سبزینه و آب، ضمن تلطیف و زیبایی حیات، خاطره‌ی حیات خانه‌های قدیم شهر اصفهان را در ذهن تداعی می‌کنند. شاید حضور آب، سبزینه، جزیره و آلاچیق، در حیات، فرصت رهایی ذهن از تنش‌های روزانه، بازسازی فکر و جسم و ایجاد حس آرامش ساکنان و مهمانان را فراهم سازد. از نظر تقسیم عملکردی، کارفرما به دو طبقه‌ی مجزا نیاز داشت: در طبقه‌ی همکف، سالنی برای برگزاری مراسم، اتاق بازی و استخر برای تفریح و سرگرمی فرزندان و مهمانان در نظر گرفته شده است و طبقه‌ی اول برای زندگی جاری و روزمره با تفکیک حوزه‌های عملکردی و خدماتی طراحی و در طبقه‌ی دوم سویییتی برای مهمان و با سرایدار لحاظ شده است.

از آن‌جا که سایت پروژه تنها از ضلع جنوبی امکان نورگیری دارد، نور و تهویه‌ی اتاق‌ها، آشپزخانه‌ی دوم و اتاق نشیمن مرکزی از طریق نورگیرهای سقفی و حیات‌های کوچک تأمین می‌گردد. در نهایت، ذکر این نکته ضروری است که اسکلت بتنی بنا حفظ و تقویت شده و علاوه بر تغییر کامل تیغه‌ها، مداخله‌ی ویژه در محدوده‌ی حیات، نمای جنوبی، گسترش بالکن‌های شمالی، گسترش محدوده‌ی موتورخانه در زیرزمین و اضافه شدن سویییت سرایدار در طبقه‌ی دوم و استخر بوده است. همچنین، تأسیسات ساختمان، از کولر آبی و شوفاژ و بخاری، به موتورخانه‌ی مرکزی، چیلر و فن‌کویل‌های سقفی تغییر یافته است.

این پروژه، بازسازی یک منزل مسکونی در شهر اصفهان است. مالک جدید خانه قصد داشت تا با اعمال برخی تغییرات در بنا، شرایط موجود آن را به شرایطی مطلوب برای زندگی خود و خانواده‌اش تبدیل کند. ما نیز با همین هدف آغاز به کار کردیم. همزمان با اعمال تغییرات در تیغه‌ها، اشکالات در طراحی معماری، روابط عملکردی، تأسیسات، کیفیت پایین اجرا و مشکلاتی از این قبیل خود را بیشتر نشان دادند، تا آنجا که، در نهایت، حفظ اسکلت ساختمان و تغییر کلیه‌ی بخش‌ها در دستور کار قرار گرفت. کارفرمای پروژه، تاجر جوانی است که قصد دارد با همسر و دو فرزند خود در این خانه زندگی کند. این کارفرما ویژگی‌های متنوعی به لحاظ شخصیتی دارد؛ روحیه‌اش تلفیقی از سایه و روشن و ترکیبی از سنت و مدرنیته است؛ از اقبال بازاری است و به اصالت و سنت معتقد، در حالی که امروزی بودن را هم دنبال می‌کند. در جست‌وجوی فضایی مدرن و امروزی است، اما دلبسته و هوادار سینه‌چاک «مد» و ساخت‌وسازهای بی‌هویت شهرهای امروزی نیست. به دنبال نوعی از معماری است که پاسخگوی نیازهای جسمی و روحی خود و خانواده‌اش باشد، و در عین حال غی‌خواهد بنای مسکونی، خود را به بستر شهر و محله تحمیل کند. جوان است و رقیب تجار اصیل و کهنه‌کار بازار ایران، هرچند رقبای تجاری‌اش سال‌ها است نمود قدرت و اعتبار تجاری‌شان را در معماری‌های «رومی»، «کلاسیک» و تزئینات مد روز می‌جویند؛ اما او به معماری آرام و باوقاری می‌اندیشد که هم امروزی باشد و هم خاطره‌ی خانه‌های پیشینیان را در اذهان زنده کند. پیش از اعمال تغییرات، ساختار بنا آشفته و نامنظم بود و به همین دلیل ایده‌ی سازماندهی مجدد با هندسه‌ای خالص و ساده و هماهنگ با سبک زندگی کاربران مد نظر قرار گرفت. حجم پروژه با ایجاد شکستی در زمین به دو مکعب خالص تقسیم شد تا علاوه بر ایجاد پویایی و تعادل بصری در نما، به تفکیک سواره و پیاده و شکل‌گیری حیاطی منجر شود که با حرکتی ساده و بدون پله قابل دسترسی باشد. تأثیر این دو مکعب متضاد در کل فضای باز پروژه ادامه یافته و در نهایت به سردر ختم شده است. ورود به پروژه در مرز این تفکیک صورت می‌گیرد.

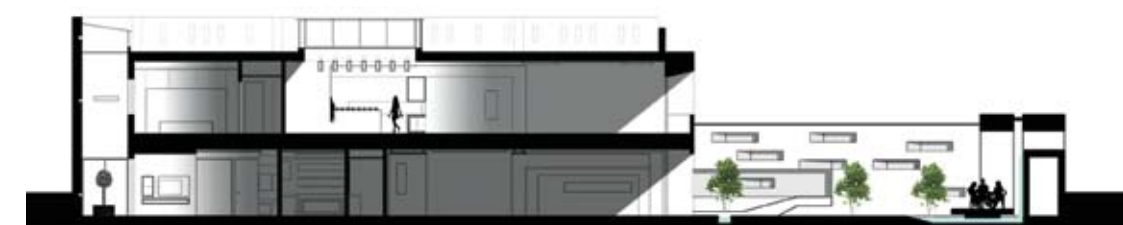
- نام پروژه/ عملکرد: بازسازی خانه‌ی ۷۰
- شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور فرم
- معماران اصلی: علیرضا اقدامی، سپیده شکرچی‌زاده
- همکاران طراحی: فرناز ناصری بروجنی، سمیه سعیدی، نسیم عبدلی
- طراحی و دکوراسیون داخلی: مهندسین مشاور فرم
- نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر و موتورخانه‌ی مرکزی، بتنی و سقف تیرچه بلوک
- آدرس پروژه: اصفهان، بوستان سعدی، کوچه‌ی آسیاب (شهید زارعی)، بن‌بست بهار، پلاک ۷۰
- مساحت زیربنا: ۸۶۰ مترمربع
- کارفرما: زارعان
- تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۴-۱۳۹۲
- عکاسی پروژه: فرشید نصرآبادی
- ایمیل: fazarahmanzar@yahoo.com

پلان طبقه ی اول

پلان طبقه ی همکف

برش طولی

حمیده آچاک

۱. استفاده از سنگ اسلب یکپارچه بر پیشانی کانتر مجموعه که سرسرای ورودی را به سالن اصلی مجموعه متصل می‌سازد و می‌تواند همانند نماد یا نشانه‌ای بخش‌های سرویس‌دهنده را به سرویس‌شونده مرتبط سازد.

۲. سینی‌های مشکی رنگ که با تخلخل حفره‌های آن، کابل‌های روشنایی‌های مجموعه را از داخل خود گذر داده، درعین فرم سازه‌ای روشنایی‌ها، به درک بهتر اثر کمک شایان می‌کند.

۳. استفاده از نورهای نقطه‌ای با کنترل تابش مشخص که می‌تواند منابع نوری را همچون شمعی فروزان، بسته به شرایط زمانی، شدت تابش نور را کنترل کند.

۴. بهره‌گیری از مقاطع چوبی به رنگ کرم روشن که بر روی جداره‌ی دیوار VIP و دیواره‌های کافه بارگذاری شد تا افق دید ناظر در فضا را به بهترین شکل ممکن کنترل کند. منابع نوری در این نوع ساختار شکلی بر پشت جداره‌های چوبی پنهان گشتند تا تنها بازتاب نور برای کاربر فضا قابل رؤیت شده و عمق نفوذپذیری نور بر جداره‌ها بیشتر شود.

۵. بهره‌گیری از منابع نور خمره‌ای شکل به تعداد دوازده عدد که از طیف سفید و طوسی از جداره‌ی فوقانی کانون ورودی آغاز شده و به صورت خط مستقیمی به رنگ مشکی در انتهای کانتر ختم می‌شود که می‌تواند چشم‌انداز بصری را بیش از پیش به فضای اندرونی دعوت کند. درست در میانه‌ی این لوستره‌ای نقطه‌ای، یک منبع نوری با رنگ قرمز در نظر گرفته شد که توانست جلوه‌ی خاصی را به میانه‌ی سالن اصلی و قسمت سفارش منوی مجموعه دهد.

۶. میز و صندلی‌های مجموعه با رنگ سیاه و مسی در نظر گرفته شد تا این عضوهای خنثی تأثیری منفی و یا مجاورتی نامتجانس بر بافت فشرده‌ی پروژه ایجاد نکند.

۷. در قلب دیوار میانی اثر که با چند پله اختلاف سطح ایجاد شده بود، جعبه‌های گل و کتاب (flower box) مجموعه قرار گرفت تا با صورت متخلخل خود مانع از دید بصری سالن اصلی به فضای VIP شود و آن بخش از فضا را برای مهمانی‌های خاص دنج نماید.

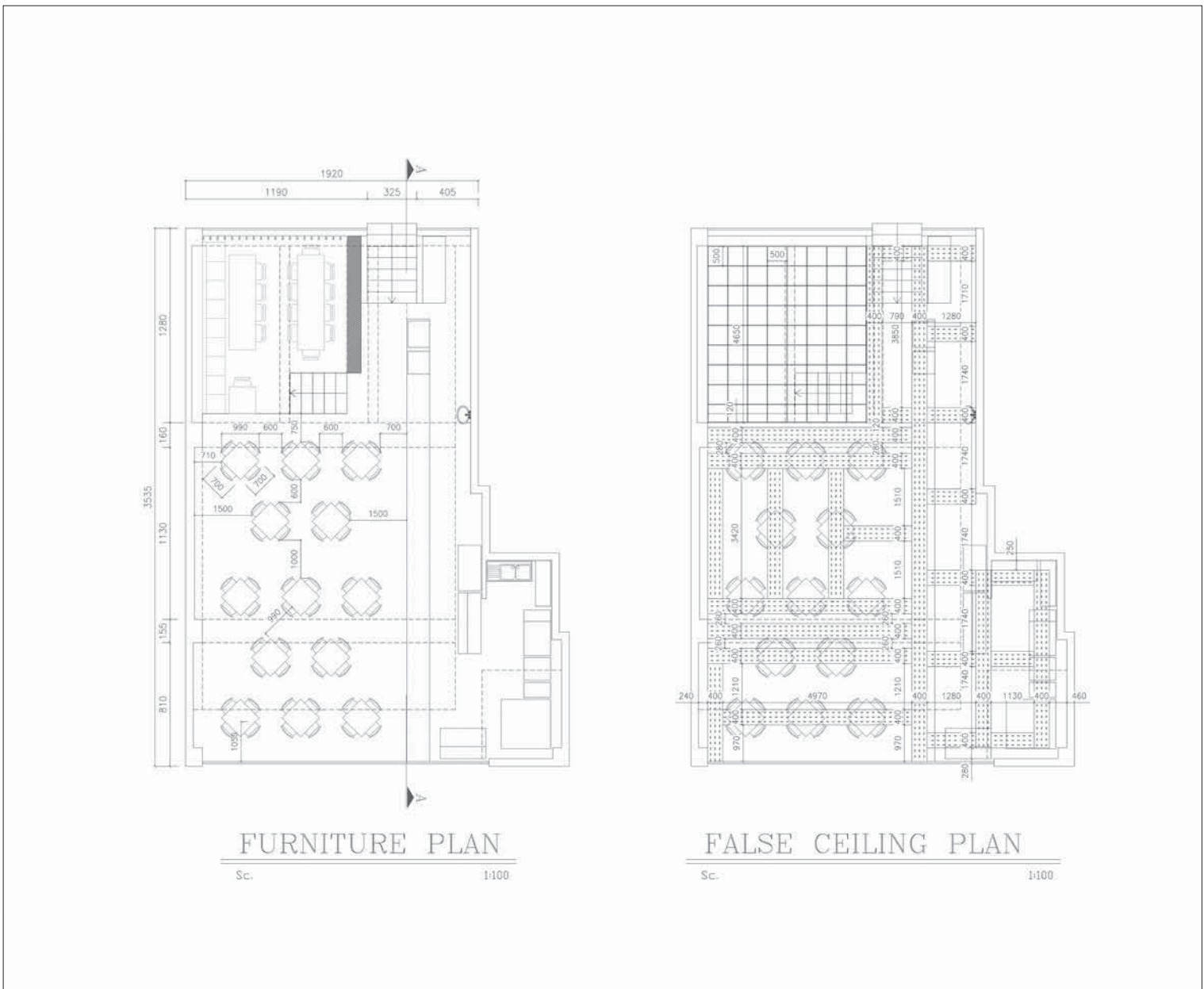
۸. درست از دیواره‌ی میانی پروژه، قفسه‌ای فولادی قرار گرفت و در میانه‌ی آن قلوه‌سنگ‌های تزئینی جایگذاری شد تا سنگینی دیواره‌ی ماسه‌ای رنگ پروژه را کم کرده و جلوه‌ای نمادین به آن بخشد.

با گسترش ارتباطات فرهنگی-اجتماعی با کشورهای غربی، تغییر و تنوع‌طلبی در مزاج عموم مردم جامعه ایجاد شده است که سبب می‌شود یکی از جدی‌ترین تأثیرپذیری‌ها از این ارتباطات شکل گیرد. همان‌گونه که عملکردهایی همچون تماشاخانه‌ها و سالن‌های تئاتر در حوزه‌ی فرهنگی، دیر یا زود، بر پهنه‌ی ارتباطات بصری و اجتماعی کشور راه یافتند، تغییر در مزاج عمومی جامعه یا نیاز به تنوع در این حوزه‌ی خدماتی، به مرور زمان بر فضاهای مارکتینگ کشور راه یافت و آن را دستخوش تغییرات بنیادین نمود. با گذشت زمان، مشاغل مختلف فست‌فود، محصولات خود را در چارچوب‌های مختلف شکلی با طعم‌های مختلف وارد بازار کرده و مشتریان خاص خود را یافتند. بعضی از این واحدها به صورت تک باب مغازه در جای‌جای شهرها سکنا گزیده‌اند و برخی دیگر که اهداف بزرگ‌تری در سر دارند به دنبال ثبت برندی معروف بوده تا بتوانند برند به ثبت رسیده‌ی خود را در حوزه‌ی کشوری و بعضاً جهانی، پرورش دهند.

با توجه به مفروضات فوق، فست‌فودی به دنبال ثبت برند خود بود تا بتواند حوزه‌ی اعمال نفوذ خویش را از یک واحد تجاری به برندی معروف در حوزه‌ی کشوری تبدیل کند. در مراجعه به دفتر ما آنچه بیش از پیش در مقوله‌ی طراحی واحدهای تجاری این برند به نظر می‌رسید این نکته است که برند ذکر شده می‌بایست به خطی واحد در زمینه‌ی طراحی دست یابد تا بتواند با ایجاد یک نشانه و دستخط واحد به الگویی مشخص و متدی مدون دست یابد. این الگو می‌بایست از تابلوی ورودی تا کتیبه‌های پیشخوان را تحت‌الشعاع قرار می‌داد. آنچه بیش از پیش در طراحی این ساخت‌مایه به ما کمک می‌کرد، استفاده از رنگ، بافت و عناصری بود که می‌توانست خاطره‌ای ضمنی در ذهن باشند در فضا ایجاد کند و جدا از طعم محصول ارائه شده، تأثیر خود را بر محیط ذهنی کاربر فضا بگذارد. عناصر شکل دهنده اثر از قرار ذیل است:

با وجود محدودیت‌های هزینه‌ای که از طرف کارفرما در میزان عناصر شکل دهنده‌ی طرح وجود داشت، تصمیم گرفتیم از رنگ قرمز در سرسرای ورودی «نماد تابلوی بولکویچ» و بخش‌هایی از فضای درونی استفاده کنیم تا با ایجاد حرارت بیشتر که در ذات رنگ سرخ می‌باشد ناظر در خیابان را به سرسرای درونی پروژه و ایجاد اشتهای مضاعف بر کاربر فضا ترغیب کنیم. در این میان، سقف‌ها به رنگ مشکی درآمدند تا تأثیر رنگ قرمز بر فضا را دوچندان کند.

نام پروژه/ عملکرد: بولکویچ و سیناتلا، یک مجموعه‌ی کامل فست‌فود و کافی‌شاپ	مساحت/ زیر بنا: ۱۳۸ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر مهندسين حمیده آچاک و همکاران	کارفرما: سینا محمدی
معمار اصلی: حمیده آچاک	مجری: حسین مهر علیزاده
همکار طراحی: نیلوفر ابراهیمی	مشاور عالی: نیما مکاری
طراحی و دکوراسیون داخلی: حمیده آچاک، نیلوفر ابراهیمی	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷/۷/۵-۱۳۹۷/۴/۲۴
نوع تأسیسات: سانیترفیوژ و داکت اسپلیت	عکاسی پروژه: شهریار خانی‌زاد
آدرس پروژه: تهران، بزرگراه یادگار امام، ابتدای خیابان دادمان، پلاک ۱۲۰	ایمیل: Hamideh_achack@yahoo.com

رستوران هستوران

بهزاد حیدری، شیرین صمدیان

جمعی، فهم معیارهای زیبایی‌شناختی و آنچه فرد حتی به عنوان داشته‌ی ژنتیکی دارد که دریابد، ولی نتواند بیان کند و درونی باقی بماند. در این مسیر، خلق، بسیار کند ولی به یکباره بود. با «همه و هیچ»، «بدون زمان و مکان» عناصر طراحی محک زده شد و هنرمندانی که در اجزا، درک درستی از مفهوم کلی داشتند، همراهانی بودند در مسیر رسیدن به اهداف. امروز در نگاه افرادی که به این فضا می‌آیند، نزدیکی و شوق را می‌بینم، ولی در بین هیاهوی جمعیت، نگاه دگرگونه‌ای که به خلق این فضا داشتیم با من تنها می‌ماند.

تجربه‌ی حضور با «فضای انتظار» شروع می‌شود، فضایی تاریک و صلب در نقش یک گالری هنری کوچک برای نمایش آثار هنرمندان ایرانی. تابش صبحگاهی در میان پرگ‌های فلزی درختان فضای «حیات‌خانه»، تجربه‌ی ورود به حیات مرکزی از دالانی تاریک را یادآور است. «مهمان‌خانه» تجربه‌ی گفت‌وگوها و گذران لحظات در کنار یکدیگر است: همزیان، هم‌خاطره و هم‌آهنگ. «فضای خاص‌نشین» با حیاطی اختصاصی، گوشه‌ای با همه‌ی نورها و رنگ‌ها و خاطرات است و «حیات» بازمانده‌ای از صدا و هیاهوی کودکی است در کنار حوض فیروزه‌ای.

حستوران تلاشی بر خلق فضایی «بی‌زمان و بی‌مکان» است، بدون اشاره‌ای مستقیم به خاطرات فردی افراد. بنابراین کار با شناخت زمان و مکان از دیدگاه فرد ایرانی آغاز شد. فرد ایرانی در عرصه‌ی جغرافیایی، تاریخی، فرهنگی و زیبایی‌شناختی خود معتبر، خلاق و هنرمند است. این خلق خلاقانه همواره در تهاجم، تعریف مجدد مرزها و معیشتی ناپایدار صورت گرفته، تأثیر پذیرفته و تأثیرگذار بوده است و توانسته از چین تا آفریقا را در دوران‌های گوناگون تغذیه کند و باعث شده امروز با واژه‌هایی مواجه باشیم مانند معماری ایرانی، اسلامی، بومی، اقلیمی، تاریخی و ... و مردمی که دوست می‌دارند روی هر چیز نامی گذارند و برایش دسته‌ای تعیین کنند.

تلاش برای عدم نامگذاری فضا توسط کاربران، درعین‌حال درک همه‌ی آن با حواس مختلف ما را به «همه و هیچ» رساند. حس همه‌ی داشته‌های فرهنگی، تجربیات فردی و

◀ نام پروژه/ عملکرد: رستوران هستوران، رستوران

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور طرح و معماری پرگار

◀ معماران اصلی: بهزاد حیدری، شیرین صمدیان

◀ همکاران طراحی: نسترن حدیدی، الینا وزین فرد، الناز غفوریان، نیکروز سیدی

◀ هنرمندان عناصر دکوراتیو: امیرعباس کاشف، سودابه مظفری، غزال حیدری، دانیال زیرک،

شهریار رفیعی

◀ آدرس پروژه: فرشته، خیابان مریم غربی، نبش نیلوفر، ساختمان رویال آدرس، طبقه‌ی سوم

◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۲۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: شرکت مان مالک تجارت

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۶

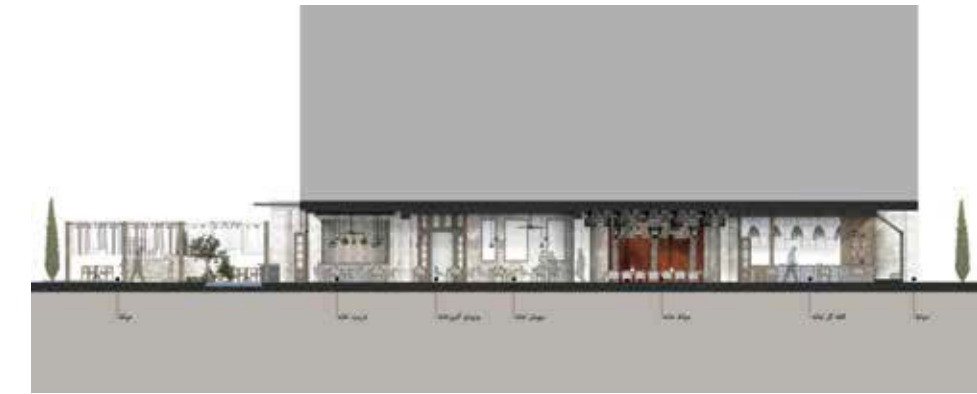
◀ عکاسی پروژه: حسین فراهانی، مهرداد عمرانی

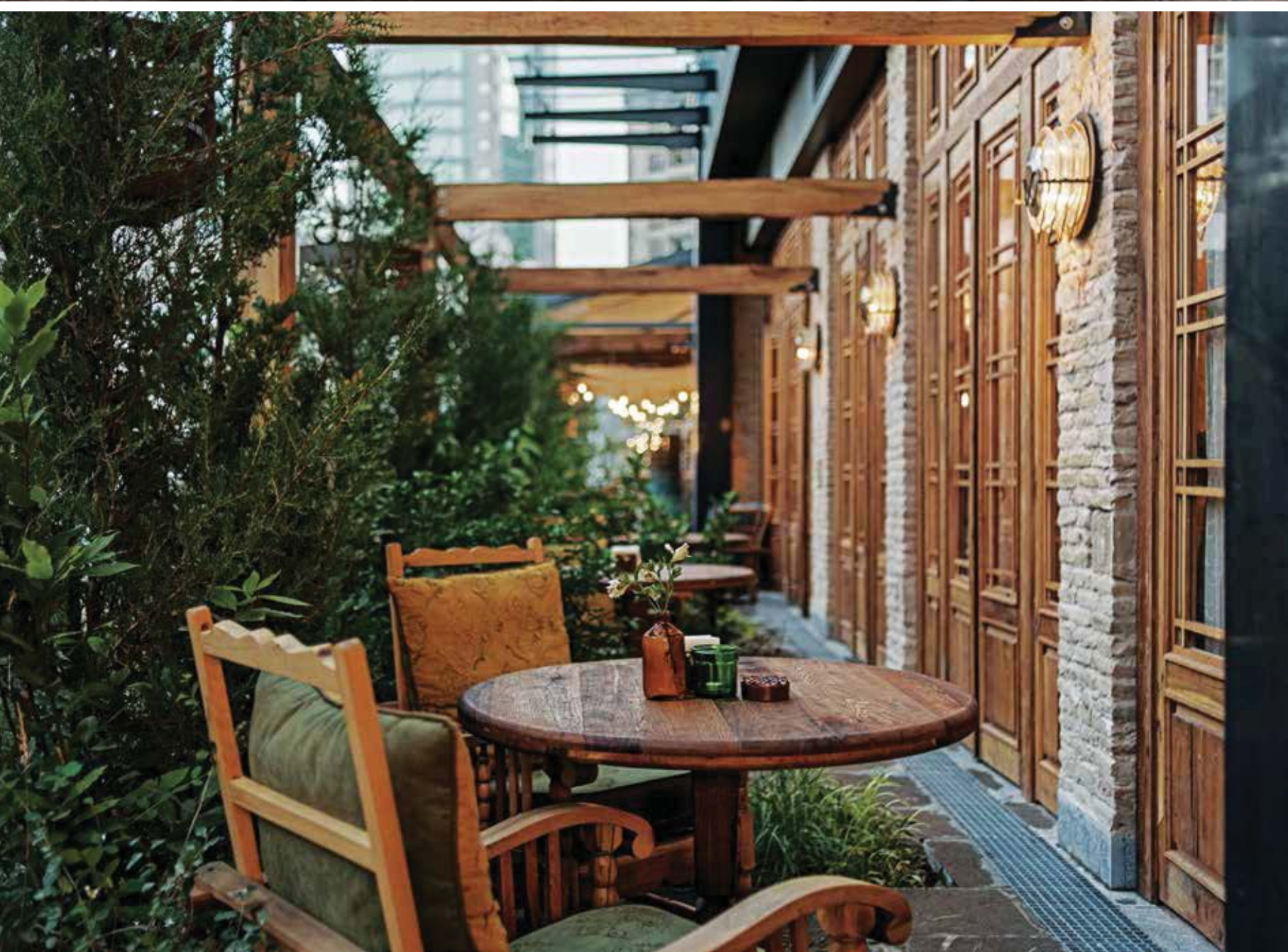
◀ وب‌سایت:

www.pargar-arch.com

pargar.arch@gmail.com

◀ ایمیل:

گالری بانکی

عادل خراسانی‌زاده، محسن خزدوز

در راستای اهداف طراحی، ابتدا سقف کاذب موجود برداشته شد و سپس برای استقرار هرچه دقیق‌تر پنل‌ها با هندسه‌ی مورد نظر و جلوگیری از آسیب رسیدن به بدنه‌ی آجری بنا، یک سازه‌ی فلزی از کف با الگوی قوس موجود ایجاد شد. با بکارگیری ۳۵ مدول در طراحی پنل‌ها (MDF خام پرش داده شده با CNC) ریتم، تکرار و عمق فضایی القا می‌شود. با ایجاد یک فرم قوسی‌شکل در انتهای فروشگاه، برگرفته شده از ایوان مدرسه‌ی چهارباغ و اتصال آن به دو قوس دیگر، ایوان‌های معماری ایرانی تداعی می‌شود. همچنین در کف فضا ناکش‌هایی برای ایجاد جریان هوا و جلوگیری از آسیب رسیدن به سازه‌ی بنا جانمایی شدند. طراحی دستگیره‌ها، ویت‌ترین معلق و دیگر جزئیات در هماهنگی و وحدت با فرم کلی و به صورت جزئی از کل فضا توجه شده است. کمدها، گاوچندوق‌ها و کشوه‌های ضروری برای فروشگاه به صورت مخفی در پشت بخش‌هایی از پنل‌ها جانمایی شده‌اند. در پایان، رنگ سفید برای نمود بیشتر بازی احجام در زیر نور و به عنوان پس‌زمینه‌ای خنثی برای نمایش طلا و جواهرات و البته شاخص شدن اثر در میان سایر فروشگاه‌های بازار استفاده شد.

اصفهان، صفویه، چهارباغ، مدرسه‌ی مادرشاه، کاروانسرای عباسی، هشت بهشت، بازارچه‌ی بلند و ... همه‌ی این‌ها در یک لوکیشن و کارفرمایی که امروز در قرن ۲۱ می‌خواهد حجره‌ی طلافروشی خود را بازسازی کند با دغدغه‌هایی از جمله شاخص شدن بنا، زمان اجرای کم و مقرون به صرفه بودن، صورت مسئله‌ای را برای ما به وجود آورد که پاسخ آن باید به ایجاد فضای آشنا و نو می‌رسید. برای این منظور سعی بر آن شد نشانه‌های حس‌وحال فضا که با سقف کوتاه و احجام نامتناسب از دست رفته بود به آن باز گردد. تناسب، ریتم، حرکت، قوس و دیگر آرایه‌های موجود در کانتکس بنا ما را به الگویی رساند و پاسخ دغدغه‌های ذهنی ما شد – الگویی که با پنل‌هایی از جنس ام. دی. اف. خام و رنگ و با استفاده از تکنیک سی. ان. سی. هندسه‌ی فضا را شکل داد.

◀ نام پروژه/ عملکرد: گالری بانکی، طلافروشی

◀ شرکت/ دفتر طراحی: 2Point Studio

◀ معماران اصلی: عادل خراسانی‌زاده، محسن خزدوز

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: عادل خراسانی‌زاده، محسن خزدوز

◀ آدرس پروژه: اصفهان، چهارباغ عباسی، بازار هنر، پلاک ۲۸

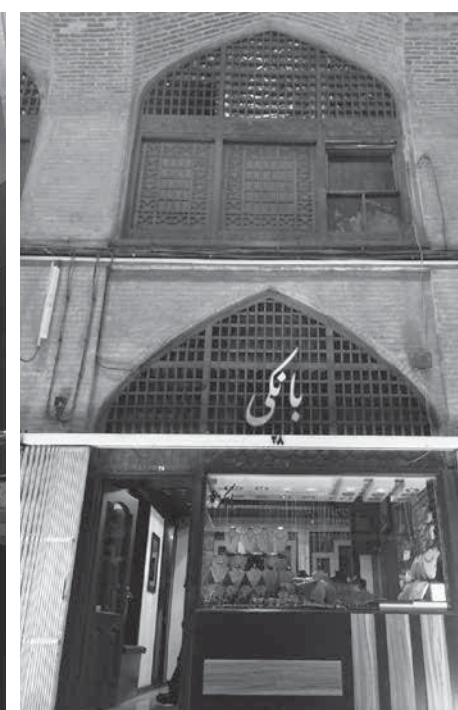
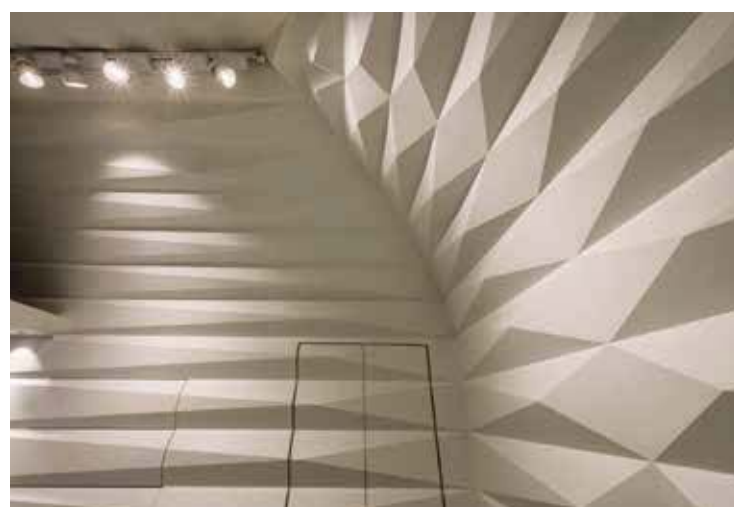
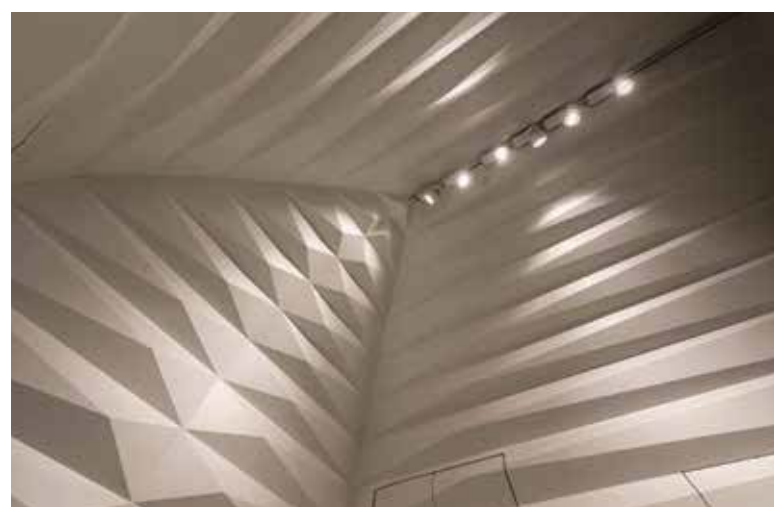
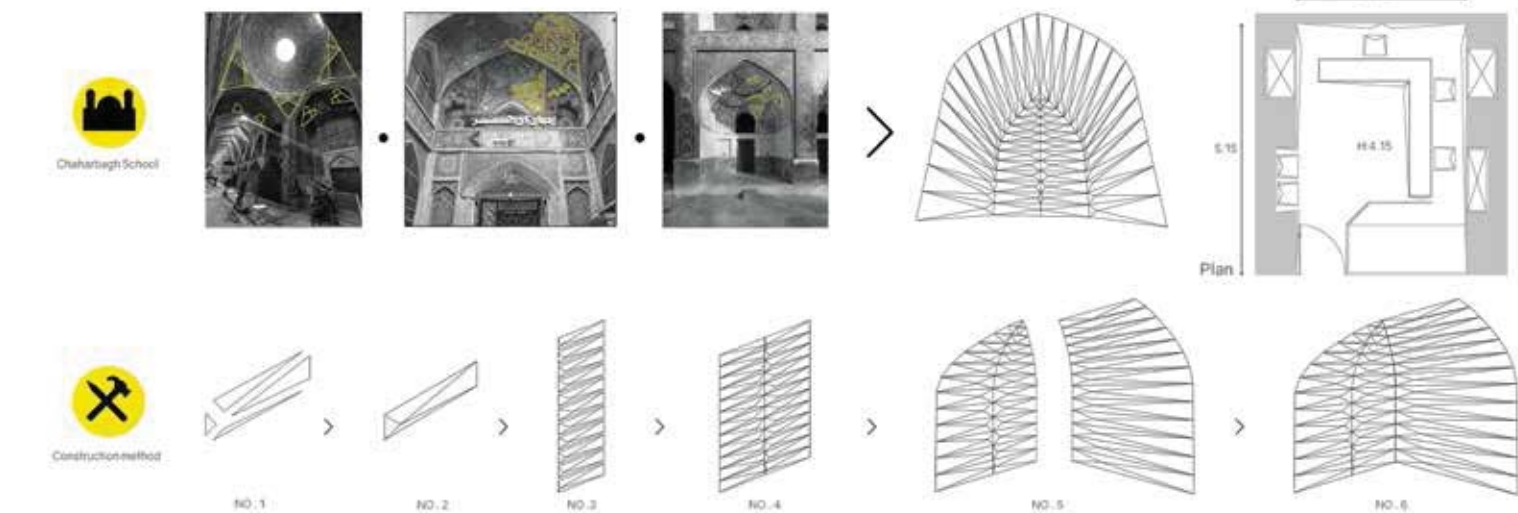
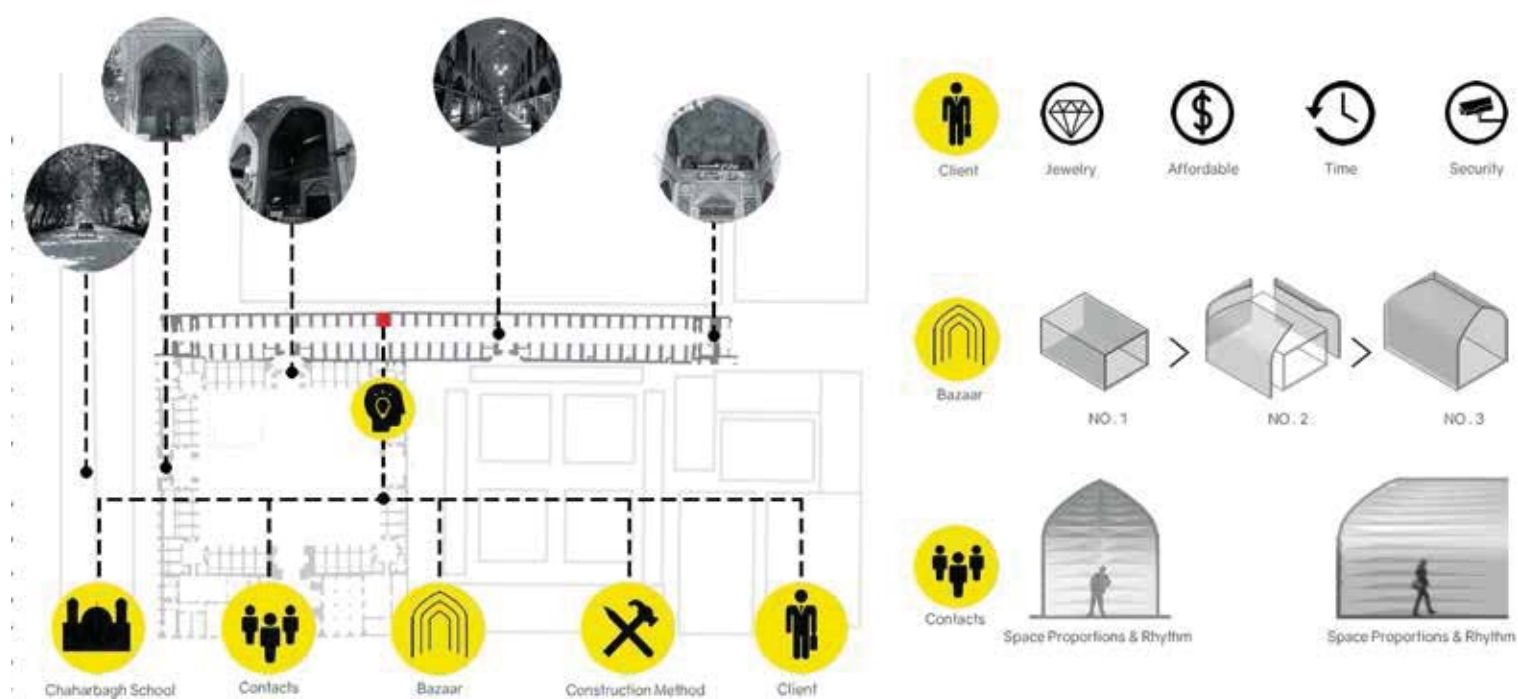
◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۵ مترمربع

◀ کارفرما: اصغر بانکی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: بهار ۱۳۹۶

◀ عکاسی پروژه: امیرمسعود آقارب پرست، محمد بانکی

◀ ایمیل: 2points.studio@gmail.com

تصاویر قبل از بازسازی

فروشگاه مبلمان

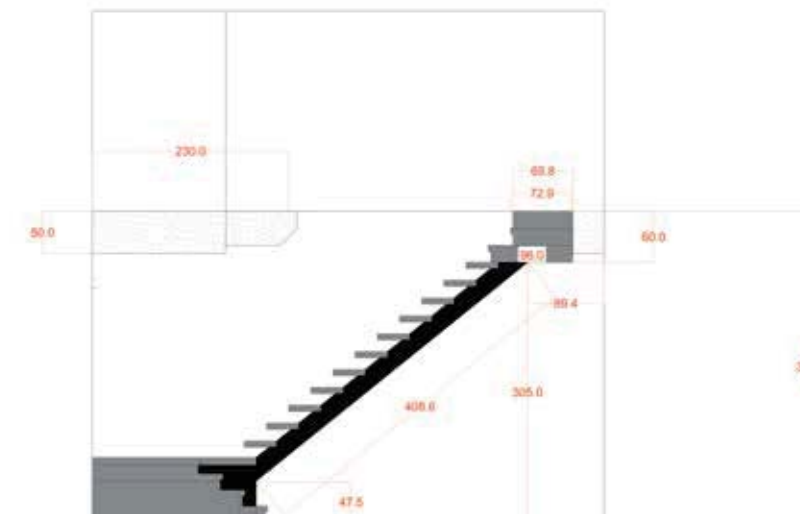
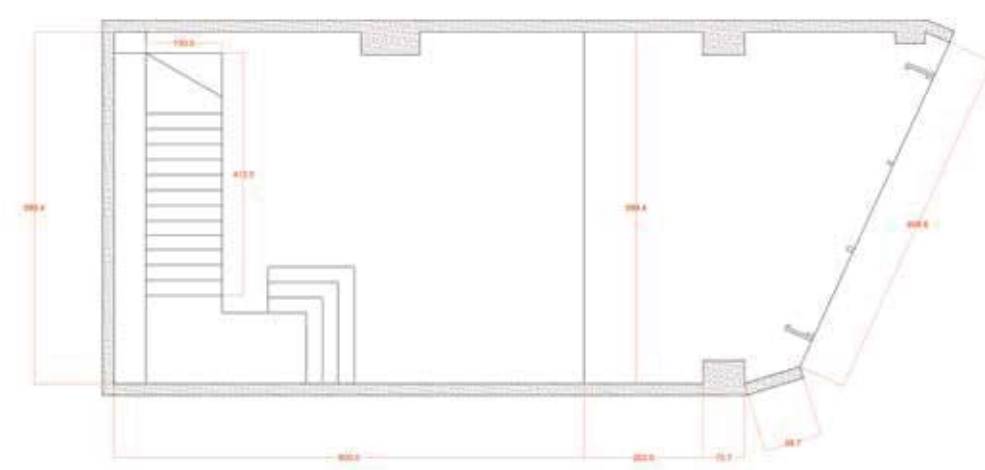
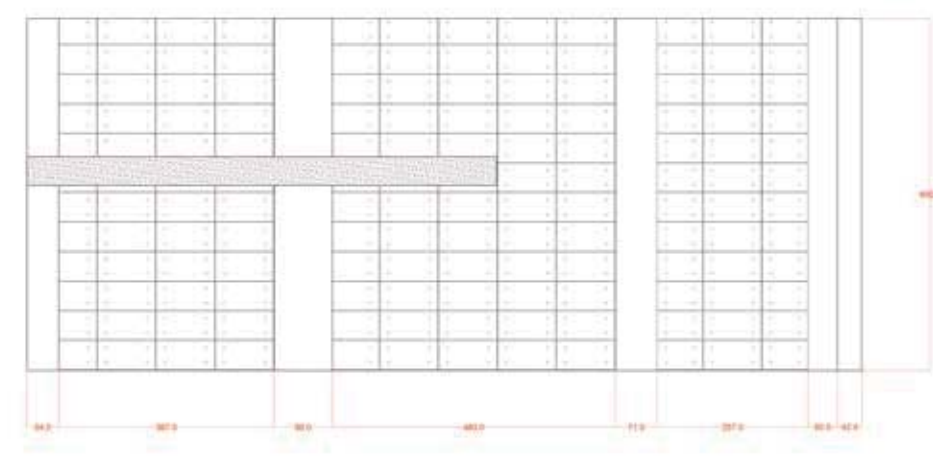
حمیدرضا دارستانی

متريال است كه سبب بهتر ديده شدن انواع اكسسوري و مبلمان رنگي در كنار آن مي‌گردد؛ از اين رو، قسمت اعظم طراحي اين فروشگاه كوچك را با اين پوشش و تزئينات مينيمال ديگر همچون نور، شيشه و آينه‌ي دودي به پايان برديم. البته شرايط عمل‌آوري، نصب و اجرا مي‌بايستي بسيار با دقت و ظرافت صورت پذيرد زيرا به دليل وزن بالاي قطعات بتني، خطر همواره وجود دارد و چنانچه آسيبي به اين قطعه‌ها برسد، قابل ترميم نبوده و اجباراً بايد تعويض شوند.

هميشه مواد خام، زيبايي خاصي دارند و اثرگذار هستند. يكي از شگفت‌انگيزترين متريال‌هاي ساختماني كه بدون روکش و به صورت خام مورد استفاده قرار مي‌گيرد، بتن اكسپوز و انواع متريال‌هاي اكسپوز مي‌باشد. اين نوع بتن به صورت پانل‌هاي پيش‌ساخته و ضدآب توليد مي‌شود. بتن، زيبايي خاصي به محيط داخلي مي‌دهد. بتن اكسپوز را مي‌توان رنگ كرد و يا به صورت طبيعي و بي‌رنگ مورد استفاده قرار داد. سادگي و رنگ خنثي از جمله خصوصيات اين

نام پروژه/ عملکرد: فروشگاه مبلمان	نام آدرس پروژه: مهرشهر
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری پرس پروجکت	مساحت/ زیر بنا: ۱۴۰ مترمربع
معمار اصلی: حمیدرضا دارستانی	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۵/۰۹/۰۱-۹۵/۱۲/۰۶
همکار طراحی: علی جهان‌زاده	عکاسی پروژه: پیمان خرم
طراحی و دکوراسیون داخلی: حمیدرضا دارستانی	ایمیل: hamidreza.darestani70@gmail.com
نوع سازه: بتنی	

تصاویر قبل از بازسازی

کافه گاراژ

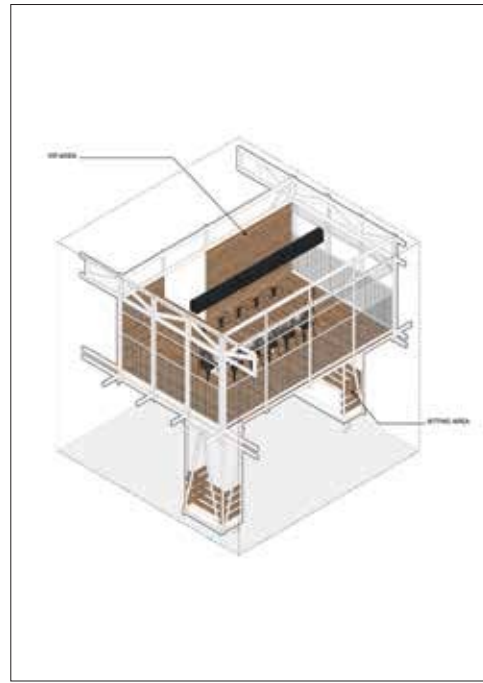
علی راد

در پروژه‌ی کافه گاراژ سعی بر ایجاد تجربه‌ی فضایی با حال‌وهوای تعمیرگاه در کنار لذت نوشیدن قهوه و صرف اوقات خوش در کنار دوستان، برای مخاطبان کافه، از طریق استفاده از امان‌های موجود در فضاهای تعمیرگاهی مانند ماشین‌های در حال تعمیر، قطعات مکانیکی و همین‌طور متريال‌های مرسوم در این فضاها از جمله فلز و چوب شده است. برای هماهنگی بیشتر فضا با عملکرد موجود و راحتی بیشتر مشتریان از رنگ‌های شاد برای تلطیف فضا، گرافیتی و کلاژها و همین‌طور ایجاد حریم‌های خصوصی از طریق سطوح نیمه‌شفاف و جهات مختلف قرارگیری نیمکت‌ها و میزها استفاده شده است.

- نام پروژه/ عملکرد: کافه گاراژ، کافه و رستوران
 - شرکت/ دفتر طراحی: دفتر طراحی ری‌راد
 - معمار اصلی: علی راد
 - همکار طراحی: بهروز نخعی
 - طراحی و دکوراسیون داخلی: علی راد
 - نوع تأسیسات/ نوع سازه: شوفاژ و کولر آبی، فلزی
 - آدرس پروژه: کرمان، خیابان بهمنیار، نبش خیابان شهید علی ضیاء
- مساحت/ زیر بنا: ۲۷۰ مترمربع
کارفرما: هادی موجزی
تاریخ شروع و پایان ساخت: آبان ۱۳۹۶- دی ۱۳۹۶
عکاسی پروژه: اشکان دبستانی
وب‌سایت:
ایمیل:

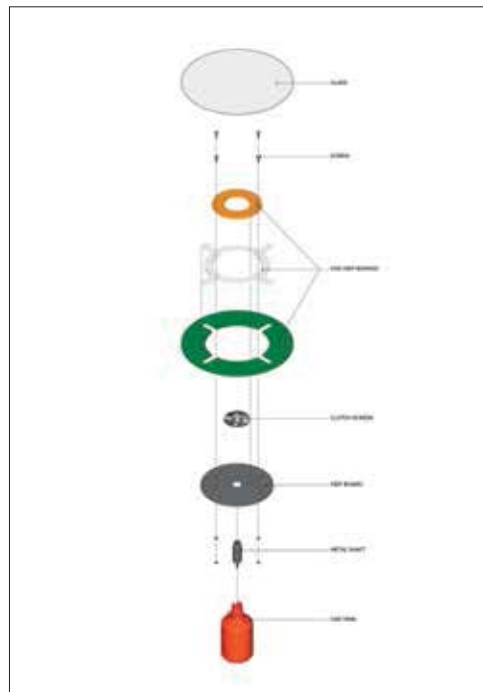
www.Rerad.ir
Reradstudio@gmail.com

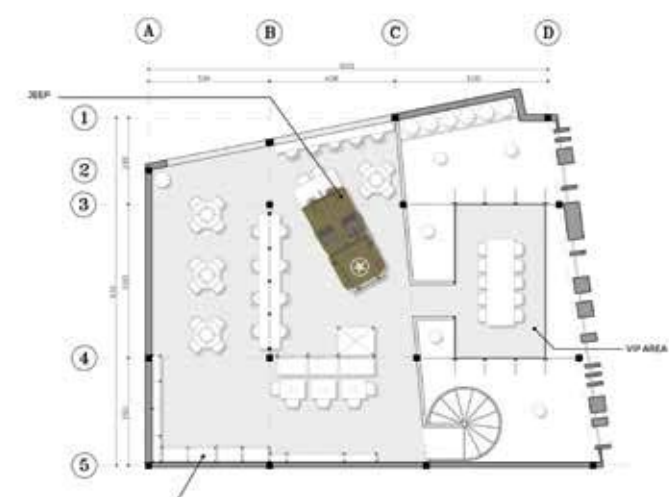
تصویرسازی از فضای VIP

تصویرسازی از میلمان فضا

دیگرام میز

پلان طبقه اول

پلان طبقه همکف

↑ قبل از بازسازی

کاربری بنا با ذکر جزئیات

پیرایشگاه مردانه با ساعات کاری از ۹ صبح تا ۱۱ شب (شامل ۴ صندلی پیرایش، عرصه‌ی آماده‌سازی و شست‌وشوی مو، عرصه‌ی انتظار، عرصه‌ی خدمات)

کارفرما با حفظ کاربری زمین خود به منظور رفع مشکلات عملکردی پیرایشگاه و استفاده‌ی بهینه‌تر از فضای محدود کار جهت بازسازی به دفتر ما مراجعه کرد.

محدوده‌ی مداخلات

فضای داخلی، نما، تأسیسات الکتریکی و مکانیکی

مهم‌ترین ارزش‌های بنای موجود

بنا به لحاظ ساختاری مکعب‌مستطیلی ساده با کشیدگی عمود بر راستای پیاده‌رو است. از طرفی واقع شدن پروژه در خیابان میر اصفهان با تعدد حضور دیگر هم‌صنفان رقیب تهدیدی بالقوه برای کارفرما به حساب می‌آید، که می‌خواست مغازه‌اش هرچه بیشتر به چشم بیاید. از این رو، برای طراحی بدنه‌ی شهری پیرایشگاه، سعی شد اتفاقات و ایده‌های داخلی از لحاظ کالبدی و بصری به طریقی راه خود را به سمت بیرون و نما باز کنند، تا ضمن حفظ یکپارچگی فضا، دعوت‌کننده و درعین حال برای مخاطب جذاب باشد.

نوآوری‌ها و مزایای پروژه

- یک پیرایشگاه در درجه‌ی اول باید خود نماد پیراستگی و نظم و ترتیب باشد. از جمله‌ی این نموده‌های پیراستگی در پروژه میتوان به در نظر گرفتن فضاهای اختصاصی برای هریک از ابزار کوچک و بزرگ (از یک قیچی ساده گرفته تا وسایل الکتریکی و تأسیسات) اشاره کرد.
- استفاده از تکنولوژی در این پروژه از یک‌سو به عنوان عاملی در جهت جبران محدودیت فضا از طریق حذف جارو و خاک‌انداز و جایگزینی جارو برقی مرکزی، و از سوی دیگر به عنوان عاملی در راستای کاهش تداخل عملکردها و افراد با قرار دادن دوربین‌هایی پشت هر صندلی و ال‌سی‌دی‌هایی مقابل مشتری که به وی امکان می‌دهد که در طی فرآیند پیرایش هر لحظه بتواند پشت سر خود را ببیند، دیده می‌شود.
- از دیگر مزایای پروژه می‌توان به مبلمان انتظار طراحی شده در جداری دیوارها اشاره کرد، که موجب گشایش بیشتر فضا شده و مخاطب را به ماندن بیشتر در محیط دعوت می‌کند.

وضعیت بنا قبل از بازسازی

عدم تفکیک درست عملکردها، عدم شناخت الگوی رفتاری کاربران و نبود محل اختصاصی مناسب برای هر وسیله و بی‌نظمی آن‌ها باعث شده بود تا محدودیت فضای پیرایشگاه تشدید

پیرایشگاه تولا

فرونش رافعی

شده و بیشتر به چشم بیاید. به طوری که کاربران (مشتریان و پیرایشگران) دائماً حداقل حریم عملکردی یکدیگر را تهدید کرده و فضای اصلی یعنی محل پیرایش را مهجورتر می‌ساختند. در کنار چیدمان نامناسب مبلمان و موارد ذکرشده، استفاده از رنگ تیره (مشکی) در جداره‌ها، سقف و کف باعث می‌شد تا نه تنها محیط از نظر بصری کوچک‌تر جلوه کند، بلکه نظافت آلودگی‌های حاصل از پیرایش و جمع کردن موهای ریخته بر کف زمین نیز مورد غفلت قرار بگیرند. از نظر روشنایی، استفاده از نورهای متمرکز در ارتفاع چشم بیننده و نصب شده در نقاط نامناسب، علاوه بر خیرگی باعث می‌شد نور عمومی محیط کمتر به نظر برسد. موارد گفته‌شده درنهایت کارفرما را واداشت تا با تغییر ساختاری مغازه‌اش به راهکاری دائمی برای حل مشکلات دست یابد.

ایده‌ی طراحی

- پروژه در دو مقیاس فضای داخلی و فضای شهری (بدنه‌ی خیابان) با چالش روبه‌رو بود و می‌بایست در هر دو مقیاس رسالت خود را به عنوان یک پیرایشگاه ایفاء می‌کرد. در مقیاس داخلی، از یک‌سو با محدودیت فضای مغازه (۵*۲/۵)، و از سوی دیگر با خواست کارفرما مبنی بر استفاده‌ی حداکثری از مساحت موجود روبه‌رو بودیم. از این رو، برای پرهیز از شلوغی و تداخل عرصه‌ها و عملکردها که تهدید بالقوه‌ی پروژه محسوب می‌شد، ابتدا به معنای خود واژه‌ی «پیرایش»، که همان کاستن اضافات و ساماندهی وضع موجود است، رجوع کردیم. پس با شناخت زمینه‌ی طراحی و الگوهای رفتاری موجود، به تفکیک مشخص هریک از عملکردها پرداخته و سعی کردیم معماری فضا نیز در هر قسمت متناسب با این عملکردها شکل داده شود. دریک نگاه کلی بستر پیرایشگاه به دو عرصه‌ی مشتری (مهمان) و پیرایشگر (میزبان) تقسیم شده است. سپس با توجه به سلسله مراتب استفاده از محیط توسط مشتری، این عرصه‌ها به بخش‌های ریزتر انتظار، خدمات، آماده‌سازی و شست‌وشو تقسیم و ساماندهی شدند، تا الگوی رفتاری کاربر با نقشه‌ی رفتاری آن در پلان مطابقت نماید.
- از لحاظ فرمی نیز تارهای مو به عنوان کلیدواژه‌ای که سوژه اصلی پیرایش است، دستاویزی شد تا به مثابه نخ تسبیح کلیه‌ی اتفاقات و عملکردها را به یکدیگر پیوند زده و فضایی آراسته و یکپارچه را رقم بزنیم. ترجمه‌ی معمارانه‌ی این تارهای مو در نهایت به صورت حرکتی نرم و موجی‌شکل مجموعه‌ای از مدول‌های چوبی (فرم انتزاعی تارهای مو بر روی سر) که روی سقف گسترده و تا جداره کشیده و در امتداد نما نیز به خطوطی آراسته تبدیل می‌شوند، درآمد.

- اما در مقیاس شهری، از آن‌جا که پیرایشگاه در خیابان میر، با تعدد دیگر هم‌صنفان رقیب روبه‌رو بود، کارفرما می‌خواست تا هرچه بیشتر مغازه‌ی خود را «خوانا» سازد، تا هم بتواند در میان رقبا بیشتر جلب توجه کرده، و هم بخشی از مهارت و اتفاقات داخل را در بیرون به معرض نمایش بگذارد. پس سعی شد اتفاقات و ایده‌های داخلی از لحاظ کالبدی و بصری به طریقی راه خود را به سمت بیرون و نما باز کنند، تا ضمن حفظ یکپارچگی فضا، دعوت‌کننده و درعین حال برای مخاطب جذاب باشد.
- همچنین از نظر نورپردازی استفاده از ورق‌های پلکسی در سقف باعث شده تا نور عمومی پیرایشگاه با حالتی یکنواخت و ملایم همه‌ی فضا را روشن کند. که در کنار آن، برای کاربری اصلی پیرایش نورهایی متمرکز در بالای محل پیرایش در نظر گرفته شد.

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۲/۵ مترمربع

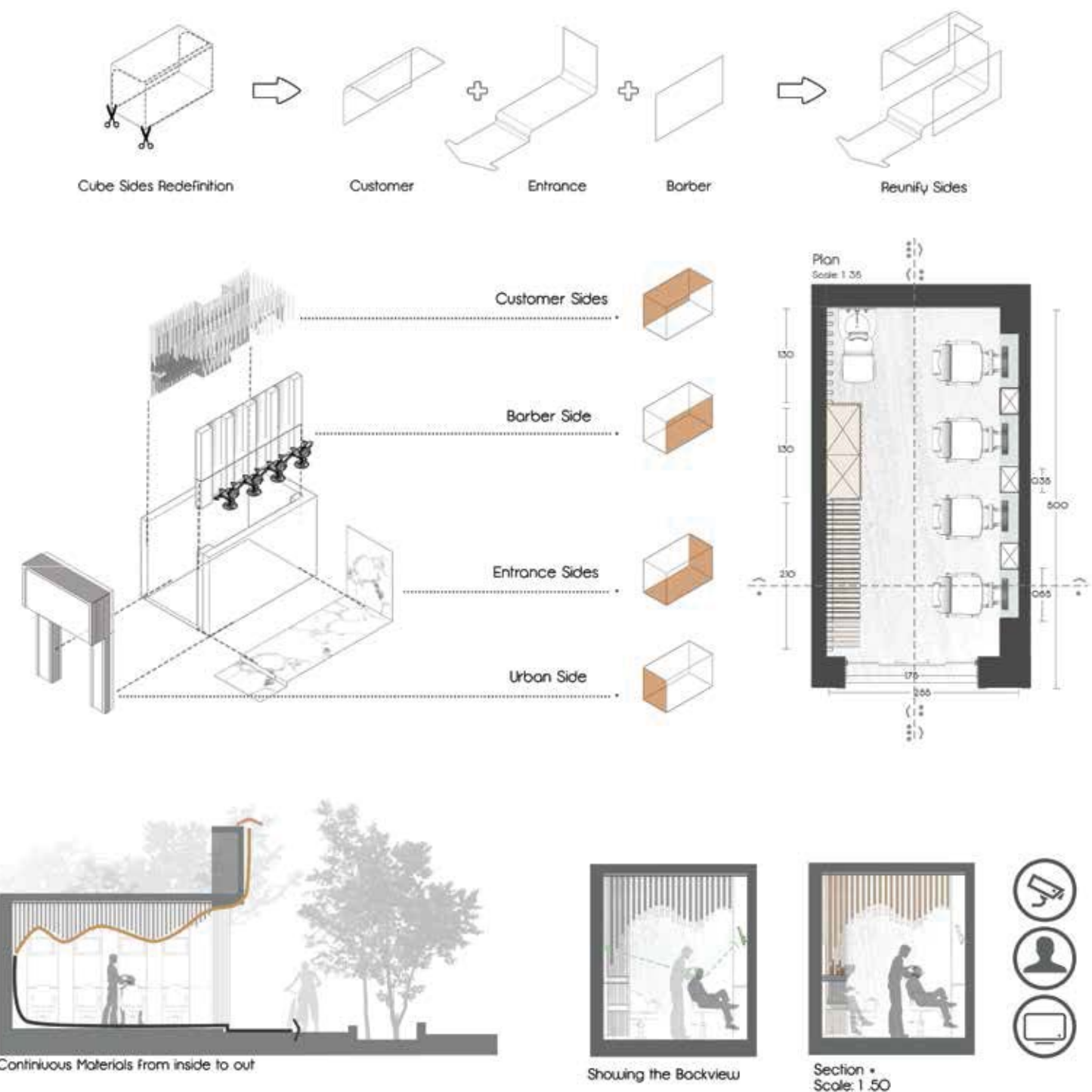
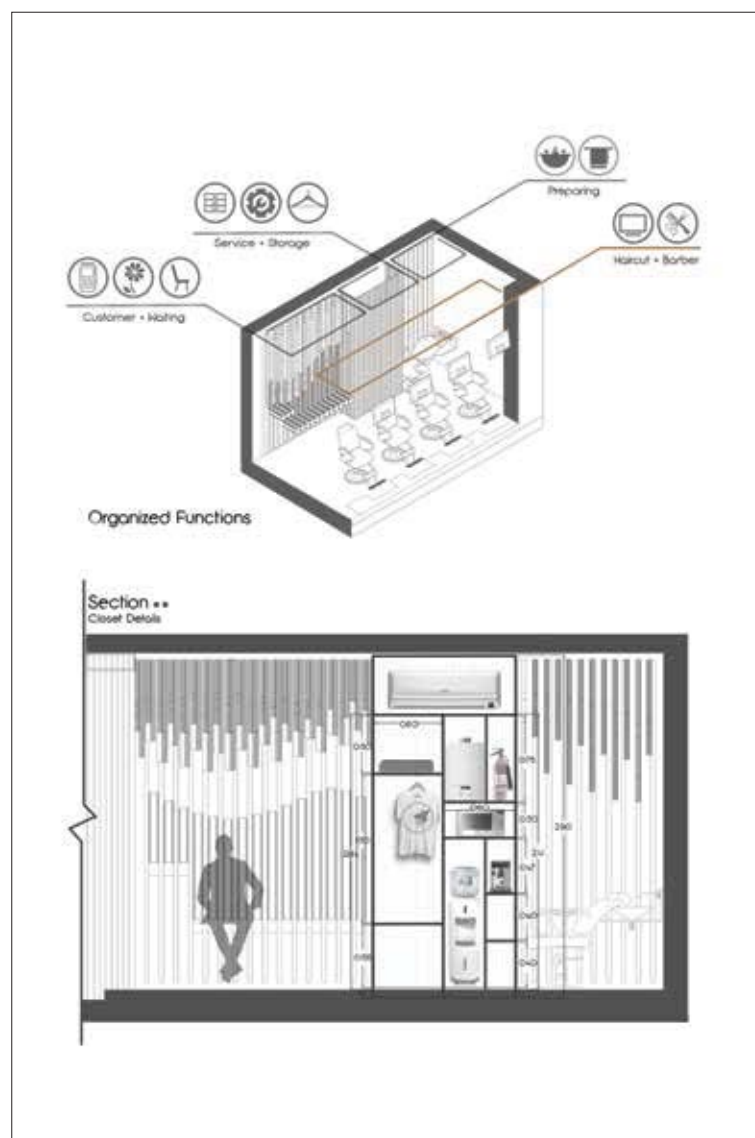
◀ کارفرما: محمد تولا

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۹۶/۱۲/۱-۹۶/۹/۱

◀ عکاسی پروژه: نگار صدیقی

◀ ایمیل:

frafee.arc@gmail.com

تصاویر قبل از بازسازی

(پروژه‌ی زرد) فروشگاه سیسمونی نی‌نی ماه

سروش روغنیان

با رنگی پرانرژی که در تضاد با بافت خودنمایی کند رنگ زدیم. رنگی که از بیرون مخاطب را غافلگیر کند و از داخل فروشگاه از ابتدا تا انتهای طبقات با او همراه شود. همه چیز را زرد کردیم، هر آنچه در این فضا قرار گرفت زرد شد. سایر فضاها با رنگ غالب سفید برای نمایش محصولاتی که خود پر از رنگ هستند ترکیب شد. اثر قلم‌موی آغشته به رنگ زرد در طبقه‌ی منفی یک به پایان کار خود رسید و بر روی زمین لکه‌رنگی چکیده از قلم ما نقش بست.

گام بعدی طراحی، ایجاد فضاهایی مناسب برای نمایش محصولات بوده است، محصولاتی که دارای ابعاد گوناگونی است. از این رو، به برنامه‌ریزی پیرامون چیدمان این اجناس هم از نظر ابعاد و هم با توجه به نیاز مخاطب پرداختیم. در جامنایی عملکردها به سهولت استفاده فکر کردیم و بر این اساس محصولات بزرگتر به طبقات بالا و پایین و محصولات پرفروش و کوچکتر مانند لباس و محصولات بهداشتی در طبقه‌ی همکف قرار گرفتند.

زیرزمین: فضای نمایش محصولات (کالسکه، ماشین شارژی، اسباب بازی و غیره)، آسانسور، سرویس بهداشتی

همکف: فضای نمایش محصولات (پوشاک، کالای بهداشتی و غیره)، مدیریت، صندوق، آسانسور، انبار، سرویس بهداشتی

اول: فضای نمایش محصولات (سرویس خواب کودک و کالای خواب)، صندوق، آسانسور

پروژه‌ی فروشگاه سیسمونی نی‌نی ماه در خیابان دورشهر در شهر قم واقع شده است، مساحت پروژه ۹۰۰ مترمربع است که در سه طبقه شکل گرفته است. موضوع، بازسازی و طراحی داخلی فروشگاه‌ی بود که قبل از آن نیز کاربری تجاری داشت، اما به دلیل اینکه فاقد ریزفضاهای مناسب بود، کارفرما در صدد بازسازی آن برآمد تا فضای نابسامان فروشگاه بر اساس نیازهای کارفرما سامان یابد.

در جلسه‌ی اول با کارفرما زمان زیادی صرف پیدا کردن مکان پروژه کردیم. خیابان دور شهر، خیابانی در شهر قم، خیابانی سرد و بی‌روح با بافتی آشفته بود، و ساختمان پروژه ساختمانی خاموش که توجه هیچ رهگذری را جلب نمی‌کرد. فضای داخلی هم بر سردی حس بنا می‌افزود، اما قرارگیری راهروی ورودی که منتهی به پلکان طبقات می شد، در همان برخورد اول چراغ ایده‌ای را در ذهنمان روشن کرد: لکه‌ی رنگی گرم که بر سردی فضا بنشیند و توجه رهگذران را به خود جلب کند. لکه‌ای که از حجم بیرونی شروع شده و تا داخل امتداد پیدا کند.

فضاها را به دو بخش تقسیم کردیم، فضای تقسیم طبقات و فضای نمایش محصولات. قلم‌مو را به دست گرفتیم و جریان رنگی مورد نظر را ایجاد کردیم. فضای تقسیم طبقات را

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** پروژه‌ی زرد، فروشگاه سیسمونی نی‌نی ماه

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** دفتر معماری شباهنگ

◀ **معمار اصلی:** سروش روغنیان

◀ **همکاران طراحی:** الهه موسوی، لیلا اسدیبگی، الهه روشندل، نیما میرزایی، هدی امتیاز

◀ **طراحی و دکوراسیون داخلی:** دفتر معماری شباهنگ

◀ **گرافیک:** سحر قربانی

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** فن کویل سقفی، فلزی

◀ **آدرس پروژه:** قم، خیابان دور شهر، خیابان هفدهم

◀ **مساحت/ زیر بنا:** ۹۰۰ مترمربع در ۳ طبقه

◀ **کارفرما:** مهدی لسانی

◀ **تاریخ شروع و پایان ساخت:** تیر-شهریور ۱۳۹۶

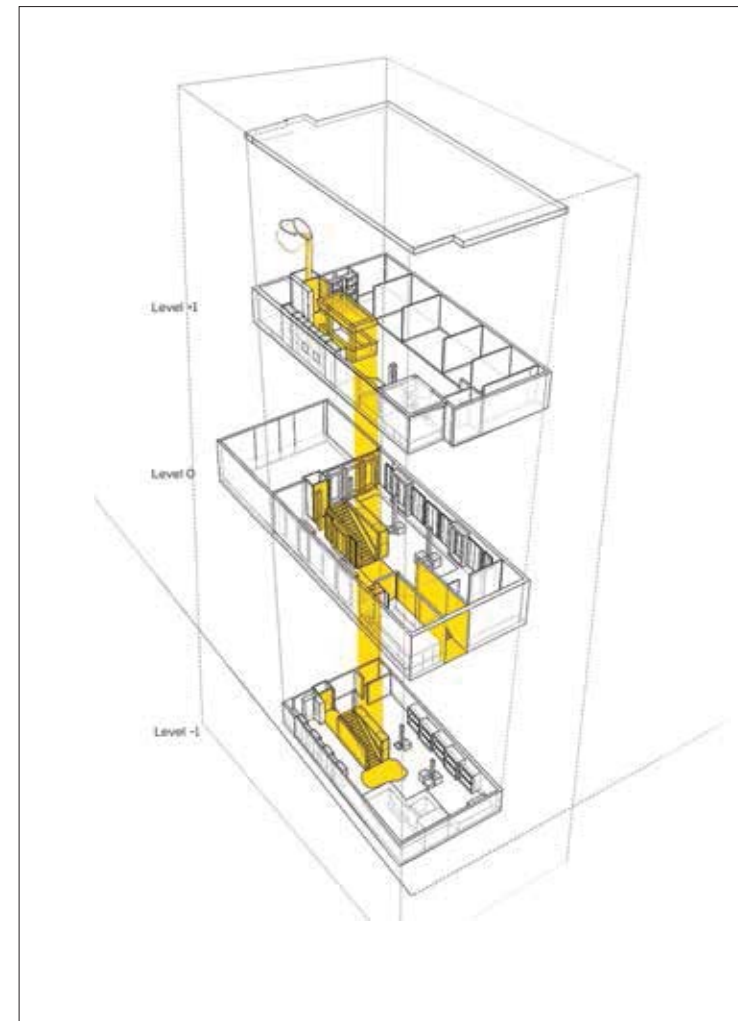
◀ **عکاسی پروژه:** سارنگ فرزام‌فر، امید صدیقی

◀ **وب‌سایت:**

www.shabahang-office.com

◀ **ایمیل:**

shabahangoffice@gmail.com

آدرس فود هال

شهرز زمردی

و یا ایجاد طراحی‌هایی روی بدنه‌ی بعضی از آشپزخانه‌ها از جمله ایجاد طرح‌هایی با بیش از بیست هزار پیچ بر بدنه‌ی رستوران ایتالیایی، یا نقاشی‌های گرافیتی بر بدنه‌ی رستوران ساندویچی و یا رستوران برگری و سایر بدنه‌های سالن و یا ایجاد نقاشی زنده با استفاده از ترکیب نقاشی و فرافکنی تصاویر متحرک زنده بر روی یکی از دیوارهای اصلی سالن و نورپردازی‌های زنده در محیط سالن حس خوب گرما را به محیط و فضا اضافه می‌کند.

در روند طراحی دیواره هر آشپزخانه تلاش شده با ترکیب المان‌های همسو با نوع رستوران و المان‌های صنعتی، زیبایی فضا دو چندان شود، که در این رابطه می‌توان علاوه به موارد ذکر شده به رستوران ایرانی نیز که از ترکیب کاشی‌های دست‌ساز ایرانی در زمینه‌ای از گره چینی سنتی، ولی از جنس فولاد، استفاده شده اشاره نمود.

نمای بیرونی پروژه کاملاً شفاف است و رویکرد طراحی داخلی (طراحی در ترازهای مختلف ارتفاعی)، این موقعیت را برای مشتریان فراهم می‌کند تا علاوه بر تجربه‌ی فضای خاص داخلی از دید بیرون هم بهره‌مند شوند.

در پایان لازم به ذکر است در تمام روند طراحی و اجرا تلاش بر این بوده که ذهن هر مهمانی در فضای کاملاً سورئال بتواند خود را در فضای این جنگل صنعتی به‌خوبی حس کند، که امید بر این است در این راه به هدف خود رسیده باشیم.

روند طراحی با الهام از جنگلی آغاز شد، که با تداخل شاخ و برگ درختان در ترازهای مختلف علاوه بر ایجاد سطوحی برای جاهایی میزها، مسیرهایی برای رفت و آمد و اتصال برگ‌ها که محل اصلی استقرار مشتریان است، به صورت یک شبکه مویرگی فراهم گردید. در ادامه‌ی روند طراحی و تکمیل ایده تلاش شد، با ایجاد فضای صنعتی و سورئال، روح و ذهن هر مراجعه‌کننده را به تبلور در راستای رؤیاپردازی حضور در این جنگل هضم شده در دنیای صنعتی امروز سوق دهد.

این ایده و طرح با ایجاد ترازهای متفاوت با تجمعات انسانی که به واسطه‌ی گستردگی سطوح افقی کنسول نسبت به ستون‌ها و المان‌های عمودی، علاوه بر ایجاد ارتباطات بصری منحصر به فرد، حس پرواز و یا نشستن بر روی برگ درختان را به‌خوبی به مهمانان القا می‌کند. فضای کلی رستوران کاملاً صنعتی و سورئال است، و تلاش بر طراحی المان‌هایی بوده که علاوه بر همسویی با این فضا، با استفاده از رنگ‌های شاخص، مانند بشکه‌ها یا ظروف رنگی که به عنوان گلدان بر روی هر میز قرار گرفته، و یا گل و گیاه‌های طبیعی و مصنوعی،

◀ نام پروژه/ عملکرد: آدرس فود هال، رستوران

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری زمردی و همکاران

◀ معمار اصلی: شهرز زمردی

◀ همکاران طراحی: پیام الرحمن، شیرین باقری، علی مروج

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر معماری زمردی و همکاران

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: وی آر إف، اسکلت فلزی

◀ آدرس پروژه: خیابان الهیه، خیابان نیلوفر، نبش مریم غربی، مجتمع تجاری-اداری رویال آدرس

◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۲۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: نیما حسینی، خشایار مرادی و شرکاء

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۶

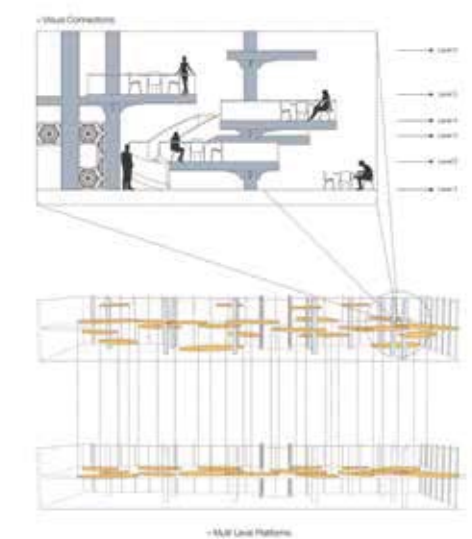
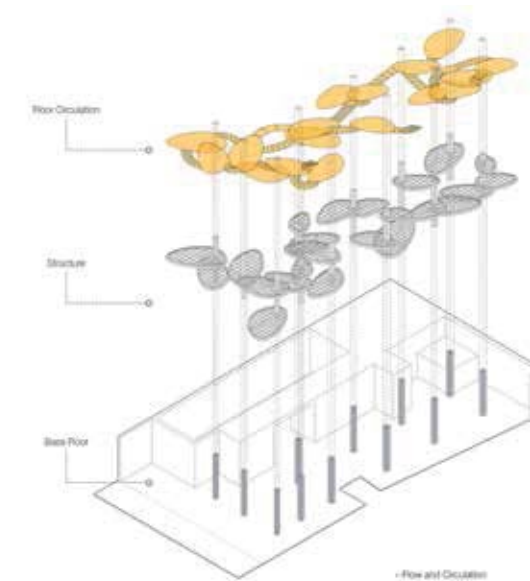
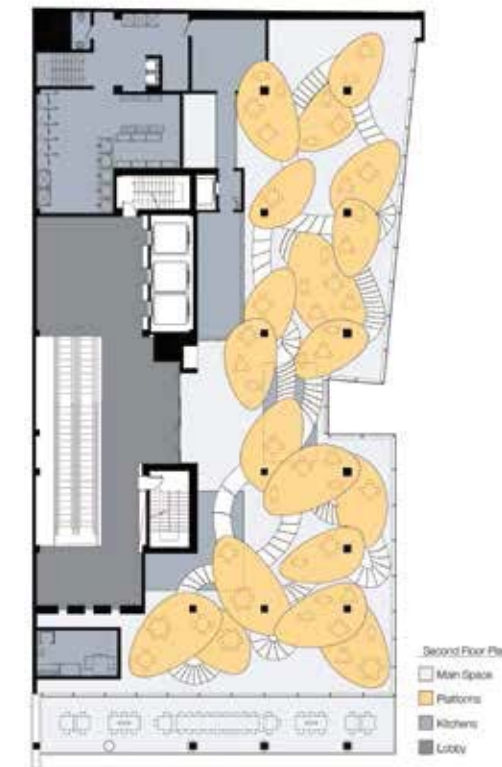
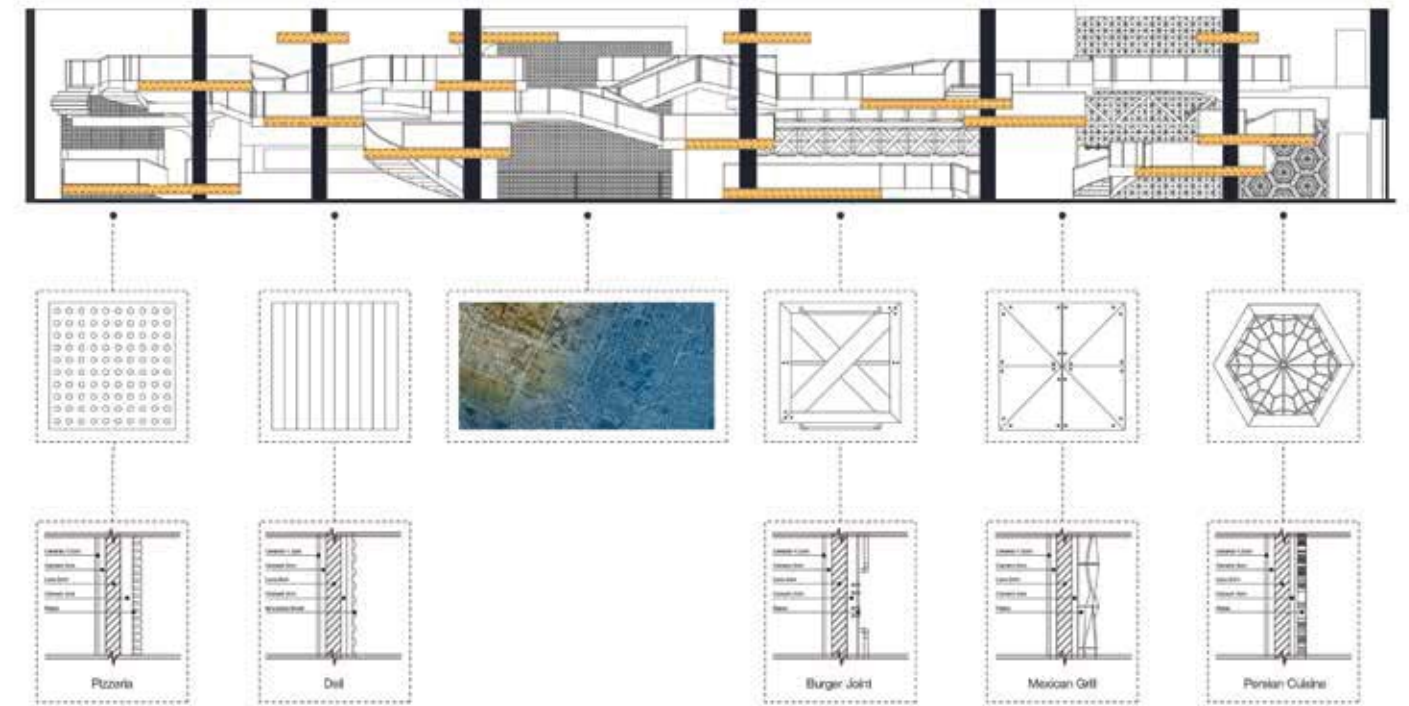
◀ عکاسی پروژه: پرهام تقی‌اف، سعید فرامرزی

◀ وب‌سایت:

www.zomorrodi-associates.com

zomorrodi@zomorrodi-associates.com

◀ ایمیل:

دفتر آدمیرال

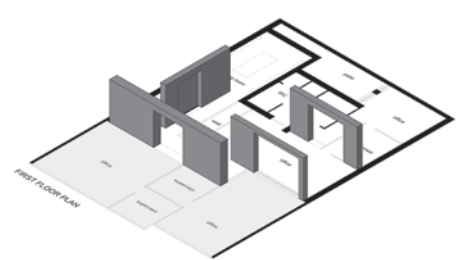
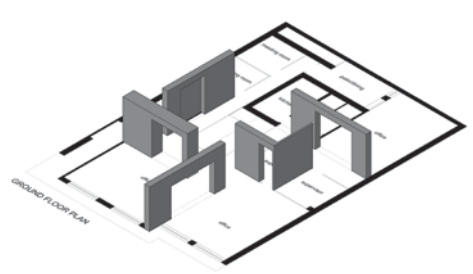
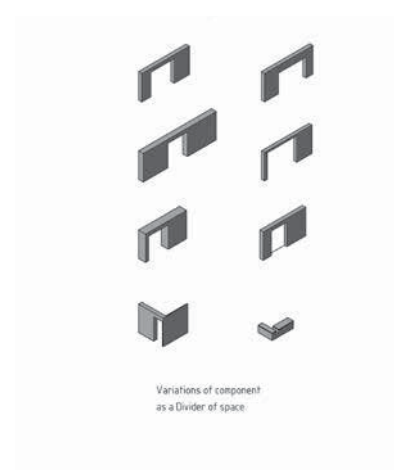
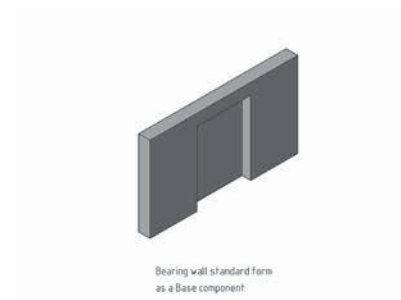
امیررضا صاحب

بدین منظور فرم استاندارد دیوار باربر (در این ساختمان به شکل U معکوس) به عنوان جزء پایه (Base component) برای تقسیم‌بندی و تفکیک فضایی در پلان در نظر گرفته شد، چرا که به دلیل الزامات سازه‌ای، گونه‌های مختلفی (واریاسیون) از این جزء (دیوار باربر) در کل فضا وجود داشت. به این ترتیب، با انتخاب تعدادی از این دیوارها در موقعیت‌های مختلف و شاخص نمودن آنها با رنگ طوسی توانستیم از این محدودیت به عنوان فرصتی در جهت تفکیک فضایی استفاده کنیم. در همین راستا از این زبان فرمی در طراحی برخی از مبلمان و پارتیشن‌های داخلی برای تفکیک بیشتر فضا نیز استفاده گردید. با این استراتژی هویت دیوارهای باربر، از عناصر صرفاً سازه‌ای فراتر رفت و به عناصر تفکیک‌کننده‌ی فضایی هم تبدیل شدند.

خواسته‌ی اصلی کارفرمای پروژه، فضای اداری با تیپولوژی open office در چند دپارتمان مختلف بود و فضای در نظر گرفته شده برای این خواسته، یک ویلای متعلق به اوایل دهه‌ی پنجاه شمسی بود. بنابراین تناقض بزرگی بین خواست اولیه‌ی کارفرما (پلان باز اداری) و سیستم سازه‌ای ساختمان با دیوارهای باربر قطور و محدودیت‌های آن در تعریف پروژه وجود داشت، و چالش اصلی، نحوه‌ی مواجهه با این تناقض و تلاش برای پیدا کردن راه‌حلی مناسب و بهینه از نظر اقتصادی برای آن بود.

نام پروژه/ عملکرد: دفتر آدمیرال، اداری	مساحت زیربنا: ۵۳۰ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: استودیو صاحب	کارفرما: گروه آدمیرال
معمار اصلی: امیررضا صاحب	تاریخ شروع و پایان ساخت: بهمن ۹۶-اردیبهشت ۹۷
همکاران طراحی: سارا حسینیان امیری، محمدرضا علیاری‌نیا	عکاسی پروژه: محمدحسن اتفاق
طراحی و دکوراسیون داخلی: استودیو صاحب	وب‌سایت: www.studiosaheb.com
نوع تأسیسات/ نوع سازه: اسپلیت، دیوار باربر و طاق ضربی	ایمیل: studiosaheb.arch@gmail.com
آدرس پروژه: تهران، خیابان وزراء، خیابان ۲۹، پلاک ۲۱	

Colouring bearing walls in grey, try to change their identity into dividing components in the space

پلان طبقه ی اول

پلان طبقه ی همکف

خانه-باغ چی

امیرفرشاد غفارزاده

اسکلت خانه نیاز به تعریف یک هندسه‌ی منظم و همگن داشت که علاوه بر اینکه با ساختار عملکردهای درونی هماهنگ باشد، نیازهای اقلیمی را مرتفع سازد و با کنترل دید از پلاک‌های مجاور، برای بنا ایجاد محرمیت نماید. سوله‌ی قدیمی برای تبدیل شدن به استخر، نه تنها نیاز به برداشتن یک ردیف از ستون‌های سازه و گسترش ابعاد پلان داشت، بلکه به دلیل کمبود ارتفاع سقف، نیاز بود که سطح زمین آن حداقل ۶۰ سانتی‌متر پایین برود. اما باغ مجموعه به عنوان مهم‌ترین قسمت طراحی، به صورت یک بستر یکپارچه تعریف شد که از سمت غرب شروع شده و با افزایش ارتفاع تا ۴۵+ به سمت جنوب و سپس کاهش ارتفاع به ۵۰- در منتهی‌الیه شرقی زمین در جوار استخر درعین تعریف یک توپوگرافی جدید برای باغ، اختلاف ارتفاع ۱۳۵ سانتی‌متری میان ساختمان مسکونی و سطح استخر را از بین می‌برد. از سویی دیگر، نظام‌دهی داخلی باغ در تعامل با هندسه‌ی ساختمان، به چهار قسمت مجزا تبدیل شد که با بازخوانی عناصر باغ ایرانی مانند کُرت‌بندی‌ها، مسیرهای حرکت، فضاهای سبز و آب‌نماها، هرکدام از این چهار قسمت به صورتی سازماندهی شدند که درعین داشتن ویژگی‌های مختص به خود، دارای وحدت با کلیت باغ و بنا هستند.

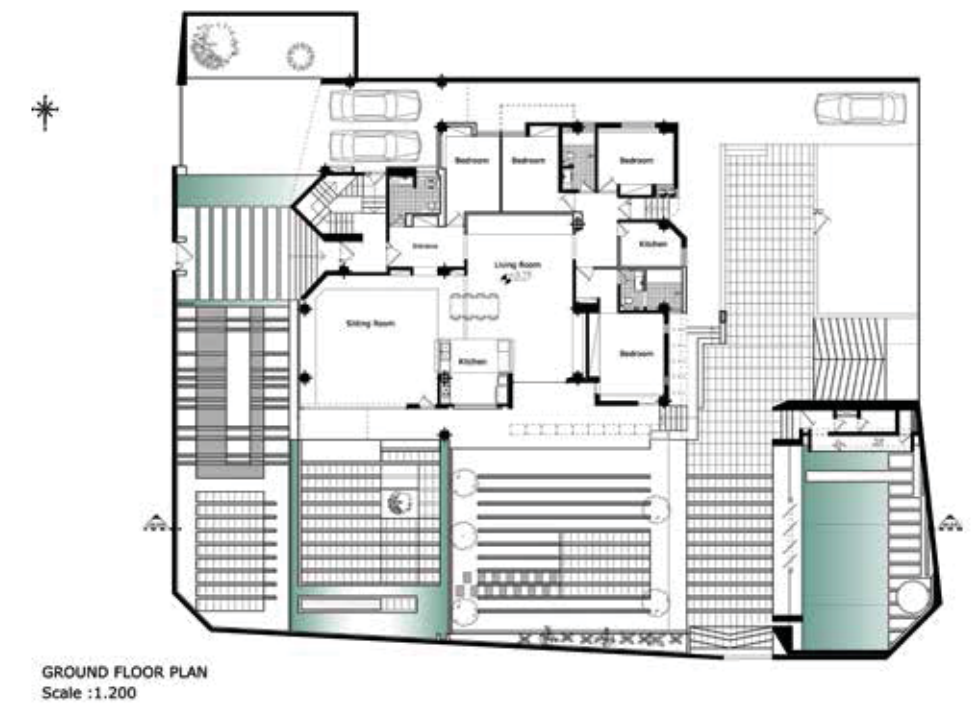
خطوط حاصل از کُرت‌بندی باغ، از غرب شروع و با ادامه در جنوب در نهایت در شرق پروژه با نفوذ در درون استخر پایان می‌یابند.

حضور آب در ورودی اصلی مجموعه، مرکز و انتهای شرقی پروژه (استخر)، نحوه‌ی ارتباط استخر با باغ، به‌خصوص انعکاس باغ در استخر و همچنین نظم هندسی محوطه‌سازی روحیه‌ای بسیار ایرانی به پروژه بخشیده و باغ پروژه را به یکی از ارکان اصلی و وحدت‌بخش سایر عناصر با هم تبدیل کرد.

تفاوت فرایند «بازطراحی» نسبت به «طراحی» در این است که در پروژه‌های بازطراحی، نه تنها ساختار کالبدی پروژه شکل گرفته، بلکه ساختار ذهنی کارفرما نیز چه به لحاظ اقتصادی و چه به لحاظ برنامه‌ی پروژه شکل گرفته؛ بنابراین یافتن راه‌حل یا ایده‌ای که علاوه بر سازماندهی ساختار کالبدی پروژه بر مبنای تعریف جدید، توان همراه‌سازی ذهنی کارفرما را هم داشته باشد، در پروژه‌های بازطراحی بسیار حائز اهمیت است. وضع موجود پروژه از دو توده‌ی ساختمانی که عبارت بودند از اسکلت بنای اصلی در مرکز زمین و سوله‌ی انبار قدیمی در منتهی‌الیه شرق زمین تشکیل شده بود. اسکلت بنای اصلی، دارای هندسه‌ی بسیار نامنظم و تکه‌تکه بود که با چرخش ۴۵ درجه‌ی دستگاه پله در سمت ورودی (غرب) این ناهماهنگی تشدید شده بود. سوله‌ی انبار قدیمی، با توجه به اینکه توسط کارفرما برای استخر و ملحقات آن در نظر گرفته شده بود، هم از نظر سازه‌ای و هم از نظر ابعاد و ارتفاع، برای این کاربری مناسب نبود. بنابراین سؤال اصلی پروژه این بود: چگونه می‌توان دو توده‌ی جدا از هم با هندسه‌های نامنظم، ناهمگون و عملکردهای متفاوت را در یک خانه به وحدت رساند؟ ایده‌ی ما استفاده از زمین پروژه جهت تعریف یک باغ و تبدیل «خانه» به «خانه‌باغ» بود.

باغ، در معماری ایرانی پاسخ به نیاز است: نیاز به حرکت، سکون، وحدت، کثرت، معنا، طبیعت، هندسه و ... با ایجاد یک سطح زیرین پاسخ گفته می‌شود. این سطح زیرین با ایجاد همگرایی میان عناصر متفرق، آنها را نظام می‌دهد و درعین‌حال از نظام‌دهی آنها نیز تأثیر می‌پذیرد. بنابراین برای بازتعریف الگوی خانه‌باغ در سایت مورد نظر، هریک از سه عنصر خانه، استخر و باغ به صورت مجزا تجزیه تحلیل شدند و پس از تعریف الزامات درونی و عملکردی هرکدام، با تسری این نظامات در یکدیگر، سعی در ایجاد یک زبان واحد برای پروژه شد.

◀ نام پروژه/ عملکرد: خانه-باغ چی
 ▶ شرکت/ دفتر طراحی: استودیو آینده
 ▶ معمار اصلی: امیرفرشاد غفارزاده
 ▶ همکار طراحی: امیر ثابت
 ▶ ناظران معماری: حسین سوداوی، امیرفرشاد غفارزاده
 ▶ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر جذبی و موتورخانه‌ی مرکزی، بتنی
 ▶ ایمیل: future.designstudio.2015@gmail.com

↑ ۴۴ قبل از بازسازی

سالن زیبایی فهیما

فرشاد فرهد، سپیده ولیعهدی

به همین خاطر در قسمت پاگرد راه پله دیوارها جهت گشودگی بیشتر برای ورود به دو فضا به عقب کشیده شد فضاها کاملاً از یکدیگر منفک گردید. همچنین با توجه به پتانسیل موجود در محل ورودی به سالن سعی بر ایجاد شکاف در سقف به منظور حضور نور طبیعی به داخل و انعکاسی از آسمان در فضای داخلی گردید.

در قسمت دوم با توجه به ازدیاد ستون‌ها بر آن شدیم تا از طریق تیغه‌کشی و تفکیک فضایی شامل فضاهایی همچون سالن طراحی، سالن آموزش، قسمت پدیکور، پذیرش، اتاق استراحت کارکنان، سرویس‌های بهداشتی و فضای انتظار به پنهان کردن ستون‌ها بپردازیم. در این میان با توجه به ازدحام جمعیت و نیاز به فضایی مناسب جهت انتظار و پذیرایی در زمان‌های خاص تصمیم به ایجاد یک فضای تراس‌گونه در قسمت مرکزی فضا شد که با توجه به دید این فضا با مبلمان و پوشش گیاهی به همراه پوشش کف که از جنس آجر و کاشی که گرمای بیشتری را القاء می‌نمود استفاده گردید.

همچنین در قسمت آموزش با استفاده از پنجره‌های قدی با طاق‌های نیم دایره‌ای شکل سعی بر ایجاد فضایی شفاف، که قابل رویت برای مدیریت سالن باشد، ایجاد گردید. شاید بتوان گفت نقطه‌ی عطف این پروژه در استفاده از کاشی‌های رنگی در نقاط مختلف پروژه از جمله پیشانی پله‌ها، دیوارهای راه پله و تراس دانست که همخوانی مناسبی با نوع عملکرد فضایی داشت.

در پروژه‌ی بازسازی یادشده با کاربری تخصصی خدمات مرتبط با ناخن، جهت استفاده‌ی بانوان، سعی بر آن بوده با توجه به پتانسیل کاربری و عملکرد، طراحی درخور با موضوع صورت گیرد.

به همین دلیل در استفاده از مواد مصرفی از مصالحی که دارای رنگی مناسب و جذاب باشند استفاده گردید. استفاده از این رنگ‌ها در زمینه‌ای کاملاً سفید و خاکستری صورت گرفت تا رنگ‌های استفاده‌شده خود را به بهترین شکل ممکن نمایش دهند.

کالبد اصلی و اولیه‌ی فضا در واقع یک واحد مسکونی بود که به مدت ۲۷ سال کنار گذاشته شده بود و از آن به عنوان انبار استفاده می‌شد.

در بازدید اولیه و اعلام نیازهای کارفرما درصدد برآمدیم ابتدا به تفکیک فضایی که در واقع شامل دو کاربری، یکی به عنوان سالن زیبایی و دیگری به عنوان مزونِ دوخت بود بپردازیم.

در قدم اول با توجه به درخواست کارفرما تنها سالن زیبایی نیاز به طراحی داشت به همین منظور ابتدا فضای مورد نیاز سالن زیبایی از فضای مزون تفکیک گردید.

◀ نام پروژه/ عملکرد: سالن زیبایی فهیما، خدمات تخصصی ناخن

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری فرهد و همکاران

◀ معماران اصلی: فرشاد فرهد، سپیده ولیعهدی

◀ همکاران طراحی: سوگل ولیعهدی، امیر ولیعهدی، فاطمه عالی ابوذر، علی‌اکبر ظهیری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: فرشاد فرهد، سپیده ولیعهدی

◀ آدرس پروژه: کرج، جهانشهر، خیابان کسری، نبش کوچه‌ی نسیم

◀ مساحت/ زیر بنا: ۲۰۰ مترمربع

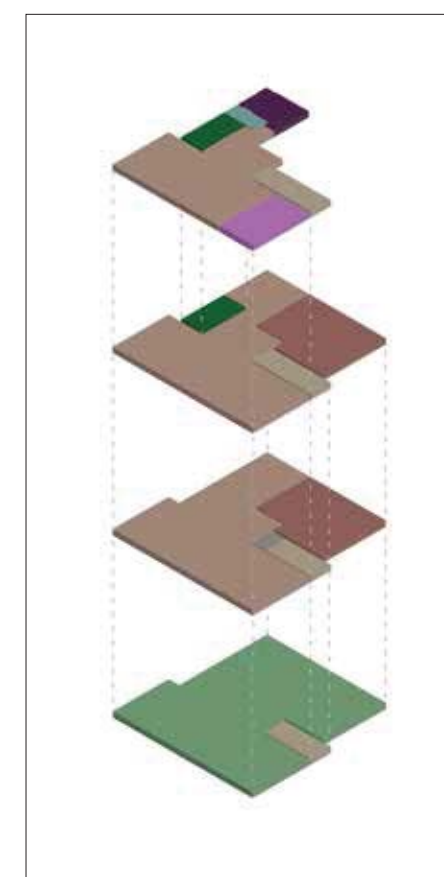
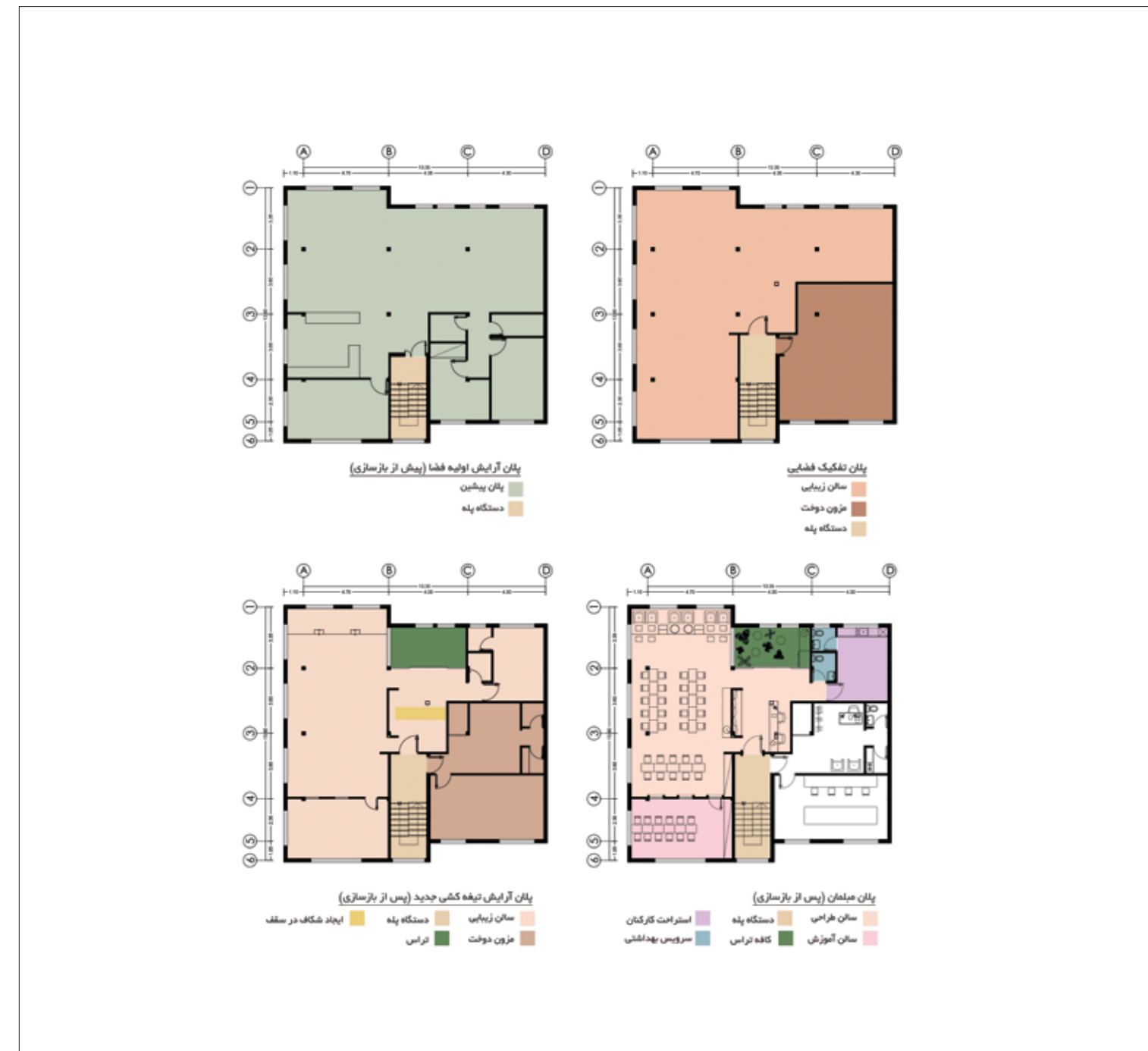
◀ کارفرما: فهیما مولایی

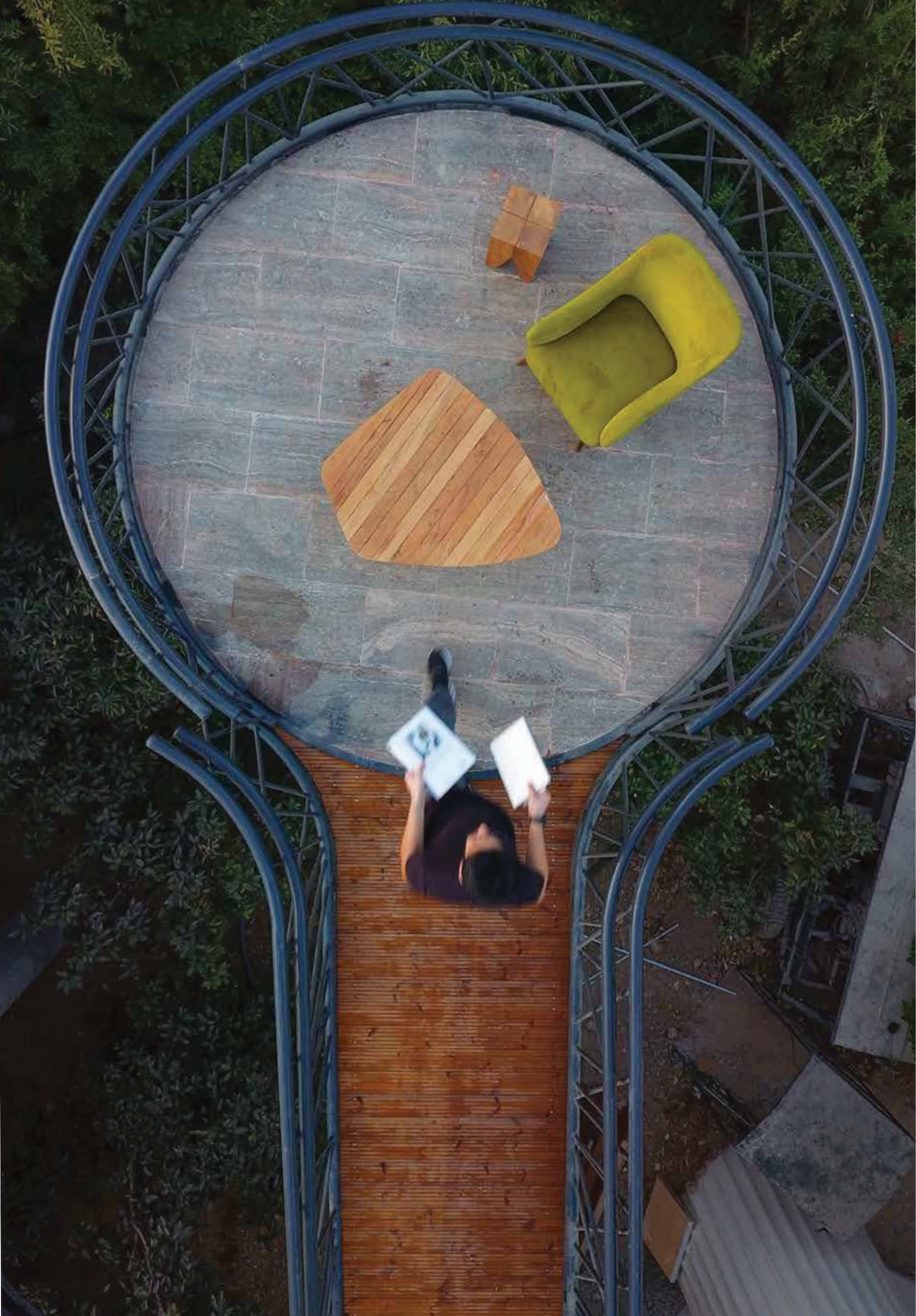
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: خرداد ۱۳۹۷- شهریور ۱۳۹۷

◀ عکاسی پروژه: محمدرضا عبداللهی

◀ ایمیل:

Farshadfarhad@gmail.com

مجموعه‌ی فرهنگی و رفاهی دانشگاه شیراز

مجتبی کاظمی

بتنی در تراز اول، خراباهای فولادی در تراز دوم، و پوسته‌ی بتن مسلح بنا که حداقل امکان تغییرات در جداره‌های خارجی را به وجود می‌آورد) اصلی‌ترین عوامل محدودکننده‌ی طرح هستند. همچنین اهداف و استراتژی‌های کلان، شامل پروژه‌ی غنای حسی، خاطره‌انگیزی، سرزندگی فضاهای داخل، سلسله مراتب فضایی، ارتباط بصری فضاهای مکث با محوطه‌سازی بیرون، و حفظ تمامی درختان نارنجستان (تمامی درختان) بوده است.

پالت فرمی فضاهای داخلی رستوران (جداره‌ها، جداکننده‌ها، سقف‌ها، المان‌های دکوراتیو و ...) با الهام از فرم ستون‌های اصلی ساختمان موجود، به شکل مخروط‌ها، نیم‌مخروط‌ها و استوانه‌های توخالی صورت گرفته است. همچنین خراباهای فلزی طبقه‌ی دوم، در رستوران‌ها و پیش‌فضای رستوران، همچون «پالمپست» از میان سقف بیرون کشیده شدند تا بر جذابیت بصری پروژه بیفزایند. در طراحی بخش الحاقی رستوران (باربیکیوی روباز)، با توجه به محدود شدن فضای شمال غرب بنا به نارنجستان‌ها، تصمیم بر آن شد تا صرفاً در فضای خالی بین درخت‌ها با ساخت ستون‌های منفرد بتنی، بالکن‌های منفرد و با ابعاد متفاوتی داشته باشیم که به وسیله‌ی پل‌های چوبی به یکدیگر متصل می‌شوند، بنابراین، علاوه بر جلوگیری از قطع درخت‌ها (حتی یک درخت)، موفق به خلق منظره‌ای دلچسب و فضایی پر هیجان و خاطره‌انگیز شدیم.

پروژه‌ی طراحی مجدد و بخش الحاقی مجتمع رفاهی دانشگاه شیراز، در منطقه‌ی باغ‌های رشک بهشت در نزدیکی باغ ارم واقع شده است. ساختمان موجود، بنایی ملی مربوط به دهه‌ی چهل خورشیدی بود، که در سال‌های مختلف، مورد تغییرات کالبدی و کارکردی قرار گرفته است. در محوطه‌ی مجموعه، درختان کهنسالی وجود دارد که احتمالاً از بقایای باغ‌های رشک بهشت (احتمالاً محور اصلی باغ ابوالفتح خانی) بوده است. همچنین از سمت شمال غرب، نارنجستان‌هایی انبوه، ساختمان اصلی مجموعه را در بر گرفته که علاوه بر تلطیف هوا، منظره‌ی دلپذیری را به وجود آورده است.

طراحی با توجه به خواسته‌های اصلی کارفرمای پروژه مبنی بر حفظ کاربری فرهنگی موجود (آمفی‌تئاتر، اتاق‌های کنفرانس و ...) و الحاق کاربری‌های خدماتی و رفاهی (رستوران، فست فود و ...) و همچنین تعامل با فرم و سازه‌ی ساختمان موجود و عوامل محدودکننده‌ی طرح صورت گرفته است. خواسته‌های اصلی کارفرما، طراحی و اجرای همزمان پروژه، هندسه‌ی کشیده‌ی بنای موجود، نارنجستان‌های جبهه‌ی شمالی و نوع سازه‌ی بنای موجود (سقف دال

◀ نام پروژه/ عملکرد: مجموعه‌ی فرهنگی رفاهی دانشگاه شیراز

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری چارک

◀ معمار اصلی: مجتبی کاظمی

◀ همکاران طراحی: محمد شیخ‌نیا، محمد شبانکاره

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر معماری چارک

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: سیستم تهویه‌ی هواساز، سازه‌ی ترکیبی بتن و فلز

◀ آدرس پروژه: شیراز، خیابان ساحلی غربی، مجموعه‌ی فرهنگی رفاهی دانشگاه شیراز

◀ مساحت/ زیر بنا: ۳۲۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: دانشگاه شیراز

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵-۱۳۹۴

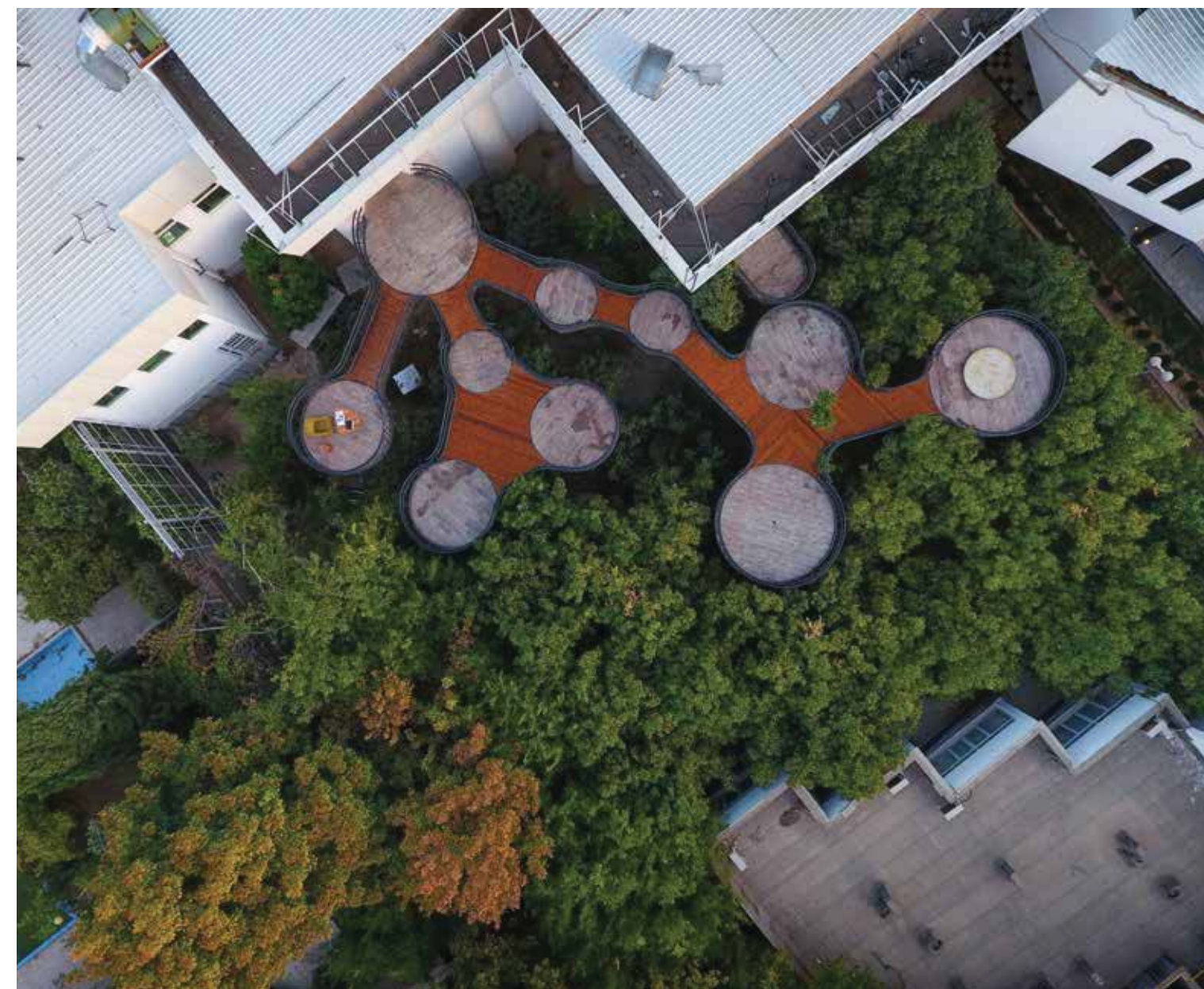
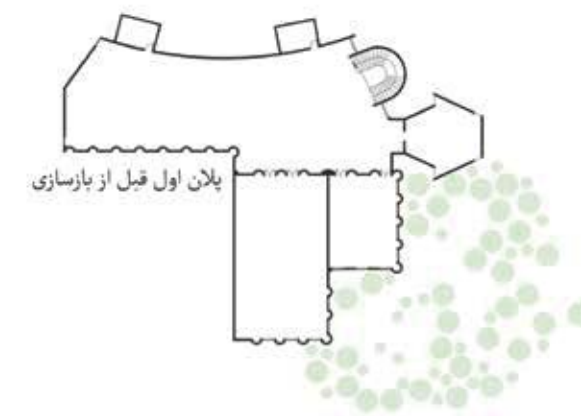
◀ عکاسی پروژه: بهروز مصلاهی

◀ وب‌سایت:

www.charak_arc.com

◀ ایمیل:

www.m.kazemi_arc@yahoo.com

اتاق فکر و استراحت اساتید

حامد کامل‌نیا

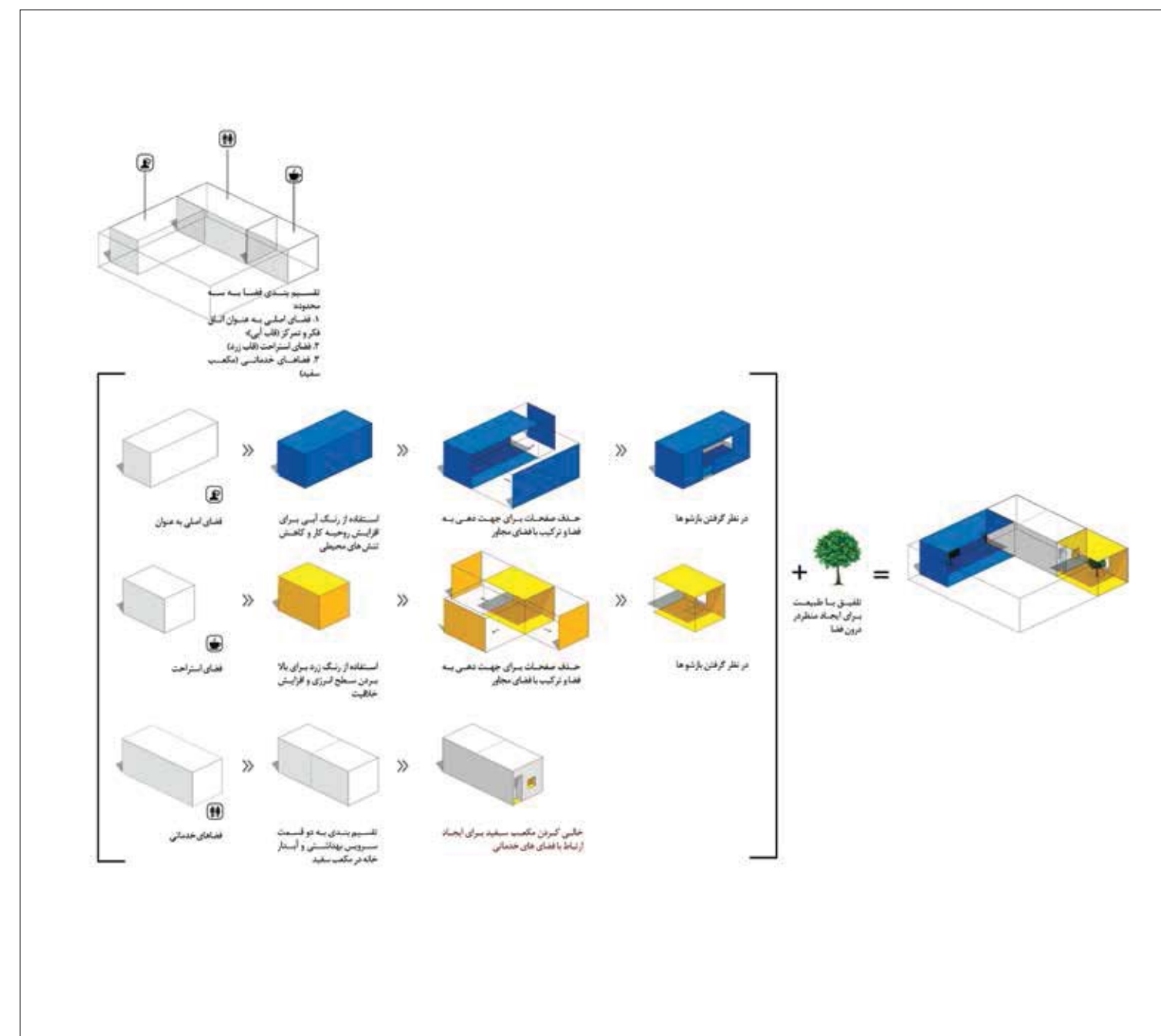
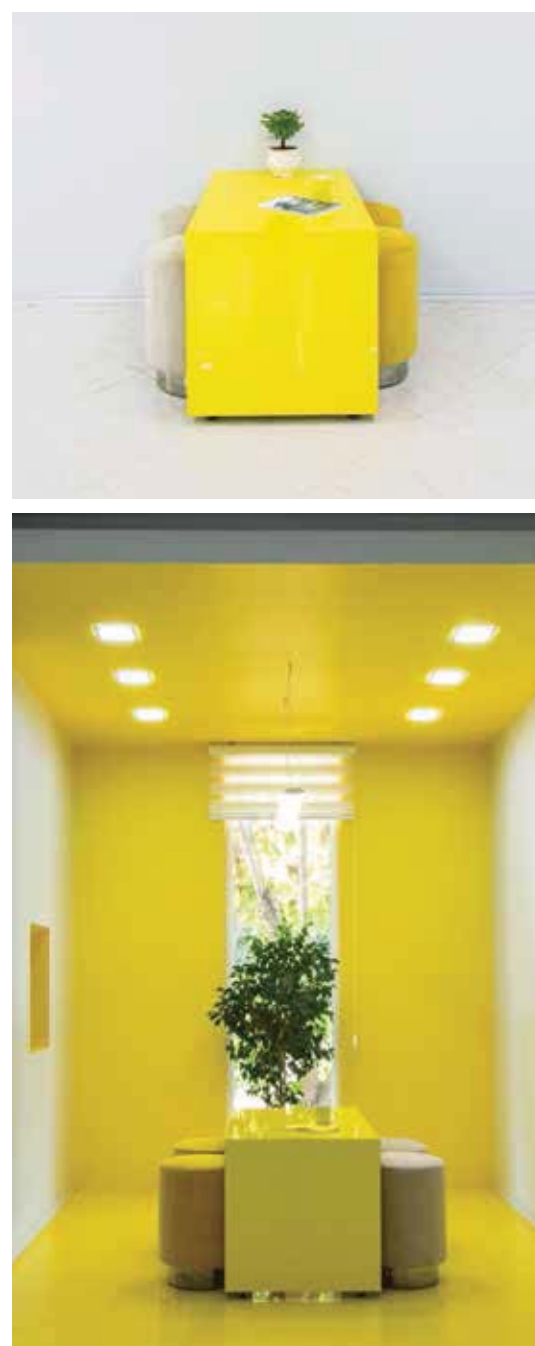
ایجاد یک منظر درون فضا توجه شود. فضا به سه محدوده تقسیم شده است: اولی فضای اصلی که به عنوان اتاق فکر و تمرکز (قاب آبی)؛ دومی فضای استراحت (قاب زرد) و سومی نیز فضاهای خدماتی (قاب خاکستری). در این فضا سعی شده با استفاده از عناصر حداقلی به ارتقاء کیفیت فضایی کمک کنیم. حضور درخت به عنوان یک منظر درون فضا، استفاده از دو هاب (Hub) رنگی زرد و آبی، و مبلمان مینیمال برای ایجاد فضایی آرامش‌بخش و تا حدود بسیاری برای تأمل و تفکر. شاید همجواری رنگ آبی و رنگ زرد را بتوان به استعاره‌های شعری سهراب سپهری پیوند زد: زرد (زمین) در کنار آبی (آسمان): زمین + آسمان.

اتاق آبی خالی به‌مثابه‌ی «روان» ثانویست، نشانه‌ی حکمت، سلامت فکر و عمل.

عمده‌ی فضاهای موجود در کاربری‌های آموزشی و پژوهشی فاقد کیفیتی فضایی لازم هستند؛ فضاهایی خاکستری و کسل‌کننده، با نور بسیار کم، بیگانه با محیط طبیعی و مبلمان بسیار شلوغ ... که برهم‌زننده‌ی تمرکز بوده و خاصیت گریز از فضا را به مخاطب القاء می‌کنند. به این موضوع کمبودها و مضایق شدید مالی نیز اضافه می‌شود، که باید تصمیمات حداقلی ولی تأثیرگذار اتخاذ شود.

این فضاها که در داخل یک سوله قرار دارند، از نظر فضای درون و بیرون بسیار بی‌کیفیت هستند و حتی دید فضا به بیرون نیز از منظر قابل قبولی برخوردار نیست، و لازم بود تا به

نام پروژه/ عملکرد: اتاق فکر و استراحت اساتید، مرکز توسعه فناوری‌های پیشرفته	آدرس پروژه: مشهد، پردیس دانشگاه فردوسی مشهد
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر فنی دانشکده‌ی معماری و شهرسازی دانشگاه فردوسی مشهد	مساحت/ زیر بنا: ۹۵ مترمربع
معمار اصلی: حامد کامل‌نیا	کارفرما: معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه فردوسی مشهد
همکاران طراحی: علیرضا خراسانچی، شکوفه شایسته، محمدحسین قاسمی، سمیه جهان پناه	تاریخ شروع و پایان ساخت: خرداد۹۶-بهار۹۶
طراحی و دکوراسیون داخلی: حامد کامل‌نیا	عکاسی پروژه: شکوفه شایسته
نوع تأسیسات/ نوع سازه: فن‌کوئل، فلزی	وب‌سایت: www.hkamelnia.ir

دُن کافه

علی گرجیان جلفایی، بابک کریم‌پور

با توجه به اینکه این کافه در جداره‌ی اصلی خیابان قرار دارد، استفاده از جزئیات قابل ادراک و قابل لمس در طراحی کالبدی نمای خارجی برای اثرگذاری بر مخاطب و ارتباط فیزیکی و بصری با عابر پیاده که با سرعت کم و عابر سواره که با سرعت زیاد از جلوی این ساختمان می‌گذرند، اهمیت داشت. همچنین با توجه به موقعیت واحد تجاری در ساختمان موجود، حفظ نور طبقه‌ی زیرزمین و ارتباط بدنه‌ی خارجی با سیمای شهری هم از اولویت‌های در نظر گرفته شده برای طراحی نما بود و نیز با عبور نور از میان مشبک‌های نما و سایه‌اندازی در فضای میانه، این ارتباط بیرون و درون حفظ گردید تا محیطی دوستانه و باکیفیت به وجود آورد.

پروژه‌ی دُن کافه، تلاشی است در راستای ارائه‌ی تعریف تجربه‌ی فضایی جدید و نگرش به کافه به عنوان رویداد اجتماعی مؤثر در شهر با رویکرد پاتوق اجتماعی برای اقشار و سنین مختلف و عاملی در جهت افزایش سطح کیفیت تعاملات اجتماعی در واحد همسایگی با محله و ایجاد خاطره‌ی جمعی. موضوع دیگری که در طرح این پروژه اهمیت داشت، بهینه شدن هزینه‌ها و استفاده از هویت بصری و شخصی‌سازی در بهره‌برداری از کافه بود، به همین منظور جزئیاتی همچون: میزها، بار به همراه صندلی، چراغ‌های آویز، چوب لباس، منو، ظروف بیرون‌بر، لوگو و گرافیک محیطی، طراحی و عناصر موجود در فضای کافه به صورت دست‌ساز اجرا شدند. پروژه‌ی دُن کافه سعی به بازیابی فضاهای نیمه‌باز و میان فضاهای گمشده‌ای در معماری ایرانی دارد که همراه با فضای سبز بر روح و روان مخاطب تأثیر می‌گذارد.

پروژه در محله‌ی عباس‌آباد و در حاشیه‌ی خیابان آذر واقع شده. این محله از لحاظ اجتماعی و تاریخی جزء محلات قدیمی اصفهان است، اما بافت کالبدی آن به سبب قرارگیری در محدوده‌ی مرکز شهر و همچنین توانایی مالی اهالی این منطقه، جزء دسته‌ی نوساز، طبقه‌بندی می‌شود. یکی از مواردی که در این مکان قابل توجه است، غریب‌گز بودن این محله می‌باشد که سبب گردید این واحد تجاری در چند سال گذشته تقریباً بدون فعالیت به حیات خود ادامه دهد. از طرفی دیگر، در سال‌های اخیر اضافه شدن چند مجموعه مانند شهر کتاب اصفهان به این محله، باعث افزایش تنوع در کاربری‌های موجود شده و نتیجتاً جذب مخاطب بیشتری از شهر را به دنبال داشته است.

موضوعی که در برنامه‌ریزی و طراحی این پروژه مطرح شد، ابتدا تصمیم برای تعیین جامعه‌ی مخاطب (هدف) و دیگری استفاده از قابلیت فضای شهری، برای مقابله با تراکم‌سازی در شهر بود. بر همین اساس و بر مبنای استراتژی کلی‌ای که تعیین شد، جامعه‌ی هدف اولیه، افراد محلی در نظر گرفته شدند و در برنامه‌ی طراحی پروژه، موضوع تعامل کافه با شهر با ایجاد فضایی باز و همچنین «سلسله‌مراتب در سکانس و تبدیل رفتار» مورد نیاز یک کافه به عنوان مبنای عمل قرار گرفت. این برنامه با در نظر گرفتن یک فضای نیمه‌باز (ایوان شهری) در پروژه عملی شد و با از بین بردن مرز، به عنوان خط و تبدیل آن به فضا فرصتی برای گفت‌وگو میان درون و بیرون (کافه و شهر) محیا ساخت. طرح این پروژه به ازای باز شدن بخشی از کافه به شهر، به رهگذران پیام وجود فضایی برای توقف و گفت‌وگو می‌دهد و با ورود به داخل این فضا می‌توانند با آرامش از منظره و جنب‌وجوش فضای بیرونی بهره‌مند شوند.

◀ نام پروژه/ عملکرد: دُن کافه

◀ معماران اصلی: علی گرجیان جلفایی، بابک کریم‌پور

◀ همکار طراحی: زهرا محمودی منش

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: بابک کریم‌پور، زهرا محمودی منش

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان آذر، نبش کوچه‌ی شماره‌ی یک

◀ مساحت/ زیر بنا: ۹۷ مترمربع

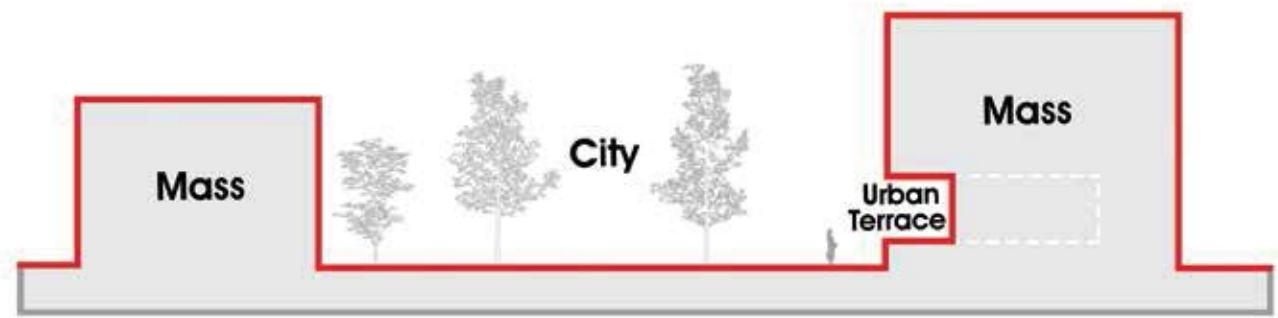
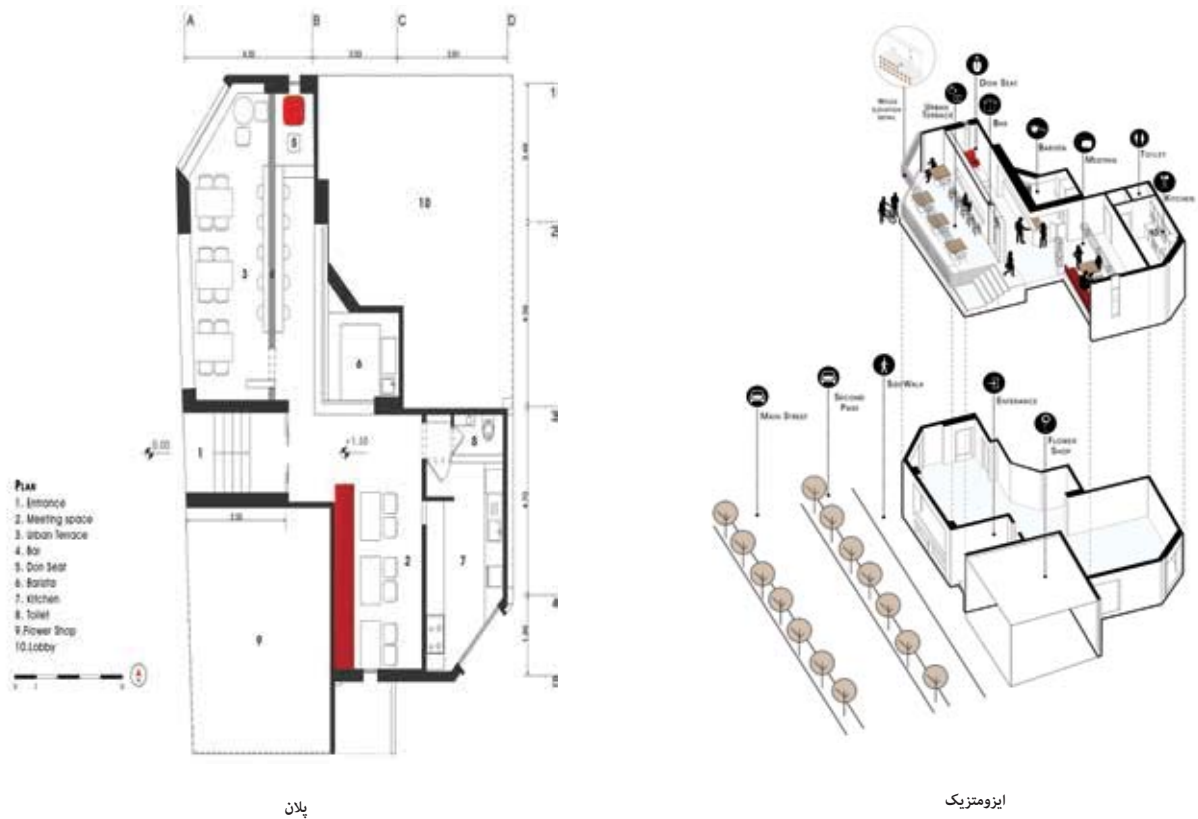
◀ کارفرما: کاووس خلیلی، امیر میناییان

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: بهمن ۱۳۹۶- اردیبهشت ۱۳۹۷

◀ عکاسی پروژه: علی گرجیان جلفایی

◀ وب‌سایت:

www.aligorjian.com

رستوران ریواس

مهسا مجیدی

بردیم. با انجام این کار سعی کردیم تا بنا در بین بافت موجود بارزتر به نظر برسد و همچنین نما ارتباط بیشتری با کاربری ساختمان پیدا کند.

به منظور به اجرا در آوردن ایده‌ی مذکور، بطری‌ها در دو سمت داخلی و خارجی نما از طریق دو شبکه‌ی موازی متشکل از دو ورق فلزی برش‌خورده، به هم متصل شدند، که در محل تماس بطری و ورق با حلقه‌های پلاستیکی مهار شدند. در نهایت، مدول نما با اتصال این دو ورق فلزی از طریق یک قاب فلزی شکل گرفت، که با تکرار این مدول، شبکه‌ی یکپارچه‌ی نما ایجاد شد.

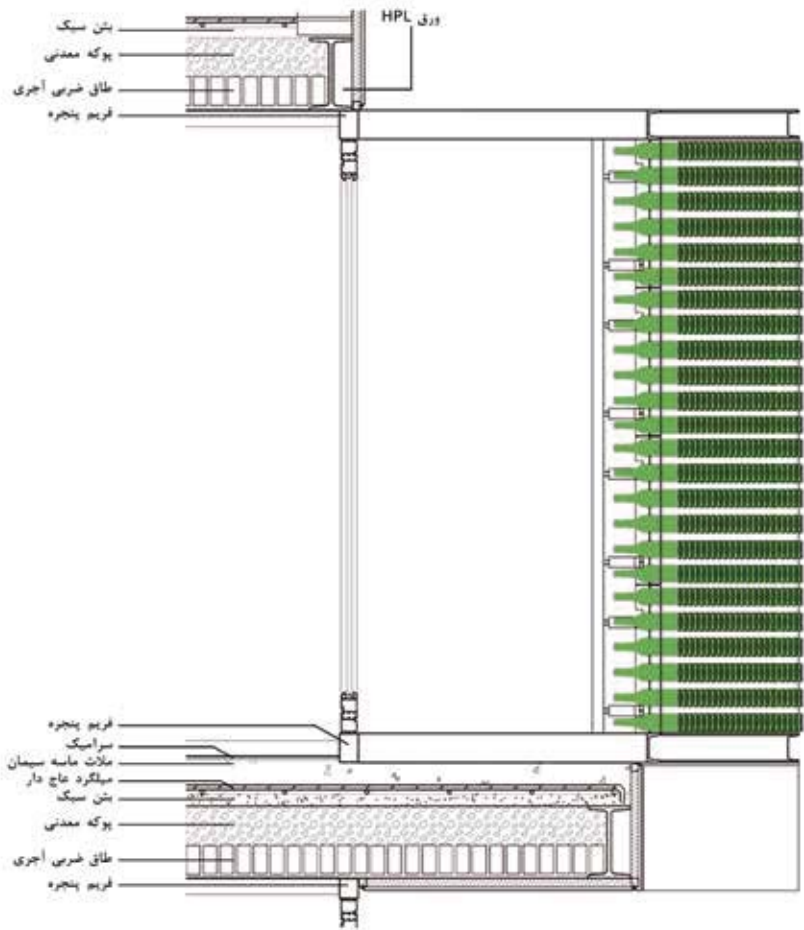
با استفاده از این بطری‌های بازیافت‌شده، نمای جدید در نقش یک دیوار سبز عمل کرده و در شب با استفاده از نورهای پارامتریک، روشنایی و درخشش بیشتری پیدا می‌کند. همچنین با امکان بهره‌مندی از نور روز و تهویه در محیط آشپزخانه، کیفیت فضایی مناسبی برای کار ایجاد شده است. کارفرما از ابتدا می‌خواست آشپزخانه برای همه قابل بازدید باشد. سایه‌ی درختان اطراف بنا در طول روز بر روی بطری‌های نما می‌افتد. سایه‌روشن ایجادشده بر روی بطری‌ها تأثیر درختان بر روی نمای ساختمان را نشان می‌دهد، که در طول شب از بین می‌رود. با نورپردازی پشت بطری‌ها سعی کردیم تا تأثیر محیط اطراف در طول شب هم بر روی ساختمان ادامه پیدا کند، و سایه‌روشن مورد نظر بر روی بطری‌ها ایجاد شود. در فضای داخلی، لایه‌های اضافه‌شده‌ی موجود بر روی سقف طبقات را برداشتیم، تا سقف طاق ضریبی نمایان شود. این رویکرد باعث سبک شدن بنا و نمایان شدن اصالت ساختمان گردید. تأسیسات مکانیکی و لوله‌های مسی مربوط به تأسیسات برقی به صورت اکسپوز در زیر سقف نصب شدند. همچنین، برای تقویت سازه در قسمت شمالی و غربی طبقه‌ی همکف دو دیوار اکسپوز بتنی اضافه، و ستون‌ها با صفحات فلزی تقویت شدند تا ساختمان از استحکام بیشتری برخوردار شود. پله‌ی بیرونی ساختمان با انتقال دیوار کناریش به فضای داخلی آورده شد، تا ارتباط بین طبقات از درون میسر شود. در کنار پله، شبکه‌ی توری فلزی قرار گرفت و فضای راه پله را با حالتی نیمه‌شفاف از فضای نشیمن جدا کرد. با اجرای سقف در فضای خالی کنار این پله، امکان استفاده از این بالکن در فضای باز برای مشتریان رستوران ایجاد شد.

رستوران ریواس در تقاطع خیابان الف و اتوبان چمران قرار گرفته است. قرارگیری پروژه در کنار یکی از بزرگراه‌های اصلی شهر، امکان دیده شدن بیشتری به بنا می‌دهد. بنای مذکور قدمتی ۱۰۰ ساله دارد که در طول این مدت بارها مورد بازسازی قرار گرفته است. کاربری اولیه این بنا مسکونی-تجاری بوده که بعدها در گذر زمان به فست فود «پرپروک» تغییر کاربری داده است. کارفرما تمایل داشت تا ساختمان مورد نظر به بنایی شاخص در کنار اتوبان چمران تبدیل شود، و توجه عابرین پیاده و سواره را به خود جلب نماید. بنابراین تصمیم گرفتیم تا نمای ساختمان را به صورت یک بلبورد در مقیاس شهری طراحی کنیم. برای دستیابی به این امر در وهله اول، با توجه به موقعیت بنا، حجم طبقه‌ی دوم به سمت بزرگراه چرخانده شد تا نمای ساختمان به موازات محور اصلی بزرگراه قرار گیرد. در گام بعدی، به منظور تلفیق فضای داخل و از میان برداشتن مرز بین این دو، تمامی جداره‌های خارجی طبقات همکف و اول به پوسته‌های شفاف تبدیل شدند. با این کار، استفاده‌کنندگان در داخل رستوران خود را هرچه بیشتر در بیرون و مخاطبان در اطراف رستوران هرچه بیشتر خود را در داخل ساختمان احساس می‌کنند.

ایده‌آل کارفرما داشتن رستورانی بود که شعارش برای مخاطبین بازدید از آشپزخانه باشد. از طرفی نمای دو پوسته کمک زیادی به کنترل نور و تهویه می‌کرد. به دلیل ثابت بودن شیشه‌ها و پیچ بودن ورق پانچ به نما در رستوران قبلی، کارگران برای تسهیل تهویه مقداری از شیشه‌ها را شکسته بودند. ایده‌ی استفاده از نمای دوپوسته ضمن ایجاد دید بصری مطلوب برای کاربران فضا، موضوع کنترل نور و تهویه را هم حل می‌کرد.

در بازدید اول از پروژه، بطری‌های دور ریخته شده در جلوی ساختمان نظر ما را به خود جلب کرد. با بازیافت بطری‌های استفاده شده در رستوران، آن‌ها را در نمای ساختمان به کار

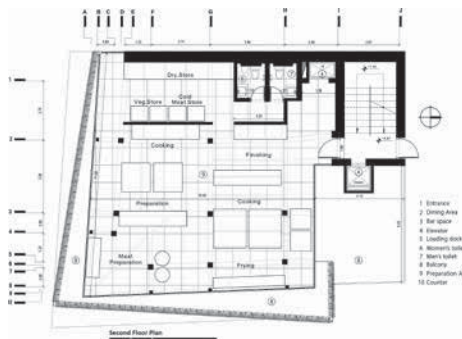
نام پروژه/ عملکرد: رستوران ریواس	مساحت/ زیر بنا: ۴۷۴ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری باغ ایرانی	کارفرما: بخش خصوصی
معمار اصلی: مهسا مجیدی	تاریخ شروع و پایان ساخت: تیرماه ۹۴-آبان ۹۴
همکاران طراحی: انوشه احمدی، پانته‌آ پرهامی، مهدی نیکخواه آزاد، یاشا منتظری	عکاسی پروژه: افشین قادرپناه
طراحی و دکوراسیون داخلی: مهسا مجیدی، انوشه احمدی، پانته‌آ پرهامی	وب‌سایت: www.persianguarden.net
نوع تأسیسات/ نوع سازه: وی آر اف، فلزی	ایمیل: offic@persianguarden.net
آدرس پروژه: اتوبان چمران، تقاطع خیابان الف و جوانان	

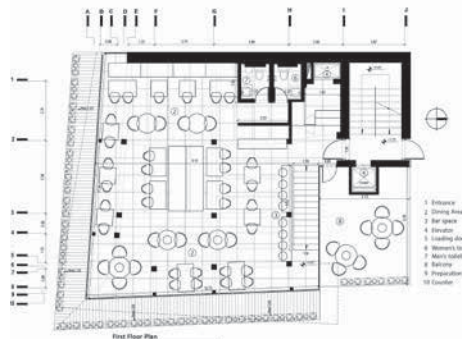
Layout A

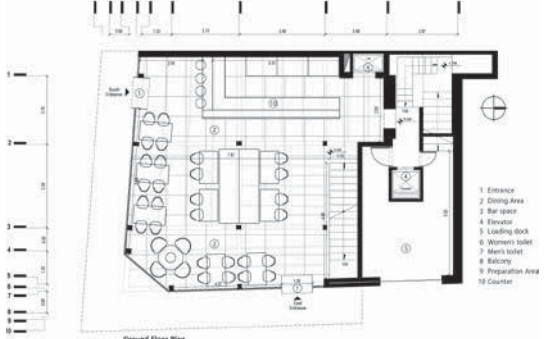
مقطع

پلان طبقه دوم

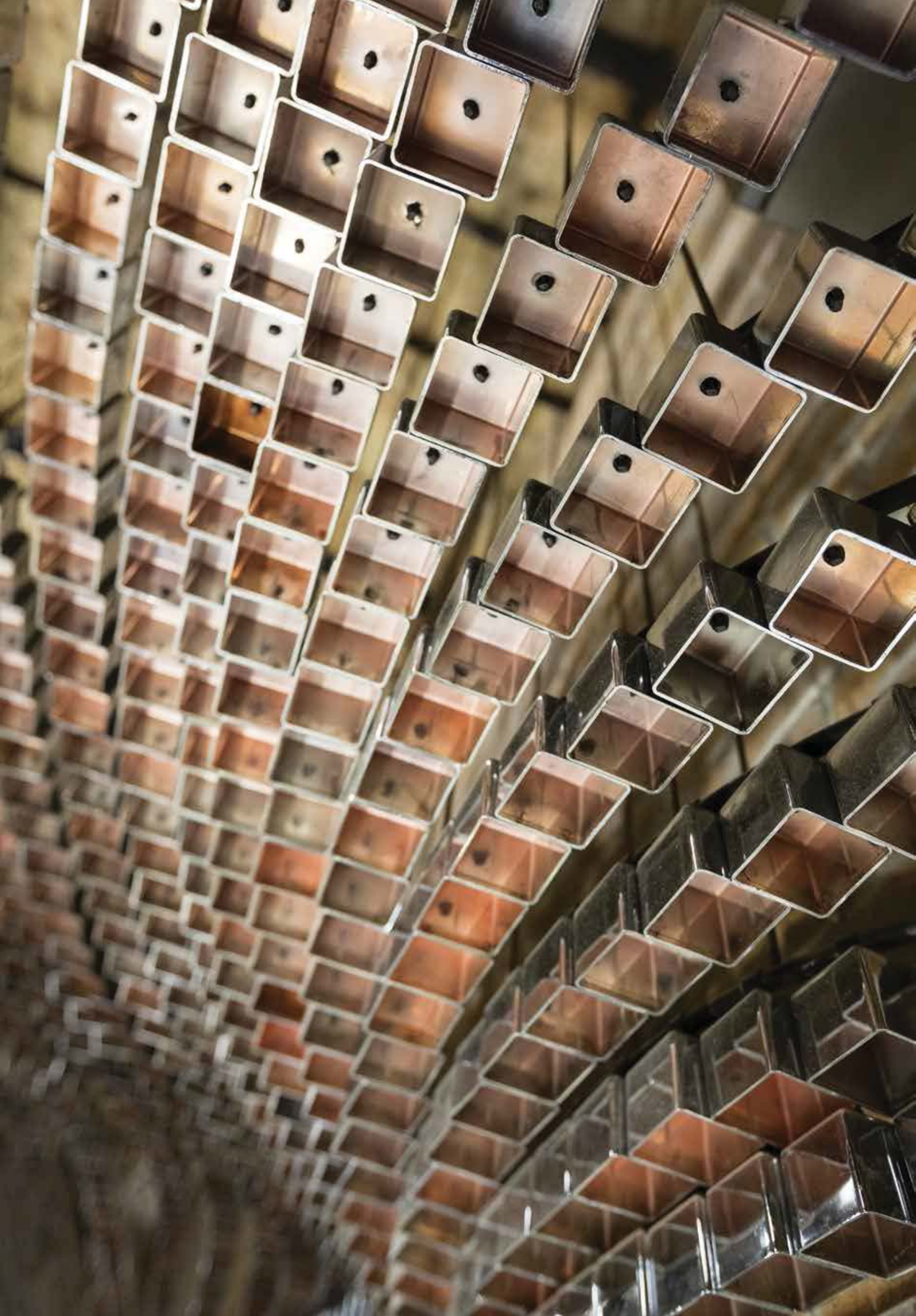

پلان طبقه اول

پلان طبقه همکف

بازسازی، مقاوم‌سازی و طراحی داخلی فروشگاه طلا و جواهر رحیم‌زاده

رضا مفاخر

مکان نیز صورت گرفته است. به این منظور سقف اصلی آجری نمایان (Exposed) در پس حرکت‌های امروزی (مکعب‌های کرومی سقف) دیده می‌شود. وضعیت پیشین طلا فروشی که سه طبقه است، شامل بخش فروش در طبقه اول (همکف)، اداری و استراحت در طبقه دوم و انبار نفت در طبقه سوم می‌شود. در تعریف فضایی جدید، طبقه اول برای بخش فروش، طبقه دوم بخش فروش VIP و طبقه سوم به تعمیرات و استراحت کارکنان اختصاص یافت. باتوجه به دسترسی مناسب و راحتی که بخش VIP در طبقه دوم نیاز دارد، بالابری اختصاص داده شد که تا دسترسی‌های بین طبقات اول تا سوم را فراهم می‌کند. زمان اندک مجاز برای تعطیلی فروشگاه و عدم وجود فضای کافی برای فعالیت‌های کارگاهی در محل و عملیات درجا، موجب انجام عملیات اجرایی پیش‌ساخته و کدگذاری اجزای فضا از جمله مکعب‌های کرومی دیوار و سقف شده است. این مکعب‌ها به ابعاد ۴*۴ سانتی‌متر بوده که شامل پنج‌وجه هستند. وجه پایینی آن‌ها حذف شده و داخل مکعب کروم به رنگ رزگلد درآمده است.

نمایشی لوکس، حضوری از قاجار و تداومی تا پنجاه سال آینده، مفاهیمی هستند که در طراحی پروژه وجود داشته‌اند. پروژه «طلافروشی رحیم‌زاده» با قدمت ۱۱۳ ساله‌ی خود، در راسته طلافروشان بازار تهران قرار دارد. این قدمت و تمایل کارفرما به شاخص (Iconic) بودن کار، موجب شد از بنای شاخصی که از لحاظ زمانی و مکانی نزدیک به پروژه بوده و هم‌چنین شاخص‌ترین پروژه سلطنتی و لوکس دوره قاجار محسوب می‌شود، الهام گرفته‌شده و باتوجه به اهمیت نگاه به آینده، به روز شود. تالار آینه کاخ گلستان با پوشش سرتاسری بدنه‌ی دیوارها و سقف، در طراحی طلافروشی الگویی الهام‌بخش بوده است. این تزئینات (آینه‌کاری) در این پروژه به صورت اجزای مکعبی از جنس کروم برای تعریف پوشش دیوار و سقف، امروزی شدند. مفهوم توجه به قدمت و تاریخ پروژه فقط در تکرار الگوی آینه‌کاری قاجاری و ارائه مدرن آن نبوده، بلکه این توجه از طریق نمایش سابقه‌ی خود، تاریخ و لایه‌های گذشته

- نام پروژه/ عملکرد: بازسازی، مقاوم‌سازی و طراحی داخلی فروشگاه طلا و جواهر رحیم‌زاده
- شرکت/ دفتر طراحی: دفتر مهندسين مشاور زما
- معمار اصلی: رضا مفاخر
- همکاران طراحی: سحر حق پرست، نازنین جوانشیر، سائنا افشار، نسترن فدایی، مهشید سلامتی، حامد سرحدی، الناز اسدیان، مجید محمودزاده، مسعود سلیمانی‌فر، پدram رحیمی، مسعود خباز، کوروش مجیدی‌فر
- طراحی و دکوراسیون داخلی: رضا مفاخر
- نوع تأسیسات/ نوع سازه: سیستم سرمایش و گرمایش وی آر اف، سپتیک تانک و سیستم

فاضلابی همسو با ارزش‌های بافت تاریخی بنا، سازه‌ی سنتی با اسکلت فلزی و سقف طاق ضربی

آدرس پروژه: تهران، بازار تهران، راسته‌ی زرگرها، فروشگاه مرکزی طلا و جواهر رحیم‌زاده

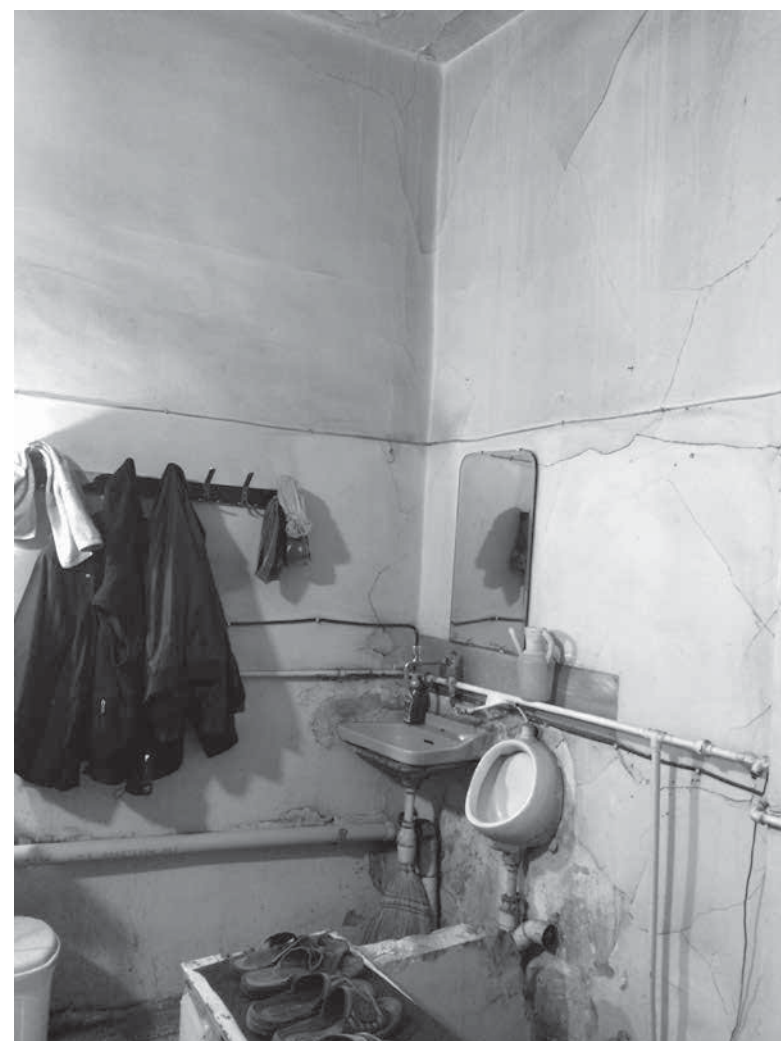
مساحت/ زیر بنا: ۷۵ مترمربع

کارفرما: فروشگاه طلا و جواهر رحیم‌زاده

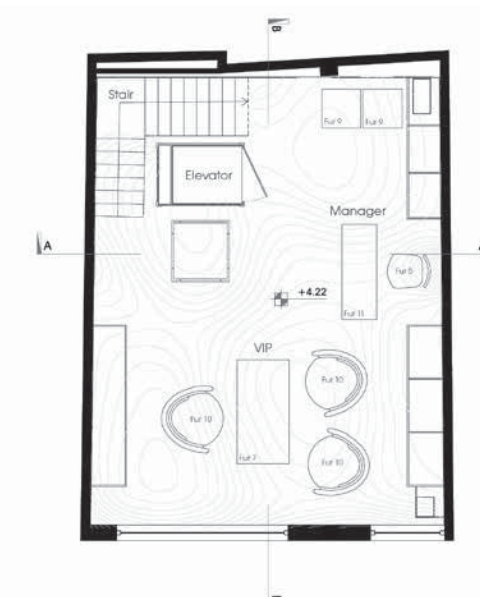
تاریخ شروع و پایان ساخت: تیر ۱۳۹۵- شهریور ۱۳۹۵

عکاسی پروژه: پرهام تقی‌اف

وب‌سایت: www.xema.ir

پلان طبقه دوم
مقیاس : ۱/۵۰

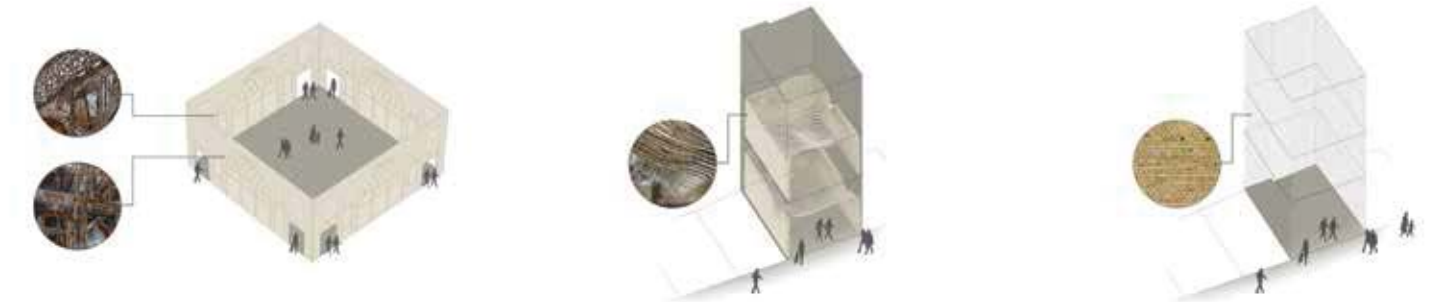

پلان طبقه اول
مقیاس : ۱/۵۰

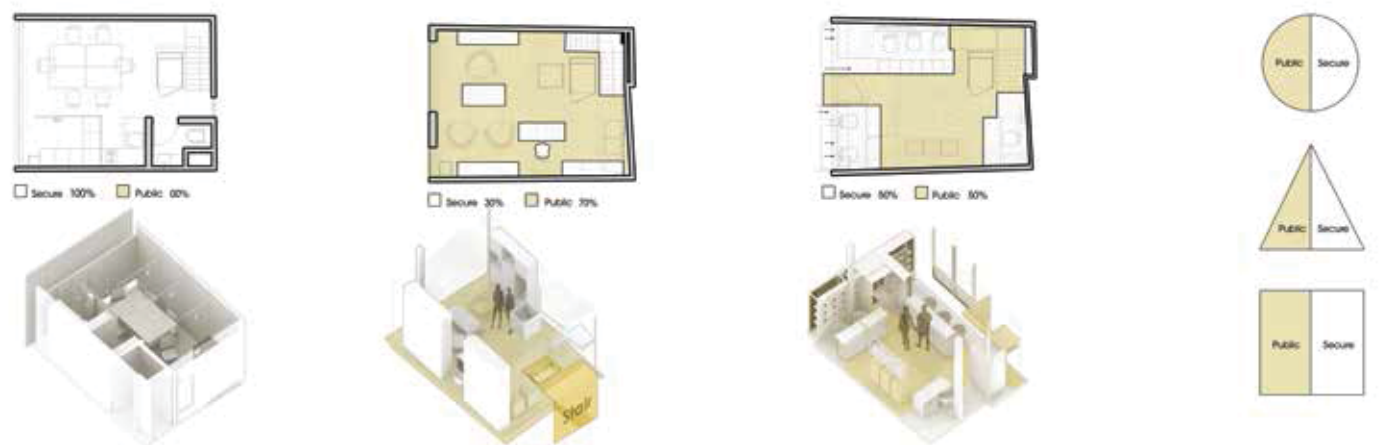

پلان طبقه همکف
مقیاس : ۱/۵۰

↑ ↑ قبل از بازسازی

۱. تاریخچه
به منظور حفظ عناصر تاریخی ساختمان و به عنوان نمادی از طول عمر و ظرافت اجرای ساختمان ، دیوارهای آجری قدیمی دست نخورده حفظ شده اند.
۲. دکوراسیون
سقف اصلی آجری نمایان در پس حرکت های مکعب های کروی سقف دیده می شود.
۳. منبع الهام
تالار آینه کاخ گلستان با پوشش سرتاسری بدنه ، دیوارها و سقف ، در طراحی این جواهر فروشی الهام بخش بوده است.

۴. جواهرات
تقسیمات اصلی در جواهرفروشی بر اساس فضاهای امن و عمومی انجام شده است.
۵. طبقه همکف
در طبقه همکف فضای امن و عمومی به طور مساوی در فضا پخش شده اند.
۶. طبقه اول
فضایی کاملاً لوکس که مشتریان وی آی پی با پله و یا آسانسور به آن دسترسی دارند.
۷. طبقه دوم
طبقه آخر صرفاً جهت استفاده خصوصی پرسنل و مدیران در نظر گرفته شده اند.

بازسازی ساختمان نمایندگی کاشی تبریز و کرابن

سید جلیل موسوی

بدین منظور مکعب‌هایی با ابعاد مختلف و متناسب با اندازه‌ی سرویس و حمام‌های مرسوم در داخل خانه‌ها، در بدنه‌ی اصلی ساختمان قرار گرفتند که به‌عنوان «اتاق نمایش» (Show Room)، مرز درون و برون را شکل دادند، و در نتیجه‌ی آن به‌جز مشتریان، عابران هم شاهد انواع چیدمان‌های کاشی و سرامیک هستند که با تغییر در چیدمان، تغییر دائمی در نما صورت می‌گیرد.

در سازمان‌دهی خطوط اصلی بنا، هماهنگی با نیروهای سایت مد نظر قرار گرفته است. دید به مکان مذهبی روبه‌روی فروشگاه (امامزاده یحیی) و از طرف دیگر جهت‌گیری به سمت کوه الوند به عنوان شاخصه‌ی مهم جهت‌یابی طبیعی در شهر، و نیز هماهنگی با پنجره‌های اصلی و مشاهده‌ی آنها از سوی عابران، به مبنای اصلی چگونگی جهت‌گیری خطوط اصلی بنا بدل شده است.

نکته دیگر در بازسازی، تبدیل اصطلاحاً بالکن فروشگاه که معمولاً بعنوان فضای دست دوم و انباری مورد استفاده قرار می‌گیرد به طبقه‌ای برای دسترسی به شورروم‌های سطح دوم و مسیر ارتباطی طبقه همکف و دوم بود بنابراین توانست نه بعنوان بالکن درون فروشگاه بلکه بعنوان طبقه اول قلمداد گردد.

از سوی دیگر، فضایی برای طراحی و چیدمان دیجیتال‌ی انواع کاشی و سرامیک در نظر گرفته شد. مشتریان می‌توانند ابعاد فضاهای مورد نظر خود را به اپراتور بدهند و با نظر خود آنان چیدمان صورت گیرد، و نتیجه را در صفحه‌ی نمایش بزرگ کنار پیشخوان فروش مشاهده نمایند. بنابراین، با بازدید از فضاهای نمایش واقعی و نیز استفاده‌ی نرم‌افزاری و نمایش دیجیتال، حداکثر کمک به مشتریان در راستای انتخاب و خرید صورت می‌گیرد.

دیدن، لمس، طراحی و نمایش، انتخاب و خرید را به ویژگی لذت بخشی در این پروژه تبدیل نموده است.

فروشگاه در طی ۲۰ سال گذشته سه بار دستخوش تغییر شده است. آخرین بار به درخواست شرکت تولیدکننده‌ی کاشی تبریز و کرابن، نمای ساختمان با استفاده از ورق‌های کامپوزیت پوشش داده شده بود. اما هیچ یک از تغییرات در نهایت نتوانسته بودند رضایت مالک و شرکت را جلب نمایند.

هنگامی که کار به دفتر ما ارجاع شد، آنچه در بررسی بنا جلب نظر می‌کرد دو نکته مهم بود: ۱) بسته بودن فضا و ارتباط ضعیف طبقات با یکدیگر، به گونه‌ای که مراجعین هیچ تصویری از طبقه‌ی بالا که فضای نمایشگاهی بسته در آن وجود داشت و نیز از زیرزمین که محصولات جانبی را در آن قرار داده بودند، نداشتند.

۲) سختی انتخاب کاشی برای مشتریان به دلیل تنوع زیاد و عدم تصور چیدمان در فضاهای مورد نظر.

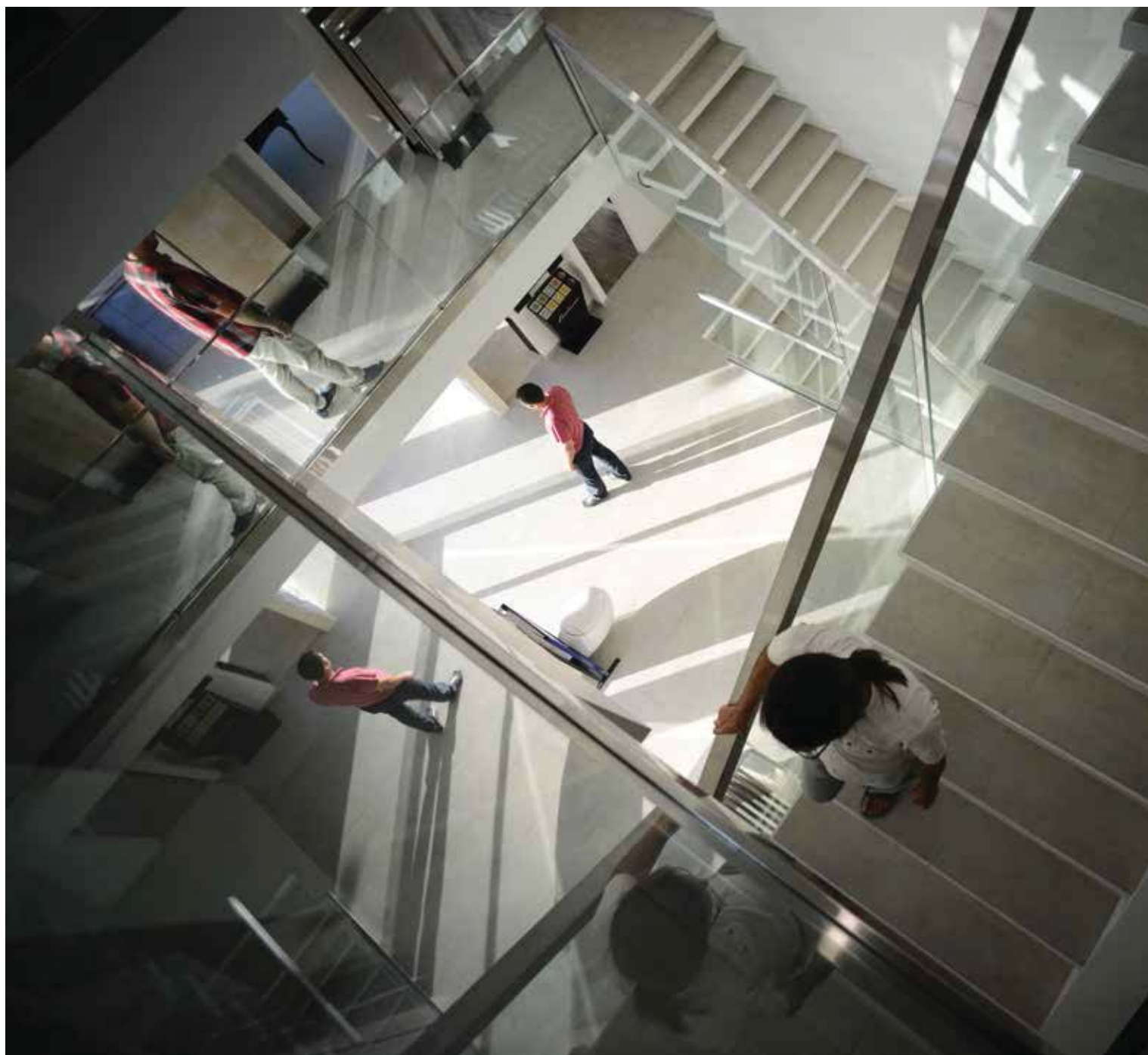
این دو مسئله مبنای شکل‌گیری ایده‌ی اصلی بازسازی قرار گرفت:

شفافیت در فضاها و سیرکولاسیون مشخص در طبقات، به گونه‌ای که مراجعین در ابتدای ورود بتوانند درک درستی از تمامی ابعاد فضا داشته باشند و همچون یک گالری سیرکولاسیون واضحی بین طبقات وجود داشته باشد.

با دقت در نحوه‌ی رفتار مشتریان متوجه شدیم، که در خرید کاشی دو موضوع اهمیت دارد: ابتدا انتخاب رنگ، ابعاد و بافت کاشی که با مواجهه‌ی دیداری و لمس آنها صورت می‌گیرد، و سپس تصور چگونگی چیدمان آنها که چالشی جدی برای خریداران است.

بنابراین لمس و تصور و شفافیت فضایی موضوعات اصلی در شکل‌گیری پروژه‌ی بازسازی فروشگاه قرار گرفتند.

◀ نام پروژه/ عملکرد: پروژه‌ی بازسازی نمایندگی کاشی تبریز و کرابن، تجاری ◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری موسوی و همکاران MA ◀ معمار اصلی: سید جلیل موسوی ◀ همکاران طراحی: راضیه شعاعی، سیدآکام کاتورانی، سپهرعدالتی مرفه، الهه افروخته، علیرضا مرادی مشکین، سنبل حاتم‌ی، هومن سعادت ◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر معماری موسوی و همکاران MA ◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: پکیج حرارتی و کولر گازی، فلزی	◀ آدرس پروژه: همدان، بلوار مدنی، نمایندگی کاشی تبریز و Keraben ◀ مساحت/ زیر بنا: ۹۴/۵۱ مترمربع، ۳۵۲/۷۰ مترمربع ◀ کارفرما: شرکت پایور تجارت ◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: فروردین ۱۳۹۵-تیر ۱۳۹۶ ◀ عکاسی پروژه: علی دقیق، عطا مبارکی نوین ◀ ایمیل: architects.mousavi@gmail.com
---	--

↑ ۴۴۸ قبل از بازسازی

موزه لوور در تهران

آرش میلانی‌نیا

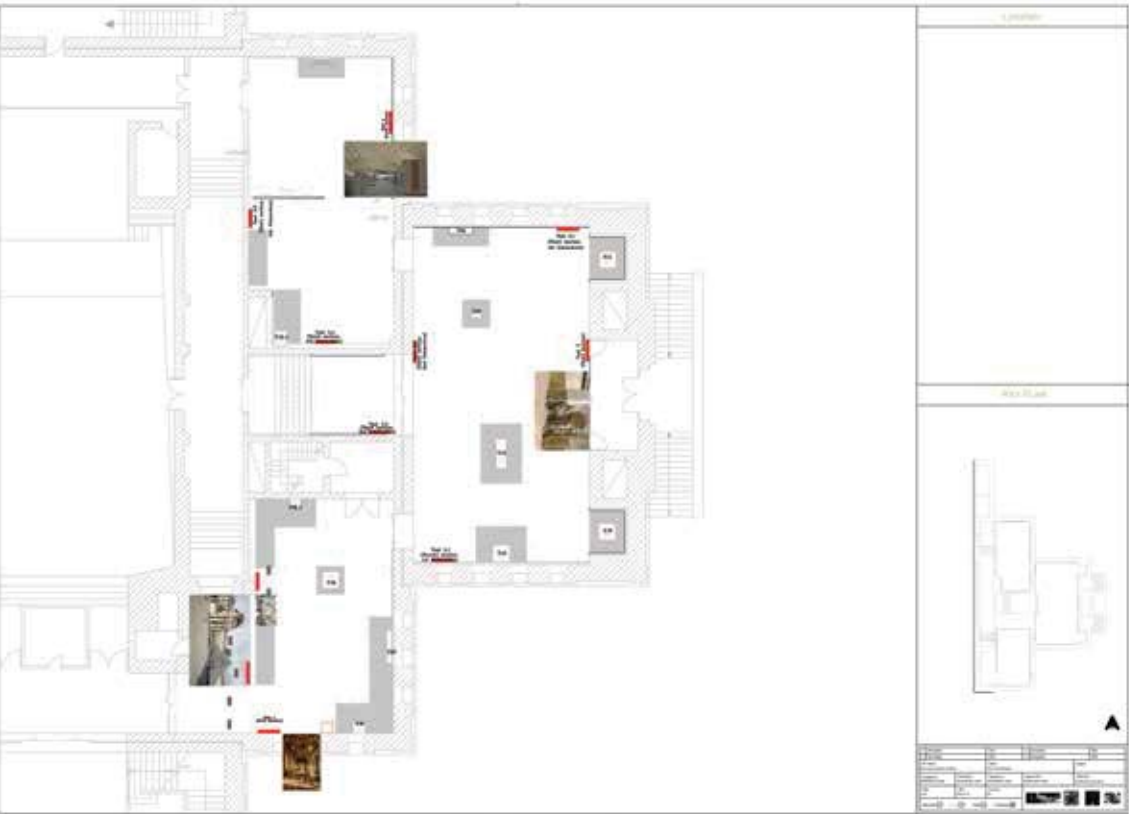

محسوب می‌گردد. طراحی و ساخت فضای نمایشگاهی جهت ارائه‌ی آثار تاریخی با انکا به دانش و مهارت‌های داخل کشور با رعایت قوانین سختگیرانه‌ی نگهداری و نحوه‌ی نمایش آثار موزه‌ی لوور اهمیت ویژه‌ی پروژه را در سطح ملی و جهانی دوچندان می‌کند. شنوگرافی و سناریوی این نمایشگاه به گونه‌ای طراحی شد که بازدید کنندگان با عبور از فضاهای بازطراحی شده شامل نمایش فیلم، عکس و اطلاعات مرتبط با موزه، ضمن آشنایی با تاریخچه‌ی موزه‌ی لوور با آثار سایر فرهنگ‌ها و تمدن‌ها در یک مجموعه‌ی نمایشگاهی نیز آشنا شدند. این نمایشگاه در مساحتی حدود ۴۸۰ مترمربع، هشت دوره‌ی تاریخی موزه‌ی لوور را از پیدایش ارگ سلطنتی لوور، پیدایش مجموعه‌ها، تولد موزه، رؤیای جهانی شدن، بازکشف تمدن‌های باستانی خاور نزدیک و خاورمیانه، یونان و رم (کاوش‌ها و خریدها)، کشف دوباره‌ی قرون وسطی هنر زمان خود (داستانی بی‌پایان) را معرفی نمود. طراحی داخلی و نورپردازی نقطه‌ای و استفاده از رنگ برای هر دوره‌ی تاریخی در پس‌زمینه‌ها و عکس‌هایی که تالارها و رویدادهای تاریخی را برای مخاطبین روشن می‌ساخت، جلوه‌ی بصری زیبایی را پدید آورد. دقت و وسواس گروه طراحی داخلی به اندازه‌ای بود که انتخاب رنگ‌های پس‌زمینه با همکاری کارشناسان لوور و با توجه به دوره‌های تاریخی آنها بارها مورد بازبینی و انتخاب قرار گرفت تا ضمن رعایت قوانین مرتبط با موزه، تأییدیه‌های لازم از موزه‌ی لوور دریافت گردد. در نهایت، جهت امکان برقراری مناسب بصری بین مخاطبین با آثار نمایش داده شده، سعی شد تا مداخله‌ی بصری حاصل از شیشه‌ها و ویتترین‌ها، حداقل و نمایش آثار به گونه‌ای باشد تا مخاطب بی‌واسطه به مشاهده‌ی آثار هنری بپردازد.

گنجینه‌ی فرهنگی موزه‌ها میراث مشترک جهانی است که به یک کشور یا فرهنگ خاصی تعلق ندارد. موزه‌ی لوور یکی از بزرگ‌ترین گنجینه‌ی آثار تمدنی متعلق به میراث بشری است که فرصت کشف و شناخت آثار شاخص فرهنگ جهانی کشورهای مختلف را در اختیار بازدید کنندگان می‌گذارد. نمایشگاه لوور در تهران از زمان پیدایش موزه‌ها در ایران بی‌سابقه بوده است؛ این نمایشگاه با گردآوری گزیده‌ای از آثار شاخص و فاخر از فرهنگ و تمدن جهانی، فرصتی را فراهم کرد تا ما شاهد تقابل فرهنگ‌ها و تمدن‌های جهانی در ایران باشیم. در این نمایشگاه ۵۶ اثر از فرهنگ باستانی رم، یونان، مصر و بین‌النهرین همراه با آثاری از هنر کلاسیک و مناظر از اروپا از جمله فرانسه، ایتالیا و آلمان به نمایش درآمد. در میان آثار این مجموعه، دو اثر تاریخی از ایران نیز در معرض دید بازدید کنندگان قرار گرفت: یکی علامت مفرغی از لرستان و دیگری، تبری مفرغی از چغازنبیل. همزمان با این نمایشگاه، مجموعه عکس‌های عباس کیارستمی که در یک بازه‌ی زمانی ۱۰ ساله از لوور گرفته شده بود به غنای این نمایشگاه افزود.

سابقه و ایده‌ی برگزاری این نمایشگاه به فروردین سال ۱۳۹۵ برمی‌گردد. سفر «ژاک لوک مارتیز، رئیس کل موزه‌ی لوور» در آن سال به تهران منجر به توافقی شد که طی آن برگزاری نمایشگاه‌های مشترک موزه‌ی ملی ایران با موزه‌ی لوور در اسفند سال ۱۳۹۶ آغاز و در اولین همکاری نیز نمایشگاه لوور در تهران، در ساختمان دوران اسلامی (واقع در مجموعه‌ی موزه‌ی ایران باستان) گشایش یافت. برگزاری نمایشگاه لوور در تهران دستاورد بزرگی در زمینه‌ی موزه‌داری و طراحی و مهندسی ساخت فضای نمایشگاه موزه‌ای در سطح بین‌المللی در ایران

نام پروژه/ عملکرد:	موزه‌ی لوور در تهران
شرکت/ دفتر طراحی:	دفتر معماری هورشار طرح
معمار اصلی:	آرش میلانی‌نیا
همکاران طراحی:	علی رفعتی زنگی، مژگان جیران‌پور، مازیار روان، مرتضی قاسمی، پژوهان باقری، عیسی ذکایی
طراحی و دکوراسیون داخلی:	دفتر معماری هورشار طرح
نوع تأسیسات/ نوع سازه:	هوا رسان، دیوار باربر و سقف بتنی
آدرس پروژه:	خیابان امام خمینی، نبش خیابان سی تیر، موزه‌ی ملی ایران
مساحت/ زیر بنا:	۷۴۰ مترمربع
کارفرما:	موزه‌ی ملی ایران، موزه‌ی لوور
تاریخ شروع و پایان ساخت:	شهریور- اسفند ۱۳۹۶
عکاسی پروژه:	مسعود غدیری‌فر
وب‌سایت:	www.hoordesign.com
ایمیل:	info@hoordesign.com

→ « تصاویر آثار در فضای اصلی موزهی لوور

کارمان، خانه‌ی کار و دیدار

نیلوفر نیکسار

ماهیت خانه به عنوان یک فضای خصوصی به فضایی عمومی تغییر یافت و تغییرات ساختاری در بسیاری از فضاها اعمال شد؛ به عنوان مثال اتاق سرایداری به کافه تبدیل شد و با الحاق یک باکس شیشه‌ای به گاراژ سابق، فضای ورودی و پذیرش شکل گرفت و استخر هم به popup space تبدیل شد. صورت این معماری تازه گاهی در همراهی با وضع پیشین بود و گاهی در تضاد با آن؛ اما از منظر تجربه‌گرایی فضا، دلالت‌های مفهومی، شکلی کاملاً متمایز از گذشته پیدا کرد. فضاها‌ی تودرتو و شکل خاص سیرکولاسیون خانه بیانگر تلویحی این امر بود که شروع طراحی می‌باید از سناریونویسی برای حرکت افراد آغاز شود. در پروسه‌ی طراحی، پنج تیپ متفاوت از مراجعه‌کنندگان در نظر گرفته شد که ضروری بود در طراحی لحاظ شده و مواجهه‌ی فضایی آنها چه به لحاظ کاربری و چه به لحاظ بصری مورد توجه قرار گیرد.

نقطه عطف طراحی ما فضای حوضخانه بود که به لائز اصلی ساختمان بدل شد؛ در دیوارهای شرقی و غربی این فضا بازشوهایی تعبیه شد تا آکس شرقی-غربی ایجاد شده در تعامل با آکس شمالی-جنوبی که ارسی‌ها درست می‌کردند و بار بصری داشت، اتصال بین ورودی، فضای لائز و کافه را به وجود آورد. در مرکز تلاقی این دو آکس بود که حوض می‌توانست خود را به شکل معناداری تعریف کند. حوض جدید با این مفهوم شکل گرفت که همچون حفره‌ای آینه‌ای، بازتاب دهنده‌ی بازی رنگ و نور ارسی‌ها باشد و پلتفرم ۸ ضلعی در وسط آن همچون لوگوس، علاوه بر یادآوری شکل سنتی حوض‌های ایرانی، فضایی برای قراردادن اشیای مناسبی باشد. همچنین، در کنار تعویض کلیه‌ی زیرساخت‌های تأسیسات مکانیکی، تعبیه‌ی سیستم جدید برای تهویه‌ی مطبوع و تعویض و تعریف مجدد تأسیسات الکتریکی، ترمیم‌های جزئی سازه‌ای نیز غیرقابل چشم‌پوشی بود.

پروژه‌ی «کارمان» در قالب بازسازی یک خانه‌ی مسکونی نیمه متروکه‌ی هزار متری با سه چالش عمده به «استودیوی دوازده» معرفی شد: زمان ۴ ماهه برای طراحی، تجهیز و اجرای ساختمان، محدودیت مالی و از همه مهم‌تر مواجه با کاربری و عملکردی که تا به امروز در ایران مسبوق به سابقه نبوده است. مؤسسه‌ی «کارمان» اولین نمونه‌ی ایرانی شده‌ی فضای تعاملی صاحبان صنعت، تجارت و حرفه‌مندان است و علت عضویت فعالان حوزه‌ی کسب‌وکار در اینگونه فضاها، گذران یک روز کاری در مکانی با کیفیت متمایز است.

این خانه‌ی قدیمی، فضاهایی با کیفیات متنوع داشت که باید بررسی می‌شدند هرکدام در زیست جدید قرار است چه کاربری داشته باشند، چقدر تغییر کنند و کدام بار مفهومی را انتقال دهند، چراکه این خانه گرچه در دهه‌ی چهل شمسی ساخته شده بود، فارغ از فرم‌های مدرنیستی معماری آن سال‌ها که در منطقه‌ی شمیران تهران متداول بوده است، از المان‌های ایرانی نظیر ارسی، پنج دری و حوضخانه بهره گرفته بود که ما سعی کردیم با محور قرار دادن زبان خانه، به لحاظ شکلی و محتوایی، روایتی معمارانه را شکل دهیم.

◀ نام پروژه/ عملکرد: کارمان، خانه‌ی کار و دیدار، بیزنس کلاب

◀ شرکت/ دفتر طراحی: استودیو دوازده

◀ معمار اصلی: نیلوفر نیکسار

◀ همکاران طراحی: پریسا الله‌قلی، آرمان اصغرلو، نگار نوری، ستایش نژادی، مهسا الهی وفا، منا حدادی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: استودیو دوازده

◀ دکوراسیون و تجهیزات کافه: علیرضا طاهری

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: سیستم وی آر اف برای تهویه‌ی مطبوع، سازه‌ی فلزی با طاق

ضربی و دیوارهای باربر

◀ آدرس پروژه: تهران، خیابان پاسداران، خیابان کوهستان یکم

◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۱۴۰ مترمربع، ۱۰۰۰ مترمربع (در سه طبقه)

◀ کارفرما: مونا شکرریز

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: آذر ۱۳۹۶-فروردین ۱۳۹۷

◀ عکاسی پروژه: علی دقیق، حمید آقایی، نگار نوری، نسام کشاورز

◀ ایمیل: niloofar.niksar@gmail.com

LOBBY / پذیر
PRESENTATION HALL / ارائه
ARTIST PLATFORM / پلتفرم هنرمند
Cafe / کافه
POP-UP SERVICE / خدمات
RECEPTION / پذیرایی
VIDEO / ویدیو
KITCHEN / آشپزخانه

پلان طبقه‌ی همکف بعد از بازسازی

EVENT HALL / سالن
BOARD ROOM / اتاق هیئت مدیره
HOT DESKS / میزهای اشتراکی
NURSERY / مهدکودک

پلان طبقه‌ی اول بعد از بازسازی

OFFICE / دفتر
ATELIER / استودیو
LIBRARY / کتابخانه

پلان طبقه‌ی دوم بعد از بازسازی

پلان طبقه‌ی همکف قبل از بازسازی

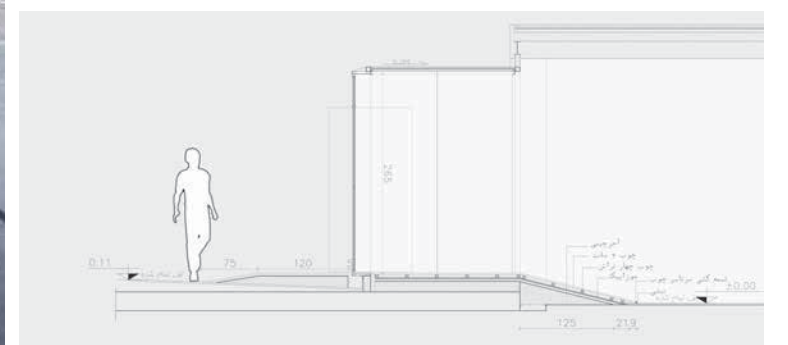
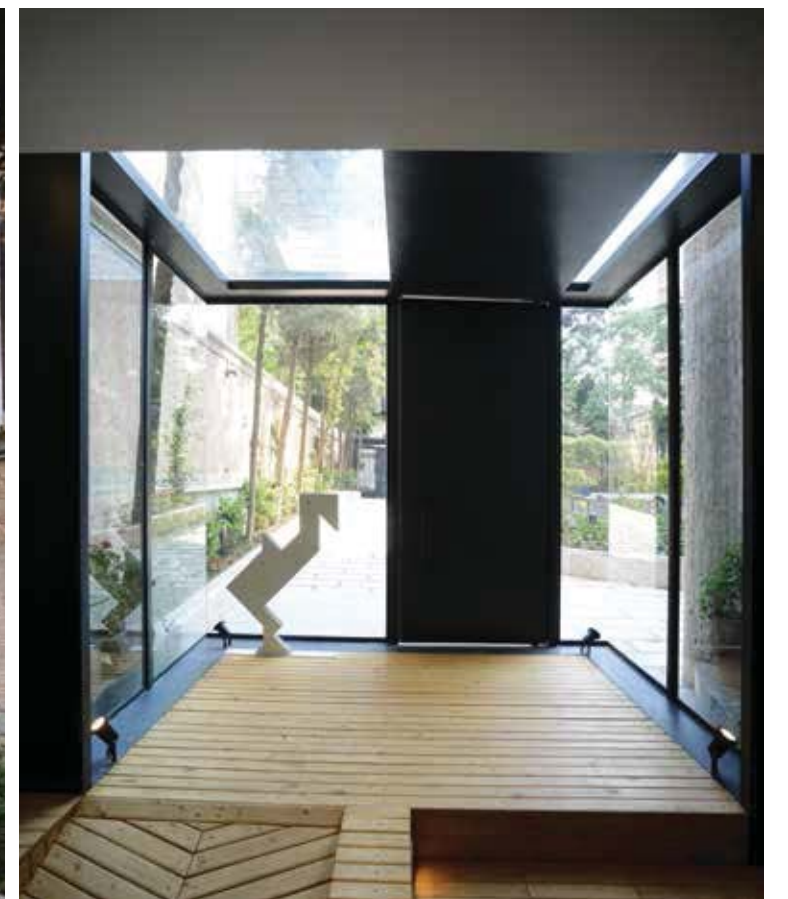
پلان طبقه‌ی اول قبل از بازسازی

پلان طبقه‌ی دوم قبل از بازسازی

↑ ↑ ↑ قبل از بازسازی

رستوران خط آسمان

همایون همرنگ، مرتضی محرابی

خط آسمان شهر (تنکابن، شهری در غربی ترین بخش استان مازندران) را به صورت اتفاقی و با استفاده از مواد و مصالحی بسیار آشنا، یعنی چوب، به وجود بیاوریم تا دست‌کم خاطره‌ی

شهرهایی با سقف‌های شیروانی را حفظ کنیم.

پروژه‌ی رستوران خط آسمان یک پروژه‌ی بازسازی است، یک ساختمان قدیمی در بخش انتهای زمین قرارداداشت و فضای مابین ساختمان تا ابتدای زمین خالی بود، ما با توجه به برنامه‌ی فیزیکی موجود و درخواست کارفرما مبنی بر عدم تغییر در پلان و تخریب ساختمان قدیمی، ساختمان اصلی با ارتفاع ۷ متر را به عنوان بلندترین جداره فرض کرده و با الگویی شایسته از سقف‌های شیروانی و چوب پوشاندیم، و با مکانیسمی الکتریکی بخشی از این جداره‌ی چوبی را به عنوان نورگیر و درب ورودی باز و بسته شونده و متحرک ساختیم.

در بخش ورودی زمین نیز یک سردر ورودی با الگوی سقف‌های شیروانی و متریال چوب در ارتفاع ۳ متر قرار دادیم، و در فضای بین سردر ورودی تا ساختمان اصلی کلبه‌هایی کوچک و بزرگ در ارتفاع حدود ۴ متر قرار دادیم، تا بدین وسیله با نگاه به مجموعه حس نگاه به شهری با سقف‌های کوتاه و بلند را درک کنیم.

حس فضا در هنگام عبور از سردر ورودی و گذر از میان کلبه‌ها و چمنزار و رسیدن به ساختمان اصلی بسیار خاطره‌ساز و یادآور حضور در طبیعت، شهرها و روستاهای قدیمی شمال را به خاطر بیننده می‌آورد.

این مجموعه با متراژ ۴۴۰ مترمربع، فضایی برای پذیرایی از ۱۳۳ مهمان را فراهم آورده است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: رستوران خط آسمان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: گروه معماران اکنون

◀ معماران اصلی: همایون همرنگ، مرتضی محرابی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: همایون همرنگ، مرتضی محرابی

◀ نوع سازه: فلزی

◀ آدرس پروژه: ایران، مازندران، تنکابن، ۳ کیلومتر کمربندی تنکابن به رامسر

◀ مساحت/ زیر بنا: ۴۴۰ مترمربع، ۳۹۰ مترمربع

◀ کارفرما: پوریا محترم‌خانی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: اسفند ۹۶-تیر ۹۷

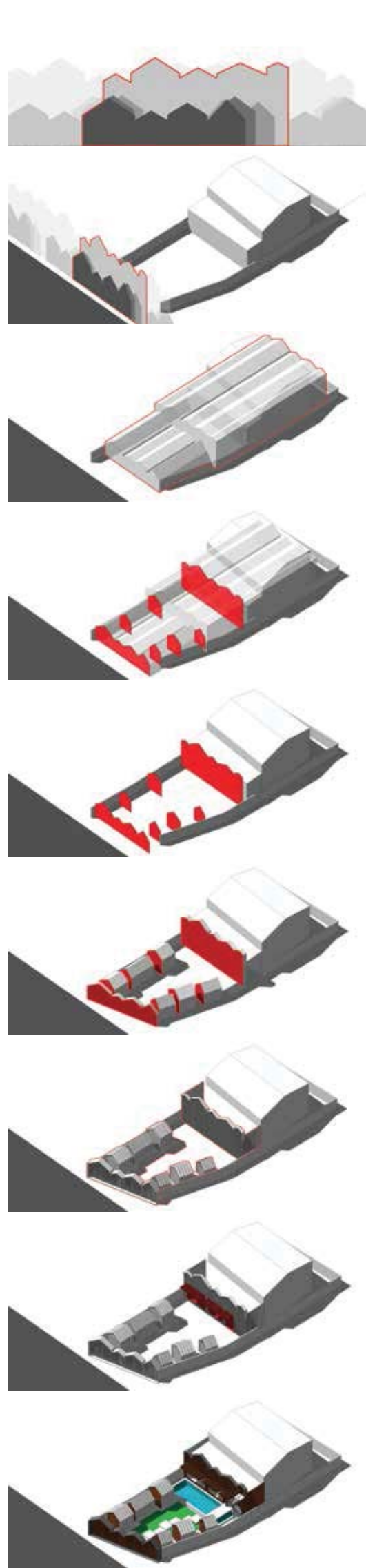
◀ عکاسی پروژه: همایون همرنگ، وحید حسن عباسی

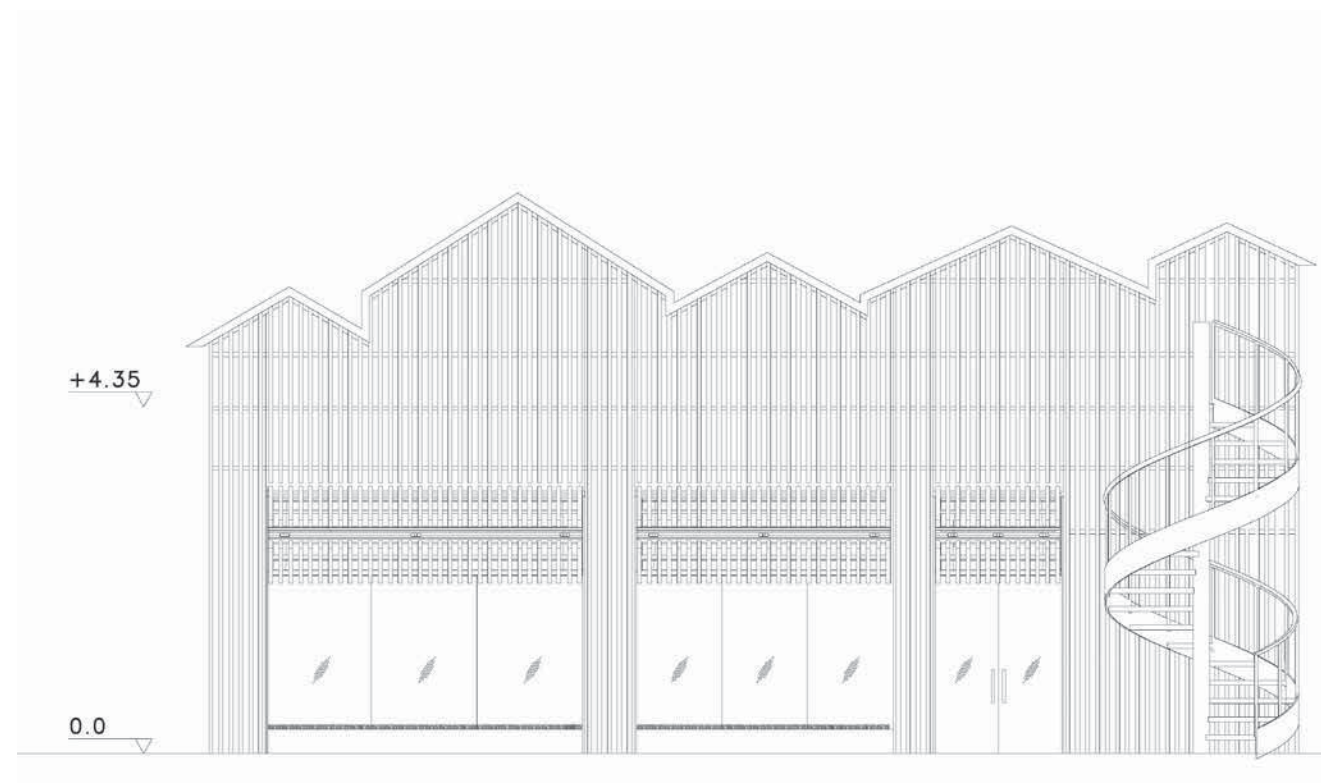
◀ وب‌سایت:

www.aknoon.co

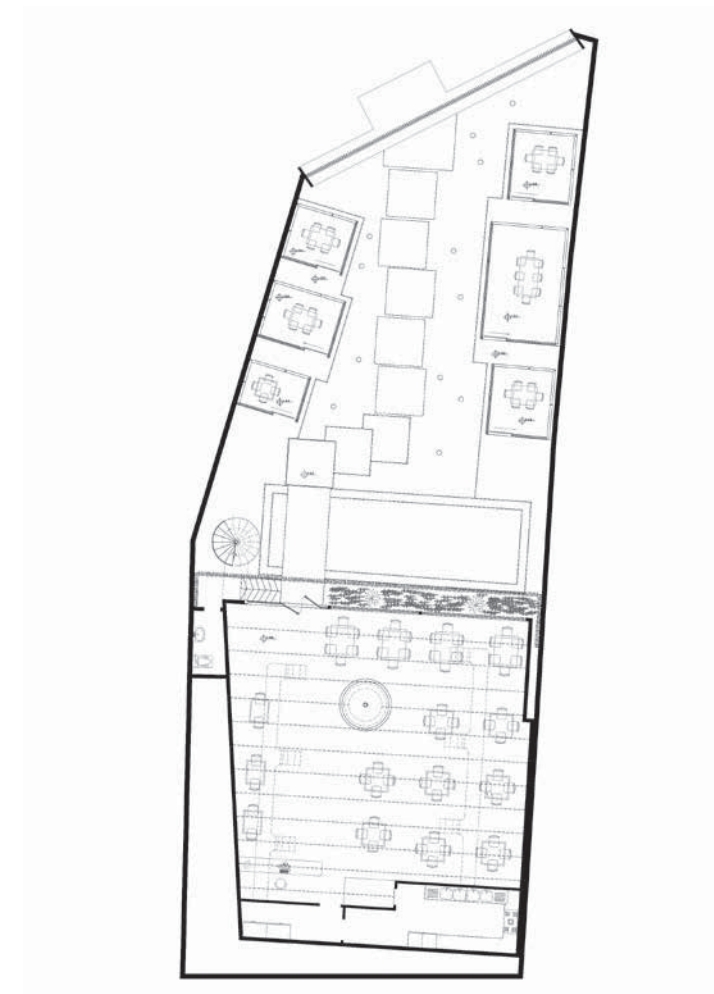
aknoon.group@gmail.com

◀ ایمیل:

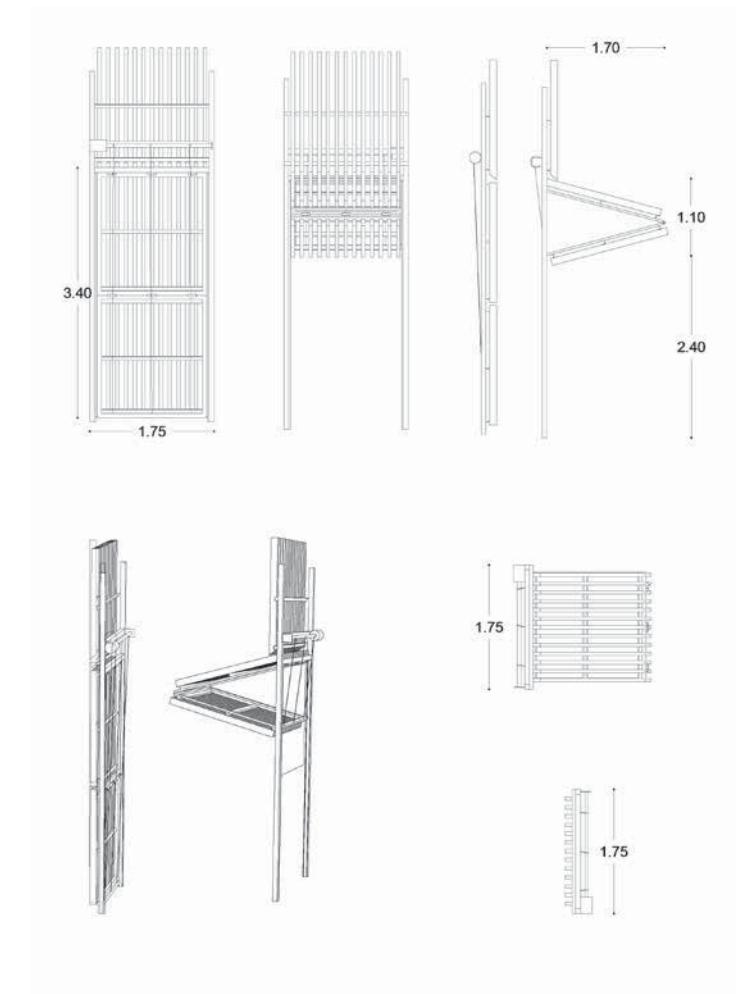

۴

پلان

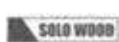
کاغذ دیواری | پارچه دیواری | پارکت چوبی | لمینیت | پارکت چرمی | موکت رول و تایل | پادری آلومینیومی

ارتباط با مشتری ۲۵۹۹۱ | ۲۲۶۱۰۰۰۱ | www.royaco.com |

کاغذ دیواری | پارچه دیواری | پارکت چوبی | لمینیت | پارکت چرمی | موکت رول و تایل | پادری آلومینیومی

ارتباط با مشتری ۲۵۹۹۱ | ۲۲۶۱۰۰۰۱ | www.royaco.com | Mohawk Group

🎯 فضای کار رویایی

بستری برای رویش اندیشه‌های نو
و خلاقیتی که در خیال، به رنگ قرمز است.
در انتظار رویش، در انتظار تجربه شدن
مهم است، در مسیر اندیشه‌هایمان قدم برداریم
مهم است، قدم‌هایمان را کجا می‌گذاریم.
همراهی تو، داستان همسفری ماست...

Roya, a land for cultivating new ideas
Red is the color of this living ingenuity in imagination
Waiting to thrive, waiting to be experienced
Let's walk in the path of our dreams
And it is important where we step in
Your companionship is the story of our journey
A Genuine thought, a lucid dream...

ماژول | موبکت | روی | مایکرو

نمایشگاه مرکزی محصولات رویا | تهران، خیابان دکتر شریعتی، نیش خیابان کلاهدوز، برج نگین فلپک، طبقه اول، واحد ۱۱

021 8888 8888

www.royaco.com

۲۲۶۱۰۰۰۱

۲۵۹۹۱

ارتباط با مشتری

ROYA
TOTAL WALL & FLOOR COVERING SOLUTION

Furniture, Interiors, Accessories

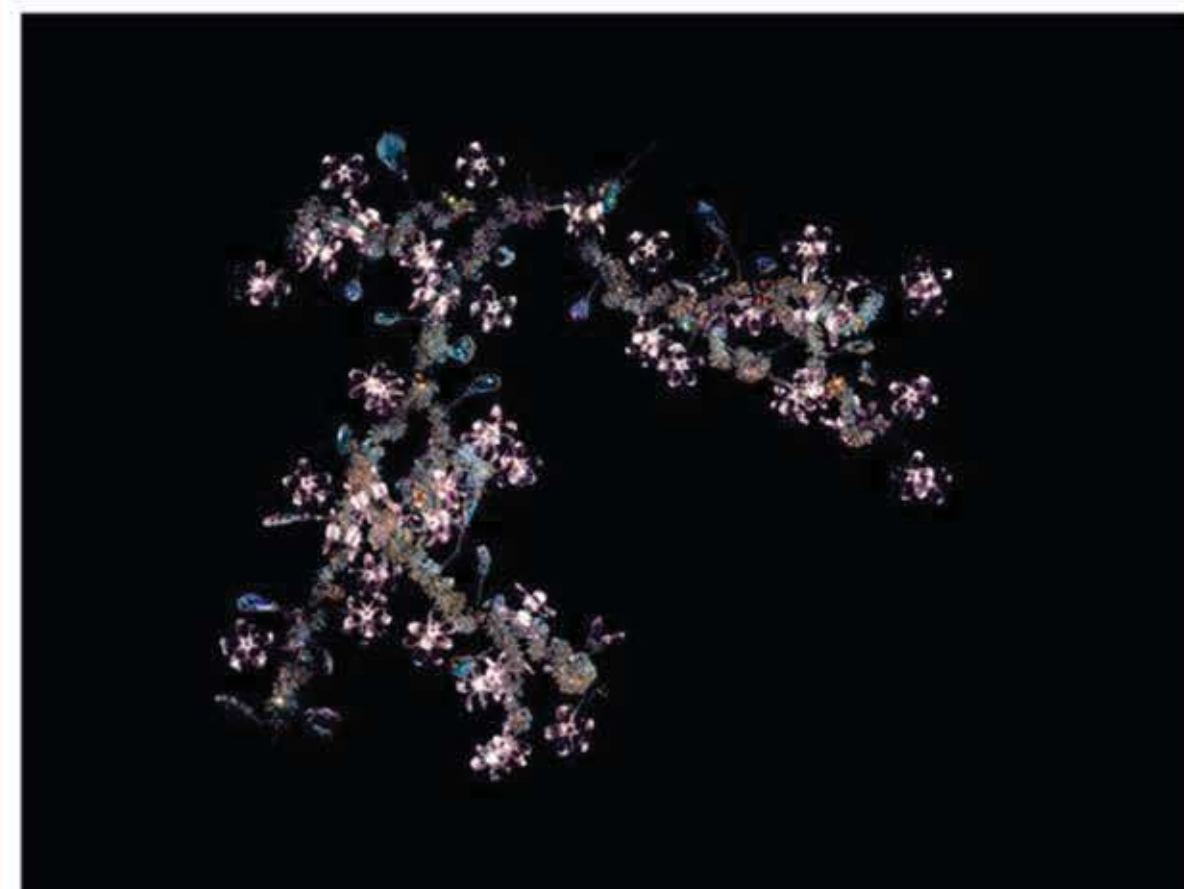

PROVASI
 Designers & Manufacturers
 of Classical Furniture

www.galstian-furniture.com
[instagram.com/galstianfurniture](https://www.instagram.com/galstianfurniture)
[facebook.com/galstianfurnitureco](https://www.facebook.com/galstianfurnitureco)

شعبه مرکزی : خیابان بهشتی ، نرسیده به چهارراه تختی-شماره ۲۴۰، ساختمان گالستیان
 شعبه بازار میل ایران ۳ واحد G15، بزرگراه شهید سعیدی ، چهارراه یافت آباد طبقه همکف
 تلفن دفتر مرکزی : ۸۸۷۴۰۱۹۹

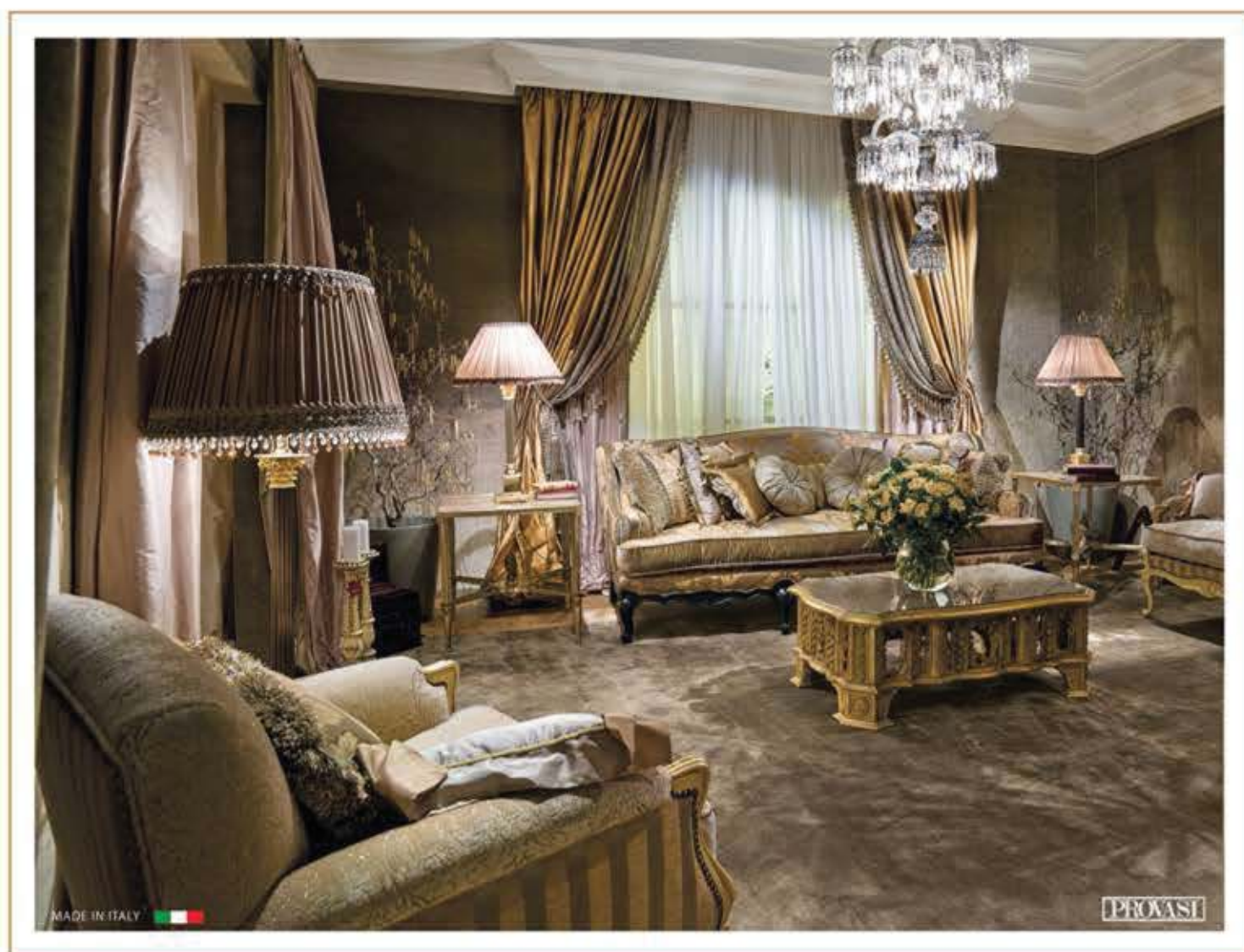

SWAROVSKI
 CRYSTAL PALACE

www.galstian-furniture.com
[instagram.com/galstianfurniture](https://www.instagram.com/galstianfurniture)
[facebook.com/galstianfurnitureco](https://www.facebook.com/galstianfurnitureco)

شعبه مرکزی : خیابان بهشتی ، نرسیده به چهارراه تختی-شماره ۲۴۰، ساختمان گالستیان
 شعبه بازار میل ایران ۳ واحد G15، بزرگراه شهید سعیدی ، چهارراه یافت آباد طبقه همکف
 تلفن دفتر مرکزی : ۸۸۷۴۰۱۹۹

PROVASI

PROVASI

Furniture, Interiors, Accessories

www.galstian-furniture.com
instagram.com/galstianfurniture
facebook.com/galstianfurnitureco

تهران، خیابان بهشتی، ترسیده به چهارراه تختی، شماره ۴۴۰، ساختمان گالستیان
شعبه الهیه: خیابان الهیه، خیابان مریم غربی، مجتمع کوپن ستر، واحد ۱۲
تلفن دفتر مرکزی: +98 21-88 74 36 46

Furniture, Interiors, Accessories

www.galstian-furniture.com
instagram.com/galstianfurniture
facebook.com/galstianfurnitureco

تهران، خیابان بهشتی، ترسیده به چهارراه تختی، شماره ۴۴۰، ساختمان گالستیان
شعبه الهیه: خیابان الهیه، خیابان مریم غربی، مجتمع کوپن ستر، واحد ۱۲
تلفن دفتر مرکزی: +98 21-88 74 36 46

معماری

۱

شهرسازی

۲

مرمت و احیاء

۳

طراحی داخلی و بازسازی

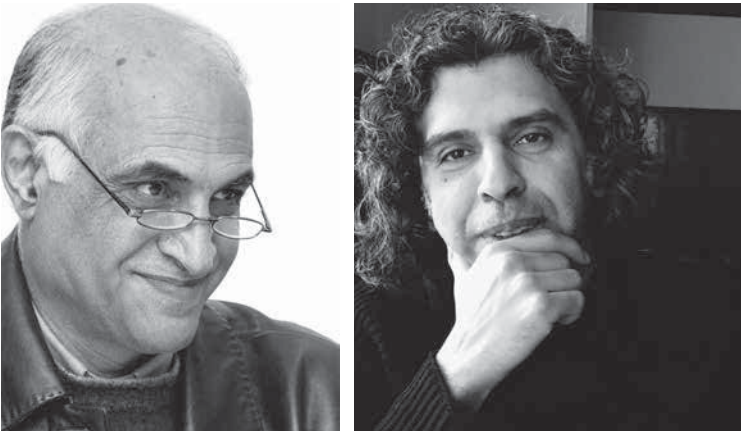
۴

کانسپت

۵

بیمارستان تخصصی و مرکز تحقیقات علوم مغز و اعصاب ایران

بهروز احمدی، مهدی نیک طبع

انستیتو بین‌المللی اعصاب (INI) در شهر هانوفر آلمان یک مرکز معتبر جهانی است که پروفیسور مجید سمیعی، جراح معروف ایرانی، آن را بنیان نهاده و مدیریت می‌کند. کلنگ تأسیس مرکزی مشابه در سال ۲۰۰۸ میلادی (۱۳۸۷) در شهر پکن چین توسط ایشان زده شد. در فروردین ۱۳۸۹، مهندس بهروز احمدی که تجربه‌ی طراحی و نظارت پروژه‌ی بیمارستان چشم پزشکی نور را با موفقیت به انجام رسانیده بود، از سوی مسئولین وقت سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران به منظور طراحی مرکز علوم و تحقیقات مغز و اعصاب ایران دعوت به همکاری گردید. در آغاز و قبل از انتخاب مشاور، زمینی به مساحت ۵۰۰۰ مترمربع در منطقه‌ی ۲۲ تهران در مجاورت شهرک شهید باقری به این امر اختصاص یافته و بلافاصله عملیات تسطیح، آماده‌سازی، حصارکشی و تجهیز موقت کارگاه در روزهای آغازین سال ۱۳۸۹ توسط شرکت ساختمانی نیکان نیرو به عنوان مجری طرح انجام شده بود. در اردیبهشت ۱۳۸۹کلنگ احداث پروژه با حضور دکتر قالیباف، شهردار وقت تهران، توسط پروفیسور سمیعی به زمین زده شد.

در ابتدا، سه اصل از سوی کارفرما به عنوان شروط اصلی اعلام گردید: نخست، تعجیل در طراحی، ساخت، تجهیز و بهره‌برداری این مرکز در قالب یک برنامه‌ی زمانی ۲۴ تا ۳۰ ماهه؛ دوم، محوریت پروفیسور سمیعی به عنوان صاحب ایده و برنامه‌ریز اصلی طرح؛ سوم، طراحی ساختمان براساس طرح مرکز مغز و اعصاب هانوفر با تأکید بر حفظ فرم، اندازه و تناسبات آن.

نقشه‌های مرکز هانوفر با زیربنای ۱۲۰۰۰ مترمربع در اختیار مشاور قرار گرفت تا براساس آن، طرحی با زیربنای ۳۰۰۰۰ مترمربع و در قالب برنامه‌ای جدید – که از سوی کارفرما ارائه می‌شود – تهیه گردد. در کنار آن، یک کلینیک تخصصی و نیز یک مرکز اقامت، جهت اسکان اساتید و مهمانان مدعو مرکز تحقیقات مغز و اعصاب، یک مرکز همایش و پیش‌بینی بخشی از پارکینگ‌های مورد نیاز مجموعه در برنامه‌ی طرح دیده شده بود که در مجموع زیربنای آن به ۵۰۰۰۰ مترمربع می‌رسید.

آنچه در بررسی اولیه‌ی نقشه‌های مرکز INI در هانوفر دیده شد، غلبه‌ی فرم معماری بر عملکرد بیمارستان بود که از مهم‌ترین تبعات آن می‌توان به کاهش سطح مفید زیربنا، ایجاد گوشه‌های تیز در فضاهای درمانی و نیز استفاده از ستون‌های مورب و کنسول‌های وسیع در سازه‌ی بنا اشاره کرد. طبعاً توجه به مطالعات زلزله‌خیزی و نزدیکی به گسل غرب تهران و نیز لزوم رعایت آیین‌نامه‌ها و مقررات ملی ساختمان ایران، انجام این سازه را دشوار و پرهزینه می‌کرد، اما این توضیحات، تصمیم کارفرما در مورد انتخاب فرم ساختمان را تغییر نداد. مقرر شد به منظور تأمین زیربنای مورد نیاز، یک حجم الحاقی به پروژه اضافه شود؛ پس از بررسی گزینه‌های متعدد، بهترین گزینه، انتخاب یک حجم یکپارچه و ساده بود تا فرم مغز را تحت‌الشعاع خود قرار نداده و مانند یک «صفه» حجم اصلی را روی خود نگه دارد. این صفه در سه طبقه به مساحت ۱۸۰۰۰ مترمربع می‌توانست پاسخگوی برنامه‌ی طرح باشد. بخشی از طبقه‌ی همکف این صفه به مرکز تشخیص بیمارستان و همچنین اورژانس و نیمه‌ی دیگر به خدمات عمومی و پشتیبانی ساختمان تعلق می‌گرفت. طبقه‌ی دوم، بخش جراحی و مراقبت‌های ویژه و در طبقه‌ی سوم، مرکز تحقیقات و سالن‌های همایش در نظر گرفته شد. هشت طبقه با فرم مغز بر روی صفه به بخش‌های بستری و اداری اختصاص می‌یافت.

استقرار و جاگایی ساختمان در جهت مناسب اقلیمی با توجه به تأمین دید حداکثری اتاق‌های بستری به دریاچه‌ی خلیج فارس در نظر گرفته شد. شیب عمومی زمین در جهت شمال به جنوب به میزان ۲۱ متر در پروژه لحاظ گردید. روند پیشرفت کار با مجری طرح و نمایندگی کارفرما در جلسات هفتگی به منظور ایجاد هماهنگی بین گروه‌های سازه، تأسیسات و معماری دنبال می‌شد. تعجیل

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** بیمارستان تخصصی و مرکز تحقیقات علوم مغز و اعصاب ایران، درمانی

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** دفتر مهندسين مشاور شارستان (معمار و شهرساز)

◀ **مدیر پروژه:** بهروز احمدی

◀ **طراح:** مهدی نیک‌طبع

◀ **همکاران طراحی:** سائنا حمیدی، علی‌اصغر بهبهانی، علیرضا چایچی، بهمن کی‌نژاد، شهرام آلبا،

زهرآ موسی‌پور، بهمن فرهنگ، آیدین زواره، مهندسين مشاور ژرف اندیشان

◀ **نوع تأسیسات/ نوع سازه:** تهویه‌ی مطبوع مطابق با استانداردهای بیمارستانی، اسکلت فلزی

◀ **آدرس پروژه:** تهران، منطقه‌ی ۲۲

◀ **مساحت/ زیر بنا:** ۵۰۰۰۰ مترمربع

◀ **کارفرما:** مؤسسه‌ی خیریه‌ی متوسلین به امام رضا^(ع)

◀ **تاریخ شروع:** ۱۳۸۹

◀ **عکاسی پروژه:** میثم کاویانی، علی‌اصغر جبرییایی

◀ **وب‌سایت:**

◀ **ایمیل:**

www.sharestan.com

info@sharestan.com

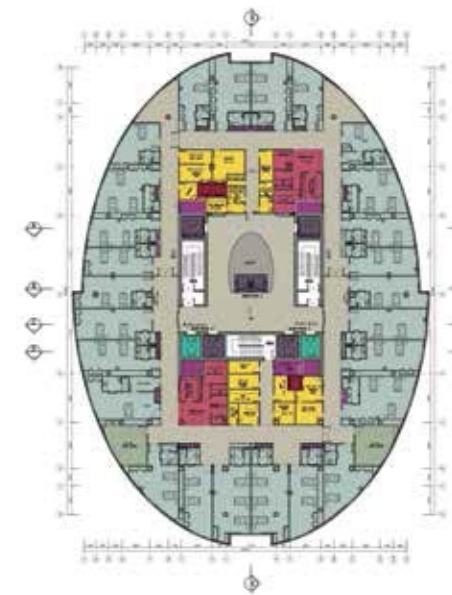
این مرکز را کاملاً استثنایی و منحصربه‌فرد می‌نمود و طبعاً نیازمند مطالعات و بررسی‌های

مداوم و رجوع به رفرنس‌ها و منابع گوناگون از یک سو و دریافت اطلاعات از شرکت‌های سازنده‌ی تجهیزات می‌ساخت. این برنامه به مرور و با پیشرفت کار تکمیل می‌شد و تغییر می‌کرد.

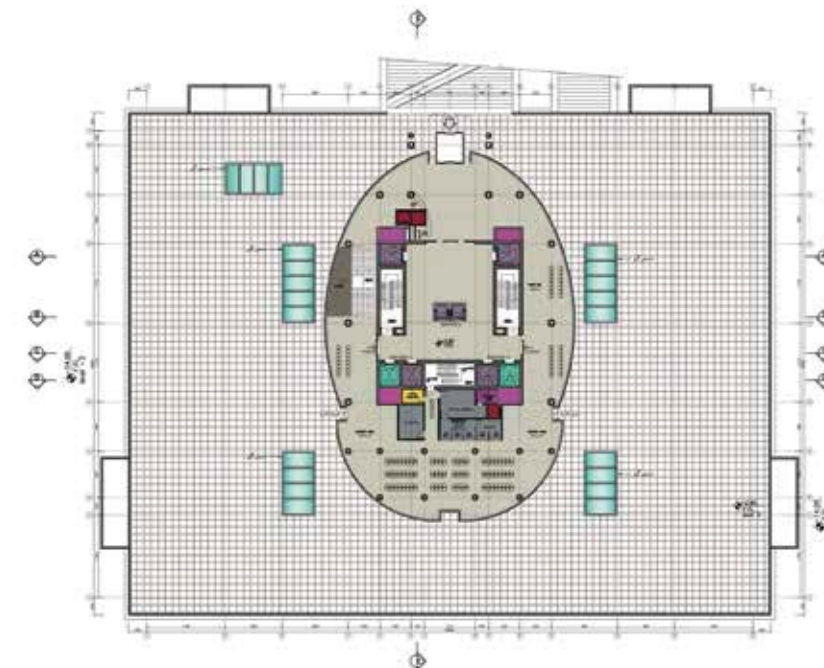
طرح براساس آخرین اطلاعات تکمیل و به همراه گزارش فاز یک به کارفرما تحویل گردید، اما روند طراحی و اعمال تغییر در طرح هیچگاه متوقف نشد. تغییر مکرر تعداد و نوع تجهیزات تصویربرداری و تشخیصی، توجه به بحث تشدید و اعمال تحریم‌های اقتصادی، کارفرما را بر آن داشت تا نسبت به تهیه‌ی اطلاعات و مشخصات تجهیزات شرکت‌های تولید کننده‌ی مختلف مانند Siemens -General Electric- IBA Molecular-Philips Elekta اقدام نماید و از مشاور بخواهد که در طراحی، همه‌ی این اطلاعات لحاظ شود تا در آینده امکان انتخاب به یک گزینه محدود نگردد.

در کارگاه نیز عملیات اجرایی به سرعت در حال انجام بود، با گذشت بیش از ۱۸ ماه از شروع پروژه، شرکت منظومه‌ی سلامت ایرانیان در شهریور ۱۳۹۰، به عنوان عامل چهارم پروژه به این مشاور معرفی و به عوامل کارفرما اضافه گردید. آقای دکتر شرافت و همکاران ایشان در شرکت منظومه‌ی سلامت ایرانیان طرح تهیه شده‌ی مرکز مطالعات مغز و اعصاب را در چارچوب برنامه‌ی بیمارستان ۲۰۰ تختخوابی مورد ارزیابی قرار داده و فاصله‌ی طرح، با این برنامه را بدون توجه به روند طی شده و چارچوب‌های ارائه شده از سوی کارفرما، به چالش کشیدند. کثرت اتاق‌های عمل جراحی و تخت‌های مراقبت‌های ویژه، تعدد و تنوع تجهیزات تصویربرداری و تشخیصی، از اصلی‌ترین موارد اختلاف نظر بود که بحث‌های دامنه‌داری را در مورد کمیت و کیفیت فضایی روابط بین آنها به دنبال داشت. پس از بازدید ایشان از مرکز هانوفر و اطلاع از نقطه‌نظرات پروفیسور سمیعی و انجام جلسات متعدد با حضور کارشناسان، طرح به تصویب رسید و همزمان با اجرای پروژه، تهیه‌ی نقشه‌های اجرایی آن دنبال شد. در همین زمان، عملیات اجرای سازه‌ی فلزی ساختمان بیمارستان به انتهای خود رسیده و این فرم پیچیده با دقت بسیار همکاران نظارت شارستان با کمترین حد انحراف اجرا گردید و از سویی دیگر، بتن ریزی سقف‌های ساختمان کلینیک، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای داشت.

در اردیبهشت سال ۱۳۹۱ پس از عبور از افت و خیزهای ناشی از حضور همکاران عامل چهارم، درحالی‌که همه‌ی امور فنی و اجرایی پروژه به روال عادی خود بازگشته بود، به دلیل تأخیر در پرداخت مطالبات مالی از سوی کارفرما، شرکت مهندسين مشاور شارستان تصمیم خود را مبنی بر خروج از پروژه و توقف انجام خدمات مهندسی به کارفرما اعلام و ادامه‌ی کار توسط شرکت منظومه‌ی سلامتی ایرانیان که پیش از این به عنوان عامل چهارم معرفی شده بود، دنبال گردید.

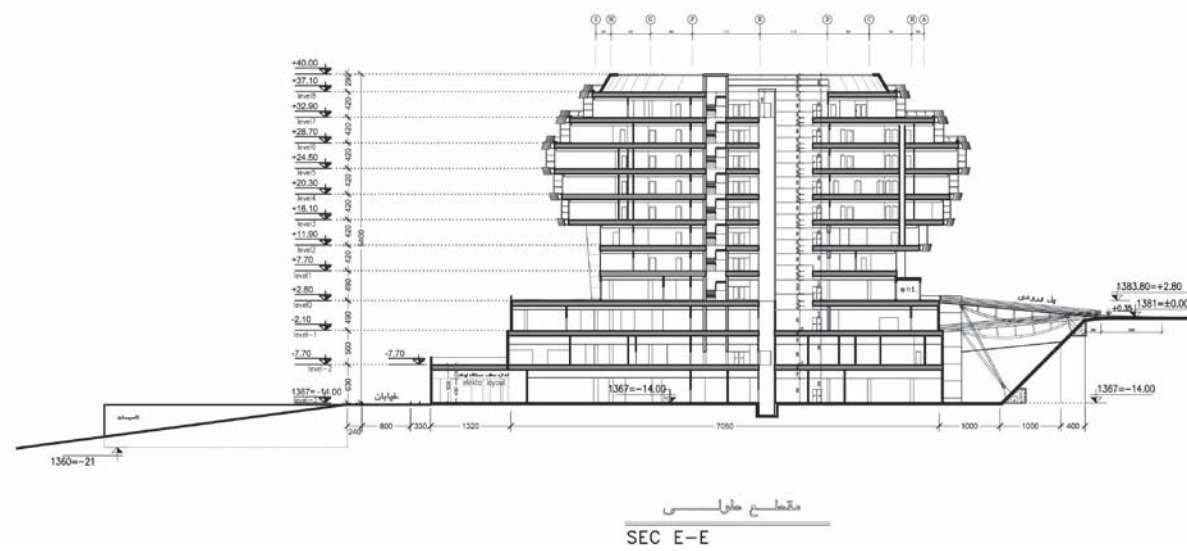
پلان طبقه ی پنجم

پلان همکف

پلان طبقه ی ۲

سازمان نظام مهندسی هشتگرد

علیرضا اسفندیاری، زهرا آقامحمدی، هیلدا تهرانی

برای بهره‌گیری از نور مطلوب، ابتدا از سمت شمال زمین عقب‌نشینی کردیم، سپس با ایجاد حیاط مرکزی، نور مناسب را به مرکز ساختمان هدایت کردیم، بهره‌گیری از حیاط مرکزی ضمن پاسخ به نیازهای اقلیمی و عملکردی، عاملی نظم‌دهنده به فضاهای مورد نیاز است، ورودی اصلی پروژه از ایده‌ی «ایوان بزرگ» بهره گرفته است، که در معماری تاریخی ما از جمله در ایوان مدائن می‌توان نمونه‌هایی از آن را یافت.

با ایجاد تراس‌های مختلف در طبقات، سعی شده تا ضمن ایجاد فضایی نیمه‌باز، فضای سبز و دلنشینی برای ایجاد تعاملات بیشتر میان کارمندان و حس تعلق به فضا برای آن‌ها ایجاد شود.

طراحی سازمان نظام مهندسی هشتگرد محصول یک مسابقه بود.

این مسابقه مربوط به قطعه‌زمینی به مساحت ۴۰۲ مترمربع واقع در فاز یک شهر جدید هشتگرد است. پرسش آغازین ما در طراحی این مجموعه چگونگی ایجاد محیطی مناسب برای کار بود، محیطی که ضمن داشتن نور مناسب و تهویه و دمای مطبوع، سبب افزایش حس تعلق کارمندان به فضا و افزایش بهره‌وری و در نتیجه، توسعه‌ی پایدار فضای اداری شود.

ایده‌ی اصلی ما این بود که با بهره‌گیری از دیالگرام حیاط مرکزی ضمن کنترل نورهای شدید و مزاحم شرق و غرب و جنوب بتوانیم فضایی با حس مکان معماری ایرانی و درعین‌حال مدرن، با در نظر گرفتن نیازهای زیستی انسان طراحی کنیم.

◀ نام پروژه/ عملکرد: سازمان نظام مهندسی هشتگرد

◀ شرکت/ دفتر طراحی: استودیو معماری دال

◀ معماران اصلی: علیرضا اسفندیاری، هیلدا تهرانی، زهرا آقامحمدی

◀ همکاران طراحی: محمدرضا اسفندیاری، آتوسا شیران

◀ نوع سازه: فلزی

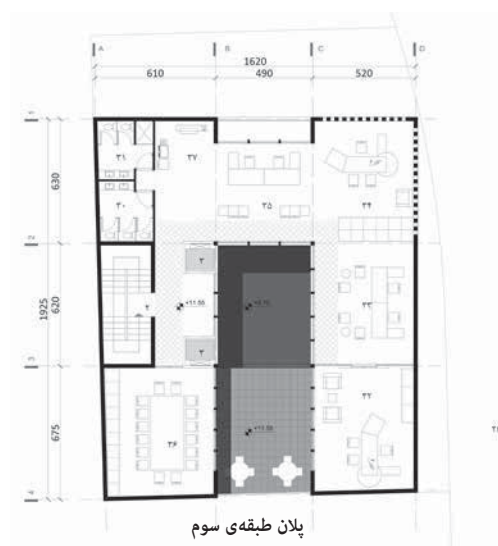
◀ آدرس پروژه: شهر جدید هشتگرد، فاز ۱، میدان ساعت، بلوک ۱۵

◀ مساحت/ زیر بنا: ۴۰۲ مترمربع

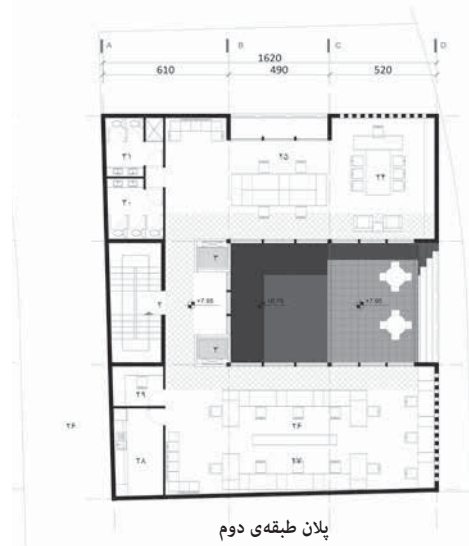
◀ کارفرما: سازمان نظام مهندسی استان البرز

◀ وب‌سایت:

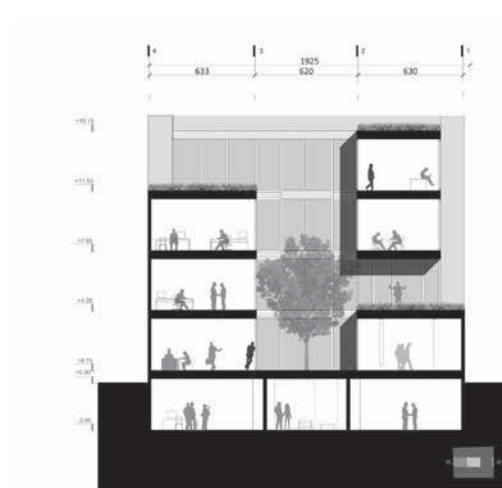
www.daalstudio.com

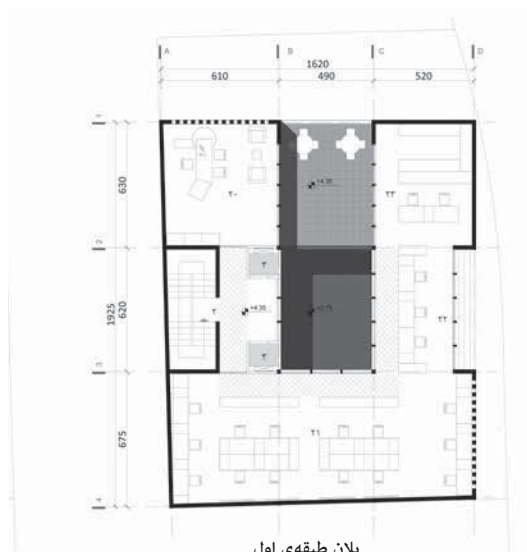
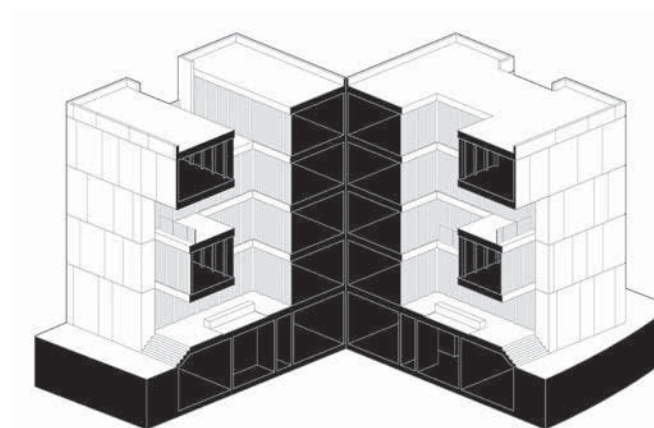
پلان طبقه سوم

پلان طبقه دوم

مقطع طولی B-B

پلان طبقه اول

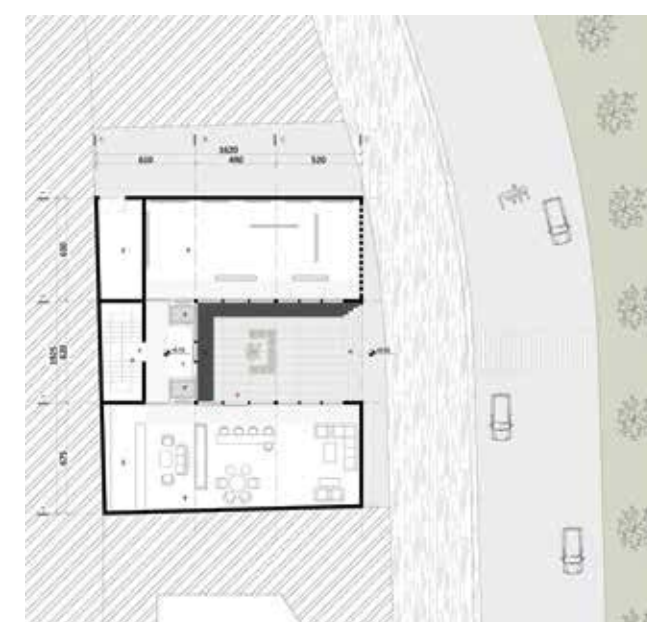

پلان طبقه زیر زمین

- ۱ - ورودی
- ۲ - بنگار
- ۳ - آشپزخانه
- ۴ - اتاق
- ۵ - اتاق خواب
- ۶ - فضای نمایشگاهی
- ۷ - اتاق نمایشگاه
- ۸ - سالن اجتماعات
- ۹ - اتاق نمایشگاه
- ۱۰ - فضای پشت صحنه
- ۱۱ - پارکینگ
- ۱۲ - آستینخانه
- ۱۳ - طاقچه
- ۱۴ - سرویس بهداشتی و حمام
- ۱۵ - سالن اجتماعات
- ۱۶ - سالن اجتماعات
- ۱۷ - سرویس بهداشتی
- ۱۸ - سرویس بهداشتی
- ۱۹ - سرویس بهداشتی
- ۲۰ - سرویس بهداشتی
- ۲۱ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۲ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۳ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۴ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۵ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۶ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۷ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۸ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۲۹ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۰ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۱ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۲ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۳ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۴ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۵ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۶ - واحد انرژی خدمات بهداشتی
- ۳۷ - واحد انرژی خدمات بهداشتی

مقطع عرضی F-F

پلان طبقه همکف

نمای ساختمان مدیریت طرح‌های صنعتی ایران

علیرضا اسفندیاری، هیلدا تهرانی

در نمای جنوبی پروژه، به منظور کنترل ورود نور آفتاب و نیز یکپارچه‌تر شدن نما، از لوورهای عمودی استفاده شده است، و در نمای شمالی به علت وجود نور مطلوب فاصله‌ی لوورها زیاد شده که نور مطلوب شمال را حتی‌المقدور به داخل واحدهای اداری هدایت کند. در طراحی این پروژه سعی بر آن بوده که با ایجاد فضاهای آرام و دارای نور و تهویه‌ی طبیعی، محیطی مناسب جهت توسعه‌ی پایدار فضای اداری مجموعه فراهم آید.

ایده‌ی اصلی طراحی، این‌گونه شکل گرفت که با توجه به عمق زیاد پروژه به گونه‌ای نور را به داخل هدایت کرده و در حد مطلوبی همه‌ی فضاها را از نور طبیعی بهره‌مند کنیم. این مطلوب با کم کردن از حجم و ایجاد شکافی عمقی در دل پروژه حاصل شد. در واقع ایجاد یک وید سرتاسری هم نور مورد نظر را تأمین کرده است و هم با ادامه دادن فضای سبز در دل پروژه باعث ایجاد تراس‌های سبز و فضاهای بکر و روح‌انگیز در دل برج شده است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: نمای ساختمان مدیریت طرح‌های صنعتی ایران

◀ شرکت/ دفتر طراحی: استودیو معماری دال

◀ معماران اصلی: علیرضا اسفندیاری، هیلدا تهرانی

◀ همکاران طراحی: محمدرضا اسفندیاری، آتوسا شیران

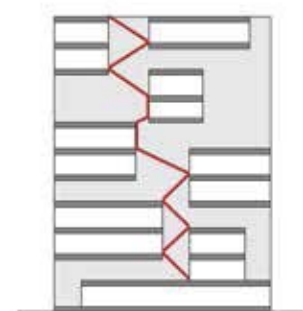
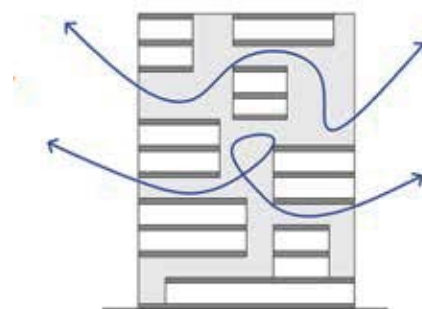
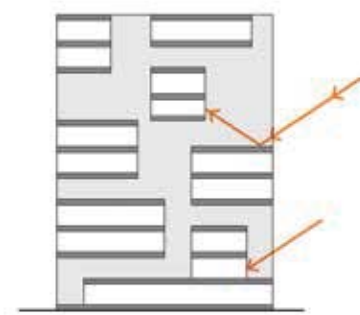
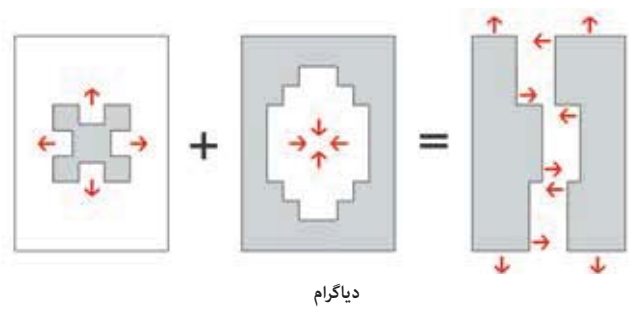
◀ نوع سازه: فلزی

◀ آدرس پروژه: تهران، بلوار آفریقا، خیابان تابان غربی

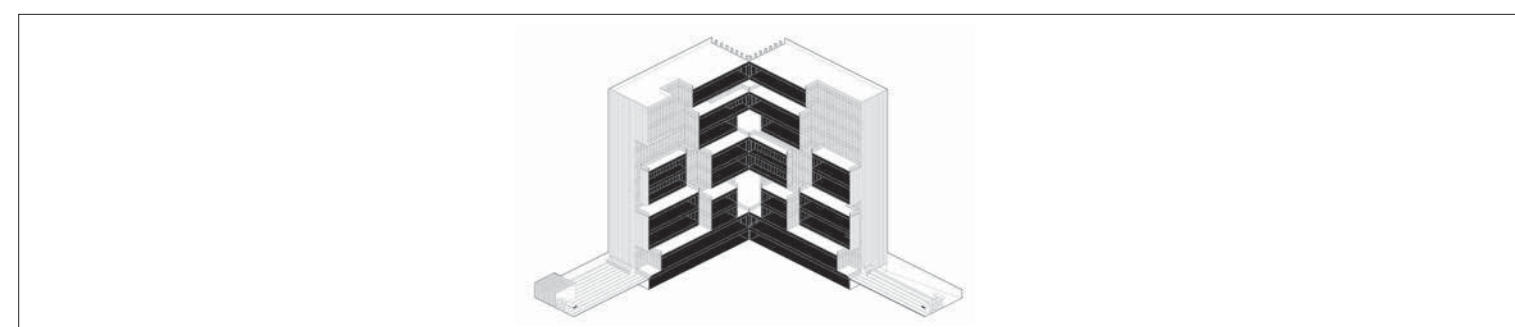
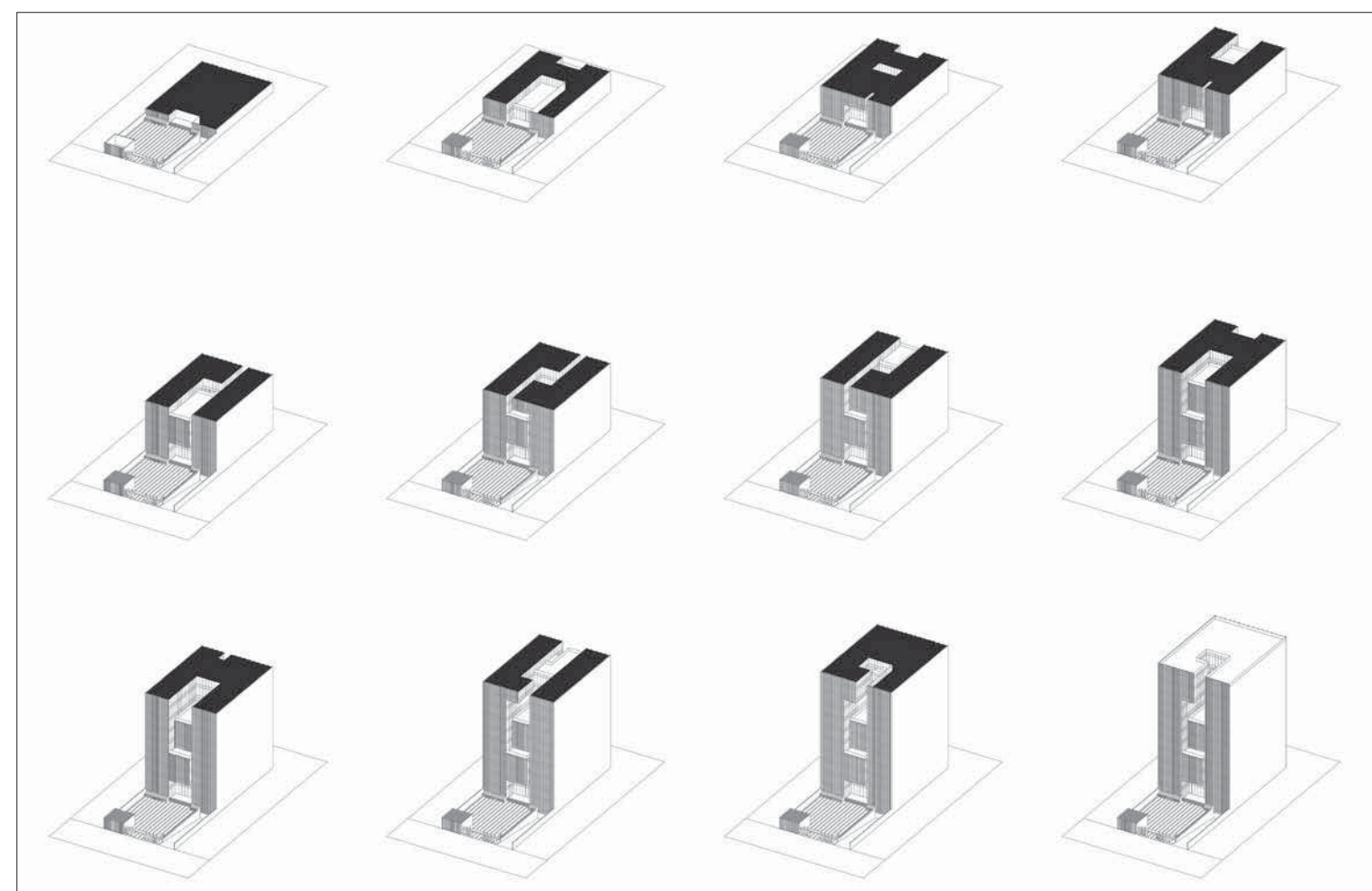
◀ کارفرما: شرکت مدیریت طرح‌های صنعتی ایران

◀ وب‌سایت:

www.daalstudio.com

دیاگرام

پرسپکتیو مقطع

بازآفرینی مجموعه‌ی صنعتی ریسباف اصفهان

سعید بزازی، آرین نیلیانی

جدید می‌باشد. اصفهان در دو دهه‌ی ابتدایی ۱۳۰۰ شمسی تعداد زیادی کارخانه را در خود دیده است که چهره‌ی یک شهر صنعتی را برای آن ساختند. کارخانه‌ی ریسباف اصفهان، مجموعه‌ای هفت هکتاری، یکی از آثار ارزشمند بازمانده از این دوران در تاریخ معاصر این شهر است.

زمانی کارخانه‌ی ریسباف اصفهان در جنوب رودخانه‌ی زاینده رود در کنار باغات هزارچریب، فعالیت صنعت ریسندگی را شروع کرد که کاری نو بود. مخاطب بنا با معماری آن آشنا بود اما پس از مدتی تعطیل شد و دهه‌ها بلااستفاده ماند و قدیمی شد. از این رو، امروز تصمیم به بازآفرینی و دمیدن زندگی‌ای جدید در آن گرفتیم. کالبدی که نتیجه‌ی فعالیت‌های صنعتی آن بوده است، نیازمند تغییراتی در راستای تأمین احتیاجات کارکرد تفریحی، تجاری و فرهنگی

◀ نام پروژه/ عملکرد: بازآفرینی مجموعه‌ی صنعتی ریسباف اصفهان، فرهنگی-تفریحی-تجاری

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری شارسان

◀ معماران اصلی: سعید بزازی، آرین نیلیانی

◀ همکاران طراحی: الیاس نیلیانی، رامین عرب امیری

◀ آدرس پروژه: اصفهان، خیابان چهارباغ بالا

◀ مساحت/ زیر بنا: ۷۰۰۰۰ مترمربع، ۴۰۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی شهری ایران و اداره‌ی کل راه و شهرسازی استان اصفهان

◀ تاریخ شروع و پایان طراحی: بهار ۱۳۹۷

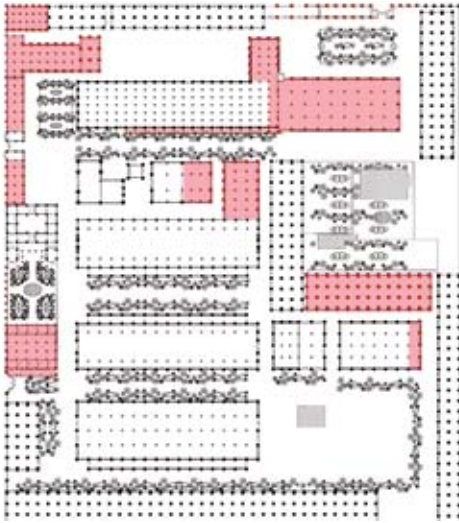
◀ ایمیل: Sharsan.architecture.office@gmail.com

اینیهی اضافه شده طبق طرح پیشنهادی

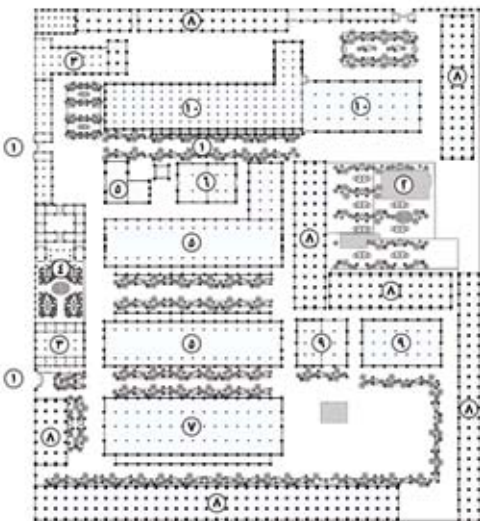
طرح کفی در تراز ۱۵ سانتی‌متر در بخشی از مجموعه طرح شده است. تاریخی‌سازی انبارهای پیرامون سایت و خوانایی فرم آن.

با توجه به خاطره‌ی جمعی از المان‌های عمودی قدیم بنا، اضافه شدن المانی در میدان اصلی به عنوان شاخصی برای زندگی جدید بنا می‌باشد که در فرم دوکی شکل و متریال چادری آن سعی شد ارتباطی با تولیدات قدیم کارخانه ریسباف داشته باشد.

اینیهی تخریب شده طبق طرح پیشنهادی.

تخریب اینیهی کم‌اهمیت برای ساماندهی فضاهای باز و بسته و آماده شدن برای نقشی جدید در شهر اصفهان.

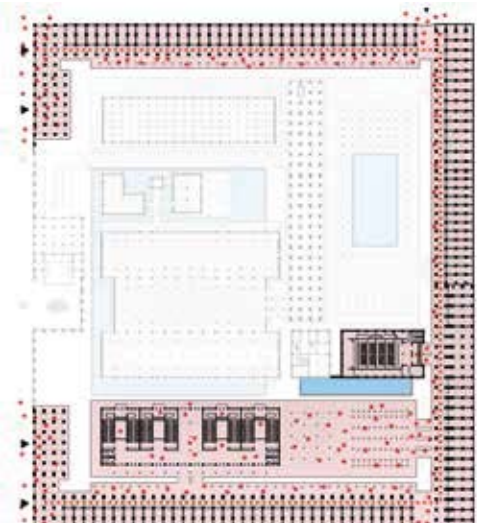
وضع موجود بنا در سال ۱۳۹۷.

کالبدی متشکل از اینیهی ارزشمند و بناهای کم اهمیت، کالبدی آشفته و ناخوانا.

خاطره‌ی جمعی از دیوارهای خارجی و عناصر عمودی بلند آن.

فهرست فضاها در زمان احداث کارخانه:

۱. ورودی و مسیر اصلی کارخانه
۲. خانه مدیر کارخانه
۳. فضاهای خدماتی
۴. فضای اداری
۵. سالن‌های تولید
۶. موتورخانه برق
۷. سالن تکمیل
۸. انبار
۹. سالن رنگرزی
۱۰. انبار نخ

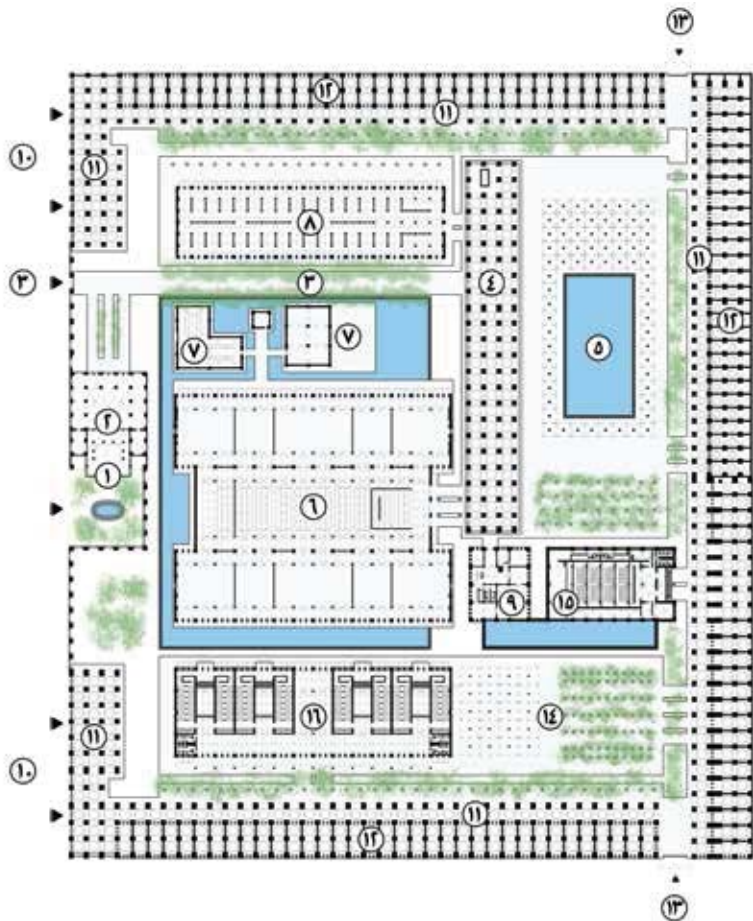

تفریحی - تجاری

بخش معماری بومی باقیمانده از کارخانه‌ی ریسباف، به صورت کاملاً جدا از مجموعه‌ی فرهنگی-تفریحی، توسط دو ورودی به چهار باغ بالا متصل شده است؛ به عبارتی دیگر، از چهار باغ وارد این بخش می‌شوید و پس از طی کردن آن، دوباره به چهار باغ باز می‌گردید. در حوزه‌ی کارگردی نیز سعی شد همان کارکردهای بازارگردی بدنه‌ی چهار باغ در این بخش نیز ادامه داشته باشد.

تفریحی - فرهنگی

بخش معماری اروپایی باقیمانده از کارخانه‌ی ریسباف با توجه به گستردگی و یکدستی فضاها، به عنوان بخش فرهنگی-تفریحی مجموعه شامل موزه‌ی کارخانه ریسباف، موزه‌ی صنعت (حدود ۹ هزار مترمربع گالری و ۳ هزار مترمربع سالن چندمنظوره) پیشنهاد شد.

بخش تفریحی/فرهنگی

۱. باغ ورودی/خروجی
۲. سالن ورودی موزه‌ی کارخانه ریسباف
۳. در ورودی/خروجی و مسیر آن
۴. سراسری نیمه باز مجموعه
۵. میدان اصلی
۶. موزه‌ی صنعت
۷. کافی شاپ و فروشگاه موزه
۸. نمایشگاه موقت
۹. بخش اداری

بخش تفریحی/تجاری

۱۰. ورودی/خروجی بازار
۱۱. رواق
۱۲. واحد تجاری، انعطاف پذیر در مساحت
۱۳. ورودی فرعی
۱۴. فضای استراحت خانواده
۱۵. تالار موسیقی
۱۶. سینما

در طرح پیشنهادی، سعی بر آن شد مجموعه‌ی فرهنگی، تفریحی و تجاری ریسباف، بخشی از تفرجگاه حاشیه زاینده رود و خیابان چهارباغ محسوب شود.

حسین آقا، حسام‌الدین، پدram و نازلی جعفریگی

و خیابان قد علم می‌کنند، فضایی برای دیده شدن می‌یابند، فضایی برای حضور مردم در پیرامون خود دارند، و این آغازی است برای حضور مردم، فضا و معماری. این شرطی است برای ماندگاری آن‌ها، چرا که این نمادها تنها به واسطه‌ی فضای پیرامونی خود حضور پیدا می‌کنند. این نیرویی است که در زمان خویش سبب ماندگاری آن‌ها بوده است، لذا بازآفرینی آن‌ها در گرو بازگرداندن نیروهای زمان خویش است.

مجموعه‌ی مارکار امروز در بین فرآیند فشرده‌سازی و طرح‌های توسعه‌ی شهری پنهان شده است و از نقش خویش که قرارگاهی اجتماعی بوده خارج شده است. لذا بازگرداندن آن‌ها به فضایی برای کنش متقابل نمادین تنها با برنامه و تحلیلی مدون امکان‌پذیر خواهد بود. با مطالعه و تحلیل تصاویر باقیمانده از سال ۱۳۳۵ تا به امروز شاهد روند تخریب و پنهان ماندن هرروزی این بنای فاخر هستیم.

مجموعه‌ی مارکار برای بازآفرینی فرهنگ مبنا نیاز به محرکه‌های بیرونی و اصلاح خویش در ارتباط با محیط اطراف خویش دارد. هدف از باز آفرینی فرهنگ مبنا، بازگرداندن معنا در ذهن و ضمیر ناخودآگاه شهروندان است. در حقیقت نمادهایی که حقیقت را تجلی می‌بخشند فرهنگ را می‌سازند. این انگیزش‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی در صورتی به مشارکت جمعی و کنش متقابل نمادین می‌رسند که فضایی رویدادی برای متبلور شدن ارزش‌های جمعی به دست آورند.

برای ایجاد فضاهایی رویدادی نیاز به اصلاح نحوه‌ی قرارگیری و ارتباط مجموعه‌ی مارکار با شهر و مردم است. تحلیل این ارتباطات در سه مؤلفه‌ی فرم، عملکرد و معنا به تولید سیاست، برنامه، طرح و دست آخر پروژه‌های موضوعی و موضعی منجر شد. سند چشم‌انداز بهینه‌ی پروژه نتیجه‌ی دو دیدگاه متفاوت و بعضاً متضاد برای این سایت تاریخی است، دیدگاهی حاصل از تصمیم‌سازی‌های مدیران و مسئولان شهری (بر پایه‌ی نبود مداخله) و دیدگاهی حاصل از بازآفرینی و جلوگیری از روند فشرده‌سازی سایت و اطراف (بر پایه‌ی مداخله).

تعریف ۱۰ پروژه‌ی معماری با در نظر گرفتن ملاحظات جغرافیایی، مکانی، اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و غیره به منظور تولید مکان در مجموعه‌ی مارکار می‌تواند فرصت‌هایی برای حضور مردم در بافت تاریخی و شهر یزد فراهم آورد. پروژه‌ها شامل:

۱. برگزاری جشن‌ها و مراسمی نظیر برپایی سمپوزیوم مجسمه‌سازی، مراسم آیینی و ... در حد فاصل میدان مارکار و حیاط مدرسه (S1-L2-A1)
۲. تبدیل ساختمان مجموعه‌ی مارکار به یک بنای فرهنگی چندمنظوره (S2)
۳. تبدیل زیرزمین مجموعه‌ی مارکار به موزه
۴. تبدیل خانه‌های پهلوی اول و دوم به فضاهای خدماتی-پذیرایی (OH1-OH2)
۵. ایجاد محور جذاب پیاده در حد فاصل آب‌انبارهای شش بادگیری، مارکار و گلشن (R1-R2-R3)
۶. ایجاد محور جذاب پیاده در حد فاصل آتشکده، محله‌ی زرتشتیان و مجموعه‌ی مارکار
۷. اختصاص محوطه‌ی باز جلوی پرورشگاه مارکار به مراسم زرتشتیان (A2)
۸. اختصاص فضای جلوی پرورشگاه مارکار به بازارهای خوداشتغالی و هفتگی (A2)
۹. احداث پارکینگ روباز در ناحیه‌ی B3
۱۰. ایجاد یک مرکز آموزشی جهت آشنایی ادیان و برقراری تعامل اجتماعی در میان آن‌ها (D)

معماری در صورتی مانا و به میراثی برای شهرش بدل خواهد شد که نحوه‌ی تعامل و شراکت خویش را با شهر، مردم، خیابان و دیگر عناصر پیوندخورده‌اش به صورتی دقیق گفت‌وگو کند. پروژه‌ی مارکار سعی در واضح‌سازی این گفت‌وگو داشته است.

پروژه‌ی حاضر شامل دو بخش برنامه‌ریزی و طراحی شهری است. لزوم تصمیم‌گیری برای نوع کاربری و نحوه‌ی کارکرد فعالیت‌ها برای یک منطقه به سان بیماری است که پزشک برای تشخیص و منشأ نوع بیماری او، به کمک ارتباط دیگر اعضا و نیروی محرکه‌ی درونی آن‌ها (کمک گرفتن از سایر اعضا) و عناصر بیرونی (دارو و سایر تجهیزات پزشکی) سعی می‌کند که عملکرد تک تک اعضا را مجدداً به آن بازگرداند، و بعد از آن است که شاید دست به عمل جراحی بزند. در مواقعی نیاز به هیچ عمل و مداخله‌ای نیست و تنها با ارتباط صحیح دو عضو می‌توان ماندگاری سیستم را تضمین کرد. بدین‌گونه است که برای شناخت و بازشناخت هر یک از فعالیت‌ها و عملکردهای شهری، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی نیاز به ارتباط بین آن‌ها و تأثیر هریک بر دیگری خواهد بود، و این نقشه‌ی راهی است برای تصمیم‌سازی در حوزه‌ی طراحی شهری. بعضاً بدون هیچ عمل جراحی و تنها با برگزاری یک مراسم می‌توان به بهترین طراحی شهری دست یافت.

در کالبد شهر، بافت تاریخی دچار بیشترین بیماری و بیشترین بی‌مهری است که شامل عدم برنامه‌ریزی، فقدان تحلیل و عدم ارتباط هر یک از اعضای خویش با دیگری است. شهر یزد نیز به‌مثابه‌ی آزمایشگاهی برای سعی و خطای مدیران شهری خود از این قاعده مستثنی نیست.

روند فشرده‌سازی و بورس‌بازی مستغلاتی شهر یزد این سؤال را برانگیخت که فرصت‌های باقیمانده در شهر یزد کدامند، که بتوان با برنامه‌ای مدون سعی در جلوگیری از تخریب بیشتر این فضاها و با استعانت از آن‌ها به عنوان نیروهای بیرونی بتوان شهر و بافت تاریخی یزد را از ویرانی نجات داد. این نجات کالبدهای شهری و فضاهایی شهری فرصتی است برای حضور مردم برای کنش متقابل نمادین. ایجاد فضایی در کمربند بافت تاریخی سبب جلوگیری از تخریب فضاهای کوچک و خانه‌ها در درون بافت تاریخی می‌شود، چرا که ارتباطات در صورتی معنا می‌یابند که فضایی برای این کنش باشد.

محله‌ی مارکار آباد در ضلع جنوب غربی کمربند بافت تاریخی یزد قرار دارد. از این محله‌ی سابقاً ۱۲ هکتاری امروز تنها ۵ هکتار باقی مانده است، که شامل میدان ساعت فردوسی (گاهنمای فردوسی)، مدرسه، پرورشگاه پسرانه و آب‌انبار است. تأسیس این مدرسه در سال ۱۳۱۳، به دست مؤسس خود پشوتن مارکار در دومین سفر خویش به یزد اتفاق افتاد. دورغای فکر زرتشتیان برای شهر خویش، یزد، از دیرباز تا به امروز گواه میراث آن‌هاست. از مقایسه‌ی میزان سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران و مدرسه‌ی مارکار می‌توان از این امر آگاهی یافت که زمین مجموعه‌های مارکار توسط انجمن ایرانی همپی از قرار متری ۸۰ ریال خریداری شده است؛ این در صورتی است که زمین دانشگاه تهران توسط دولت از قرار متری ۵ ریال خریداری شده است.

ایجاد خیابان در زمان پهلوی اوّل، به عنوان نماد شهرسازی مدرن، باعث تغییر معنا و نماد در کالبد شهری شد. ساختمان‌هایی که در کوچه پس‌کوچه‌های بافت تاریخی با دیوارهایی بلند خود را پنهان کرده بودند، یکباره با معماری‌هایی شیء‌انگار و مجسمه‌وار رو به شهر

◀ نام پروژه/ عملکرد: برنامه ریزی و طراحی شهری مجموعه‌ی مارکار یزد

(با رویکرد بازآفرینی فضای اجتماعی)

◀ رویکرد پروژه: بازآفرینی فضای اجتماعی یزد

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر

◀ معمار مسئول: پدram جعفریگی

◀ همکاران طراحی شهری: نازلی، حسین آقا و حسام‌الدین جعفریگی، محمد عبدالرزاقده

◀ طراح منظر: نازلی جعفریگی

◀ راهنمای برنامه ریزی و طراحی شهری: حمیدرضا پارسی

◀ جامعه شناس شهری: حمیدرضا پارسی

◀ آدرس پروژه: یزد، خیابان دهم فروردین، میدان مارکار، مجموعه‌ی مارکار

◀ مساحت: ۵/۶ هکتار

◀ کارفرما: انجمن زرتشتیان تهران

◀ مدت زمان برنامه ریزی و طراحی شهری: یک سال

◀ عکاسی پروژه: هادی خبره‌دست

◀ وب‌سایت: www.sizandesign.com

◀ ایمیل: info@sizandesign.com

میدان مارکار (گاهنمای فردوسی)

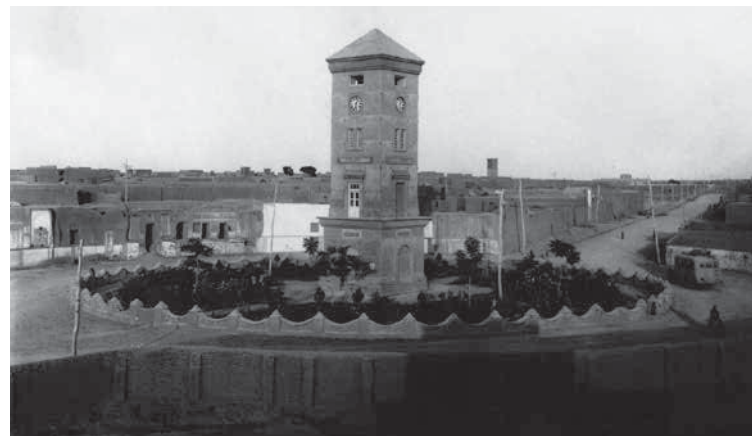
جدایی مدرسه از سازمان فضایی مسجد نشانه زمان را از مناره‌ها و موزه‌ها به ساعت در تفکر مدرن تغییر شکل داد. قرارگیری میدان مارکار در کنار مجموعه‌ی خویش سبب معرفی خالص و بدون سلسله مراتب فضایی، کابردی در شریان‌ها اطراف بوده است. بازآفرینی مجموعه در گرو بازگرداندن و اتصال میدان ساعت و مجموعه است.

عکاس: رحیم خان شیرمحمدی، ۱۳۲۱

↑ حضور مارکار در جشن ۱۵ سالگی مدرسه در سومین سفر خویش به یزد ۱۳۲۸

سال ۱۳۳۲

سال ۱۳۱۷

↑ ۱۳۱۵ سال

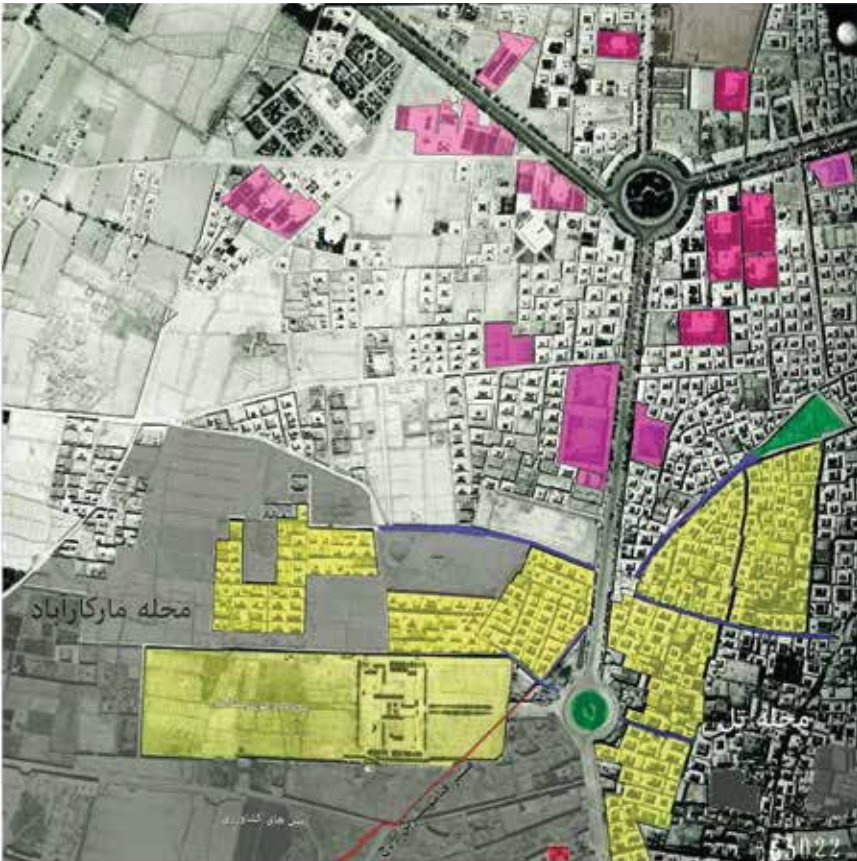
تصاویر بالا از آرشیو حامد خانی

عکاس: هادی خیره‌دست

- خانه های پهلوی اول و دوم
- مدرسه مارکار - تأسیس در سال 1313
- امتداد مسیرهای داخل محله ای پس از احداث خیابان
- مسیر قنات زارچ - منتهی به آب انبار شش یادگیری
- آب انبار شش یادگیری
- گاراژهای پاربری- داد، قمی و ...
- مدرسه ایرانشهر - تأسیس در سال 1313 - اولین مدرسه دولتی در یزد
- باغ های تفریحی در حاشیه شهر - بیشتر این باغها به صورت کوچهک و در زمان پهلوی اول تا شروع پهلوی دوم ساخته شده اند.
- میدان مارکار - تأسیس در سال 1321
- آب‌انبار گلشن - محل عکاسی از مدرسه در حدود سال 1320
- زمین کشاورزی

با بررسی تصاویر باقی مانده از سال 1335 به این نتیجه می‌رسیم که توسعه شهر در خارج از این کمربند، به احداث گاراژهای پاربری و زمین های کشاورزی و باغ هایی با الگوی کوشکی بوده است. با بررسی تاریخ احداث خیابان های کرمان(دهم فروردین)، در سال 1323، خیابان لریا(اسمان فارسی) در سال 1325 به عنوان دوشریان ناآلترگرار نزدیک بر سایت و ساخت برج ساعت فردوسی(میدان مارکار) در سال 1321 و نگاهی به سال تأسیس این مدرسه در سال 1313 که تصاویر برداشت شده از سال 1335 نیز همگی شاهد این مدعی هستند مجموعه مارکار(شامل: مدرسه، پرورشگاه، آب انبار و برج ساعت) کاملاً در الزوای بافت تاریخی و توسعه شهر در جنوب غربی ترین کمربند بافت تاریخی در مجاورت محله تلّ در محله جدید به نام مارکارآباد در زمینی به وسعت 12 هکتار قرار قرار گرفته است. لازم به ذکر است که امروزه تنها 5/6 هکتار از زمین مارکارآباد موجود است(با بررسی تصاویر سال 1335 در تحلیل شریانهای حرکتی، خیابان کرمان در مسیر اصلی تجارت به دیگر شهرها بوده است و در حقیقت این خیابان حد شهر و مسیر ترانزیتی شهر را مشخص میکرده است و همجواری این مجموعه با دیگر کاربریهای این خیابان نظیر گاراژها و مسافرخانه ها دلیل دیگر بر ساخت این مجموعه در خارج از شهر بوده است).

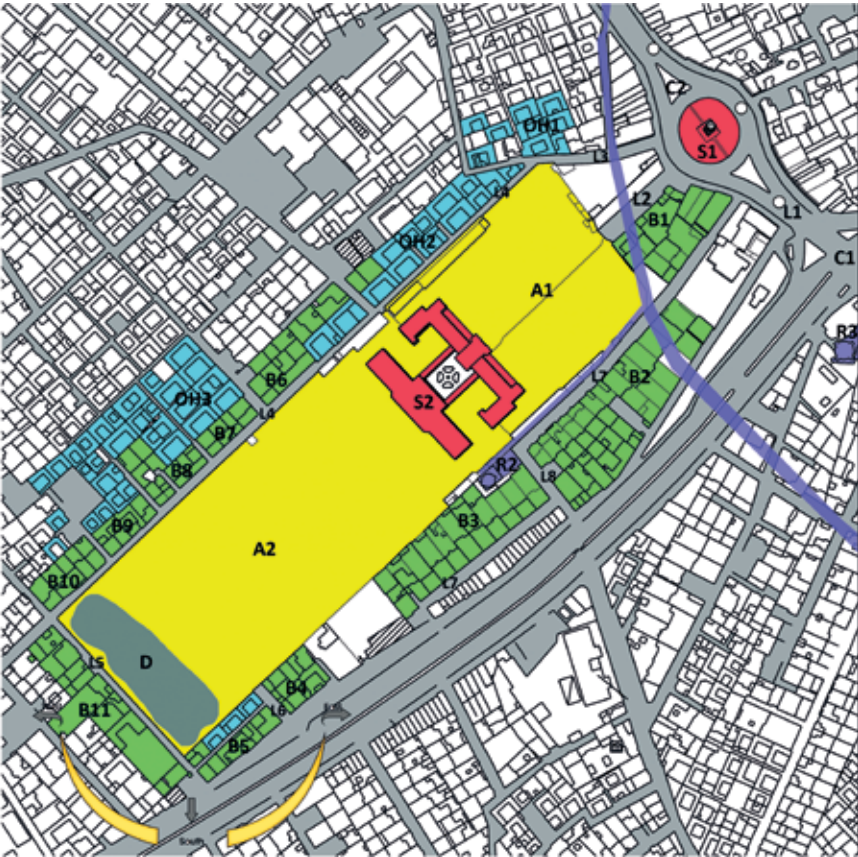

تصویر اول: سال ۱۳۳۵ از مجموعه‌ی مارکار

- Line=L شریان‌های حرکتی
- Center=C تقاطع‌ها و فلکه
- Sign=S نشانه
- Area=A زمین مجموعه
- Building=B خانه‌هایی با قدمت 30 الی 80 سال
- Old House=OH خانه‌هایی پهلوی اول و دوم
- River=R قنات
- Design=D قسمت در نظر گرفته شده برای طراحی

پروژه‌ها مجموعه مارکار:

- برگزاری جشن ها و مراسمها نظیر برپایی سمپوزیم مجسمه سازی، مراسم آیینی و ... در حد فاصل میدام مارکار و حیاط مدرسه(S1-L2-A1)
- تبدیل ساختمان مجموعه مارکار به یک بنای فرهنگی چند منظوره(S2)
- تبدیل زیرزمین مجموعه مارکار به موزه
- تبدیل خانه‌های پهلوی اول و دوم به فضاهای خدماتی- پذیرایی(OH1-OH2)
- ایجاد محور جاذب پیاده در حد فاصل آب‌انبارهای شش یادگیری، مارکار و گلشن(R1-R2-R3)
- ایجاد محور جاذب پیاده در حدفاصل آتشکده، محله زرتشتیان و مجموعه مارکار
- اختصاص محوطه باز جلوی پرورشگاه مارکار به مراسم زرتشتیان (A2)
- اختصاص فضای جایو پرورشگاه مارکار به بازارهای خود اشتغالی و هفتکی(A2)
- احداث پارکینگ رویاز در ناحیهB3
- ایجاد مرکزی آموزشی جهت آشنایی ادیان و برقراری تعامل اجتماعی در میان آنها(D)

تصویر سوم: طرح‌ها و پروژه‌های مجموعه‌ی مارکار

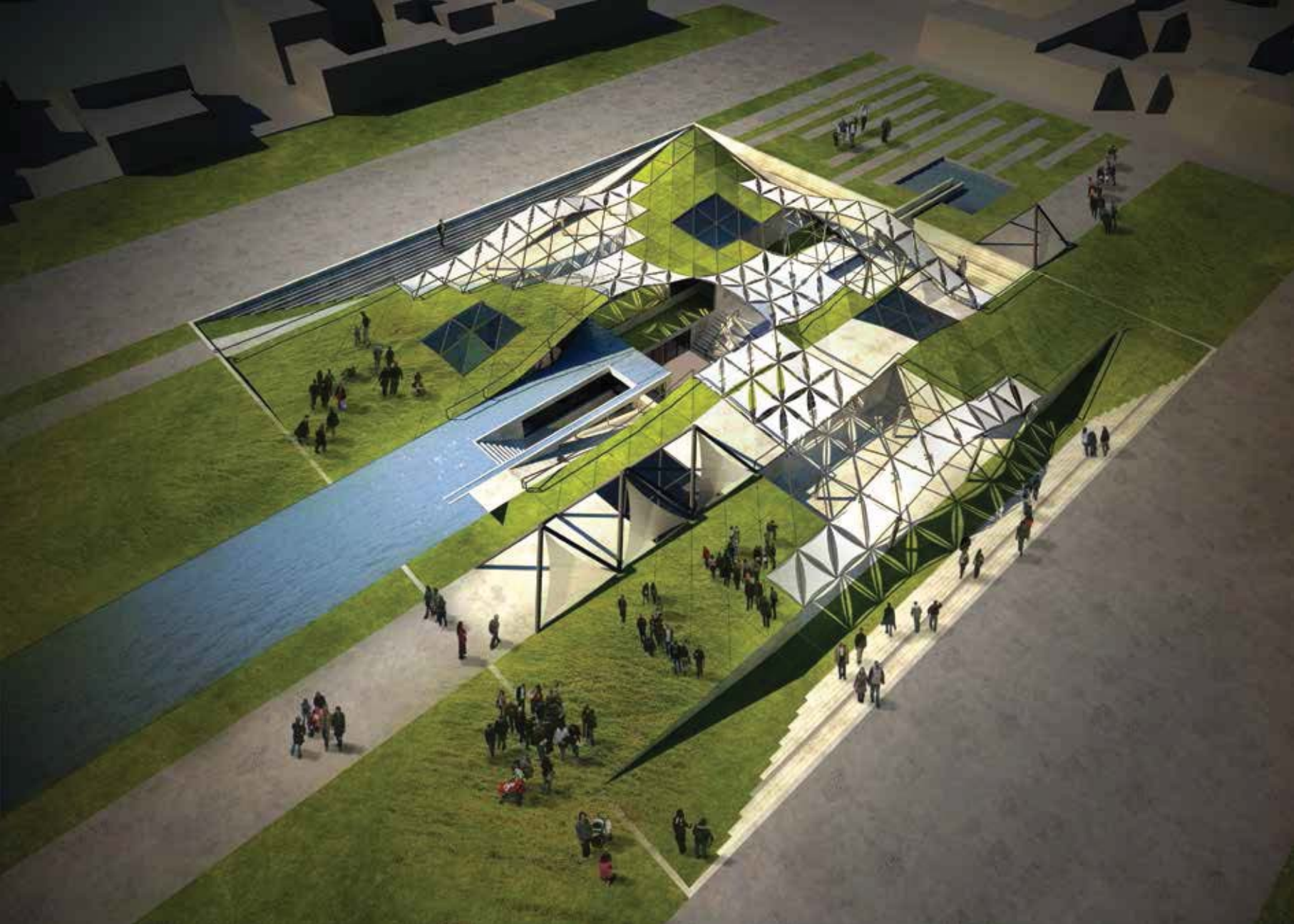
- خانه های پهلوی اول و دوم
- مدرسه مارکار - تأسیس در سال 1313
- امتداد مسیرهای داخل محله ای پس از احداث خیابان و تداوم آن در بافت جدید محله
- اضافه گردیدن تکه تجاری، اداری در ارتباط با مجموعه
- آب انبار شش یادگیری
- گاراژهای پاربری- تبدیل به تعمیرگاه ماشین و زمین خالی
- مدرسه ایرانشهر - تأسیس در سال 1313 - اولین مدرسه دولتی در یزد
- ساخت بیمارستان 8 طبقه ای شهید رهنمون در بافت تاریخی
- میدان مارکار - تأسیس در سال 1321
- کتابخانه ملی یزد (پلوار سیج)
- زمین های خالی در نزدیکی مجموعه
- مجمع مسکونی نفت
- مسکونی اضافه شده در سال 1350 به بعد
- مسجد و حسینیه ملا فرج الله - مدرسه محلی
- هتل داد یزد (تغییر گاراژ پاربری به هتل)

با بررسی روند تاریخی و نمادین شکل گیری مدرسه مارکار در می‌یابیم که این بنا جدا از هرگونه پیوندی با عناصر و عملکردهای پیرامون خود، تنها رو به خیابان می‌آورد(این می‌اعتمادی هاد تفکر مدرن است.با ساخت و ساز های اطراف، بنا دیگر بازهای تفکری مجرد و شش‌انگار نیست، لذا لزوم بازآفرینی این مدرسه به لزوم بازگشت نمادین این مدرسه مبتنی است، زیرا از نگاه پدیدار شناسان، حس مکان به معنای مرتبط شدن با مکان به واسطه ی درک نمادها و فضائیت های روزمره است(زلف،1976: 43).

بررسی و تحلیل روابط اجزای سایت در حقیقت پاسخ به این سوال بوده است که چرا مجموعه مارکار که دارای یک معماری شش‌انگار بوده است کارکردش در گذشت زمان تداوم می‌یابد؟ تحلیل ها ما را به سمت تغییر زمینه کالبدی و تغییر موقعیت نسبت به سازمان کالبدی و بهی در طول زمان می‌کشاند. بازآفرینی این مکان جز ارتباط با سیر تاریخی اولیه‌اش و ایجاد نظم معنا، نظم ارتباط و نظم توده و فضا که از تقسیم دوباره نظام فعالیت‌ها و کاربری ها نتیجه می‌شود، چاره ندارد.

تصویر دوم: سال ۱۳۹۲ از مجموعه‌ی مارکار

پروژه‌ی طراحی و توسعه‌ی مرکز آموزشی مارکار یزد (با رویکرد آشنایی ادیان و تعاملات اجتماعی در بین آنها)

حسین آقا، حسام‌الدین، پدرام و نازلی جعفریگی

پروژه‌ی حاضر یکی از ۱۰ پروژه‌ی حاصل از برنامه‌ریزی و طراحی شهری است. این مجموعه‌ی آموزشی سعی در برقراری تعامل اجتماعی بین ادیان دارد. شهر یزد یادگاری از ادیان مختلف

در زمان‌های گوناگون بوده است، و یکی از میراث‌داران این شهر زرتشتیان هستند. همواره یکی از وظایفی که مجموعه‌ی مارکار به دوش می‌کشیده رسالت آموزش و پرورش بوده است. این روند از ابتدای تأسیس آن در سال ۱۳۱۳ تا به امروز ادامه داشته است. اگرچه در گذشته سالن امتحانات، محلی برای گردهمایی‌های اجتماعات شهری و مکانی برای برپایی جشن‌های رسمی، فرهنگی و اجتماعی بوده، امروزه به واسطه‌ی فشرده‌سازی بافت‌های همجوار هرروزه از ضمیر ناخودآگاه شهروندان خالی‌تر و رسالت آموزشی شهروندی آن فراموش شده است. یکی از موارد قابل توجه در وقفنامه‌ی این مدرسه این است که تدریس و تحصیل برای تمام ادیان الهی آزاد و دین مبین اسلام در اولویت قرار دارد (جمشید پیشدادی، ۱۵۵: ۱۳۷۷). این روند شکل‌گیری مجموعه‌ی مارکار این موضوع را توجیه می‌کند که الحاقات و اضافات به بنای فعلی باید متعلق به شهر و تمامی ادیان باشد، که در شهر یزد مسلمانان و زرتشتیان بیشترین حضور و کنش متقابل را دارند. این در صورتی ممکن است که مانند گذشته بتوان نیازهای محله را از طریق اشتغال زنان و برپایی کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزشی برای جوانان محله و شهر برآورده ساخت. در حالی که در مصاحبه‌ها و پرسشنامه‌ها جوانان برای دریافت امکانات آموزشی به دیگر شهرها در مهاجرت کرده‌اند.

همان گونه که بنای فاخر مارکار در گذشته از برآیند نیروهای زمان خود شکل گرفته است، ایجاد بنایی جدید نیز باید درخور برآیند نیروهای حال باشد. در ارتفاع بالاتر از مجموعه‌ی مارکار (A) و در سطح فعلی آن (B) از قداست آن مجموعه و تأکید بر معماری شیء‌انگار از آن می‌کاهد. بنابراین، مجموعه در داخل زمین (C) و تنها به محوری که به مهرآب معروف است اتصال می‌یابد. این دو بنا سعی در گفت‌وگویی مسالمت‌آمیز و دوستانه دارند. در میانه‌ی بین دو مجموعه فضاهایی خنثی برای مراسم و رویدادهای مختلف شکل گرفته است. نیروهای واردشده از سایت‌های مجاور شامل محلات و گذرها سبب ایجاد فضایی میان‌تهی به صورت گودال باغچه و فضایی مانند معماری خانه‌های زرتشتی به صورت چهارطاقی شد. فضای مختلط بام به منظور ایجاد سایه و ورود خالص نور به صورتی آشکار ترکیب گردیده است. بر روی سطح این پوسته گیاهان بومی منطقه و کاشتی که از گذشته بر روی این زمین بوده است، امروزه نیز به حیات خود ادامه می‌دهند.

در میانه‌ی این فضای خالی حیاطی آزاد برای برگزاری مراسم مختلف، در ایام مذهبی زرتشتیان و مسلمانان، و دیگر فعالیت‌ها نظیر برگزاری تئاتر و موسیقی و غیره نیز است. شرط لازم برای مانایی این مجموعه تخریب دیوارهای مدرسه و باز شدن فضا به شهر و حضور ناخودآگاه در این فضا است، از بین بردن مرز در یک فضای شهری اجازه‌ی حضور و ایجاد یک

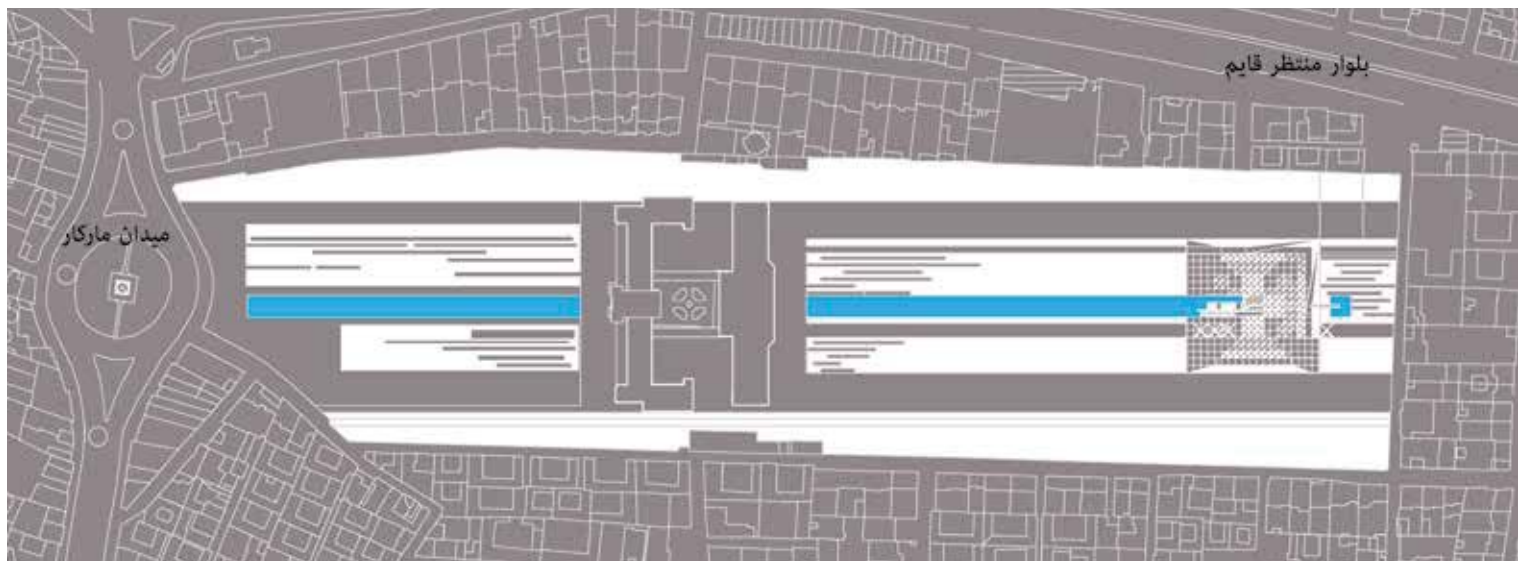
- نام پروژه/ عملکرد: پروژه‌ی طراحی و توسعه‌ی مرکز آموزشی مارکار یزد (با رویکرد آشنایی ادیان و تعاملات اجتماعی در بین آنها)
- رویکرد پروژه: آشنایی ادیان و برقراری تعامل اجتماعی در میان آنها
- شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر
- معماران مسئول: پدرام، نازلی جعفریگی
- طراح منظر و معماری داخلی: پدرام جعفریگی، نازلی جعفریگی
- طراحان پروژه: پدرام، نازلی جعفریگی
- همکاران طراحی: حسین آقا جعفریگی، محمد عبدالرزاق‌زاده
- ترسیم: زهره مقیمی
- مشاور شهرسازی: حمیدرضا پارسی

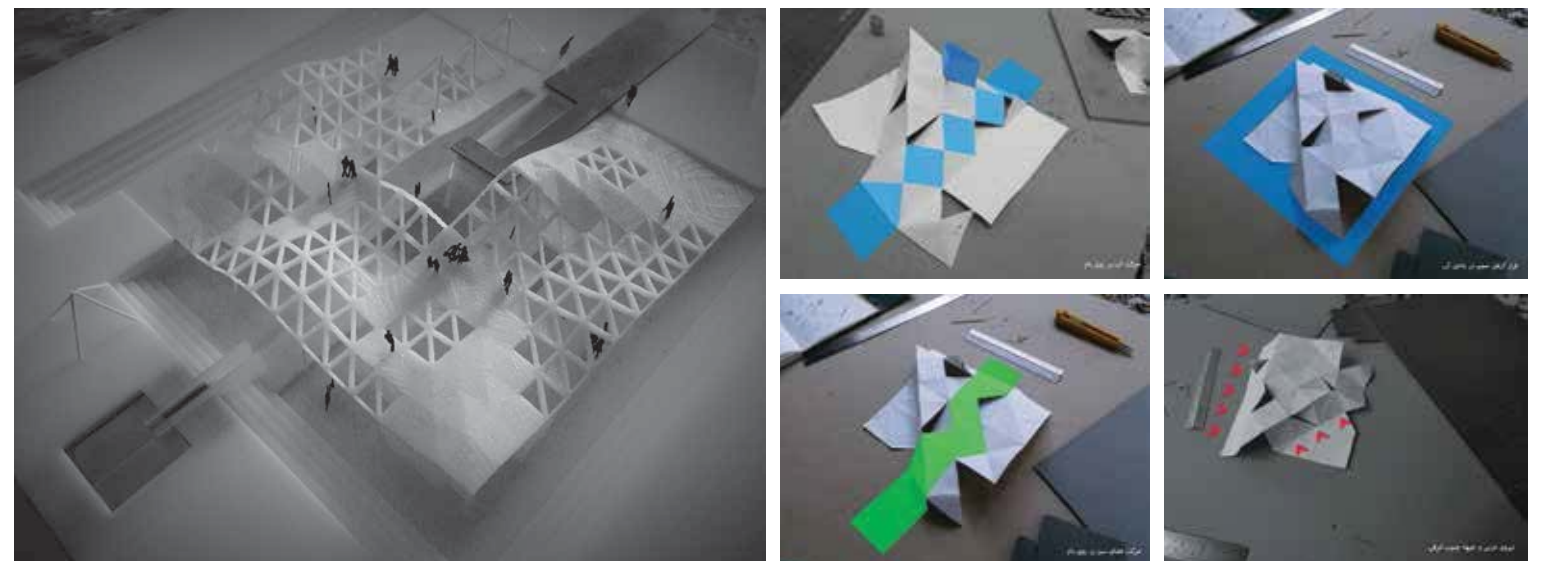
دید به حیاط مرکزی و آبنمای منشعب از پرورشگاه مارکار

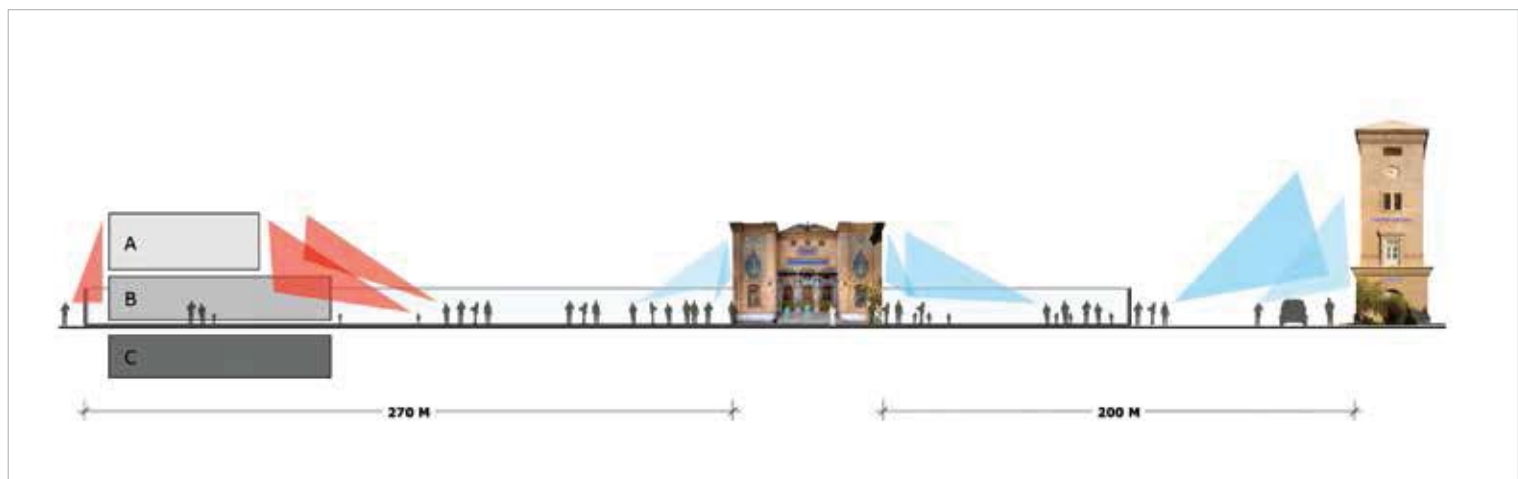
دید به آمفی تئاتر رویاز در حیاط مرکزی

سایت پلان

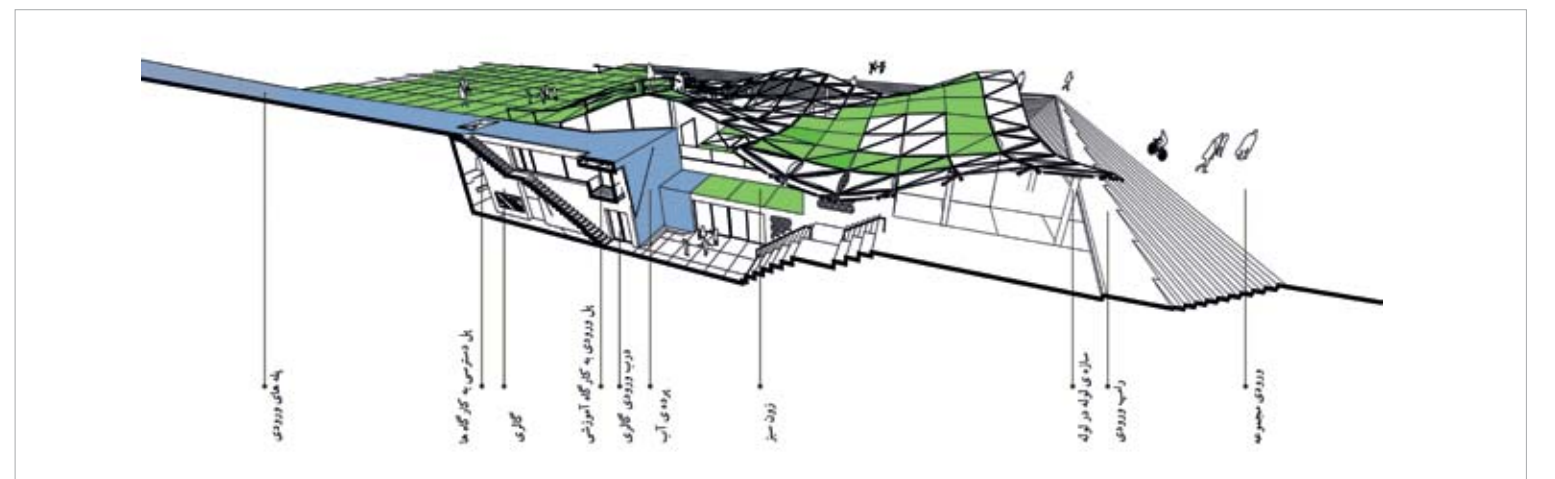

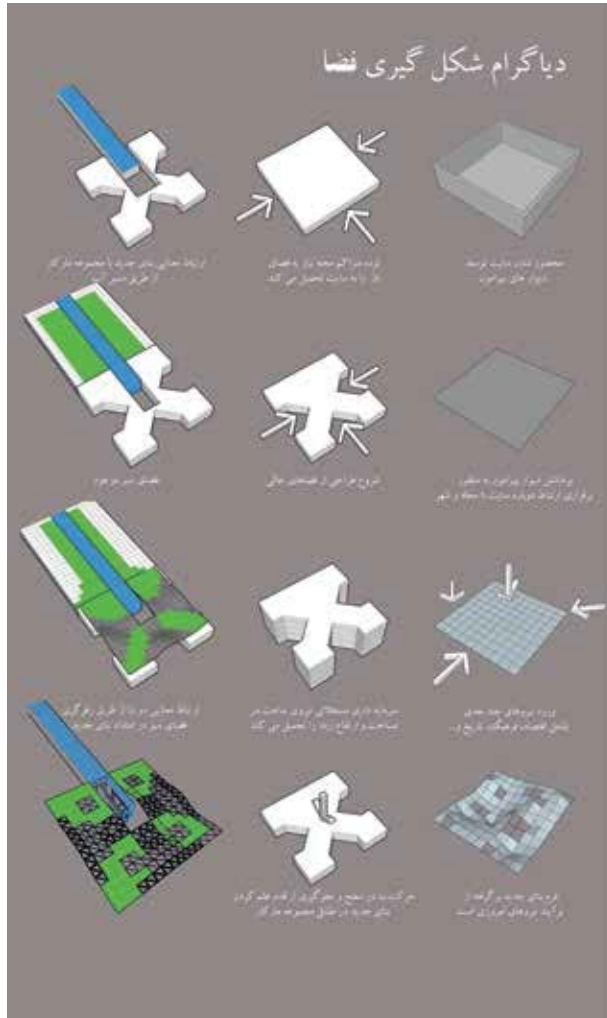
ماکت های اتود

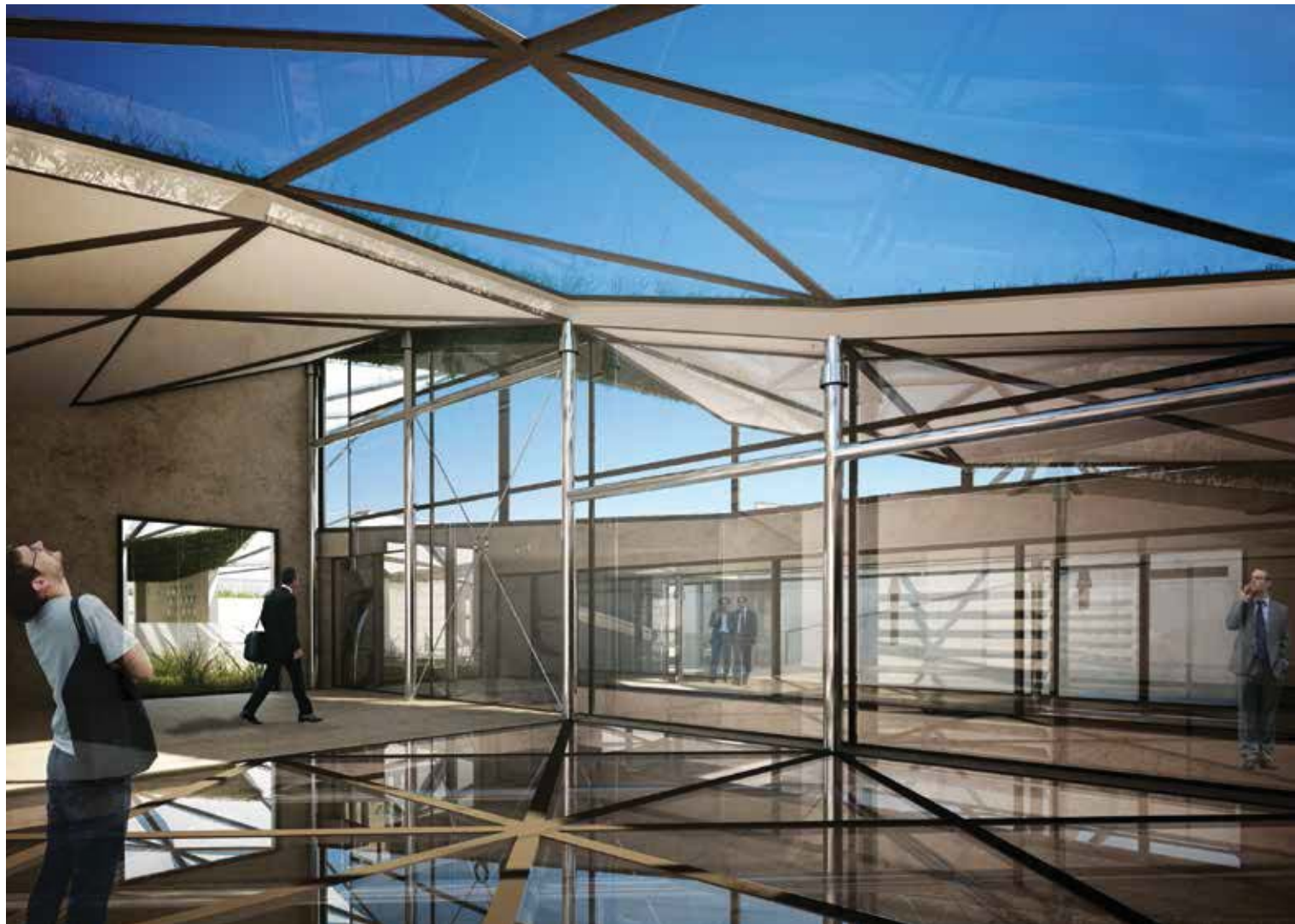
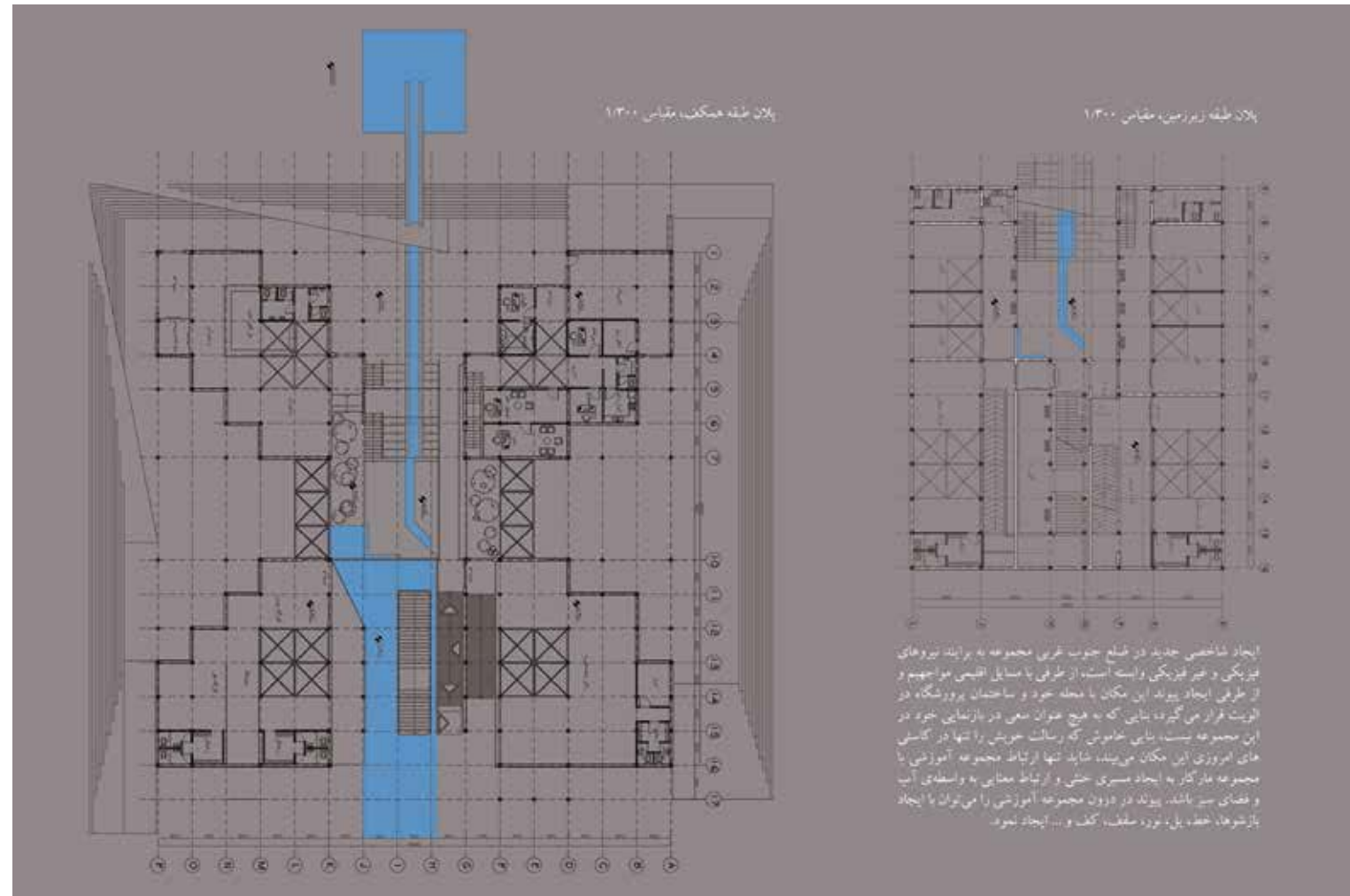
مقطع سایت

نحوه ارتباط و تاثیر سه عنصر مهم درفضا (ساختمان الحاقی در ۳ گزینه مورد بررسی قرار گرفت و قرارگیری ساختمان در مکان C سبب احترام به دو عنصر دیگر است)

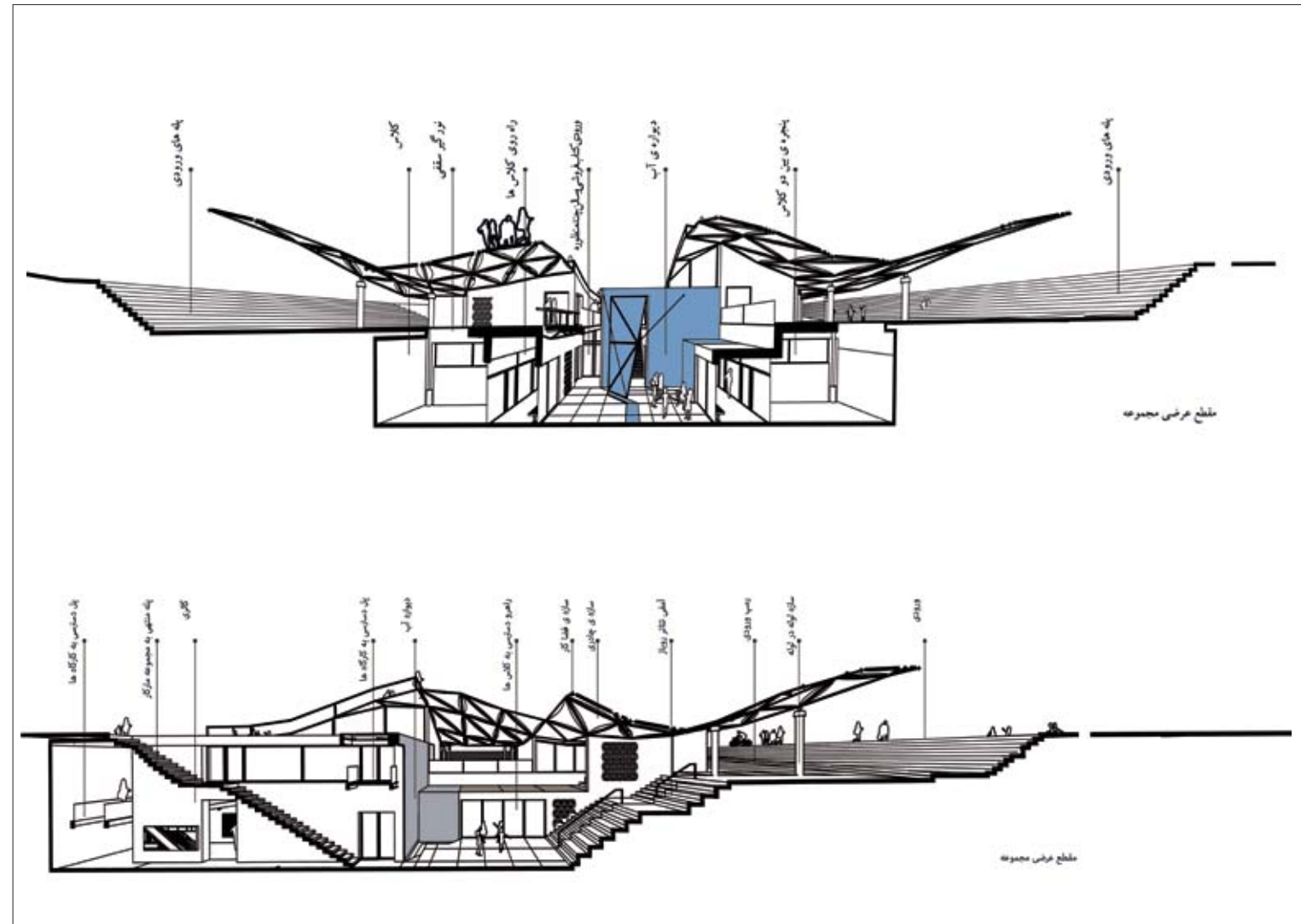

کارگاه های آموزشی

کارگاه های آموزشی

منظر شهر دولت آباد

حسین آقا، حسام‌الدین، پدرام و نازلی جعفریگی

مردم در این پارک‌ها با برداشت محصول، مشارکت خود را در فضای شهری تکمیل کرده و اشتیاق خود را برای دوام این فعالیت فرهنگی تقویت می‌نمایند و لکه‌های سبز به جا می‌گذارند. هدف از مثال شهر شیراز، مشارکت حداکثری مردم در شهر به واسطه‌ی فضای سبز است. اگرچه شهر یزد از نعمت فضای سبز و منابع آبی به قدر کافی برخوردار نیست، اما می‌تواند فضاهای باقیمانده‌ی سبز خود را حفظ و از آن منظری دلپذیر و پرفایده برای حضور شهروندانش بسازد.

هدف از تأکید ماندگاری این حجم از فضای سبز به عنوان تنفس‌گاهی برای شهر و محله و حتی اضافه شدن آن به واسطه‌ی پلی سبز که در گذشته به واسطه‌ی خیابان‌کشی‌ها از بین رفته، آن است که زمین‌های کشاورزی جزئی از فضای شهری پویا، و مشارکت مردم و کودکان در امر کاشت و برداشت جزئی از فرایند آموزشی شهری باشد. حضور کودکان در این فضای شهری، آموزشی و آشنایی با گیاه و بهره‌برداری و به ثمر رساندن بذر، سبب حساس شدن آن‌ها برای ماندگاری فضاهای سبز شهر خواهد شد و آنان این میراث را حفظ خواهند کرد. در کنار بازآفرینی این حجم سبز می‌توان با ایجاد کاربری‌ها و عملکردهایی از قبیل توریستی، گردشگری، آموزشی و فرهنگی سعی در تولید فضایی فرهنگ‌مینا با مشارکت اجتماعی داشت. تعریف این نوع کاربری سبب باقی ماندن فضا در شهر برای شهروندان است، نه اینکه با نظام اقطاعی زمین صرفاً فضا در اختیار گروهی خاص برای بورس بازی باشد و مردم شهر که مالکان اصلی آن هستند از آن محروم گردند. ایجاد این‌گونه اتفاقات در شهر باعث شکل‌گیری فعالیت‌های جدید به واسطه‌ی مشارکت گروه‌های سنی مختلف در کنار هم می‌شود.

برای به وجود آوردن پل سبز، آلت‌رناتیوهای روگذر و زیرگذر سواره بررسی شد. با بررسی گزینه‌های پیشنهادی تصمیم بر این شد که عوارض شهری به عنوان یکی از نیروهای شکل‌دهنده‌ی فرم بر روی حجم تأثیر بگذارند. پس محور پیاده رو بر سطح ماشین‌رو مقدم شد، تا با حرکت بر بام سبز ناظرین بتوانند دورنمایی از باغ دولت آباد را نظاره کنند و فضایی برای ایجاد کنش متقابل نمادین فراهم شود.

منظر شهر دولت آباد پروژه‌ای است در هیاهوی دوره‌ی مستغلات شهری و تخریب بافت‌های سبز با ایجاد آپارتمان‌های کوتاه و بلند که عنوان «مُدرن» و «طرح‌های تفصیلی شهری» را یدک می‌کشد. این پروژه سعی در حفظ زمین‌های کشاورزی و قرار دادن رویکرد آموزشی و اعتقادی برای آن دارد. این پروژه گواهی است برای جلوگیری از روند تصمیم‌های بی‌برنامه و بعضاً منفعّت‌طلبانه‌ی ارگان‌های شهری.

با روند وسعت گرفتن هسته‌ی اصلی شهر یزد از دوره‌ی آل کاکویه، زمین‌های کشاورزی رفته رفته از پشت برج و باروی شهر حذف شده و جای خود را به مناطق مسکونی داده‌اند. این روند تا به امروز ادامه داشته و مقایسه‌ی تصاویر از سال ۱۳۳۵ تا به امروز گواه این موضوع است. هسته‌ی شکل‌گیری باغ دولت آباد، مربوط به دوره‌ی زندیه در سال ۱۱۶۰ هجری قمری، از این توسعه مستثنی نبوده و بعد از دوره‌ی قاجار جزئی از شهر محسوب شده است. بر خلاف زمین‌های کشاورزی که همگی به اسم توسعه جای خود را به ساختمان‌های بی‌هویت داده‌اند، انگشت شمار باغ‌های اعیانی یزد موقعیت خود را حفظ کرده‌اند، که در حال حاضر تعدادی محدود تبدیل به مراکز گردشگری (هتل و رستوران) شده‌اند.

تعریف کاربری جدید و نحوه‌ی تقسیم اراضی توسط ارگان‌های شهری، برای زمین‌های کشاورزی روبه‌روی باغ دولت آباد یزد یکی از چالش‌ها و چرایی‌های اصلی پروژه بوده است. می‌توان با گذاشتن کاربری جدید با تراکم بالا و فشرده‌سازی، زمین‌های کشاورز را از بین برده و بناهای معظمی ساخت. اگر چه می‌توان سوداگری اقتصادی ساخت‌وساز زمین و مستغلات را با دیگر درآمدهای اقتصادی حاصل از زمین مقایسه کرد، اما وقتی فضایی برای ساکنان کشاورز خود بازده اقتصادی هرچند خرد دارد، و معضلات اجتماعی پدید می‌آورد، هدف از بازتعریف آن توسط ارگان‌های شهری چیست؟

باغ شهر شیراز از قدیم با داشت و برداشت درخت‌های نارنج در سراسر شهر محوطه‌های ماگول/خوردنی (Edible landscaping) یا Foodscaping ایجاد کرده است، جدای از بوی بهار نارنج در فصل اردیبهشت، که اصلی‌ترین فصل برای دعوت توریست به شهر است،

◀ نام پروژه/ عملکرد: منظر شهر دولت آباد

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری سیزان، خوانش معماری و شهر

◀ معماران مسئول: نازلی، پدرام جعفریگی

◀ همکاران طراحی: حسین آقا، حسام‌الدین و نازلی جعفریگی

◀ طراح منظر: نازلی جعفریگی

◀ مشاور سازه: حمیدرضا امیری

◀ نوع سازه: بتنی

◀ آدرس پروژه: یزد، بلوار نواب صفوی، بلوار بهمن، پلاک ۲۲

◀ مساحت: ۷/۵ هکتار

◀ کارفرما: ارائه‌ی پروپوزال (شهرداری یزد)

◀ تاریخ ارائه پروژه: ۱۳۹۵

◀ عکاس تصاویر هوایی: هادی خبره‌دست

◀ تصاویر سه بعدی: شایان سیدی‌نیک

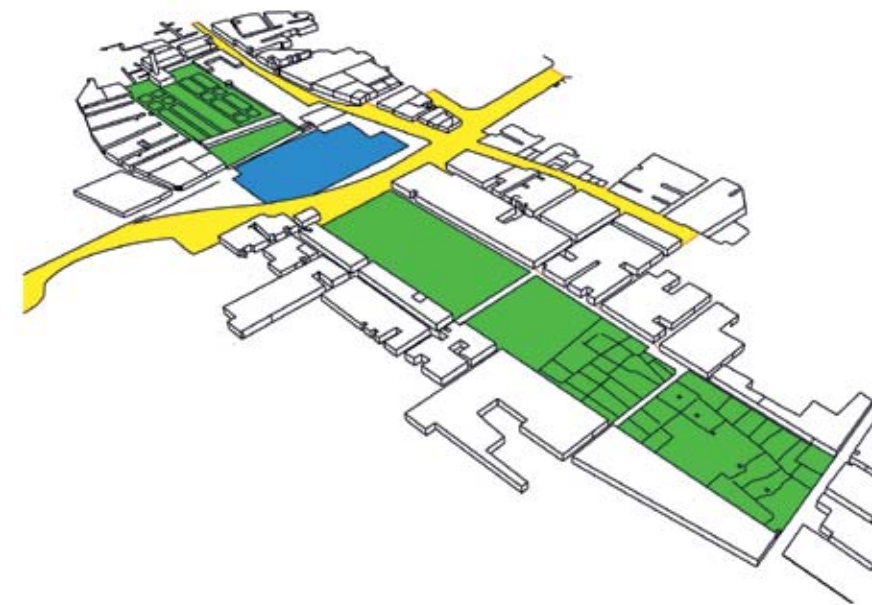
◀ وب‌سایت:

www.sizandesign.com

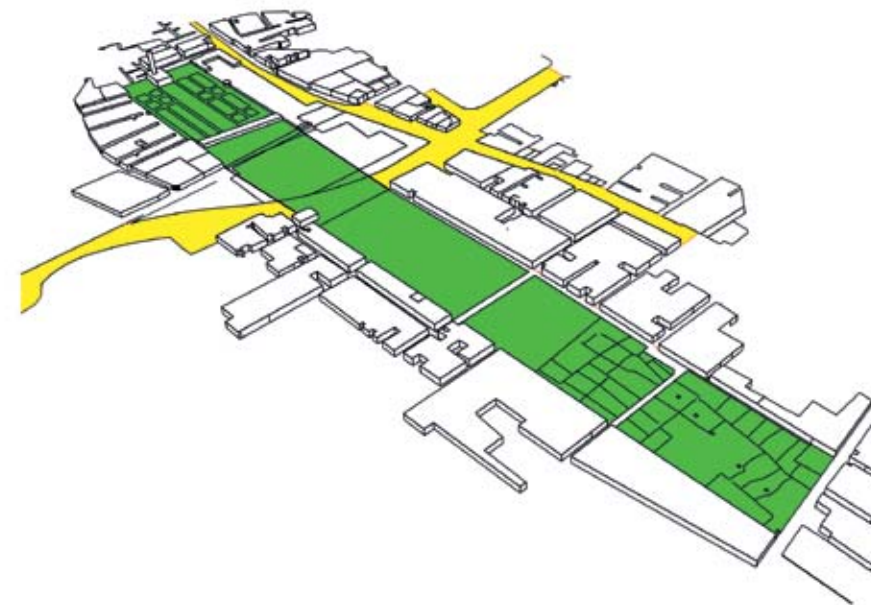
info@sizandesign.com

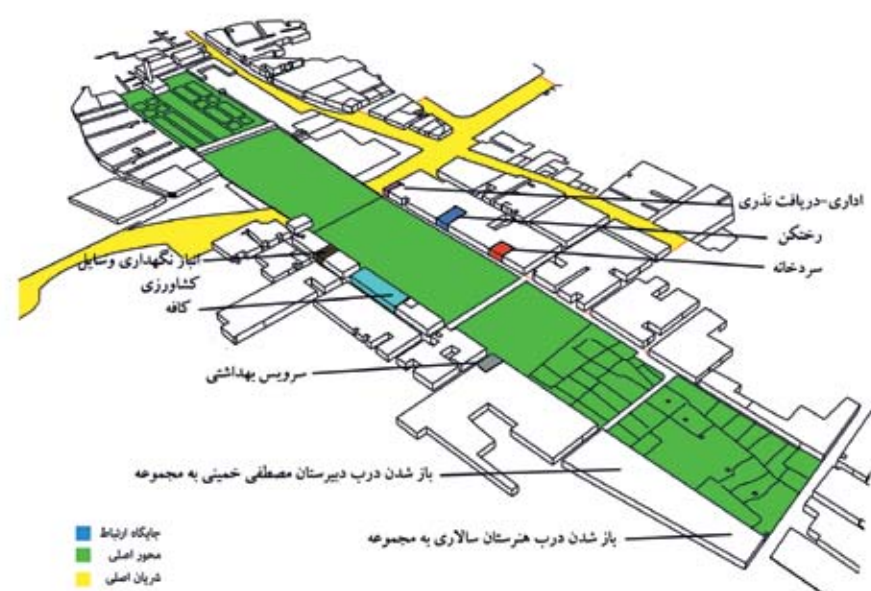
عکاس: هادی خیره‌دست

در گذشت سیر تحول تاریخی منطقه دولت آباد که منطقه های دیگر یزد هم از این آفت بی بهره نبوده اند سعی بر باز گشایی یا ایجاد تنفس گاهی برای بازگشت به ۶۰ سال پیش نیست. در گذشته مسبب زندگی های آرام وجود قرار گیری مناسب هر کاربری با توجه به علم و نیرو های زمانه بوده است ... !

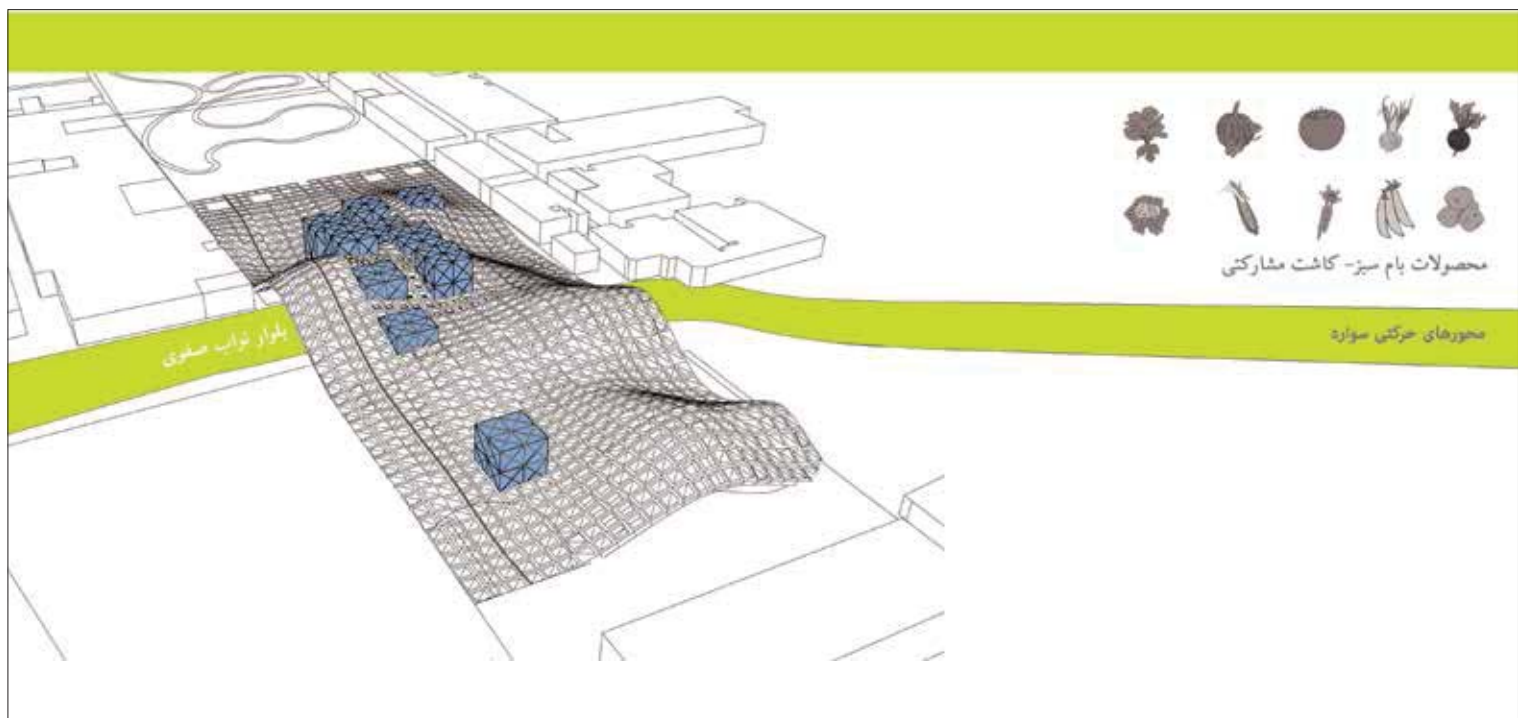
نه به این منظور که گذشته را تکرار کنیم. فقط برای اینکه بیاموزیم در کجا باید فشرده سازی کرد و در کجا باید خدمات شهری را ارایه کرد. پس یکی از هدف های اصلی ایجاد کنش اجتماعی به واسطه فضایی خالی و سبز در سطح شهر و محله است. حضور باغ دولت آباد در همجواری این مکان سبز سبب بالارفتن سطح کارکرد منطقه و حوزه نفوذ آن خواهد شد

باقی ماندن زمین های کشاورزی تنها با به روزرسانی و تولید راه حلی اقتصادی و حضور مردم امکان پذیر است. توسعه زمین های کشاورزی و کاشت محصولاتی بر روی زمین های گذشته و الحاقات آن سبب ایجاد یه منظر خوردنی میشود، محصولات آن به فروش میرسد و پل سبز فضای برای حضور شهروندان یزدی و مکانی برای جلوه بیشتر باغ دولت آباد خواهد بود. این مکان به مانند نقطه ای در میان دیگر فضاهای شهری خود را نشان میدهد و مانندی ندارد تا بافت اطراف را آشفته سازد .

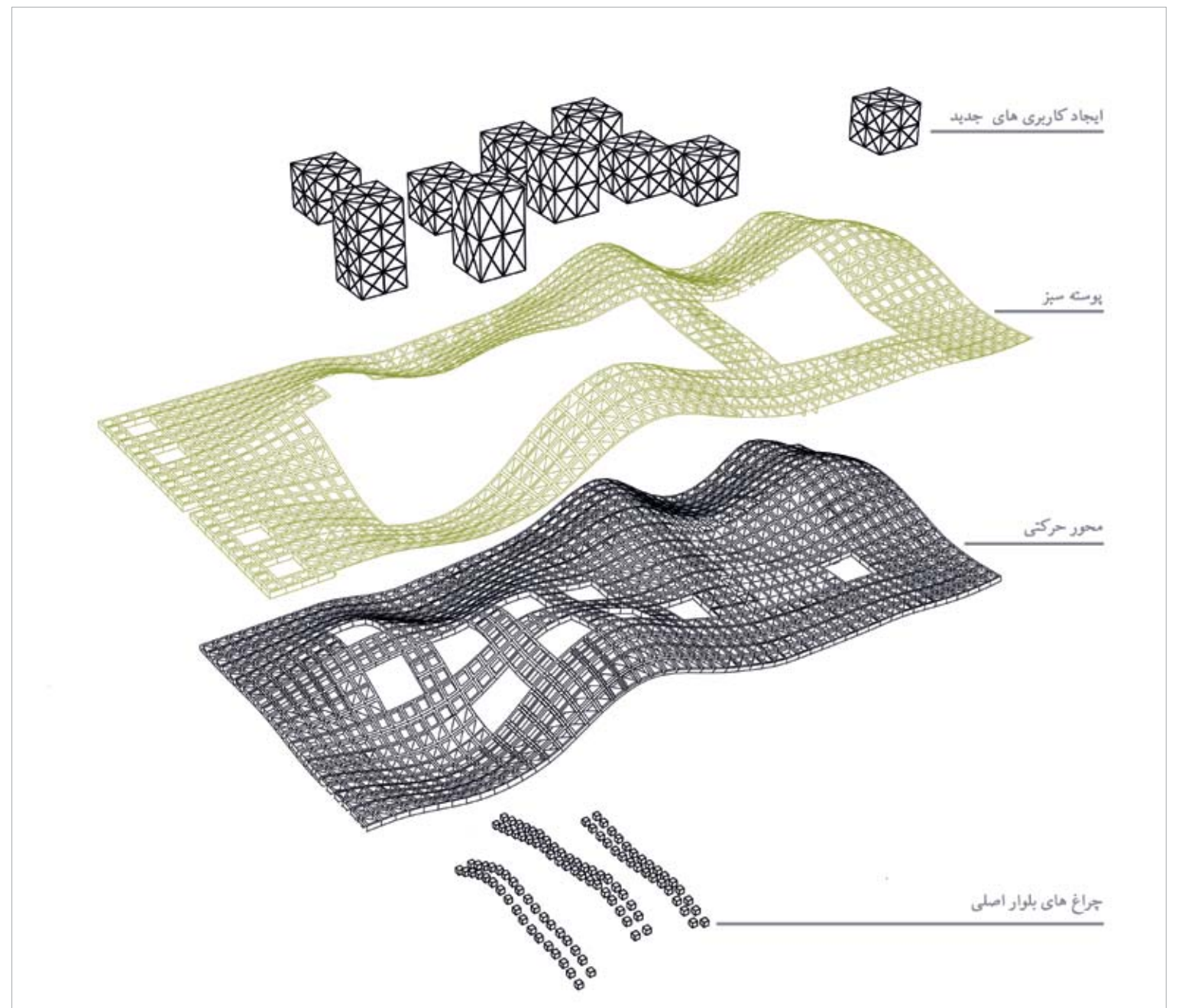
سایت پلان

نحوه ی ارتباط محور سواره با مجموعه

دید از بلوار نواب صفوی (محور سواره) به پل سبز و عملکردهای تزریق شده به آن (حجم های شیشه ای)

دیاگرام چگونگی تشکیل فرم

ساختمان نمازخانه‌ی بوستان عباس‌آباد (سفرهای دریایی)

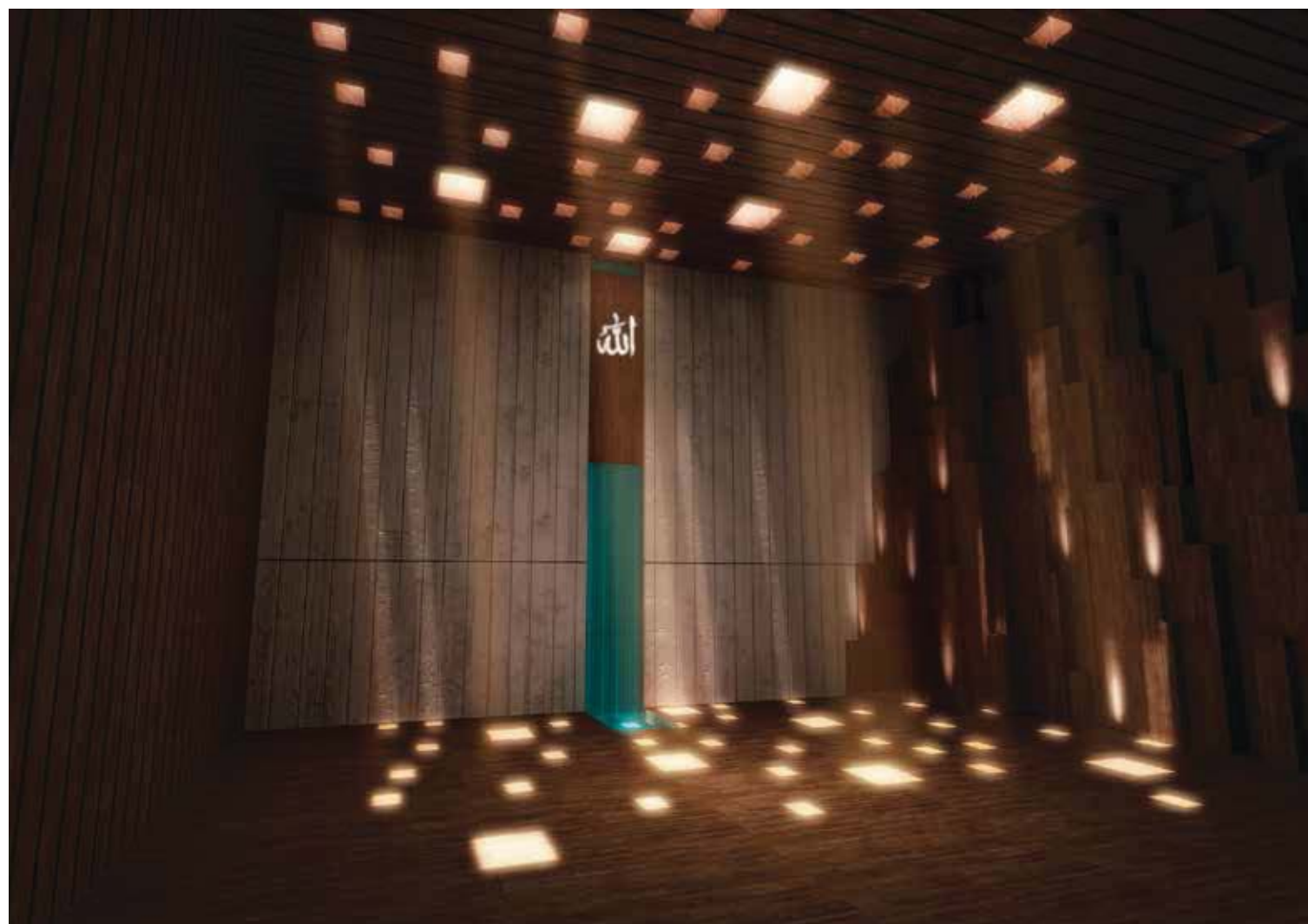
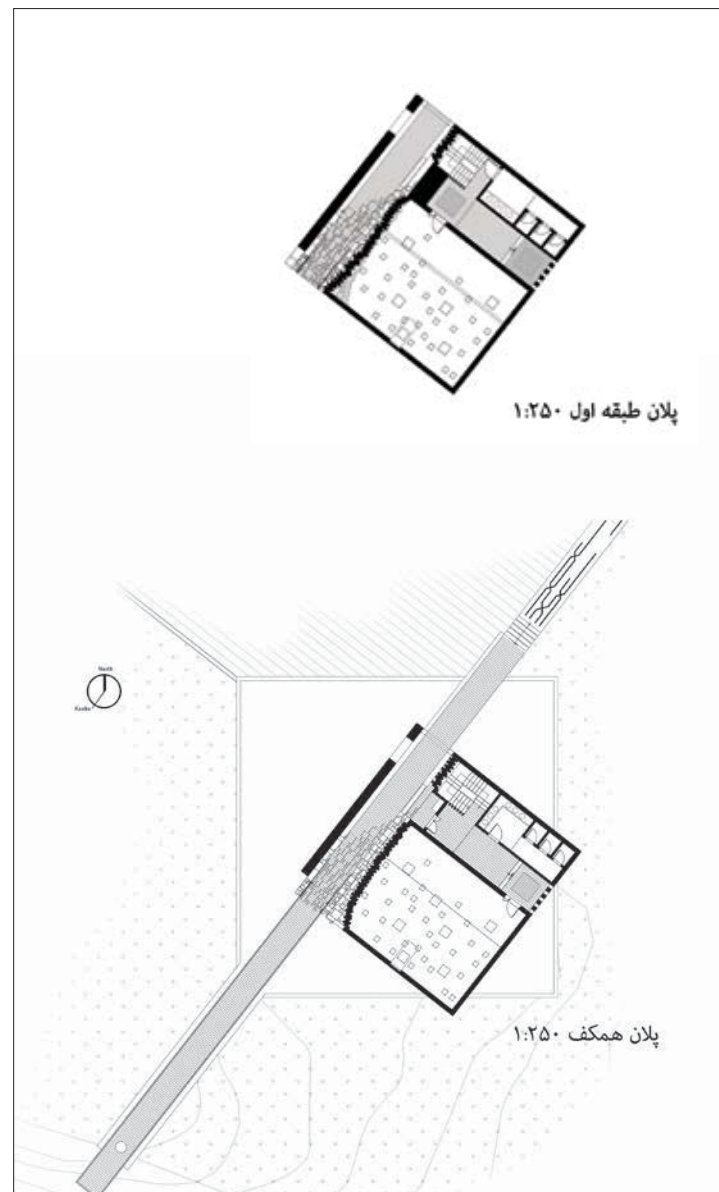
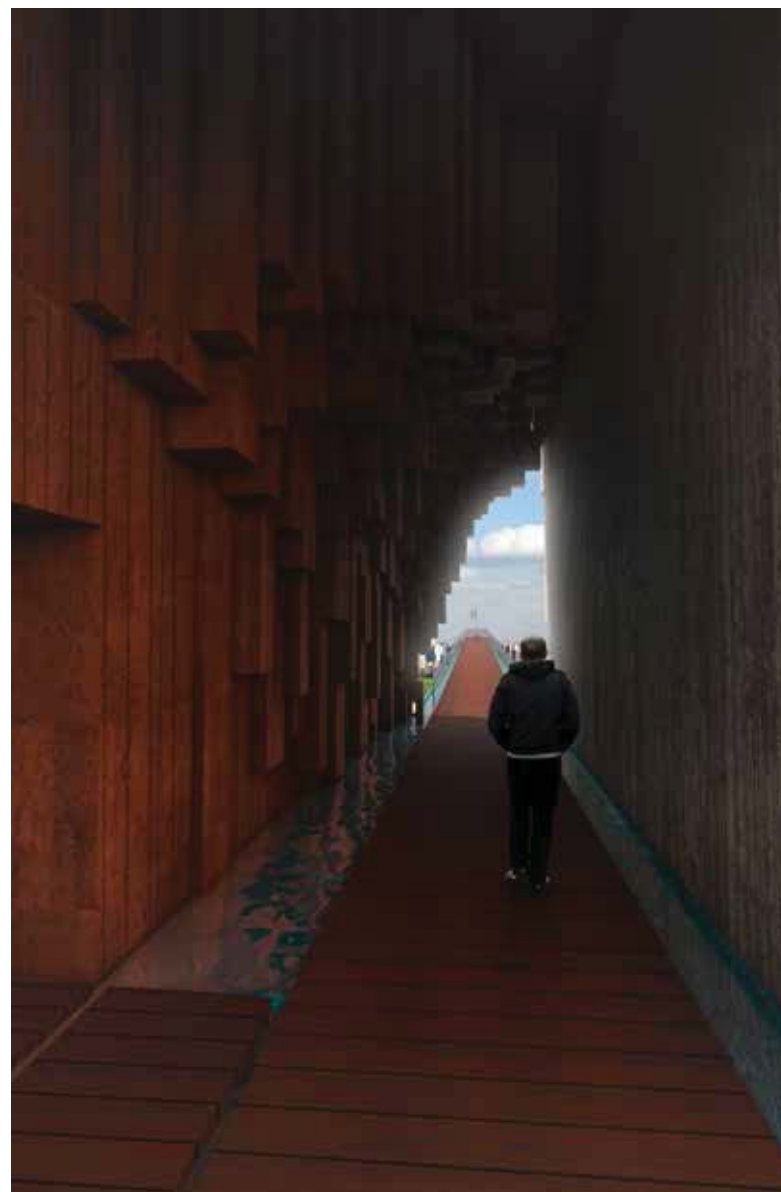
افشین خسرویان

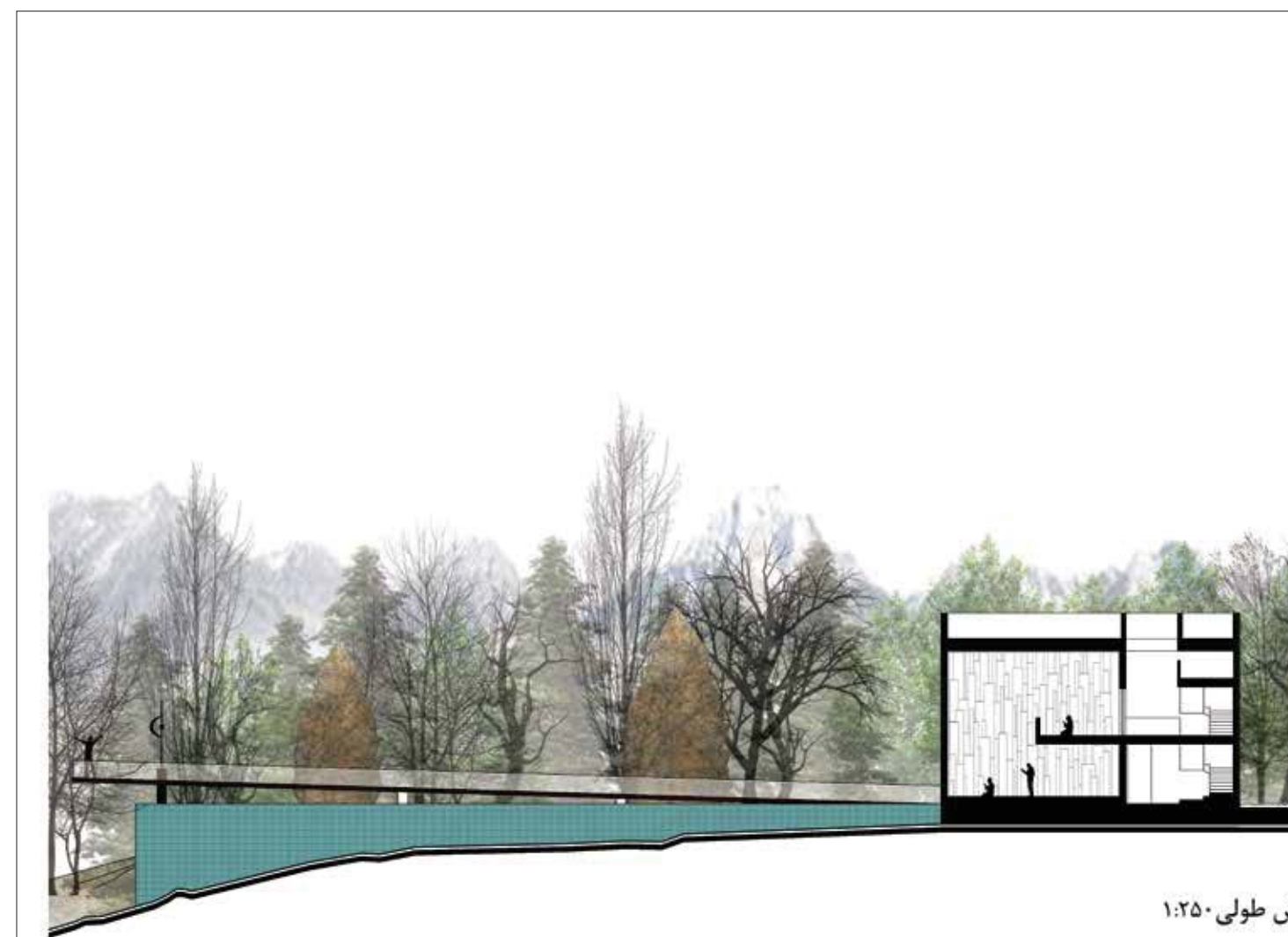
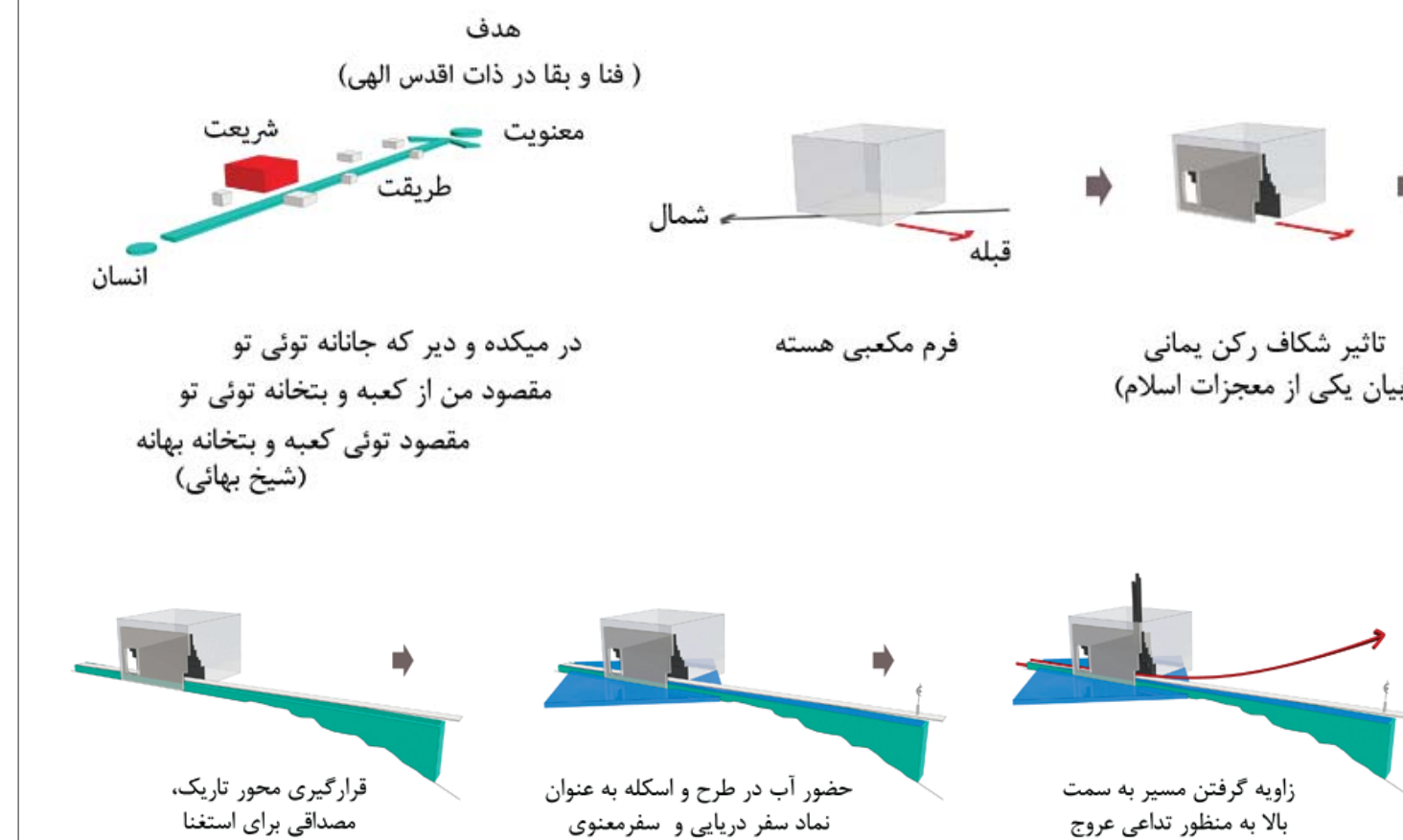
مکعب به عنوان فرمی سمبلیک و آشنا، نماد برابری انسان‌ها و سمبل آشنای خانه‌ی خدا است. سعی در یافتن مصداق‌های مراحل سیر و سلوک، نقش «رمزآلود» نمودن طرح را برعهده دارد. بخش تاریک مسیر اسکله، تداعی‌گر «استغنا» است. شکافته شدن کنج مکعب نمازخانه، یکی از معجزات اسلام، «شکاف رکن یمانی» و واقعه‌ی ولادت یگانه موعود کعبه را به نمایش می‌گذارد. ساختار اصلی طرح به وسیله‌ی این انرژی در هم شکسته و فرم‌های به وجود آمده تداعی‌گر مقرنس‌های موجود در معماری مساجد اسلامی است. در نهایت، شیب ملایم اسکله به سمت بالا به وضوح در مخاطب خود حس «عروج» و «فنا» را القا می‌کند. در انتهای مسیر چشم‌انداز مخاطب، تصویری از طبیعت، «حیرت» و غرق شدن در ذات حق می‌باشد.

در مسیر رسیدن به خدا ابزارهایی چون شریعت، عرف، قانون و ... راهنمای انسان هستند. مولانا طی کردن مسیر به سمت خدا را در دو حوزه‌ی کلی «بریدن از عالم مادی» و «فنا» بیان می‌کند. در این پروژه که در بوستان سفرهای دریایی واقع گردیده، «اسکله» که پایگاه «سفرهای دریایی» است، مصداق نمادین این مسیر معنوی در نظر گرفته شده است. از طرفی، شریعت مهم‌ترین ابزار هدایت‌کننده‌ی انسان به سوی معبود است که در این طرح، هسته‌ی اصلی نمازخانه با فرم مکعبی شکل خود، این مفهوم را می‌رساند.

نام پروژه/ عملکرد: ساختمان نمازخانه‌ی بوستان عباس‌آباد (سفرهای دریایی)	آدرس پروژه: تهران
وضعیت: طرح پیشنهادی مسابقه، طرح برگزیده	مساحت/ زیر بنا: ۵۰۰ مترمربع
شرکت/ دفتر طراحی: شرکت مهندسین مشاور فرا طرح شرق	کارفرما: شرکت نوسازی عباس‌آباد
معمار اصلی: افشین خسرویان	تاریخ شروع و پایان طراحی: ۱۳۹۴
همکاران طراحی: جواد شعری، ادیب ذبیحی، فرزانه احراری، امین حسین‌زاده	ایمیل: info@afshin-khosraviyan.com
طراحی و دکوراسیون داخلی: افشین خسرویان و همکاران	

ایدئوگرام شکل گیری طرح

تراسه

شهروز زمردی

اشراف کامل ساکنین به پیست اسکی دربندسر و بهره‌مندی آنها از مناظر طبیعی آن منطقه شده است. تراس‌های جهت‌دار در این بنا توسط یک دیوار جداکننده، مرز، محدوده و سهم هر واحد از تراس مقابل را مشخص می‌کند.

تنوع پلان‌ها در این پروژه می‌تواند پاسخگوی کاربران با سلیق متفاوت باشد، به صورتی که هر ۳۶ واحد موجود در مجموعه، ۳۶ پلان مختص به خود را دارند. پوسته‌های تغییر شکل یافته در حجم این پروژه به گونه‌ای در نظر گرفته شده که کل مجموعه را یکپارچه ساخته است و با تغییرات قانونمند و منطقی خود سبب شده هم تراس‌های مسقف و هم غیرمسقف ایجاد شوند. همچنین این پوسته، جان‌پناه‌های لازم جهت حفظ امنیت تراس‌ها را به وجود آورده و از شکل‌گیری المان‌های اضافی جلوگیری کرده است.

مجموع مسکونی تراس در زمینی به مساحت حدوداً ۲۲۰۰ مترمربع در منطقه‌ی دربندسر تهران طراحی شده است. این مجتمع اقامتی، پایگاه تفریحی و مکانی برای اقامت و استراحت اسکی‌بازان است، شامل ۳۶ واحد در ۱۶ طبقه که با بهره‌گیری از شیب ۴۵ درصدی زمین، دو دسترسی اصلی شمالی و جنوبی، ساکنین به سمت واحدها هدایت می‌شوند.

با توجه به مساحت هر طبقه و عدم نورگیری مناسب برای تمام فضاها، بنا به دو بلوک با دسترسی‌های مجزا تفکیک شده و بخش‌های کم نور به مشاعات و فضاهای خدماتی اختصاص داده شده است.

مجموعه‌ی مسکونی «تراس» توسط صفحاتی که خاصیت دوگانه‌ی تراس و سقف را دارند، به وجود آمده است. این صفحات با تغییر شکل در جهات مختلف موجب گوناگونی و تنوع در فرم و نحوه‌ی دسترسی تراس‌ها شده است، که با مساحت‌های مختلف و کیفیت‌های فضایی متفاوت، حجم پروژه را بر روی شیب طبیعی زمین شکل داده و موجب فراهم آوردن

◀ نام پروژه/ عملکرد: تراسه، مسکونی

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر طراحی زمردی و همکاران

◀ معمار اصلی: شهروز زمردی

◀ همکاران طراحی: یاسمین فتحی، آنا اخلاقی، شیرین باقری، دلارام عرفاتی، حامد نوریان،

علی مروج، پیام الرحمن

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر طراحی زمردی و همکاران

◀ نوع سازه: فلزی

◀ آدرس پروژه: دربندسر

◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۴۸۲۰ مترمربع

◀ کارفرما: رضا برادران

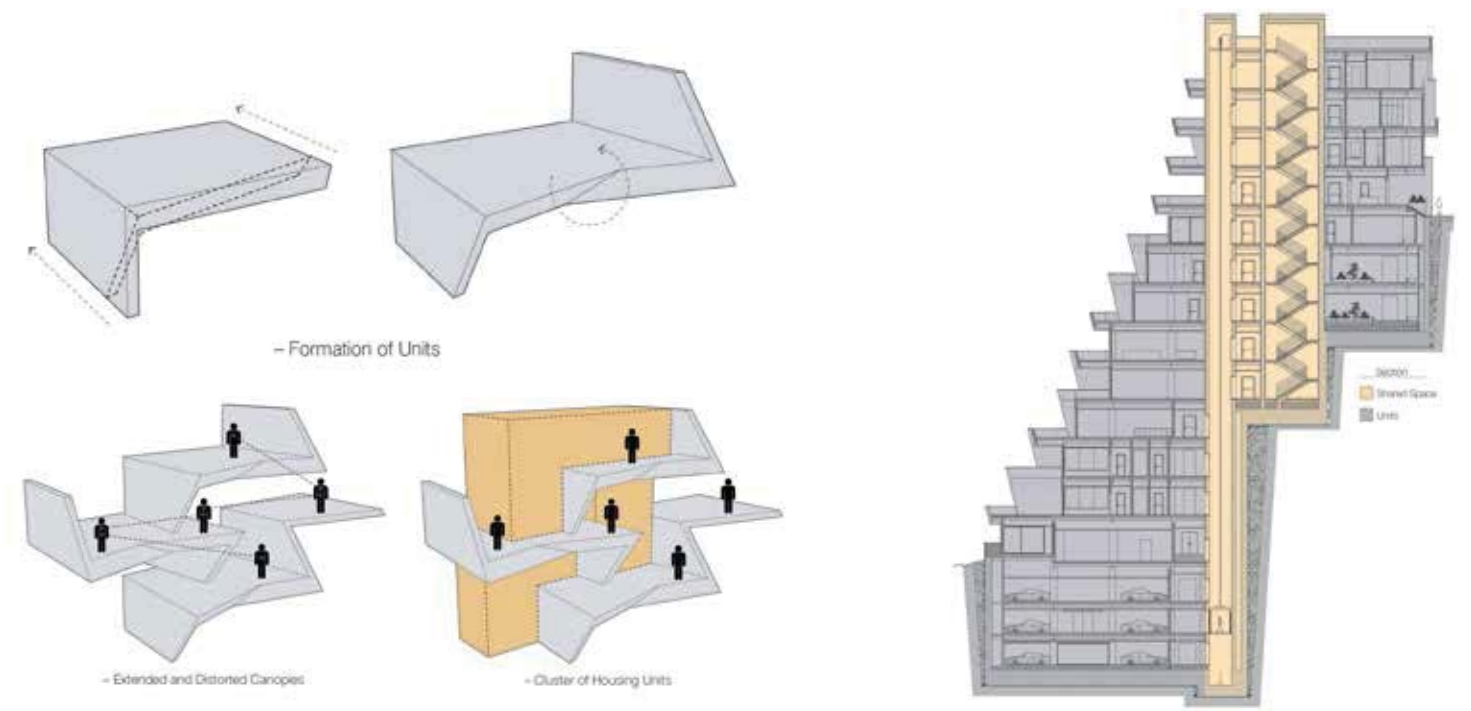
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: در حال ساخت

◀ وب‌سایت:

www.zomorrodi-associates.com

zomorrodi@zomorrodi-associates.com

◀ ایمیل:

مقطع

پلان طبقه ی هشتم

ویلاي فشم

شهرز زمردی

طبقه‌ی اول را می‌سازد و فضای منفی ایجادشده در دل آن، حیاط مرکزی ویلا را می‌سازد. استقرار فضای گپ و نشیمن در این حیاط مرکزی تعریف می‌شود. تمام جدارهای داخلی به حیاط مرکزی مشرف هستند و از آن نور می‌گیرند. فرم ویلا، پرسپکتیو زیبایی را برای کاربر حیاط مرکزی ایجاد می‌کند. (تأثیر متقابل فضای منفی و مثبت بر هم) فرم در طبقه‌ی دوم تراس‌هایی را می‌سازد که در ترازِ غیر از دو باغ اصلی سایت قرار دارند.

با توجه به همجواری‌ها و شیب سایت، ایجاد این تراس‌ها و حیاط‌ها در ترازهای متفاوت باعث گردید، بنا به فعالیت و خواسته‌ی کاربر در زمان‌های متفاوت، دید بهتری ایجاد شود.

سایت پروژه ویژگی‌های خاص و منحصر به فردی داشته که ایده‌ی اصلی دیاگرام فرم و سیرکولاسیون به تبعیت از آن به دست آمده است. شکستِ یکباره‌ی زمین و اختلاف ارتفاع ایجادشده، چشم‌انداز را به دو باغ کاملاً مجزا تقسیم کرده است. با وجود این اختلاف ارتفاع ۹ متری، سعی طراحان بر اتصال این دو باغ بوده است. به طوری که هیچ‌کدام از آن‌ها به‌خصوص باغ بالا، بلااستفاده و متروک نشود و جریان عبور و استفاده در هر دو ایجاد شود. اتصالِ مفید با عناصر و اِلِمَن‌های معماری مد نظر قرار گرفت. باغ اول که در تراز ورودی ویلا است و باغ دوم که فضای خصوصی و محفوظ‌تری دارد. فرم ویلا هم، متعاقباً، ملزم به برقراری ارتباط بین دو باغ شده، فرمی که فضاهای مثبت

نام پروژه/ عملکرد: ویلاي فشم	نام آدرس پروژه: فشم، روستای گرمابدر
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر طراحی زمردی و همکاران	مساحت/ زیر بنا: ۱۱۰۰ مترمربع
معمار اصلی: شهرز زمردی	تاریخ شروع و پایان ساخت: در حال ساخت
همکاران طراحی: آنا اخلاقی، شیرین باقری، پیام الرحمن، یاسمین فتحی، حامد نوریان، علی مروج	وب‌سایت: www.zomorrodi-associates.com
طراحی و دکوراسیون داخلی: دفتر طراحی زمردی و همکاران	ایمیل: zomorrodi@zomorrodi-associates.com
نوع سازه: فلزی	

مقطع

نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند

طراحی الگوی سکونتی در مجموعه‌ی همجوار با بافت ناکارآمد شهری

ایده‌ی طراحی

ارتباطات محله‌محور

با توجه به بستر سایت که در بافت تاریخی شهر اردبیل قرار دارد، در جهت ایجاد حس تعلق به مکان، ایده‌ی اصلی مبتنی بر الگوی محله‌های بافت تاریخی اردبیل به همراه فضاهای باز خصوصی و همچنین ایجاد مرکز محله، به عنوان مکانی برای ایجاد تعاملات اجتماعی و فرهنگی بود. علاوه بر این، رویکرد دیگر مبتنی بر طراحی مجتمع مسکونی پایدار می‌باشد، به نحوی که هم معیارهای پایداری در آن رعایت شده است و هم طرحی در راستای احیای هویت تاریخی بافت اطراف محدوده می‌باشد. از طرفی، به دلیل طراحی مناسب و ایجاد تناسب بین توده و فضا و همچنین ایجاد کاربری‌های تجاری و ورزشی در مجتمع و تعداد بالای واحدها از لحاظ بازدهی اقتصادی نیز به خوبی قابل قبول می‌باشد.

استراتژی کالبدی

۱. تأکید بر ایجاد تناسب و تعادل بین توده و فضا
۲. تداوم کالبدی در بافت
۳. ایجاد نرم فضاها در بین بلوک‌های ساختمانی
۴. طراحی فضاهای بازخصوصی برای واحدهای طبقات فوقانی
۵. ایجاد تنوع فضایی، کالبدی و ساکنس‌بندی مسیرهای دسترسی داخل مجتمع با الگوبرداری از محله‌های قدیمی
۶. طراحی فضای جمعی به عنوان فرصتی برای ایجاد تعاملات اجتماعی با الگوبرداری از مرکز محله

استراتژی برنامه‌ی فیزیکی

مجتمع مورد طراحی در پنج سطح از کد ۷/۰۵- شروع می‌شود که پایین‌ترین سطح به پارکینگ و فضاهای خدماتی-رفاهی ساکنین اختصاص دارد. فضاهای مسکونی از سطح دوم که در کد ۴/۳۰- واقع شده، شروع می‌شود. جهت ایجاد بدنه‌های نورگیر در این سطح، بخش میانی مجموعه که با عنوان فضای باز عمومی می‌باشد تا عمق ۴/۳۰- امتداد داده شده است و مانند یک گودال‌باغچه عمل می‌نماید. جهت دسترسی به واحدهای مسکونی از ورودی‌های مستقل برای هر بلوک استفاده شده است که از محل جعبه‌ی پله، راه مستقل به گودال‌باغچه‌ها هم لحاظ شده است. در این تراز، کاربری‌های تجاری مشرف به فضاهای باز عمومی اختصاص

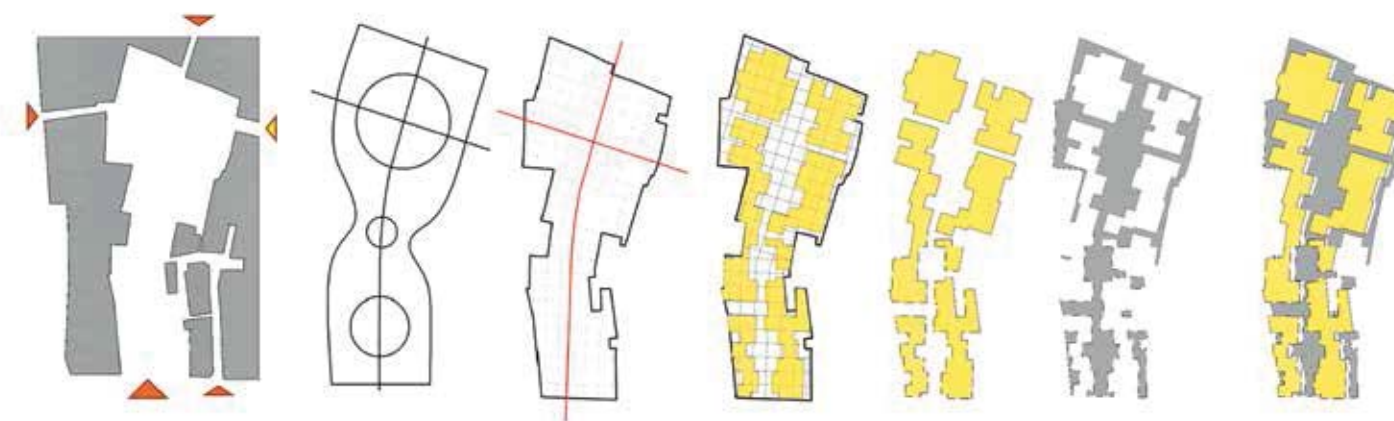
◀ نام پروژه/ عملکرد: مجتمع مسکونی سروستان، مسکونی
◀ شرکت/ دفتر طراحی: معمار استودیو
◀ معماران اصلی: نگار سریع‌الاطلاق فرد، محسن نوروزوند
◀ مدل سازی و رندرینگ: محسن رهنما، ابوالفضل ملکی
◀ گرافیک: محسن شجاع، میلاد کیسلانی، زهرا دادجو
◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: سیستم گرمایش مرکزی اتصال به سامانه شوفاژ، فولادی

داده شده است که قابل دسترسی تمام واحدها می‌باشد و به عنوان رفع نیاز روزمره‌ی ساکنین در نظر گرفته شده است که علاوه بر تأمین نیازها، در امنیت و پویایی فضاهای عمومی نیز مؤثر می‌باشد. در تراز ۱/۱۰- دومین سطح مسکونی با تعداد ۱۹ واحد مسکونی مدنظر است. در تراز ۲/۰۱+ تعداد ۲۴ واحد مسکونی در کد نهایی ۲۳ واحد مسکونی در نظر گرفته شده است. همچنین، سعی شده ورودی‌های بلوک‌ها مستقل و با کمترین تراکم تردد طراحی گردد. واحدهای بالاتر به لحاظ کیفیت به دلیل اختصاص بالکن‌های خصوصی جزء واحدهای مرغوب‌تر می‌باشند. در واحدهای میانی نیز جهت ایجاد تنوع فضایی و همچنین کیفیت‌دهی به مجتمع در حد امکان از بالکن اختصاصی استفاده شده است. تیپ واحدها در طبقات مختلف با توجه به سیاست تنوع بدنه‌ها متغیر می‌باشد. با وجود این ترکیب، سازه به صورت مدولار و در شبکه‌های ۵×۵ متر مدنظر گرفته شده است.

استراتژی اقتصادی

۱. افزایش کیفیت فضاهای باز خصوصی و عمومی جهت افزایش رغبت خرید در مخاطبان
 ۲. اختصاص حیاط خلوت یا بالکن اختصاصی برای هرکدام از واحدها
 ۳. ایجاد فضایی هم‌ارزش مرکز محله جهت افزایش فضای تعاملات اجتماعی و سرزندگی در مجتمع
 ۴. اختصاص چند واحد تجاری در راستای افزایش بازدهی اقتصادی با عنوان تأمین‌کننده‌ی نیازهای روزانه‌ی مجتمع
 ۵. استفاده از تسهیلات ویژه‌ی بافت فرسوده‌ی شهری در راستای افزایش قدرت خرید اقشار با درآ مد متوسط
 ۶. استفاده از مصالح بوم‌آورد جهت کاهش هزینه‌های ساخت
 ۷. تنوع متراژ و هزینه جهت استفاده‌ی تمام اقشار با توان اقتصادی مختلف
- استراتژی‌های کلانشهری
- الگویی برای بافت‌های ناکارآمد شهری
- استراتژی تعامل پروژه با بافت ناکارآمد مجاور
۱. به عنوان یک پروژه‌ی محرک توسعه در بافت ناکارآمد مجاور
 ۲. افزایش نفوذپذیری بصری و فیزیکی در بافت مجاور با اتصال دسترسی‌های مجتمع به معابر بافت اطراف در توسعه‌های آتی
 ۳. ایجاد یک استخوان‌بندی یکپارچه در بافت مجاور در توسعه‌های آتی
 ۴. جریان یافتن دوباره‌ی زندگی در بافت تاریخی مجاور

نوده و فضا
فضا های خالی
ایجاد فاصله بین
مجتمع مسکونی با
پلاک های همجوار
چیت لاین نورگیری
واحدها از کلیه
سطوح پیرامونی

فضا های پر شکل
گرفته از شبکه
مودولار

شبه های توسعه
پذیر مودولار معماری

چیت گیری و
محور های فضا
کننده پستر پروژه

محدوده های قابل طراحی
برای نقاط مکث و گذشتن در
مجموعه

وضع موجود سایت و
دسترسی ها بین پلاک های
مجاور
دسترسی از سمت فلش
زرد بر اساس طرح تفصیلی
نماین خواهد شد.

ستاره‌ی کیش، قطعه‌ی ۷۶-۷۷

امید شفیعی

قطعات ۷۶-۷۷ پروژه ستاره‌ی کیش

قبل از هر توصیفی، شایان ذکر است که این پروژه با کالبد و شاخصه‌های مورد نظر، در زمانی طراحی گردید که کلیه‌ی فاکتورهای زیربنایی طرح مانند فونداسیون، استقرار ستون‌ها و جاهایی فضای پله‌ها و آسانسور براساس یک طرح پیشین، تثبیت شده و در مرحله‌ی اجرا بوده‌اند. از این رو، سعی گردید اهداف طراحی در چارچوب این محدودیت امکان بروز یابند. شاید غرور و تواضع، پر و خالی شدن، اولین مفاهیمی باشند که این پروژه به ذهن یک ناظر خارجی متبادر کند. نیمی از وجود کالبد، معماری مدرن و ساده‌انگاری آن را به رخ می‌کشد و نیمی دیگر، بر آن است تا به لایه‌ها و فولدهای دست‌یافتنی و تواضع یافته‌ی گفتمان فولدینگ و پیچیدگی‌های پسامدرن دست یابد.

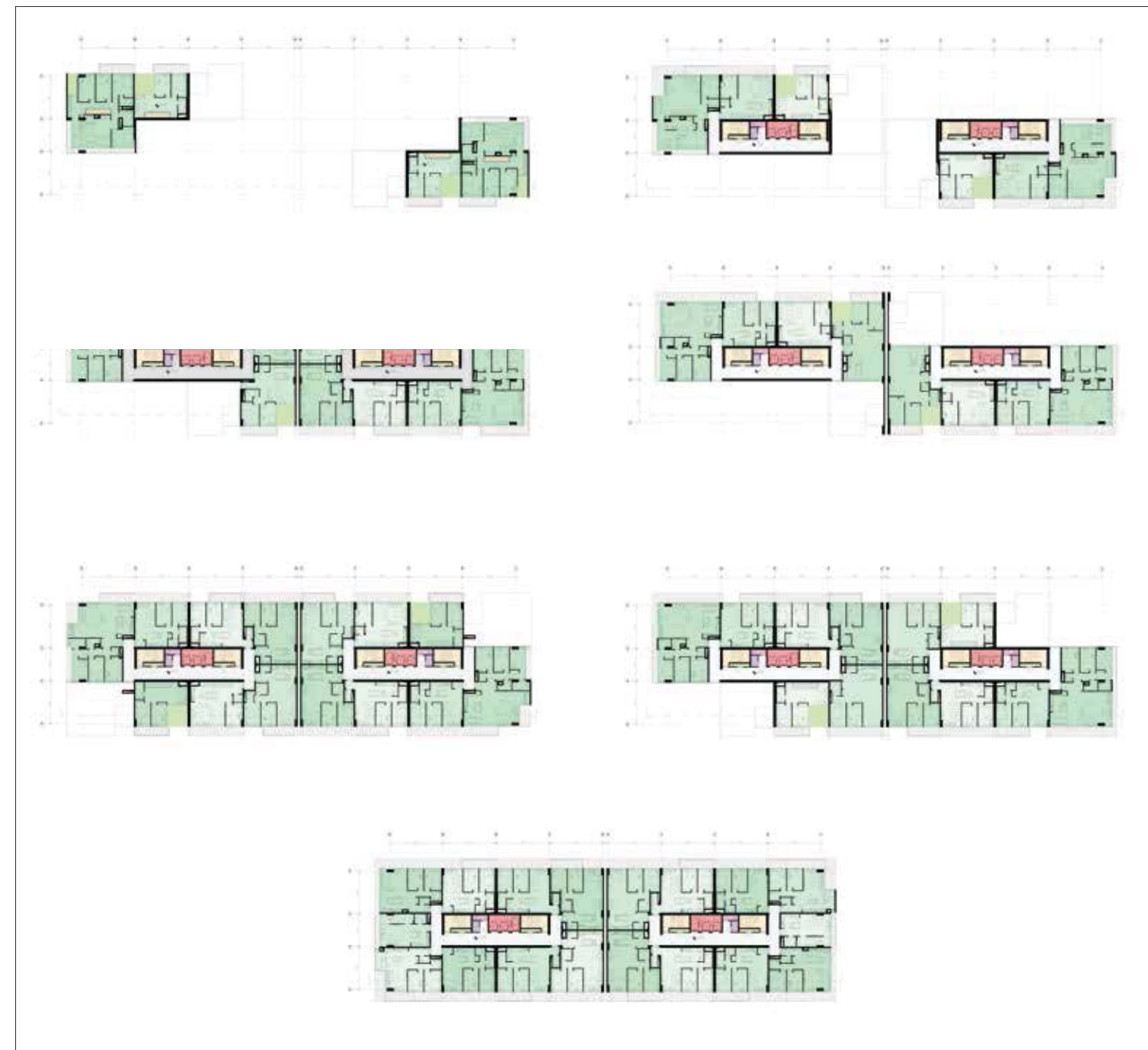
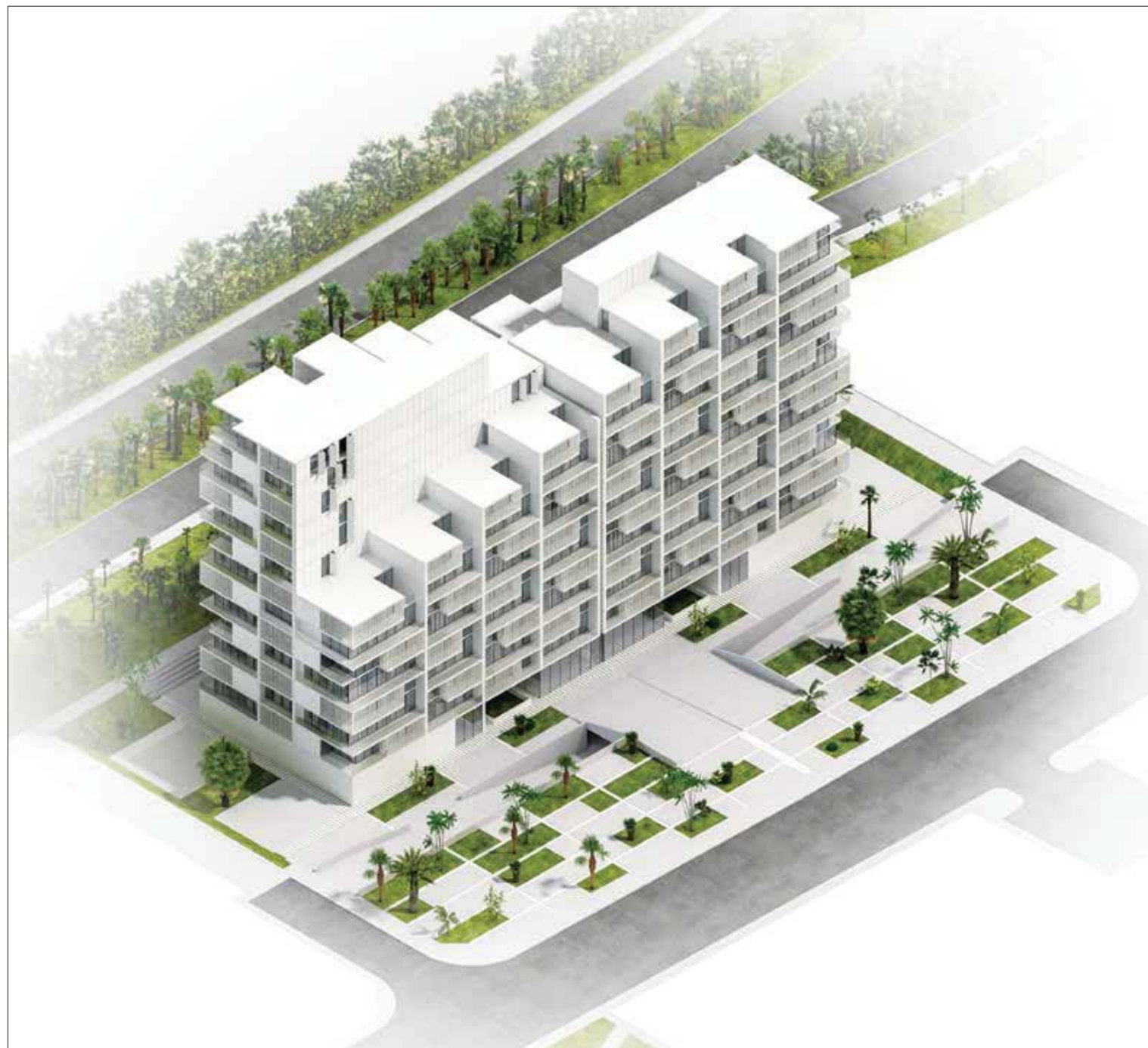
پوسته‌ی بیرونی این مجموعه که ذائقه و ذوق زمانه را پوشش می‌دهد به رغم شکستگی‌ها و بی‌نظمی آن، در پی حفظ نظم یکپارچه‌ی خود است و از زاویه‌ای دیگر به گفت‌وگو رویش و ریزش ادامه می‌دهد: نه مکعب و نه از عنان گسیخته، چیزی مانند شخصیت کاربر چندبعدی آن که قرار است در آن سکنی گزیند. حرکت عناصر بیرونی، حساب شده و بی‌افراط و تفریط خودنمایی می‌کنند. تنوع واحدها در این مجموعه، از حیث متراژ و طراحی، قابل توجه بوده و قادر است طیف وسیعی از اقشار مختلف را پوشش دهد. پنجره‌های گسترده، فضاهای واسطه و نیمه‌باز با عمق زیاد و واحدهای دارای حیاط که از عناصر شاخص این مجموعه شمرده می‌شوند، به رابطه‌ی باز و پیوستگی فضای درونی و بیرونی گرایش داشته و با توجه به اقلیم خاص منطقه، برون‌گرایی این مجموعه نیز در این راستا رخ می‌نماید.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ستاره‌ی کیش، قطعه‌ی ۷۶-۷۷، مسکونی
◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری امید شفیعی
◀ معمار اصلی: امید شفیعی
◀ همکاران طراحی: میلاد صالحی، شیرین حدادیان
◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: علی محمودی
◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: اسپلیت، بتن پس‌تنیده

◀ آدرس پروژه: کیش، شهرک صدف
◀ مساحت/ زیر بنا: ۳۰/۷۰۰ مترمربع
◀ کارفرما: شرکت سرمایه گذاری مسکن جنوب
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۴۰۰-۱۳۹۷
◀ وب‌سایت:

www.omidshafiei.com

مقطع

سایت پلان

ستاره‌ی کیش، قطعه‌ی ۷۵-۷۴

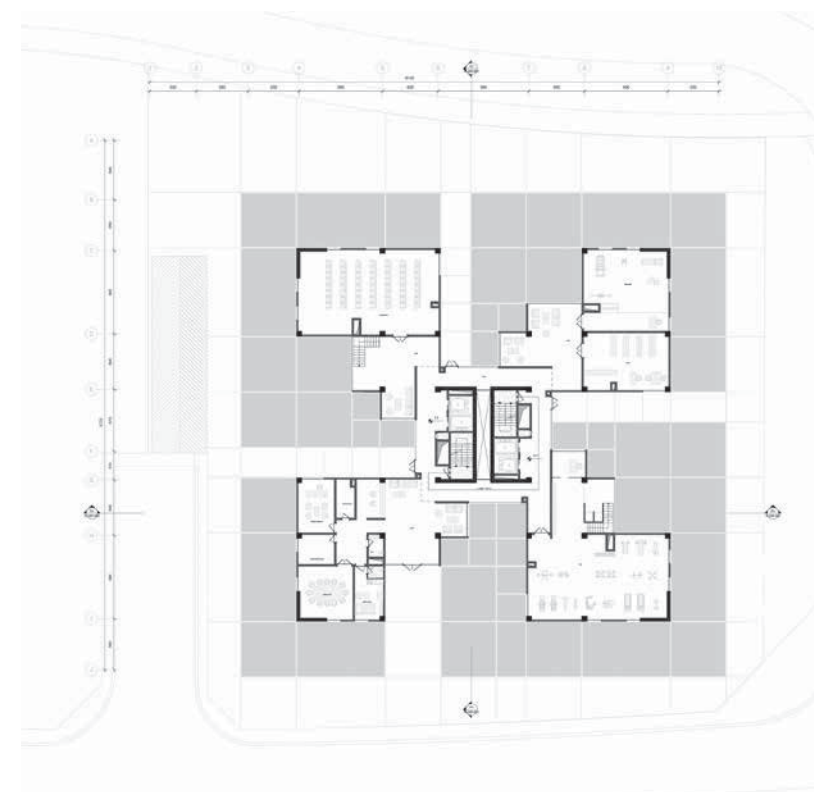
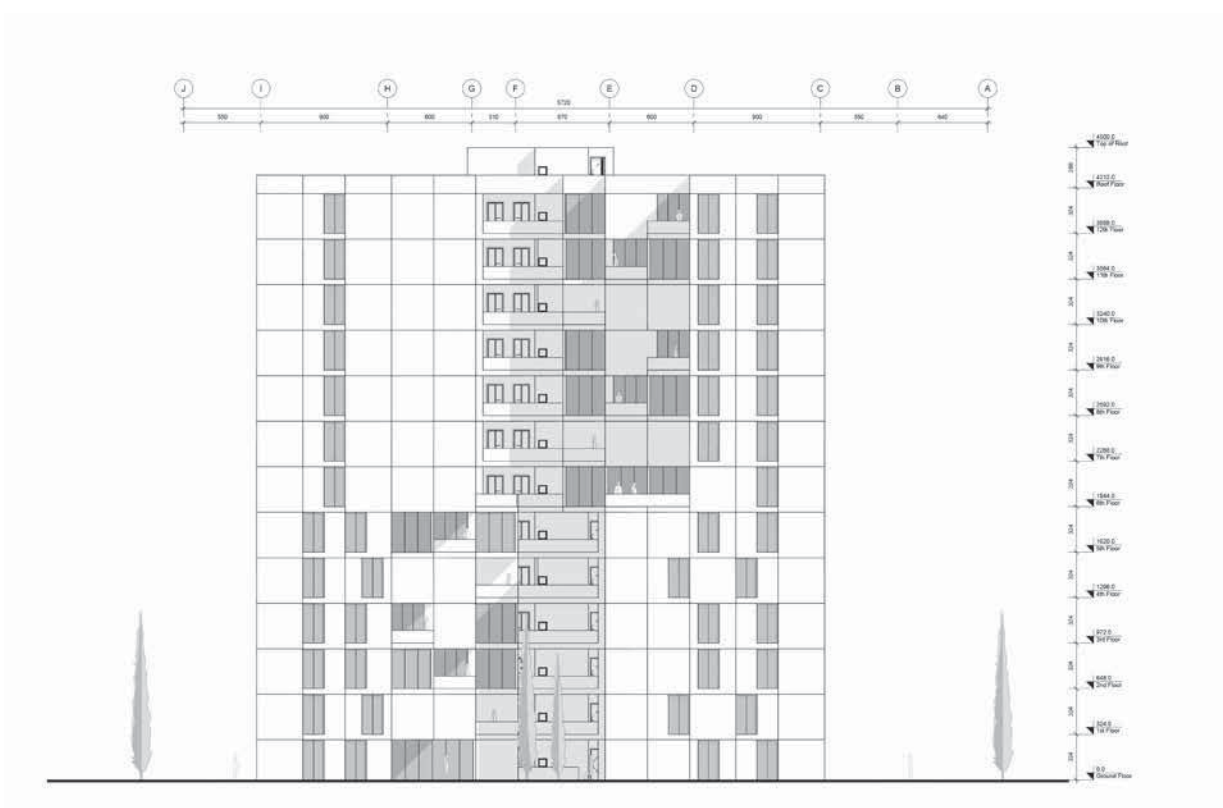
امید شفیعی

قطعات ۷۴-۷۵ پروژه‌ی ستاره‌ی کیش

ماهیت زندگی، جنسی دوباره دارد؛ جنسی از نوع یک گفت‌وگو، یک دیالوگ و بده و بستان. از صبحگاه تا شامگاه و حتی در خواب شبانه، درون و برون انسان با یکدیگر در رابطه و معامله، در کشمکش و تفاهم به سر می‌برد. هریک بازتابی از دیگری را عیان می‌کند و هریک بدون دیگری بی‌حاصل است. درون آدمی پیوسته در حال تأثیرگذاری و تأثیرپذیری از دنیای بیرون است. همان‌گونه که بیرون را شکل می‌دهد از آن نیز شکل می‌گیرد و در این میانه، کالبدی به نام جسم، نقش عنصر میانی را برعهده گرفته و درون و برون با بهره‌گیری از این

عامل به پاسخگویی متقابل می‌پردازند. این بازی درون و بیرون، جریانی است که در پروژه‌ی حاضر اتفاق می‌افتد: فضایی که از مرکز درون شکافته شده و از چهارسو به فضای پیرامون آغوش می‌گشاید تا به خلق فضایی واحد دست یابد. فضاهای میانی به مثابه رخسار کالبد، رابطه‌ی درون و بیرون را انعکاس داده و توأماً چهار بال رو به درون این فضا در حین به رخ کشیدن حُجب ایرانی، صلابت رابطه را تضمین می‌کنند.

نام پروژه/ عملکرد: ستاره‌ی کیش، قطعه‌ی ۷۵-۷۴، مسکونی
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری امید شفیعی
معمار اصلی: امید شفیعی
همکار طراحی: فرهاد مینایی
نوع تأسیسات/ نوع سازه: اسپلیت، بتن پس‌تنیده
وب‌سایت: www.omidshafeie.com

دبیرستان شبانه‌روزی دخترانه‌ی رودبار کرمان

مهدی شمس‌الدینی

نی‌هایی بلند هستند با قطر ۵ تا ۱۰ سانتی‌متر. از این رو، در بخشی از طراحی ساختمان این دبیرستان، از این نی‌ها به عنوان حائل فضای درون و بیرون، تحت پوششی مقابل پنجره‌ها با قابلیت جابجایی برای ایجاد گشودگی‌های بیشتر در نظر گرفته شد که جهت انتقال نور مطلوب به کلاس‌ها و حفظ محرmit برای اتاق‌های خوابگاه استفاده شده است. استفاده و بهره‌گیری از این نی‌ها به نوعی نشانه‌ی بومی بودن این بنای علمی است.

در طراحی ورودی نیز ایده از نگاه به آینده شکل گرفت و کانسپت آن چشمی است که به آینده می‌نگرد. ورودی مجموعه شامل فضای نگهدانی، پارکینگ سرپوشیده و فضای ملاقات والدین با دانش‌آموزان می‌باشد که به نحوی طراحی گردیده که کاملاً مشرف به فضای حیاط باشد تا والدین به سهولت بتوانند ضمن ملاقات با فرزندشان، سیمای کلی مدرسه را نیز رؤیت نمایند. با توجه به محدودیت زمین و نظر به اهمیت پرداختن به خلق فضاهای باکیفیت، باقیمانده‌ی مساحت زمین به حیاط اختصاص یافت. حیاط با هدف ایجاد حداکثر تعاملات اجتماعی در نظر گرفته شد و با مبلمانی طراحی شده که با کمترین تغییر در ساختار حیاط، از بستر خویش سر بیرون آورده‌اند. سایر فضاها نیز مانند کتابخانه، آزمایشگاه، کارگاه، سالن اجتماعات، نمازخانه، سوئیت ویژه‌ی معلمان ضمن خدمت، بوفه و سلف سرویس در طبقه‌ی زیرزمین جاهایی گردیدند. در جهت آسایش اقلیمی، گودال‌باغچه‌ای در نظر گرفته شده است که حیاط اصلی را به فضای زیرزمین متصل می‌کند و علاوه بر زیبایی با سایه‌افکنی و افزایش رطوبت نسبی، شرایط را برای حضورپذیری دانش‌آموزان در فضای باز مساعد می‌سازد. در مجاورت گودال‌باغچه، فضاهای متوالی و پیوسته‌ای قرار گرفته‌اند که توسط روزن‌های مشبکی از جنس آجر با حفظ محرmit، روشنایی نور خود را از حیاط تأمین می‌کنند. در فضای گودال‌باغچه، سطحی با گلدان‌های ساده و گل‌های رنگی، جداره‌ای شبه کبوترخانه، حوض آبی رنگی با موسیقی دلنواز آب، باغچه‌ای پر از گل‌های رنگارنگ و درختان بومی در نظر گرفته شدند که همگی فضای مدرسه را تلطیف نموده و به مثابه باغ خاطراتی‌اند پر از حس تعلق که با آنها توانستیم حیات را به حیاط فراخوانیم.

پروژه‌ی مورد نظر، دبیرستان شبانه‌روزی دخترانه‌ای است با مساحت ۵۲۵۸ مترمربع، واقع در شهرستان رودبار استان کرمان. این پروژه با تلاش بخش خصوصی و با هدف توجه به استعدادها و پتانسیل‌های فرزندان سرزمینمان آغاز گردیده است. کارفرمای این پروژه، در راستای توسعه‌ی علم‌اندوزی در مناطقی که کمتر توجهی به آنها می‌شود، بر آن شد تا مدرسه‌ای را پایه‌گذاری و بنا کند برای دختران این مرزوبوم که آینده‌سازان فردای ایران عزیز و مرکز اصلی بنیان خانواده هستند _ دخترانی که شایستگی استفاده از بهترین و کامل‌ترین امکانات دانش آموختگی و دانش‌آموزی را دارند.

آنچه در ابتدای طراحی این مدرسه توجه ویژه‌ای بدان شده فضا و مکان آن بوده؛ فضایی با بالاترین سطح کیفیت و البته، توجه به جنبه‌های روحی و روان‌شناختی دانش‌آموزان نیز مدنظر جهت ساخت این مکان مقدس علم‌آموزی بوده است. در راستای تحقق دغدغه‌های کارفرما و در جهت ساخت مکانی در شأن دختران این ناحیه، سعی شده مدرسه به گونه‌ای طراحی شود که علاوه بر آنکه علم‌آموزی و یادگیری در آن خوشایند و سهل انجام گیرد، طرحی شایسته و منطبق بر غنای فرهنگی، اقلیم منطقه و معماری ایرانی ارائه گردد.

حجم اصلی مدرسه، شامل دو بخش فضاهای آموزشی در طبقه‌ی همکف و خوابگاه در طبقه‌ی اول می‌باشد که فرم آن با توجه به اقلیم منطقه‌ی رودبار در جهت کنترل صحیح نور و مصرف انرژی با ایجاد حداکثر سایه‌اندازی طراحی گردید. کانسپت پروژه از طراحی کتابی مزین به شعر سهراب سپهری (هر کجا هستم باشم/ آسمان مال من است)، آغاز گردید که خارج شدنش از جلد خویش سرآغاز نگاهی است نو تا دانش‌آموزان نیز با همین سادگی‌ای که سهراب از آن یاد می‌کند به دریافت‌هایی تازه فراخوانده شوند تا لذت مکاشفه در باب علم را بجشند.

مردمان محلی رودبار از دیرباز برای در امان ماندن از گرمای طاقت‌فرسای هوا، خانه‌هایی از حصیر، معروف به «کپر» می‌ساختند؛ خانه‌هایی که مصالح اصلی مورد استفاده از آن،

« نام پروژه/ عملکرد: دبیرستان شبانه‌روزی دخترانه‌ی رودبار کرمان

« شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری پویا فرم (یزد)

« معمار اصلی: مهدی شمس‌الدینی

« همکار طراحی: مانده حسامی‌نژاد

« طراحی و دکوراسیون داخلی: شرکت آرابن

« نوع تأسیسات/ نوع سازه: استفاده از چیلر برای کلبه‌ی فضاها و هواساز جهت سالن

اجتماعات، سازه‌ی بتنی با سقف مجوف پیش‌تنیده

« آدرس پروژه: استان کرمان، شهرستان رودبار

« مساحت/ زیر بنا: ۵۲۵۸ مترمربع، ۴۵۰۰ مترمربع (شامل یک طبقه‌ی اختصاص یافته به فضاهای

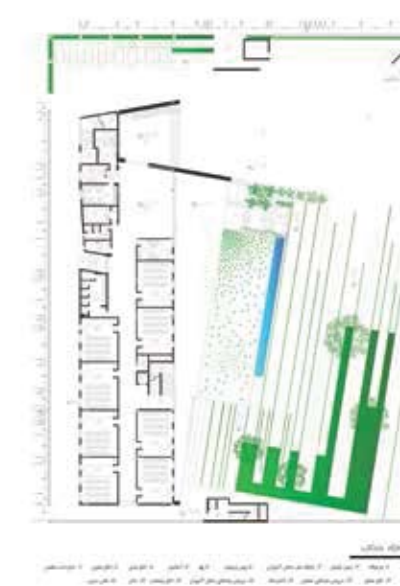
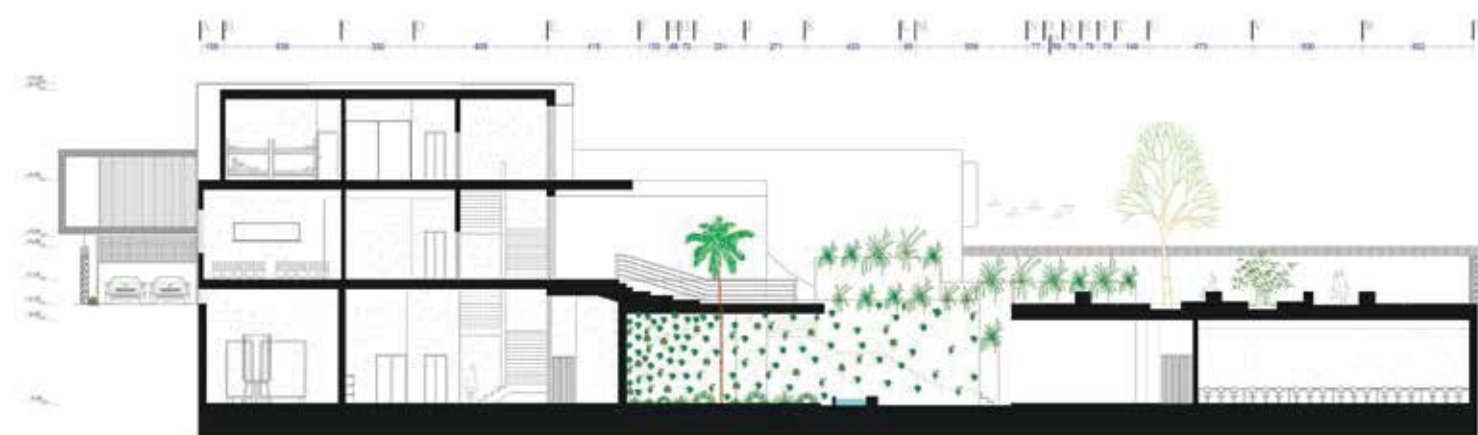
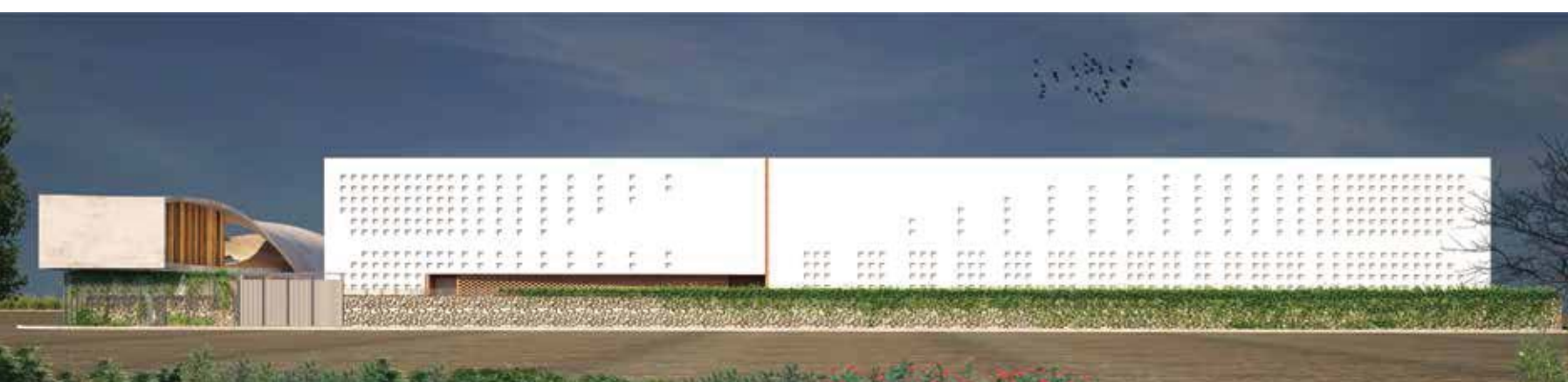
آموزشی به مساحت ۱۳۹۶ مترمربع، یک طبقه‌ی اختصاص یافته به فضای خوابگاه به مساحت

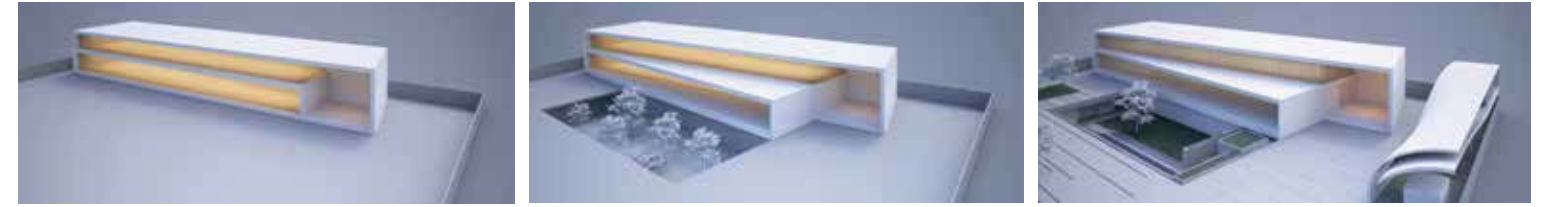
۱۰۴۴ مترمربع، زیرزمین شامل سالن اجتماعات، کتابخانه، نمازخانه، کارگاه آموزشی، سوئیت معلمان به مساحت ۱۷۷۰ مترمربع و مجموعه‌ی فضای ورودی به مساحت ۲۹۰ مترمربع)

« کارفرما: علی نصر، سیما مشکیان

« تاریخ شروع و پایان ساخت: بهار ۱۳۹۶

« ایمیل: pouyaformgroup@gmail.com

رستوران دریایی مرجان

فرشاد کازرونی، آذین سلطانی، فرناز بخشی

از دیگر نکات طراحی این پروژه ایجاد تراس‌های نیمه‌باز در طول حجم کشیده‌ی بنا است، که علاوه بر ایجاد ریتم و هارمونی در طراحی ساختمان، نقش بسزایی در کادربندی دید ناظر، حفظ ارتباط او با محیط پیرامونی و ایجاد فضایی پویا و دلپذیر دارد. در طراحی داخلی رستوران نیز الهام از طبیعت پیرامونی پروژه مد نظر بوده است. بدین منظور، در هماهنگی با ساختار مرجانی کیش از شکل انتزاعی آن به عنوان مفهوم اصلی طراحی داخلی استفاده شده که در طراحی عناصر دکوراتیو و معماری داخلی به‌خوبی به چشم می‌خورد.

رستوران دریایی مرجان با مساحتی در حدود ۸۰۰ مترمربع بر روی موج‌شکنی به طول ۱۸۰ متر در مجاورت هتل مارینا پارک کیش واقع شده است. رستورانی سیال و شناور در ارتباط تنگاتنگ با دریا که دارای بخش‌های مختلفی مانند لابی و فضای انتظار، سالن غذاخوری سرپوشیده، تراس‌ها، فضاهای خدماتی و کافی شاپ روباز است. به طور کلی، طراحی مجموعه‌ی واقع‌شده بر روی موج‌شکن، دارای سلسله مراتب فضایی است. بدین صورت که در ابتدا، محوطه‌ی ورودی با تنوع کف‌سازی و نورپردازی واقع است، سپس به ساختمان رستوران با فضاهای پر و خالی می‌رسیم و در انتها نیز تراس رستوران همراه با آلاچیق‌های مدرن و منحصر به فرد قرار دارد که در طول روز به خوبی سایه‌اندازی می‌کنند و شب‌هنگام، به مانند نگینی در دل دریا می‌درخشند و فضای دلپذیری را برای گذران اوقات فراغت و لذت بردن از مناظر زیبای جزیره‌ی کیش فراهم می‌سازند.

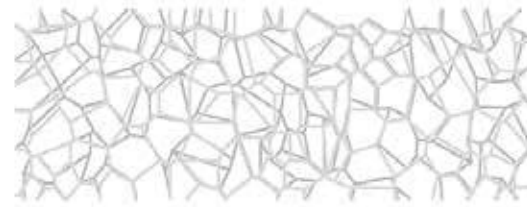
نام پروژه/ عملکرد: رستوران دریایی مرجان، رستوران	آدرس پروژه: جزیره‌ی کیش
شرکت/ دفتر طراحی: BNS Studio	مساحت/ زیر بنا: ۸۰۰ مترمربع
معماران اصلی: فرشاد کازرونی، فرناز بخشی، آذین سلطانی	کارفرما: مارین دریا تابان کیش
همکاران طراحی: نیوشا رشیدی، مهتا حیدری، ضحی نکوئیان، شادی ملک، بهنام برزگر	تاریخ طراحی: ۱۳۹۵
طراحی و دکوراسیون داخلی: BNS Studio	وب‌سایت:
نوع تأسیسات/ نوع سازه: داکت اسپلیت، سازه‌ی پیش‌ساخته	ایمیل: info@bns-studio.com

Coral

Main Hall Ceiling Pattern

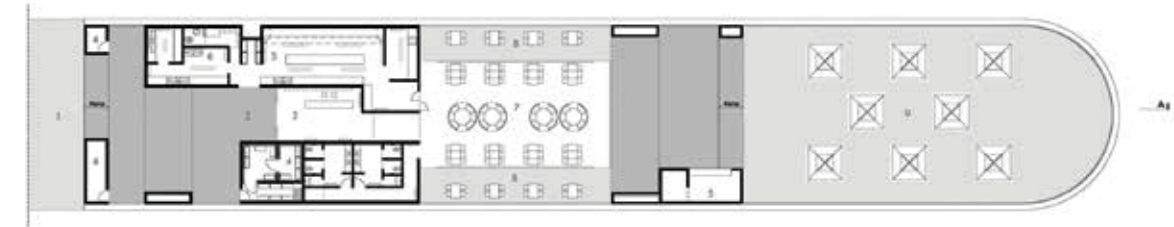
Entrance Wall Pattern

CORAL MARIN
Marina Hotel Seafood Restaurant

A-A مقطع

- 1 - Breakwater
- 2 - Main Entrance
- 3 - Lobby
- 4 - Storage
- 5 - Kitchen
- 6 - Preparation Area
- 7 - Main Hall
- 8 - Outdoor Lounge (Balcony)
- 9 - Outdoor Coffee Shop

پلان

ندا کامیاب، معین کامیاب

محدودیت‌ها و گسترش از درون:

به جهت رعایت استانداردهای تصفیه‌خانه باید حداقل تا ارتفاع ۵ متر فضای خالی برای گردش هوا روی سطح استخرها تأمین گردد، و بدین منظور سازه‌ای ویژه تحت سیستم قاب و با پایه‌هایی به ارتفاع تقریبی ۶ متر طراحی گردید.

احترام به کارگر:

در تراز تصفیه‌خانه فضایی در زیر سازه مختص زمان استراحت کارگران در نظر گرفته شده که توسط يك دیوار سبز از فضای تصفیه‌خانه جدا شده است. به جهت گسترش دادن این فضا و هویت بخشیدن به آن، سطح فضای سبز مجاور، با حفظ درختان به تراز تصفیه‌خانه منتقل گردیده است.

مجموعه‌ای رفاهی – خدماتی مختص کارگران که شامل کلینیک پزشکی و دندانپزشکی، باشگاه ورزشی، سالن اجتماعات و کافی شاپ بوده در تراز ۲۰/۶+ متر طراحی شده است، که برای دسترسی به آن می‌توان از پله و آسانسور استفاده کرد؛ در قسمت شمالی این مجموعه، انباری با مساحت ۵۰۰ مترمربع در نظر گرفته شده است، که برای قسمت بارانداز آن از بالابر صنعتی استفاده می‌شود.

ویژگی‌های فرم:

از آنجا که سایت پروژه در داخل محوطه‌ی کارخانه و در مجاورت مجموعه‌ای از ساختمان‌های صنعتی قرار دارد، باید به این توجه داشت که با وجود متفاوت بودن ماهیت عملکردی پروژه با ساختار صنعتی زمینه برای احترام به بستر از طرحی با اقتباس از ویژگی‌های معماری صنعتی و اکسپوز و به دور از فرم‌های انتزاعی بهره گرفته شده است. ابهامی که در به کارگیری پوسته‌ی غیرشفاف و نیمه‌شفاف منتقل می‌شود، از طریق به‌کارگیری دیوارهای بدون منفذ و مشبك ایجاد می‌شود. تا حد امکان برای تأمین نور فضاها از بازشوهای محدود، از نورگیری‌های غیرمستقیم سقفی و جداره‌های آجری مشبك استفاده شده است. به این صورت، حجم ساختمان از ساختاری صنعتی خارج نشده و بی‌آلایشی خود را حفظ کرده است. در انتها، لازم به ذکر است از آنجا که نام تجاری این کالا «عقاب» است، طراحی سقف این پروژه با اقتباس از نماد عقاب و به شکلی بسیار ساده صورت گرفته است که با سایر ساختمان‌ها هم تناسب دارد.

آجر:

در تمامی ساختمان‌های این مجموعه‌ی صنعتی از آجر قزاقی استفاده شده است، و تیم طراحی برای احترام به بستر، همواره به این تأکید داشته که از مصالح آجر برای نمای پروژه استفاده شود.

این پروژه شامل طرح توسعه‌ی کارخانه‌ای با سابقه‌ای بیش از ۷۰ سال است، که در منطقه‌ی فردوسی‌ه شهریار و در حومه‌ی شهر تهران قرار دارد. کارخانه‌ی مورد نظر با در بر داشتن مجموعه‌ای از سالن‌های تولید، انبارها، ساختمان‌های اداری و آزمایشگاه‌ها، فروشگاه و تصفیه‌خانه در زمینی با مساحت تقریبی ۲۰۰۰۰ مترمربع واقع شده است. با پیشرفت و شکل‌گیری واحدهای مختلف در مجموعه و افزایش نیروی کارگر و متخصص، طرح توسعه‌ی کارخانه به صورت جدی مورد توجه قرار گرفت.

با اعلام درخواست طرح توسعه با هدف تأمین فضایی برای انبار صنعتی و طراحی مجموعه‌ای رفاهی – خدماتی برای کارگران از جانب کارفرما، مراحل اولیه‌ی شناخت و بررسی ابعاد پروژه و تحلیل سایت آغاز گردید.

گزینش سایت پروژه:

پیشنهاد اولیه‌ی کارفرما برای سایت پروژه، زمینی با بافتی سبز و درختانی قطور بود که در محوطه‌ی اصلی کارخانه قرار داشت، که تیم طراحی با تأکید بر حفظ درختان و فضای سبز محوطه و توجه به این که فضا برای ساعات استراحت کارگران محیطی فارغ از محدوده‌ی صنعتی و کاری را فراهم می‌کند، کارفرما را ترغیب نمود که سایت دیگری پیشنهاد دهد.

پیشنهاد ثانویه با ارائه‌ی طرح گسترش از برون و خرید زمینی در مجاورت سایت با قبول بار مالی کارفرما تحویل تیم طراحی گردید.

تیم طراحی پس از تحلیل سایت‌های پیشنهادی و بررسی محدوده‌ی پروژه، موفق به شناخت پتانسیل نهفته‌ای در محوطه‌ی داخلی کارخانه گردید، که علاوه بر حفظ فضای سبز با کاهش شدید بار اقتصادی خرید زمین همراه بود.

در سایت اصلی کارخانه، تصفیه‌خانه‌ای با مساحت تقریبی ۱۲۰۰ مترمربع وجود دارد، که شامل سه استخر تصفیه‌خانه‌ی پسماند بوده و این پتانسیل در این مرحله مورد توجه قرار گرفت که می‌توان روی این فضا، سازه‌ای در ارتفاع ساخت و با این کار فضایی با مساحت ۱۲۰۰ مترمربع در اختیار تیم طراحی قرار گرفت.

نهایتاً طرح پیشنهادی تیم طراحی با دیدگاه حفظ تصفیه‌خانه، تأمین فضایی برای گسترش انبار صنعتی کارخانه و نهایتاً طراحی مجموعه‌ای رفاهی – خدماتی برای کارگران با تکیه بر رویکرد تجمع فضاهایی با عملکردهای متفاوت و رعایت استانداردها مطرح گردید.

◀ نام پروژه/ عملکرد: طرح توسعه‌ی مجموعه‌ی صنعتی

(طراحی مجموعه‌ی رفاهی – خدماتی کارگران)

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری کامیاب

◀ معماران اصلی: ندا کامیاب، معین کامیاب

◀ همکاران طراحی: پریسا باقری رئوف، پیام طالبی، مینا مرآتی

◀ مجری: علی باطنی

◀ نظارت: آرمین باطنی

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: ندا کامیاب، معین کامیاب

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: فن کوئل داکتی، قاب فلزی

◀ آدرس پروژه: شهریار، فردوسی‌ه، بلوار مداحی، کارخانه‌ی حلوا شکری عقاب

◀ مساحت/ زیربنا: ۱۹۰۰ مترمربع

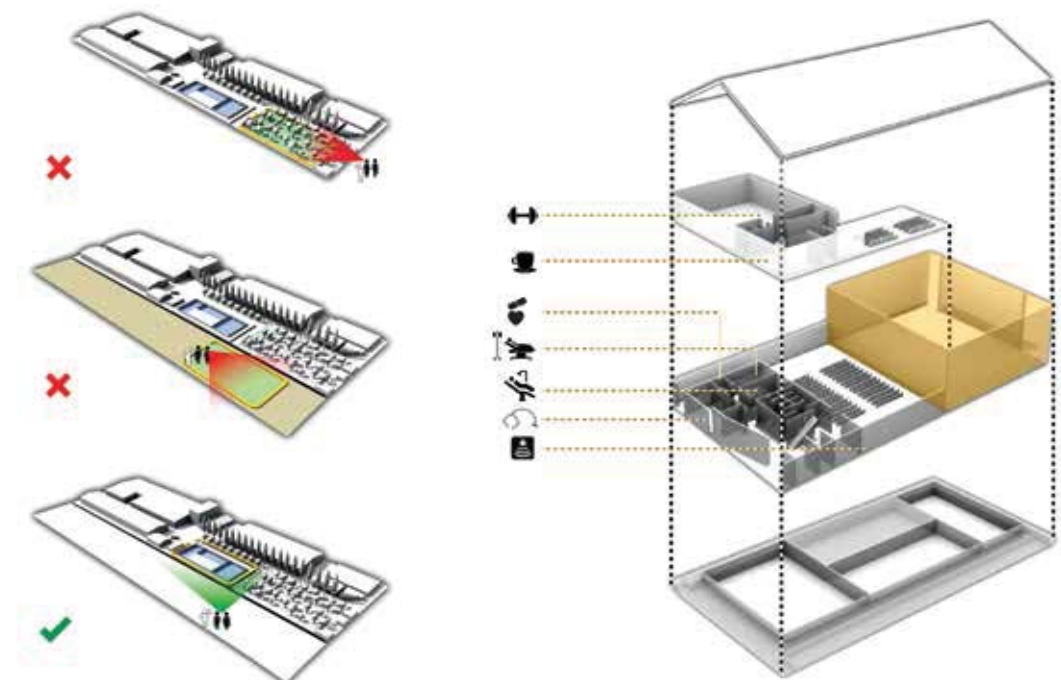
◀ کارفرما: کارخانه‌ی حلوا شکری عقاب (مدیر عامل: سید جلال ناصری)

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: تیر ماه ۹۷

◀ عکاسی پروژه: سعید عسگری

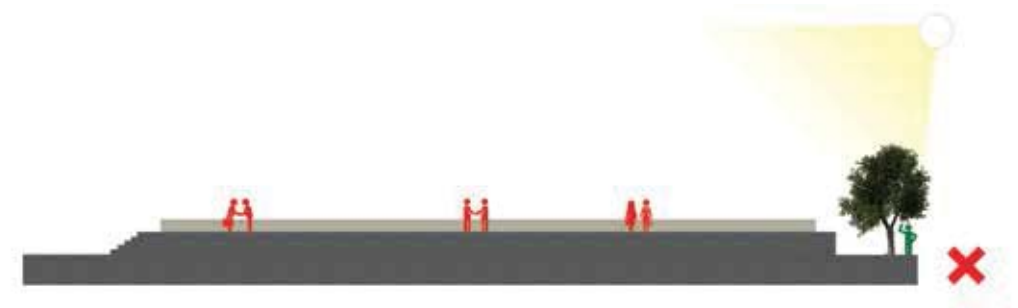
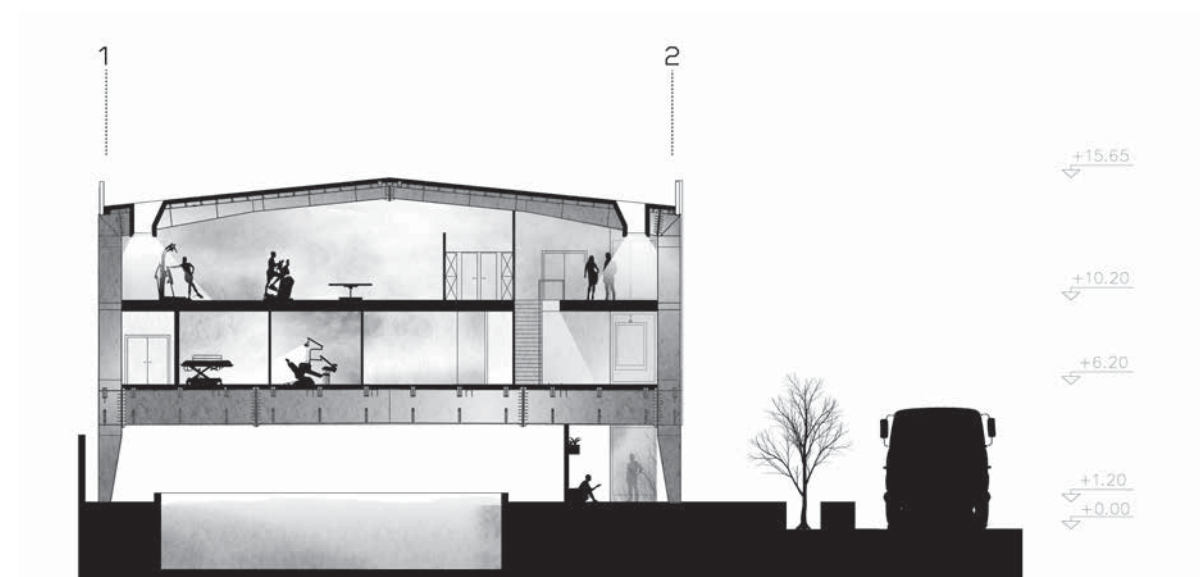
◀ ایمیل:

kamyab_studio@gmail.com

روند موقعیت‌یابی و شناخت سایت

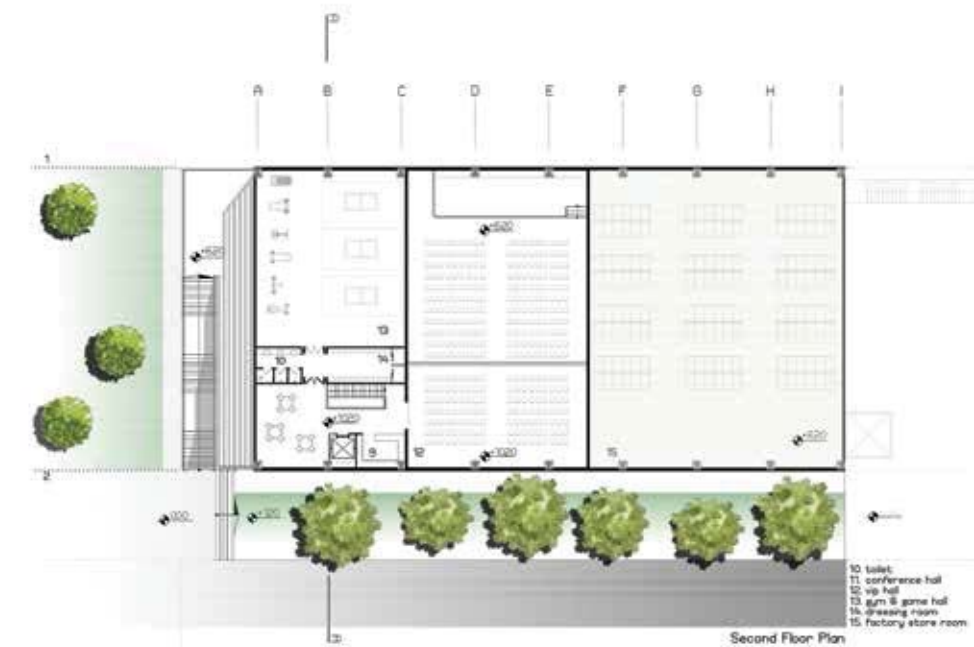
جایابی فضایی عملکردها

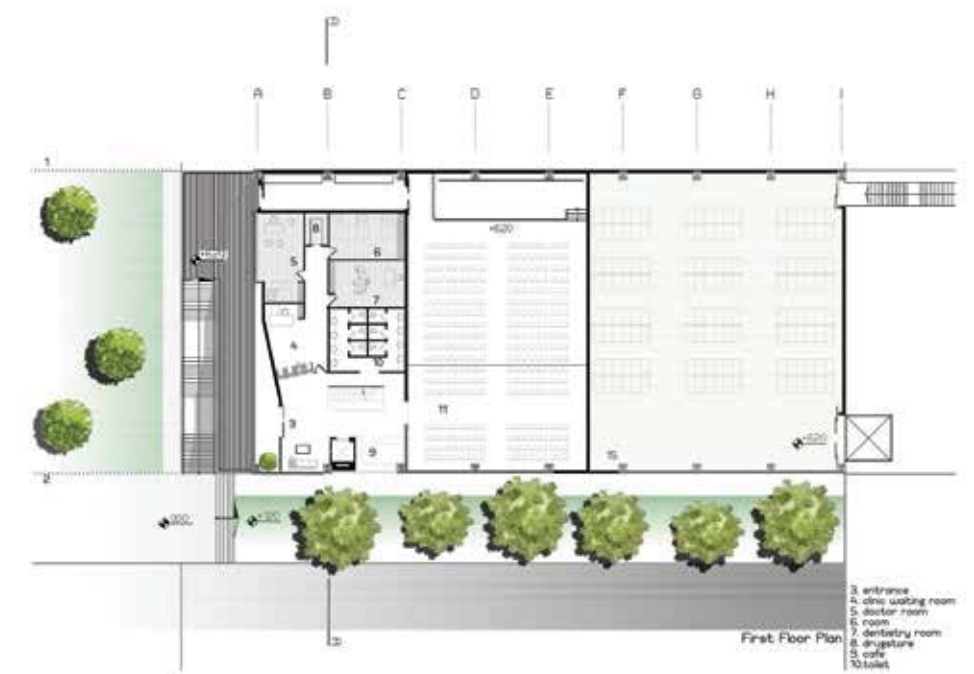
احترام به کاربر

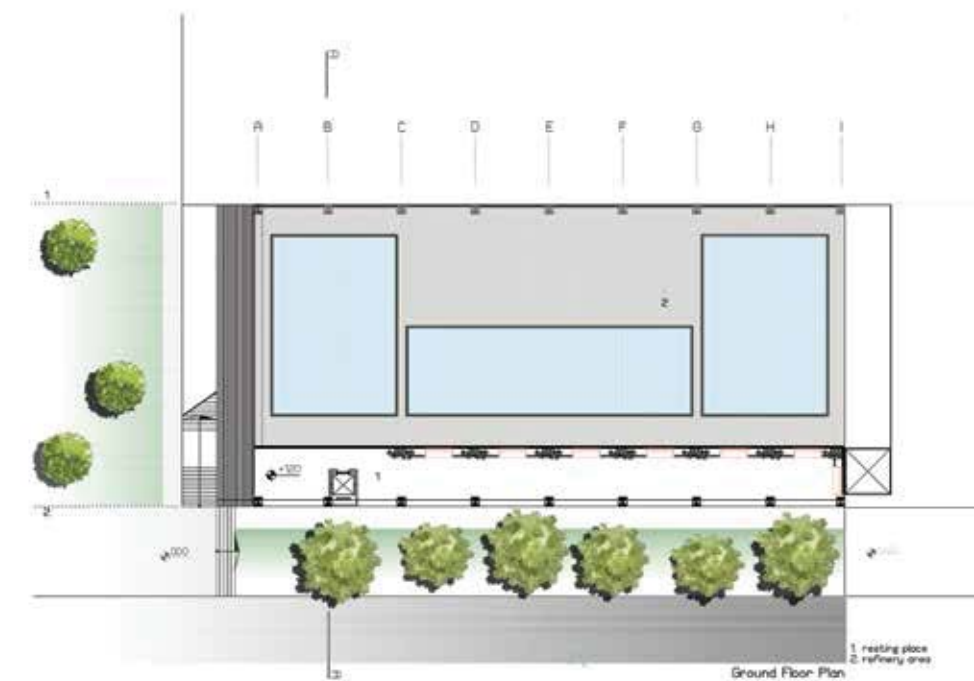
روند شکل گیری پروژه

پلان طبقه ی دوم

پلان طبقه ی اول

پلان همکف

طرح بازار ایرانی اسلامی شهر الوند (مسابقه‌ی آزاد ملی)

علیرضا کریمی کلور

مبانی:

در طراحی مجموعه چند عملکردی با محوریت بازار در شهر الوند، ما با چالش درهم‌تنیدگی عملکردهای مختلف با یکدیگر، روبه‌رو بودیم. با وجود اینکه عنوان مجموعه به بازار اشاره داشت، اما بیشترین مساحت فضای خواسته‌شده در برنامه‌ی فیزیکی پیشنهادی مسابقه، بخش اداری با مساحت حداقل ۱۷۵۰۰ مترمربع بود. درحالی که مساحت خواسته‌شده برای بخش تجاری ۱۵۰۰۰ متر بود. بخش‌های پذیرایی و تالار، مجموعه ورزشی، مجموعه فرهنگی و مذهبی و پارکینگ و بخش‌های خدماتی نیز به آن اضافه می‌شد. در نهایت نیاز به طراحی فضای سبز عمومی و شهری نیز بود. پس به ناچار با پیشنهاد طراحی عمودی، سطح اشغال بخش اداری را کاهش دادیم و به طبقات آن اضافه نمودیم.

در طراحی مجموعه‌ی تجاری، با هدف الهام‌گیری از بازار تاریخی ایرانی و با ایجاد حیاط مرکزی وسیع به درونگرایی رسیدیم. علاوه بر این که از ویژگی بسیار مهم معماری ایرانی، یعنی تقارن کل در عین عدم تقارن در جزئیات، استفاده‌ی بسیار نمودیم. بدین صورت که با ایجاد آکس مرکزی و طراحی فضای سبز به صورت باغ ایرانی، تقارنی در کلیت مجموعه ایجاد کردیم که با جابه‌جایی ساختمان‌ها به تحریک عمق دید، و همچنین با استفاده از تناسبات در نماسازی بخش‌های مختلف، به عدم تقارن در جزئیات برسیم.

در مرکزیت مجموعه، با ایجاد گودال باغچه، گرهی عملکردی ایجاد کردیم. ارتباط بین بخش ورزشی، پذیرایی، پارکینگ و تجاری با فضای باز عمومی، در این نقطه به اوج خود می‌رسد. با این روش عملکردها در عین فعالیت همزمان با یکدیگر، امکان فعالیت مجزا در شیفت‌های مختلف کاری و ساعات مختلف شبانه‌روز را خواهند داشت.

« نام پروژه/ عملکرد: طرح بازار ایرانی اسلامی شهر الوند (مسابقه‌ی آزاد ملی)

« شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری علیرضا کریمی و همکاران

« معمار اصلی: علیرضا کریمی کلور

« همکاران طراحی: عیسی ذکایی، پرهام ادیب پور، حانیه آل یاسین

« نوع سازه: بنتی-دال مجوف

« آدرس پروژه: استان قزوین، شهر جدید الوند، میدان بسیج، خیابان آزادگان

« مساحت: ۵ هکتار

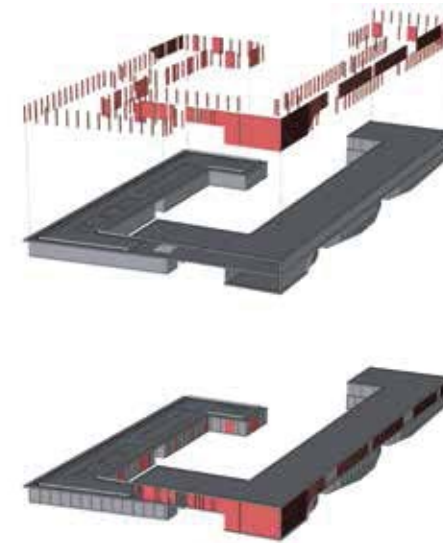
« کارفرما: شهرداری الوند

« تاریخ شروع طراحی: بهار ۱۳۹۶

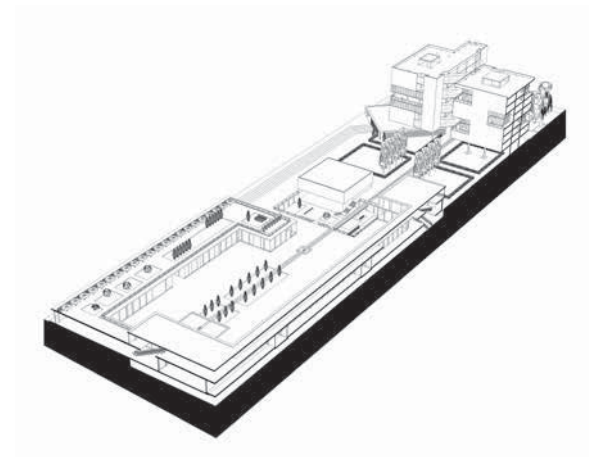
« ایمیل:

Alirezaarchi7@gmail.com

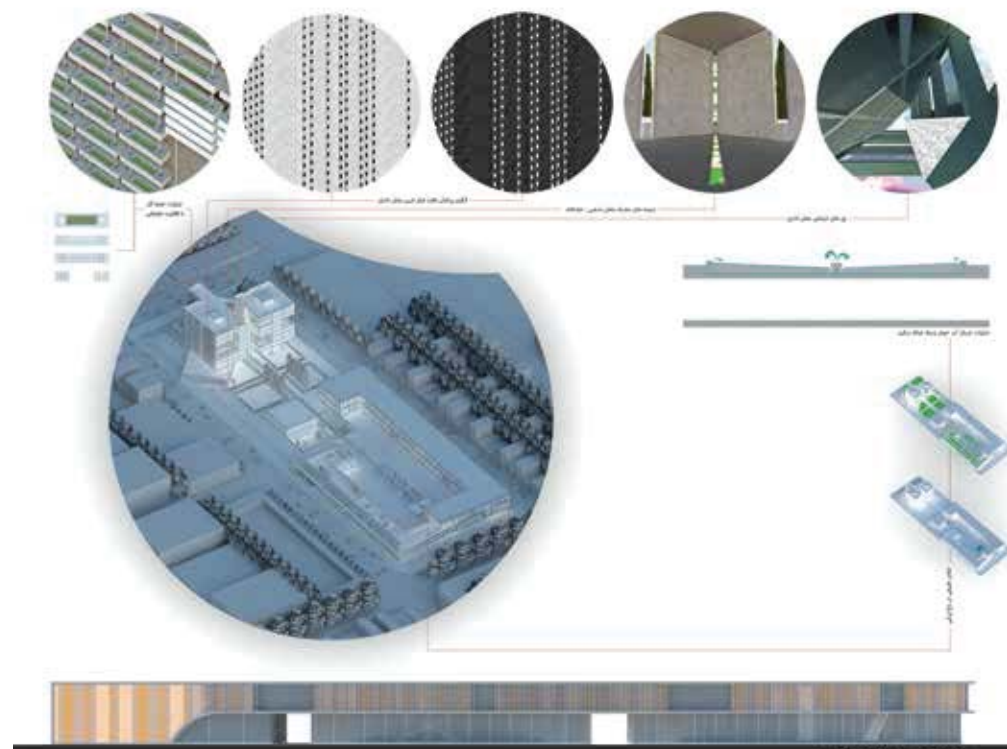

دیاگرام

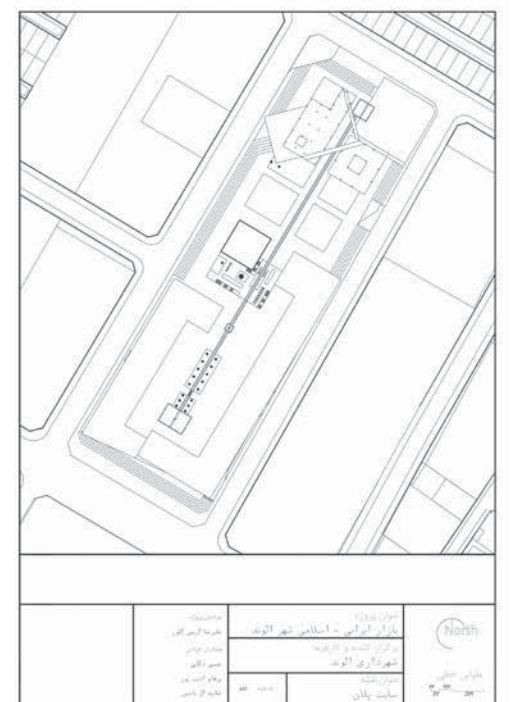
مقطع

پلان طبقه ی اول

پلان همکف

سایت پلان

دهکده‌ی بوم‌گردی تنکابن

محمدرضا کهزادی

مسائل ذیل:

- چگونه می‌توان برای انسان امروز معماری بومی را ارائه داد؟
- چطور می‌توان با رعایت عناصر معماری بومی بلندمرتبه‌سازی کرد؟
- راه بازگشت به معماری گذشته و جلوگیری از مرگ مشاغل سنتی چیست؟
- چگونه می‌توان تکنیک‌های پایدار معماری سنتی را برای تکنولوژی ساخت امروز ترجمه نمود؟

• راهکار معمارانه‌ی مقابله با ساخت‌وساز طبیعت‌ستیز در دامنه‌ی البرز چیست؟

• حلقه‌ی مفقود شده‌ی پیوند معماری گذشته و امروز چیست؟

پروژه‌ی دهکده‌ی بومگردی تنکابن برای زمینی به مساحت ۳۰ هکتار در منطقه‌ی جنگلی چالدره‌ی تنکابن طراحی شده است. این پروژه شامل یک ساختمان مرکزی به مساحت ۴۰۰۰ متر با سازه‌ی چوب بستی که سوئیت‌های اقامتی را در خود جای داده است و تعدادی کلبه و پاووین که فضاهای عملکردی را شکل می‌دهند تشکیل شده است. هدف اصلی طرح، علاوه بر پاسخ به نیازهای خواسته شده‌ی پروژه، بازآفرینی معماری بومی کرانه‌ی جنوبی دریای خزر بود و نه صرفاً ساخت مجدد خانه‌های قدیمی. در مجموع، این پروژه پاسخی است برای

◀ نام پروژه/ عملکرد: دهکده بوم‌گردی تنکابن

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر معماری MRK

◀ معمار اصلی: محمدرضا کهزادی

◀ همکاران طراحی: مرتضی علی‌محمدی، ندا میرانی، محمد آقاچانی، بنیامین جهانشاهی،

مهتاب اذغانی، نیلوفر صادقی، حسین آقایی، معظمه اشکوریان، سوگند شورج

◀ نوع سازه: چوبی

◀ آدرس پروژه: تنکابن، دوهزار، پارک جنگلی چالدره

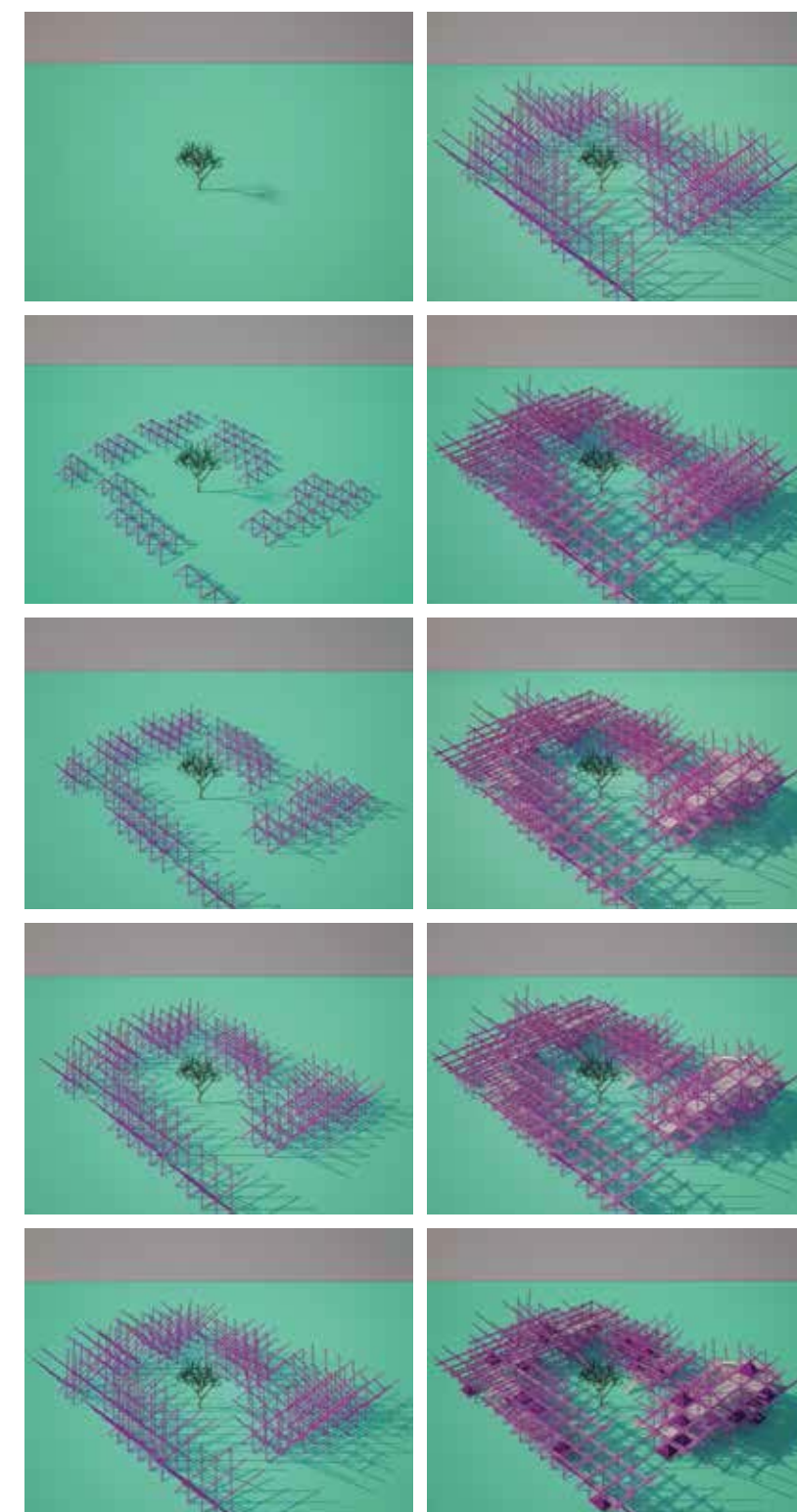
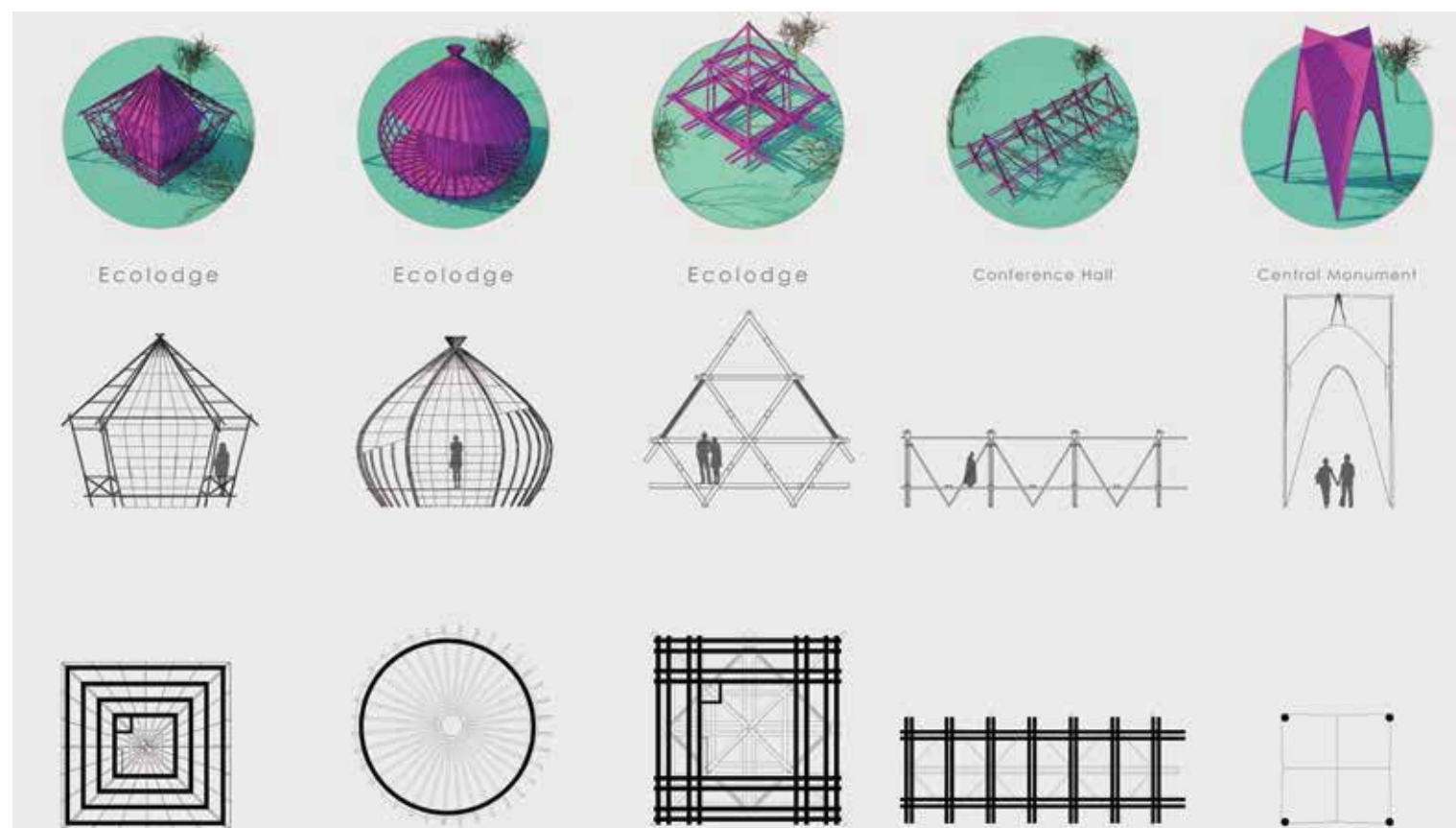
◀ مساحت/ زیر بنا: ۵۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: شخصی

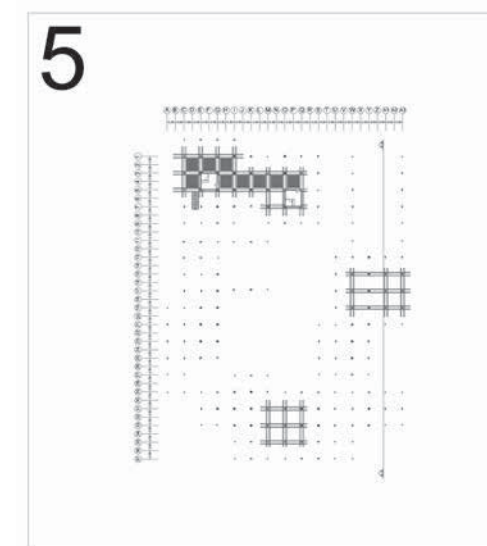
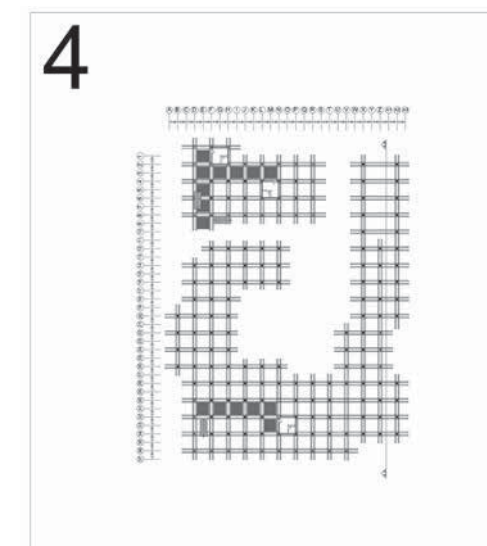
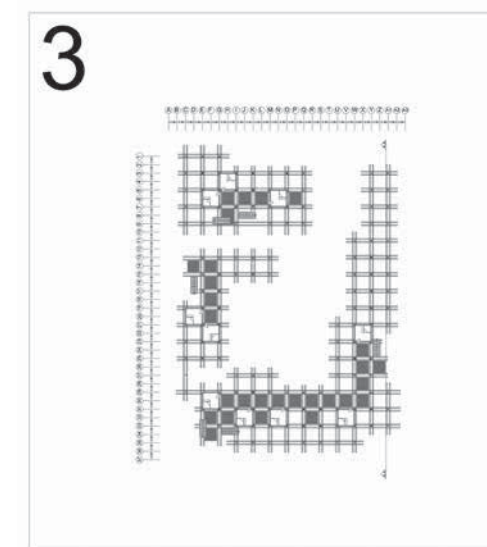
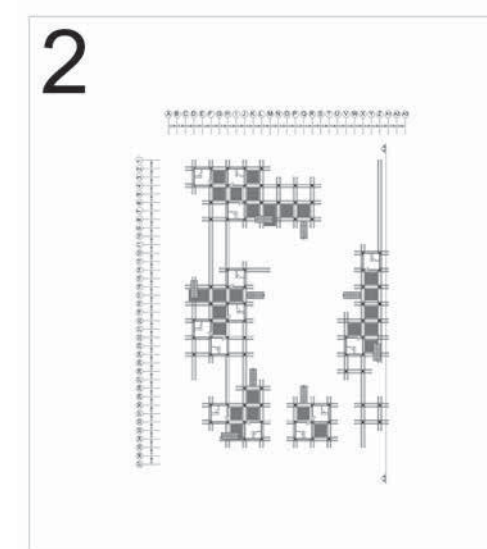
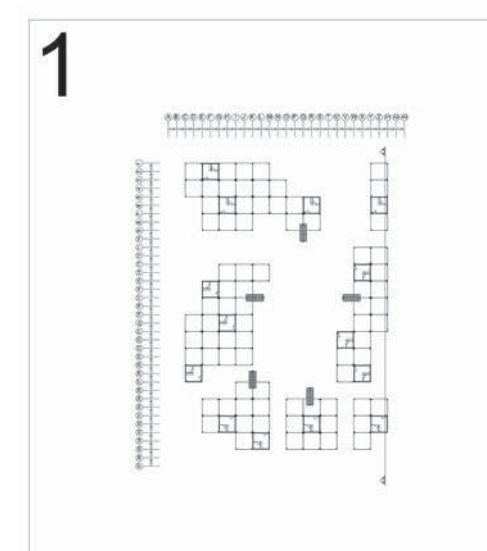
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: زمستان ۹۶

◀ وب‌سایت:

www.mrkoffice.ir

مراحل طراحی

برج مسکونی ادیب

احسان مالکی، یکتا آفرین

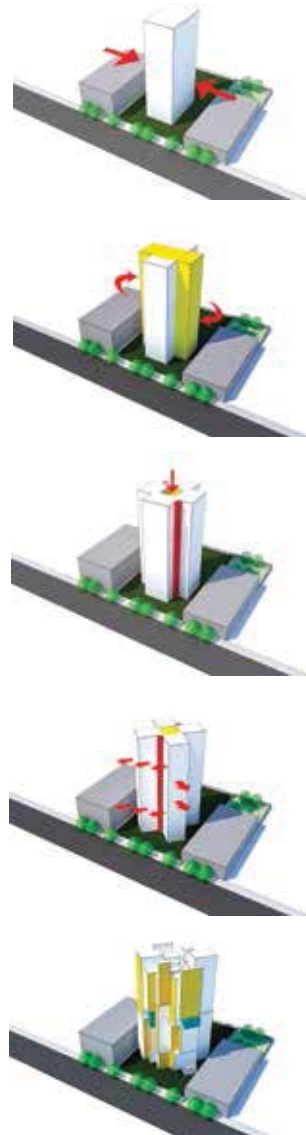
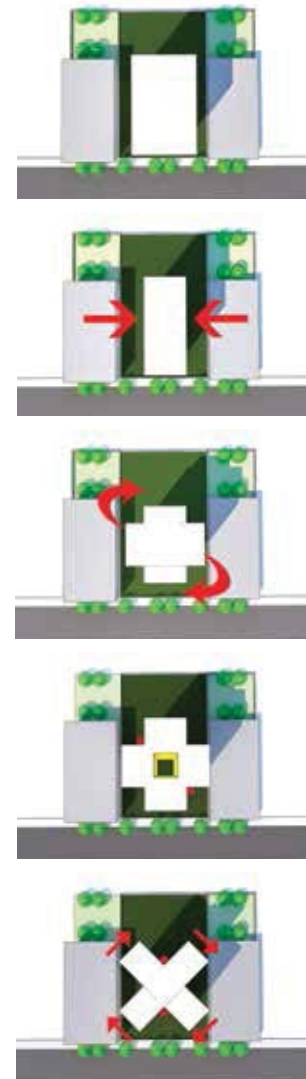
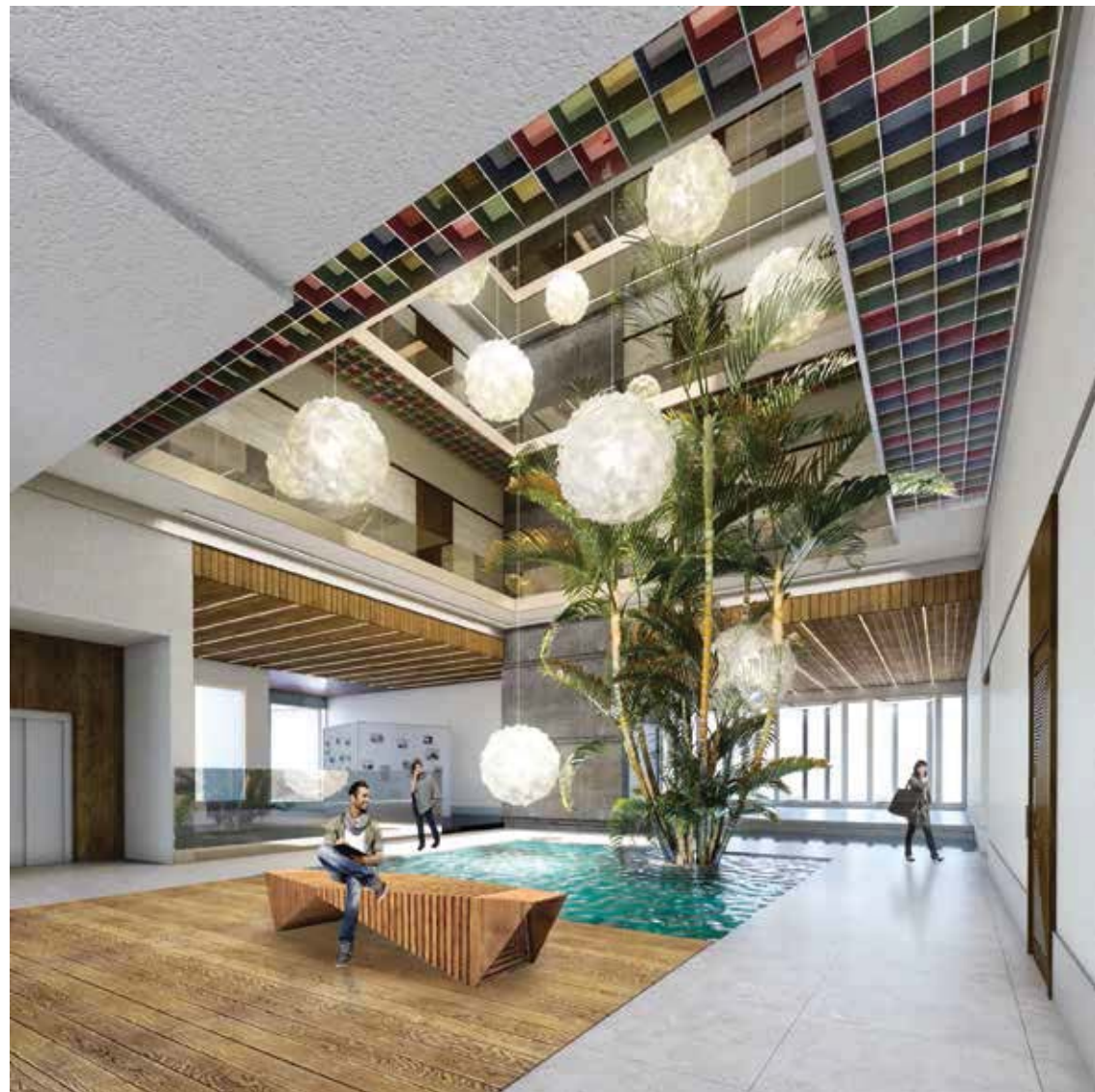
فضای زندگی که در این مجموعه به وجود آمده، سرشار از حس پویایی و تحرک می‌باشد. هدف اصلی طراحی داخلی این مجموعه خلق فضایی پرنور، راحت و آرامش‌بخش بوده که در عین مدرن بودن، حس اصالت معماری ایرانی، چشم‌نوازی می‌نماید. از ویژگی‌های شاخص این طرح می‌توان به پایبندی به اصل وحدت و هماهنگی در عین تنوع در رنگ و نورپردازی اشاره نمود. همچنین در توجه به زمینه‌ی فرهنگی، معنایی و سنت‌های گذشته، فضای نیمه‌باز داخلی به نوعی یادآور بیانی مدرن از حیاط‌های مرکزی سنتی ایران است که عنصر اصلی سازماندهی سایر فضاها در اطرافشان می‌باشد. این امر، علاوه بر یادآوری الگوهای شکلی به نوعی بازتاب الگوهای فعالیتتی از گذشته نیز خواهد بود.

پروژه‌ی حاضر، در پاسخ به توجهاتی نظیر به روز بودن و درعین‌حال «این همانی بودن» نوعی سکوت و کسب آرامش در برابر ساختمان‌سازی‌های شهری را اختیار کرده است و سعی دارد در کنار توجه ویژه به فرمالیسم و فضای معماری، موقرانه و با صلابت، خود را از این ناهماهنگی‌ها و هیاهوها به دور داشته و آرامش را در ذهن مخاطب القا نماید.

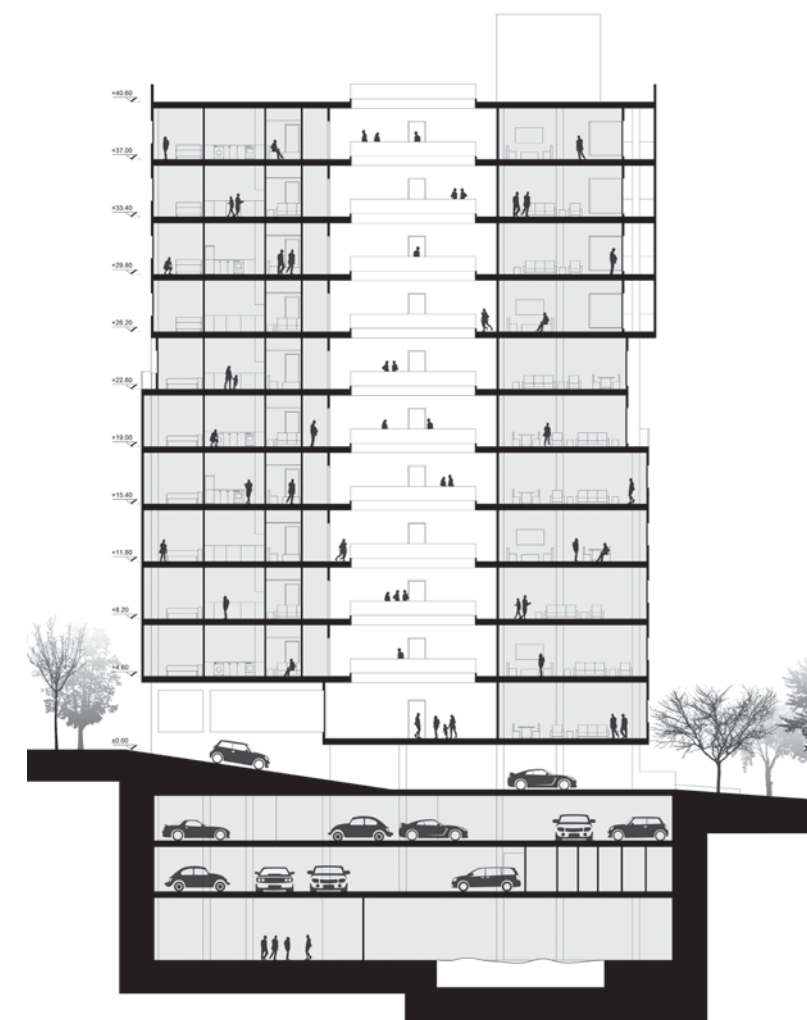
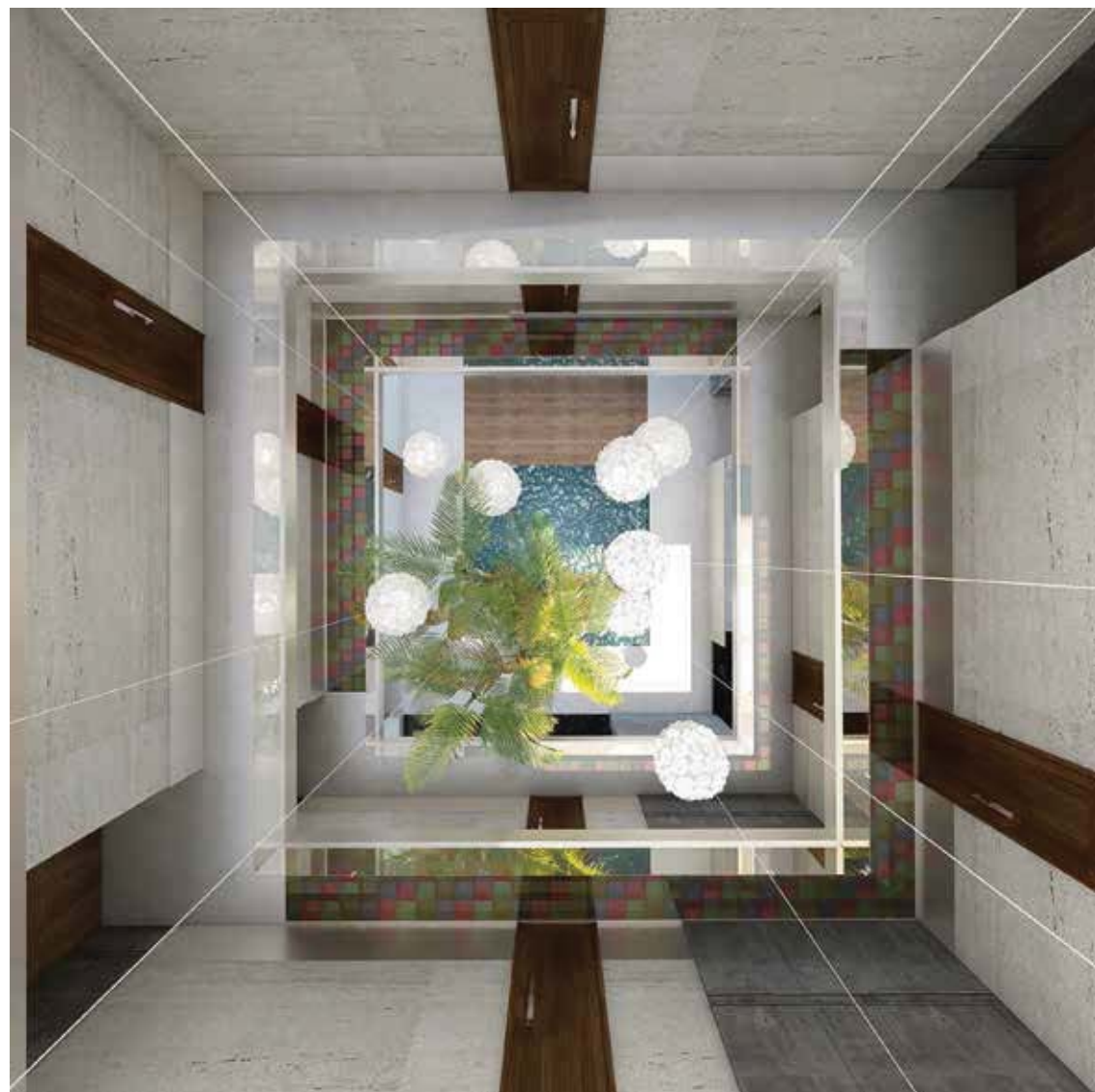
در طراحی نما، تلاش شده تا با بکارگیری ترکیبی ساده از فرم مکعب، بنایی با کلیت واحد ایجاد گردد. تنوع و کارکرد مصالحی همچون چوب، سنگ و کاشی فیروزه‌ای موجب می‌شود تا بنا احساس خانه‌ای با حس‌وحال ایرانی را برای ساکنان فراهم آورد؛ همچنین این ترکیب باعث ایجاد حس پویایی در نما گردیده و تناسبات و بافت‌های مختلف، ترکیب پیچیده‌ی فرم را هر چه بیشتر منسجم می‌سازد. چرخش فرمی در پلان و قرارگیری بازشوها و نورگیرهای سازمان یافته، موجب نفوذ‌گزینش یافته‌ای از نور طبیعی و افزایش کیفیت فضای داخلی می‌گردد.

هدف کلی در هر طراحی از نظر بصری، ایجاد تعادل، وحدت و هارمونی بین عناصر تشکیل دهنده‌ی فضا با توجه به کاربری آن می‌باشد و این مهم در طراحی فضاهای برج باغ ادیب مشهود و نمایان است. یکی دیگر از اهداف طراحی این بنا با ساختاری هنری در ضمن بیان زیبایی‌شناختی، تشکیل محیطی انسان‌مدار و مطلوب در راستای القای حس آرامش برای استفاده کنندگان هنگام تعامل با محیط می‌باشد. اصول اولیه‌ی این طرح از جمله طراحی جزئیات، عناصر خارجی نما و داخلی، تزئینات و طراحی خاص فضای سبز و استفاده از آب برای ایجاد دید بصری مناسب و آرامش روان‌شناسی فضا از موارد کیفی آن به شمار می‌روند. ایده‌ی اولیه‌ی برج باغ ادیب برگرفته از خطوط و مبانی معماری سنتی ایرانی است. این روند با انتخاب وسواس‌گونه و دقیق شکل، فرم و رنگ‌ها در فضاهای داخلی، خارجی و محوطه صورت پذیرفته است. همچنین متأثر از امان‌های معماری سنتی ایرانی، از قبیل مقرنس‌های تزئینی و حجم تبدیل به فرمی سیال گشته که نورگیری و منظره‌های متفاوت و منحصر‌به‌فردی را برای استفاده کنندگان فراهم می‌آورد. ضمن بهره‌گیری از این امان، نما بخش غیرقابل تفکیکی از درون و جزئی از شالوده‌ی آن و به تعبیر دیگر، یال بیرونی از یک ساختار به هم پیوسته می‌باشد؛ از طرفی، واحدهای منفک طراحی شده در نما، بروز بیرونی از واحدهای مسکونی بوده و خوانایی فرمی را برای ساکنین فراهم می‌آورد.

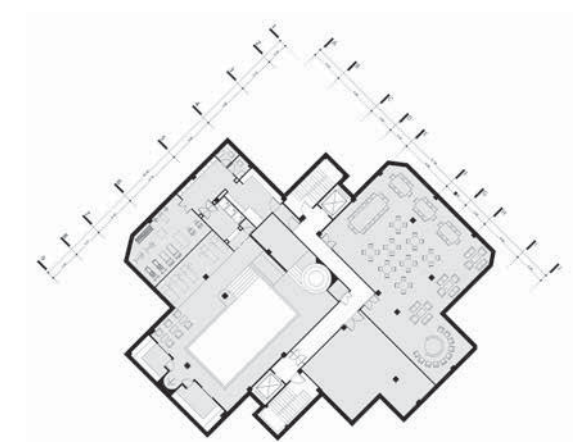
نام پروژه/ عملکرد: برج مسکونی ادیب	« آدرس پروژه: تهران، امیرنیا، افخمی، بهارستان دوم
شرکت/ دفتر طراحی: مهندسين مشاور آتی زیست	« مساحت/ زیر بنا: ۱۲۱۵۰ مترمربع
معماران اصلی: احسان مالکی، یکتا آفرین	« کارفرما: فرزین ادیب شهرکی
همکاران طراحی: لیلی بیجاری، حسن عابدی	« تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-در حال ساخت
طراحی و دکوراسیون داخلی: یکتا آفرین	« وب‌سایت:
« نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی مرکزی و فن کویل، اسکلت فلزی (پیچ و مهره)	« ایمیل: info@atizist.com

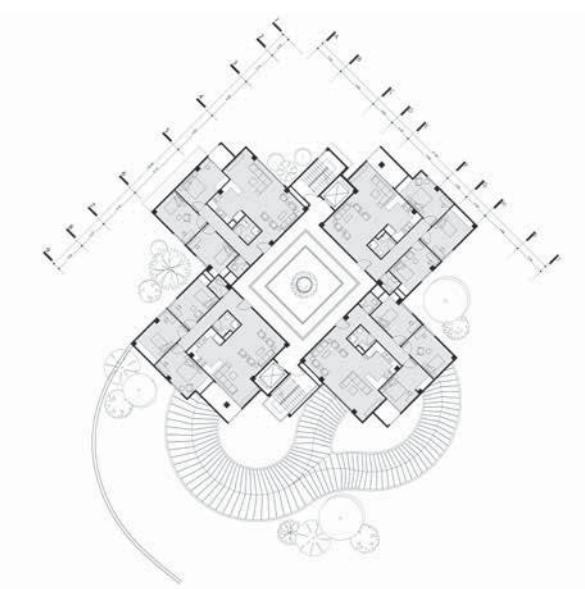
روند طراحی

مقطع

پلان طبقه ی منفی چهار

پلان طبقه ی دوم

برج مسکونی هزار آسمان

احسان مالکی، یکتا آفرین

انرژی، آن را دارای کیفیت منحصر به فردی نماید. معمار با ایجاد باغ عمودی و تراس‌های گسترده در تمامی سطوح بنا، دیدگاهی متفاوت برای زندگی شهری ارائه نموده است. روش طراحی ساختمان‌های بلندمرتبه، تبدیل به چند تیپ تکراری شده است؛ حتی برخی از آنها که دارای تراس می‌باشند دچار ریتمیک شده‌اند، اما پلان‌های برج مسکونی هزار آسمان بسیار پیچیده‌تر بوده که در نتیجهی آن، آپارتمان‌هایی با متراژ حدود ۶۳۰-۵۵۰ مترمربع با تراس‌های اغوا کننده بوده است.

این بنا با ساختار متفاوت حجمی و چرخش فضاهای خالی شده در سطوح، تمامی واحدها را از منظره و آسمان و گیاه بی‌نصیب نگذاشته است، به طوری که تمامی ساکنین در تمامی طبقات از کیفیت فضای حیاط‌های روباز بهره‌مند شده‌اند. توجه به نور و فضا از ارکان اصلی معماری است. علاوه بر این، سیالیت فضا و نیز ارتباط فضای داخلی و فضای بیرونی از شاخصه‌های این پروژه است. طراحی برج مسکونی هزار آسمان با هدف بازسازی و بازگرداندن کیفیت فضا به زندگی استفاده‌کنندگان می‌باشد. معمار با ساختار فرمی بنا خواسته تا به واسطه‌ی آگاهی و احترام به شهر، منظره‌ی شهر را به داخل خانه‌ها دعوت نماید. لایه‌های تشکیل دهنده‌ی بنا شامل تراس‌ها، داخل و خارج پوشش گیاهی، نور و هویت است و نتیجه‌ی آن یک ساختمان عمودی است که توسط فرم‌های منظم و متحرک دچار تنوع فضایی شده است. می‌توان گفت با ایجاد زندگی انعطاف‌پذیر بین داخل و خارج بنا و جزئیات دقیق و متمرکز بر ارزیابی سازگاری با محیط زیست، این ساختمان تبدیل به یک ساختمان منحصربه‌فرد شده است. افزون بر این، فرو رفتگی‌ها که در سطح بنا ایجاد شده و ساختار طبقه‌بندی شده‌ی آن توسط واحدهای مسکونی که به عقب یا جلو متوسل شده‌اند، اجازه داده تا در تراس‌ها فضای سرپوشیده و روباز ایجاد شود که نتیجه‌ی آن نور و سایه می‌باشد.

در زندگی شهری امروز حیاط‌ها از خانه‌ی ایرانی‌ها تا حدود زیادی حذف شده که خود موجب از دست دادن کیفیت زندگی گردیده است. در این پروژه، طراح از ایجاد برش‌ها در سطح نما، دو هدف عمده داشته است:

۱- ایجاد حیاط‌های روباز و مسقف برای بهبود کیفیت فضای زندگی
۲- فراهم نمودن کیفیت یکسان در طبقات مختلف با ایجاد سکانس‌های متنوع و درخور زندگی برای استفاده کنندگان در تمامی طبقات

در روند طراحی این برج مسکونی، مقاطعی از حجم حذف شده است و این برش‌ها در تمامی طبقات چرخیده و همین امر باعث ایجاد پلان‌های نامنظم و متنوع و همچنین تراس‌هایی با ارتفاع‌های متفاوت شده است. موقعیت قرارگیری برج مسکونی هزار آسمان در یکی از مناطق خوب بافت شهری تهران (زعفرانیه) می‌باشد و به دلیل متفاوت بودن و طراحی به یاد ماندنی با ساختمان‌های بلندمرتبه‌ی تکراری با پنجره‌های کوچک و عدم وجود آسمان در زندگی، در تضاد بوده است. در واقع ساختمان برج هزار آسمان، مانند یک تندیس مرتفع با تلفیقی از باغ‌های عمودی افراشته شده که ظاهری متفاوت و درعین‌حال دارای نظم، به معماری ساختمان داده است. این ساختمان به طور چرخشی دارای ساختار پله‌ای است که این پلکان در تمام اندام بنا حرکت کرده و باعث شده تا هر طبقه به طور انفرادی، ظاهری متفاوت، همراه با نور و گیاه داشته باشد. حجم انعطاف‌پذیر با قرار گرفتن تراس‌ها و گیاهان مترکم از مزایای طرح بوده که می‌تواند به راحتی پاسخگوی زندگی ایرانی باشد.

این ساختمان در منطقه‌ی زعفرانیه، در زمینی به مساحت ۱۵۰۰ مترمربع و با زیربنایی حدود ۱۴۵۰۰ مترمربع طراحی شده است. در طراحی این برج مسکونی سعی شده با کم کردن از حجم بنا در تمامی جداره‌ها (شرقی، غربی، شمالی و جنوبی)، نور آفتاب و هوای تازه، منظره و گیاه را وارد زندگی ساکنین کرده تا بدین ترتیب هم به لحاظ بصری و هم از لحاظ

◀ نام پروژه/ عملکرد: برج مسکونی هزار آسمان

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور آتی زیست

◀ معماران اصلی: احسان مالکی، یکتا آفرین

◀ همکار طراحی: حسن عابدی

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه‌ی مرکزی، فن کویل، فلزی

◀ آدرس پروژه: تهران، زعفرانیه، نیاززاده

◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۴۵۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: بخش خصوصی

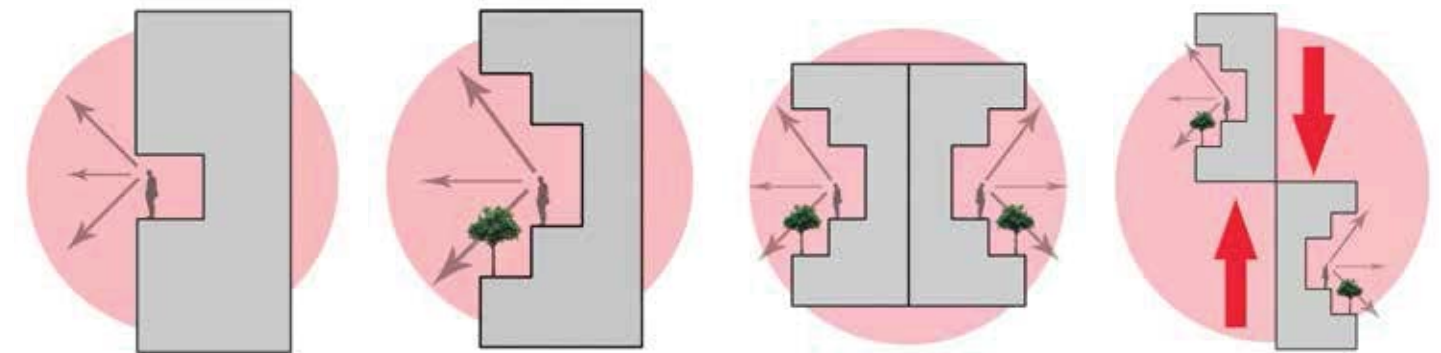
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: در حال طراحی

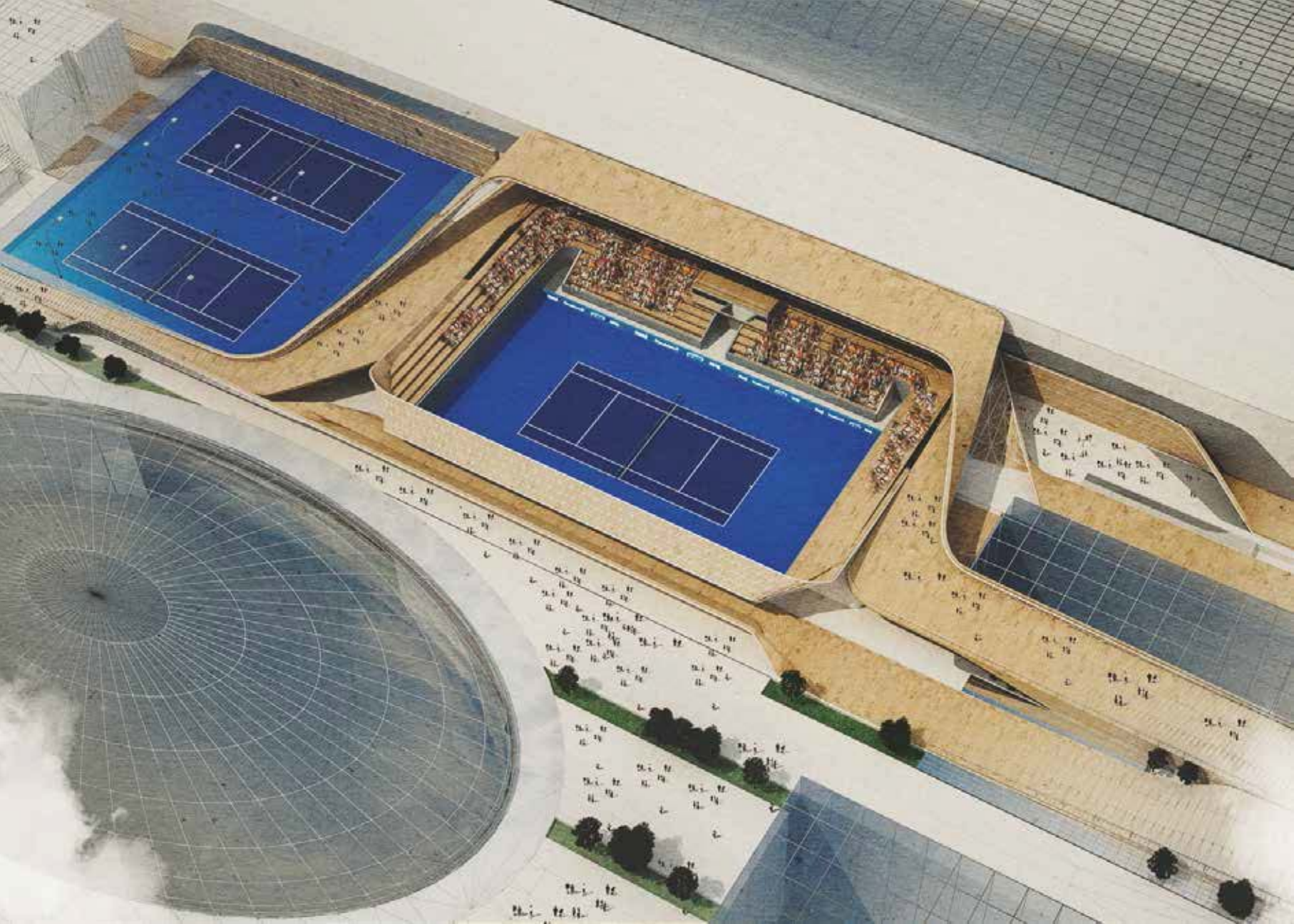
◀ وب‌سایت:

www.atizist.com

info@atizist.com

◀ ایمیل:

مجموعه ی استادیوم‌های تنیس ایران مال

رضا مفاخر

این نگرش، ایده‌ی جدا شدن و بلند شدن پوسته‌های بام را مطرح ساخت – پوسته‌هایی که ساختار کالبدی پروژه‌ی ایران‌مال را ایجاد نموده‌اند و از سطح زمین تا روی نما و سطح بام امتداد یافته‌اند و سایت پروژه را به قطعاتی ۱۰ متری با فواصل ۲ متری تقسیم نموده‌اند. در راستای همخوانی طرح با ساختار پروژه، این تقسیمات به پوسته‌هایی تکرارشونده تعبیر شده‌اند که به عنوان عامل سازمان دهنده‌ی طرح با برخاستن از زمین، بدنه و کالبد استادیوم را شکل می‌دهند و سطوح و جداره‌های پروژه، رمپ‌های دسترسی، ورودی‌های اصلی و فرعی، بدنه‌ی جایگاه‌ها و سایبان‌ها را به وجود می‌آورند، به طوری که نمودی هماهنگ با مجموعه، اما متفاوت، پرشور و درعین‌حال متین ایجاد می‌نمایند.

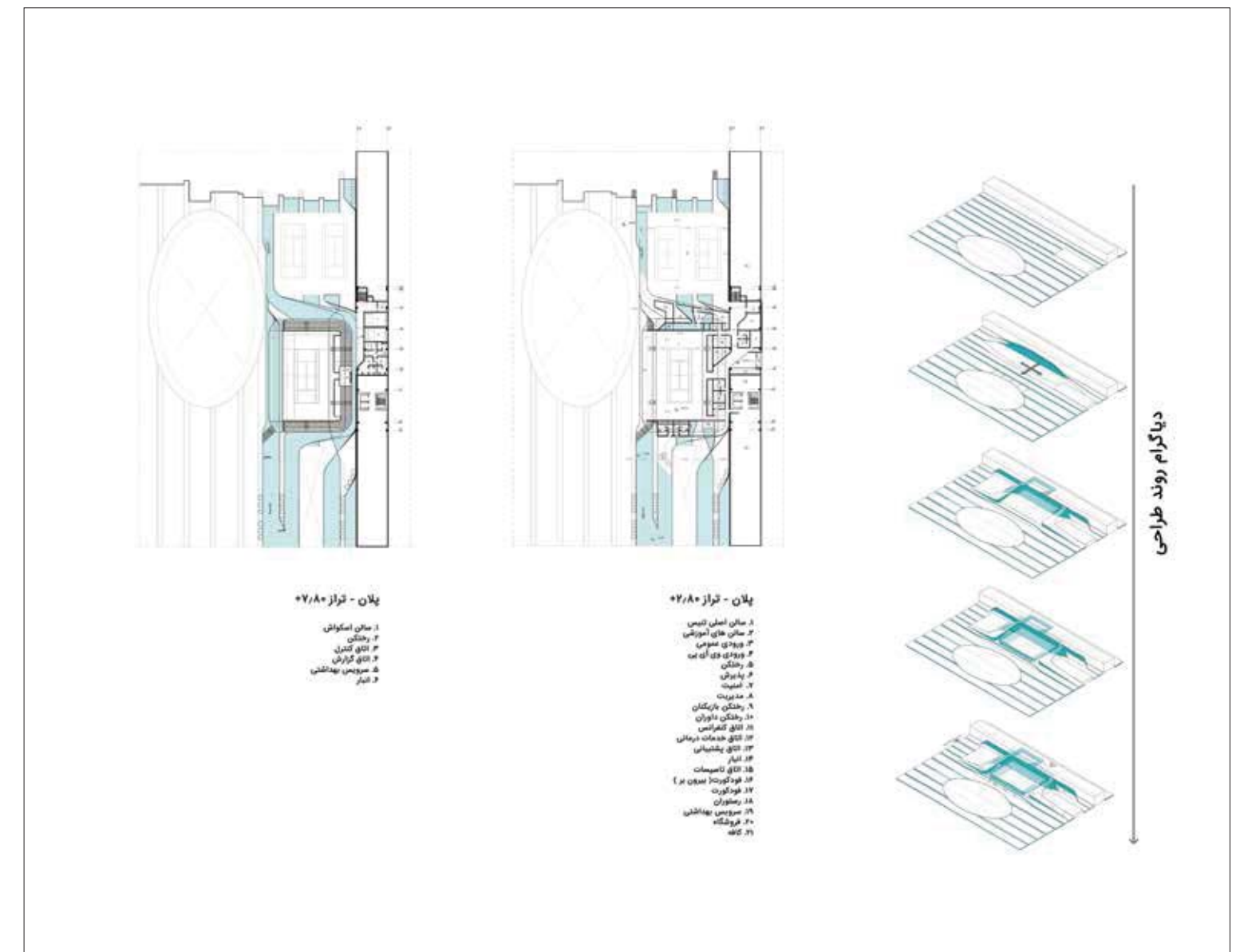
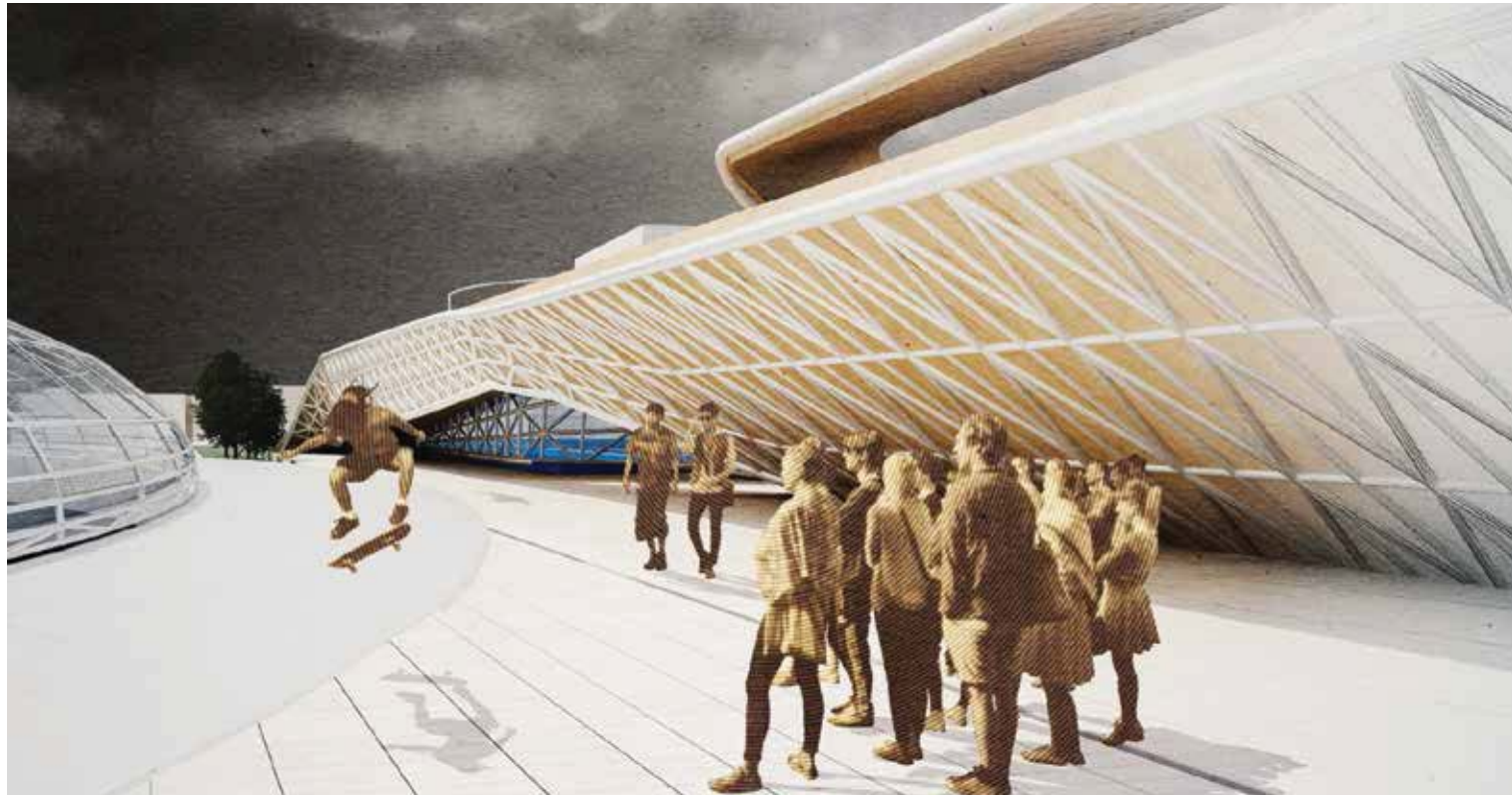
کانسپت پروژه در تمام ابعاد طرح از جمله سازه – که بخشی جدانشدنی از هویت کالبدی استادیوم می‌باشد – نمایان شده است. سازه‌ی فضایی که متشکل از اعضای کششی و فشاری است و به موازات پوسته‌ها آزادانه دوران می‌یابد، گاهی در سطح نمایان می‌شود و گاهی به زیر پوسته می‌غلطد و متناسب با آن، رفتار سازه‌ای خود را تغییر می‌دهد. به منظور ساخت پوسته‌های منحنی‌شکل با کیفیت مطلوب، چوب اپال که ترکیبی از غلاف دانه‌ی برنج و مواد پلیمری می‌باشد، انتخاب شده است که علاوه بر حالت‌پذیری اولیه، مقاومت و دوام بالایی دارد و با توجه به امکان بازیافت و مواد اولیه‌ی تجدیدپذیر، دوستدار محیط زیست است. این متریال، بافتی نزدیک به چوب و حس گرمایی متناسب با حال‌وهوای ورزش تنیس ایجاد می‌کند و از نظر طیف رنگی با کلیت مجموعه همخوانی دارد. استادیوم تنیس ایران‌مال، طرحی برخاسته از بستر و درعین‌حال خلاقانه و منحصربه‌فرد است که خاطره‌ی خود را در ذهن مخاطب باقی خواهد گذاشت.

مجموعه‌ی ایران‌مال، از بزرگ‌ترین پروژه‌های خاورمیانه با ۱,۷۰۰,۰۰۰ مترمربع زیربنا و عملکردهای مختلف تجاری، اداری، مجموعه‌ی سینمایی، فودکورت، مرکز تفریحات خانوادگی، تالار پذیرایی، آمفی‌تئاتر، گالری خودرو، مرکز بین‌المللی تجارت تهران، مرکز نمایشگاه‌ها، هتل‌های ۵ ستاره، پیست یخ و استادیوم تنیس در منطقه‌ی ۲۲ تهران در مجاورت دریاچه‌ی چیتگر، در مرحله‌ی ساخت قرار دارد. استادیوم تنیس بر روی بام مجموعه و در ارتفاع ۳۰ متری از سطح زمین در محدوده‌ای به ابعاد ۹۷×۳۸ متر با کشیدگی شمالی-جنوبی، در همسایگی باغ ایرانی جاهایی شده که از سمت غرب به گالری خودرو و از شرق به ساختمان تأمین‌کننده‌ی تأسیسات بام محدود گشته است.

توجه به مجموعه‌ی ایران‌مال به عنوان بستر پروژه و وجود محدودیت‌های ذکر شده در پیرامون سایت از جمله مسائل پیش روی طرح از ابتدا بوده‌اند – طرحی که به عنوان جزئی از یک مجموعه‌ی یکپارچه تلقی می‌گردد و درعین‌حال مختص رویدادی ورزشی است. طبیعتاً استادیوم، فضایی منحصربه‌فرد به تناسب شخصیت و روحیه‌ی تنیس را می‌طلبد و معماری آن می‌تواند بر شکوه و کیفیت این رویداد بیفزاید و با شور و هیجان تماشاچیان همساز شود. بنابراین، برای رسیدن به این هدف، استادیوم به عنوان حجمی که صرفاً به مجموعه الحاق شده باشد، مطرح نگشت، بلکه بر روی یک دگردیسی متمرکز شده است که در آن، سطح بام رفته‌رفته تغییر ماهیت دهد و روندی را به سمت ایجاد کالبد استادیوم طی نماید.

نام پروژه/ عملکرد: مجموعه استادیوم‌های تنیس ایران‌مال	نام آدرس پروژه: تهران
شرکت/ دفتر طراحی: دفتر مهندسين مشاور زما	مساحت/ زیر بنا: ۲۵۰۰ مترمربع
معمار اصلی: رضا مفاخر	کارفرما: ایران‌مال
همکاران طراحی: نازنین جوانشیر، نسترن فدایی، حامد سرحدی	تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۵
طراحی و دکوراسیون داخلی: رضا مفاخر	وب‌سایت:
نوع تأسیسات/ نوع سازه: سرمایش و گرمایش سیستم تهویه‌ی مطبوع، س خرپای فلزی	www.xema.ir

ساختمان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان کرمانشاه

نیما مکاری

۳. سیرکولاسیون و انگیزه‌ی حرکت: افزایش میزان سیرکولاسیون در شیوه‌ی ساماندهی خطی، به ویژه در کاربری‌های مسکونی و اداری، عامل نامطلوب در برنامه‌ریزی پلان تلقی می‌گردد. در این پروژه با قرارگیری آمفی‌تئاتر در منتهی‌الیه پروژه، محورهای سیرکولاسیون از حدود یک‌سوم طبقات بنا حذف گردید. همچنین با جا‌نمایی ورودی‌های ساختمان در میانه و مرکز بازوهای پروژه، به جای ابتدای آن، سهم بیشتر سیرکولاسیون از فضای داخلی به محور ورودی مجموعه در محوطه‌ی بنا انتقال یافت. بر خلاف سهم نامطلوب افزایش طول مسیر سیرکولاسیون در داخل بنا، در محوطه و لنداسکیپ با جا‌نمایی درست انگیزه‌های حرکت، می‌توان افزایش طول مسیر سیرکولاسیون را به عاملی مطلوب در پروژه بدل نمود. قرارگیری دو وید تعاملی بین فضای داخلی و محور ورودی در محوطه، جا‌نمایی مناسب محدوده‌ی فضای سبز و انتخاب صحیح مبلمان، متریا ل و جزئیات کف محور ورود در محوطه، عوامل ایجاد اشتیاق در مخاطب پروژه برای سیر در این محور و رسیدن به فضای ورودی است. در حقیقت می‌توان ادعا کرد طول مسیر سیرکولاسیون در محوطه و فضای باز بیش از آنکه به مقدار مسافت پیمایش وابسته باشد، بر قوت انگیزه‌ی حرکت متکی است.

۴. مدولاسیون و پیش‌ساخت: نکته‌ی حائز اهمیت در تناسبات کلان پروژه و نیز عناصر سازنده‌ی نمای پروژه، سهولت در شیوه‌ی اجرا است. سادگی و همسانی تقسیمات موجود در نمای پروژه، تساهل در ساخت اجزای آن را در پی دارد. این موضوع کمک شایانی به اجرای دقیق‌تر و در نهایت کم‌خطا تر پروژه می‌کند. با رعایت مدولاسیون در شکل‌گیری طرح در حوزه‌ی سازه و به تبع آن فاز دو طراحی معماری می‌توان حجم زیادی از پروسه‌ی ساخت، به ویژه در بخش نمای مجموعه را به شیوه‌ی پیش‌ساخته انجام داد. با توجه به ظرفیت‌های اجرایی محدود در شیوه‌ی «درجا» و نیز کم بودن نیروهای متخصص بومی، این نکته بیش از پیش اهمیت می‌یابد.

با توجه به موقعیت قرارگیری پروژه‌ی اتاق بازرگانی صنایع و معادن استان کرمانشاه در مخروط پرواز فرودگاه کرمانشاه و محدودیت قانونی ارتفاع پروژه (۱۴ متر) و همچنین نیاز به تأمین حدود ۵۰۰۰ مترمربع زیربنای ناخالص برای پروژه‌ی مذکور، کالبد مجموعه به جای توسعه در راستای قائم، بر روی پهنه‌ی ۱۰۰۰ مترمربعی سایت گسترش یافت. نتیجه‌ی اعمال این استراتژی، تأثیر کامل از هندسه‌ی سایت در پلاستیک نهایی پروژه است. در توصیف تفکر حاکم بر روند شکل‌گیری پروژه چهار نکته‌ی ذیل قابل عرضه می‌باشد:

۱. کمینه‌گرایی: محصول نهایی پروژه‌ی اتاق بازرگانی استان کرمانشاه در پاسخگویی به مسائل پروژه کمینه‌گرا است؛ به این معنا که آنچه در کانسپت کالبدی پروژه به وقوع می‌پیوندد، در خروج یک بازوی عملکردی از قالب مکعب مستطیل زیربنای پروژه خلاصه می‌شود. اما همین حرکت واحد، عامل ایجاد سه حوزه‌ی عملکردی-کالبدی، یعنی فضا و محور ورودی، فضا و محوطه‌ی بام سبز در میانه‌ی حجم پروژه و بازوی عملکردهای پرمخاطب است. بدین ترتیب، می‌توان ادعا نمود پروژه در روند انتخاب راه حل‌های کالبدی برای خلق فضا، کمینه‌گر می‌باشد. این کمینه‌گرایی باعث هم‌پیوندی ناگسستنی میان کالبد، فضا و عملکردهای گوناگون و در ظاهر نامتجانس مجموعه است، به گونه‌ای که می‌توان وجود محور ورودی را هم‌ارز وجود بام سبز دانست که این دو عامل شکل‌گیری نمای اصلی پروژه‌اند.

۲. هندسه: هندسه‌ی نهایی کالبد پروژه، بیش از هر چیز دیگری به دلیل محدودیت صعود در ارتفاع، متأثر از هندسه‌ی کشیده‌ی سایت است. جهتگیری پروژه بر کشیدگی سایت منطبق گردیده است و عدم ایجاد بدنه‌ی صلب در همجواری مسیر دسترسی سواره، فرصت حضور و سرایت فضای سبز باارزش موجود در حاشیه‌ی خیابان اصلی به داخل سایت را فراهم آورده است.

◀ نام پروژه/ عملکرد: ساختمان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان کرمانشاه

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر مهندسين نیما مکاری و همکاران

◀ مدیر طراحی: نیما مکاری

◀ مسئول طراحی: مجتبی نبوی

◀ همکاران طراحی: امیرحسین یوسفی، سعید قربانی فرد، حمیده آچاک، محمد حسین غفاری

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: حمیده آچاک

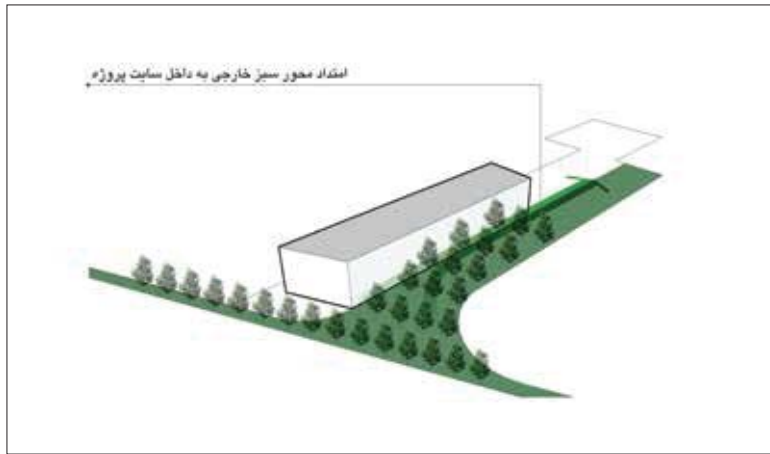
◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلر و موتورخانه مرکزی، فلزی

◀ آدرس پروژه: کرمانشاه، خیابان منتهی به فرودگاه

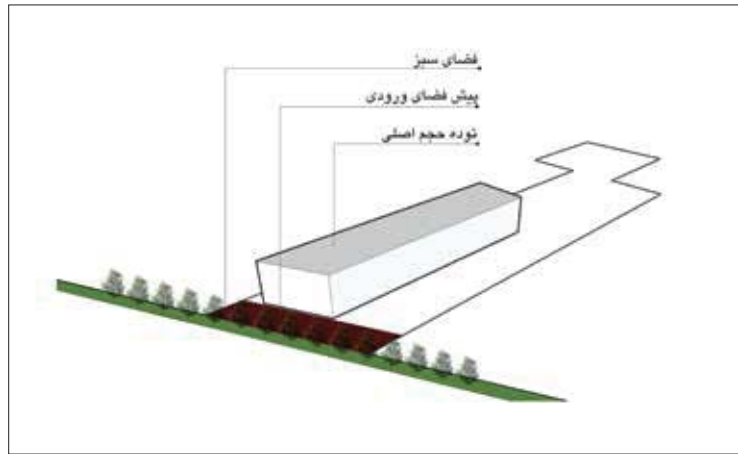
◀ مساحت/ زیربنا: ۶۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: ساختمان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان کرمانشاه، کیوان کاشفی

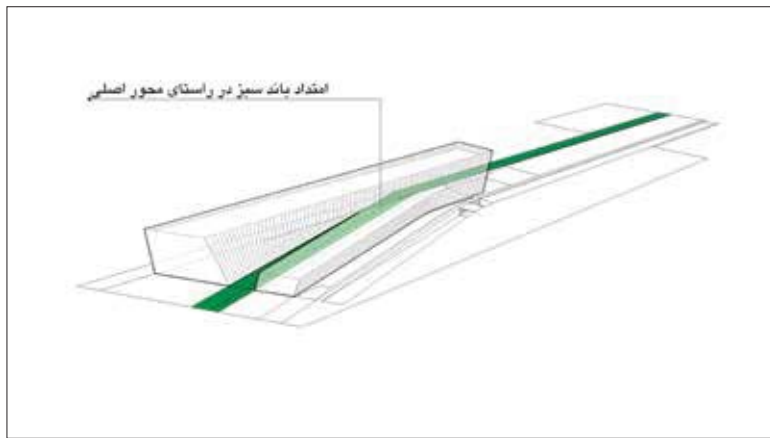
◀ ایمیل: Nima.mokary@yahoo.com

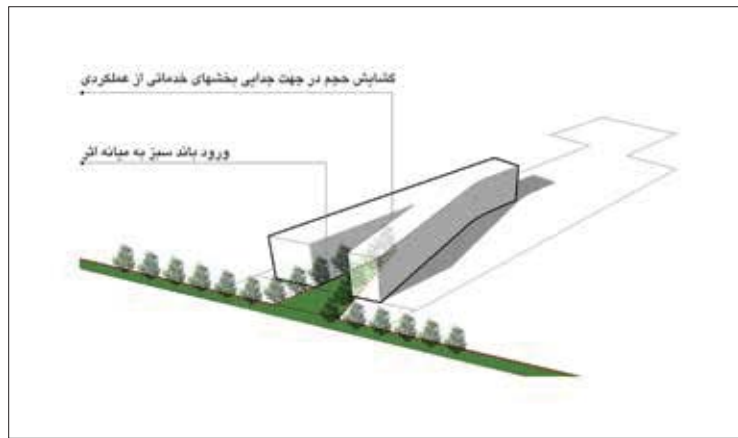
مقدار ۲

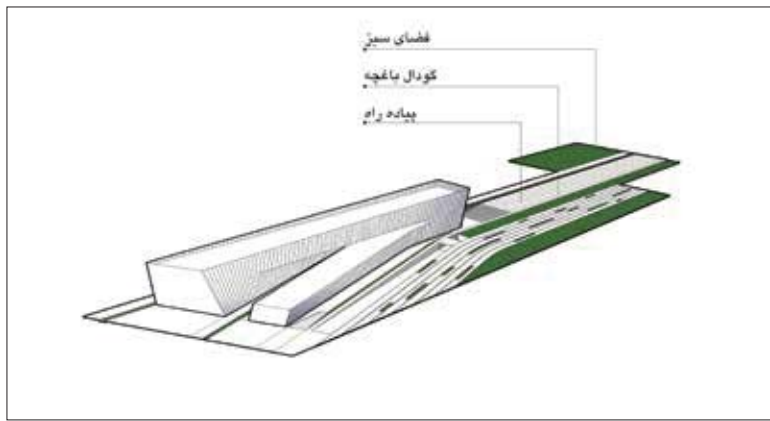
مقدار ۱

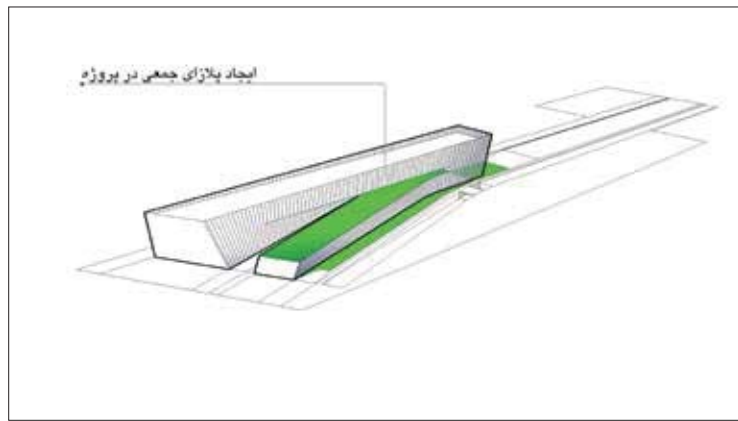
مقدار ۴

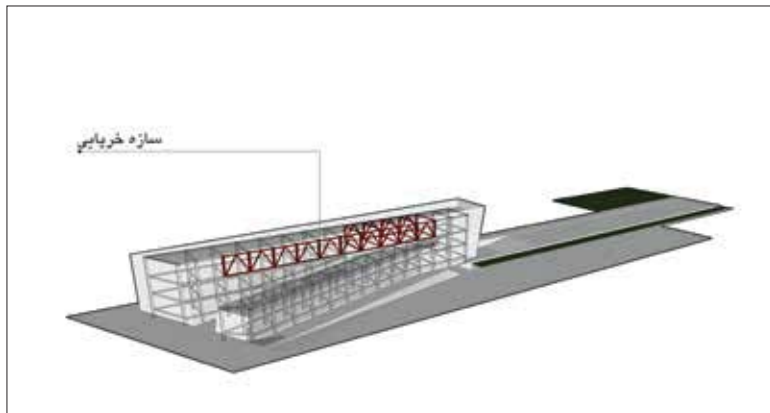
مقدار ۳

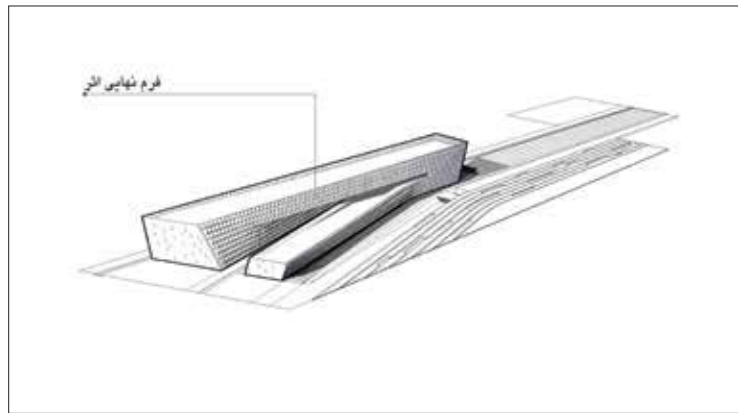
مقدار ۶

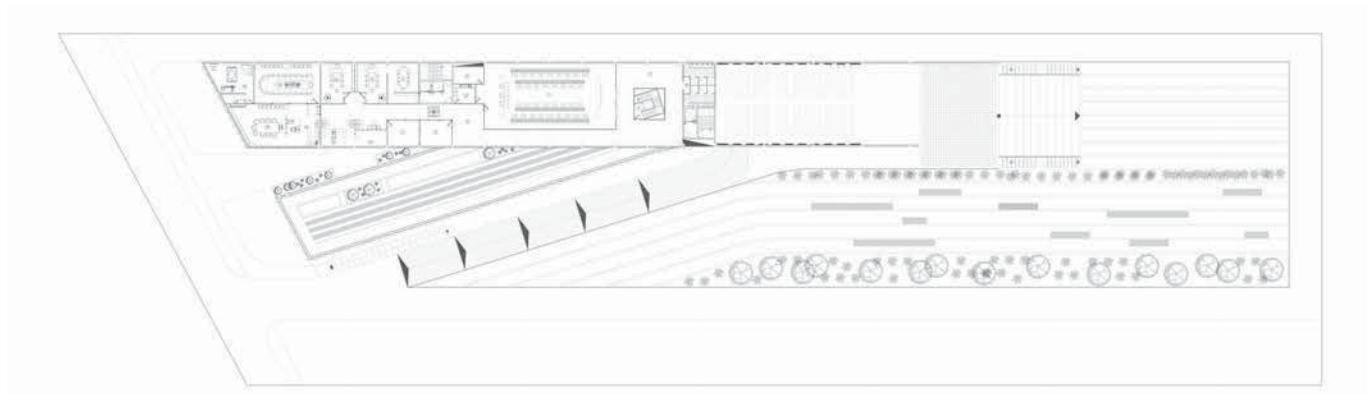
مقدار ۵

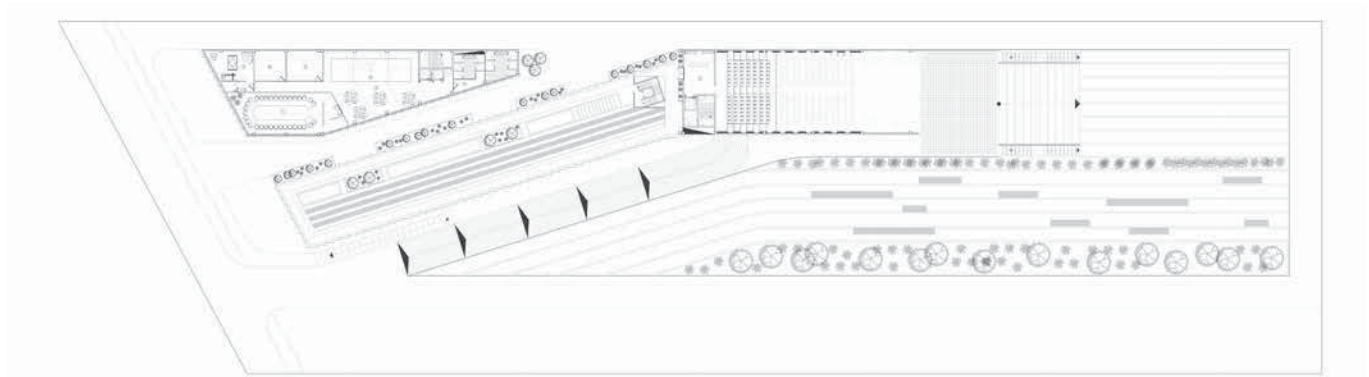
سیستم سازه‌ای پیشنهادی پروژه

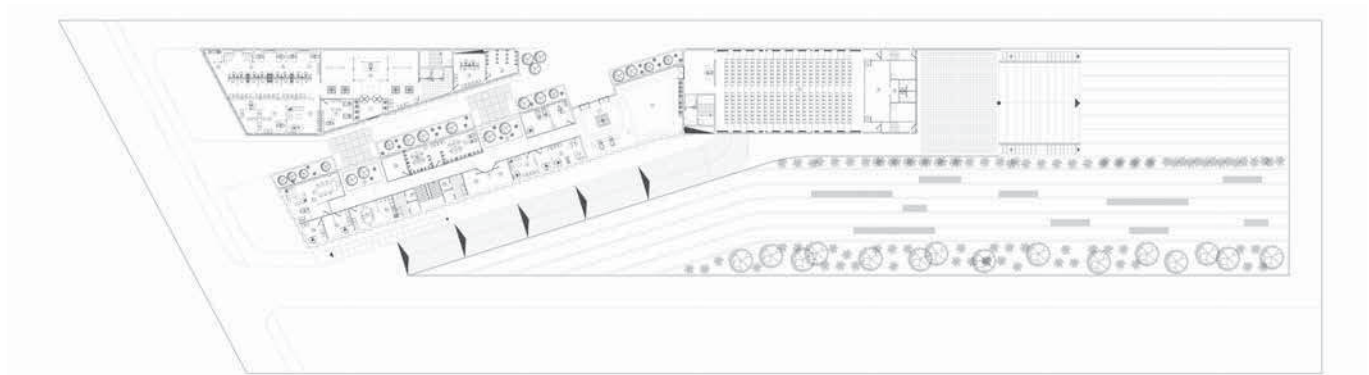
مقدار ۷

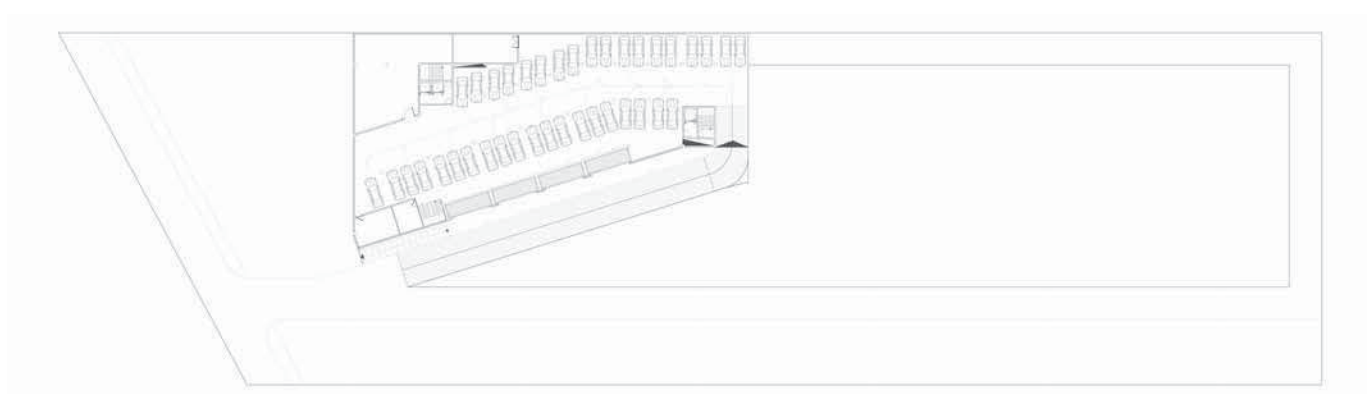
پلان طبقه دوم

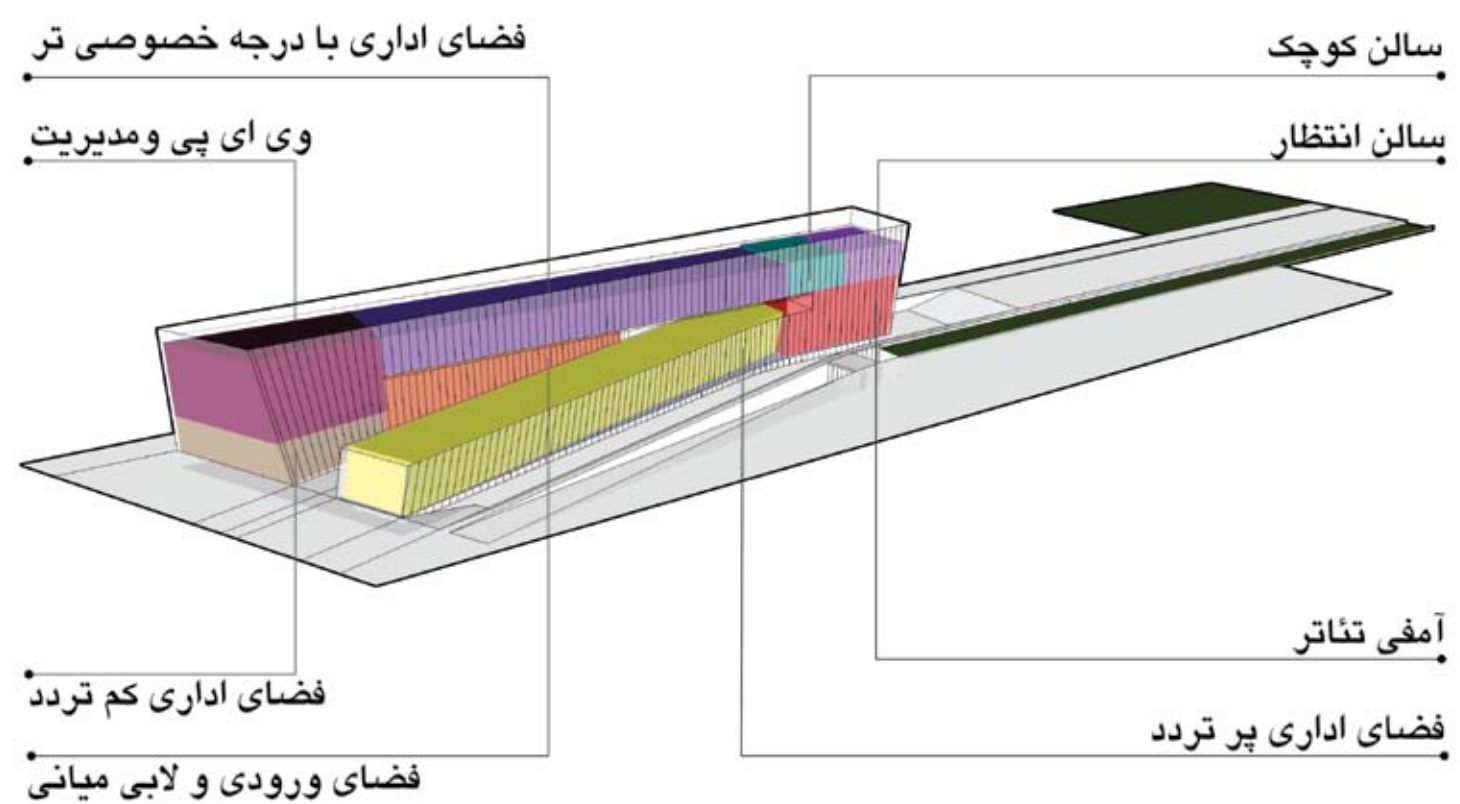
پلان طبقه اول

پلان طبقه همکف

پلان زیرزمین

برنامه ی پلان

ساختمان تجاری- اداری نوشهر

نیما مکاری

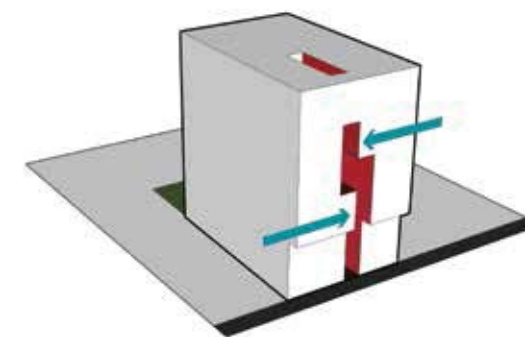
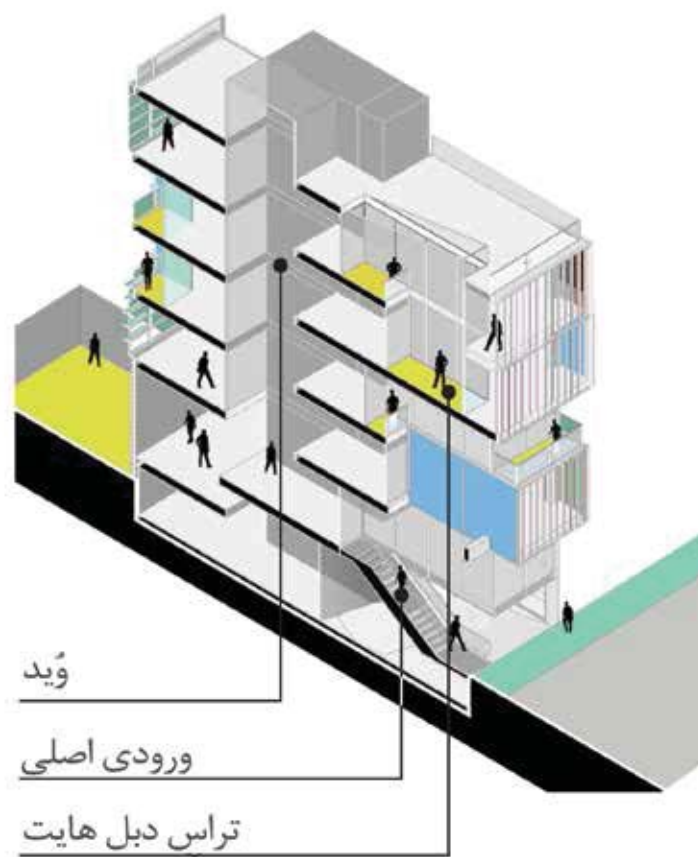
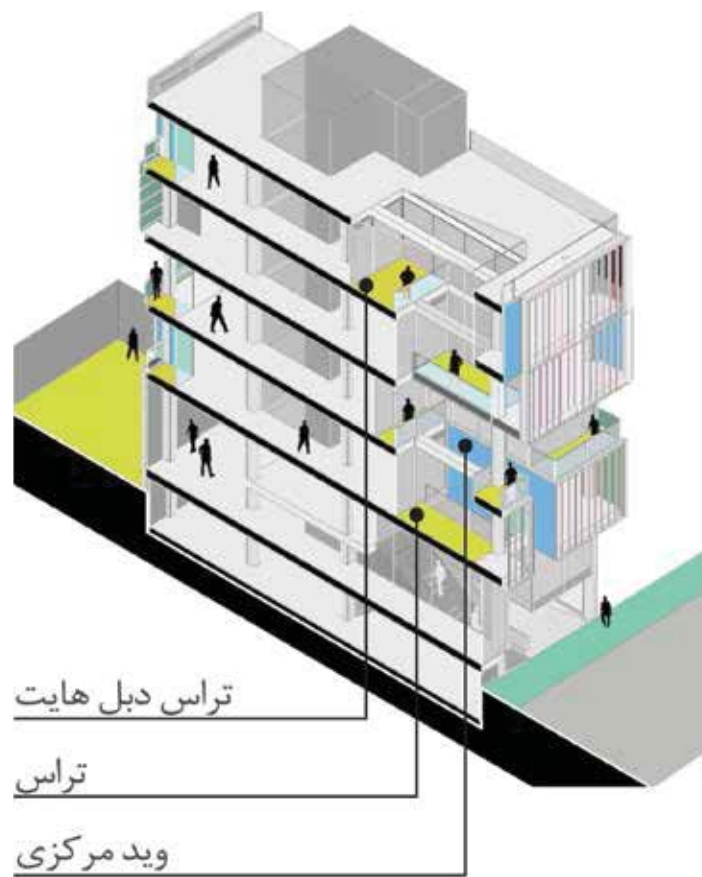
کیفیت بالای فضایی در ساخت‌مایه محیط طبیعی حاشیه دریای خزر، در مقایسه با کیفیات متداول در متحذات انسانی این بوم به گونه ای است که گویی تمامی اتفاقات مطلوب محیط مسکون در خارج از بنا به وقوع می پیوندد. در یک دریافت اولیه، بنای بومی ناحیه خزری تنها ماحصل تلفیق نظراگاه (ارسن پایش) و سرپناه است. استفاده از مصالح بوم آورد و وقوف سازنده به بازگشت پذیری مصالح آن و کیفیت پایین ساخت ابنیه در مقایسه با ابنیه گونه درونگرا در مناطق مرکزی ایران، همگی موید این موضوع است که پنداری سازنده علیرغم میل باطنیش و فقط ناظر بر نیاز به سرپناه وادار به ساخت می‌گردد. به طور خلاصه می‌توان بیان کرد که در این بوم ،کیفیت فضای پیرامون بر فضای اندرون رجحان کامل دارد.

با این مقدمه می‌توان تفکر حاکم بر شکل‌گیری پروژه را در دو عنوان زیر مطرح نمود.

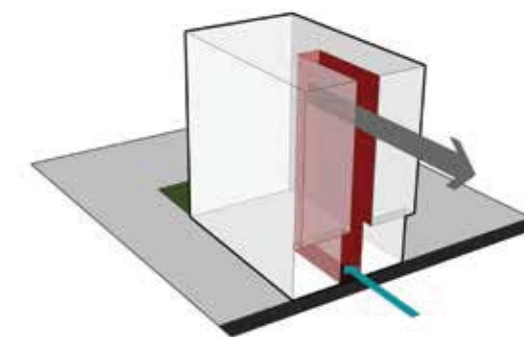
۱. سرایت فضا از پیرامون به اندرون: در ساختمان اداری –تجاری نوشهر آنچه ایده مبنایی طرح است، تداوم فضا از پیرامون به اندرون بناست. به عبارت دیگر سیری از خارج بنا به وجه نما و از آنجا به داخل آن.

ترجمان کالبدی ایده مطروحه، شیوه سازمان دهی جدیدی در نظراگاه‌های (آپکون متداول معماری گونه برونگرا) واحدهای اداری مجموعه است. این سازماندهی ناظر به محیط خارجی بنا ولی در داخل توده بنا شکل می‌یابد. حرکت موصوف از محیط پیرامونی پروژه آغاز می‌گردد و همراه با مخاطب پروژه به آن نزدیک می‌شود. در برخورد با وجه اصلی پروژه، تراس‌ها و نظراگاه‌های نمای پروژه و شکاف ورودی را شکل می‌دهد و همراه بازدیدکننده پس از گذر از پله‌های ورودی تا ابتدای درب ورودی در میان پروژه او را مشایعت می‌کند. در تمام طول مسیر حرکت مخاطب، کیفیت فضای طبیعی به وسیله چیدمان متنوع تراس‌ها و قرارگیری به سامان وید و گشایش‌های درونی بنا معرفی می‌گردد. در واقع فضای منفی میان پروژه از جنس همان فضای با کیفیت خارجی است.

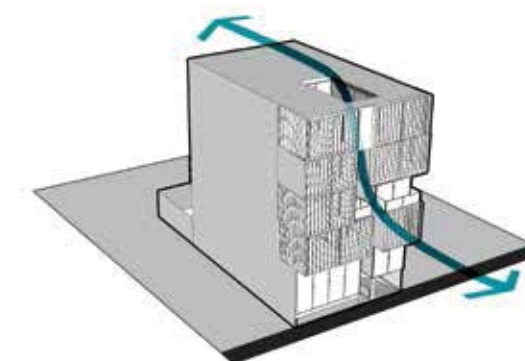
- نام پروژه/ عملکرد: ساختمان تجاری-اداری نوشهر
- شرکت/ دفتر طراحی: دفتر مهندسين نیما مکاری و همکاران
- معمار اصلی: نیما مکاری
- همکاران طراحی: امیرحسین یوسفی، حمیده آچاک، لیلا گلباغی، حسن دهقانپور
- طراحی و دکوراسیون داخلی: امیر حسین یوسفی، حمیده آچاک
- نوع تأسیسات/ نوع سازه: داک اسپلٹ، فلزی

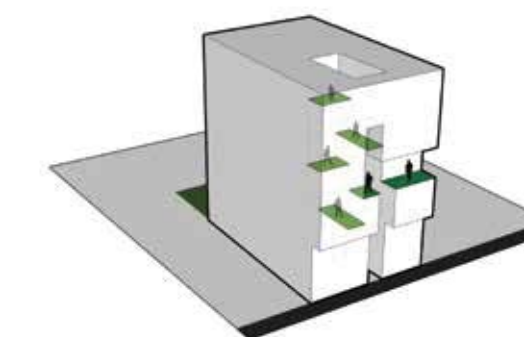
۲. چا به جایی ویدهایی غما که امکان ایجاد بالکنهای معلق را فراهم می‌سازد

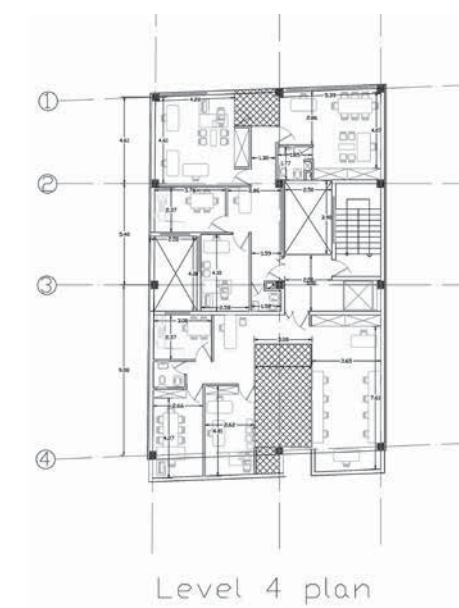
۱. ایجاد شکاف میانی که ارتباط بین برون و درون را فراهم می‌سازد

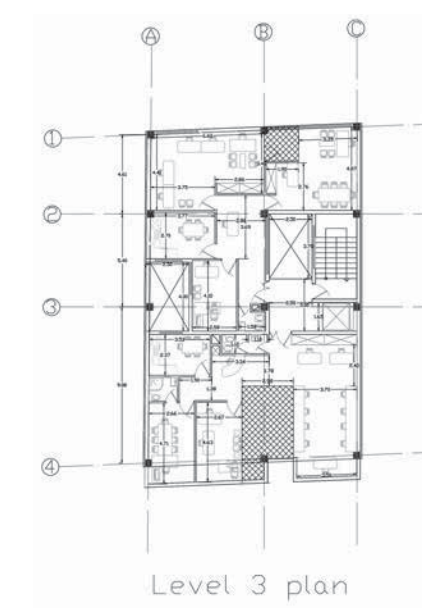
۴. امکان تهویه طبیعی به واسطه‌ی پس‌نشستگی جداره‌های خارجی غما

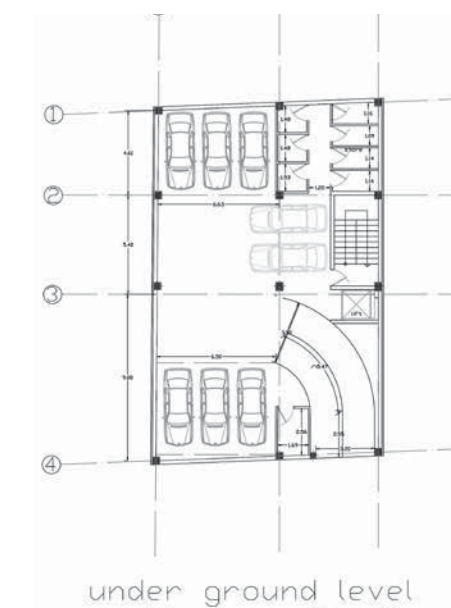
۳. قرارگیری ویدها در فضای برونی و اندرونی حجم اثر

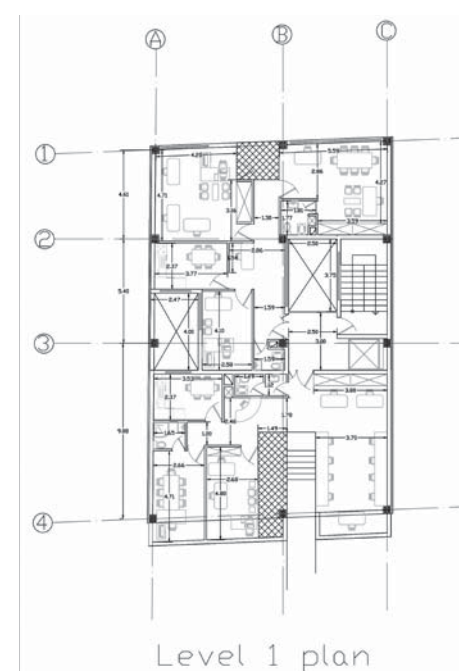
Level 4 plan

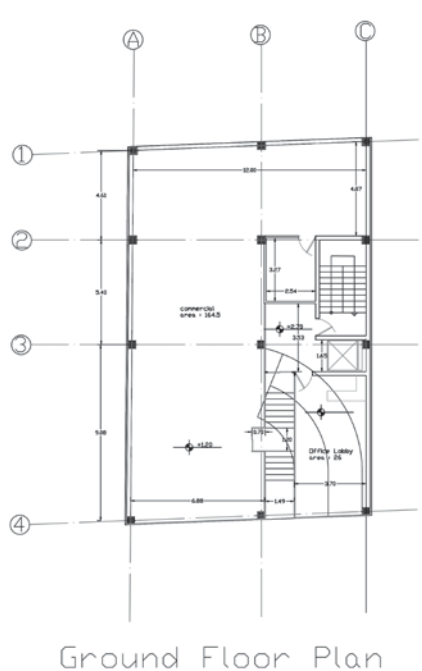
Level 3 plan

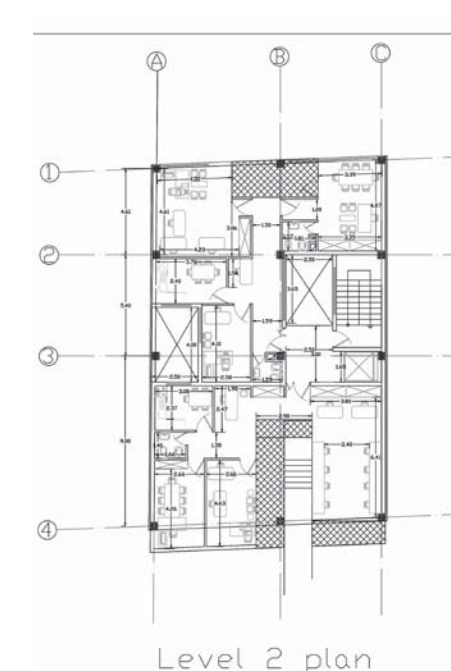
under ground level
parking: capacity 8

Level 1 plan

Ground Floor Plan

Level 2 plan

رتبه‌ی نخست مسابقه‌ی بین‌المللی موزه‌ی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس ایران (۱۳۹۴)

نیما مکاری

توصیف طرح

سه مفروض در وادی معنا

۱. تشکیک و ساختار مرحله‌ای: در تمام صنوف عبادی، از زهد تا جهاد و به‌طورکلی در تمامی مکاتب عرفان شرقی، برای رسیدن به مقصود نهایی، مراحلی مفروض است. برای مثال، درک شریعت سپس طریقت و پس از آن حقیقت، یا به زبان عطار نیشابوری در توصیف هفت شهر عشق، اولین شهر، طلب و آخرین شهر فنا است ــ که هر یک دارای کیفیات متفاوت، اما همگونی هستند ــ و می‌توان در زبان امروزی هنر به آن «سناریو» گفت و به سیر اتفاقات درونی در فرد، از عزم رفتن تا شهادت یا از دگرشناسی تا خودشناسی و خداشناسی یا هر تعبیر زیبایی دیگری اشاره نمود. در یک جمله، این موزه یک سینماتوگرافی است و نه فوتوگرافی.

۲. هارمونی و ضرباهنگ: نقش سناریو در معماری مانند سایر هنرها سه ساختار اصلی دارد: ورود، اوج یا اوج‌ها (ضرباهنگ) و خروج. شاید اینجا اوج ماجرا شهادت باشد و خروج همان رستگاری. بیان یکنواخت در کیفیات فضایی و در نظر نگرفتن اهمیت اوج‌ها نسبت به سایر فضاها از کیفیت «محصول معماری» می‌کاهد.

۳. موزه‌ی دفاع مقدس یا جنگ: فارغ از هرگونه جانبداری و صرف نظر از سابقه‌ی کشورگشایی برخی پادشاهان ایرانی تاریخ کشورمان در حوزه‌ی مقاومت به راستی کم‌نظیر است. در چنین کشوری، ۸ سال مقاومت، حماسه‌ای مقدس و ستودنی است و همزمانی آن با انقلاب اسلامی، رنگ و بوی دینی آن را دو چندان کرده است. پس نگاه تیم طراح علی‌رغم اطلاع از زشتی‌ها و فجایع هر جنگی، نگاهی خالی از خشونت و بیشتر ناظر به لطافت معنای «دفاع» است.

ملاحظات صوری

۱. فهم مسئله‌ی سایت و ساماندهی توده: این سایت در نقطه‌ی تقاطع امتداد ورودی مترو و مکان هندسی محور تعادل سایت که منطبق بر محور قبله نیز هست، دارای مزیت نسبی برای قرارگیری مجموعه‌ی ورودی می‌باشد.

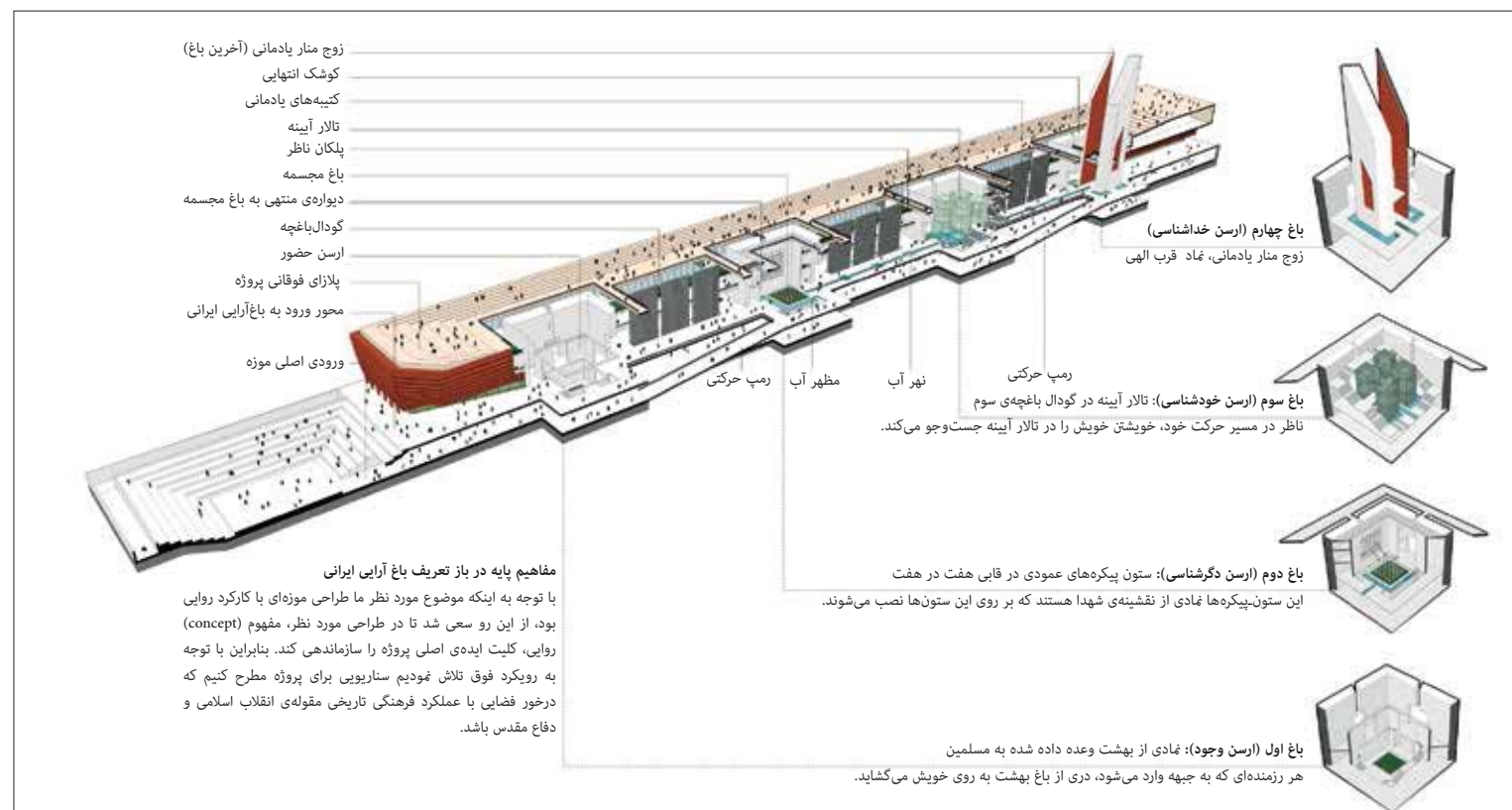
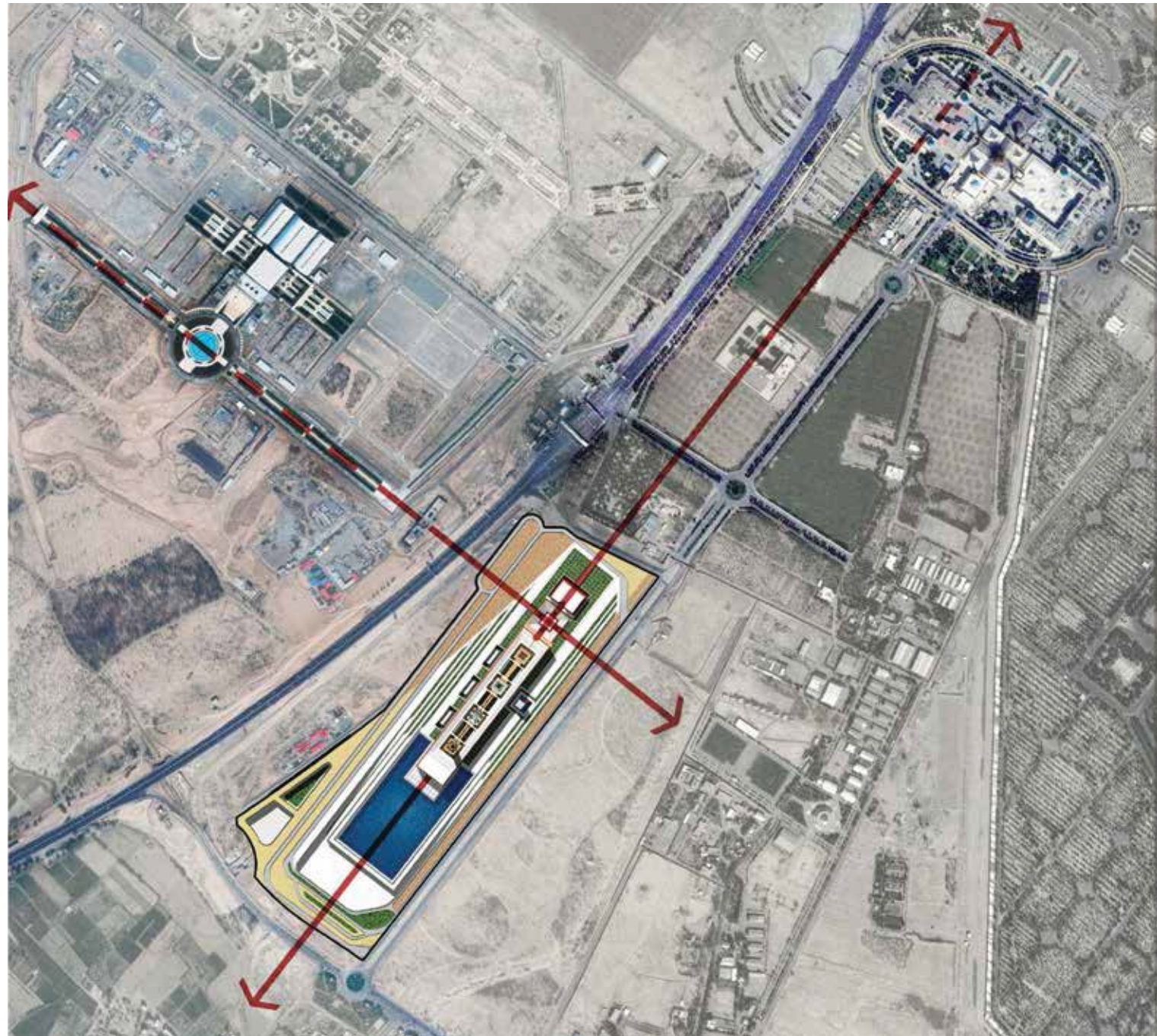
۲. پیرایه و ساماندهی کالبد: اتفاق مورد نظر تیم طراح، نمود نوینی از ساماندهی مرکزی است که پیش‌تر و بیشتر، در خانه‌های مناطق مشابه اقلیمی یافت می‌شده است (گونه‌ی درون‌گرا) و ساماندهی باغ ایرانی که بیشتر علاوه بر اقلیم مشابه، مفاهیم مطرح‌شده‌ی «بهشت‌گون» را به ذهن متبادر می‌کند. نتیجه‌ی این اتفاق، حرکتی بی‌سابقه در ساماندهی فضا در امتداد سیر تاریخی معماری ایران است. صراحتاً این بنا در «شیوه‌ی ساماندهی»، نه کاملاً یک باغ ایرانی است و نه یک خانه‌ی ایرانی. مضاف بر اینکه، باغ به عرصه‌ی عمومی تعلق دارد و بدون ورود به موزه نیز، باشندگان در سایت می‌توانند آن را تجربه کرده و از آن بگذرند. حال آنکه این نوآوری بنیادین باید به شیوه‌ای شکل می‌گرفت که در چشم مخاطب عام و خاص، غریبه به نظر نرسد و براساس آنچه در پیش گفته شد، خلق نوستالژی همواره دغدغه‌ی گروه طراح در تمام پروژه‌ها بوده است. در ادبیات گروه طراح، معنای خلق نوستالژی معماری، به‌مثابه مقدار شباهت چهره‌ی فرزند خانواده به چهره‌ی والدین، همراه با ویژگی‌های منحصر‌به‌فرد او است. شاید بتوان با کمی تأمل این شیوه‌ی ساماندهی را اولین گونه از یک «موزه‌ی ایرانی» دانست. ۳. مخاطب پروژه: مخاطبین این پروژه در مقایسه با مخاطبین پروژه‌ی موجود در تهران، دارای ویژگی‌های متفاوتی‌اند. اول آنکه به لحاظ همجواری با حرم امام خمینی ^(۵) و حضور هزاران زائر ــ به ویژه در ایامی همچون ارتحال آن حضرت ــ امکان بازدیدهای چند هزار نفره در روز، با توجه به نزدیکی این سایت به خروجی مترو بسیار محتمل است. در نتیجه‌ی این امر، استفاده از مسیرهای محوری (محور اصلی) و گشایش میدان تعزیه (میدان ورودی) برای هدایت و خوانایی بیشتر در دستور کار قرار گرفت. دوم آنکه مخاطبین این پروژه، از کلیه اقشار و تمام نقاط ایران‌اند و احتمال حضور مسافرین در این پروژه بسیار است، در نتیجه

◀ **نام پروژه/ عملکرد:** مسابقه بین المللی موزه‌ی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس ایران، رتبه‌ی اول

◀ **شرکت/ دفتر طراحی:** دفتر مهندسین نیما مکاری و همکاران

◀ **معمار اصلی:** نیما مکاری

◀ **همکاران طراحی:** امیرحسین یوسفی، سعید قربانی فرد، پیمان بیات، حمید مهربان رحیمی، حمیده آچاک، زینب مقدوری

دیاگرام کانسپت فضاهای داخلی موزه‌ی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس ایران، ۱۳۹۴

رتبه‌ی نخست مسابقه‌ی موزه‌ی جامع حرم رضوی

نیما مکاری

محور دیگر که درست بر محور فوق‌الذکر عمود شده است مجموعه‌ی شهری پیرامون سایت موزه را بدون هیچ‌گونه آلودگی بصری به درآگاه باب‌الرضا وصل می‌کند، از این‌رو پروژه تبدیل به مفصلی می‌شود که پیش‌تر در مورد اهمیت آن صحبت کرده بودیم.

این محور خطی که درست در طبقه‌ی همکف پروژه ایجاد شده است می‌تواند فضاهایی را حول خویش گرد آورد. از این‌رو فضاهای دیگر فرهنگی نظیر سالن همایش، کتابخانه و فضاهای آموزشی نظیر کلاس‌های آموزشی و ورکشاپ‌ها و کارگاه‌ها و همچنین فضاهای خدماتی نظیر رستوران و کافه را حول خویش گرد می‌آورد، زیرا این قبیل فضاها در واقع مجاورت‌های ناهمگون با موضوع کارکرد اصلی موزه‌ی حرم رضوی، از این‌رو این محور خطی عمود بر هم شرایط ایجاد این برنامه‌ی فیزیکی را فراهم می‌ساخت.

از طرفی خود مجموعه‌ی حرم رضوی نیز می‌بایست دارای هویتی مشخص و درخور می‌شد، از این‌رو سعی نمودیم مفهوم معنوی را برای پروژه مطرح کنیم. بدین منظور سالن‌های گالری که عملکردهایی دنیوی داشته نظیر گالری سکه، فرش، نمبر، موزه‌ی آیزنایان، اشیاء و هدایای موزه‌ی گنجینه‌ی آستان قدس رضوی را در فضاهای تحتانی موزه در سطح زیرین زمین بارگزاری کردیم، و گالری‌هایی با عنوان موزه‌ی قرآن و عترت پیامبر و همچنین گالری سیره‌ی نبوی که در واقع از سالن‌ها و گالری‌های مهم اثر بوده را در قسمت فوقانی مجموعه بارگزاری نمودیم، که این دو دسته فضا از طریق آتریوم مرکزی که توسط حوض کوثر تطهیر شده بود، به یکدیگر متصل ساختیم، تا ناظر یا باشنده در فضا در حرکت مداوم از طبقات تحتانی به سمت آسمان عروج کرده، هرچه به سطوح فوقانی نزدیک‌تر شود برمعنویت فضا در سایه‌سار حوض کوثر افزوده شده، درک بهتری از فضا با عملکردهای معنوی پروژه ایجاد می‌شود.

از طرف مهندسین مشاور آستان قدس رضوی به مسابقه‌ی دعوتی تحت عنوان موزه‌ی جامع آستان قدس رضوی دعوت شدیم. فضایی با عملکرد فرهنگی-خدماتی به متراژ تقریبی ۸۴ هزار مترمربع درست در همجواری ورودی باب‌الرضا که بی‌گمان مهمترین و شاخص‌ترین ورودی مجموعه‌ی حرم رضوی است.

سایت پروژه در واقع تنها زمین خالی باقیمانده در همجواری حرم بود که قرار است توسط اداره‌ی اراضی پهنه‌ی حرم رضوی به موزه‌ی حرم رضوی اختصاص پیدا کند. آنچه در برخورد با شکل ناهمگون سایت، پس از مطالعه‌ی دقیق برنامه‌ی فیزیکی طرح به دست آمد، ما را بر آن داشت که در طراحی پروژه دو رکن اساسی را می‌بایست به صورت همزمان در نظر بگیریم. نخست همجواری پروژه با حرم رضوی از یکسو و همچنین برخورد توأمان آن با بخش پرتردد شهر که بی‌گمان ما را مجبور می‌کرد پروژه را به صورت ساختاری منفعل از سایت ببینیم که در واقع پروژه تبدیل به مفصلی شود که همزمان می‌تواند با وجود ایجاد احراز هویتی جدید نقش تعیین‌کننده‌ای در ارتباط همزمان حرم و شهر ایفا کند. ایده فوق در واقع حاصل درک فضای ادغامی است. در تعریف فضای ادغامی می‌گوییم: ویژگی چند عملکردی فضاهای ادغامی که طی آن یک بنا با عملکرد عمومی در فضای پیرامون خود ادغام می‌شود و مفصلی پرتحرک می‌سازد، میان مرز تک‌فضا و فضاهای پیرامونی اطراف. از این‌رو، پروژه بیشتر پلی است میان درون حرم و فضای بیرونی آن. در طراحی پروژه سعی نمودیم با ایجاد دو محور چلیپایی عمود بر هم، در ورودی باب‌الکاظم را که یکی دیگر از ورودی‌های مهم حرم بود را به بازار رضا که از تردد ویژه‌ای برخوردار است وصل کرده، ناظر در فضا بدون هیچ‌گونه فیلترینگ فضایی بتواند با گذر از فضای میانی موزه از بازار رضا به مجموعه‌ی حرم وارد شود.

◀ نام پروژه/ عملکرد: مسابقه‌ی موزه‌ی جامع حرم رضوی، رتبه‌ی اول

◀ شرکت/ دفتر طراحی: دفتر مهندسین نیما مکاری و همکاران

◀ معمار اصلی: نیما مکاری

◀ همکاران طراحی: سعید قربانی فرد، ساناز گودرزی، امیرحسین بازیانفر، نیلوفر ابراهیمی،

ماهان محمداف

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: موتورخانه مرکزی و چیلر، فلزی

◀ آدرس پروژه: مشهد، جنب آستان قدس رضوی

◀ مساحت/ زیر بنا: ۸۴۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: آستان قدس رضوی

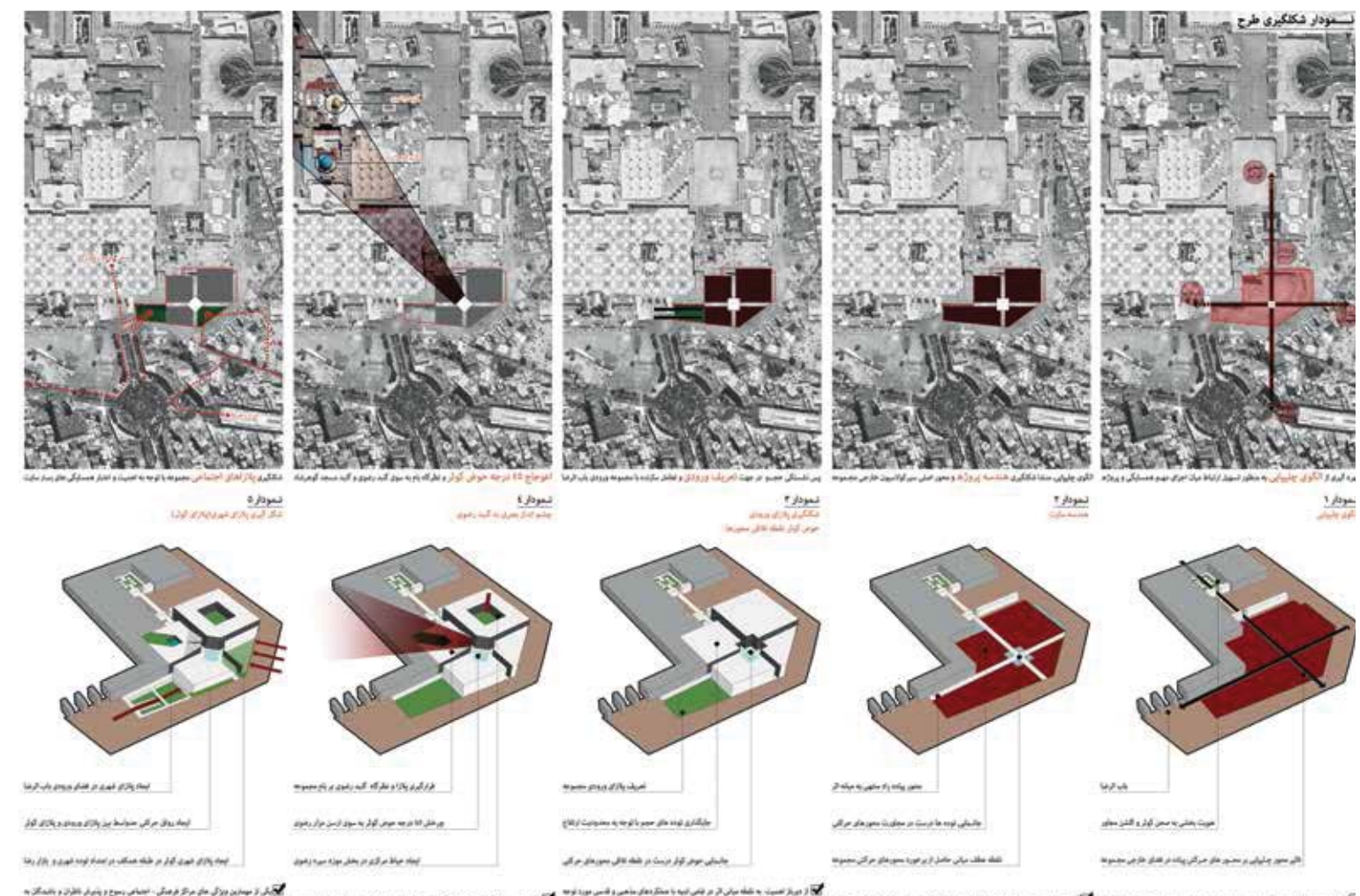
◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷

◀ ایمیل:

Nima.mokary@yahoo.com

پلازا و صحن شهری پیش‌فضای ارسن ورودی

سجل كوتور

کتبہ مسجد گوہر شاہ

مختار موله و صاحب کوثر

صحن جامع رضوی

شرقی صحن جامع رضوی

رواق پیرامونی

مهرگزی: مؤلفه سپهره رضوی

نویسنده: دکتر غلامرضا گنبدی

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

2020 و جوشه الطهر

و مجموعه های نامتناهی

 Springer

بعد از آنکه از الکوی، کلسای، صحنه، جامه و ضریح

بذکر کتاب الکوع کثیری

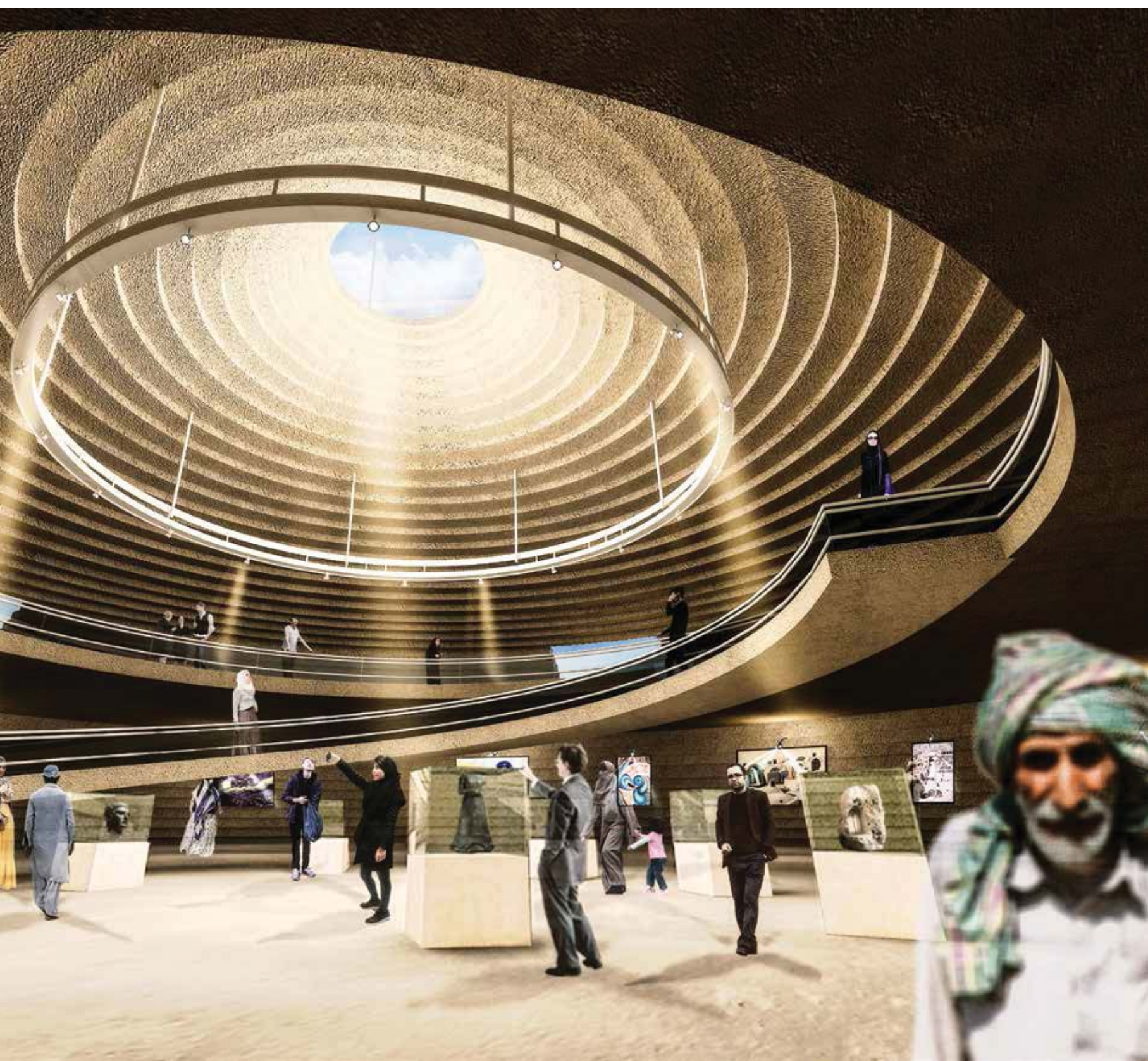
اعوجاج پلازای شهری در جهت گندخاله رضوی

تبدیل کفسازی به الگوی پایه

المجلس الأعلى للتعليم - وزارة التربية والتعليم - جامعة القاهرة

موزه‌ی جازموریان (قلعه‌ی گنج کرمان)

حمید مهربان، فرنوش میرزایی

باشنده در فضا را از یک فضای شهری به یک فضای شهری دیگر هدایت می‌کند. پیش‌فضای موزه نه تنها یک سلسله مراتب عملکردی بلکه در ساختن یک سلسله مراتب ارزشی نیز درگیر است؛ این سلسله مراتب فضای معنوی برای ایجاد برخی مراسم آیینی و مذهبی را در فضای روباز میسر می‌سازد.

از این رو فضای تهی یا منفی خود یک فضای اصلی به حساب آمده که به تعریف مجمع فضاهای مثبت اطراف پرداخته و سایر فضاهای عملکردی را در امتداد خویش گرد می‌آورد. بنابراین تداوم جریان زندگی شهری یکی از ویژگی‌های اصلی می‌باشد و به این ترتیب موزه بدون هیچ مرزی و محدودیتی با شهر اقدام شده است.

کف در بنا، بنا در کف

در این پروژه سعی بر آن شده که با هدایت باشندگان در فضا به سمت بام مجموعه این امکان را فراهم می‌سازد تا ناظر بتواند پرسپکتیوهای انسانی را به سمت شهر و مناظر شهری اطراف موزه‌ی قلعه گنج آزاد کند، زیرا هدف اصلی آن است که شهر خود به عنوان یک اثر نمایشی در موزه نمایانگر شود. با حضور باشندده در بام مجموعه، وی می‌تواند شهر را به عنوان یک اثر نمایشی رؤیت نماید. پس با این اوصاف، موزه به واسطه‌ی طراحی بام مجموعه و آزادسازی پرسپکتیوهای انسانی در جهت معرفی هر چه بیشتر شهر قلعه گنج و موقعیت مکانی آن منطقه، مکانی برای نمایش شهر قلعه گنج است.

موقعیت‌شناسی سایت

با مطالعه‌ی اجمالی در مورد سایت پروژه و شهر قلعه گنج کرمان دریافتیم که یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های ساماندهی فضایی با عملکرد شهری و خصوصاً بناهایی با ساختار فرهنگی توجه به زمینه‌گرایی در سایت مورد نظر طراحی ما است، و نیز توجه ویژه به «کپر» در طراحی با توجه به گستردگی و پیشینه‌ی استفاده از آن در منطقه، و الگوی آشنا در اذهان مردم، هم در کالبد جامع طرح و نیز در نما جهت هم‌پستسازی با موقعیت مکانی طرح.

تفکیک فضایی براساس عملکردهایی غیرهم‌راستا به صورتی که بخش گالری‌ها و نمایش با ایجاد یک عنصر فضایی همچون پلازای شهری، مابین این دو دسته فضا شرایطی را برقرار می‌کند تا باشندده در فضا بتواند به واسطه‌ی پلازای شهری ایجادشده وارد فضاهایی با عملکرد متفاوت از هم شود. و ایجاد مرکز گردهمایی در بدو ورود به مجموعه این امکان را فراهم می‌سازد که در آن مکان بتوان در جهت ارتقاء تعاملات اجتماعی مراسم آیینی و مذهبی را به انجام رساند.

ایده‌ی اصلی طرح

یکی از ویژگی‌های اصلی مجموعه‌ی موزه در این پروژه تداوم جریان شهر است که سایت و فضای پیرامون اطراف را بدون فیلترینگ فضایی از فضاهای خارجی به داخل فضای موزه و

◀ نام پروژه/ عملکرد: موزه‌ی جازموریان (قلعه‌ی گنج کرمان)

◀ دفتر معماری: دفتر معماری حمید مهربان و فرنوش میرزایی

◀ معماران اصلی: حمید مهربان، فرنوش میرزایی

◀ همکاران طراحی: فرنوش میرزایی، نسرین مهربان، سمانه مؤمن‌پور، عرفان محمدی،

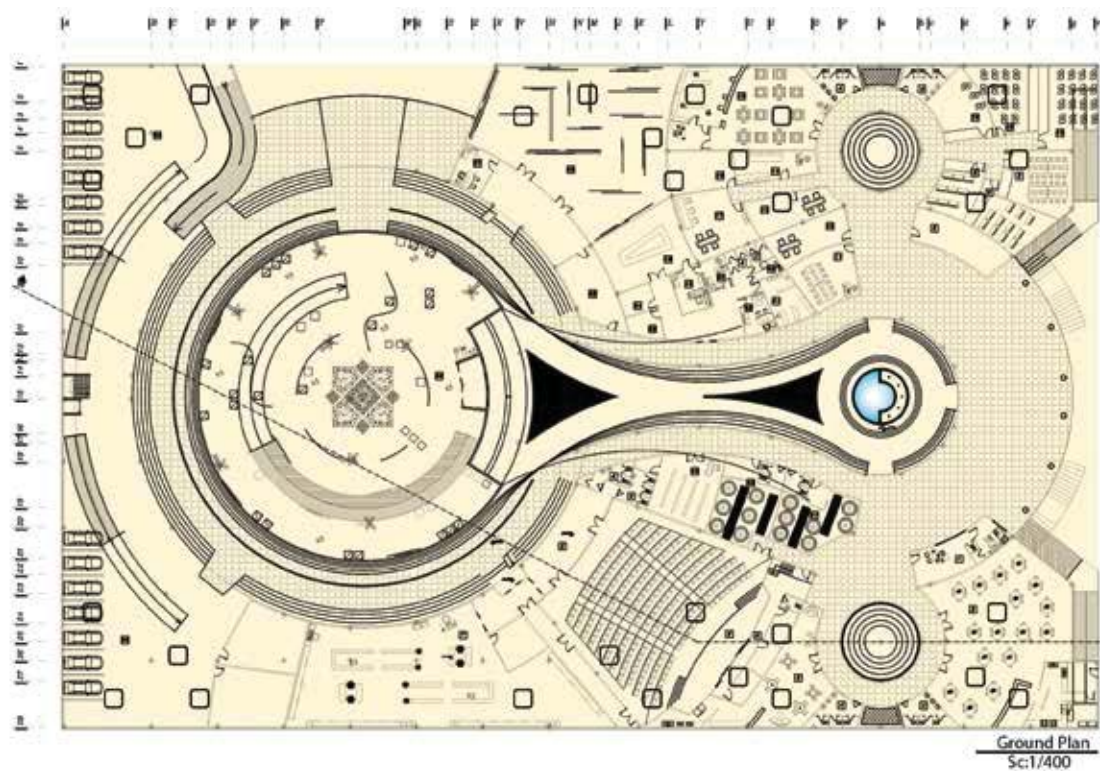
مصطفی قلی‌پور، مظاهر قنبری، نازنین کاظمی

◀ آدرس پروژه: قلعه گنج کرمان

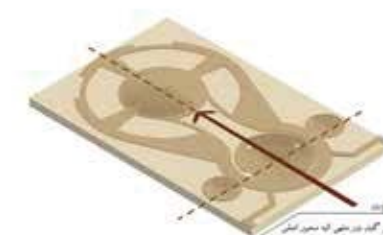
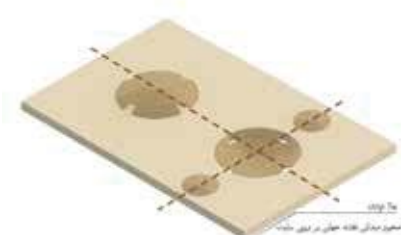
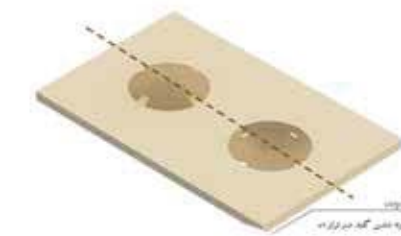
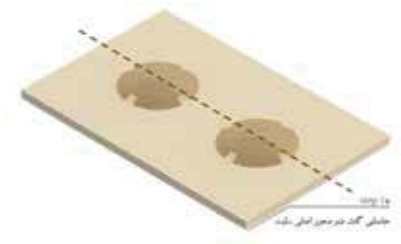
◀ مساحت/ زیر بنا: ۷۲۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: موسسه‌ی فرهنگی موزه‌های بنیاد

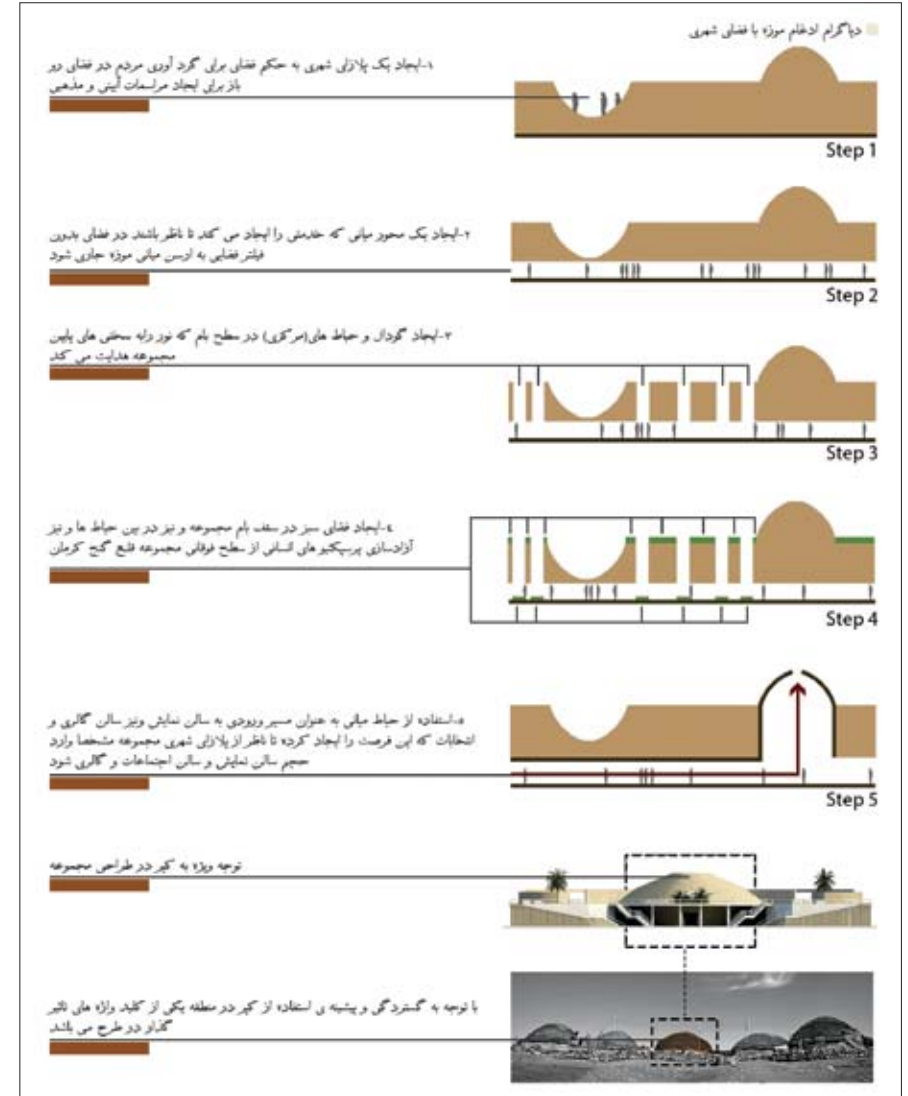
◀ تاریخ پایان ساخت: ۱۳۹۵

- ۱- اطلاعات
- ۲- دستورالعمل
- ۳- کالی شاپ
- ۴- سرویس بهداشتی
- ۵- کافه
- ۶- فضای سبز
- ۷- فضای سبز
- ۸- حفاظت کلاک
- ۹- کارگاه
- ۱۰- کارگاه آموزشی
- ۱۱- کارگاه
- ۱۲- بخش مشق
- ۱۳- بخش نمایش
- ۱۴- بخش نمایش
- ۱۵- بخش نمایش
- ۱۶- بخش نمایش
- ۱۷- بخش نمایش
- ۱۸- بخش نمایش
- ۱۹- بخش نمایش
- ۲۰- بخش نمایش
- ۲۱- بخش نمایش
- ۲۲- بخش نمایش
- ۲۳- بخش نمایش
- ۲۴- بخش نمایش
- ۲۵- بخش نمایش
- ۲۶- بخش نمایش
- ۲۷- بخش نمایش
- ۲۸- بخش نمایش
- ۲۹- بخش نمایش
- ۳۰- بخش نمایش
- ۳۱- بخش نمایش
- ۳۲- بخش نمایش
- ۳۳- بخش نمایش

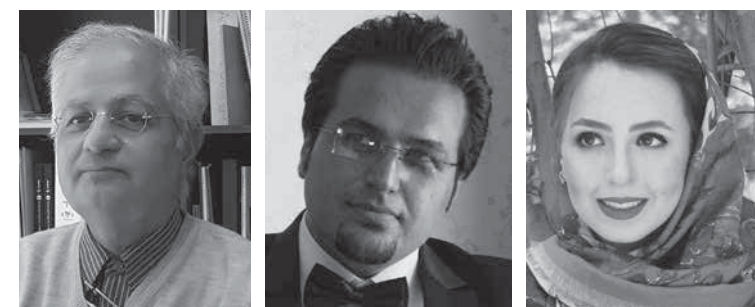
دیاگرام فرایند طراحی

کتابخانه‌ی تخصصی آیت الله سیستانی

بیژن وزیری، احسان اکرمی، شیما مبارکی

کارکنان مجموعه قابل استفاده است. قابل ذکر است طرح آبنمای مرکزی در همکف با کف شیشه‌ای، متصل به سازه‌ی مشبک بتنی که تا تراز زیرزمین اول تداوم دارد، ضمن امکان عبور نور از درون آبنما به طبقه‌ی زیرین، فضایی نورانی و دلنشینی را خلق می‌کند. در نهایت، به منظور ایجاد حس تعلیق در قسمت رویش ساختمان از سطح زمین، محوطه‌ی سبز اطراف ساختمان به صورت تراس‌بندی سبز پلکانی به طبقه‌ی پایین‌تر از سطح زمین متصل شده است که این ویژگی، علاوه بر نورگیری مستقیم طبقه‌ی زیرزمین اول، امکان ارتباط مستقیم و بی‌واسطه از محوطه به داخل مجموعه و نیز چشم‌انداز دلپذیری را فراهم کرده است. نحوه‌ی ارتباط حیاط توسط دو دستگاه پله‌ی عریض و دو دستگاه رمپ پیاده به خیابان‌های اطراف امکان‌پذیر است و علاوه بر آن، یک رمپ سواره نیز به خیابان دوازده متری ضلع شمال سایت در نظر گرفته شده که در مواقع خاص کاربرد دارد.

کاربری و عملکرد طبقات:

- دو طبقه‌ی زیرزمین (دوم و سوم) با کاربری مخازن کتاب و پارکینگ
- دو طبقه‌ی همکف و زیرزمین اول با کاربری ورودی، نمایشگاه کتاب، سالن اجتماعات و فضاهای عمومی
- هشت طبقه (اول تا هشتم) کتابخانه‌های تخصصی شامل مخازن کتاب باز و سالن‌های مطالعه
- یک طبقه‌ی عمومی با کاربری اتاق‌های جلسات تخصصی

پلان کلی پروژه با توجه به هندسه‌ی زمین، مربعی شکل با سطح اشغال حدود ۶۰۰۰ و زیربنای ۶۰ هزار مترمربع، با کاربری کتابخانه‌ی تخصصی شیعه شامل ۷ کتابخانه‌ی مجزا در حوزه‌های مختلف در ۱۳ طبقه طراحی و برنامه‌ریزی شده است. غای خارجی بنا آجری بوده که با ایجاد قوس‌هایی در جداره از یکنواختی حجم و جداره کاسته و مانند حرکت شن، از لحاظ بصری جلوه‌ای زیبا به حجم بخشیده است. ورودی اصلی مجموعه توسط یک گشایش، با طراحی یک قوس مرتفع، با طرح کاشیکاری ایرانی در درونش، دعوت‌کننده‌ای قوی برای مراجعین می‌باشد. افزون بر این، وجود یک حیاط مرکزی با قاعده‌ی کروی که در ارتفاع به صورت حجم بیضی (به ارتفاع ۹۰ و قطر ۵۰ متر)، فضاها و کاربری‌های داخلی مجموعه را در عین تفکیک فضایی، پیوند می‌دهد.

فصل مشترک بین کاربری‌های طبقات و آتریوم، شامل یک پوسته‌ی بتنی یا طرح ایرانی به شکل لوزی بوده که بدنه‌ی داخلی را دربرمی‌گیرد. جداره‌ی داخلی پوسته در ترکیب با گیاهان زینتی، به صورت دیواره‌ای سبز، علاوه بر ایجاد منظره‌ی زیبا، به تلطیف هوای داخلی کمک می‌کند. همچنین، آرایش فضاهای داخلی طبقات، براساس برنامه‌ی فیزیکی و عملکردهای مورد نیاز پروژه، طراحی و ارتباط افقی طبقات از طریق یک راهروی ارتباطی پیرامون آتریوم مرکزی، برقرار می‌شود.

پوسته‌ی مشبک بتنی تا ارتفاع ۱۷/۵ متر بالاتر از کف نهایی بام ادامه و پوشش آن به قطر ۸ متر، باز و از فاصله‌ی دور نیز دیده خواهد شد. طراحی بام مجموعه در ترکیب با پوسته‌ی بتنی برآمده از حجم اصلی، فضایی را خلق کرده که برای استراحت و پذیرایی مدعوین و

◀ نام پروژه/ عملکرد: کتابخانه‌ی تخصصی آیت الله سیستانی

◀ شرکت/ دفتر طراحی: مهندسین مشاور پل میر

◀ مدیر پروژه طراحی: بیژن وزیری

◀ معماران اصلی: بیژن وزیری، احسان اکرمی، شیما مبارکی

◀ همکاران طراحی: فرشته جوادزاده، رویا چوپانی، ملیکا عظیمی، آرزو صاحب‌کار، بهار جعفرزاده

◀ طراحی و دکوراسیون داخلی: مهندسین مشاور پل میر

◀ نوع تأسیسات/ نوع سازه: چیلرهای تراکمی هوای خنک با کمپرسور نوع اسکرو با هوارسان، بتنی

◀ آدرس پروژه: استان قم

◀ مساحت/ زیر بنا: ۶۰۰۰۰ مترمربع

◀ کارفرما: مؤسسه فرهنگی حضرت آیت الله العظمی سیستانی

◀ تاریخ شروع و پایان ساخت: ۱۳۹۷-۱۳۹۶

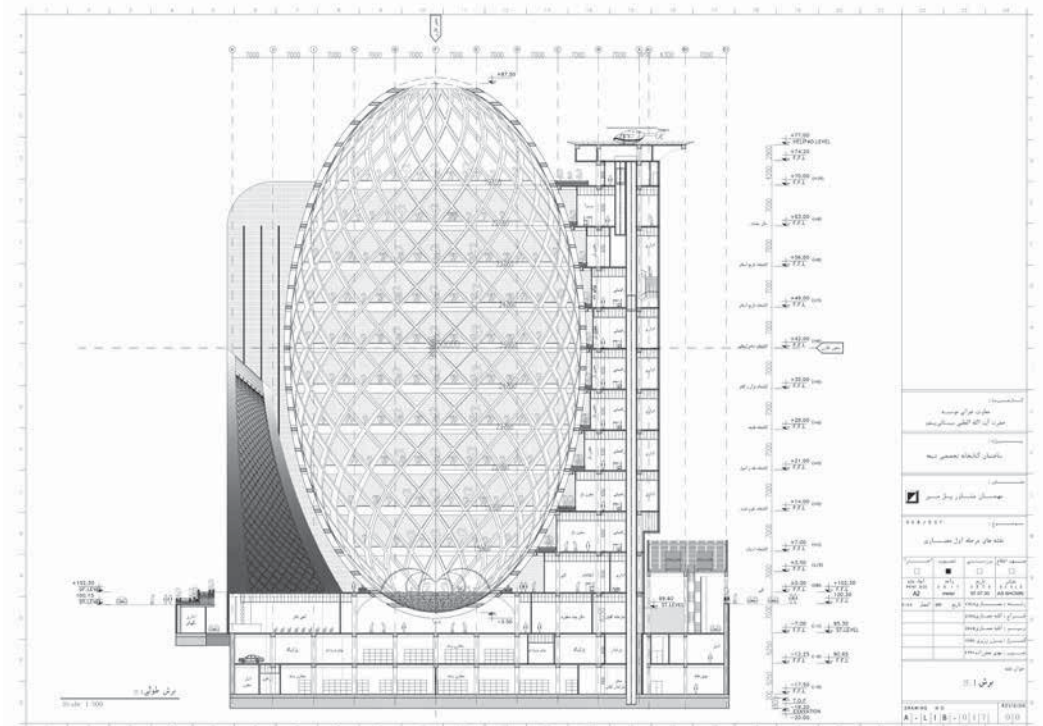
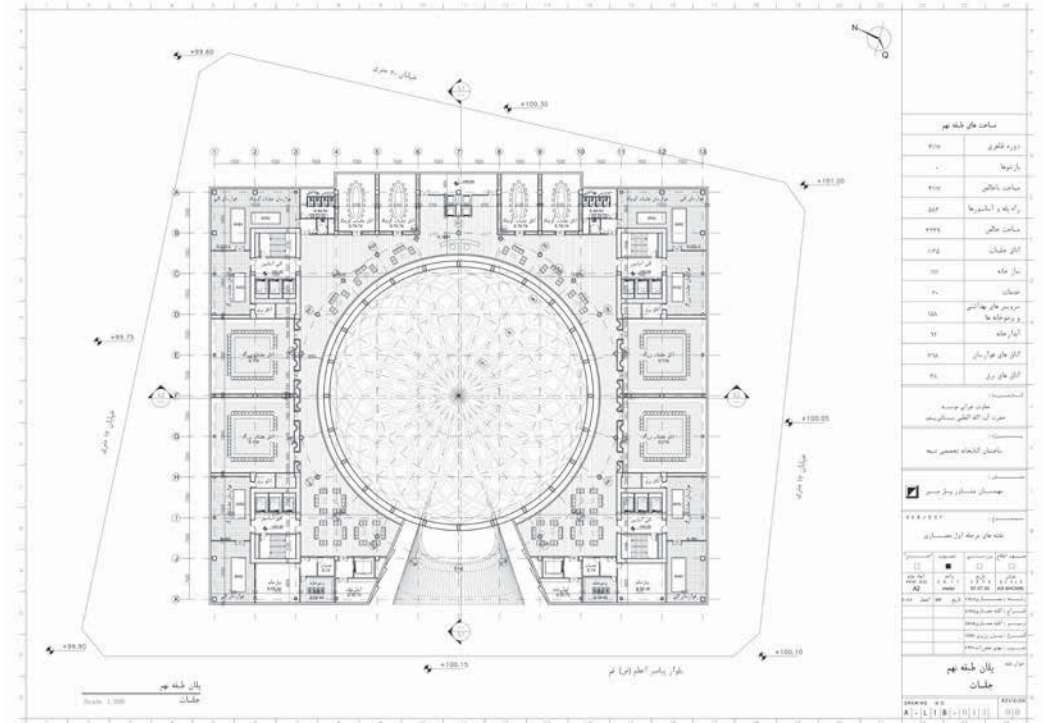
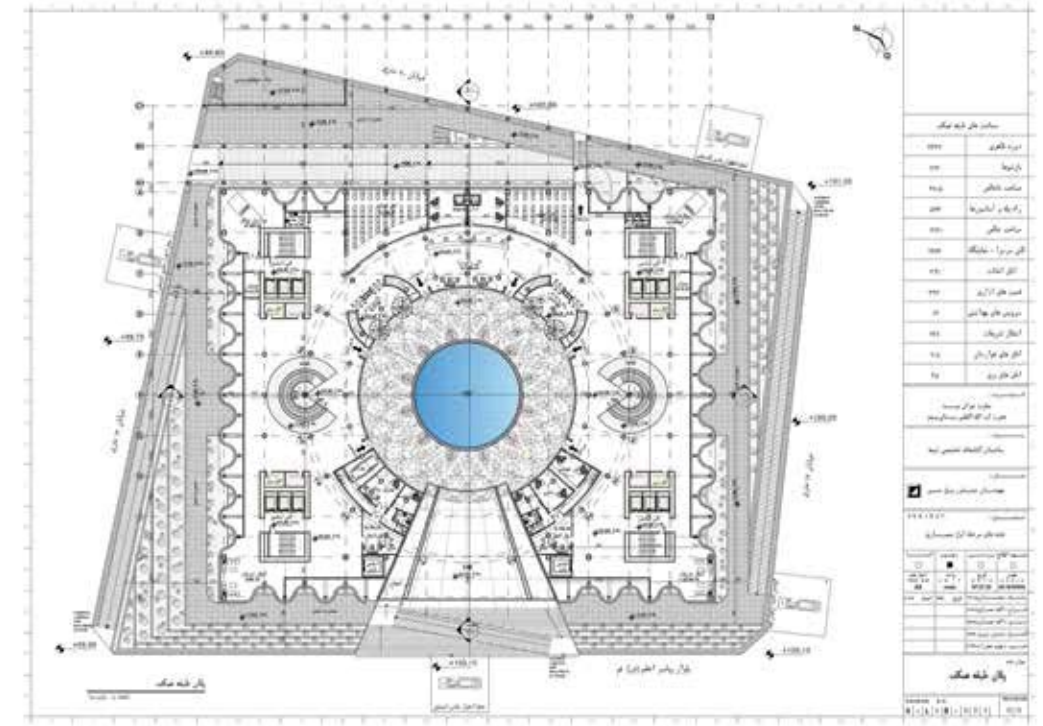
◀ مدلیتینگ و سه بعدی پروژه: احسان اکرمی

◀ وب‌سایت:

www.polmir.com

info@polmir.com

◀ ایمیل:

بازتعریف ساختمان تجاری پلاسکو (رتبه‌ی اول در مرحله‌ی اول مسابقه‌ی پلاسکو)

آوا همامی، پیمان همامی

مبانی نظری مرحله‌ی دوم مسابقه‌ی پلاسکو

بیان مسئله: جایگیری در بافت تاریخی و همجواری با سازه‌های ارزشمند میراث فرهنگی در محدوده‌ی سایت پلاسکو، ایرادات و نواقص در وضع سابق برج پلاسکو، نیازهای کسبه‌ی پلاسکو و انتظارات کارفرما از مؤلفه‌های اصلی برای طراحی مجدد پلاسکو هستند.

اهداف: طراحی برج جنوبی ساختمان پلاسکو با جاهایی فضای یادمان آتش‌نشانان در یک طبقه، اصلاح نقشه‌های داخلی و رفع نواقص نسبت به وضع سابق و بر اساس اطلاعات و نیازهای گردآوری شده از کسبه‌ی پلاسکو، از جمله جاهایی مناسب دسترسی‌های عمودی و جاهایی سیستم پلکان برقی، ایجاد گشودگی جهت دسترسی به نور طبیعی برای واحدهای میانی در ترازهای پایین، و تغییر فضای تجاری-کارگاهی سابق به تجاری-عمومی و مطابق با معماری مراکز تجاری روز، طراحی نمای ساختمان در عین احترام به ارزش‌های بافت همجوار و دارای هارمونی با کالبد تاریخی توأمان با سامان‌دهی بصری به جهت ارتفاع ملزم و تأثیرگذاری اجتناب‌ناپذیر برج پلاسکو بر خط آسمان.

همجواری‌های سایت پلاسکو: بررسی بدنه‌های مجاور سایت در بافت تاریخی که شامل بدنه‌های شمالی و جنوبی محور جمهوری، چهارراه استانبول، محور لاله‌زار و بافت میانی که ژاندارک و خانه‌های پیرنیا و سردار معتمد را در خود جای داده، لزوم طراحی کالبدی دارای هارمونی پیوسته در بافت تاریخی را مورد تأکید قرار می‌دهد. از طرفی سیمای برج سابق پلاسکو نیز با هویت ایرانی و با موتیف‌های گره مزین، با زمینه‌ی کاشی‌های لعابدار فیروزه‌ای، با ظرافتی خاص این موتیف و پترن‌ها، مختص پروژه‌ای با کاربری تجاری طرح‌ریزی و اجرا شده بود.

ایرادات در روابط داخلی برج سابق با افزایش تعداد کابین بالابر و اختصاص سه کابین بزرگ و دستگاه پله‌ی سه‌طرفه‌ی استاندارد، در ضلع شرقی برج، برای ارتباط کامل جهت استفاده‌ی کسبه برای دسترسی به کارگاه‌ها و دفاتر طبقات اصلاح شده است.

مبانی نظری مرحله‌ی اول مسابقه‌ی پلاسکو

ایده‌ی بازتعریف مجموعه‌ی پلاسکو

جداره‌های خیابان جمهوری که سایت مورد نظر را در خود جای داده، عمدتاً بدون گشودگی و فاقد تناسب عرض محور به ارتفاع بدنه‌ها است. مهم آنکه سبزینگی‌های اطراف سایت بیشتر محصور یا نیمه‌محصور در زمین سفارتخانه‌ها و یا در فضای باز مراکزی از جمله ساختمان بانک ملت یا مدرسه ژاندارک هستند. در این محور غالباً جداره‌های صلب و تیره از آلودگی و اغتشاشات بصری مشهود است، که جمیع این موارد با پیشینه‌ی افکار عمومی از فاجعه‌ی پلاسکو، بر فشار روحی و روانی جامعه افزوده و از دلایل افسردگی جامعه یا دست‌کم تأثیرگذار بر آن است. در نتیجه، طرح‌ریزی یک فضای شهری سبز در مجاورت خیابان جمهوری جهت ایجاد احساس امید و سرزندگی برای شهروندان به واسطه‌ی خلق این فضا در عین زنده نگاه داشتن یاد و آرمان‌های قهرمانان پلاسکو و همچنین تعدیل کاربری‌های تجاری طبق چشم‌انداز مندرج در طرح تفصیلی منطقه، به عنوان اهداف نهایی در این ایده‌پردازی قرار گرفتند.

این فضای شهری علاوه بر احیای مجدد خاطرات و زنده ساختن فضای جمعی در لاله‌زار قدیم و بنا بر ماهیت خود که قرارگاه‌های مدنی و پاتوق‌های فرهنگی را به واسطه‌ی گالری و نمایشگاه و فضای ورزشی به وجود می‌آورد، امکان دسترسی به واحدهای تجاری و مسکونی را نیز از طریق گشودگی‌های احجام فراهم می‌نماید. استفاده از بافت گیاهی در سطوح بام‌ها، تراس‌ها و بدنه‌های شهری یکی از راهکارهای اصلی کاهش آلودگی هوا و مبارزه با گرمایش زمین در کلانشهرهای پیشرفته است؛ تراکم بالای سبزینگی در این ایده با به‌کارگیری تکنولوژی‌های روز از جمله بام-تراس‌های سبز با سیستم مدولار و دیوارهای عمودی زنده با سیستم کابلی کششی، و طاق-سایبان‌های سبز ایجاد شده که در سطح فضای شهری و بام‌تراس‌های مسکونی و تجاری و در پوشش بدنه‌ی مراکز جانبی سایت پراکندگی دارد، راهکاری برای سامان‌دهی بصری نیز به شمار می‌آید.

◀ نام پروژه/ عملکرد: بازتعریف ساختمان تجاری پلاسکو

◀ شرکت/ دفتر طراحی: گروه طراحی معماری اُرسی

◀ معماران اصلی: آوا همامی، پیمان همامی

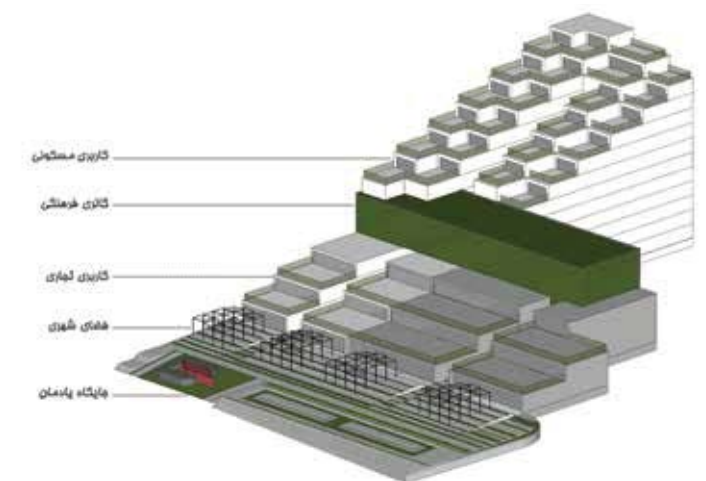
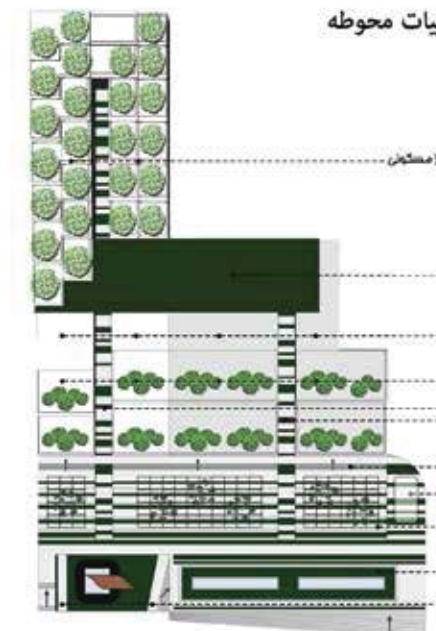
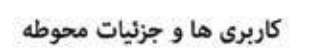
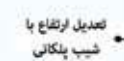
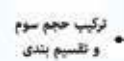
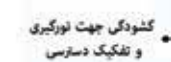
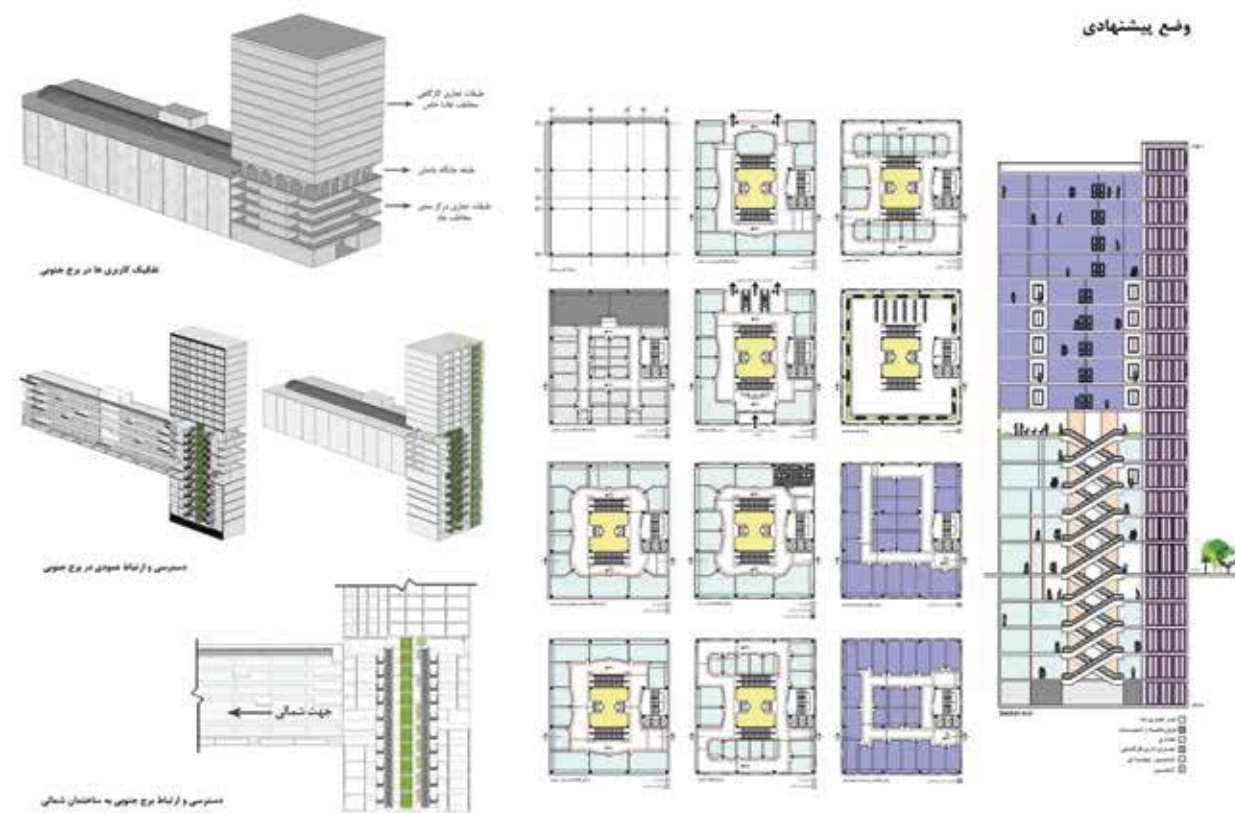
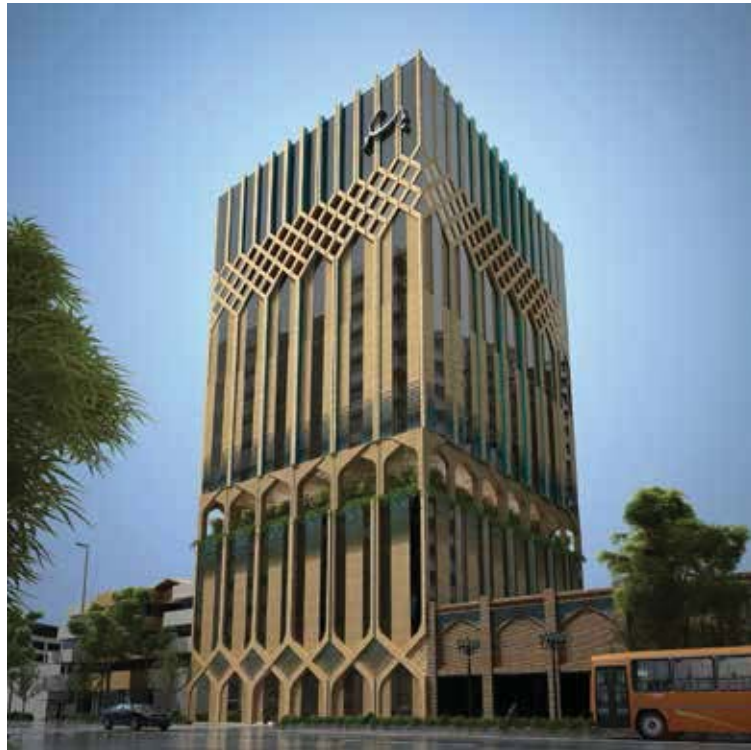
◀ نوع سازه: عرشه فولادی

◀ آدرس پروژه: تهران، خیابان جمهوری، حدفاصل خیابان فردوسی و لاله زار

◀ مساحت/ زیر بنا: ۱۰۸۵ مترمربع

◀ کارفرما: بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی

◀ ایمیل: orosi.architectural.group@gmail.com

سخن پایانی

ابراصل در معماری: امروز باید چگونه طراحی کنید تا جریان‌ساز شوید؟

شهریار خانی‌زاد

ابراصل چیست؟

معماری محصول نیازهای بشریت است. نیازهایی که از جسم تا جان را در بر می‌گیرد و بسته به جایگاه اجتماعی افراد، متفاوت است. ابراصل، نیاز اصلی عموم مردم در یک زمانه و دستور کلی معماری آن دوران است. بخشی از آینده‌ی معماری و جزئی از زنجیره‌ی شکل‌گیری آن است. محدود به زیبایی نیست که آن را زیبایی‌شناسی بخوانیم. ابراصل، راهبرد کلی معماری کردن در هر عصری است؛ بینشی اساسی است که همه باید از آن برخوردار باشند، وگرنه اصطلاحاً در باغ نیستند!

ابراصل از چه زمانی به وجود آمد؟

ابراصل‌ها از دوران مدرن به بعد شکل گرفتند، معماری سنتی هرچند بسیار زیبا، خلاقانه و دل‌فریب بوده و هست، اما بیشتر از آنکه زائیده‌ی ابراصل‌ها باشد، محصول محدودیت‌های بی‌شماری است که معمار آنها را حل می‌کرد. تفکر ابراصل محصول شرایطی است که حق انتخاب‌های معمار نه بی‌شمار، اما فراوان باشند؛ فراوان به قدری که معمار حقیقتاً اذعان کند در مورد فلان مسئله من این موضوع را برگزیدیم – وضعیتی که در معماری سنتی نبوده است، اگر هم بوده چندان برای ما ملموس نیست. به‌هرحال محدودیت اقلیم، سازه و مصالح، واقعیتی است که در معماری مدرن حل شد. از این واقعیت می‌توان به این نکته پی برد که جهان عصر به عصر بیشتر با اتکا به ابراصل‌ها خود را می‌سازد و از همین درگاه است که مسابقات و جوایز در جهان معاصر مهم و مهم‌تر می‌شوند. یکی از نقاط جوشش ابراصل‌ها، مسابقات هستند. در این وادی، ما تمام این جنبش را در گزاره‌ی معماری مدرن خلاصه کرده‌ایم. همچنان که نخستین جوشش‌ها در مدرنیزاسیون اروپا رخ نشان داد، از کریستال پالاس و برج ایفل و مانند آنها … تا به امروز. شاید برخی اذعان کنند که مدرن به پایان رسیده است، اما این سوءتفاهمی بیش نیست.

مدرن به معنای نو شدن است؛ به معنای سریع شدن، به پیش رفتن، پیشرفت کردن. معماری مدرن هیچگاه تمام نشد و نخواهد شد، زیرا هیچگاه انسان از پیشرفت و حرکت به سمت لذت بردن از عمر کوتاه خود دست نخواهد کشید. این مدرن شدن مداوم، باعث می‌شود که در هر عصری یک ابراصل به وجود بیاید. ابراصل می‌گوید که اکثراً باید به کدام جهت بروند تا دوران جدیدی شکل گیرد. بزرگ‌ترین وظیفه‌ی مدرسه‌های معماری، آموزش انتقال سریع ابراصل فعلی به دانشجویان، توجیه آنان، آموزش روش معماری کردن در آن و آموختن چگونگی «ساخت» و «درک» ابراصل عصرهای بعدی است.

ابراصل‌ها در ایران

عمر معماری مدرن در ایران به خوبی نمایانگر نقش ابراصل‌ها در معماری این مملکت است. معماری مدرن در ایران پس از برخورد اولیه در دوران قاجار و جدال‌های فکری و نظری، عملاً در دوران پهلوی اول از ۱۲۹۹ آغاز شد؛ تا ۱۳۲۰ که رضا شاه از قدرت کنار کشید. در همین دوران بود که عملاً ایرانیان مدرنیزاسیون را شناخته و کجدار و مریز به سمت آن حرکت کردند. این حرکت اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، هنری و منطقاً معماری بود؛ تک بعدی نبود، هرچند هیچگاه صد در صد و عمیقاً نیز مدرن نشدند.

ابراصل اول: پلان

معماری هر عصری یک ابراصل دارد که معماری براساس آن شکل می‌گیرد. کسی که خارج از این بازی ابراصل باشد، دو حال و سرنوشت بیشتر ندارد: یا در فشار تاریخ محو می‌شود و یا بنیانگذار ابراصل بعدی خواهد شد. در سرآغاز مدرنیسم ایران، پلان که تبلوری بود از مفهوم عملکرد در معماری، مورد توجه قرار گرفت. معماران باید پلان کشیدن را به خوبی می‌آموختند و جالب آنکه برای کاربری‌های جدید مثل ایستگاه راه‌آهن، هیچ تجربه‌ی سنتی‌ای نبود و همه چیز مدرن و جدید بود. این توجه به پلان تا پنجاه سال بعد در معماری ایران حاکم بود. نقطه‌ی بسیار دلنشین این اصل در پلان‌های وارطان هوانسیان بود، اما دوران اوج توجه به این ابراصل را باید در آثار دانشجویان دانشگاه تهرانی دهه‌های چهل و پنجاه و همزمان معماران حرفه‌ای بیرون از دانشگاه جست‌وجو نمود – جایی که پلان‌ها به قدری چشم‌نواز هستند که در ابعاد بزرگ روی دیوار نصب می‌شدند. البته منظور از چشم‌نواز، اسکیس و درخت و راندوهایی که روی پلان می‌شد نیست، بلکه حل مسائل عملکردی، ارتباطات، ابعاد فضاها، نظام سازماندهی و مسائلی از این دست است. مفاهیمی که به «علم معماری» معروف است.

یکی از علل موفقیت معماران این عصر و به تعقیب آن موفقیت بناهای آنان که حتی تا به امروز به کار می‌آیند، توجه به پلان و حل مسائل عملکردی بود. برای ایشان ایده و نظریه‌پردازی تا جایی مجاز بود که اعتبار معماری خدشه‌دار نشود. در ادامه متوجه خواهید شد که این نسل از معماران ما همزمان به کیفیت اجرا نیز، به دلیل ارتباطات بین‌المللی خود، بها می‌دادند و به همین دلیل آنها را آوانگارد می‌خوانیم. در واقع، ارتباطات بین‌المللی این جریان باعث شده بود که ایشان ناخودآگاه از برخی معماران اروپایی که در فضای ابراصل دوم و حتی سوم بودند تأثیر بگیرند!

ابراصل دوم: فرم

تا حدودی همگام با تغییرات جهان و رونق ساخت‌وساز در دوران پسانقلاب و پساجنگ در ایران، ابر اصل دوم به آهستگی زاییده شد: فرم! در دهه‌ی هفتاد به وضوح معماران ایرانی بر سر فرم در معماری می‌جنگیدند. فرم اسلامی، فرم مدرن، فرم دیکانسترآکشن … و هیچگاه بحث از فرم فراتر نرفت – اگر هم رفت، نتوانست جریان‌ساز باشد. ابر اصل دوم، همگام بود با تولد رسانه‌های آزاد، جدید و مستقل. همگام بود با جریان جدید و جوانان معمار که جوای نام بودند. همگام بود با واردات و نصب نرم‌افزار روی سیستم‌های قوام گرفته از ویندوز و مغز مایکروسافتی. این سه عامل (رسانه‌های جدید، نسل جوان و نرم‌افزار) باعث شد تا فرمالیسم در ایران نزدیک به بیست سال به تفسیر ما از معماری تبدیل شود. در دهه‌ی هشتاد، معماری خلاق بود که فرمالیست بهتری باشد. جالب است که در این دوره، ابراصل قبلی، پلان، گاهی مخدوش می‌شد، اما چون فرم زیبا بود، پروژه حتی جایزه هم برنده می‌شد!

ابراصل سوم: فناوری بالا و کیفیت ساخت

ابراصل نخست، پلان، بیش از شش دهه در معماری ایران حکمرانی کرد. ابراصل دوم، فرم، به زحمت دو دهه دوام آورد. ابراصل سوم در بهترین حالت یک دهه باید نقش پیش‌رانه‌ی معماری ما را بازی کند. چرا عمر ابراصل‌ها در حال کوتاه شدن است؟ زیرا سرعت جهان در حال افزایش است. رغبت مردم به مفاهیم جدید بیشتر شده است. همچنین مشکلات ما بزرگ‌تر شده‌اند و زمان ما برای حل آنها کمتر است. از سویی آمال و آرزوهای بشر بلندتر و والاتر گشته است. اگر در این ابراصل ممانیم، از جهان عقب افتادیم – حتی اکنون هم برخی کشورها به ابراصل چهارم و پنجم رسیده‌اند.

اما برگردیم به ابراصل سوم، فناوری بالا و کیفیت ساخت. نخستین ابراصلی که دوگانه است: دوگانه است زیرا علت و معلول یکدیگرند. ذات جهان معاصر این فشردگی و همزمانی را طلب می‌کند. فناوری بالا و کیفیت ساخت متولد شده در دهه‌ی نود، براساس درک عمومی بین معماران و کارفرمایانشان رخ داد و ایشان به این نتیجه رسیدند که فرم غایت نیست؛ فرم نمی‌تواند بهترین پاسخ باشد زیرا پس از چند ماه مشکلات عدیده‌ای بروز می‌کنند. دیگر فرم تنها باورپذیر نیست؛ فرم نیاز به مکمل‌هایی دارد که فناوری و ساخت نام دارند. این ابراصلی است که دیگر به درک شدن (همچون پلان) یا دیده شدن (همچون فرم) اهمیت نمی‌دهد. بنابراین یکی از سخت‌ترین ابراصل‌ها برای قبول آن توسط معماران است. به مراتب درک آن توسط کارفرما و مردم نیز زمان‌بر است، اما غیرممکن نیست.

فناوری بالا و کیفیت ساخت عالی تضمین کننده‌ی بقای ما در برابر مشکلات آتی است. مشکلاتی که امروز خطرشان را گاهی حس می‌کنیم. از سویی دیگر، این نخستین ابراصلی است که پا را از بدنه‌ی نخیه و سرمایه‌دار جامعه بیرون گذاشته و با نیت کمک به عموم مردم ظهور می‌کند. اساساً فناوری با روح عمومی و کمک به همه معنا می‌یابد. در چارچوب نظری همین ابراصل است که کم‌کم تک پروژه‌هایی در دورترین شهرهای ایران با معماری‌ای فاخر و ارزشمند معرفی می‌شوند، دفاتر معماری غیر از پایتخت، پروژه‌هایی با امکان افتخارآفرینی در سطح جهانی تولید می‌کنند. در منظومه‌ی فکری همین ابراصل است که ما می‌توانیم برای مردمان دوردست نیز معماری‌ای با کیفیت پایتخت تصور کنیم. این ابراصل، پیش‌زمینه‌ای برای ظهور ابراصل‌های بعدی فراهم می‌کند. ابراصل هوشمندسازی و پایدارسازی؛ ابراصل ارزان‌سازی؛ ابراصل اجتماعی‌سازی؛ طراحی شهری؛ آزادسازی فضا از جرم.

هرچند ابراصل قبلی همگام با تولد رسانه‌های جریان‌ساز بود، این ابراصل به دلیل وجود شبه‌رسانه‌های زرد دچار مشکل است. امروز، شما می‌توانید یک کار عادی را به نحوی ارائه دهید که در سرتاسر اینترنت زرد و نشریات به ظاهر تخصصی ظاهر شوید. از این زاویه، اثبات شما به عنوان یک اثر از نسل ابراصل سوم بسیار سخت است. در روزگاری که فتوشاپ در خدمت معماران است این کار سخت‌تر هم شده است. خصوصاً که جریان‌سازی ابراصل سوم منافع تمام حامیان و دوستداران ابراصل قبلی (ابراصل فرم) را به خطر می‌اندازد.

به‌هرحال، اینکه امروز چقدر افراد عادی شما را تحسین کنند مهم نیست، مهم این است که آیا خود شما اثر خویش، کیفیت ساخت، فناوری دخیل در طراحی، ساخت و بهره‌برداری آن را تأیید می‌کنید یا خیر. واقعیت این است که امروز، جهان در ابراصل‌های چهارم و پنجم است و ما در ایران در تکاپوی ورود به ابراصل سوم – البته اگر فرمالیست‌ها کوتاه بیایند! اما این کشمکش دیری نخواهد پایید. جهان دیگر خریدار کمیت نیست؛ فرم، پاسخ نهایی و کاملی نیست. همه چیز براساس کیفیت و حسی که به مخاطب می‌دهد ارزشمند است و معماری جدا از این قانون نبوده و نخواهد بود. امروز، هر معماری خودش بهتر می‌داند در بند کدام ابراصل مانده است و کدام معمار، درست در برابر چشمان او به ابراصل بعدی وارد شده است … شما می‌توانید با شبه‌رسانه‌ها کارفرما، اقوام، دوستان، دانشجویان ترم پایینی و خیلی‌های دیگر را فریب دهید، اما خود و حرفه‌ای‌ها را نه! ابراصل سوم اساساً به دلیل روح کیفیت‌گرایش به سرعت خود را نشان نمی‌دهد. شما خود بهتر می‌دانید فناوری طراحی، کیفیت طراحی، کیفیت اجرا، فناوری ساخت، فناوری بهره‌برداری و دیگر پارادایم‌های ابراصل سوم چقدر در کار شما لحاظ شده است. حتی بهتر از آن، شما می‌دانید چقدر به معماری کردن با این فاکتورها مسلط هستید و کدام معمار با نمایش آثار خود، خواسته یا ناخواسته، نشان می‌دهد که این ارکان را می‌شناسد؛ کدام جایزه و مسابقه ابراصل سوم را محک می‌زند و کدام جایزه ابراصل دوم و حتی کدام هنوز در بند ابراصل نخست است – کدام رسانه، معرف آثار ابراصل سوم و چهارم است و کدامیک تنها ناجی ابراصل دومی‌ها است.

The End

پایان

Rudbar of Kerman Girls Boarding High school, Kerman, 2017

- Office/company: Pouyaform Architectural Office (Yazd)
- Main Architect: Mehdi Shamsaddini
- Collaborators: Maede Hesaminezhad
- Interior Design: Arabon Company
- Structure/Mechanical structure: Concrete with tiled ceilings, Using air-conditioning for meeting halls and chiller for all spaces
- Location: Rudbar city, Kerman.
- Area: Land area: 5258 m², Foundation: 4500 m² (Including one floor dedicated to educational spaces with area of 1396 m², a room dedicated to dormitory with area of 1044 m², the basement including a meeting hall, a library, a prayer hall, a workshop, and teacher's dormitory in 1770 m² and the area of entrance space is 290 m²)
- Client: Ali Nasr, Sima Meshkian
- Email: pouyaformgroup@gmail.com
- pp. 546-551

Ayatollah Sistani Special Library Qom, 2017-2018

- Office/company: Polmir Consulting Architects Engineers & planners
- Project Manager: Bijan Vaziri
- Main Architect: Bijan Vaziri, Ehsan Akrami, Shima Mobaraki
- Collaborators: Fereshteh Javadzadeh, Roya Choopani, Melika Azimi, Arezoo Sahebkar, Bahar Jafarzadeh
- Interior Design: Polmir Consulting Architects Engineers & planners
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Compressed chiller
- Location: Qom Province.
- Area: 60000 m²
- Client: Ayatollah Sistani Cultural Institute
- Modeling & 3D: Ehsan Akrami
- Website: www.polmir.com
- Email: info@polmir.com
- pp. 608-611

The Terrace, Darbandsar, Under Construction

- Office/company: Zomorrodi and Associates
- Main Architect: Shahruz Zomorrodi
- Collaborators: Yasamin Fathi, Anna Akhlaghi, Shirin Bagheri, Delaram Arafati, Hamed Nurian, Ali Moravvej, Payam Alrahman
- Interior Design: Zomorrodi and Associates
- Structure: Steel
- Location: Darbandsar.
- Area: 14820 m²
- Client: Reza Baradaran
- Website: www.zomorrodi-associates.com
- Email: zomorrodi@zomorrodi-associates.com
- pp. 526-529

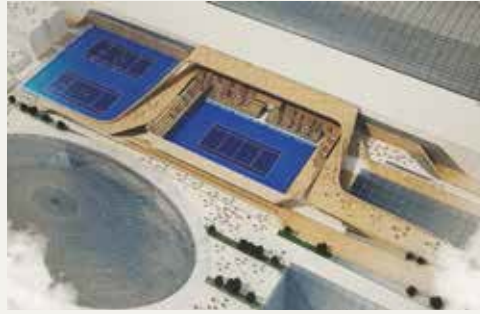
Fasham Villa, Fasham, Under Construction

- Office/company: Zomorrodi and Associates
- Main Architect: Shahruz Zomorrodi
- Collaborators: Anna Akhlaghi, Shirin Bagheri, Payam Alrahman, Yasamin Fathi, Hamed Nurian, Ali Moravvej
- Interior Design: Zomorrodi and Associates
- Structure: Steel
- Location: Garmabdar, Fasham, Iran.
- Area: 1100 m²
- Website: www.zomorrodi-associates.com
- Email: zomorrodi@zomorrodi-associates.com
- pp. 530-533

Tonekabon Ecotourism Village
2017

- Office/company: mrk Office
- Main Architect: Mohammad Reza Kohzadi
- Collaborators: Morteza Alimohammad, Neda Mirani, Mohmmad Aghajani, Benyamin Jahanshahi, Mahtab Ezani, Niloofar Sadeghi, Hosein Aghayi, Moazameh Eshkevarian, Sogand Shoraj
- Structure: Wooden
- Location: Chaldareh, Ecopark ,Tonekabon.
- Area: 5000 m²
- Client: Personal
- Website: www.mrkoffice.ir
pp. 566-569

Iranmall Tennis Stadium Complex
Tehran, 2016

- Office/company: Xema Architects
- Main Architect: Reza Mafakher
- Collaborators: Nazanin Javanshir, Nastaran Fadaee, Hamed Sarhadi
- Interior Design: Reza Mafakher
- Structure/Mechanical structure: Steel truss, Air conditioning cooling and heating
- Location: Tehran.
- Area: 3500 m²
- Client: Iranmall
- Website: www.xema.ir
pp. 578-581

Adib Residential Building, Tehran
2018

- Office/company: Atizist Consulting Engineers
- Main Architect: Ehsan Maleki, Yekta Afarin
- Collaborators: Leili Bijari, Hasan Abedi
- Interior Design: Yekta Afarin
- Structure/Mechanical structure: Metal skeletons (bolts), Central engine room, Fan coil
- Location: End Alley Baharestan 2, Afkhami St., Amirnia St., Tehran.
- Area: 12150 m²
- Client: Farzin Adib Shahraki
- Website: www.atizist.com
- Email: info@atizist.com
pp. 570-573

Nowshahr Commercial, Office Building, 2016-2019

- Office/company: Nima Mokary Studio Architecture
- Main Architect: Nima Mokary
- Collaborators: Amir Hoseyn Yousefi, Hamide Achak, Leila Golbaghi, Hasan Dehghanpour
- Interior Design: Amir Hoseyn Yousefi, Hamide Achak
- Structure/Mechanical structure: Metal, Duct split
- Location: Pahlavan Ave., Nowshahr.
- Area: 1500 m²
- Client: Hamidinia Brothers
- Email: nima.mokary@yahoo.com
pp. 588-591

International Competition of Islamic Revolution and Holy Defense Museum, Tehran, 2015

- Office/company: Nima Mokary Studio Architecture
- Main Architect: Nima Mokary
- Collaborators: Amir Hoseyn Yousefi, Saeed Ghorbanifard, Peiman Bayat, Hamid Mehraban Rahimi, Hamide Achak, Zeinab Maghdouri
- Location: South Area in Khomeyni Holy Shrine (Imam Khomeini).
- Area: 160000 m²
- Client: Islamic Republic Of Iran Army Military
- Email: nima.mokary@yahoo.com
pp. 592-597

Razavi Shrine Comprehensive Museum Competition, Mashhad 2018

- Office/company: Nima Mokary Studio Architecture
- Main Architect: Nima Mokary
- Collaborators: Saeed Ghorbanifard, Sanaz Goudarzi, Mohammad Hoseyn Bazianfar, Niloofar Ebrahimi, Mahan Mohammadov
- Structure/Mechanical structure: Metal, Central engine room. Chiller
- Location: Astan Quds Razavi, Mashad.
- Area: 84000 m²
- Client: Astan Quds Razavi
- Email: nima.mokary@yahoo.com
pp. 598-603

The Thousand Sky Residential Building, Tehran, 2018

- Office/company: Atizist Consulting Engineers
- Main Architect: Ehsan Maleki, Yekta Afarin
- Collaborators: Hasan Abedi
- Structure/Mechanical structure: Metal skeletons, Central engine room + Fan coil
- Location: Niaz Zadeh St., Zaferanieh, Tehran
- Area: 14500 m²
- Client: Private sector
- Website: www.atizist.com
- Email: info@atizist.com
pp. 574-577

Jazmurian (Qaleh Ganj, Kerman)
Kerman, 2017

- Main Architect: Hamid Mehraban, Farnush Mirzayi
- Collaborators: Farnush Mirzayi, Nasrin Mehraban, Samaneh Mo'menpur, Erfan Mohammadi, Mostafa Qolipur, Mazaher Qanbari, Nazanin Kazemi
- Location: Qaleh Ganj, Kerman.
- Area: 7200 m²
- Client: Cultural Institution of Bonyad Museums
pp. 604-607

Chamber of Commerce, Kermanshah
2016-2019

- Office/company: Nima Mokary Studio Architecture
- Principal Architect: Nima Mokary
- Lead Architect: Mojtaba Nabavi
- Collaborators: Amir Hoseyn Yousefi, Saeed Ghorbanifard, Hamide Achak, Mohammad Hoseyn Ghaffari
- Interior Design: Hamide Achak
- Structure/Mechanical structure: Metal, Central engine room. Chiller
- Location: Airport Ave., Kermanshah.
- Area: 6000 m²
- Client: Chamber of Commerce, Industry, Mine and Agriculture Building of Kermanshah, Keyvan Kashefi
- Email: nima.mokary@yahoo.com
pp. 582-587

Sarvestan Residential Complex
Ardabil, 2017

- Office/company: Memar Studio
- Main Architect: Negar Sarioletlagh Fard, Mohsen Noruzvand
- Modeling & Rendering: Mohsen Rahnema, Abolfazl Maleki
- Graphic: Mohsen Shoja, Milad Kisalaei, Zahra Dadjou
- Structure/Mechanical structure: Steel, Central heating with radiators
- Location: Imam Ali Alley., Shaheed Madani St., Ardabil.
- Area: 4170 m²
- Client: Housing Investment Group Co.
- Website: www.memarstudio.com
- Email: Memar.studio.arta@gmail.com
pp. 534-537

Setareh Kish Blocks 76-77
2018-2021

- Office/company: Omid Shafieie
- Main Architect: Omid Shafieie
- Collaborators: Milad Salehi, Shirin Hadaddian
- Interior Design: Ali Mahmoudi
- Structure/Mechanical structure: Post tensioned concrete, Split
- Location: Sadaf, Kish.
- Area: 30700 m²
- Client: South House Investment Company
- Website: www.omidshafieie.com
pp. 538-541

Setareh Kish Blocks 74-75
2018-2021

- Office/company: Omid Shafieie
- Main Architect: Omid Shafieie
- Collaborators: Farhad Minaie
- Structure/Mechanical structure: Post tensioned concrete, Split
- Location: Sadaf, Kish.
- Area: 9670 m²
- Client: South House Investment Company
- Website: www.omidshafieie.com
pp. 542-545

Iran International Neuroscience Institute and Hospital, Tehran, 2010

- Office/company: Sharestan Consultants (Architects and Planners)
- Project Manager: Behrooz Ahmadi
- Designer: Mahdi Niktab
- Collaborators: Saina Hamidi, Ali Asghar Behbahani, Alireza Chaychi, Bahman keynejad, Shahram Alba, Zahra Mousapour, Bahman Farhat, Aidin Zavareh, Zharfandishan Consultant Engineers
- Structure/Mechanical structure: Steel in accordance with the hospital building, Fresh air conditioning installation standards
- Location: 22 Zone, Tehran.
- Area: 50000 m²
- Client: Imam Reza Charity Organization
- Photographer: Meisam Kaviani, Ali Asghar jiryayi
- Website: www.sharestan.com
- Email: info@sharestan.com pp. 488-491

Regeneration of Risbaf Industrial Heritage Cultural Entertainment Commercial Complex, Isfahan, 2018

- Office/company: Sharsan Architecture Office
- Main Architect: Saeed Bazazi, Aryan Niliani
- Collaborators: Elias Niliani, Ramin Arab Amiri
- Location: Chahar Bagh Bala St., Isfahan, Iran.
- Area: Area 70000 m², Subtraction area 40000 m²
- Client: Ministry of Roads and Urban Development Urban Regeneration of Iran
- Email: Sharsan.Architecture.Office@Gmail.com pp. 500-503

Hashtgerd Engineering Building Hashtgerd

- Office/company: Daal Studio
- Main Architect: Alireza Esfandiari, Zahra Aghamohammadi, Hilda Tehrani
- Collaborators: Mohammadreza Esfandiari, Atusa Shiran
- Structure: Steel
- Location: No. 15, Sa'at Sq., First Phase, Hashtgerd city, Alborz Province, Iran.
- Area: 402 m²
- Client: Alborz Province Engineering Organization
- Website: www.daalstudio.com pp. 492-495

Design & Development of Markar Educational Center, Yazd, 2015

- Office/company: Sizan Architecture & City Reading
- Architecture in Charge: Pedram, Nazli Jafarbeigy
- Landscape and Interior Design: Pedram, Nazli Jafarbeigy
- Project Designers: Pedram, Nazli Jafarbeigy
- Collaborators: Hossein Agha, Mohamad Abdolrezazadeh
- Drawing: Zohreh Moqimi
- Urban Planning Consultant: Hamid-Reza Parsi
- Structure Consultant: Hamidreza Amiri, Hessam Jafarbeigy
- 3D Art: Emad Kashfi, Shayan Nik
- Modelling: Musa Rabbani
- Structure/Mechanical structure: Prefabricated tube in tube
- Location: Ayatollah Kashani Ave., Fatemieh Intersection, Markar Sq., Markar High School, Yazd.
- Area: 2150 m²
- Client: Zoroastrian Association Of Tehran
- Website: www.sizandesign.com
- Email: info@sizandesign.com pp. 510-515

Dowlat Abad Landscape, Yazd 2016

- Office/company: Sizan Architecture & City Reading
- Architecture in Charge: Nazli & Pedram Ja'farbeygi
- Collaborators: Hossein Agha, Hessam & Nazli Ja'farbeygi
- Landscape Design: Nazli jafarbeigy
- Structure Consultant: Hamidreza Amiri
- Structure: Concrete
- Location: No. 22, Bahman Blvd., Navvab Safavi Blvd., Yazd, Iran.
- Area: 7.5 ha
- Client: Municipality Proposal (Yazd Municipality)
- Aerial Photos: Hadi Khebrehdast
- 3D Art: Shayan Nik
- Website: www.sizandesign.com
- Email: info@sizandesign.com pp. 516-521

Development Industrial Project (Welfare Service Complex), Shahriyar 2017

- Office/company: Kamyab
- Main Architect: Neda Kamyab, Mo'in Kamyab
- Collaborators: Parisa Bagheri Ra'uf, Payam Talebi, Mina Merati
- Executor: Ali Bateni
- Supervision: Armin Bateni
- Interior Design: Neda Kamyab, Mo'in Kamyab
- Structure /Mechanical structure: Metal skeleton, Fan coil duct type
- Location: Oghab Factory, Maddahi Blvd., Ferdowsiyyeh, Shahriyar.
- Area: 1900 m²
- Client: Seyed Jalal Naseri
- Photographer: Saeid Asgari
- Email: kamyab_studio@gmail.com pp. 556-561

IPMI Headquarter Building, Tehran 2016

- Office/company: Daal Architecture Studio
- Main Architect: Alireza Esfandiari, Hilda Tehrani
- Collaborators: Mohammadreza Esfandiari, Atusa Shiran
- Structure: Steel
- Location: Tehran, Iran.
- Client: Industrial Project Management of Iran
- Website: www.daalstudio.com pp. 496-499

Plasco commercial Complex Rebuild Tehran

- Office/company: Orosi Architectural Group
- Main Architect: Ava Hemami, Peiman Hemami
- Structure: metal deck
- Location: Jomhuri St., Tehran province, Tehran, Iran.
- Area: 1085 m²
- Client: Mostazafan foundation of Islamic Revolution
- Email: orosi.architectural.group@gmail.com pp. 612-615

Design & Development of Markar Educational Center, Yazd, 2015

- Approach: Recreation of Yazd Social Space
- Office/company: Sizan Architecture & City Reading
- Architecture in Charge: Pedram Jafarbeigy
- Urban Collaborators: Nazli, Hossein Agha, Hessam Jafarbeigy, Mohamad Abdolrezazadeh
- Landscape Design Nazli Jafarbeigy
- Urban Planning Director: Hamidreza Parsi
- Urban Sociologist: Hamidreza Parsi
- Location: Ayatollah Kashani Ave., Fatemieh Intersection, Markar Sq., Markar High School, Yazd.
- Area: 5.6 ha
- Client: Zoroastrian Association Of Tehran
- Urban Planning and Designing Duration: One Year
- Photographer: Hadi Khebrehdast
- Website: www.sizandesign.com
- Email: info@sizandesign.com pp. 504-509

Alvand Islamic Bazaar, Ghazvin 2017

- Office/company: Alireza Karimi and Associates
- Main Architect: Alireza Karimi Kolor
- Collaborators: Issa Zokaei, Parham Adibpour, Hanieh Aleyasin
- Structure: Concrete with hollow-core slab
- Location: Azadegan Ave., Basij Sq., Alvand New City, Ghazvin Province.
- Area: 5 ha
- Client: Municipality of Alvand
- Email: Alirezaarchi7@gmail.com pp. 562-565

Coral Seafood Restaurant, Kish Island, 2016

- Office/company: BNS Studio
- Main Architect: Farshad Kazeruni, Azin Soltani, Farnaz Bakhshi
- Collaborators: Niussha Rashidi, Mahta Heydari, Zoha Nekuian, Shadi Malek, Behnam Barzegar
- Interior Design: BNS Studio
- Structure/Mechanical structure: Prefabricated, Ducted split system
- Location: Kish Island, Iran.
- Area: 800 m²
- Client: Marin Darya Taban Kish
- Website: www.bns-studio.com
- Email: info@bns-studio.com pp. 552-555

Abbas Abad Prayer Room, Tehran 2016

- Office/company: East Faratarh Studio
- Status: Competition Proposal
- Main Architect: Afshin Khosravian
- Collaborators: Javad Sheari, Adib Zabihi, Farzaneh Ahrari, Amin Hossein Zade
- Interior Design: Afshin Khosravian and Partners
- Location: Tehran, Iran.
- Area: 500 m²
- Client: Abbas Abad Renovation Company
- Email: info@afshin-khosravian.com pp. 522-525

Tavalla Barbershop, Isfahan
2017

- Office/company: Farnush Rafe'i Architecture Office
- Main Architect: Farnush Rafe'i
- Interior Design: Farnush Rafe'i
- Structure/Mechanical structure: Structural steel, Split air conditioner unit
- Location: Mir St., Isfahan.
- Area: 12.5 m²
- Client: Mohammad Tavalla
- Photographer: Negar Sedighi
- Email: frafee.irc@gmail.com
pp. 418-421

Yellow Project (Nini Mah Baby Shop)
Qom, 2017

- Office/company: Shabahang Architecture Office
- Main Architect: Soroush Roghanian
- Collaborators: Elahe Musavi, Leila Asadbeygi, Elahe Roshandel, Nima Mirzai, Hoda Emtiaz
- Interior Design: Shabahang Architecture Office
- Graphic Designer: Sahar Ghorbani
- Structure/Mechanical structure: Steel, Fan coil Air conditioner
- Location: Nini Mah, 17th Alley., Dore Shahr St., Qom, Iran.
- Area: 900 m² in 3 storeys
- Client: Mehdi Lesani
- Photographer: Sarang Farzamfar, Omid Sedighi
- Website: www.Shabahang-office.com
- Email: shabanahg-office@gmail.com
pp. 422-425

Admiral Office, Tehran
2018

- Office/company: Studio Saheb
- Main Architect: Amir Reza Saheb
- Collaborators: Sara Hoseynian Amiri, Mohammad Reza Aliyari Nia
- Interior Design: Studio Saheb
- Structure/Mechanical structure: Split, Load bearing wall, Barrel vault
- Location: No. 21, 29th St., Vozara St., Tehran.
- Area: Area: 530 m²
- Client: Admiral Group
- Photographer: Mohammad Hasan Ettefaq
- Website: www.studiosaheb.com
- Email: studiosaheb.arch@gmail.com
pp. 430-433

Address Food Hall, Tehran
2016-2017

- Office/company: Zomorrodi & Associates
- Main Architect: Shahrzad Zomorrodi
- Collaborators: Payam Alrahman, Shirin Bagheri, Ali Moravvej
- Interior Design: Zomorrodi & Associates
- Structure/Mechanical structure: Metal frame, VRF
- Location: Royal Address Complex, West Maryam St., Nilufar St., Elahieh St., Tehran.
- Area: 1200 m²
- Client: Nima Hoseyni, Khashayar Moradi and Partners
- Photographer: Parham Taghioff, Sa'id Faramarzi
- Website: www.zomorrodi-associates.com
- Email: zomorrodi@zomorrodi-associates.com
pp. 426-429

**Skyline Restaurant, Mazandaran
2018**

- Office/company: Aknoon Architects
- Main Architect: Homayoun Hamrang, Morteza Mehrabi
- Interior Design: Homayoun Hamrang, Morteza Mehrabi
- Structure: steel
- Location: Tonekaboon, Mazandaran.
- Area: 440 m², 390 m²
- Client: Pourya Mohtashamkhani
- Photographer: Homayoun Hamrang, Vaheed Hasanabbasi
- Website: www.aknoon.com
- Email: aknoon.group@gmail.com pp. 480-485

**Hestouran Restaurant, Tehran
2017**

- Office/company: Pargar Architecture and Design Studio
- Main Architect: Behzad Heidari, Shirin Samadian
- Collaborators: Nastaran Hadidi, Elina vazinfard, Elnaz Ghafourian, Nikrooz Seyedi
- Decorative Elements Artists: Amir abbas kashef, soudabeh mozaffari, ghazal heidari, danial Zirak, shahriar rafiei
- Location: 3rd Floor, Royal Address Complex, E., Maryam St., Fereshteh St., Tehran, Iran.
- Area: 1200 m²
- Client: Maan Malek Tejarat Group (MMT)
- Photographer: Hossein Farahani, Mehrdad Emrani
- Website: www.pargar-arch.com
- Email: pargar.arch@gmail.com pp. 400-405

**Rahnama House, Isfahan
2011-2016**

- Office/company: Bavand, Home Design Office
- Main Architect: Iraj Kalantari, Iman Aminlari
- Collaborators: Arya Khorramian
- Project Executor: Iman Aminlari, Jamshid pirzadeh, Shahram serri
- Interior Design: Iman Aminlari
- Structure/Mechanical structure: Steel, Central chiller
- Location: West Nazar Ave., Isfahan, Iran.
- Area: 708 m²
- Client: Farhad Rahnama
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Email: Khaneh_tarh@yahoo.com, Aminlary_iman@yahoo.com pp. 384-387

**Rahimzadeh Jewelry, Tehran
2016**

- Office/company: Xema Architects
- Main Architect: Reza Mafakher
- Collaborators: Sahar Haghighparast, Nazanin Javanshir, Saina Afshar, Nastaran Fadaee, Mahshid Salamat, Hamed Sarhadi, Elnaz Asadian, Majid Mahmoudzadeh, Masoud Soleimanifar, Pedram Rahimi, Masoud Khabbaz, Korosh Majidi Far
- Interior Design: Reza Mafakher
- Structure/Mechanical structure: Steel with barrel vault, VRF cooling and heating system, Septic tank and sewage system in line with values of historical site
- Location: No. 53, Jewelry District, Tehran Grand Bazaar, Tehran.
- Area: 75 m²
- Client: Rahimzadeh Jewelry and Gold Store
- Photographer: Parham Taghioff
- Website: www.xema.ir pp. 460-465

**Riwas Restaurant, Tehran
2015**

- Office/company: Persian Garden Studio
- Main Architect: Mahsa Majidi
- Collaborators: Anousheh Ahmadi, Pante-a Parhami, Mehdi Nikkhah Azad, Yashar Montazeri
- Interior Design: Mahsa Majidi, Anousheh Ahmadi, Pante-a Parhami
- Structure/Mechanical structure: Metal, VRF
- Location: Junction of Alef St. & Javanan St., Chamran Highway, Tehran, Iran.
- Area: 474 m²
- Client: Private
- Photographer: Afshin Ghaderpanah
- Website: www.persianguarden.net
- Email: office@persianguarden.net pp. 454-459

**Louvre Museum in Tehran
Tehran, 2018**

- Office/company: Hoorshar Tarh
- Main Architect: Arash Milaninia
- Collaborators: Ali Rafati Zangi, Mozghan Jeyran pour, Maziar Ravan, Morteza Ghasemi, Pazhuhan Bagheri, Issa Zokaie
- Interior Design: Hoorshar Tarh
- Structure/Mechanical structure: Concrete ceiling and load-bearing wall, Air conditioner
- Location: National Museum of Iran, Emam Khomeini Ave., Tehran.
- Area: 740 m²
- Client: National Museum of Iran, Louvre Museum
- Photographer: Masood Ghadirifar
- Website: www.hoordesign.com
- Email: info@hoordesign.com pp. 470-473

**Teacher's Lounge Center for
Advanced Technologies, Mashhad
2017**

- Office/company: Faculty of Architecture and Urbanism
- Main Architect: Hamed Kamelnia
- Collaborators: Alireza khorasanchi, Shokufeh Shayesteh, Mohammad Hoseyn Ghasemi, Somayyeh Jahanpanah
- Interior Design: Hamed Kamelnia
- Structure/Mechanical structure: Metal, Air Conditioner
- Location: Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad.
- Area: 95 m²
- Client: Ferdowsi University of Mashhad
- Photographer: Shokufeh Shayesteh
- Website: www.hkamelnia.ir pp. 446-449

**The Cultural Welfare Complex of
Shiraz University, Shiraz, 2015-2016**

- Office/company: Charak Architectural Office
- Main Architect: Mojtaba Kazemi
- Collaborators: Mohammad Sheykhnia, Mohammad Shabankareh
- Interior Design: Charak Architectural Office
- Structure/Mechanical structure: Concrete and steel, Air conditioning
- Location: Western Saheli St., Cultural Welfare Complex of Shiraz University, Shiraz, Iran.
- Area: 3200 m²
- Client: Shiraz University
- Photographer: Behruz Mosalayi
- Website: www.charak_arc.com
- Email: www.m.kazemi_arc@yahoo.com pp. 442-445

**Banki Gallery, Isfahan
2017**

- Office/company: 2Point Studio
- Main Architect: Adel Khorasanizade, Mohsen Khazdooz
- Interior Design: Adel Khorasanizade, Mohsen Khazdooz
- Location: No. 28, Honar Bazaar, Chahar Bagh Abbassi Ave., Isfahan.
- Area: 15 m²
- Client: Asghar Banki
- Photographer: Amir Masud Aghareb parast, Mohammad Banki
- Email: 2points.studio@gmail.com pp. 406-409

**Sales Representative of Tabriz and
Keraben Tiles Company, Hamedan
2016-2017**

- Office/company: Mousavi Architects (MA)
- Main Architect: Seyyed Jalil Mousavi
- Collaborators: Raziye Shoa'i, Seyyed Akam Katurani, Sepehr Edalati Moraffah, Elaheh Afrukhteh, Alireza Moradimeskin, Sonbol Hatami, Human Sa'adat
- Interior Design: Mousavi Architects (MA)
- Structure/Mechanical structure: Steel, Wall Hung Boiler, Air Cooler
- Location: Sales Representative of Tabriz and Keraben Tiles Company, Madani Blvd., Hamedan, Iran.
- Area: 94.51 m², 352.70 m²
- Client: Payvar Tejarat Co.
- Photographer: Ali Daghigh, Ata Mobaraki Novin
- Email: architects.mousavi@gmail.com pp. 466-469

**Kaarmaan, House of Work and
Network, Business Club, Tehran
2017-2018**

- Office/company: Studio Davazdah
- Main Architect: Nilufar Niksar
- Collaborators: Parisa Allahgholi, Arman Asgharlu, Negar Nuri, Setayesh Nejadi, Mahsa Elahivafa, Mona Haddadi
- Interior Design: Studio Davazdah
- Café decoration and supplier: Alireza Taheri
- Structure/Mechanical structure: Steel with shear wall and Vaulted ceiling, VRF
- Location: 1st Kouhestan Alley, Pasdaran St, Tehran, Iran.
- Area: Site area: 1140 m², Total built area: 1000 m² in 3 storeys
- Client: Mona Shekarraz
- Photographer: Ali Daghigh, Hamid Aghaei, Negar Nuri, Nesam Keshavarz
- Email: niloofar.niksar@gmail.com pp. 474-479

Garage Cafe, Kerman, 2017

- Office/company: Rerad Design Studio
- Main Architect: Ali Rad
- Collaborators: Behrooz Nakhaei
- Interior Design: Ali Rad
- Structure/Mechanical structure: Metal, Central Heating System, Water Cooler
- Location: Ali Zia St., Bahmaniar St., Kerman, Iran.
- Area: 270 m²
- Client: Hadi Moujezi
- Photographer: Ashkan Dabestani
- Website: www.Rerad.ir
- Email: Reradstudio@gmail.com pp. 414-417

Bullkwich and Sinatella Fast Food and Coffee Shop Complex, Tehran, 2018

- Office/company: Hamide Achack and Partners
- Main Architect: Hamide Achack
- Collaborators: Niloofar Ebrahimi
- Interior Design: Hamide Achack, Niloofar Ebrahimi
- Structure/Mechanical structure: Facilities Engineering, Duct split
- Location: No. 120, Dadman St., Yadegare Emam Highway, Tehran.
- Area: 138 m²
- Client: Sina Mohammadi
- Executor: Hosein Mehr Alizadeh
- High Consultant: Nima Mokari
- Photographer: Shahryar Khanizad
- Email: hamide_achack@yahoo.com pp. 396-399

Adib Currency Exchange, Tehran 2017

- Office/company: Adib Architects
- Main Architect: Sepehr Adibzadeh
- Collaborators: Ramtin Hagh Nazar, Danial Azari, Frozan Sadri
- Interior Design: Sepehr Adibzadeh
- Location: No. 6, 1st Floor, Artemis Shopping Center, Pasdaran St., Tehran.
- Area: 40 m²
- Client: Adib Currency Exchange
- Photographer: Parham Taghioff
- Website: www.adibarchitects.com
- Email: info@adibarchitects.com pp. 368-371

Rayzan House of Culture, Tehran 2017

- Office/company: Sarvestan Architecture and Urbanism Group
- Main Architect: Maneli Afshang, Mahfam Kooshesh
- Collaborators: Mitra Tafazoli, Farzaneh Khalili, Sheida Bani Hashemi, Mahsa Elahi Vafa, Mohammad Reza Karamloo, Mansour Kazeminia
- Interior Design: Maneli Afshang, Mahfam Kooshesh
- Structure/Mechanical structure: Load bearing wall and strengthening the structure by metal, Duct split
- Location: Niavaran, Tehran.
- Area: 801 m²
- Client: Rayzan cultural institute, Bojnourdi
- Client Representative: Elnaz Behnam Kia
- Photographer: Parham Taghiof
- Website: www.sarvestanarch87.com
- Email: Sarvestan.arch87@gmail.com pp. 376-379

Furniture Shop, Mehrshahr 2016

- Office/company: Perce Project
- Main Architect: Hamidreza Darestani
- Collaborators: Ali Jahanzadeh
- Interior Design: Hamidreza Darestani
- Structure: Concrete
- Location: Mehrshahr.
- Area: 140 m²
- Photographer: Peyman Khoram
- Email: hamidreza.darestani70@gmail.com pp. 410-413

Mehr House, Isfahan 2017

- Office/company: Form consulting engineers
- Main Architect: Alireza Eghdami, Sepideh Shekarchizade
- Collaborators: Farnaz Naseri Boroujeni, Parisa Heidari
- Interior Design: Form Consulting Engineers
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Airwasher
- Location: Mehrshaad Alley., north Mehr Blvd., Mehran St., Isfahan.
- Area: 220 m²
- Client: Mojtaba Abdoli
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Email: fazarahmanzar@yahoo.com pp. 388-391

70 House, Isfahan 2013-2015

- Office/company: Form Consulting Engineers
- Main Architect: Alireza Eghdami, Sepideh Shekarchizade
- Collaborators: Farnaz Naseri Boroujeni, Somaye Saiedi, Nasim Abdoli
- Interior Design: Form Consulting Engineers
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Chiller and central powerhouse
- Location: No. 70, Bahar Alley., Asiyab Alley., Saadi Blvd., Isfahan.
- Area: 860 m²
- Client: Zarean
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Email: fazarahmanzar@yahoo.com pp. 392-395

Niloo Hotel, Tehran 2012-2017

- Office/company: Ahmadi Studio
- Main Architect: Arash Ahmadi
- Collaborators: Mahnaz Mobarham Bonub, Mehrnaz Movaffaghi, Samira Heydari, Samaneh Heydari
- Interior Design: Arash Ahmadi
- Structure/Mechanical structure: Metal, VRV
- Location: No. 3 Shams Lahijani St., Gita St., After Paul Hemet Tavanir St., Valiasr St., Tehran.
- Area: 7200 m²
- Client: Niloo Hotel
- Photographer: Shahryar Khanizad
- Website: www.ahmadistudio.com
- Email: arash@ahmadistudio.com pp. 362-367

Boostan Apartment Reconstruction Isfahan, 2015-2016

- Office/company: Home Design Office
- Main Architect: Iman Aminlari
- Collaborators: Negin Azadjou
- Project Executor: Mehdi Samanian
- Interior Design: Iman Aminlari
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Central chiller
- Location: Boostan Complex, Boostan-e Sa'di Blvd., Isfahan, Iran.
- Area: 370 m²
- Client: Hashemi
- Photographer: Amir Mas'ud Aghareb-Parast
- Email: Khaneh_tarh@yahoo.com pp. 380-383

Daarbast Café, Shiraz 2017-2018

- Office/company: Ashari Architects
- Main Architect: Amirhossein Ashari
- Collaborators: Zahra Jafari, Amir Iranidoost Haghighi
- Research: Elnaz Amini Khamani
- Executive Team: Saeed Jamali, Ehsan Shabani
- Structure/Mechanical structure: Metal, Central cooling unit, Chiller
- Location: Daarbast Café, honarshahreftab, Persian Gulf Complex, Shiraz, Iran.
- Area: 350 m²
- Client: Hambastegan Masir Hedayat Company
- Photographer: Amirali Ghaffari
- Website: www.ashariarchitects.com pp. 372-375

Fahima Nail Salon, Karaj 2018

- Office/company: Farhad and Associates
- Main Architect: Farshad Farhad, Sepideh Valiahdi
- Collaborators: Sogol Valiahdi, Amir Valiahdi, Fatemeh Aali Abuzar, Aliakbar Zahiri
- Interior Design: Farshad Farhad, Sepideh Valiahdi
- Location: kasa St., Nasim Alley., Jahanshahr, Karaj.
- Area: 200 m²
- Client: Fahima Mola'i
- Photographer: Mohammadreza Abdollahi
- Email: Farshadfarhad@gmail.com pp. 438-441

Khaneh-Bagh Jey, Isfahan 2013-2015

- Office/company: Future Design Studio
- Main Architect: Amir Farshad Ghaffarzadeh
- Collaborators: Amir Sabet
- Supervisor Architecture: Hossein Soodavi, Amir Farshad Ghaffarzadeh
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Absorption chiller and central heating
- Location: Jey St., Isfahan.
- Area: 900 m²
- Client: Hosseini
- Photographer: Farshid Nasrabadi, (Azar Architecture Group)
- Email: future.designstudio.2015@gmail.com pp. 434-437

Don Café, Isfahan 2018

- Main Architect: Ali Gorjian Jolfaee, Babak Karimpour
- Collaborators: Zahra Mahmoudi Manesh
- Interior Design: Babak Karimpour, Zahra Mahmoudi Manesh
- Location: Alley No. 1, Azar St., Isfahan.
- Area: 97 m²
- Client: K. Khalili, A. Minaeian
- Photographer: Ali Gorjian Jolfaee
- Website: www.aligorjian.com pp. 450-453

Lolagar Building, Tehran
2013-2015

- Office/company: Dayereh Design Studio
- Main Architect: Dayereh Design Studio (Sina Ahmadi, Jamshid Bayandor, Ali Moghaddam)
- Collaborators: Golzar Taravati, Amir Abbass Joneidi, Behzad Karamzadeh Dashti
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Duct split VRF
- Location: Lolagar Alley., Neauphle-le-Château Ave., Tehran, Iran.
- Client: Mohssen Ataei
- Photographer: Shahin Akbari Kharrazi
- Website: www.dayere.com
- Email: info@dayere.com
pp. 324-327

Imam Ali Square, Isfahan
1993-2016

- Office/company: Naghsh-e Jahan Pars Consulting Engineers
- Main Architect: Sayyed Hadi Mirmiran, Hamid Mirmiran
- Collaborators: Naghsh-e Jahan Pars Consulting Engineers
- Structure/Mechanical structure: Concrete, metal and brick , Air conditioning
- Location: Kohnah sq., Isfahan.
- Area: 32.5 ha
- Client: Isfahan Municipality
- Photographer: Maryam fakhimi
- Website: www.njp-arch.com
- Email: info@njp-arch.com
pp. 354-359

Observatory in Desert, Southern Khorasan, 2017

- Office/company: Isfahak Soil Architecture Institute
- Main Architect: Amirali Zinati, Behnaz Motarjem, Aidin Emdadian, Sonia Beygi, Bahar Mehdi Pour, Ramtin Ramezani, Hamidreza Malek Khani
- Collaborators: Sara Tabaraei, Elaheh Azarnoush, Mehdi Hosaini, Mohsen Mehdizadeh, Mostafa Yaghobi
- Consultant: Pouya Khazaeli Parsa
- Material: Pise, Brick, Mud Brick
- Location: Esfahk, Southern Khorasan, Iran.
- Area: Footprint Area: 69 m²
- Client: Esfahak Village Office
- Organizer: Contemporary Architects Association (CAA) Esfahak Soil Research Center
- Photographer: Aidin Emdadian, Anis Eshraghi
- Email: pokhazael@gmail.com
pp. 336-341

Bank Tejarat Restoration and Revitalization Project, Tehran
2012-2018

- Office/company: Emarat Khorshid Consulting Engineers
- Main Architect: Faramarz Parsi, Seyyed Vahid Afsahi
- Collaborators: Ronak Fahimi, Amid Parsi, Azadeh Yousefnejad, Nima Talebi, Hamed Parham, Fereshteh Davoudi, Ali Shayesteh, Saber Asadi
- Documentation Team: Emarat Khorshid Consulting Enginners Team
- Interior Design: Seyyed Vahid Afsahi, Azar Mirzaei
- Structure/Mechanical structure: Brick fortified, Central boiler room with full-board electric-electronical system
- Location: Emam Khomeini Sq., Tehran.
- Area: Site area: 12000 m², Built area: 6000 m²
- Client: Tejarat Bank
- Photographer: Farshid Rahimi, Farid Tavakkoli
- Website: www.emaratkhorshid.com
- Email: Emarate_khorshid@yahoo.com
pp. 328-331

Esfahak Historic Village Restoration Project, Khorasan, 2014

- Office/company: Emarat Khorshid Consulting Engineers
- Main Architect: Faramarz Parsi, Kaveh Mansoori, Saber Asadi
- Collaborators: Nima Talebi, Emad Shahabi, Hamed Parham, Younes Ghahremani, Khorshid Parsi, Elaheh Khajuei, Yazd University Master Degree Students (fall-winter semester 2015) and Master Degree Students (winter-spring 2014)
- Interior Design: Faramarz Parsi, Khorshid Parsi, Master's students of Interior Design of Tehran University, Faculty of Fine Arts (2013-2014)
- Structure/Mechanical structure: Reinforced adobe architecture, Minimum intervention
- Location: Tabas, South Khorasan, Iran.
- Area: Site area: 3.5 ha, Built area: 4000 m²
- Client: Esfahk Settlers
- Photographer: Anousheh Pirbadian, Kaveh Mansoori, Siavash Parsi
- Executive Manager: Mehsehn Mehdizadeh, Mostafa Yaghoubi
- Website: www.emaratkhorshid.com
- Email: Emarate_khorshid@yahoo.com
pp. 332-335

Water Home, Ardabil
2017

- Office/company: Memar Studio
- Main Architect: Negar Sarioletlagh Fard, Mohsen Noruzvand
- Modeling & Rendering: Mohsen Rahnema, Elnaz Hoseini, Abolfazl Maleki
- Graphic: Zahra Dadjou, Milad Kisalaei
- Research Collaborator: Yasoub Alizadeh
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Masonry, Central Heating System
- Location: Pirzargar St., Ardabil.
- Area: 1160 m²
- Client: Cultural Heritage of Industries and Tourism, Ardabil Province
- Website: www.memarstudio.com
- Email: Memar.studio.arta@gmail.com
pp. 342-347

Revival Project of Sadeqi's Historical House, Ardabil, 2016

- Office/company: Memar Studio
- Main Architect: Negar Sarioletlagh Fard, Mohsen Noruzvand
- Modeling & Rendering: Mohsen Rahnema
- Graphic: Zahra Dadjou, Milad Kisalaei
- Interior Design: Negar Sarioletlagh Fard, Mohsen Noruzvand
- Structure/Mechanical structure: Masonry, Boiler Room
- Location: Neighborhood of Ochdokan, Pir Abdolmalek St., Ardabil, Iran.
- Area: 1750 m²
- Client: Preservation and Revival
- Investor: Asemizadeh
- Photographer: Amin Sabour, Sajjad Dadpour
- Website: www.memarstudio.com
- Email: Memar.studio.arta@gmail.com
pp. 348-353

Chaman Villa, Karaj
2015-2016

- Office/company: Special Space Architect Group
- Main Architect: Mojtaba Tasallot, Hossein Namazi
- Collaborators: Mahyar Tasallot, Milad Sarhadi, Nastaran Hasani, Marzieh Mehranfar
- Interior Design: Mohammad Tasallot
- Structure/Mechanical structure: Metal, Package
- Location: Ladan dead end, North Loulouyi town, Golestanak St., Chaman St., Mehrshahr, Karaj.
- Area: Site area: 1040 m², Total area: 130 m²
- Client: Private Sector
- Photographer: Mojtaba Tasallot
- Website: www.fazayekhaas.com
- Email: spclspace@gmail.com
pp. 98-101

Padideh, Isfahan
2009-2011

- Office/company: Shahr & Andishe Consulting Engineers
- Main Architect: Foroud Zargham, Shiva Sanagoo
- Collaborators: Zahra Rahmani, Mehrnoush Zargham, Mohamad Reza Nasiri
- Interior Design: Shahr & Andishe Consulting Engineers
- Structure/Mechanical structure: concrete, Air conditioning and central
- Location: Tohid St., Isfahan.
- Area: 3850 m²
- Client: Allahi, Shadi and Tosee and Omran Omid Company
- Photographer: Afra Zargham
- Website: shahroandisheh.com
- Email: shahroandishe48@gmail.com
pp. 186-189

White Dream Residential Complex
Isfahan, 2015-2017

- Office/company: Safhe Design and Construction Studio
- Main Architect: Iman Tavousi, Mohammad Karimi, Marzie Tabaeian
- Collaborators: Razieh Aghaie, Samira Vakili
- Interior Design: Safhe Design and Build Studio
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Package and radiator for heating, split air conditioners for cooling
- Location: Dashtestan St., Isfahan.
- Area: Site Area: 250 m², Built area: 1250 m²
- Client: Ozra Mannani
- Photographer: Milad Gharbi
- Email: Safhestudio@gmail.com
pp. 194-199

Mehrabad Residential Complex
Isfahan, 2015-2017

- Office/company: Shahr o Andishe Consulting Engineers
- Main Architect: Foroud Zargham, Shiva Sanagoo
- Collaborators: Shahr o Andishe Consulting Engineers
- Interior Design: Shahro Andishe Consulting Engineers
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Air conditioning
- Location: Mehrabad st., Isfahan.
- Area: 2000 m²
- Client: Mohkamkar Engineering Group
- Photographer: Afra Zargham
- Website: shahroandisheh.com
- Email: shahroandishe48@gmail.com
pp. 190-193

The Design of the Ecologic Landscape
of the Confines of Evin Darake's
Comprehensive Planning, Tehran
2016-2018

- Office/company: Herampey Consulting Engineers
- Main Architect: Mohammad Mehdi Mahmoudi, Lida Eslami, Sharareh Hariri
- Collaborators: Roya Ranjbari, Shadab Bahreini, Sedigheh Ramandi, Saeed Gholampour
- Location: Evin Darakeh, Tehran.
- Area: Almost 180 ha
- Client: Deputy of Urbanism and Architecture – Municipality of Tehran
- Photographer: Reza Norouzi, Maedeh Gholampour, Parham Jaber
- Website: www.herampey.com
- Email: info@herampey.com, herampey@gmail.com
pp. 316-321

Ferdows No.5 Villa, Mazandaran
2016-2018

- Office/company: Sohrab Rafat Architecture
- Main Architect: Sohrab Rafat
- Collaborators: Salumeh Babaei, Negin Asgari, Mohammad Showghi, Vahid Judi
- Interior Design: Salumeh Babaei
- Structure/Mechanical structure: Metal, Duct split
- Location: Mazandaran.
- Area: 480 m²
- Client: Reza Mostajeran
- Photographer: Vahid Judi
- Website: www.sohrabrafat.com
- Email: sohrab_rafat@yahoo.com
pp. 144-147

Toutestan Villa, Alborz
2014-2017

- Office/company: Sohrab Rafat Architecture
- Main Architect: Sohrab Rafat
- Collaborators: Saloumeh Golbabaei, Negin Asgari, Mohammad Hossein Shoghi, Vahid Joudi
- Interior Design: Saloumeh Golbabaei
- Structure/Mechanical structure: Metal, Super pipe
- Location: Banou Sahra, Kordan, Alborz, Iran.
- Area: 400 m²
- Client: Hamid Kouretchian
- Photographer: Ali Daghigh
- Website: www.sohrabrafat.com
- Email: sohrab_rafat@yahoo.com
pp. 148-151

Harmony (Commercial, Cultural
Historical, Administrative Complex)
Karaj, 2011-2016

- Office/company: Harmony
- Main Architect: Morteza Rahimi Farab
- Collaborators: Gilda Aboei, solmaz Tavakoli, Minoo Darvish Zade, Ava Rahimi Farab, Sheida Shaeri, Ali Shahdad, Sohrab Golestani, Samira Madani, Hale Naseri, Sepide Nakisa, Sepide Valiahdi
- Location: Harmony, Standard Sq., next to Karaj-Tehran Highway.
- Area: 6000 m² in 2 floor
- Client: House of Harmony Design
- Website: www.Harmonic.ir
pp. 134-139

Father and Son Residential, Isfahan
2015 2017

- Office/company: Omid Shafieie
- Main Architect: Omid Shafieie
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Central heating and cooling
- Location: 1st Moshtagh, Isfahan.
- Area: 900 m²
- Client: Saeed Borhani
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Website: omidshafieie.com
pp. 156-159

Behtash Office, Isfahan
2013-2016

- Office/company: Omid Shafieie
- Main Architect: Omid Shafieie
- Structure/Mechanical structure: Metal deck, Central heating and cooling
- Location: Hakim Nezami, Isfahan.
- Area: 3000 m²
- Client: Behtash Sepahan Company
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Website: omidshafieie.com
pp. 160-163

Lavasán Villas, Lavasan
2012-2017

- Office/company: Faramarz Sharifi & Associates
- Main Architect: Faramarz Sharifi
- Collaborators: Sanaz Momtaz, Elham Rezainia
- Structural: Kooros Etaati
- Mechanical: The late Farhad Nafisi
- Electrical: Behzad Mahmoodian
- Construction Management: DENO Construction Co. (Hassan Tajeddin & collaborators)
- Reinforced Earth: Reinforced Earth Iran Company
- Interior Design: Sanaz Momtaz, Loosineh Davoodian
- Location: Lavasan ring road.
- Area: Eastern Villa: 1250 m², Western Villa: 1250 m², Habitable Area: Eastern Villa: 1590 m², Western Villa: 824 m²
- Number of Floors: Eastern Villa: 6, Western Villa: 3
- Client: Mr. Atai
- Photographer: Armin Shahvari
- Website www.faramarzsharifi.com
- Deno Construction Company: www.denoconst.ir
pp. 164-169

Niloofar 22 Residential Building
Tehran, 2017

- Office/company: Studio Saheb
- Main Architect: AmirReza Saheb
- Associate Architect: Maryam Shaker
- Collaborators: Paria Vahid Farahmandi, Golemaryam Naderian
- Interior Design: Studio Saheb
- Structure/Mechanical structure: Metal skeleton with composite roof, Duct split with central engine room
- Location: No. 22, Niloofar St., Nelson Mandela Blvd., Tehran.
- Area: 516 m², Total built area: 2200 m²
- Client: Ali Sabbagh & Partners
- Photographer: Ali Daghigh, Mohammad Hassan Ettefagh
- Website: www.studiosaheb.com
- Email: studiosaheb.arch@gmail.com
pp. 178-181

Azarbayjan Headquarter of Mellat
Bank, Tabriz, 2014-2017

- Office/company: Tajeer Consultant Architects
- Main Architect: Ali Akbar Saremi, Javad Bonakdar
- Collaborators: Amir Abbas Shirazi, Niloofar Irani Shemirani
- Interior Design: Tajeer Consultant Architects, Moosa Bina
- Structure/Mechanical structure: Fireproof steel structure with bolted connections, Central heating-cooling system
- Location: Eal Goli Blvd., Tabriz.
- Area: 12000 m²
- Client: Mellat Bank
- Photographer: Tehran Civil Company
- Website: www.Tajeerarch.com
- Email: Tajeer_co@yahoo.com
pp. 182-185

Moshtagh, Isfahan
2014-2016

- Office/company: Omid Shafieie
- Main Architect: Omid Shafieie
- Structure/Mechanical structure: Concrete slab, VRF
- Location: 1st Moshtagh, Isfahan.
- Area: 1050 m²
- Client: Mohammad Reza Amini
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Website: omidshafieie.com
pp. 152-155

Oxin Commercial Center, Mashhad
2011-2016

- Office/company: New Form Architecture Studio
- Main Architect: Ehsan Sheikholharam, Jafar Erabi
- Collaborators: Anush safayepoor, Zahra Safar, Eghbal HojabrSadati, Farhang Nejatian Ahamdi, Omid Safari, Malihe Borumand, Arezoo Sabbaghpoor, Nasrin Shahrabadi, Azadeh Yousefi
- Interior Design: New Form Architecture Studio
- Structure/Mechanical structure: Steel, Cooling system: absorption and condensation chiller; heating system: engine room, fan coil and air-conditioner; addressable fire detection and alarm system
- Location: Mokhaberat Junction, Shahrak-e-Gharb, Mashhad.
- Area: 2500 m², 24500 m²
- Client: Reza Sartayi, Gholamreza Salamat
- Photographer: Hamid Niksoleymani
- Email: newform.erabi@gmail.com
pp. 174-177

Bamik Commercial and Parking
Tehran, 2013-2014

- Office/company: Padiav Parth Architects
- Main Architect: Bahram Shokouhian
- Collaborators: Amir Fazeli, Mohamadreza Azizi
- Location: No. 32, Zaferanieh St., Tehran.
- Area: 9100 m²
- Client: Yaghoobpour
- Photographer: Ali Daghigh
- Website: padiavparth.com
- Email: info@padiavparth.com
pp. 170-173

Mosha Twin Villa, Haraz road
2016-2018

- Office/company: Special Space Architect Group
- Main Architect: Mojtaba Tasallot, Hossein Namazi
- Collaborators: Mahyar Tasallot, Milad Sarhadi, Nastaran Hasani, Hamed Sarhadi, Marzieh Mehranfar
- Interior Design: Mohammad Tasallot, Omid Deylami, Reza Keshavarzian
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Central engine room
- Location: Dasht No. 29, Mosha town, Haraz road.
- Area: Site area: 1850 m², Total area: 1100 m²
- Client: Private sector
- Photographer: Parham Taghioff
- Website: www.fazayekhaas.com
- Email: spclspace@gmail.com
pp. 94-97

Tehran International Trade Fair
Shahr-e Aftab, Tehran, 2012-2017

- Office/company: Consulting Engineers Naghsh-e Jahan Pars, Consulting Engineers GMP
- Main Architect: Volkwin Marg, Hamid Mirmiran
- Collaborators: Design Department of Naghsh-e Jahan Pars Consulting Engineers, Design Department of Consulting Engineers GMP
- Structure/Mechanical structure: Concrete skeleton and Spacecraft, Air conditioning and Utility tunnels
- Location: front of the Imam Khomeini Holy Shrine, Khalij-e Fars highway, Tehran.
- Area: 138 ha, Building Infrastructure: 1Million m²
- Client: Tehran Municipality, Public Contributions and Investments of Tehran, Yademan Sazeh
- Photographer: Kaveh Seyyed-Ahmadian, Marcus Bredt
- Website: www.njp-arch.com
- Email: info@njp-arch.com
pp. 262-267

30 Houses, Tehran
2012-2017

- Office/company: Alireza Mashhadimirza
- Main Architect: Alireza Mashhadimirza
- Collaborators: Payam talebi, Hamid zinsaz, Mani Shabanzadeh, Amirhosein Rafati, Parastoo Noroozi, Zahra Poorhadi
- Interior Design: Alireza Mashhadimirza
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Duct split
- Location: Darband, Tehran, Iran.
- Area: 1300 m², 8000 m²
- Client: Jalil Mozaffari
- Photographer: Negar Sedighi, Amirali Ghaffari
- Email: www.mashhadimirza.com
pp. 282-287

A house with a green neighborhood
Tehran, 2015-2017

- Office/company: Alireza Mashhadimirza
- Main Architect: Alireza Mashhadimirza
- Collaborators: Hamid Zinsaz, Payam Talebi, Amin Allahverdi
- Interior Design: Alireza Mashhadimirza
- Structure/Mechanical structure: Metal, Duct split
- Location: Tehran, Iran.
- Area: 516 m², 2409 m²
- Client: Moamadmehdi Dianat
- Photographer: Hossein Barazandeh, Negar Sedighi, Amirali Ghaffari
- Email: www.mashhadimirza.com
pp. 288-293

Jalal Abad Villa, Esfahan
2017-2018

- Office/company: Green Volume Group
- Main Architect: Ehsan Mohammadi, Ali Bassiri, Mohsen Jafari
- Collaborators: Saeideh Hashemzadeh, Masoud Ghasemi
- Structure/Mechanical structure: Concrete frame, Split
- Location: Dorche, Esfahan.
- Area: Built area: 143 m², Site area: 2400 m²
- Client: Ehsan Mani and partners
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Website: www.greenvolumegroup.com
- Email: info@greenvolumegroup.com
pp. 294-297

Pearl Villa Garden, Kashan
2017-2018

- Office/company: Nasim Company
- Main Architect: Vahid Nasimi
- Collaborators: Saeid Hemmati (Executor)
- Interior Design: Vahid Nasimi
- Structure/Mechanical structure: Steel, Cooling under floor, Ducted split
- Location: Ghamsar, Kashan.
- Area: 323 m²
- Client: Mohammad Darbzanjiri
- Photographer: Vahid Nasimi
- Email: v.nasimi@yahoo.com
pp. 306-309

Modern Sayeh, Official Building
Tehran, 2016-2018

- Office/company: Seyed Hamid Nourkeyhani and Associates
- Main Architect: Seyed Hamid Nourkeyhani
- Collaborators: Maryam Rahi
- Interior Design: Seyed Hamid Nourkeyhani, Daryoush Amiri Kashani
- Structure/Mechanical structure: Steel, Chiller
- Location: No. 80, Sayeh St., Valieasr St., Tehran.
- Area: 2300 m²
- Client: Amiri Kashani brothers
- Photographer: Shahryar Khanizad
- Website: www.nourkeyhani.com
- Email: h_nourkeyhani@yahoo.com
pp. 310-313

Villado, Shiraz
2013-2016

- Office/company: Navid Mas'udi
- Main Architect: Navid Mas'udi
- Collaborators: Saman Ahmadi
- Interior Design: Navid Mas'udi, Narcisse Honar
- Structure: Concrete
- Location: Zeytun 7, Gowd e Goyom, Shiraz, Iran.
- Area: 220 m²
- Client: Ali Mo'tamed, Saman Arjomand
- Photographer: Ghanbarpur
- Website: www.navidmasoudi.com
- Email: navidmasoudi2014@gmail.com
pp. 278-281

Sahand University of Technology
Services Complex, Tabriz, 2015-2017

- Office/company: Panah Consulting Engineers
- Main Architect: Behnam Miranian
- Collaborators: Ahmadreza Khodakaram, Mona Khodayi
- Location: Sahand University of Technology, Tabriz, Iran.
- Area: 1700 m²
- Client: Sahand University of Technology
- Photographer: Mohammad Mehdi Milani
- Website: www.panahco.com
- Email: info@Panahco.com
pp. 298-301

A House in Mosha, Tehran
2016-2018

- Office/company: Payest Consulting Engineers
- Design Manager: Mohsen Mirdamadi
- Designer: Parham Mirdamadi
- Collaborators: Maryam Mehrasa, Arefe Tabatabaei
- Presented: Alireza Movahedi Rad, Majid Derakhti
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Central heating
- Location: Second East, Shahrak Ehsan, Mosha, Tehran.
- Area: 4000 m², two villas, each with 400 m² built
- Client: Mohammad Jedari
- Photographer: Deed Studio
- Email: Payest_co@yahoo.com
pp. 302-305

Kapari School of Chah Sadat Village
Sistan and Baluchestan, 2017

- Office/company: Emarat Khorshid Consulting Engineers
- Main Architect: Faramarz Parsi
- Collaborators: Sahar Banar, Arash Memarzadeh
- Executive Team: Parisa Bahrami, Kiarash Eghtesadi
- Interior Design: Sahar Banar, Arash Memarzadeh
- Structure/Mechanical structure: Vernacular, Static methods for cooling in special cases of water cooler and local techniques are also used for heating.
- Location: Chah Sadat Village, Gasht, Sistan and Baluchestan Province.
- Area: 56 m²
- Client: Pooyeshe Irane Man Institute
- Photographer: Parisa Bahrami
- Website: www.emaratkhorshid.com
- Email: Emarate_khorshid@yahoo.com
pp. 82-87

Salar's Eye (Salar Official Building)
Tehran, 2013-2016

- Office/company: Pasbani Architectural Group
- Main Architect: Kanaan Pasbani
- Collaborators: Alireza Pirhashemi, Sama Yousefi, Shahab Bolvardi, Nasrin Eghtesadi, Mahsa Elahi
- Structure/Mechanical structure: Reinforced Concrete, Mini chiller and separate heating package
- Location: No. 14, Salar Alley., Mahmoudieh, Tehran, Iran.
- Area: 3625 m²
- Client: Private Sector
- Photographer: Ali Daghigh
- Website: www.pasbanigroup.com
- Email: general@pasbanigroup.com
pp. 88-93

7 Sangan Villa, Qazvin
2016-2018

- Office/company: Sohrab Rafat Architecture
- Main Architect: Sohrab Rafat
- Collaborators: Negin Asgari, Vahid Joudi, Mohammad Shoghi
- Interior Design: Negin Asgari
- Structure/Mechanical structure: Metal, Duct split
- Location: Qazvin.
- Area: 720 m²
- Client: Ghafar Ahmadi
- Photographer: Vahid Joudi
- Website: www.sohrabrafat.com
- Email: sohrab_rafat@yahoo.com
pp. 140-143

Park Residential Building, Tehran
2014-2016

- Office/company: Pargar Architecture & Design Studio
- Main Architect: Behzad Heidari, Shirin Samadian
- Collaborators: Maryam Gholami, Anahid Ghasemi, Nikrooz Seyed
- Construction: Behzad Heidari
- Construction associates: Sahand mazlumi, Nikrouz Seyed
- Location: No. 2, Sepideh St., Soheyl St., Shariati St., Tehran.
- Area: 370 m², 1500 m²
- Client: Rasoul Azizi
- Photographer: Hossein Farahani, Mehrdad Emrani
- Website: www.pargar-arch.com
- Email: pargar.arch@gmail.com
pp. 120-123

Grandfather Pomegranate Garden Yazd, 2014-2018

- Office/company: Sizan Architecture & City Reading
- Architecture in Charge: Pedram Jafarbeigy
- Collaborators: Hossein Agha, Hessam & Nazli Jafarbeigy
- Landscape and Interior Architecture: Nazli Jafarbeigy
- Contractor: Hossein Agha Jafarbeigy
- Supervision: Hessam Jafarbeigy
- Executive Team: The late Ali Rahimi
- Strengthening: Hessam Jafarbeigy, Moien Ghafari
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Block Joist, Mechanical Room, Chiller
- Location: Massarati Primary School Alley., Borassavieh District, Taft, Yazd.
- Area: 4844 m², 945 m²
- Client: Soraya Dehghani Tafti, Mohammad Dehghani Tafti
- Photographer: Pedram Jafarbeigy
- Project Expense Budget: c. 15 billion Rials
- Website: www.sizandesign.com
- Email: info@sizandesign.com
pp. 102-109

Arman Commercial, Residential and Serviced Apartment Complex Mashhad, 2010-2015

- Office/company: Sharestan Consultants (Architects and Planners)
- Main Architect: Kamal Aldin Imani
- Collaborators: Mehdi Dalili, Marjan Esmaelzadeh, Hosein Hasan Sajedi, Mehran Imani, Shahram Mir Saeidi, Amir Hossain Azmayesh, Behrooz Noori, Aydin Afshar, Sanaz Afroozian, Amir Malmir
- Design Team At Competition Stage: Mehdi Niktabe, Leila Farivar sadri, Mehrnoush Taherkhani
- Model: Farhad Sharifi
- Interior Design: SetavandPazh Consultants
- Structure/Mechanical structure: Steel, Fresh air conditioning
- Location: Navab Safavi Ave., Mashhad.
- Area: 92000 m²
- Client: Setareh Arman Company
- Website: www.sharestan.com
- Email: info@sharestan.com
pp. 68-73

Autism Garden, Esfahan
2014-2017

- Office/company: Green Volume Group
- Main Architect: Mohsen Jafari, Ehsan Mohammadi, Ali Bassiri
- Collaborators: Saeideh Hashemzadeh, Masoud Ghasemi
- Structure/Mechanical structure: Concrete load bearing wall, Ducted split
- Location: Dorcheh, Esfahan.
- Area: Site area: 3000 m², Built area: 700 m²
- Client: Yavaran Zeynab Charity
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Website: www.greenvolumegroup.com
- Email: info@greenvolumegroup.com
pp. 110-113

Bushehr University Library, Bushehr
2008-2014

- Office/company: Atec Consultants
- Main Architect: Moezzeddin Imani, Samar Attarchi
- Interior Design: Samar Attarchi
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Chiller, Air Conditioner
- Location: Bushehr Province, Bushehr City.
- Area: 5000 m²
- Client: Persian Gulf University of Bushehr
- Photographer: Arash Fakhar
- Website: www.atec-ir.com
- Email: info@atec-ir.com
pp. 74-77

Fum Marty' Memorial, Mashhad
2016-2017

- Office/company: Faculty Architecture and Urbanism
- Main Architect: Hamed Kamelnia
- Collaborators: Mozghan Rupush, Hamidreza Nikughadam, Mohammad Hoseyn Ghasemi, Somayyeh Jahanpanah
- Interior Design: Hamed Kamelnia
- Structure: Concrete
- Location: Ferdowsi University Of Mashhad.
- Area: 108 m²
- Client: Ferdowsi University Of Mashhad
- Photographer: Isna, Iqna, Ferdowsi University of Mashhad
- Website: www.hkamelnia.ir
pp. 258-261

White Office Building, Tehran
2015

- Office/company: BNS Studio
- Main Architect: Farshad Kazeruni, Azin Soltani Farnaz Bakhshi
- Collaborators: Mahta Heydari, Ali Kashtiar, Hadi Sharifzadeh, Niusha Rashidi, Zoha Nekouian, Shabnam Abtahi, Naser Naghdi, Mansour Naghdi
- Interior Design: BNS Studio
- Structure/Mechanical structure: Metal, Ducted Split System
- Location: Shahrak-e Gharb, Tehran.
- Area: 1500 m²
- Client: Confidential
- Photographer: Farshad Kazeruni, Azin Soltani
- Website: www.bns-studio.com
- Email: info@bns-studio.com
pp. 250-253

Saipa Car Agency, Mashhad
2010-2013

- Office/company: East Faratarh Studio
- Main Architect: Afshin Khosravian
- Collaborators: Ehsan Pooyanfar, Mojgan Gifani, Nafiseh Shoja
- Interior Design: Afshin Khosravian and Associates
- Structure/Mechanical structure: Concrete frame, Kubiach roof
- Location: 24th Moallem Ave., Mashhad, Razavi Khorasan.
- Area: 1270.4 m², 408 m²
- Client: Mohammad Reza Varzandeh
- Email: info@afshin-khosravian.com
pp. 124-127

Apartment No. 135, Tehran
2018

- Office/company: BNS Studio
- Main Architect: Farshad Kazeruni, Farnaz Bakhshi, Azin Soltani
- Collaborators: Niusha Rashidi, Shabnam Abtahi, Mahta Heydari, Zoha Nekouian, Shadi Malek, Behnam Barzegar, Meysam Ebrahimi Moghadam
- Interior Design: BNS Studio
- Structure/Mechanical structure: Metal, HVAC and Central heating
- Location: Sa'adat-Abad, Tehran.
- Area: 2300 m²
- Client: Mohammad-Reza Me'marian, Farshad Me'marian
- Photographer: Farshad Kazeruni, Azin Soltani
- Website: www.bns-studio.com
- Email: info@bns-studio.com
pp. 254-257

An Intimate Apartment in Lavasan Lavasan, Tehran, 2015-2016

- Office/company: Atizist Consulting Engineers
- Main Architect: Ehsan Maleki, Yekta Afarin
- Collaborators: Shima Zahraye, Leila Bijari, Hasan Abedi
- Interior Design: Yekta Afarin
- Structure/Mechanical structure: Metal skeletons (bolts), Central engine room, Splint
- Location: End Alley Gole Maryam, Sarafarazian St., Imam Khomeini Blvd., lavasan, Tehran.
- Area: 1447 m²
- Client: Alireza Porkasim & partners
- Photographer: Did Studio
- Website: www.atizist.com
- Email: info@atizist.com
pp. 268-273

Nur-e Mobin Charity Organization G2 Primary School, Semnan
2010-2011

- Office/company: Fea Studio
- Main Architect: Ensieh Khamesh, Arash Nasiri
- Collaborators: Semiramis Ghorbani, Ehsan Eskandari, Mohammad Hossein Azimi, Amir Nasiri, Mahshid Aghakhani, Parisa Allah-Gholi, Samira Razipur
- Structure/Mechanical structure: Metal frame, Floor heating and water cooler
- Location: Dehkheir, Abarsej Road, Bastam City, Semnan, Iran, Nur-e Mobin Charity Organization, Educational Complex
- Area: Design Area: 2500 m², Landscape Area: 4300 m²
- Client: The Nur-e Mobin Charity Organization (Mr. Hossein Farzinia)
- Photographer: Ali Daghigh, Behruz Khamseh, Soroush Riazi
- Website: www.feastudio.com
- Email: info@feastudio.com
pp. 128-133

Nahid Commercial & Officials Building, Tehran, 2016

- Office/company: Atizist Consulting Engineers
- Main Architect: Ehsan Maleki, Yekta Afarin
- Collaborators: Yekta Afarin, Hasan Abedi, Mahsa Dabbag
- Interior Design: Yekta Afarin
- Structure/Mechanical structure: Concrete skeleton, Central engine room, Fan coil
- Location: End Alley Western Nahid, Jordan St., Tehran.
- Area: 6000 m²
- Client: Arash Vahidi & partners
- Photographer: Atizist
- Website: www.atizist.com
- Email: info@atizist.com
pp. 274-277

Shahrasb Villa, Isfahan
2015-2016

- Office/company: Green Volume Group
- Main Architect: Ali Bassiri , Mohsen Jafari, Ehsan Mohammadi
- Collaborators: Saeideh Hashemzadeh, Masoud Ghasemi
- Landscape Design: Amirtaher Shirani
- Mechanical structure: Water cooler
- Location: Mehdi abad, ziar, Isfahan.
- Area: 200 m²
- Client: Mehdi Bassiri
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Website: www.greenvolumegroup.com
- Email: info@greenvolumegroup.com
pp. 78-81

Ordibehesht House, Isfahan
2015-2017

- Office/company: Form Consulting Engineers
- Main Architect: Alireza Eghdami, Sepideh Shekarchizadeh
- Collaborators: Farnaz Naseri Borujeni, Somayye Sa'idi, Nasim Abdoli, Yasamin Sinayi, Parisa Heydari, Samira Badri
- Interior Design: Form Consulting Engineers
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Beam, Chiller and central heating
- Location: No. 5, Negarestan St., Azar St., Isfahan.
- Area: 1170m²
- Client: Zare'an
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Email: fazarahmanzar@yahoo.com
pp. 54-57

Khazartire Villa, Mazandaran
2016

- Office/company: Esko
- Main Architect: Kambiz Eskandartabar
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Duct split
- Location: Mazandaran, Noshahr, Khazartire.
- Area: 481 m², 161 m²
- Client: Mehdi Taheripana
- Photographer: Nima Mokari, Farzad Shabani
- Email: Kambiz_Architect@hotmail.com
pp. 46-49

Khaneh Kaboutar Multifunctional Building, Tehran, 2014-2017

- Office/company: Fatourechiani Architecture Office
- Main Architect: Majid Fatourechiani, Hamid Fatourechiani
- Collaborators: Rouhollah kashmiri
- Interior Design: Fatourechiani Architecture Office
- Structure/Mechanical structure: Concrete frame with prestressed composite roof and chromite, Usage of absorption refrigerator in all spaces, and air conditioning for auditorium
- Location: Lavasan, Tehran.
- Area: 1700 m² (including two 250 m² floor, a 600 m² pilotis, basement, facilities engineering and security guard up to 600 m²)
- Client: Parvin Taj Arasteh Kermani
- Photographer: Parham Taghiof
- Website: www.fatourechiani.com
- Email: r.kashmiry@gmail.com
pp. 230-235

Elseed Commercial-Office Building Shiraz, 2014-2017

- Office/company: Ghaffarpasand Architects
- Main Architect: Faramarz Ghaffarpasand, Aram Arshadi
- Collaborators: Mohammad Javad Sharifi, Seyed Reza Seraji Haghighat shenas, Farshad Ghaffarpasand
- Interior Design: Faramarz Ghaffarpasand
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Non-central mechanical system
- Location: Felestin St., (Baghshah St.), between Hakimi St. and Hedaia St., Shiraz.
- Area: 1700 m²
- Client: Seyed Javad Seraji Haghighatshenas
- Photographer: Faramarz Ghaffarpasand
- Email: f_ghaffarpasand@yahoo.com
pp. 218-221

Five House Residential Complex Isfahan, 2011-2016

- Office/company: Future Design Studio
- Main Architect: Amir Farshad Ghaffarzadeh
- Project Management: Amir Farshad Ghaffarzadeh
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Air cooled scroll chiller and central heating
- Location: Parsian Alley., 1st Abshar St., Isfahan.
- Area: 1860 m²
- Client: Badiei
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Email: future.designstudio.2015@gmail.com
pp. 222-225

Parva House, Mazandaran
2018

- Office/company: Esko
- Main Architect: Kambiz Eskandartabar
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Floor heating
- Location: Mazandaran, Nour.
- Area: 155 m², 89 m²
- Client: Parva Maghsoudi
- Photographer: Deed studio
- Email: Kambiz_Architect@hotmail.com
pp. 50-53

Borazjan Agriculture, Faculty Bushehr, 2007-2017

- Office/company: Atec Consultants
- Main Architect: Arash Fakhra, Hushang Ardalan
- Collaborators: Tuka Neyestani
- Interior Design: Arash Fakhra
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Chiller and air conditioner
- Location: Bushehr Province, Borazjan City.
- Area: 5000 m²
- Client: Persian Gulf University of Bushehr
- Photographer: Atec Consultants, Bushehr
- Website: www.atec-ir.com
- Email: info@atec-ir.com
pp. 236-239

Father's villa, Alborz
2014-2017

- Office/company: Far.Nia Engeneer Group
- Main Architect: Masoud Farajian
- Collaborators: Hossein Mahmodi, Nazanin Saedi
- Interior Design: Masoud Farajian, Nazanin Saedi
- Structure/Mechanical structure: Metallic, Floor heating and central split
- Location: Ajin Dojin village, Alborz.
- Area: 4700 m², 460 m²
- Client: Mostafa Farajian
- Photographer: Reza Sofi
- Email: Far.Nia.group@gmail.com
pp. 240-243

Pershika Franchise Restaurant Tehran, 2015-2016

- Office/company: Future Design Studio
- Main Architect: Amir Farshad Ghaffarzadeh
- Project Management: Ehsan Fazeli
- Collaborators: Marjan Salehpour
- Structure/Mechanical structure: Prefabricated steel, Split air conditioners
- Location: Kooy, Tehran University Dormitory, North Karegar Ave., Tehran.
- Area: 350 m²
- Client: Almas Hasht Behesht Investment Group
- Photographer: Deed Studio, Azar Studio (Farshid Nasrabadi)
- Email: future.designstudio.2015@gmail.com
pp. 226-229

Padra Residential Building, Tehran
2015-2018

- Office/company: Padra Company
- Main Architect: Vahid Ghobadian
- Collaborators: Vahid Ghobadian, Babak Ghoseiri, Samira Ghobadian
- Project Executor: esmael samadi, masoud poor mohamad khan
- Interior Design: Shiva Ghobadian
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Duct Split and Package
- Location: North Sohravadi Ave., Tehran.
- Area: 1900 m²
- Client: Vahid Ghobadian
- Photographer: Shahryar Khanizad, Davud Asadolahvash
- Email: v_ghobad@yahoo.com
pp. 244-249

Lavasani Villa, Lavasan, Tehran
2012-2016

- Office/company: Hariri & Hariri Architecture
- Main Architect: Giso Hariri, Mozhghan Hariri
- Collaborators: Giso Hariri, Mozhghan Hariri
- Interior Design: Giso Hariri, Mozhghan Hariri
- Location: No. 50, Negar St., Shokofeh St., Lavasan, Tehran.
- Client: Ramin Varasteh, Rana Varasteh
- Website: www.haririandhariri.com
- Email: info@haririandhariri.com
pp. 114-119

Encyclopedia Of Projects

**Kelvan 4, West Azerbaijan
2013-2015**

- Office/company: Kelvan
- Main Architect: Shoresheh Abed
- Collaborators: Hesam saeidi kia
- Interior Design: Shoresheh Abed
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Wall mounted boiler
- Location: Side SamSung Exhibition ,Shahid fahmide St., bukan.
- Area: 252m², 1600m²
- Client: Ali Mam Abdolla
- Photographer: Farshid Nasr Abadi, Solmaz Arshaha
- Email: Shoreshabed@gmail.com
pp. 200-205

**Amini House, West Azerbaijan
2014-2017**

- Office/company: Kelvan
- Main Architect: Shoresheh Abed
- Graphic Design Collaborators: Amir Ramazanee, Loghman Yousefi
- Interior Design: Shoresheh Abed
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Heating Room
- Location: Khaiam St., Abozar St., Bukan.
- Area: 240m², 540m²
- Client: As'ad Amini
- Photographer: Farshid Nasr Abadi
- Email: Shoreshabed@gmail.com
pp. 206-211

**Khorramshahr Panorama Museum
Tehran, 2013-2015**

- Office/company: Dayereh Design Studio
- Main Architect: Sina Ahmadi, Farshad Afzalinejad, Jamshid Bayandor, Ali Moghaddam, Paris Mahtash
- Collaborators: Behzad Karamzadeh Dashti, Mahsa Mafakher, Nazanin Monsef, Behrang Baniadam, Hossain sanaye Kermani, Mehdi Azadpeyma
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Fresh air injection
- Location: Holy Defense Museum, Haqqani Highway, Tehran, Iran.
- Client: Tehran City Municipality
- Photographer: Shahin Akbari Kharrazi, Afshin Bakhtiar, Sina Ahmadi
- Website: www.dayere.com
- Email: info@dayere.com
pp. 26-29

**Iran Insurance Company, Tehran
2007-2015**

- Office/company: Sharestan Consultants (Architects and Planners)
- Project manager: Behrooz Ahmadi
- Designer: Mahdi Niktab
- Collaborators: Abazar Asghari, Mahmood Zaribaf, Behzad Mahmoodian, Bijan Vaziri
- Structure/Mechanical structure: Steel, Fresh air conditioning
- Location: West Brazil St., Tehran.
- Area: 30000 m²
- Client: Hossein Sarami, National Building and Industry International
- Photographer: Morad Ahmadi
- Website: www.sharestan.com
- Email: info@sharestan.com
pp. 30-33

**South Pars Gas Company, Asalooyeh
2005-2014**

- Office/company: Sharestan Consultants (Architects and Planners)
- Project Manager: Behrooz Ahmadi, Jamshid Leisi
- Designer: Mahdi Niktab
- Collaborators: Shahram Mir Saeidi, Mahmood Zaribaf, Mohammad Hossein Rahnamayi, Farhad Faridnia, Amirali Khalilnaji, Aidin Zavareh
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Fresh air conditioning
- Location: South Pars Zone, Asalooyeh.
- Area: 24000 m²
- Client: South Pars Gas Company
- Photographer: Sina Ahmadi
- Website: www.sharestan.com
- Email: info@sharestan.com
pp. 34-37

**Magush Villa, West Azarbayjan
2016-2018**

- Office/company: White Cube Atelier
- Main Architect: Reza Asadzade, Shabnam Khalilpour
- Collaborators: Hengameh Rezaee, Mohamad Asadzade
- Interior Design: Reza Asadzade, Shabnam Khalilpour
- Structure/Mechanical structure: Steel, Boiler room
- Location: Maku, West Azarbayjan province.
- Area: 150 m²
- Client: Hadi Yousefi Makuee
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Email: reza.asadzade@yahoo.com
pp. 38-41

**Arghavan Family Apartment, Tehran
2015-2017**

- Office/company: Alidoost and Partners
- Main Architect: Shahab Alidoost, Sona Eftekhara'zam
- Collaborators: Amir Niknafs, Hamideh Raoufzadeh, Sahand Mohaddes, Mahmud Jaferman, Mehdi Beheshti, Arash Daryai, Ghasem Na'iji, Parisa Soltani, Rokhsareh Panahinezhad
- Interior Design: Alidoost and Partners
- Structure/Mechanical structure: Metal, Cooling system: chiller, Heating system: central boiler
- Location: No. 76 , Abbas Anari Alley, Northern Motahhari St., Darya Blvd., Sa'adat-Abad, Tehran, Iran.
- Area: 260 m²
- Client: Gohar Zandiyeh, Omid Mashhadi
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Website: www.alidoost-partners.com
- Email: Info@alidoost-partners.com
pp. 212-217

**V Villa, West Azarbayjan
2017**

- Office/company: White Cube Atelier
- Main Architect: Reza Asadzade, Shabnam Khalilpour
- Collaborators: Hengameh Rezaee, Mohamad Asadzade
- Interior Design: Reza Asadzade, Shabnam Khalilpour
- Structure/Mechanical structure: Steel, Package
- Location: Gajot Turism Area, Maku, West Azarbayjan.
- Area: 100 m²
- Client: Rahman Zamani
- Photographer: Farshid Nasrabadi
- Email: reza.asadzade@yahoo.com
pp. 42-45

**Kooshk Villa, Isfahan
2013-2017**

- Office/company: Tarh Home Design Office
- Main Architect: Iman Aminlari
- Collaborators: Negar Azadju, Farshid Iranpur
- Interior Design: Iman Aminlari
- Project Designer: Kianoosh Naseri
- Structure/Mechanical structure: Concrete, Central chiller
- Location: Kooshk, Isfahan.
- Area: 865 m²
- Client: Kianoosh Naseri
- Photographer: Sina Golestaneh, Ali Fazileh
- Email: Aminlary_iman@yahoo.com, Khaneh_tarh@yahoo.com
pp. 64-67

**Afsharieh Villa, Hashtgerd
2013-2014**

- Office/company: Artur & Associates (AOA)
- Main Architect: Artur Omid Azeri
- Collaborators: Meysam Fallahi, Nooshin Safayi, Molud Hoseini Amir
- Interior Design: Artur Omid Azeri
- Structure/Mechanical structure: Central engine, Concrete, Unionite beam
- Location: Afsharieh Town, Old Road Kamalshahr to Hashtgerd.
- Area: Site area: 1000 m², Built up area: 300 m²
- Client: Beheshteh Nazeri
- Photographer: Hossein Hamzeluyi
- Website: www.artur.ir
pp. 58-63

Iranian Contemporary Architecture Yearbook

Written By: Honar-e memari

HONAR-E MEMARI

HONAR-E MEMARI PUBLICATIONS

First Print, 2019

Tehran, Iran

2016-2019

Iranian Contemporary Architecture Yearbook

Written By: Honar-e memari